తాళ్లపాకవారి పలుకుబళ్లు

సంపాదకురాలు :
రామలక్ష్మి ఆరుద్ర

ప్రధాన సహాయకుడు :
ఎం. వి. ఎల్. నరసింహారావు

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ
కళాభవన్ :: హైదరాబాద్-4

ప్రథమ ముద్రణ
జూలై 1971

వెల
రు. 12/-

ముద్రణ:
ఫ్రీడమ్ ప్రెస్,
138-ఎ, టి. హెచ్. రోడ్,
మద్రాసు-21.

వి ష య సూ చి క

ప్రస్తావన

అసాధారణమైన తాళ్ళపాకవారి వాఙ్మయముగూర్చి చేయవలసిన విశాలపరిశీలనకు ఈకోశం విఘ్నేశపూజ. ఇప్పటికి తెలుగులో ద్విపదసాహిత్యానికి పాల్కురికి సోమన్న యెట్లో అట్లే పద సాహిత్యానికి తాళ్ళపాకవారు ప్రథమాచార్యులు. ఆ రాశిలో మూలపురుషుడైన అన్నమాచార్యులపాలే చాలా పెద్దది. కుమారుడు పెదతిరుమలయ్య, మనమలున్నూ దానికెంతో పోది చేసినారు. తాళ్ళపాకవారి పద్య-ద్విపద రచనలు కొన్ని దొరకినవి. దొరకునేమో అని పేరాస పడవలసినవి ఇంకా యెన్నో వినికికందినవి. దొరకిన వాటిలో 'లఘుకృతులు' ముద్రణ కెక్కినవి. పదములలో ఇంకా ఇంచుమించు సగపాలు అచ్చు కావలసియున్నవి. అచ్చైనవాటిలో సంకీర్తన లక్షణము, అష్టమహిషీకల్యాణము, ఉషాపరిణయము – వంటి కృతులు కొన్ని ఎంతో పరిశోధించి మరల ప్రకటింపవలసియున్నవి. ఈ పని పూర్తిగా ఎప్పుడు ఎట్లు నెరవేర్చునో ఆ శ్రీనివాసునికే యెరుక. తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ధర్మాధికారులు ఎన్నో రకాల తాపత్రయాలకు లోగి ఆ పని నెమ్మదిగా సాగించవలసియున్నారు; సాగించుచున్నారు. అందుకై దేశమంతా వారికి ధన్యవాదా లర్పిస్తుంది.

గ్రంథమంతా ప్రామాణికంగా పూర్తిగా బైటబడేవరకూ సాహిత్యశోధకులు వేచివుండడం మంచిదే. కాని దానికి కొండంత ఓర్పూ ఆయుస్సూ కావలసి వున్నవి. ఆ సాహిత్యరాశిలోని అందచందాలు, ఓజస్తేజస్సులు, రసధార, భావవైవిధ్యాలూ మనలను అట్ల వేచివుండనీయవు. ఆ ఆత్రమే, అడపరాని ఉత్సాహమే, ఈ

కోశరచనకు శ్రీమతి రామలక్ష్మిని ముందుకు తోసినవి. అదృష్టం, ఆమె సహధర్మి, 'సమగ్ర ఆంధ్రసాహిత్యం' సమరాంగణ సూత్రధారి, శ్రీ ఆరుద్ర చేదోడువాదోడై నిలబడినారు. కనుకనే యీ తొలి గణపతి పూజ, సాంప్రదాయికమైన చిట్కా పనిగాక విస్తరంగా సాగింది.

ఈ విస్తరానికి నా సలహాగూడా ఒక చిన్న కారణం కావచ్చు. అన్నమాచార్యుల పలుకుబళ్ళు కొన్ని సంగ్రహించే సంకల్పమున్నదని, రెండు మూడేండ్లక్రింద యాదృచ్ఛికంగా శ్రీమతి రామలక్ష్మి నాతో అన్నప్పుడు నేను 'తాళ్ళపాక కవులందరి రచనల్లోను ఉన్న వాటిని సంకలనం చేసేది మేలు' అని సూచించినాను. ఆ సూచన విశ్వాసంతో ఆమె అంగీకరించినారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ అధ్యక్షులు శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారు, కార్యదర్శి శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావుగారున్నూ దానికి తృప్తిపడి ప్రోత్సాహించినారు. అల్పంగా ఆరంభించినా ఇది తనంతటనే పెరిగే విషయం గనుక ఎట్లూ గ్రంథవిస్తరం తప్పనిదే. నా సూచన ఆకస్మికవ్యాజమాత్రమే.

ఈ వ్యాసంగం, తాళ్ళపాకవారి రచనలలోని సామెతలు, జాతీయాలు, క్రొత్తపదప్రయోగాలు మొదలైన అనేక విషయాలలోనికి రచయిత్రిని లాగింది. ఇంకా పర్యాయపదాలు, జమిలిపదాలు, ఆభరణాలు, వంటకాలు మొదలైనవాటిని గూడా గుర్తించి వేర్పరిచియుందామె సంకలనం చేసినారు. ఇంతచేసినా ఇంకా ఈ కోశం అసంపూర్ణంగానే సిద్ధమైంది; కాక తప్పదు మరి. ఇది శబ్దసంగ్రహం మాత్రమే. అదీ దొరికిన వాఙ్మయంలో ఇంచుమించు సగానికే పర్యవసానమైంది. కాని ముప్పదేండ్లకు పైబడి యీ సారస్వతశాఖ

వెలుగులో వున్నా తెలుగువారిచూపు దీనిమీద తగినంత పారలేదు. దానికి కారణా లెన్నో! వాటి గొడవ యిక్కడ తడవ బనిలేదు. శబ్దం, అర్థం, తాత్పర్యం, వాక్యం, వ్యాకరణం, జాతీయం, దేశీయం, సంగీతం, శృంగారం, పదరచనపరిణామం, సంకీర్తన, భక్తి, తత్వం, సమకాలపు సంఘచరిత్ర నీడలు, ఇత్యాదిగా పలుమొగముల పర్యవేక్షణ యిందు సాగవలసి యున్నది. ఆ పనులకంతా శ్రీమతి రామలక్ష్మి సంతరించిన యీ కోశం పూర్వపీఠికగా ఆధారంగా వుండగలదనేందుకు సందేహం లేదు. ఈ సేవతో ఆమె తెలుగు సరస్వతి మంగళాశీస్సులను సంపాదించుకొన్నారు. తాళ్ళపాకవారి రచనలతో నాకుండిన అల్పసంబంధం పురస్కరించుకొని ఈ రెండు మాటలు ప్రస్తావనగా వ్రాసే అవకాశం ఆమె నాకు కల్పించినారు. ఇది నాకెంతో హృదయంగమమైన సంగతి.

తిరుపతి.

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

మనవి మాటలు

సమగ్రమైన నిఘంటువూ, సంపూర్ణమైన వ్యాకరణమూ, సలక్షణమైన ఛందశ్శాస్త్రము నిర్మింపజేయడమే ఏ సాహిత్య ఎకాడమీలకైనా ప్రధానకర్తవ్యాలు. ఆ లక్ష్యాలు నెరవేరాలంటే మొట్టమొదట ప్రామాణిక గ్రంథాలన్నిటికి పదప్రయోగసూచికలు తయారుకావాలి. వృత్తిపదకోశాలు, మాండలికపదకోశాలు, పారిభాషిక నిఘంటువులు, శాసనశబ్దకోశాలు మొదలైనవి సంకలనం చేయాలి. అముద్రితమైన లాక్షణికగ్రంథాలను చాలా శ్రద్ధతో ప్రకటించాలి. ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య ఎకాడమీవారు కార్యదీక్షతో ఈ పనులకు పూనుకున్నారు. కొన్ని కోశాలు ప్రకటించారు. ఈ బృహత్ప్రణాళికలో భాగమే ఈ "తాళ్లపాకవారి పలుకుబళ్లు" ప్రచురణ.

వాస్తవానికి తాళ్ళపాకవారి రచనలకు పదప్రయోగసూచికలనే తయారుచేయించాలి. అప్పుడే తెలుగు పదసంపదలో ముప్పాతికపాళ్ళు గ్రంథస్తమయ్యే అవకాశముంటుంది. అయితే దురదృష్టవశాత్తూ తాళ్ళపాకవారి రచనలన్నీ ప్రచురితం కాలేదు. ఇప్పటికి ఇరవైరెండు గ్రంథాలు మాత్రమే అచ్చుపడ్డాయి. వాటిలో ఒకటి లఘుకృతులసంపుటం. పదిహేడు సంపుటాలలో సంకీర్తనలున్నాయి. మిగిలినవి ద్విపదకావ్యాలు. ఇవన్నీ కలిసినా తాళ్ళపాకవారి సంపూర్ణరచనలలో నాల్గోవంతుకూడా వుండవు. లభ్యమయిన గ్రంథాలన్నీ అచ్చుపడనిదే ఏ రచయితకయినా పదప్రయోగసూచికలను తయారుచేస్తే, అది సమంజసమూకాదూ సంప్రదాయంకూడా కాదు. అయినా తాళ్ళపాకవారి పలుకుబళ్ళను కొన్నింటినయినా సేకరించడం మంచిదని ఈ ప్రయత్నం జరిగింది.

తాళ్ళపాకవారిది సుప్రసిద్ధమైన సాహిత్యకుటుంబం. మధురకవితలతోనూ లాక్షణికజ్ఞానంతో చేసిన ఇతరరచనలతోనూ తాళ్ళపాకవారు తెలుగు సాహిత్యాన్ని సంపన్నం చేశారు. ఈ కుటుంబంలో ఇప్పటికి పదిమంది రచయితలు అసంఖ్యాకమైన సంకీర్తనలేకాక ద్విపదకావ్యాలూ, శతకాలూ, ఇతర పద్యగ్రంథాలు చెప్పినట్టు పరిశోధకులు గుర్తించారు. వీటిలో

తత్సమపదాలకన్న దేశ్యాలు, విశిష్ట 'గ్రామ్యా'లూ చాలా వున్నాయని విజ్ఞులు భావిస్తారు. తాళ్ళపాకవారు ఎన్నో అపూర్వప్రయోగాలు చేశారు. తమకాలంలోని సజీవభాషను వాడారు. లాక్షణికులు గతికల్పించవలసిన వ్యావహారిక రూపాలను ప్రయోగించారు. తమ రచనలను తమకాలంలోనే రాగిరేకులపై చెక్కించారు.

కోశనిర్మాణానికి ప్రయోజనకారులైన పలుకుబళ్ళు ముఖ్యంగా తాళ్ళపాకవారి రచనలలోనించే లభ్యమవుతాయని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. ఎందుచేతనంటే - ఇతర కావ్యకర్తలలాగ తాళ్ళపాకవారు కొన్ని భాషా విభాగాలను బహిష్కరించలేదు. "జగతిగల జెల్లుబళ్ళే నగినగి భాషించునట్టి నానుడి పలుకుల్ తగదనరహిచెడు" నన్న సంగతి వాళ్ళకి బాగాతెలుసు. అందుకే "విధితార్థగ్రామ్యోక్తులు పదిలముగా పొంకమెరిగి పలుకంజెల్లు" అని సంకీర్తన లక్షణంలో చెప్పారు. ఒక్క గ్రామ్యమేకాదు - పల్లవనారీ మ్లేచ్ఛోక్తులు, నీచవధూపరిభాష, ఇతరభాషలుకూడా సంకీర్తనలో వాడ వచ్చు నన్నారు. వాళ్ళకు కావలసినదల్లా ఔచిత్యమే. ఆ విషయాన్నే సంకీర్తనలక్షణంలో స్పష్టం చేశారు. "ఉచితభాష పదముల జెల్లు" అని అన్నిశబ్దాలపట్ల సమభావాన్నే ప్రదర్శించారు.

ఈ కుటుంబంలో అన్నమాచార్యులవారి దగ్గరనుండీ యిప్పటికి తెలియవచ్చిన చెప్పుకోదగ్గ రచయితల లెక్క ఎనమండుగురు. వారి వివరాలు యివి :

1. అన్నమాచార్యులు :—తాళ్ళపాకవారి మూలపురుషుడు.

2. తిమ్మక్క :—అన్నమాచార్యులవారి భార్య. సుభద్రాకళ్యాణం ఈమె రచనగా యిటీవల ప్రచారమైంది.

3. పెదతిరుమలయ్య :—అన్నమయ్యగారి రెండవభార్యకొడుకు. తండ్రి తరువాత అంతటివాడు. చాలా రచనలు చేసాడు.

4. చినతిరుమలయ్య :—అన్నమయ్యగారి మనుమడు. పెదతిరుమలయ్య పెద్దకొడుకు. ఆధ్యాత్మిక శృంగారకీర్తనలు చెప్పాడు.

5. పెదతిరువెంగళాచార్యులు:—అన్నమయ్యగారి యింకోమనుమడు. పెద తిరుమలయ్యగారి మూడోకొడుకు. కొన్ని సంకీర్తనలు వ్రాశాడు.

6. చినతిరువెంగళనాథుడు:—అన్నమయ్యగారి సుప్రసిద్ధపౌత్రుడు. పెద తిరుమలయ్యగారి నాలుగోకొడుకు. చిన్నన్న అనే పేరుతో ప్రఖ్యాతుడయ్యాడు. ద్విపదకావ్యాలు వ్రాసాడు.

7. తిరువెంగళప్ప :—అన్నమయ్యగారి మునిమనుమడు. చినతిరుమ లయ్యగారి కొడుకు. అమరుకాన్ని తెనిగించాడు.

8. శ్రీనివాసుడు :—అన్నమయ్యగారికి ఎన్నోతరం మనుమడో తెలియదు. వెంకటేశ్వర శతకం రచించాడు. ఇది అముద్రితము.

తాళ్ళపాకవారి రచనలలో యిప్పటికి అచ్చుపడి దొరుకుతున్న గ్రంథాల వివరాలు యివి :

1. ఆధ్యాత్మిక శృంగార సంకీర్తనలు :—లఘుకృతులు. 18 సంపుటాలు.
2. అన్నమాచార్య చరిత్ర :—ద్విపద, చిన్నన్న రచన.
3. అష్టమహిషీ కళ్యాణం :—ద్విపద, చిన్నన్న రచన.
4. పరమయోగివిలాసం :—ద్విపద, చిన్నన్న రచన.
5. సుభద్రాకళ్యాణం :—ద్విపద, తిమ్మక్క రచనగా ప్రతీతి.

పై గ్రంథాలలోని పద్దెనిమిది సంకీర్తన సంపుటాలలోవున్న రచనల వివరాలు చెప్పేముందు ఒకటి విశదం చెయ్యాలి. తాళ్ళపాకవారి సంకీర్తనలు మొత్తం రెండువేలరెండు రాగిరేకులమీద వున్నాయి. వాటిలో అయిదు వందల రేకులనే యిప్పటికి ప్రచురించారు. తొలి సంపుటాలలో అసద్దగా ప్రచురించినవాటిని తదుపరి సంపుటాలలో సవరించారు.

1 వ సంపుటం - తాళ్ళపాక లఘుకృతులు :—

1. శృంగారమంజరి.
2. చక్రవాళమంజరి.

3. నీతిశతకం.
4. వెంకటేశోదాహరణం.
5. సుదర్శనరగడ.
6. రేఫఱకారములు.
7. శృంగారదండకం.
8. వైరాగ్యవచన మాలికాగీతములు.
9. శృంగారవృత్తపద్యాల శతకము.
10. సంకీర్తనలక్షణము.
11. అష్టభాషాదండకము.

2 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 413 గీతాలున్నాయి వాటిలో కొన్నిటిని మళ్ళీ 5 వ సంపుటంలోనూ 11 వ సంపుటంలోనూ ప్రచురించారు.

3 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 664 సంకీర్తనలున్నాయి. అయితే చాలామట్టుకు సుపరిష్కృతముకావు. అందుకే వీటిలో కొన్నిటిని మళ్ళీ పరిష్కరించి 12 వ సంపుటంలో ప్రచురించారు.

4 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

179 సంకీర్తనల సంపుటి.

5 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

331 సంకీర్తనలున్నాయి. ఒకటి నుండి నూరుదాకా కల రేకులలోంచి అచ్చువేశారు. మధ్యలో 51-60, 71-77 దాకా రేకులు లేవు.

6 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

234 సంకీర్తనలున్నాయి. 101 నుండి 150 వ రేకుదాకా.

7 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

288 సంకీర్తనలున్నాయి. 151 నుండి 200 రేకులదాకా.

8 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

289 సంకీర్తనలున్నాయి. 201 నుండి 250 రేకులదాకా.

9 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

288 సంకీర్తనలున్నాయి. 251 నుండి 299 వ రేకుదాకా.

10 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

296 సంకీర్తనలున్నాయి. 300 నుండి 350 రేకులదాకా.

11 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మసంకీర్తనలు :—

రెండవ సంపుటంలో అసడ్డగా అచ్చువేసినవాటిని యిందులో సంస్కరించారు. 351 నుండి 391 దాకా గల రేకులనుండి సంకీర్తనలుకూడా అచ్చువేశారు. దీనిలో క్రొత్తసంకీర్తనలు 236, సంస్కరించినవి 173.

12 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

3 వ సంపుటంలో ప్రచురించిన సంకీర్తనలే సంస్కరించి పరిశోధిత పాఠాలతో ప్రచురించారు. సంకీర్తనల సంఖ్య 379. 1 వ రేకునుండి 94 వ రేకుదాకా వున్నవే. కొన్ని రేకులు లేవు.

13 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 596 సంకీర్తనలున్నాయి. 101 నుండి 200 వ రేకు దాకా.

14 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 300 సంకీర్తనలున్నాయి. 201 నుండి 250 వ రేకుదాకా.

15 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 300 సంకీర్తనలున్నాయి. 251 వ రేకునుండి 299 వ రేకుదాకా.

16 వ సంపుటం - ఆధ్యాత్మికశృంగారసంకీర్తనలు :—

ఇందులో 60 ఆధ్యాత్మికసంకీర్తనలు 119 శృంగార సంకీర్తనలున్నాయి. ఇవి చినతిరుమలయ్యగారి రచన.
[చి. అ. రేకులు 1 నుండి 10 వరకు,
చి. శృ. రేకులు 1 నుండి 20 దాకా.]

17 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

600 సంకీర్తనలున్నాయి. అన్నమయ్య రచనలు. 301 నుండి 398 వ రేకుదాకా.

18 వ సంపుటం - శృంగారసంకీర్తనలు :—

మొత్తం 540 సంకీర్తనలున్నాయి. 401 నుండి 500 దాకా కల రేకులు. కొన్ని రేకులు మధ్యలో పోయాయి.

ఈ పద్దెనిమిది సంపుటాలలో కొన్ని సంకీర్తనలు పునరుక్తమయినా మొత్తం సంకీర్తనల వివరాలు యివి :

ఆధ్యాత్మికసంకీర్తనలు	—	2602
శృంగారసంకీర్తనలు	—	3677
మొత్తం	—	6279

ఈ ఆరువేల పైచిలుకు సంకీర్తనలలోనుంచేకాక అచ్చుపడిన ద్విపదకావ్యాలలోంచి, లఘుకృతులనుంచి సామెతలు, జాతీయాలు, పలుకుబళ్ళు, పదప్రయోగాలూ సేకరించడానికి ప్రయత్నం జరిగింది. వీటితోబాటు రేఫ ఱకారాలనుకూడా క్రోడీకరించాలన్న సంకల్పంకూడా వుంది.

మన లాక్షణికులలో తాళ్ళపాకవారే మొట్టమొదట రేఫ ఱకార విభేదాలపట్ల శ్రద్ధవహించినవారు. పెదతిరుమలయ్యగారు 'రేఫ ఱకారములు' అని 'క్షీరనీర విభేదము చేసినట్లు' వేర్వేర తేటపరుస్తూ 108 కందపద్యాలు అకారాదిగా లఘురేఫలు, శకటరేఫలు గల పదాలను వింగడించారు. ఈ పెదతిరుమలాచార్యులవారి అధ్యక్షతక్రిందనే సంకీర్తనలు రాగిరేకులమీదకు ఎక్కాయి గనుక వాటిలో ప్రయోగించిన రేఫ ఱకార యుక్తపదాలు వారి

లక్షణంమేరకు ఎలావున్నాయో పరిశీలించాలన్న కుతూహలం సహజమే కాని చెప్పిన లక్షణానికి చెక్కించిన రేకులలోని మాటలకు కొన్నిచోట్ల పొందిక లేదు. ఈ అవ్యవస్థ వింతగా తోపక మానదు అని రాళ్ళపల్లివారు భావించారు. ఈ వింతను ఈ గ్రంథంలో విపులంగా చూపించడం భావ్యమే. రేఫ అకారపదాలను కార్డులకెక్కించి అకారాదిగా క్రోడీకరించడం జరిగింది. గాని వాటి ప్రచురణలో తొందరపాటు పనికిరాదు. పరిష్కర్తలు ప్రకటించిన సంపుటాలతోకాక రాగిరేకులతోకూడ సంప్రదించిన తరువాతనే ఈ రేఫ అకారాల ప్రకటన సముచితంగా వుంటుందని ఆపుచేయడమైనది. త్వరలోనే రేఫఅకార నిర్ణయాలను విడిగా ప్రచురించే ప్రయత్నం చేయడం జరుగుతుంది. ఇది భావిపరిశోధకులకు పూచిన తరుశాఖ.

రాళ్ళపల్లివారు చెప్పినట్లు వ్యాకృతము అవ్యాకృతమునైన భాషను 'ఇదంబ్రాహ్మ మిదంక్షేత్రం' అన్నట్లు నిర్లక్ష్యముగా లొంగదీసుకు ప్రయోగించు సిద్ధహస్తులు తాళ్ళపాకవారే. వారు గ్రహించిన శబ్దరూపాల యాథాతథ్యము నిర్ణయించుట అసాధ్యమేగాని ఆ కాలపు శబ్దాల వ్యవహార స్వరూపం కొంతవరకయినా సంకీర్తనలవల్ల తెలుస్తుంది. భాషాప్రయోగ విశేషాలను వ్యాకరణాంశాలను బళ్ళకొద్దీ ఎత్తవచ్చును. అయితే యిది ఒక్కచేతిమీదుగా చేయబూనడం సముద్రానికి ఏతామెత్తినట్టే. అయినప్పటికి యిప్పటివరకు లభ్యమయిన తాళ్ళపాక కవుల వ్యాకరణ విశేషములను విడిగా ప్రచురించే ప్రయత్నము చేయాలని వుంది.

తాళ్ళపాకవారి రచనలపై బహుముఖాల పరిశోధనలు జరగాలన్న ఆకాంక్షతో వాచవిగా ఈ సంపుట ప్రకటనం జరుగుతున్నది. ఇందులోని పదివేల పైచిలుకు ఆరోపాలు ఆసక్తి కలిగించితే సమర్థులు సర్వతోముఖ పరిశీలనకు పూనుకొంటారన్న విశ్వాసంతో ఈ కార్యక్రమాన్ని నేను తలపెట్టాను. నే నేం విదుషీమణిని కాను. సాహిత్యంపై అభిమానమే గాని అధికారంలేని నావంటి సామాన్యురాలు యిది చేపట్టడం సాహసమే గాని 'ధైర్యే సాహసే లక్ష్మీ' అన్నారు. నా సాహసంవల్ల మన కోశాలు మరింత సంపన్నమయ్యే సూచనలున్నాయి గనుక ముందుకు దూకాను.

నా సంకల్పాన్ని హర్షించి ఈ ప్రయత్నాన్ని ఆశీర్వదించిన శ్రీ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారికి నా వినయాంజలి. నా ప్రణాళికను ఆమోదించి, నాచేత ఈ మాత్రం భాషాసేవను చేయించిన అకాడమీ అధ్యక్షులు శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారికి, నాకు సర్వదా బాసటగావుండి నన్ను ప్రోత్సహించిన అకాడమీ కార్యదర్శులు శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజ రావుగారికి నా నమోవాకాలు.

ఈ ప్రణాళిక నిర్వహణలో ఎంతో ఉత్సాహంతో సహకరించి దీన్ని నిర్వహింపజేసిన ప్రధాన సహాయకులు చిరంజీవి ఎం. వి. ఎల్. నరసింహా రావుకు నా ఆశీస్సులు. ఆరోపాలను గుర్తించడం, గుర్తించినవాటిని కార్డుల కెక్కించడం, వివిధభాగాలుగా విభజించడం, అకారాది పట్టికలు తయారు చేయటం మొదలైన వివిధఘట్టాలలో తోడ్పడ్డ వివిధసహాయకులందరికీ నా కృతజ్ఞతలు. కోశముద్రణలోని చికాకులను తట్టుకొని దీనిని ముద్రించిన ఫ్రీడమ్ ప్రెస్ బాలసుందరంగారికి నా అభినందనలు.

చిట్టచివర చెప్తున్నా నాకు మొట్టమొదటి ప్రోద్బలం మా ఆయన శ్రీ ఆరుద్ర. ఇది నిజానికి ఆయన చేద్దామనుకున్న కార్యక్రమం. సమగ్రాంధ్రసాహిత్య రచనలో తలమునకలుగానున్న ఆయన "ఒక పదేళ్ళదాకా దీనిని చేపట్టలేను. ఓపికవుంటే నువ్వు చెయ్యి" అన్నారు. అదే అంకురం. దానిలోనుంచి వచ్చినదే ఈ చిన్ని మొలక.

దీనిలోని ఒప్పులు నా సహాయకులవి, దోషాలు నావి అని భావించి పాఠకులు నన్ను మన్నించ ప్రార్థన. అచ్చుతప్పులు, అకారాదిక్రమ భంగాలు, ఇతర అజ్ఞాతాఘట్టాలు విజ్ఞుల క్షమ నోచుకొంటాయని ఆశిస్తున్నాను.

మదరాసు,
17-7-1971.

విధేయురాలు:
రామలక్ష్మీఆరుద్ర.

సంకేతాలు

గమనిక :

ఈ సంపుటాలలోని ఆరోపాల చివర పొడి అక్షరాలు ఏమీ లేకపోతే అః సంకీర్తనల సంపుటాలనుండి సేకరించినవని అంకెలు తెలియజేస్తాయి. ఉదాహరణకి: 17_203 అంటే 17-వ సంపుటంలోని 203-వ సంకీర్తన అన్నమాట. 11-వ సంపుటంలో మూడు భాగాలు ఉన్నాయి. అందుచేత ఏ భాగంలోని ఆరోపమో తెలియడానికి నడిమిని అంకె వేయడం జరిగింది. ఉదాహరణకు : 11_3-77 అంటే 3-వ భాగంలోని 77 సంకీర్తన అన్నమాట. 16_వ సంపుటంలో 2 భాగా లున్నాయి. మొదటి సంపుటంలో నన్నీ లఘుకృతులే. వాటిపేర్లను పొట్టిచేసి సంకేతాలుగా వాడడం అయింది. మిగతా నాలుగు ద్విపద కావ్యాలలో ద్విపదల సంఖ్యగాని పుట సంఖ్యగాని యివ్వడమైనది. కొన్ని ఆరోపాల తరువాత శృం. సం. అని వుంటే అవి శృంగార సంకీర్తనల సంపుటాలలోనివని చెపుతాయి.

అన్న / అ. చ.	—	అన్నమాచార్య చరిత్ర
అ. మ. క.	—	అష్టమహిషీ కళ్యాణం
చక్ర. మం.	—	చక్రవాళ మంజరి
నీ. శ. / నీతి. శ.	—	నీతి శతకం
ప. యో. వి.	—	పరమయోగి విలాసం
రేఫ - ఱ.	—	రేఫ ఱకారములు
వేం. ఉదా.	—	వెంకటేశ్వర ఉదాహరణము
వై. వ. / వై. వ. మ.	—	వైరాగ్య వచన మాలికా గీతాలు
శృం. మ.	—	శృంగార మంజరి
సం. ల.	—	సంకీర్తన లక్షణము
సు. / సు. భ. క.	—	సుభద్రా కళ్యాణం
సూ. ని.	—	సూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటువు
శృం. వృ. ప. శ. / శృం. శ.	—	శృంగార వృత్త పద్యాల శతకము

సామెతలు - జాతీయాలు

అ

అంగడి కెత్తినట్టి దివ్వెలు
అంగడి కెత్తినట్టి దివ్వెలంగన
ముఖాంబుజములు
ముంగిటి పసిడి కుంభములు
ముద్దుల కుచయుగములు
[5-1

అందని పంటికి ఱ్ఱుచాచు
ఆకడ నందని పంటికఱ్ఱు చాఁచఁగానేమి
జోకకురాని పతినిఁ జూడఁగానేమి
[15-66

అందని మానిపండు
ముందువెనక చూడక మొక్కలపు
పరువేల
అందని మానిపంటికి నాసపడవచ్చునా
[8-96

అందని మానిఫలంబులు
వైకుంఠుని నుతియించని వినుతులు
వననిధిఁ గురిసిన వానలు
ఆ కమలోదరుఁ గోరని కోరిక లందని
మాని ఫలంబులు
[7-1

అందినవారికి మిన్ను అరచేతిదే
అందుకే వెరగయ్యీనె
అప్పటినుండియు మాకు
అందినవారికి మిన్ను అరచేతిదే
[17-310

అంపలిచెట్టు పూచెనేమి కాచెనేమి
పొనిగియంపలిచెట్టు పూచెనేమి కాచెనేమి
వనుచని పతియెంత నవ్వినానేమి
[15-66

అక్కర కొదగని అర్థము
అక్కఱ కొదగని యట్టి యర్థము
లెక్క లెన్నియైనానేమి లేకున్ననేమిరే
[5-281

అగ్గిపొంతనుంచే కాకలే
ఉలుక కగ్గిపొంతనుంచేఁ కాఁకలేకాక
చలువలు గలుగునా సంసారులకును
[11-1-94

అగ్గిపొంతనున్న వెన్న
చింతల వేదనలఁ జిక్కువడచు నగ్ని
పొంతనున్న వెన్నయైపోయెఁగాలము
[5-48

అడవికాసిన వెన్నెలలు
హరిఁగొలువని కొలువులు మఱియడవి
గాసిన వెన్నెలలు
గరిమల నచ్యుతు విననికథలు భువి
గజస్నానములు [7-1

అడవికిగాయు వెన్నెలలు
పోయఁ గాలం బడవికిఁ గాయు
వెన్నెలకరణిని
శ్రీయుతుఁ దలఁచుఁడ నరులు
మాయఁబడి చెడక
[11-3-65

అడవిగాసిన రిత్త వెన్నెల
యీతలనిదిమాని మరెన్నిపుణ్యాలు
నేసినా
రీతి నడవిఁగాసిన రిత్తవెన్నెల సుండి
[8-169

అడవిగాసిన వెన్నెల
వొడలఁబెట్టిన సొమ్ములాగిఁ దనకుఁ
గాన రా
వడవిఁగాసిన వెన్నెలది కన్నులకును
[5-311

అడవి గానే వెన్నెల
జాడలు మెచ్చాలేరు
చాలునన్న వారులేరు
వేడుక నడవిఁగానే వెన్నెలాయ బ్రదుకు
[6-6

అడవిబడినవాడు కంపలకింద దూరినట్లు
అడవిబడినవాడు వెడలఁజోటులేక
తొడరి కంపలకింద దూరినట్లు [5-15

అడవిలోని వెన్నెల
ఆవల నెవ్వరుళేని అడవిలోనివెన్నెల
కావిరిఁగానెనేమి కాయకున్న నేమిరే
[5-281

అడవుల వెన్నెలలు
అడవుల వెన్నెల లారడి బదుకులు
తడతాకుల పరితాపములు
[5-24

అడుసుచొరనేపట్టె కడుగుకొననేపట్టె
అడుసుచొరనేపట్టె నటునిటుఁగాళ్ల
గడుగుకొననేపట్టె గలకాలము
[5-14

అడుసు చొరనేల కాళ్లు గడుగగనేల
కడువడుసు చొరనేల కాళ్ల గడుగఁగనేల
కడలేని జన్మ సాగర మీఁదనేల
[5-154

అడుసుచొరు కాళ్లు కడుగు
అడుసుచొరనే పట్టె నటునిటు గాళ్లఁ
గడుగుకొననే పట్టెఁ గలకాలము
[5-14

అడుసు లోపలి కంబము
గడకుఁగట్టిన పాఁతగతి దోఁచెమనసు
అడుసులోపలి కంబమై తోఁచెమనసు
[11-3-125

అద్దముల చంద్రోదయము
వూహఁ జెకుయద్దముల
చంద్రోదయమువలెను
సాహసంబున భ్రమలఁ బెట్టెడి చదల
నిది హరిమాయ
[10-115

అనలంబు కడగాలి
కలుగుననలంబు కడగాలి యనఁగానదియు
నెలమి నిచ్చట కలిగె నిదియెకదవె
[4-77

అనుము మినుమగు
కననీకననీ కనకడల చుట్టరికాలు
అనుమె మినుమైతే నదెవ్వరిమేలు
[15-105

[సూ. ని. లో 'అన్మ' అనే రూపానికే
ప్రయోగం చూపించారు]

అభినితించె వెఱ్ఱి వెఱ్ఱాటాడు
వెంగలియభినిదించె వెఱ్ఱివెఱ్ఱాటాడుఁగాని
అంగవించునా వివేకమప్పుడే లోకులకు
[11-1-94

ఆమరావతద్దమూ
అమరావతద్దమూ హరిదాసులకు మహా
తిమిరంబులద్దమూ దివ్యులకును [5-191

అమ్మెదొకటి అసిమలోదొకటి
అమ్మెదొకటి అసిమలోదొకటి
బిమ్మటి సందేటి పెద్దలమయ్యా [5-308

అరచేతి నిమ్మపండు
అట్టె తొల్లిటివారి అరచేతి నిమ్మపండు
గుట్టున నేఁదీసుకొంటి గుఱుతులడుగరె
[14-79

అరచేతి మణి
తెలుగుల నీ పతికి తెల్లని నవ్వులు చల్లి
అఱచేతి మణివైతి వలమేలమంగా
[17-512

అరచేతి మోక్షము
గరిమ మా పుట్టుగు నీ గర్భవాసములోనే
అరయ మా మోక్షము నీయరచేతిదే
[8-11

అరతగట్టిన తాళి
హరిపురముపై సొమ్ము అరతఁగట్టినతాళి
సరిలేని దేవుని సంసారఫలము
సిరులకుం బుట్టినిల్లు సింగారములవిత్తు
మెరుగుఁబోడి యలమేలుమంగ
[14-84

అఱ్రువంచి తడుక అల్లు
వెఱ్ఱులాలమీకు వేదుకగలి(గి?) తేను
అఱ్ఱువంచి తడుకల్లంగరాదా [7-260

అసలుగంథము
అసలుఁగంథము యాశాదోషము
విసిగిననూరక విడువదిది [5-122

అసలుచొచ్చిచొచ్చి అలసినట్లు
వసలేని యీ్రబదుకు
అసలు చొచ్చిచొచ్చి అలసినట్టాయె
[11-3-74

అహమాదిశ్చమధ్యమ్
మెండగు యీజీవులను మీరుగారన
వెఱతును
వుండెడి పీరలు నిత్యులు వొగి నహ
మాదిశ్చమధ్యముగాన
[6-121

ఆ

ఆకటి కడుగని శిశువు
ఆఁకటి కడుగని శిశువుకుఁ దల్లి
యడచిపాలు డ్రాగించిన రీతి
యీ కడఁగోరిక లుడిగిన యోగికి
నీశ్వరుఁడే రక్షకుఁడు
[5-216

ఆకటికి గుక్కిళ్లు ఆసయినట్లు
చీఁకటి నోటికిఁ గడివే యేకొంట
వచ్చినట్టు
ఆఁకటికి గుక్కిళ్లు ఆసయినట్టు [6-96

ఆకటి కోలదే ఆహారము
చెందివి త్తిన కొలఁదే మొలచేటిపైరు
అంది ఆఁకటికొలఁదే ఆహారమెల్ల
[8-96

ఆకటివానికి అన్నమె బ్రహ్మము
ఆఁకటివానికి నన్నమె బ్రహ్మము
లోకమె బ్రహ్మము లోలునికి
[5-282

ఆకలి గుక్కిళ్లు దేరునా
ఆఁకలి గుక్కిళ్లఁ దేరునా
గుత్తపుటాకలి గుక్కిళ్లఁదేరునా
[15-113

ఆకలివేళ విరులింపవునా
మచ్చిక నాకలివేళ మంచివిరు
లింపవునా
హెచ్చిన రతులఁగాక యిందువల్ల నేమిరా
[15-42

ఆకలి హెచ్చితే అన్నము రుచిగోరు
ఆఁకలి గని హెచ్చితే నన్నము
రుచిగోరును
జోకఁ బాపము హెచ్చితే
సుకృతము గోరును [10-37

ఆకసపు చంద్రునికి నాసపడు
ఆకసపుఁ జంద్రునికి నాసపడఁగానేమి?
వాకైరానిపతికి వలవఁగానేమి [15-66

ఆకసము మోవచల్లు
పూవుల తెప్పలమీఁద పొలఁతులు
నీవునెక్కి
పూవులాకసము మోవఁబూఁచి చల్లుచు
[7-237

ఆకాశ మద్దమా అవ్వలయు నద్దమా
ఆకాశమద్దమా అవ్వలయు నద్దమా
శ్రీకాంతు భజియించు సేవకులకు
[5-191

ఆకాశముపొడవు ఆకాశమే యెరుఁగు
ఆకాశము పొడవు ఆకాశమే యెరుఁగు
ఆకడ జలధిలోఁతు ఆ జలధే యెరుఁగు
[10-121

ఆటలో బ్రాహ్మణుడు
అన్నికర్మములుఁజేసి ఆటలో
బ్రాహ్మణుఁడనైతి
నన్ని వేదములనేటి యంగడివీధి
[6-6

ఆడబోయిన తీర్థమెదురైన జాడ
ఆడఁబోయిన తీర్థమది యెదురైన
జాడఁ గృష్ణుని గని సంతసించుచును
[అష్ట-1841

ఆడినదే ఆట
ఆడినదేయాటా ఆకెఁజక్కఁ జూడరాదా
వీడుదోడు వయసులు వేడుకోపెట్టో
[13-328

ఆడుదనము అంగడివేయదగునా
అయ్యో ఆఁడుఁదనము
అంగడివేయఁదగున
యియ్యెడనేఁ బ్రియమైతె యింక
వచ్చిగలదా
[17-283

ఆడేటిమాటలకు ఆదిఅంతములేదు
ఆడేటిమాటలకెల్ల నాదినంతములేదు
వీడని కర్మములకు విధిలేదు
[9-280

ఆబోతుకు బందెలేదు
భూమెల్లా మేసినా నాఁబోతుకు బందెలేదు
నేమపుఁ బ్రపన్నునికి నిందలేదు
[6-29

ఆరిచితే మూరడెక్కు
ఆరిచితే మూరఁడెక్కునదే నామకీర్తనము
కూరిమి శ్రీవెంకటేశ కొననాలికకును
[8-248

ఆవటించు సూర్యునికి అంధకారమెదురా
భావించి యన్నినేరాలు పరిహరించునతఁడే
ఆవటించు సూర్యునికి నంధకార మెదురా
[6-72

ఆవుగొంటే ఆవువెంట దూడ
ఆకడ నావుఁగొంటే
నావువెంటదూడయును
జోకలఁ గొన్నట్టివారి సొమ్మేకాదా
[7-207

ఆసగలిగినచోట ఆడినదే సరసము
ఆసగలిగినచోట నాడినదే సరసము
వేసటలయ్యేనచోట విచారములె
[17-126

ఇ

ఇంటగెలిచి రచ్చగెలుచు
ఇంటగెలిచితాపీవు యిఁకరచ్చగెలిచేది
వెంటనే ఆనతీరాదా వినవలె నేను
[14-4

ఇంటిలోన కొక్కుదెచ్చిపెట్టుకొను
యింటిలోనఁ గొక్కుఁ దెచ్చి
యిరవుగబెట్టుకొంటే
దంటయై గోడలువడఁ దవ్వకేలమాను
[5-301

ఇంటిలో నిధానము
గక్కన శ్రీవెంకటేశ కలసితివి
యిక్కువలన్నియు నింక
నింటిలో నిధానము
[15-154

ఇంటిలోనిపోరు
వన్నివ పగల వెలుపటి వారికంటెను
ఎన్నరావి పగగదా యింటిలోనిపోరు
[12-198

ఇత్తడిదెచ్చి అపరంజిజేయు
ధరలోన పతిపాతకుని నమ్మనిట్లు
అరయవి త్తడిఁదెచ్చి యపరంజిఁజేసెఁ
[5-185

ఇనుపగుగ్గిళ్లు
ఇఁదువల్లనేమిగద్దు యినువగుగ్గిళ్లింతే
ఇందిరారమణు పేవే యరపైనపదవి
[7-34

ఇనుము అడిచేవారిని తగరము
అడువమనుట
యెనలేక యెదిరికి యినుమడిచేవారికి
తన తగరమడువఁ దడవయ్యనా
[8-161

ఇనుము గుడిచిన నీరు
అనిశము దేహమున కన్నపానములిడిన
యినుముగుడిచిననీరు యెందుకెక్కునదో
[5-311

పడిఁబడి కుడిచిన కుడుపెల్లనినుము
గుడిచిన నీరై కొల్లఁబోయె [11-3-58

ఇనుము దాగిన నీరగు
వూహల నాభోగమెల్లా
వొళ్ళఁబట్టెనంటానుంటె
దాహముతోడ నినుముదాగిన నీరాయఁగా
[8-41

ఇరుగింటిపని ఎరగక పొరుగింటి పనికి
పోవు
[అష్ట-3040

ఇలకుమింటికి సూత్రమెసగించు
ఇలకు మింటికి సూత్రమెసఁగించి మంచి
వెలఁది చల్లనియేటి వెలదినిగాంచి
[వ. యో. వి-3-1840

ఇల్లురికి పేరటముచెప్పు
ఇల్లురికి పేరటము వేళచెప్పవచ్చేవే
వల్లదాన నీవు గొంతపైకొనరా
[13-97

ఇల్లులేనిముంగిలి
వెల్లిగొను మమతపై విసిగేవు యీ
యిల్లులేని ముంగిలి నీవేమి సేసేమే
[12-195

ఇనుకలెక్కపెట్టితే ఎంతైనా కలదు
యినుకలెక్కవెట్టితే నెంతైనా కలదు
అనముదించని పుణ్యాలటువంటివే
[9-279

ఈ

ఈతకంటె లోతులేదు
యిందుకు నందుకునీడె
యీఁతకంటె లోఁతులేదు
[15-163

ఈతకు లోతుగలదా
బలిమిసేసీనతఁడు పట్టి పెనఁగనేల
యెలమినీఁతకు మిక్కిలిఁక లోఁతుగలదా
[13-68

ఈతలేని చల్లులాట
పూఁతమాఁటల సొలపు
బొంకులనెదూరేవు
యీఁతలేనిచల్లులాట యేమిసేసేవే
[12-195

ఈనగాచిన పిదప కుక్కల కిచ్చినట్లు
వేచందమునఁ గృపావివశుఁ యీన
గాచినపిదపఁ గుక్కల కిచ్చినట్లు
[ప. యో. వి-2-248

ఈపీఁగ ప్రణాలుకోరు
తెగని కర్మములు దేహములుగోరు
వగల యీపీఁగ ప్రణాలుగోరు
[10-107

ఈరుదియ్య పేనువచ్చు
హెచ్చి నేనేమనినాను
యీరుఁదియ పేనువచ్చు
కుచ్చితముగాదు లోనఁగూచుండేనేను
[17-336

ఈలకూరకు ఉప్పు అడుగుట
తలఁపులో నీవలెతాలిమి మాకున్నదా
దొలిసి యీలకూరకు నుప్పడిగేవారము
[14-131

ఈలకూరకు వుప్పుచాలదు
అయ్యరో నీవేకాదు ఆలినొల్లనివారు
వొయ్యనె యీలకూరకు
వుప్పుచాలదంటురు
[13-50

ఈలగద్దమూకలో కోడిపిల్లకు
తలారికమా
ఈలగద్దమూకలోన యించుక కోడిపిల్లకు
మూలమూలలఁ దలారికములు చెల్లునా
[16-33

ఈవెంత పొగడూ అంతే
పురిగొన్న యీవెంత పొగడూ నంతే
నరపతి చనవెంత నగవూ నంతే
[11-3-84

ఉ

ఉంకువపట్టిన మీద ఒడబాట్లున్నవా
[13-68

ఉట్టులతో తెగకోసికొను
ఒగియతీశ్వరు పొల్కినుట్టులతోడఁ
దెగఁగోసి కొన్నాఁడా తెగువతోమున్నె
[ప. యో. వి-4-408

ఉప్పమ్మేవాడు చిట్లు కనడు
చేరివుప్పమ్మేవాఁడు చిట్లువేఁగనడట
వూరకే శ్రీవేంకటేశ వోపికతోడ [6-39

ఉప్పు ఒలికి ఇనుమడి
అప్పటికప్పటి మాటలంటి మింతే
వుప్పొలి కినుమడాయ
నూరకేవుండవయ్య [15-168

ఉప్పుచింది ఇనుమడించుట
చెప్పరాదిందాకనై తె చిలియున్నభావము
వుప్పుచిందినుమడించె నుండనుండగాను
[17-128

ఉప్పుచింది యెత్తితే వొకటి రెండవు
తప్పుగాదు రావయ్యా, దానికేమి దోసమా
వుప్పుచింది యెత్తితేను వొకటిరెండవుఁగా
[13-463

ఉప్పుదినుటా? కాక ఉపతాపమా?
చెప్పనేల నీ గుణాలు చెలువుఁడ
చాలుఁ జాలు
వుప్పుదినుటాఁగాక వుపతాపమా
[13-303

ఉప్పుదిని ఉపతాపమందనేల
ఒక్కమాటే వుప్పుదిని వుపతాపమందనేల
చక్కజాడఁ దగినంతే చవిగొనరాదా
[11-131

ఉప్పువేసి పొత్తుకలియుట
పోనిపోని వుప్పువేసి
పొత్తుగలయ వచ్చీని
నేనోపఁగ యింతేసికి నిద్దురవచ్చీని
[15-138

ఉప్పువేసి పొత్తు గలయు
వినరె మాటల నుప్పువేసి పొత్తుగలనేని
పెనఁగి యెక్కడనైనా పెద్దవావఁగాదు
[17-355

ఉప్పువేసి పొత్తుగలియుట
పోతరించి వుప్పువేసి పొత్తుగలయవచ్చేవు
చేతులఁ బట్టగరాదు చెలికూచైతేను
[17-174

ఉరిసినయందుపై ఉడుకు చల్లినట్లు
వన్నివురిసినయందుపై నుడుకుచల్లినట్లు
యెన్నమాలో మేకు నేసేవిఁక నేలనయ్యా
[15-33

ఉలికి కాలగ కొఱవుల జూడినట్లు
మలినమై దేహమెల్ల మఱచినఁ దలఁపించి
వులికి కాలఁగ గొఱవులఁ జూడినట్లు
[4-167

ఉలిసిన మీద ఉడుకులు
నెరజాణ విన్నిటాను నీవేడ నేనేడ
వులిసిన మీఁదనింక వుడుకులునా?
[13-303

ఉల్లిదిన్న కోమటి వూరక వున్నట్లు
వుల్లి దిన్న కోమటి వూరక వున్నట్టు
జల్లెడ నావాలు జారిపోయినట్టు
[7-260

ఊ

ఊకొంటే పైడికత
ఊరకుండితే మేలు వూఁకొంటేఁ
బైఁడికతౌను
బారపెట్టితే నలపు వచ్చి దేరెనందువు
[13-478

ఊదర బలిసినట్లు
పరదేశి పట్టణమున పదుగురుఁ
నేగురుఁగూడుక
తరఁగఁగ పరిచెద నూదరబలిసినట్లాయ
[11-3-6

ఊరుకున్న వారితో ఊరు ఓపదు
దూరినదాన నేనింతే తొల్లి నీవు
శాంతుఁడవు
వూరుకున్నవారితోడ నూరోపదు
[13-85

ఊరుకున్న వారితోడ ఊరోపదు
ఊరుకున్నవారితోడ వూరోపదన్నమాట
వేరుచుకొంటినేను నీవేమినేసేవే
[17-229

ఊరువాడెడు చెలమ
ఒడలిపై నీ చెమట వూరువాడెడు
జడియు నీ తమకంబు చెలమ పంతతగదు
[12-75

ఎంగిలి బూరె కడుగుట
జడియక నీవే సేసిన చేఁతలు
సర్వమును నిలుపఁగవలదా
కడుగఁగ నేటికి నెంగిలి బూరెట
కడవేయనేల (?) నారాయణా
[8–257

ఎంగిలి బూరె కడుగనేల
చిబికిపేసిన గింజచేతఁబట్టఁగనేల
గబుకకెంగిలిబూరె గడుగఁగ మరియేల
[7–260

ఎంచగ పంచగనెడమేది
చేచేతనే చేసినవెల్లా శ్రీపతి నీయాజ్ఞవిధులే
యేచాయలఁ బుణ్యపాపములకును
యెంచఁగఁబంచఁగ నెడమేదయ్యా
[10–76

ఎండకన్ను నీడ కన్నెరుగని
నెటినెండకన్నును నీడకన్నెపుడు
నెఱుఁగని వాఁడయ్యె నెలరాలనెండ
[ప. యో. ౨–3–1860

ఎండకన్నును నీడకన్ను నెరుగని
కన్నియతుదినెండకన్నును నీడ
కన్ను నెఱుంగని కమ్మపూఁబోఁడి
[ప. యో. ౨–4–142

ఎండకు నీడకుతీయు
పండిపొల్లవోయినా పట్టానిమనసు
యెండకు నీడకుఁదీసి యింతకోవఁగలనా
[14–49

ఎండగాసే బయట యెక్కువ
వెన్నెలగాసె
యెండగాసె బయట ఎక్కువ
వెన్నెలగాసె
దిండు రేయిఁబగలొక్కదినమైనట్లు
[10–93

ఎండదాకక నీడ హితవెరుగరాదు
బండుసేయఁగ హరికిఁబంతమా
యటుగాదు
యెండదాఁకక నీడ హితవెఱుఁగరాదు
[5–11

ఎండనిచెట్టు పూస్తేనేం? కాస్తేనేం?
పొనిగియండనిచెట్టు పూచేనేమి కాచేనేమి
ననుచని పతి యంత నవ్వీనానేమి
[15–66

ఎండపొడచూపు అక్కడనే వెన్నెలగాగు
పూనివొకచోట నెండ
పొడచూపునొక్కడనే
నానిన వెన్నెలగాను నానారీతులౌను
[9–263

ఎండబడ్డ నీడగోరు
యెందు యెండఁబడ్డఁగాని
యింపునీడఁగోరఁడు
కందువ సంసారియైనఁగాని
మోక్షము గోరఁడు
[10–37

ఎండమావులచెరువులు
చెప్పేనామాట వినుచిత్తమా
చిప్పిలు నెండమావుల చెరువులు నున్నవా
[16–12

ఎండమావులుతాగ దగ్గరపోవు.
దప్పికి నెండమావులుదాగ దగ్గరఁబోవుట
తప్పుఁ జదువులలోఁ దత్త్వము నెంచుట
[6–49

ఎండమావులెల్లా నీళ్లంటానమ్మినట్టు
నీచుయెండమావులెల్లా నీళ్లంటానమ్మినట్టు
చూచిచూచి యింద్రియాలె సుఖమనపలనె
[9–151

ఎండమావుల నీళ్లు ఏరులంటు నుండినట్టు
నిండిన నీకలపోక నేనెరఁగఁగా నావద్ద
సుండుగా నావాడవని వుంటిఁగాని
యెండమావుల నీళ్లు యేరులంటానుండినట్టు
కొండవంటి యాపచేత కూళదాననైతి
[17–51

ఎంతతొండమున్న దోమ ఏనుగవునా?
వంతములన్నియు నేరుపరచేటేవే వోసి
యెంత తొండమున్నా దోమ
యేనుగవునటే
[13–191

ఎంతవడి కెంతవడి
ఇంతయేఁతురా సతుల నెందాఁకను
యెంతవడి కెంతవడి యిప్పుడా నీవలపు
[14–31

ఎంతవెలుగునకు అంతేచీకటి
యెంతవెలుగునకు నంతేచికటి
యెంతసంపదకు నంతాపద
[9–277

ఎంతసంపదకు అంత ఆపద
యెంతవెలుగునకు నంతేచీకటి
యెంతసంపదకు నంతాపద
[9–277

ఎందోకోకలువేసి కొక్కెరలవెంట బారాడుట
యిలనరుల గొలుచు టెందోకోకలువేసి
బలుకొక్కెరలవెంటఁబారాడుట సుండి
[8–169

ఎక్కనెక్క హొడవు
ఘాతలఁ గర్మకర్మగతులు యీ సంది వింతే
పోతరించి యెక్కనెక్కఁజూడవే
[10–9

ఎక్కితే ఏనుగు గుజ్జు
యేలీలాగెలువరాదు యెక్కితే యేనుగుగుజ్జు
లోలోన మమ్మునింక లోఁచి చూడనేఁటికి
[13–222

ఎద్దుతన్నీనని గుర్రముచాటుకేగినయట్లు
బూటకములనెల్ల బొరలి సంసారంబు
పాటుదెచ్చిన యీ బ్రదుకు
వీటుగ నెద్దుదన్నీనవి గుఱ్ఱము
చాటుకేఁగిన యట్టి చందమాయె
[11–3–74

ఎద్దులెప్పటివే గోనెలే కొత్తలు
కొల్లయెద్దు లెప్పటివే గోనేలేకొత్తలైనట్లు
చల్లని నేనొకఁడనే జన్మములే వేరు
[7–284

ఎద్దేమెఱుగు నడుకుల చవి
అఁపఁగ నెద్దే మెఱుఁగు నడుకులచవి మాట
మోపరివి నీకు నా ముదము ముద్దా
[11–3–21

ఎనిపినతెడ్డు చవు లెరుగునా
వనిలేదేమియునాకు పంపుడు నీబంటనింతే
ఎనిపిన తెడ్డు చౌ లెరుఁగునటవయ్యా
[11–1–101

ఎనుపోతుతో నెద్దునేరుగట్టినట్లు
ఎనుపోతుతో నెద్దు నేరుగట్టినయట్లు
యెనసి ముందర సాగదేఁటి బ్రదుకు
[5–98

ఎరుకే జ్ఞానము మరపె సమాధి
పొరినెరుకే జ్ఞానము పొంచిమరపె సమాధి
సొరిది నేఁడింతకంటె సుఖమున్నదా
[10–246

ఎరుకలేని మరపు
తెరవ నీకితనికిఁ దియ్యపుఁగూటముల
యెరుకలేని మఱపునేమిసేసేవే
[12–195

ఎర్రిమానిబంక వెర్రిమాననేలయంటు
నాఁకునేనడిగే సొమ్ము నాకుఁదెచ్చియిచ్చెనంటా
వాఁడిమి నీవేలయింత వాదించేవే
వేఁడ యెట్టిమానిబంక వెట్టి మాననేలయంటు
పోఁడిమిఁజేసినవారి పుణ్యమింతేకాక
[17–30

ఎసరెత్తుకొని లేళ్లు ఏవనితోలు
ఎసరెత్తుక లేళ్లేవనితోలక
వసఁదన నిధిఁగల పాటే సుఖము
[9–256

ఏ

ఏనుగుచేతి చెఱకు గైకొను
చెలఁగి యేనుఁగుచేతి చెఱకుఁగైకొనఁగ
నలవియే యెవ్వరికైనా నాకరణి
[అ. మ. క–518

ఏనుగుదిన్న వెలగపండు
అలినేనుగుదిన్న వెలఁగపంటిబేసము
వలెనే పోఁగల వెల్లవడిఁ దానేపోవురే
[6–140

ఏనుగునెక్కి దిడ్డుదూరుట
హరినీకు నిచ్చునట - అనుమానమేల
తెరలి యేనుగునెక్కి - దిడ్డుదూరెదరె
[మ–35

ఏనుగమీదవాని సున్నంబడుగు
వరుసనేనుగమీద వాని సున్నంబడుగ
వచ్చునా నీకిట్లుఁ గర్మమా
పరమ పురుషోత్తముని భ్రమతఁబడి
నీవిట్ల బట్టబయలైతిగా కర్మమా
[5–187

ఏనుగులతోఁడ యేలాటలు
ఏనుగులతోడ నేల యేలాటలు
కానుకలిచ్చె గుట్టు గనుకొనెను
[17–131

ఏనుగుతోడి ఏలాటలు
యేమయ్యా యేనుగుతోడి
యేలాటలేఁక నీకేల
కామించి నీకు నీవే కరుణించేవుగాక
[18–122

ఏనోరుపెట్టుకు కావుమందును
ఏనోరుపెట్టుక నిన్నునేమని కావుమందును
నేనిన్నుఁ దఱచినది నిమిషములేదు
[8–60

ఏరితే మలిగండ్లు ఎందులోలేవు
ఓరపు గలవారికి వోరుచుకొంటేనేమేలు
యేరితేను మలిగండ్లు యెందులోనులేవు
[13–194

ఏరుగుడిచి కాలువ పొగడనేల
కాలము నేరు గుడిచి కాలువ పొగడనేల
పాలించ నీవుండఁగాను వరచింతలేల
[9–124

ఏరుగుడిచి కాలువబొగడబోతే యెరవెరవే
గరిమ నేరుగుడిచి కాలువఁబొగడఁబోతే
యెరవెరవేకాక యితవయ్యీనా
[8–67

ఏరుగుడిచి కాలువపొగడుట
ఈతని నెఱఁగకుంటే నిలస్వామిద్రోహము
ఘాతల నేఱుగుడిచి కాలువపొగడుట
[9–247

ఏరులైన ఎదురెక్కు
యేరులైన నెదురెక్కు యిట్టివీనిఁబొడగంటే
యీరీతి మనము వచ్చేదేమి సోద్యమే
[17–161

ఏలితేనే బంటు
యేడను శ్రీవెంకటేశయేలితేనే బంటందురు
పాడేటివారము నిన్ను బత్తి చేకోవయ్యా!
[14–155

ఒ

ఒకటి సహస్రమగు
అలరుచు నొకటి సహస్రమై పెరిఁగి
చలిమీటి శాఖోపశాఖలై నెగడి
[ప. యో. వి–4–99

ఒక్కకొలికికి దెచ్చు
అలవి మీఱిన ముత్తెంబులనొక్క
కొలికికిఁ దెచ్చు నీకొమ్మ పల్వరుస
[అ. మ. క–2522

ఒక్కటంటె రెండగును
వొక్కటంటే రెండయ్యనూరక
వుండనియ్యరే
వెక్కసమైతే దనలో వెలయించేగాని
[13-235

ఒక్కదినమే మూడుగాలములు
ఎండఁగాఁపురము సేతు నేదినిజ మేదిగల్ల
మందర నొక్కదినమే మూఁడుగాలములు
[10-47

ఒట్టిన అపరాధము వొడ్డించుకో వళమా!
[సు. 2-15

ఒళ్లబెట్టిన సొమ్ములు ఒద్దికెకూడుండు
యిల్లిదె శ్రీవేంకటేశ యిటు నన్నుగూడితివి
వొళ్లబెట్టిన సొమ్ములు వొద్దికెఁగూడుండవా
[13-254

ఒక్కరు నోచిన సొమ్ము
లొకరి కేలవచ్చు
[17-30

ఒగరుగారపు విడెముబ్బించినట్లు
నగయించు నొకవేళ నలఁగించునొకవేళ
వొగరుఁగారపువిడె ముబ్బించెనట్లు
[7-189

ఒద్దనేకాలమునుండు ఉండుండీ
దవ్వయిపోవు
వొద్దనేకాలమునుండు వుండుండీ
దవ్వయిపోవు
నిద్దపుఁగల్లందమో నిజమందమో
[9-270

ఓ

ఓకల పులుసు కలువులబుచ్చు
యేఁకట దీరనీకు నెందరుగలరని
వోఁకలపులుసు కలువులఁ బుచ్చవలెనా
[12-1

ఓడగట్టిన దూలము
వొట్టుక శ్రీవెంకటేశ వోడఁగట్టినదూలము
అట్టునిట్టుఁ బొరలినా నండవాయ దెపుడు
[8-97

ఓడకు దూలమైనక్రియ
ఓడకు దూలమైనక్రియ నోడక
కూడము వెంకటేశ్వరా
[శృం. శ-31

ఓడలు బండ్లవచ్చు
ఈడనే శ్రీవెంకటేశ యింతి
గూడితివి నీవు
నోడలు బండ్లవచ్చు వుండవయ్య నీవు
[13-328

ఓడపిడిచి వదర ఊరకేల పట్టు
ఓడపిడిచి వదర వూరకేల వట్టెల
గోడగడుగ నడుపే కురిసేనో మనసా
[8-196

ఓడవిడిచి వదరు
ఇంటివేలుపు వెంకటేశుఁ గొలువకపతుల
వెంటఁదిరుగుట వోడ విడిచి వదరిడుట
[11-3-38

ఓపితే దానే తగిలి ఓపకున్న దానే
మాను
ఓపితేఁదానే తగిలి వోపకున్నఁ దానేమాని
మాపురేపు నలయించే మాయ మాకేలా
[8-190

ఓపితేనే కైకొంట ఒల్లకుంటే మానుట
ఆపదలులేని సుఖమదియెపోవిరతి
వోపితేనే కైకొంట వొల్లకుంటేమానుట
[10-223

ఓరుపే నేరుపు
ఓరుపే నేరుపు సుమ్మీవువిదలకు
మాఁకకోకు మగవాని మనసు మెత్తనిది
[13-248

ఓవరిలోననే ఉండి ఒడబాట్లు
నీవు నాతఁదొక్క-టేనేమునీవావమె
వోవరిలోననే వుండి వొడబాట్లేమిటికె
[17-40

ఔ

ఔషధ మపథ్యమును సరి
అంతటా నౌషధ మపథ్యమును సరి
వింతే మిగిలెను వేసటేకంది [9-277

క

కంచము కాలదన్ను
పెంచేటి చలిచంద్రులు ప్రియమై
వడ్డించఁగాను
కంచము కాలఁదన్న సంగతియాబిడ్డలకు
[8-20

కంచము లోపలికూడు
ముంచిన వేడుక తోడ మెక్కు-టగాక
కంచములోపలి కూడు కాలఁదన్ననేఁటికే
[5-322

కంట వత్తిపెట్టికాచు
గంటవెంటలో తగులు కాఁపురమా
కంట వత్తిపెట్టి కాచేకాఁపురమా
[6-34

కంటికి కంటిరెప్పకాచుకవుండు
కంటికిఁగంటిరెప్పకాచుకవుండినయట్టు
వొంటిదేహమెల్లా జేవొడ్డుకొన్నట్టు
[6-96

కంటికిచూపు వేరయ్యేనా
కాంత నీవుగూడఁగానేఁ గంటినేలలోఁగేవు
వింతగాఁ గంటికిఁజూపు వేరయ్యేనా
[15-153

కంటే సుంకము కానకుంటే బింకము
కంటే సుంకము మరి
కానకుంటే బింకము
యింటికాఁడ మాతో మాయకేలి
నేసేమిఁకను
[17-88

కందిగింజను కాపువానిని వేచకచవిగాదు
కేనమేటికి గందిగింజను గాఁపు
వానిని వేచకెవ్వలఁ జవిగాద
[వ. యో. వి-7-763

కందువ బోయిన నీళ్లు కట్టగట్టు
ముందే తొలఁగవలె మోఁపోకసంగమెల్ల
కందువఁబోయిన నీళ్ల కట్టగట్టవచ్చునా
[10-66

కందువెఱిగి చీకటి దవ్వుకొను
ఎందరివెంట నెట్ల దిరుగవచ్చు
కందువెఱిఁగి చీఁకటి దవ్వుకొనుఁగాక
[11-3-72

కట్టినఓడ దూలము
కట్టినవోడ దూలము కాయపు సంసారము
దట్టమైన ప్రాణులకుఁ దనివేడదయ్యా
[10-24

కట్టువదలిన క్రేపు
ఒదలిపై నీచెమట వూరువాడెడి చెలమ
జడియు నీతమకంబు సంతతగరు
కడగంటి నీచూపు కట్టువదలినక్రేపు
పడినిన్నుఁ గరఁగింపవశమానాకు
[12-75

కడనున్న గొడ్డలి కాలిమీద వైచుకొను
కడనున్న గొడ్డలిఁ గాలిమీఁదటికిఁ
దొడిఁబడవైచుకోఁ దొడరినయట్టు
[వ. యో. వి-4-1501

కడలిలో ఉప్పు అడవిలో ఉసిరికాయ
కడుచిత్రమిదిగాదె కడలిలో నుప్పు
నడవిలో నుసిరికాయయుఁగూడినట్టు
[వ. యో. వి-2-285

కడలుడిపి నీరాడు
కడలుడిపి నీరాడఁగాఁ దలచువారలకు
కడలేని మనసునకుఁ గడమ యెక్క-డిది
[11-3-97

కడుపులో గాళ్లుండగా
కడపటఁ గడుపులోఁ గాళ్లుండఁగాను
పుడమిపైఁ బుట్టకపుట్టెఁ బొమ్మనుచు
[వ. యో. వి–3–1864

కడుపులోఁ జెయిపెట్టి కలచినట్లు
చెడుగుకోపంబింత సేసెఁగా యనుచు
గడుపులోఁజెయిపెట్టి కలఁచినట్లగుచ
[వ. యో. వి–4–1020

కడుపులోనుండగానె
కలవి నుదుటవ్రాయు
కడుపులోనుండఁగానె కలవి నుదుటవ్రాసె
తడవిదైవముచేఁత దాఁటవసమా
[5–214

కడుపులోపలి చల్ల కదలకయుండు
అడవులఁ దరుల మహాశైల వరులఁ
గడుపులోపలి చల్లఁగదలకయుండ
[అ. మ. క–1981

కడుపు నిండదు కన్నూఁతనియదు
కడుపునిండదు కన్నూఁదనియదు
కడఁగిలోని యాఁకలియుఁబోదు
[11–3–58

కడుపెంత తాగుడుచు కుడుపెంత
కడుపెంత తాఁగుడుచు కుడుపెంత దీనికై
వడనిపాట్ల నెల్లఁబడి పొరలనేలా
[5–205

కడుపే చెరువగు
పుడమిఁ బుట్టితిమి బుద్ధినెరిఁగితిమి
కడుపే చెరువవుత గానమయ్యా
[10–136

కతకు కాళ్ళడుగు
కదిసిచెప్పే కతకుఁగాళ్ళడిగితిఁగాక
యెదురుమాటాడ నీతో నెంతదానను
[17–460

కనకము కనకమే ఇనుమినుమే
కనకము కనకమే కడునినుమినుమే
వెనకసరి దూఁగితే వెలువకురాదు
[8–119

కనకాద్రికి పైడివలెనా
విహితకర్మముసేసి వెదికేటి హరినిట్టె
సహజమై కొలచేటి సరసునికి
గహనపుఁ గర్మలు కడమవై ననేమి
మహిగనకాద్రికి మఱిపైడివలెనా
[6–68

కనిగుడ్డు విని చెవుడు
కనిగుడ్డును నదె విని చెవుడును నదె
ననిచె జగత్తు నడచీనదివో
[8–185

కన్నదే కందికుడుము
పయ్యద దొలగగానే పట్టేవుకుచముల
నెయ్యపు విటునికెల్ల నేర్పుగా యిది
గయ్యాళిరతిఁ గన్నదే
కందికుడుమన్నమాట
నియ్యందే శ్రీవెంకటేశ నిజమాయనేడు
[13–261

కన్నదేటిదో విన్నదేటిదో
కన్నదేఁటిదో విన్నదేఁటిదో
కాఁగల దిఁకనేదో
నన్నుంగానను నిన్నుంగానను
నడుము బట్టబయలు
[9–29

కన్నప్పుడు మొక్కులు
కానకున్న దక్కులు
కన్నప్పుడే మొక్కులూను
కానకున్నఁ దక్కులూను
వన్నియింత నేయ నీకుఁ బగదాననా
[17–452

కన్నవారిదే కందికుడుము
కన్నవారిదెకాదా కందికుడుమన్నమాట
యెన్నఁడునుఁ జెప్పఁగ విని యెరఁగవోన్
[17–30

కన్ను దెరచుటొకటి కనుమూయు
టొకటి
ఇన్నియుఁ జదువనేల యింతా వెదకనేల
కన్ను దెరచుటొకటి
కన్నుమూయుటొకటి
[10–64

కన్నుమూయ ప్రొద్దులేదు
కాలుచాచ ఇమ్ములేదు
కన్నుమూయఁ బ్రొద్దులేదు
కాలుచాఁచనిమ్ములేదు
మన్నుద్రవ్వి క్రిందనైన మనికిలేదు
[5–67

కన్నులలోని కళంకు తెలియలేక
చందురు నలుపణకించు
కావించి కన్నులలోని కళంకు దెలియలేక
ఆపలఁజందురు నలుపణఁకించినట్లు
[8–192

కన్నులుమూసితేనే లోకము మరగు
పన్నలనేఁ దిట్టేదాన సాదించ
వెన్నడూనీవు
కన్నులు మూసితేనే లోకము మఱఁగు
[13–68

కన్నులుమూసి పాలుతాగుట
పైకొని కన్నులుమూసి
పాలుఁదాగఁబోతేను
జోకగా నింటివారు చూడకమానేరా
[16–45

కన్ను లెంత పెద్దవైనా కలిమే
చన్ను లెంత పెద్దవైనా జవ్వనమే
మన్నించే యతనికి మరిగొందరు రానీలే
కన్నులెంత పెద్దవైనా కలిమేకదా
మున్నింటి వారికతడు
మొక్కుటెల్లా మొక్కనీవే
చన్నులెంత పెద్దలయినా జవ్వనమేకదా
[13–84

కన్నెరుగకున్న కడుపెరుగు
కన్నెఱుంగకున్నం గడుపెఱుంగు
నండ్రు లోకులు
[వై. వ. మా. గీ–4

కప్పురము కస్తూరిగా మూకొను
వొప్పుగా నందరి వూర్పులొక్కటై
నందుకు గురి
కప్పురమదేకాక కస్తూరిగా మూఁకెనేరా
[7–233

కప్పురము తిన్ననోట కడు దప్పిగలదా
చెప్పినట్టు సేయవే చెలువుని
కప్పురము దిన్ననోటఁ గడు దప్పిగలదా
[13–68

కప్పురవిడెములోన కారమెంచచోటేది
కప్పురవిడెములోన కారమెంచచోటేది
గుప్పెటి నీకాగిలిలోఁ గొసరేది
[13–270

కర్ణధారుడులేని జలధినడిమియోడ
నెట్టనఁ గర్ణధారుఁడులేని జలనిధి
నడిమియోడవంటిది
బట్టబయటనే పరమేశ్వర నీపై భక్తి
లేనివానిబదుకు
[7–86

కర్మమెంత చేతయు నంతే
తనకర్మమెంత చేఁతయునంతే
గొనకొన్నపనియెంత కూలినంతే
[11–3–84

కలగన్నచోటికి గంపయెత్తినట్లు
కలగన్నచోటికిని గంపయెత్తినయట్లు
అలవుమీఱినదెట్లనమ్మా
[12–64

కలగన్నవాడు మేలు కనినటువలె
కలగన్నవాఁడు మేలు కనినటువలెనే
తలఁగి ప్రపంచమెందో దాఁగితేదాఁగె
[5–256

కలచిచిందనేపట్టె కడవనించగపట్టె
కలఁచి చింద నేపట్టెఁ గడవ నించగఁబట్టె
కలుషపు దేహబాధఁగలకాలము
[5-14

కలలోన గంజి
కలలోనగంజియేకాని మాయత్త
పిలిచి యొకింతైనఁ బెట్ట దన్నంబు
[అ. మ. క-5990

కలలోని రతులు
తలఁచి చూచితేనే తప్పులుఁదారులె
కలలోని రతుల యాఁట వంటిది
[16-12

కలిగిననాడే చుట్టరికంబుల తిరుగు
కలిగిననాఁడే చుట్టరికంబులఁ దిరుగునివి
వలుగడనివి సతమని
మతినమ్మట పాపమయా
[9-68

కలలోపలి సంభోగము
కలలోపలి సంభోగము ఘనమగు
సంపదలిన్నియు
వలలోపలినిడి పరువులు
వన్నెలనిభవములు
[6-133

కలిమిలేని గర్వము
ఫలములేనియట్టి పనులేలాకడు
కలిమిలేనియట్టి గర్వమేలా
[7-180

కలి ముదిరి మేడిద
మీలోనే కలిముదిరి మేడిదాయను
జాలిదీర నెటువలె నరసమాదేనే
[14-231

కల్లందమో నిజమందమో
కలలోన నిట్లనే కాఁపురము నిట్లనే
నిలువు గల్లందమో నిజమందమో
[9-270

కల్లతో నిజమోపదు
చెల్లఁబోనీ చెప్పినట్టు సేయనై తినావోరి
కల్లతో నిజమోపదు కలదింతేకాక
[17-253

కల్లలాడనేల ఆనలువెట్టుకోనేల
అట్టికల్లలాడనేల ఆనలు వెట్టుకోనేల
యెట్టివారికైన యివి యెడ్డతనమే
[17-253

కస్తూరి నలుపే తెలుకపిండీ నలుపే
ఆనికస్తూరి నల్లనంటెఁ దెలుకపిండీ
యీనెపాన నల్లనంటె నేమందునే
[15-58

కస్తూరైనా మేదించక యెనయదు
మేకొని కస్తూరైనా మేదింవక యెనయదు
ఆకడ నీపువోరి అటువంటివాఁడవు
[13-8

కా

కాగక మీగడ కట్టదు
రాఁగదె పాయము రచ్చలఁబెట్టక
కాఁగక మీఁగడ గట్టేనటవె
[14-255

కాగిన యినుముమీది జలములు
పొదలి వంచితంబులు వడిఁబెరుగును
పొలియును జీవుని పుణ్యముఁ జాలక
యెదిగిన పుణ్యం బిగురును కాఁగిన
యినుముమీఁది జలముల వలెను
[5-199

కాడిన పోట్లలో కత్తిగోసినట్లు
వేడుకలన్నియు మాని
వేదనల నుండఁగాను
కాడిన పోట్లలోన కత్తిగోసినట్లు
[4-167

కాకతాళన్యాయము
చేకూరు నింద్రుఁ బూజించిన మీఁదఁ
గాకతాళ న్యాయగరిమ వర్తించు
[అ. మ. క-1971

కామధేనువుమాని యెద్దుపిదుకుట
గద్దరిజీవుఁడు కామధేనువుమాని
యెద్దుఁ బిదుకఁ జొచ్చె నేది దెరఁగు
[11-2-65

కాలినపుండ్లలోన ఉప్పులుచల్లు
తప్పినఁబోవు నేఁతలు కాలిన పుండ్లలోన
నుప్పులు చల్లక తలరో సతులు
[12-33

కి

కిందపడి మరికాని గెలుపెరుగరాదు
ఇంచుకొఅకె యిందఱును నిట్లయిరి
కిందుపడికాని మఱి గెలుపెఱుగరాదు
[5-11

కు

కుందమునకు పరిమళమందిన క్రియ
కుందమునకుం బరిమళ
మందినక్రియ వృత్తపదము
లలరుచు మండన్
[సం. ౦-30

కుక్కకాటు చెప్పుదెబ్బ
యెక్కువైన తిరువేంకటేశునిఁదలఁచలేక
కుక్కకాటుఁ జెప్పుటా(దె?)బైకూడె
నెన్నిరోఁతలు
[11-3-77

కుక్కతోక బద్దలువెట్టి కట్టినా చక్కనా
పాయఁదీసి కుక్కతోఁక
బద్దలువెట్టి బిగిసి
చాయకెంత గట్టినాను చక్కనుండేనా
[5-190

కుక్కనోట కళాసము
అక్కడ నా పాట్లువడి యిక్కడ
నీ పాటుపడి
కుక్కనోట కళాసమై
కొల్లఁబోయ బదుకు
[11-3-24

కుడిచేదన్నము కోకచుట్టెడిది
కుడిచేదన్నము కోకచుట్టెడిది
నడుమంత్రపుపని నాఁటకము
[9-287

కుమ్మరవాడు లేకే కుండ దా పుట్టునా
కుమ్మరవాఁడు లేకే కుండ దాఁబుట్టునా
నెమ్మినీవు పుట్టించక నేనే పుట్టితినా
[6-130

కుమ్మరావమున చెంబువెదకు
కుమ్మరావమునఁ జెంబుకోరి వెదకనేల
నమ్మిన శ్రీపతిఁ గొల్చి బదుకరో ప్రజలు
[10-135

కుమ్మరికి ఒకయేడు గుదియకొకనాడు
కుమ్మరికి నొకయేఁడు
గుదియకొకనాఁడేను
నమ్మి తలఁచిన విష్ణునామంబుచేత
[5-64

కూ

కూకులు వత్తులగుట
చేకొని యొకతెయుంటె సిగ్గువడి వెళ్ళివచ్చి
కూకులు వత్తులగాను కూళదానవా
[17-189

కూడుచీరగానిచోటు
కూడు చీరగానిచోటై కొరగానిపాటై
వాడివాడివేసారితి వదలివేసారితి
[11-3-22

కూడులేక ఆకటికి కూరదిన్నట్లు
కూడులేక యాఁకటికిఁ గూరదిన్నట్లు
ఆడనీడ మోవి చిగురాకు దినేరయ్యా
[5-137

కూడువండుట గంజికొరకా
కూడువండుట గంజికొరకా-తనకు
వేడుకలో గల సుఖము వెదుకుటకుఁగాక
[11-3-49

కూడు వేడైతే కూరాకు నంజినట్టు
కుంగక కూడవేఁడై తే కూరాకు నంజినట్టు
పొంగుచు నీనా నందిపొందు వెల్ల నిదివో
[17–444

కూడు వేడైతే పెదవులోరుచునా
బెడసికూడు వేఁడై తే పెదవులోరుచునా
జడిసీ దగుపాపైతేఁ జవిపుట్టుఁగాక
[13–81

కూర ఎంతైనను కూడు గాదు
వరగనుల్కూలు నూలుబండి మోఁకిలఁగాదు
కూర యెంతైనను గూడుగాదు
[సి. శ–70

కూరవండి కసవేరగోరు
యీరీతి శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటాశరణని
కూరవండి కసవేరఁగోరినాజీవుఁడు
[8–175

కూలిచ్చినవారు పనిగొనక విడువరురా
బాలకినై యెంత సిగ్గువడినాను నీకేమి
కూలిచ్చినవారు పనిగొనక విడుతురా
[14–184

కొ

కొంకితెంచి ముడిగొంటే కురుచే కాదా
ఇంకా నో దైవమా యేల వెట్టిదవ్వించేవు
కొంకితెంచి ముడిగొంటే కుఱుచేకాదా
[8–175

కొంగుపసిడి
తెమ్మలుగా మోవి తేనె లొసఁగుదువు
కొమ్మలపాలిటి కొంగుపసిడివి [18–86

కొంగుపైడి
చేరి కొల్చినవారికిఁ జేవట్టు గుంచమవు
కోరి నుతించినవారి కొంగుపైఁడివి
[6–173

కొంగు బంగరువు
కోరిన కోర్కెలయు కొంగు బంగరువు
సారె విష్ణుదాస్యము లోకులకు [5–264

కొంగుభత్యము
ప్రేమపు నీ యధరమే పెట్టరాని జీతము
కోమలి నీ తమ్మలమే కొంగుభత్యము
[12–205

కొండంత కనకము వెచ్చపు పోకకు వెలఇడినట్టు
కొచ్చికొచ్చి యొక కొండంత కనకము
వెచ్చపుఁబోఁకకు వెలయిడినట్లు
[9–285

కొండ తలనెత్తుకొను
పొలసుపై వఁగ నిదె పోపొమ్మకొండ
దలనెత్తుకొన నీకుఁ దరమె యింతేల
తొలఁగరా యీమెరతోఁపు లేమిటికి
[వ. యో. వి–4–956

కొండతో దగరు ఢీకొను చందము
కొండతో దగరు ఢీకొనిన చందము
నండజాధిపుతోడ నహి పోరునట్లు
[వ. యో. వి–7–1179

కొండదవ్వి ఎలుకబట్టు
ఎంత వెట్టిఁ గొండదవ్వి యెలుకఁబట్టెదనేను
వంతపు శ్రీహరి నాశ్రమ నాటవే
[11–49

కొండదవ్వుట ఎలుక కొరకా
కొండదవ్వుట యెలుకకొరకా-తాఁ
గొండ యెక్కుట దిగుట కొరకా
[11–3–49

కొండదవ్వుట ఎలుకపట్టుట
కొండదవ్వుట యెలుక కోరి పట్టుట దీన
బండాయ సంసార బంధము
[11–3–109

కొండల నునుపులు
కొండల నునుపులు కొనకొన మమతలు
అండలకేగిన నదవదలు
[5-24

కొండల నున్ననిచూపు
యెండమావులనీరు యేకతపు పొలయలుక
వండఁగ వండఁగ నట్లు వలపులెల్ల
కొండల నున్నని చూపు
గానకొన్న వెడయాన
అండనుండే విభుని నలయించనేలే
[13-231

కొండలమీద పిడుగు పడ్డట్లు
సరిలేని దుష్కర్మ సంఘములు రాసులై
పెరుగఁజేయుచుఁ బ్రాణి పెంచుఁగాకేమి?
బెరసి కొండలమీఁదఁ బిడుగుపడ్డట్లేను
తిరువెంకటాచలాధిపునిఁ దలఁచినను
[5-64

కొక్కుతెచ్చి పెట్టుకుంటె గోడలు
తవ్వక మానునా
యింటిలోనఁ గొక్కుదెచ్చి
యిరవుగ బెట్టుకుంటే
దంటయై గోడలు దడఁదవ్వ కేలమాను
[5-301

కొట్టగొన తెక్కించు
కోరి మొదలికి దించు
కొట్టఁగొనతెక్కించుఁ గోరిమొదలికిదించు
చుట్టులే దింతింతని మరియు నీ మాయ
[9-251

కొట్టిన పిండి
కూడినవారికి రతి కొట్టినపిండి వంటిది
కూడనివారికి కలగూరవంటిది
[13-204

కొత్తజవ్వనమునకు గురుతులేదు
[13-196

కొనుట వెగ్గళము దాతినుట అల్పము
కొనుట వెగ్గళము దాఁ దినుట
యల్పము మీఁదు
గనుట వినుటలే కదా కడచన్నభవము
[5-49

కొమ్మిమాకు నీడలు
గుత్తమైన మేడలు కొమ్మిమాకు నీడలు
కొత్తనున్నపుటిండ్ల కొరయాలమాకును
[17-344

కొలిమిగూటిలో సూదులమ్ముట
కొమ్మచూడవె కొలిమిగూటిలో
నమ్మెడి సూదులె యిదెవీడు
యెమ్మెలు నెరపుచు నెక్కడ దిరిగో
నమ్మిక బొంకుల ననుసొలసి
[3-72

కొలుచుండి పొల్లుకడబడు
చెంది వీచే గాలొకటే చేనిపంటా నొకటే
పొందిగట్టు కొలుచుండి పొల్లుకడఁబడును
[8-14

కొలుచు దంచుట పొట్టుకొరకా
కొలుచుదంచుట పొట్టుకొరకా-తాఁ
కులజుఁడై మూఢుఁడౌ కొరకా
[11-3-49

కో

కోక చాకి ఇంటవేసి కొక్కిరాల
వెంటబోవు
కోక చాకి యింటవేసి కొక్కిరాల
వెంటబోతే
అకడ పురుషార్థమునందీనా జీవుఁడు
[8-175

కోకపెట్టిన గంజి
చేషఁబట్టిన యట్టి బిడ్డు లెక్కకురాదు
కోకఁబట్టిన గంజి కూర్చరాదు
[వే. శ-71

కోటికి పడగెత్తు
గాటమైన సంపదల కడలేని పుణ్యాల
కోటికిఁ బడగెత్తక కొంచెపడనా
[5–202

కోటికి పడగయెత్తు
కోటికిఁ బడగయెత్తి కొంకనేల
యీటులేని పదమెక్కి యిఁకనేల చింత
[10–40

కోటికి పడిగె
వలచని వట్టి శిగ్గు పదారువేలకుఁబారె
బలిమినిఁ గోటికిఁ బడిగెత్తవయ్యా
[14–276

కోటికి పడెగె
మేటియైన గొంతిదేవి మేనల్లుఁడీతఁడా
కోటికిఁ బడెగె గానుకొండ యెత్తెను
[10–6

కోటికి పడిగెత్తు
యెమ్మెల శ్రీవెంకటేశ యిద్దరికో
మొగమోట
యమ్మల కోటికిఁ బడిగెత్తెను నీ రతులు
[14–66

కోటియైనా ఆటది
కక్కరితికి జొచ్చునా
ఏటిజాణతనమే యేమే నీవు
కోటియైనా యాఁటది
కక్కరితికిఁజొచ్చునా
[7–51

కోటివిద్యలు కూటికొరకె
కోటివిద్యలునుఁ గూటికొఱకె పో
చాటున మెలఁగేటి శరీరికి
[11–44

కోడికి తవ్వబొయ్యేది తిప్పపెంటలే
మక్కవనింకా నమృతమయమైనఁగోడికి
తెక్కలఁదవ్వబొయ్యేది తిప్పపెంటలె
[6–33

కోతికి వెర్రెత్తినట్లు
యెడమియ్య కుండవలె
యెడమిచ్చితె గోవము
విడివడ్డ కోతికి వెఱ్ఱెత్తినట్లు
[2–369

కోపగించుకొననేల కోరి వేడుకొననేల
[7–253

కోమటిండ్ల పొరుగు
ముద్దుముద్దు నేసి నిన్ను
మోవఁబెంచె మీతల్లి!
పొద్దుబొద్దుఁ గోమటిండ్ల
పొరుగాయ బదుకు
[15–73

కోమటి మేనరికము
కులికి నేఁ గొసరఁగఁ గోమటి
మేనరికమా
నెలపై సుఖాన నుండు నీవే వొక్కఁడవే
[17–305

కోవిల భూతాన్ని పలికించుట
వాలాయించి నేనైనా నావల్లఁగల్ల లేకుండా
బాలకోవిల భూతముఁ బలికించేగాని
[13–181

గ

గంటవెంటలో తగులు
గంటవెంటలో తగులు కాఁపురమా
కంటవత్తివెట్టి కాచేకాపురమా
[6–34

గంతివంటిగుణము గాలివంటిప్రాణము
గంతివంటి గుణమింతే గాలివంటి
ప్రాణమింతే
యింతరట్టుసేయ నిందు నెడమున్నదా
[11–158

గంపెడు ఉముకతినగా నొక్కవరిగింజ
గలిసితే తెలియునా
గంపెఁడుముకదినఁగా నొకవరిగింజ
తెంపునఁ గలసితే తెలియనెట్టువచ్చు
[7-260

గజదంత పరీక్ష
సర్మితము నీదింతే నెరసులెంచఁగనేల
ధర్మమందు నింక గజదంత పరీక్షేఁటికే
[5-322

గజస్నానము
హరిఁగొలువని కొలువులు
మఱి యడవిగాసిన వెన్నెలలు
గరిమల నచ్యుతుని విననికథలు
గజస్నానాలు
[7-1

గజ్జలపేరు దొంగిలితే వినబడుతుంది
దొంగిలి గజ్జలపేరు తొలఁగఁ బెట్టఁబోతే
వెంగలితనమేకాక వినక మానేరా
[16-45

గడకు కట్టినపాత
గడకుఁగట్టినపాఁత గతిఁదోఁచె మనసు
అడుసులోపలి కంబమై తోఁచె మనసు
[11-3-125

గడిరాజు బదుకు
గడిరాజు బదుకాయ కడలేని మనసు
నడివీది పెసరాయ నయమైన మనసు
[11-3-125

గడ్డపార మింగితే ఆకలి దీరేనా
గడ్డపారమింగితే నాఁకలి దీరీనా యీ
వొడ్డిన భవము దన్ను వొడకమ్మఁగాక
[5-119

గతజలముల కట్టగట్టు
గతజలములకెల్లఁ గట్టగట్టునొకయోగి
తతిఁబూవుల మాటల దడిగట్టుయోగి
[6-125

గతజలంబుల అడ్డకట్టు
పోయినప్రాణంబు పొదపెట్టితే రాదు
గతజలంబుల నడ్డకట్టరాదు
[సి. శ. 18

గతజల సేతుబంధం
అన్నియు నిన్న వెనక ననఁగానేమి
చెన్నమీరె గతజలసేతుబంధాలు
[15-154

గతిలేనికూటికి కన్నదేకూడు
పతిలేని భూమికి బలవంతుఁడేరాజు
గతిలేనికూటికిఁ గన్నదేకూడు
[6-63

గరివడ్డగింజ ఉడుకబొయ్యనా
మోనాన నూరకుండరే
మొన్నటివాఁడుగాఁడా
పూనిగరివడ్డగింజ వుడుకఁబొయ్యనా
[16-2-118

గరుడనికి ఎదురా పాములు
కాతరపు జన్మానకుఁ గార్పకారణమేది
యేతున గరుడనికి నెదురాపాములు
[6-72

గవ్వఓరయవచ్చునా
గవ్వవొరయవచ్చునా నక్కడించ
నిఁకనేల
కువ్వగాఁ బోసిన తన కొలువులోదానను
[13-226

గా

గాజుగాజే మాణిక్యమువేరే
యీపెతోడిసాటికి నీవేలపెనుగేవునేడు
మాపుదాకా గాజుగాజే మాణిక్యమువేరే
[3-571

గాజుబూస మాణికమంటా కట్టుకొంటు
పొరినితరోపాయానఁ బొరలుట
గాజుఁబూస
గరిమ మాణికమంటాఁ గట్టుకొంటనుండి
[8-169

గాడిదపిల్ల కోమలికము
గాటిదపిల్ల కోమలికమె కలిగినది
వేడుకపడు సంసారమె విసగించువేవక
[16–1–60

గాలి ఇరవు గాలికే తెలుసు
నదుల యిసుకలెల్ల నదులే యెరుఁగును
కదిసిగాలి యిరవు గాలికే తెలుసు
[10–121

గాలిగలనాడె తూర్పెత్తు
వలిపించి వెరఁజుకోవలయును గాలి
గలనాఁడె తూర్పెత్తఁగా దగుఁగాక
[వ. యో. వి. 4–783

గాలిదెచ్చి ముడియగాకట్టు
అలిగాలిదెచ్చి ముడియగాఁగట్టుఁగరాదట
వెలయఁగాలము గంటువేయరాదట
[7–28

గాలిని అణగునా అనలము
అంతకంతకు గాలి నణఁగునా యనలంబు
కాంతనిట్టూర్చు లాఁకలి చెరిచెఁగాక
[12–110

గాలి ముడిగట్టినట్టు
గాలి ముడిగట్టినట్టు కాయము మోచితిమి
కాలము గాలిచితిమి కనురెప్పల
[9–267

గాలి ముడియగట్టు
యేల మాతో నీడువెట్టె వెవ్వరినైనా
గాలి ముడియగట్టితే గట్టివడేనా
[18–388

గాలి ముడెగట్టు
అదె తిల పుష్పం బంత నాసికము
కదిసి గాలి ముడెగట్టెడిని [8–47

గాలిలేక తూర్పుపెత్తు
నీ రతికిఁ జేయిచాఁచి నిట్టూర్పుల
నిండెఁ జెలి
కోరియాస గాలిలేక తూరుపెత్తెను
[13–402

గాలికి పాపమంటునా
గోవుమీఁదవిసరీఁ గుక్కమీద విసరీని
పావనపు గాలికిని పాపమంటేనా
[6–129

గు

గుంటిమీదటి వాన
గుంటిమీఁదటి వాన కొనబుసరసపుటాన
వెంటవెంట తోడి నీడ వేడ్కతగులు
[13–231

గుగ్గిళ్లకు కొన్నగుఱ్ఱాలు
అగడ్తలు దాటునా
గుగ్గిళ్ల వెలవెట్టి కొనిన గుఱ్ఱములెల్ల
దగ్గరి యగడుతులు దాఁటోయినా
[16–6–33

[అద్దె గుఱ్ఱాలు అగడ్తలు దాటుతాయా
అని నేటి సామెత]

గుడికొంచమయిన గుడిలో
దేవునిమహిమ ఘనము
యేమెడగుడిగొంచమయిన గుడిలోదేవుని
కాయడ మహిమ ఘనమందురుగదవయ్యా
[7–273

గుడికొన్నయేరు కొంకరవంకరలైనా
లోగొనకపోవునా
గుడికొన్న యేరెంత కొంకరవంకరలైనా
పుడమికి లోఁగొనక పోవునటవయ్యా
[7–273

గుడ్డికన్ను తెరచెనేమి మూసెనేమి
యెదిరిఁ దన్నుఁగానని యెడపుల
గుడ్డికన్ను
మొదలఁదెఱచెనేమి మూసెనేమిరే
[5–281

గుడ్డికుక్క సంతకుబోయి
తిరిగినా దుడ్డుపెట్లే
గుడ్డికుక్క-సంతకుఁబోయి తిరిగిన
దుడ్డుపెట్లేకాక దొరకీనా
[11–3–69

గుద్దలిబట్టినకేలి కాయలుచూపి గైకొను
పాయక గద్దలఁ బట్టినకేలి
కాయలుచూపియేఁ గైకొనుకెట్టు
[ప. యో. వి. 5–198

గుఱ్ఱాలవెంట పారాడు
యెవ్వరిసొమ్ము గుడిచి యెవ్వని
గుఱ్ఱాలవెంట
కొవ్వుపీరఁ బారాడి కొలిచేది
[16–6–55

గుల్లగుల్లే రాయిరాయే
గుల్లగుల్లే రాయిరాయే గురియెంతవేసినాను
అల్లనాఁడే అడియాస లవియేల విడుతు
[10–83

గూ

గూటనున్న పక్షిచేత వేటాడలోగేరా
మాటలాడినవాఁడవు మన్నించకేల
పోయేవు
వాటముగా నీయిచ్చకు వత్తువుగాక
నీఁటుతోడ వేసుకకు నిద్రించితే నీకేమి
గూఁటపక్షిచేత వేటాడ లోఁగేరా
[14–184

గొ

గొడ్డలి నానబెట్టు
రానీవె యెందుకేమిరతిఁ గరఁగించుఁదాను
నానఁబెట్టీ గొడ్డలి సన్నలనింక యేఁటికే
[14–298

గొడ్డలి మెత్తనగునా
ముంచిముంచి నీటిలోన మూల
నానఁబెట్టుకొన్నా
మించిన గొడ్డలి నేఁడు మెత్తనయ్యీనా
[5–190

గొరియలలోన పులి చొచ్చినట్లు
కొదలేని దురితములు కొండలఁ గోట్లును
చెదరకెపుడుఁ బ్రాణిచేయుఁగాకేమి?
పొదలి గొరియలలోన పులి చొచ్చినట్లును
హృదయంబు హరిమీఁదనుండినంతటను
[5–64

గొల్లచల్ల పుల్లన గున్నచింత చల్లన
[13–209

గో

గోడ కడుగ బోతే రొంపే
గోడ గడుగఁగఁబోతేఁ గొనదాఁకా రొంపే
ఆడుకోలు తర్కవాదా లటువంటివే
[9–279

గోడ కడుగ వచ్చునా
గోడ గడుగ వచ్చునా కొసరఁగ నిఁకనేల
కూడిన తన సతుల గుంపులలోనిదానను
[13–226

గోడ కడుగ అడుసు కురియ
ఓడవిడిచి వదర పూరకేల పట్టేవు
గోడగడుగ నడుసే కురిసే నోమనసా
[8–196

గోడపై సున్నము గోకితే పనికిరాదు
గోడపైసున్నంబు గోఁకినఁ బనికిరా
దొడలిపై వాసన యూర్చరాదు
[సీ. శ. 1–75

గోడలేని చిత్తరవులు
జోడుగూడి నీవు నేను
నాడుకున్నమాటలెల్లా
గోడలేని చిత్తరవులై వెంకటేశ
యూడా నా మతిఁ బాయవురా
[13–22–312

గోనెబట్టిన బంక
వాన చేతశములవలెనాయ మనసు
గోనెఁబట్టినబంక గుణమాయ మనసు
[11–3–125

గోనెలె కొత్తవి కోడెలెప్పటివి
గోనెలె కొత్తవి కోడెలెప్పటివి
నానిన లోహము నయమయ్యీనా
[10–60

గోరగీర ఏరులగును
కేరడానకద్దె గోరగీరితే నేరులవును
నేరనంతేసి యిచ్చలు నిద్దరించే నేను
[17–336

గోరగీరితే నీరగును
గోరగీరితే నీరయ్యగుట్టున నుండనియ్యరే
మేరమీరితే నతని మెప్పించేగాని
[13–235

గోరపొయ్యేదానికి గొడ్డలేల
ఆరీతి నాఁడిఁబెట్టి యంతలో నడుగుకొనీ
గోరఁబొయ్యేదానికింత గొడ్డలేలమ్మా
[15–140

గోరపోవుటకు గొడ్డలి·దగునా
నారాయణ నీ నామ మహిమలకు
గోరఁబోవుటకు గొడ్డలిదగునా [9–285

గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటు
కాఁకల నడుము చిక్కెఁగదె
గోరుచుట్టుపై
రోఁకటిపోటాయనమ్మరో తరుణి
[శృం. సం. 12–237

ఘు

ఘుణాక్షరన్యాయము
నా వుబ్బరితనంబున నీ సంకీర్తనంబులు
నేరుచుకొంటి
నీరీతిఁ బ్రయత్నంబులేక ఘునాక్షర
న్యాయంబున
నాచాతలు నీ దాస్యమునకునెక్కె
నీమీది భక్తి పుట్టించితివి!
[వై. వ. 43

చ

చంకబిడ్డ దించితే పైపైనేపడు
కోపగించి చంకబిడ్డగోరి తల్లి డించితేను
పైపైనే పడుఁగాక పాసిపొయ్యీనా
[7–166

చందమామ వెన్నఅడిగినట్లు
ఇలలోనఁ బసిబిడ్డ లెఱుఁగమిఁబిలిచి
యలచందమామ వెన్నడిగినట్లయ్యె
[వ. యో. వి–3–2110

చందురులోకందు వెన్నెలలో కలదా
నామలఁ జందురులోనె
వడిఁగందుగద్దుకాక
కాసే వెన్నెలలోనఁ గందుగలదా
[15–75

చక్కుముక్కు నాలికపై చవి
వొక్కరిఁగొలిచి తిట్టుకొడిగట్టేదెల్లాను
చక్కుముక్కు నాలికపై చవికింతేలే
[6–69

చక్కెర ఏల తీపుమాను
వింతలేక నన్నును
శ్రీవెంకటనాథుడుగూడె
యెంతసేసినా చక్కెరయేల తీపుమాను
[16–2–118

చక్కెరకు మొదలేది
చక్కెరకు మొదలేది సంతసించుటగాక
మిక్కిలి నీ నవ్వులకు మేరయేది
[13–270

చక్కెరయేదుగానైతే చవిమొగబాటు
మిక్కిలి నీవు మెచ్చఁగా మేనికి
వెంగెమైతోఁచీ
దిక్కులవారు నవ్వేరంతే శాలయ్యా
చక్కెరయేదుగానైతే చవిమొగబాటుగాదా
వొక్కమారే యింతగద్దావూరకుండవయ్యా
[13–108

చక్కెర రుచిగొన్న అతడు
వేప చేదడుగునా
రూపింపఁ జక్కెర రుచిగొన్న యతఁడు
వేఁప చేదడుగునే వివరించిచూడ
[వ. యో. వి. 2–1231

చదివించే అయ్యగారు జంకించి జూచు
చదివించే అయ్యగారు జంకించి చూచితేను
వొదిగి చదువుఁగాక వోవననీనా
[7–166

చదివేది వేదములు
ఆచారము మదిబట్టదు
[2–19

చద్దికి వండిన వంటలు
అద్దములోపలి నీడలు అందరి
దేహపు రూపులు
చద్దికి వండిన వంటలు జంటఁగర్మములు
[6–133

చద్దికూటిమీద ఉమియు
మించు చద్దికూటిమీఁద నుమిసినట్టు
మంచిదొకటి చెప్పి మరి చెప్పనేరక
[7–260

చనవు ఎంత నగవూ అంతే
పురిగొన్న యీవెంత పొగడూనంతే
నరపతి చనవెంత నగవూనంతే
[11–3–84

చనువులేని సలిగె
తన కమరని దొరతనమేలా
చనువులేనియట్టి సలిగెయేలా [7–180

చమురుదీసిన దివ్వె
జమునోరిలో బ్రదుకుసంసారము చూడ
చమురుదీసిన దివ్వె సంసారము
[11–3–70

చలిబడనేల సీతుగాయనేల
మెట్టి చలిబడనేల మించి సీతుగాయనేల
పట్టి దలచినవారి భాగ్యమింతేగాక
[17–253

చలువకు వేడికి సరికి సరి
అలయ పథ్యమున కౌషధముగొనుట
చలువకు వేఁడికి సరికి సరి [9–268

చవి వేడితే జప్పనైనట్టు
అనిన సంసారమున నలయికలే పెక్కు
చానిపిఁ జవివేఁడితేఁ జప్పనైనట్టు
[10–80

చి

చింతకాయ కజ్జము
వడతుల వేడుకలు వచ్చి వడఁగండ్ల గుళ్ల
కడు మోవి తీపు చింతకాయ కజ్జము
[7–34

చింతకాయతొక్కు చూచితేనే నోరూరు
చింతకాయతొక్కు చూచితేనే నోరూరు
యెంతకెంత దవ్వు యేడకేడ సూత్రము
[6–234

చింతలేని అంబలి చేరెడే చాలు
కంతలేనిగుడి సౌక్కగంపంతయునఁజాలు
చింతలేని యంబలొక్క చేరెఁడే చాలు
[11–3–48

చింతామణి చేతిలోనుండగా
గాజు పూసమెచ్చు
సిరులఁ జింతామణట చేతిలోనుండఁగా
సరిగాజుఁ బూసమెచ్చఁగ నదేమిటికి
[8–187

చిగిరించుకోరిక చేతిలో దాగదు
నగుతా శ్రీవెంకటనాథుఁడే తానిన్నుగూడె
చిగిరింపుఁ గోరికల చేఁతదాఁగీనా
[16–2–45

చిగురు చేవయగు
చిగురుఁ జేవయగు శ్రీవేంకటేశుఁడు
అగు వరములొసఁగు నటుగాన
[11–1–38

చిచ్చుకౌగలించుకొంటే చిమిడించు
చిచ్చుఁగౌగలించుకొంటే
చిమిడించకుండునా
గచ్చుఁబరస్త్రీల పొందు కాఁచకుండునా
[8–273

చిచ్చును గాలియు కూడుట
మచ్చిక మానము రేఁగెను
మచ్చరములె మతి మూఁగెను
చిచ్చును గాలియుఁ గూడెను
చీచీ యిఁకనేమే
[4–169

చిడిపిరాయి తెచ్చి చింతామణి చేయు
కడునధముని వేంకటపతి నిను నిటు
చిడిపిరాయిదెచ్చి చింతామణిఁజేసె
[5–185

చిత్తమువచ్చినచోట సేసినదె విన్నపము
చిత్తమువచ్చినచోట సేసినదె విన్నపము
హత్తిపొగఁగనిచోట ననుమానమె
[17–126

చిమికివేసిన గింజ
చిమికివేసినగింజ చేతఁబట్టఁగనేల
గమికకెంగిలి బూరె గడుగఁగ మరియేల
[7–260

చిలుకమానీనా గుణము
కక్కరించె నిన్నటి తగవరి తానెకాడా
మక్కువైనా చిలుక మానీనా గుణము
[16–2–118

చిల్లులకడవలోపలి దీపము
తెలియఁ జిల్లుల కడవ లోపలి
దీపమువలెనే
అలరి వెలిఁగిడి చూడఁజూడఁగ
హరి ప్రపంచపు మాయ
[10–115

చిల్లోయంటే పొల్లోయను
చిల్లోయంటే పొల్లోయని సిగ్గు
విడిచినవాఁడు
పెల్లురేగి పరువులు పెట్టెడివాఁడు
[17–235

చీ

చీకటొకవంక వెన్నెలొకవంక
ధరఁ జీఁకటొకవంక తగ వెన్నెలొకవంక
నెరపేవు నీ మాయ నీకే తెలుసును
[8–43

చీమలపుట్టు చిమ్మిరేగినట్లు
కలగకుండగవలె కలఁగితేను మనసు
చెలగి చీమలపుట్ట చిమ్మిరేగినట్లుండు
[2–369

చు

చుక్కలకు లెక్కలేవి
చుక్కలకు లెక్కలేవి చూచుటింతేకాక నీ
అక్కజపుసుద్దులకు అవుఁగాములేవి
[13–270

చుక్కలలో చంద్రుడు
నిక్కిదేవుళ్ల ముత్యాల నీపై
వసంతమాడంగా
చుక్కలలో చంద్రుఁడవై చూపట్టితివి
[13–169

చుక్కలలో సోము చందమున
చుక్కలలో నొప్పు సోము చందమున
నొక్కటఁ బరమశిష్యులతోడఁగూడి
[ప. యో. వి. 8–1214

చుక్కలు రాసిపోసినట్లు
ఆరని రాజాన్నాలు అందుపై
వడ్డించఁగాను
బోరను చుక్కలు రాసిపోసినట్లుండెను
[9–10

చుక్కలు లెక్కించినట్టు
చుక్కలు లెక్కించినట్టు చూడఁగ
మా జన్మములు
వుక్కున గర్మములకు నొడిగట్టితి (మి ?)
[9–267

చుక్క లెంచుకొను
దిమ్మరివిభునితోఁ డీకొనేవాదులేల
యిమ్ములఁ జుక్కలైనా నెంచుకొనేఁగాక
[13–247

చూ

చూపొక్కచే ఆకలియు ఒక్కచే
అనయముఁ జూపొక్కచే ఆకలియు
నొకచే
పెనఁగేటి గుణముల పెక్కు జాడ
లేలయ్యా
[9–133

చె

చెంతనున్న తీగెలే చిగిరిస్తవి
ఎంతయినా మీలోన యెర వున్నదా
చెంతనున్న తీగలెకా చిగిరించేది
[13–84

చెట్టడిచితే చేటడు చుట్టరికాలు
చేరి చెట్టడిచితేను చేటఁడు చుట్టరికాలు
యీరీతి నిన్నాళ్లదాఁకా నెందుండిరో
[8–248

చెట్టడిచితే చేటడేసివావులు
నీకేమయ్యా నీకునీవే దొడ్డవాఁడవు
చేకొని చెట్టడిచితే చేటఁడేసివావులు
[13–107

చెట్టడిచిన చేటడు
చెట్టడిచిననిదె చేటఁడుపండ్లు
గుట్టుతెలుసుకొన గురినేను
[6–99

చెట్టున చేటడు
ముట్టితేనె ముయివో నీ మొక్కులు
చెట్టునఁ జేటఁడువో నీ చిక్కులు
[15–116

చెట్టుమీది విరులైనా
చేతుల గోయకరావు
[13–8

చెదలంటునే నిప్పు
ఎలమిఁ బతివ్రత నెవ్వఁడుగోరినఁ
జెదలంటునే నిప్పు నీమలోన
[సి. శ. 58

చెప్పిన బాయును సేసిన పాపము
[2–8

చెరకు కొనయేమి మొదలేమి [15–66

చెరకు తీపని వేళ్లతో తెరలింప తగునె
భూపాలుఁడతి సులభుండైన చెఱకు
తీపని వేళ్లతోఁ దెరలింపదగునె
[ప. యో. వి. 3–914

చెరకున పండు
చనవిచ్చి శ్రీ వేంకటేశ్వర యీకెనేలితివి
చెనకు రతిమెండు చెరకునఁబండు
[13–370

చెరకునకు తీపు చల్లితిమా
యెంతసేసినా యిహమున జీవికి
నెంతనజుడు వ్రాసినకొలఁదే
వంతల మింటికి వాఁడి వెట్టితిమా
కొంతతీపు చెఱకును జల్లితిమా
[5–275

చెరకున బండు వండినట్లు
చనవై శ్రీవెంకటేశ శరణను చొక్కచే
పనివడి చెఱకునఁ బండువండినట్లు
[10–80

చెరకు పండిన పండు
చిక్కెను నాకుఁ దొల్లి చెరకు
పండిన పండు
పెక్కుమారులు మీరు పెనగేరు గాని
[14–269

చెరకుపిప్పి చవిగొను
చెయ్యెర నాతని కొప్పు సేయని
భోగములెల్లా
చయ్యనఁ జెఱకుఁ బిప్పి చవిగొనుటా
[5-223

చెరకుపోలికి వెదురు నమలినట్లు
కట్టాజీవుడా కటకటా జీవుడా
తొట్టిన పంచ భూతాలతోడి దేహమా
వెట్టిఁ జెఱకు పోలికి వెదురు నమలినట్లు
వట్టిన యీ కనకమే బ్రహ్మమనవలసె
[9-151

చెరువుకు మూకుడు మూయు
అందాలనే మెరిగితే ఆయములు దాఁచేవు
గొందినే చెరువుకు మూకుడు మూసేవే
[13-206

చెరువుముయ్యి మూకుడున్నదా
ఏమైనా నాడే వారి నేమందును
మోముచూచితే చెరువు ముయ్య
మూకుడున్నదా
[14-67

చెరువుల నీళ్లుదెచ్చి చేరడుచల్లు
చెరువుల నీళ్లుదెచ్చి చేరఁ (రెఁ ?) డు
నీపై జల్లి
పరము వడసితిమి వలసినట్లు [8-49

చెల్లినంతా చేత
[ఇది 'పట్టినదే పంతము' 'ఆడినదే ఆట'
అనే కోవలోని మాట)
[13-328

చెవులలోన అమృతము చిలికినట్లు
చెవులలోన నమృతము చిలికినట్లైన
జివురుగైదువు జోదే చేబారిఁజిక్కె
[వ. యో. వి. 4-1058

చే

చేకొన్నవారి చేతి భాగ్యము
సేవించి చేకొన్నవారి చేతిభాగ్యము
వేవేగరారో రక్షించీ విష్ణుఁడీడను
[9-222

చేతకు చేత
చేఁతకుఁజేఁత సేసితేఁ
చిక్కులెన్నైనాఁ గలవు
నాఁతిఁ ంతే నిలుచుండి నవ్వేదేమేలు
[14-91

చేతబట్టినట్టి జిడ్డు
చేతబట్టినయట్టి జిడ్డు లెక్కకురాదు
కోకఁబెట్టిన గంజి కూర్చరాదు
[సి. క. 71

చేతికి లోనైతేచాలు
చేయగలట్టు ఎల్లాజేయు
ఊతికి గిలిగింతలొ ఆట్టడి వానిచేతుల
యీతలనన్ను నవ్వించేదేమి సోద్యమే
చేతికిలోనై తేఁ జాలు సేయఁగలట్టెల్లాజేసి
పోతరించి వున్నవాఁడు
పోదమే మాయింటికి
[17-161

చేతికివచ్చినసొమ్ము చేరి నాచుకొను
చేతికివచ్చినసొమ్ము చేరినాఁచుకొనుఁగాక
యేతులఁదానొల్లనంటా యీసడించునా
[10-186

చేదు తిననేల పంచదార నంజనేల
[17–253

చేదుతినేవాడు తీపి చవిగొను
వరుసఁజేదు దినేవాడు యెడనెడఁగొంత
సరవితోడుతఁదీపు చవిగొన్నట్టు
[10–201

చేదుతిన్ననోరు చేదే అయివుండు
చెందిచేఁదుదిన్ననోరు చేఁదే
యయివుండుఁగాక
దిందుపడి కొంతైనాఁ దియ్యనుండునా
[10–186

చేనిపంటలకు చేయిచాచు
దీనతలనాఁపెడి తిరువేంకటపతి
చేనిపంటలకుఁ జెయిచాఁచలేరు
[11–2–4

చేపట్టు కుంచము
చేరికొల్చినవారికిఁ జేపట్టుఁగుంచమవు
కోరి నుతించినవారి కొంగుపైఁడివి
[6–173

చేమకూర శైత్యము
చెలువపువినయాలు చేమకూర శైత్యాలు
కొలదిలేని నవుపు గోడమీదిసున్నము
[7–34

చేవలు చిగురువలె చేయు
దైవికమొక కొంత తగుమానుషముకొంత
చేవలు చిగురువలెఁ జేసేను
[5–321

చేసిన కూలికి జీతము సరి
చేసినకూలికి జీతముసరి
పూసిన కర్మభోగముసరి
[9–277

జ

జడధిలోపలియీత
నడిఁబెట్టి గటకటా సంసారము - చూడ
జడధిలోపలియీఁత సంసారము
[11–3–70

జమునోరిలో బ్రదుకు
జమునోరిలో బ్రదుకు సంసారము-చూడ
చమురుదీసిన దివ్వె సంసారము
[11–3–70

జలధి బుర్రకాయ నిండునా
[2–16

జలపూత బంగారు
చలువలోపలి వేడిసంసారము - చూడ
జలపూత బంగారు సంసారము
[11–3–70

జలువు వెలువలకు సరికిసరి
నిలిచిన పుణ్యము నిండుఁబాపముల
జలువు వెలువులకు (?) సరికిసరి
[9–268

జల్లెడను ఆవాలు జారిపోయినట్టు
వుల్లిదిన్నకోమటి వూరకవున్నట్టు
జల్లెడనావాలు జారిపోయినట్టు
[7–260

జా

జాజు జాజేకాక దిరిశవు పువ్వౌనా
జాజు జాజేకాక దిరిశఁపు పువ్వౌనా
నీ జాడెంతయిన నీవు మానేవా
[12–367

జాగంటవేసి చాటు
వుప్పటించి యాడకుండా వూరివారికెల్లాను
చప్పుడు జాగంటవేసి
చాటుదము లేవయ్యా
[14–222

జాతంత నియమము
నెమ్మది జాతంత నియమము
సమ్మతించినంతే సంతోషము
[10-220

జాతి నీతెరుగుట
చలనమందిన మనసు జాతి నీతెఱుగునా
కలసిహేయమున కొడిగట్టించుగాక
[6-11

జి

జిగురుచుట్టినకండె
చిఱునవ్వు నీపలుకు జిగురుచుట్టినకండె
తెలివలకు నీమోవి తెరువుపెసరు
[12-75

జీ

జీలుగు బెండుకు తరమువెట్టు
నాఁగువార శ్రీవేంకటనాథుఁడు
మన్నించఁగాను
దాఁగి జీలుగుబెండుకు తరమువెట్టనేల
[16-1-56

జీవులుపట్టిన కొల్ల చేతిలోనే వుండు
దైవమా నీవెలితేది తమవెలితేకాని
జీవుల (లు?) పట్టినకొల్ల చేతిలోనే వున్నది
[8-284

జుం

జుంటీగ కత
భూమెల్ల మేసినా నాఁబోతుకు బందెలేదు
నేమపుఁ బ్రపన్నునికి నిందలేదు
యీమేర శ్రీవెంకటేశ్వరుని శరణని
సోమరి కర్మమంటితే జుంటీఁగ కతవును
[6-29

జుత్తుపాపవలెనగు
చిత్తమెల్లా దక్కఁగొనె సిగ్గులు
ముంగిటవేసె
వత్తివలె దేహమెల్లా వాడఁబారె
కత్తిఁగోసినట్లు వేంకటపతి ఘాతలకు
జుత్తుపాపవలెనాయఁ జూడరమ్మ చెలులు
[12-28

టెం

టెంకాయకు నీరునించితిమా
ఘనముగ బుద్ధులు గఱపినదేహికి
మునునోఁచిననోము ఫలంబే
నినుపుఁ టెంకాయకు నీరునించితిమా
వానరవేమునఁ జేఁదునించితిమా
[5-275

త

తంగేటిజున్ను
చెలువంపు నీ చెలిమి చెఱకువండినపండు
కెలపు నీ యలుక తంగేటిజున్ను
[12-75

తడిపాత మెడకోత
తడిపాఁత మెడగోఁత తలఁపువిషయాసక్తి
గుడిమీఁది తరువు అలకులము ప్రాణులకు
[11-3-38

తడిసూళ్ల ఒత్తులు
తెల్లని కప్పురకాపు తెలివనవ్వులుగూడి
పొల్లుగానిపువ్వొళ్ళ పోగులాయను
ఘొల్లనె నీవు రూపుల మించుల రవలురేఁగి
వొల్లనె తడిసూళ్ళ వొత్తులాయెను
[13-137

తనకుకాని రాజ్యము
ఎండెనేమి పండెనేమి

దండితో తనకుగాని ధరణీశు రాజ్యంబు
యెండెనేమి యది పండెనేమిలే

[5–281

తన చిత్తము.... నా భాగ్యము

దయతలఁచేదిఁకఁ దన చిత్తము
నయముగా మాటాడితే నా భాగ్యము

[13–133

తనుకట్టు ద్రాడును తనుతానె
తెచ్చికొనునట్లు

తనుఁగట్టు ద్రాడును దనుదానెతెచ్చి
కొనునట్లు నా యవగుణమింతసేసె

[వ. యో. వి. 2–1331

తరువ తరువ వెన్న

తచ్చిన పక్వాననంబు తరువఁదరువ వెన్న
యిచ్చట శ్రీవెంకటేశు నిట్టెరమ్మనకె

[15–22

తలపులు కడుగక వొడలటు తా
గడిగిననేమి

తలఁపులు గడుగక వొడలటు తాఁ
గడిగిననేమి

వెలుపలి కాంక్షలు వుడుగక విధు
లుడిగిననేమి

[6–55

తలమొలా ఒక్కసరా

తలమొలా నొక్కసరా తను
వొక్కటేఁగాక

కొలఁది యెరిఁగతనిఁ గొలువరో మీరు

[9–56

తలరాయి సేసుకొను

వలచినవేళ నెంతవడి నేఁ గోపించినాను
తలరాయి సేసుకొని తగులుదుగాక

[17–553

తలవరులు ముగ్గురు వాదులేబైయారు

తలవరులు ముగ్గురు తగు వాదు
లేఁబైయారు

నొలసి అనాజ్ఞకిందుఁజో ఉదయ్య

[9–175

తలవాకిటికి తెచ్చు

తెలిఁగన్నుఁనచూపు దీనిచేఁతలనె పో
తలవాకిటికిఁదెచ్చెఁ దరుణి ప్రాణములు

[4–133

తలవెంట్రుకలంత (లెక్క)

తలఁచిమొక్కేసురలు
తలవెంట్రుకలందరు

యిలఁ దన బతుకెంతో యెరఁగరాదు

[9–249

తల్లికిలేనిముద్దు దాదికిగలదా

తల్లికిలేని ముద్దు దాదికిఁగలదా మరి
చెల్లుబడి నీవే దయసేయుటగాక

[8–167

తల్లికిలేనిముద్దు దాదికికలదె

లేదె యెంతైనఁ దల్లికిలేనిముద్దు
దాదికిఁ గలదె యో ధవళాక్ష యింక

[వ. యో. వి. 4–93

తల్లిబిడ్డలకు సైతము రాదె వాదు

చెల్లఁబో యెగ్గెల సేసె నొక్కడను
దల్లిబిడ్డలకు సైతము రాదె వాదు

[వ. యో. వి. 4–994

తవ్వి తలకెత్తుకొను

రవ్వలనే నిన్నునిట్టె రతిసేసిన వలపు
తవ్విన తలకెత్తుకొంచే తరుణే భూమిని

[13–27

తా

తాటిమాని నీడ

సతులతో నవ్వులు చందమామ గుటుకలు
మతిపోత లెండమావుల నీళ్లు
రతులలో మాటలు రావిమాని పువ్వులు
తతిఁ విరహపుకాఁక తాటిమాని నీడ

[7-34

తాడిమానెక్కేటివానిని ఎందాకా తోయుట

తాడిమానెక్కేటివాని తడయకపట్టువట్టి
తోడఁదోడ నెందాఁకాఁ దోయవచ్చును

[11-3-79

తాడుపై తపసు

నీడలోపలయెండ నెలకొన్నబంధంబు
గోడపైనున్నంబు కొదవేని యెఱుక
పాడూరిలో బ్రదుకు పాపకర్మపుబుద్ధి
తాడుపై తపసు తమధనము ప్రాణులకు

[11-3-38

తామరపాకులో నీరు

వీఁగని మృత్యువు వెసనన్నుఁజూచి
లోఁగఁ దామరపాకులో నీరువలె

[వ. యో. వి. 4-810

తామెరపాకులో నీరు

తామెరపాకులో నీరు తగనందునంటునా
ఆమేర శ్రీవెంకటేశుని దాసుఁడుభూమిఁ

[7-211

తాళ్లకు తలబంటి ఎంపటి చెట్లకు ఎంతబంటి

లంపటఁ బడఁగఁ దాళ్లకుఁ దలబంటి
యెంపటి చెట్లకు నిఁక నెంతబంటి

[వ. యో. వి. 5-251

తి

తినక చేదును తీపు తెలియరాదు

మునుప వేల్పులకెల్ల మ్రొక్కించి మతికదా
తనభక్తియెనఁగు వంతటదైవము
ఘన వెంకటేశునకుఁ గపటమా అటుగాదు
తినక చేఁదునుఁ దీపు తెలియనేరాదు

[5-11

తినగనదే వేమైన తీపవును

పిలిచిరాఁగదె తన బిరుదెట్టి చెల్లికో
పిలుచునామేనాకి పెట్టినాఁడు
వెలయఁదినఁగనదె వేమైనఁ దీపవును
కలఁగక యిఁకనైన దగ్గరి రమ్మనవె

[15-22

తినదిన వేమైన తీపవును

మనమరానిపైన మంచివి చేసుకొంటే
తినఁదిన వేమైనఁ దీపవును

[5-242

తియ్యనినోర చేదుమేయు

గరిమల నెరఁగరుగాక మానవులు
సిరులఁ దియ్యనినోరఁజేఁదు మేసేదా

[9-167

తిట్టు తిట్టేకాక దీవెనగా వినేరా

యెప్పుడు నిందరివిని కేశమైనందుకు గురి
తిప్పితిట్టు తిట్టేకాక దీవెనగా వినేరా

[7-233

తినక చేదును తీపు తెలియనేరాదు

ఘన వేంకటేశునకుఁ గపటమా అటుగాదు
తినక చేఁదునుఁ దీపు తెలియనేరాదు

[5-11

తినతిన వేములేకా తీపులు

పనివడివోరుచుక పలుమారు సాదించితే
తినఁదిన వేములేకా తీపులయ్యేవి

[13-84

తినదిన వేమెల్లా తీపి
వెనకఁ దలఁచుకొంటే విజ్ఞానములేపెక్కు
తినఁదిన వేమెల్లాఁదీపైనట్టు
[10–80

త్రి

త్రిగెకు కాయ వినోదమే
కౌఁగిటఁ గూడినవారు కడమపెట్టుదురా
వీఁగక పెనఁగితేనే వేడుకగాక
ఆఁగెను నెన్నురుముపైనట్టె
శ్రీవెంకటేశుఁడు
వేఁగా త్రిగెకుఁగాయ వినోదమేగాక
[13–81

తివని మీసాలమీది తేనె నాకుట
శ్రీపతి యీతఁడుండగాఁ
జిక్కినవారి నమ్మట
తివని మీసాలమీఁది తేనె నాకుట నుండీ
[8–169

తీపు చెఱకుకు చల్లు
యెంతసేసినా యిహమున జీవికి
చెంతనజుఁడు వ్రాసినకొలదే
వంతలముంటికి వాడిపెట్టితిమా
కొంతతీపు చెఱకుకుఁ జల్లితిమా
[5–275

తీపు తీపేకాక చేదుగా చేకొనరు
అందరి రుచులు నొక్కటైనందుకు గురి
చెంది తీపుతీపేకాక చేఁదుగాఁ జేకొనరా
[7–233

తీపు నంజేవేళ తేటబులుసింపు
తీపునంజేవేళ నడ్డే తేటఁబులుసింపౌను
పైపైఁ బుణ్యమయితేఁ బాపమింపౌను
[6–158

తీపునీరు వట్టుగొంటే
తేటనేయి మందవునా?
రేపు వవ్వుదువుగావి
రేయి నా కొంగంటకురా
దాపుల వరవములఁ దనివయ్యీనా
తీపునీరు వట్టుగొంటె నేయి మందవునా
పైపైఁగలయక యీ వచ్చిచేఁతలేలరా
[15–42

తీపు పిప్పిలోన గలదా
తన కలిమెంచుకోక తగనిమురిపెముల
నెవఁగఁబోతే తీపు పిప్పిలోనఁగలదా
[8–96

తు

తుమ్మెద చేపట్ట కీటము
చేకొన్న తుమ్మెద చేపట్ట కీటము
లాకడఁ దుమ్మెదలయ్యీనట
[5–215

తూ

తూరినంతే వాకిలి
తోడురాఁగా పలవులు తూరినంతే వాకిలి
[14–200

తె

తెగక పరమునకు తెరువులేదు
తెగక పరమునకుఁ దెరువులేదు
వగయెల్లా విడువక భవమూఁడోదు
[8–203

తెగదు పాపమును తీరదు పుణ్యము
తెగదు పాపమును తీరదు పుణ్యము
నగినగి కాలము నాఁటకము
[9–287

తెగిన గాలిపడగ
కన్నచోట్లఁ దెగిన గాలిపడగవై నీవు
పన్నిమాటివేసవిస్తె బ్రదుకవయ్యా
[5-563

తెరచి రాజను
తిరముగ ధ్రువునికి దివ్యపదంబిచ్చి
తెరచి రాజన్నట్టి దేవుఁడు [12-243

తెరవే పోయే సుంకరి తెలిపినట్లు
అరసి తనకుఁ దానే అనుమానించుకొనెనా
తెరవే బోయే సుంకరిఁ దెలిపినట్లవును
[6-29

తెరువు పెసరు
చిఱునవ్వున నీపలుకు చిగురు చుట్టినకండె
తెలుపలకు నీమోవి తెరువుపెసరు
[12-75

తెలుకపిండి కస్తూరిచేయు
ఉక్కు లెఱఁగఁగఁ గష్టదేహివి నన్నుఁదెచ్చి
గక్కునఁ దెలకపిండి కస్తూరివేసె
[5-185

తెల్లనివెల్ల పాలు
బెంకిని తెల్లనివెల్ల బాలంటూ
చవిగొన్నట్టు
రంకుల బాపలు నమ్మి రావుదానసైతి
[17-51

తెవులువడినవాడు తినబోయి
పులుసులు చవిగోరు
తెవులువడినవాడు తినబోయి మధురము
చవిగాక పులుసుల చవిగోరినట్లు
[5-15

తే

తేనియలో బడినట్టి యీఁగలు
లోఁగక తేనియలోఁ బడినట్టి
యీఁగల చందాన నెడఁబాయఁగలరె
[వ. యో. వి. 4-220

తేనెలోన తీపులేల
తానాకె మానితినని తారుకాడించఁబిలిచీ
తేనెలోనఁ దీపులేల తెలిపెనమ్మా
[13-309

తేనెలోపలి యీఁగ
మానఁజిక్కిన కోల మతమాయె మనసు
తేనెలోపలియీఁగ తెలుఁగాయె మనసు
[11-3-125

తేపలేని సముద్రము
తేపలేని సముద్రము తెలుఁగువకర్మమెల్లా
మాపురేపు ముంచఁబొచ్చె
మతిలోని ధైర్యము
[8-32

తేరిననీళ్ల వండు తేరినట్లు
కూరుడైన వాఁడేఁడఁబొచ్చిన వద్దములేదు
ఆరీతి జ్ఞానికి విధులద్దములేవు
కారణాన నప్పటినీఁ గలిగెనొ వదిమటి
తేరిన నీళ్ళ వండు దేరినట్లవును [6-29

తేలుదెచ్చి కోకలో పెట్టుకొనుట
కూరిమితోఁ దేలుఁదెచ్చి కోకలోన
బెట్టుకొన్నా
సారెసారెఁగుట్టుగాక చక్కనుండేనా
[5-190

తో

తోచినదే హితవు
వేసటవి వానికిఁగా విచ్చానవిడినప్పుఁడు
దోసమెల్లనివానికి తోఁచినదే హితవు
[14-129

తోటకూర దొంగలు
తోఁటకూర దొంగలాల కొయ్యదలాల
కాఁటకపు మీ మోహమున నమ్మనెట్ట
వచ్చును
[11-6-53

తోడునీడలు
తమ్మిన నీ తనులును తలువ పూవులును
నెమ్మదిని వొక్క తోడనీడలందురు
[13–266

తోపుతిత్తి దాపురాలు
తోలుతే మా కాఁపురాలు తోఁపుతిత్తి
దాఁపురాలు
తిలకించి మావాడి సోదించకువయ్య
[17–344

తోవగాని తోవబోవు
వేవేల మొక్కులేల వెన నానాటికినెల్ల
తోవగాని తోవఁబోతే తుదకెక్కఁగలదా
[8–96

త్రో

త్రొక్కినచోటెల్ల దున్నకవండు
త్రొక్కిన చోటెల్ల దున్నకవండు
దిక్కులఁ బసిఁడి వి తినవెరుగాఁగ
[వ. యో. ఎ. 3–766

ద

దంచనున్న రోలిపిండి
పొంచిన యాసలవెంటఁ
బొరలఁబోయెదమింక
దంచనున్న రోలిపిండి తలఁపాయె బదుకు
[11–3–24

దక్కినది ధర్మము తప్పనిది భాగ్యము
దక్కినది ధర్మము తప్పనిది భాగ్యము
లెక్కించ నుదుటవ్రాలె లిఖితములు
[7–259

దప్పికి నెండమావులు తాగు
దప్పికి నెండమావులదాగ దగ్గరఁబోవుట
తప్పుఁబదువులలో తత్త్వమునెంచుట
[6–49

దప్పికి నెయ్యి తాగుట
చిప్పిలు మోవి చేకొంటే బింకదీమెగదవే
దప్పికి నెయ్యిదాగేటి తగవరి తాను
[13–72

దప్పికి నేయి తాగినట్లు
నివ్వులమీఁదఁజల్లిన నూనెలు
నిగిడి తనివిలేని యాసలు
దప్పికి నేయి దాగినట్లు
తమకములోని శెలిమి
[5–1

దప్పిగొన్న యతడు
జలములు వెదకుచో
భాగీరథ జలంబబ్బినయట్లు
[వై. వ. 21

దవ్వులకొండలు నున్నన
కోరిదవ్వులఁజూడఁ గొండలు నున్నన
చేరి దగ్గఱినను కెట్లురాళ్లు
[వి. శ. 79

దక్షిణలు చాలని యజ్ఞము
సందడి వన్నియుఁ జేవి దక్షిణాలు
చాలని యజ్ఞమువంటిది
యిందిరారమణా నీవెక్కుడనుచు
నిన్నిటఁ దెలియనివాని బదుకు
[7–86

ది

దిక్కులేనివారికి దేవుడే దిక్కు
దిక్కులేనివారికెల్లాదేవుఁడొక్కఁడేదిక్కు
చిక్కినవారివెల్లా శ్రీపతేగతి
[9–2

దీ

దీపము పట్టి నూతబడు
వున్నతి దీపమువట్టి వాగినూతఁబడనేల
వన్ని నీ దాస్యముగఁగ్గి బహుకర్మమేల
[9–124

దీపము పట్టుక నూతబడిన మత్తునివలె
చెదరిన జనవము దుఃఖరూపమని
చెప్పఁగక భ్రమయుచు గన్నచోటునే
వెదకియుఁగానక అనుమానించేటి
వేఁదురవయ్యా నేను
[8–85

దూ

దూపకు నేయి తాగు
పోపోయి దొడనుద్ది పొద్దువోదా తనకు
దూపకు నేయిదాగేటి దూరుగాకా
[17–505

దూరపు కేర్లు జలధుల కూడవా
[15–49

దూలచుట్టాల పోరాటాలు
కొయ్యరాచవాఁడవు కోరి నీకు వచ్చెనయ్య
పుయ్యక దూలచుట్టాల పోరాటాలు
[15–9

దూలమూతకోల
[13–479

దే

దేవరలేనిపూజ
వట్టిజోలిలో మారక దేవరలేని
పూజవంటిది
....
....
బట్టబయటనే పరమేశ్వర నీపై
భక్తిలేనివాని బదుకు
[7–86

దేవర వరమిచ్చితే యెనగాడు పూజారి
[17–30

దేవుడిచ్చినా పూజారి వరమీడు
పొనఁగ దేవుఁడిచ్చినా పూజారి వరమీఁడు
విసిగి నే విడిచినా విడువరు లోకులు
[8–220

దేహమునకు నీడ తిరిగిన యటువలె
దేహమునకు నీడ తిరిగిన యటువలెనే
శ్రీహరికిని కళావిధమై జీవుఁడటుదిరుగు
[10–99

దొ

దొంగల ధర్మాసనం
ధీరతచెడి తాను జీవుడు తెలియఁగ
నేరకయుండిన
ధారుణిలోపల దొంగల ధర్మాసనమాయె
[11–3–6

దొంతిపెట్టే పుత్రియాలు
ఎంతలేదు నీదత్తి యెఱఁగరా యిందరును
దొంతిబెట్టే పుత్రియాలు దొరకుదాఁకాను
[7–57

దొంతులపై గుదియపెట్ట
పన్నిన దొంతులపైఁ బడనొక్క
గుదియపెట్టు
వున్నతి మోఁదినయట్టు హరి
శరణాగతి యది యొక్కటే నాకు
[10-77

దొడ్డిగంప లప్పెడు తొలిపాలు చిప్పెడు
[13-209

దొనపంటికి యినుపకట్టెలా
[16-1-56

దో

దోమటి సంసారికి ఊరదార దైవము
యేమి నెఱఁగనివారి కింద్రియముల
దైవము
దోమటిసంసారి కూరదార దైవము
[5-323

దోమ దంతితో సరిగా తలచు
తలఁచుకుఁడీ దోమదంతితోను సరిగా
జలజనాభుఁడె నుండి సకలలోకేశుఁడు
[10-183

దోమ యేనుగ అవదు
వంతములన్నియు నేను వేవేవోసి
యెంత తొండమున్నా దోమ యేనుగవునటే
[13-191

న

నక్కలకు బొక్కలు
కొంచక సింహముండేటి గుహ
నుండవచ్చునా
పొంచి నక్కలకెల్ల బొక్కలేకాక
[6-17

నగరిడాగు పసురానికి బందెలేదు
పాయిచు నగరిడాగు పసురమెవ్వనిచేవి
పైరుమేసినా నందు బందె లేదు
[9-173

నడివీధి పెసరు
గడిరాజు బదుకాయ కదలేని మనసు
నడివీది పెసరాయ నయమైన మనసు
గడకు కట్టిన పాఁత గతిదోఁచె మనసు
అడుసులోపలి కంబమై తోఁచె మనసు
[11-3-125

నదుల యిసుకలెల్ల నదులే యెరుగును
నదుల యిసుకలెల్ల నదులే యెరుఁగును
కదిసి గాలియిరవు గాలికే తెలుసు
[10-121

నరుడులేక యెద్దే దున్నునా
యేవల నరుఁడులేక యెద్దే తా దున్నునా
నీవు సేయించక వేరే నేఁ
బుణ్యము సేసేనా
[6-130

నల్లితిండి
వెల్లిగొను సురతపువేళ మరపులయింపు
కొల్లలాడుటో కొనగోరి తాఁకులు
నల్లి తిండో మరి మీఁదమరిగితే రోతలో (?)
వుల్లమిచ్చే వేంకటేశు వొద్దికటువంటిది
[11-3-60

నా

నానాటి బదుకు నాటకము
నానాఁటిబదుకు నాటకము
కానక కన్నది కైవల్యము
[9-287

నానించి ఇనుపగుగ్గిళ్లు నములుట
నానించినుపగుగ్గిళ్లు నములుట బలిమిని
ధ్యానించి మనసుఁబట్టి దైవముసాధించుట
[6-49

నానుడిబాసలు

మానకురా యిటు మాటాడీని
నానుడిబాసలు నమ్మితిని
[18-57

నారపేర పిలచు

నారపేరఁ బిలిచితే నారాయణయనేనంటా
చేరికాచినటువంటి శ్రీపతివిగా
[9-162

నారబేరుకొన్నవానిగాచు

కోవిదుఁడ నారఁబేరుకొన్నవానిఁగాచినట్టు
నా వొదయ హరిహరి నమోనమో
[11-127

నారికడపు గాయకు నీరువచ్చినయట్టు

యిల నారికడపుఁ గాయకు
నీరు వచ్చినయట్టు
తలఁచి రాగలమేలు తమ్మఁదానే వచ్చురే
[6-140

నారికెళపు కాయకు పైనె గట్టికాక
లోనూ అట్టేనా?

అంది నారికెళపుఁ గాయకుఁ బైనె గట్టిగాక
కందువలోనూ నట్టిగట్టి యయ్యీనా
[15-75

నారికెళము పైన గట్టిగాని లోన గట్టా

అంది నారికెళపు గాయకుఁ బైన గట్టికాక
కందువలోనూ నట్టి గట్టి యయ్యీనా
[15-75

నాలితోవండినకూడు నను బాయె

ఏలకొనఁ బెట్టేవే యెందాఁకా మాటలు
నాలితో వండినకూడు ననుఁబాయేకాదా?
[13-241

నాలిమింటి విత్తుపెట్టుట

గాలిముడియగఁట్టి కలుగుడి గుట్టుయోగి
నాలిమింటివిత్తువెట్టి నగు నొకయోగి
మూలనిధానము గని ముందుగానఁ
దొకయోగి
నేల దలకిందు నేసి నిక్కు నొకయోగి
[6-125

ని

నిండిన సంపద

నిండిన సంపదవలె నెలఁత నిన్నంటితేను
అండనోరెత్తలేపైతి నదేమయ్య
[15-23

నిండుచెరువుండ చెలమతేల

యింతలోని ననికిఁగా యిందు
నందు తొరనేల
చెంత నిండు చెరువుండ చెలమతేలా
[5-291

నిజమాడితే నిష్ఠూరము

నీకు నే నిజమాడితే నిష్ఠూరమై తోఁచునా
[17-284

నిజము నిష్ఠూరము

వుండిన దున్నట్టేకాని వూరకే
కల్పించనోప
నిండగరితెలాడితె నిజము నిష్ఠూరము
[14-185

నిద్దురించువానిచేతి నిమ్మపండు

నిద్దురించువానిచేతి నిమ్మపంటివలెనే
బుద్ధితోఁ గర్మములు గొబ్బునజారిపోవును
[11-119

నిప్పుదెచ్చి వొడిలోన పెట్టుకొను

నిప్పుదెచ్చి వొడిలోన నియమానఁ
బెట్టుకొంటే
యెప్పుడును రాఁజుఁగాక యిదియేలమాను
[5-301

నిప్పులమీద జల్లిన నూనెలు
[2-1

నిప్పులమీద చల్లిన నూనెలు

నిప్పులమీఁద జల్లిన నూనెలు
నిగిడి తనివిలేని యాసలు
దప్పికి నేయిదాగినట్లు
తమకములోని తాలిమి
[5-1

నిప్పులమీద నేయిచల్లు
ఒప్పదు మానుపరమ్మ
ఉప్పతిలఁ బలుమారు
నిప్పులమీఁదటఁ దెచ్చి వేయిచల్లిఁదరుణి
[4–163

నిమ్మకు పులుపు నిలిపితిమా
కలదిగలట్టే కర్మఫలంబు
నిలిపితిమా నేను నిమ్మకుఁ బులుసు
[5–275

నిరుపేదయైనవాడు నిధానము వొడగను
నిరుఁబేదయైనవాఁడు నిధానము వొడగని
గరిమ భ్రమసియట్టి కాచుకున్నట్టు
[8–107

నిలువునూరు పండుట
వెలయనాతఁడె విన్నువెల్లవిరిగాఁగూడె
నిలువు నూరూఁబండె నీకేలె వెరపూ
[17–335

నీ

నీ చిత్తము నా భాగ్యము
నేరుపేదో నేరమేదో విఙముదెలియదు
శ్రీరమణుఁడవు నీ చిత్తము నా భాగ్యము
[11–102

నీటముంచు పాలముంచు నీ చిత్తమికను
[15–39

నీటి నడుమడిచితే రెండౌనా
నీటి నడుమడిచితే నేడు రెండౌనా
యేఁటికింక గొంకేవు యింతిఁజేకోవయ్యా
[15–75

నీటిపై వ్రాత
[7–34

నీటిలో నానబెట్టినా గొడ్డలి మెత్తనగునా
మంచిమంచి నీటిలోన మూలనానఁ
బెట్టుకొన్నా
మించిన గొడ్డలి నేఁడు మెత్తనయ్యీనా
[5–190

నీడలోపల యెండ
నీడలోపల యెండ నెలకొన్నబంధంబు
గోడపై సున్నంబు కొదలేని యెఱుక
[11–3–38

నీరడిచితే రెండు కాదు
రావే అక్కచెల్లెండ్లమురవ్వయైతిమేవోసి
నీవు నీరడిచితేను నేఁడు రెండౌనటవే
[13–191

నీరుకొద్దీ తామర
నీరుకొద్దీ తామరవై నీతో బొందుసేసేను
[14–200

నీరుకొలది తామర
నెలకొన్న దెఱఁగవా నీరుకొలది తామర
చెలియరో నేనేమని చెప్పేనే నీకు
[18–423

నీరుకొలది తామెర
ఈరీతి వారివారికిం దగినయట్లు
నీరుకొలంది
తామరవై నిండుకుండుదువు
[వై. వ–28

నీరుకొద్ది దామెర
మీఱిన నీరుకొద్ది దామెర యింతే
యెంచిచూడ
జాణవిడిచి దేవుని శరణను జీవుఁడా
[6–157

నీరుకొలది తామెర
నీవలనఁ గరతేలేదు మరి నీరుకొలది
తామెరవు
ఆవల భాగీరథి దరిబావుల ఆ జలమే
పారినయట్లు
[7–159

నీరుబుగ్గ రాతిబరణిపెట్టు
పొంచిపొంచి యిందుకుఁగా
పొడిఁబడ నేటికి
వంచనీరుబుగ్గరాతిబరణిఁబెట్టనేలా
[16-1-56
[ఇది 'దొసపంటికి యినుపకచ్చెలా?' అనే కోవలో సామెత]

నీరు మునుకల పొలము
పదునాలుగవది బ్రహ్మలోకమును
కడని నీరుమునుకల పొలము [9-23

నీరువంక తుంగ
చేరి పదారువేలకు నేసలు వెట్టఁగా
ఆరీతిఁ బడినకానీ అన్ని చేఁతలు
కోరికలు మించినట్టి కొలనిసతులచేత
నీరువంక తుంగైనవి నీ గుణాలు
[14-151

నీరువట్టుకు నేయిమందా
తీపునీరు వట్టుగొంటే తేటనేయి
మందవునా
[15-42

నీరువట్టు నేతదీరునా
నీరువట్టుగొన్నచోట నేతఁదీరునా
సారెనాతని పొందులే చలిమందులు నీకు
[18-242

నీరువట్టువేళ నెయ్యిపోయుట
పేరుకొని వన్నతడు పిలువఁగవ దివికి
యీరీతి నీవే వలికే విదిమేలే
నీరువట్టుగొన్నవేళ నేయివోసే వారవికి
అరచు సిగ్గులేనియాఁటదె వసురమా
[17-174

నీరువేడైతే తామర వోరుచునా
తచ్చి నీరువేఁడైతే తామరవోరుచునా
చెచ్చెరఁ జల్లనైవుంటేఁ జెంగలించుఁగాక
[13-81

నీరైపారి గాలిబోవు
యిల గరుడధ్వజుపై వెక్కైనా విషములు
కలఁగి నీరైపారి గాలిఁ బోవుఁగాక
[8-1

నీరుగప్పిన నిప్పుక
తారియెవ్వారికిఁ గానరాకుండ
నీరుగప్పిన యట్టి నిప్పుకమాడ్కి
[ప. యో. వి. 2-450

నీరుపయిగవినివున్న నిప్పులు
నూరువదులనఁగ నెలసవ
నీరువయింగవినియున్న విప్పులనంగ
[రేఫ. 87

నీళ్లడిచితే రెండయ్యీనా
నీకెరవుగాను నేను నీవు నాపెఁగూడితేను
రేకగా నీళ్లడిచితే రెండయ్యీనా యెపుడు
[13-254

నీళ్లలో నీడ కనపడక మానదు
పెక్కురతులలో నేల విరినీకు వేయించేరే
గక్కన నీళ్ల నీడ గానరాక మానునా
[13-194

నీళ్లు గంపను తెచ్చుట
మెల్లనె నీవేకాదు మేలుమేలు అంటే నీళ్ల
బల్లిదులైనవారు పాటిగంప దెత్తురు
[13-50

ను

నుడుగులు దప్పినాను నోముఫలము
దప్పదు
అడిగిరావె విభుదందు కేమనినో
యెడయని బాస నీకిచ్చినాఁడు
నుడుగులుదప్పినాను నోముఫలముతప్పదు
తడవి యింతటనైన దగ్గరి రమ్మనవే
[15-22

నుడుగులు దప్పినా నోముఫలమిచ్చినట్టు
నుడుగులు దప్పినా నోముఫలమిచ్చినట్టు
కడఁగి వేఁడుకొన్నాఁ గావిమ్మనరులోకం
[8-220

నూ

నూటికి సెలవుగాగ నూలిపోగే అందురు
నూ(టికి సెలవుగాగ నూలిపో(గేయందురు
యే(టికిక మా(టలెల్లా నిందులోనే వున్నవి
[17–435

నూతులు దవ్వగబోతే బేతాళములుపుట్టు
నూతులు దవ్వ(గ(బోతే బేతాళములువుట్టె
కాళాళపు లోకులార కంటిరా యీ సుద్దులు
[6–8

నూనెకొలచే కుంచం నునుపు
నూనెగొలచే కుంచము నును పెక్కు
మీ(దమీ(ద
ఆనక మైదిగువారి నాయనాయనయ్యా
[13–108

నూనెగొలిచి కుంచము నునికిలినట్లు
పూని హరి(జేతులారా(బూజించు
లోకమే
నూనెగొలిచి కుంచము నునికిలినట్లు (?)
[10–80

నూరిటి రుణమొక నూలిపోగు
తీరుచు నత(డే దినకర్మంబది
నురిటి రుణమొక నూలిపో(గునా
[9–170

నె

నెలమూడు శోభనాలు
నెలమూ(డుశోభనాలు పీకు(నతనికి(దగు
కలకాలము నిచ్చకల్యాణమమ్మా
[13–280

నే

నేతిబీరకాయ
నేతిబీరకాయ నేయి అందులేదు
రాతిపీరునకు బీరము యించుకాలేదు
[7–260

నేతిబీరకాయయంటే నేయి వెదకగనేల
[15–104

నేతి బీరనెడి చందము
అక్రూరు(డక్రూరు(డని యదరంద
నక్రూరునేతి బీరనెడి చందమున
[అ. మ. క. 3341

నేయిచల్లిన అనలము
అన వేయి చల్లిన యనలంబు కరణిఁ
గనలి చోళుండు కింకరులరావించి
[ప. యో. వి. 8–1456

నేయెల్ల ద్రావు దంతిమెసగు వెలగ కాయలగతి
నేయెల్ల(ద్రావు దంతిమెసంగు వెల(గ
కాయలగతి రిత్తకడవలే చిక్కి
[అ. మ. క. 836

నెయ్యని పోసుకోరాదు నీళ్లని చల్లగరాదు
[14–35

నేరమెల్లా జీవునిది నేరుపెల్లా దేవునిది
నేరమెల్లా జీవునిది నేరుపెల్లా దేవునిది
దారిదప్పి విఱ్ఱవీ(గ(దనకేల [8–132

నేరేడు బండులమ్మ
ముచ్చట నేమడిగితే మెఱ(గు
మాటలాడేవు
బచ్చించి యాలనేరేడు(బండులమ్మవే
యిచ్చకానకాతనితో యిన్ని నియ్యకొని
వచ్చి
కచ్చునాకు మాముందర తగవులాడేవు
[13–206

['చెరువుకు మూకుడు మూయడం' అనే
పలుకుబడి కోవలో ఇదీ ఉన్నట్టుంది.]

నేలా తడియదు నీరూ తవియదు
నేలా(దడియదు నీరూ(దవియదు
తోలా(ది త్తికే కొలా(ది దరకొన్నమాయ
[9–14

నౌ

నౌసల వ్రాసినవి నోమించు

నౌసల వ్రాసినవి నోమించుఁగా కలఁ
డెవగిన శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు

[5-320

ప

పంచదార అద్దుకు తిన్నా ముష్టిగింజ చేదే

అరయఁబంచదార నద్దుకతినఁబోతే
చేరరాని ముష్టిగింజ చేఁదేలమాను

[5-301

పంచనీకు బుగ్గరా బిరణీ బెట్టనేలా

[16-1-56

పంటపండిన పొల్లు

గుంటిమీద వాసికొనబుసరసపుటాన
వెంటవెంట తోడిపీడ వేడ్కతగులు
పంటపండినపొల్లు పాసివుండినకాక
బంటఆయిన పతివింత సడిఁబెట్టనేలే

[13-231

పంచెడు పాలలో నొక చల్లబొట్టు

చెంతఁ బంచెఁడు పాలలో నొక చల్లబొట్టు చేమిరిపెట్టినట్టు
అంతటికిని శ్రీహరి శరణాగతి యది యొక్కటే నాకు

[10-77

పండిన పసిడి

అండనున్న హరినాత్మఁ దలచిన
పండిన పసిఁడే బ్రతుకరో ప్రాణులు

[11-3-35

పండిన మామిడిపై చిలుకవలె

నిండుదొరకాదు నీ గుణముమేలు నిన్ను నమ్మవలెఁబో
పండిన మామిడిపై చిలుకవలె వచ్చేదేర వేలకిందేవయ్యా

[16-2-106

పండి పల్లపోవు

పండి పల్లవోయినా పట్టరాని మనసు
యెందుకు నీదకుఁదీని యింత కోపఁగలవా

[14-49

పగవారికైనా నిట్టి పాటు వద్దయ్యా

[14-25

పచ్చిపాలలో వెన్న

పచ్చిపాలలో వెన్న పరమాత్ముఁడు
బిచ్చన వ్రాసిన రూపు పరమాత్ముఁడు

[5-235

పచ్చివడగండ్ల గుళ్లు

పడతుల వేడుకలు పచ్చి వడఁగండ్ల గుళ్లు
కడు మోవితీపు చింతకాయ కజ్జము

[7-34

పట్టుపట్టు పాములు

పట్టఁబట్టఁ బాములాయ పంతపుఁ గోరికలెల్ల
పట్టినదే చలమైతే పలుకనేమున్నది

[14-50

పట్టపగటి వెలుగు

పట్టినవారి చేబిడ్డ పరమాత్ముఁడు
బట్టబయటి ధనము పరమాత్ముఁడు
పట్టపగటి వెలుఁగు పరమాత్ముఁడు
యెట్టనెదుటనే వున్నాఁడిదే పరమాత్ముఁడు

[5-325

పట్టినదే చలము

పట్టఁబట్ట పాములాయ పంతపుఁ గోరికలెల్ల
పట్టినదే చలమైతే పలుకనేమున్నది

[14-50

పట్టినదే పంతము

పట్టినదే పంతమా పడతిఁ బిలువరాదా
చుట్టమవో నీవు లేక సూడుబంటవో

[13-328

పట్టినదే వ్రతము

పట్టినదే వ్రతము పడతులకుఁ జలము
అట్టె పతులకుఁ జేయకపోరాదు

[14-205

పట్టినవారి చేబిడ్డ
పట్టినవారి చేబిడ్డ పరమాత్ముఁడు
బిట్టబయటి ధనము పరమాత్ముఁడు
[5–325

పట్టినవారికి బలువగు కొమ్మ
యిట్టి శ్రీవెంకటేశ్వరు కృపయిది
పట్టినవారికి బలువగుకొమ్మ (మ్మ?)
[9–275

పట్టినవారి చేతిబంగారము
నెట్టనఁ దలఁచేవారి విందునిధనమవు
పట్టినవారి చేతి బంగారమవు
[9–219

పట్టెనామములు ఫాలభాగమున
పెట్టిన పెద్దరికము వచ్చునా
పట్టెనామంబులు ఫాలభాగమునఁ
బెట్టిన వచ్చెనే పెద్దరికంబు
[వ. యో. వి. 5–243

పట్నము చెడగా మాలవాడఘనమైనట్లు
తడఁబడు విజ్ఞానముఁ గతిదప్పఁగ
బలుపగు పట్నము
కడుఁజెడఁగా మాలవాడఘనమైనట్లాయ
[11–3–6

పడగపడగ పరచినట్లు
విడిచెటి వేఁటవి విడువవి వేఁటివి
పడఁగఁ బడఁగ వవి పరచినయట్లు
[9–266

పతిలేనిభూమికి బలవంతుడే రాజు
పతిలేనిభూమికి బలవంతుఁడే రాజు
గతిలేనికూటికిఁ గన్న దేకూడు
[6–63

పత్తిముదుగు చేనిముదుగు
చేవలఁ బత్తిముదుగు చేనిముదుగూలేదు
వావిరిఁబోఁగెత్తేటివారి నేరుపు
[6–90

పదుగురాడినమాట
పదుగురాడినమాట పాటియై ధరఁజెల్లు
నొక్కఁడాడినమాట యెక్కఁడెందు
[వి. శ. 53

పనిలేని పనులు
పనిలేని పనులకు పంతము లెక్కించుకొని
చనవువ నవునంటా సాదించేవు
[13–263

పనిలేని పరాకు
పలుమారు వచ్చేఁదానే పనిలేనిపరాకు
వళచుకొన్నది తానే పట్టిభీతి
[8–225

పనిపడినంత బడబాగ్నియారునా
[2–16

పన్న పన్న పందిలిబయలు
పన్న బన్న పందిలాయ బయలు శ్రీవెంకటేశ
నిన్ను నాపెఁ జూచుకొంటే వేరము
లేమున్నవి
[14–50

పన్నీరు చల్లితే పచ్చిచాదు పూసినట్లు
పన్నుల నాపెతో యొక పక్కేలకు
వేమోకాక
యెన్నఁడైనా మాయింటికి నీట్టేవత్తువా
పన్నీరుగడుఁజల్లితే పచ్చిచాఁదు
పూసినట్లు
యెన్నంగ నీ నాపొందు విన్నియు నిట్టెపో
[17–444

పనియధికము కూలియల్పము
పనియధికంబు నల్పంబు కూలియగుచుఁ
బనుఁగాకయవి ఘనశాపంబువిచ్చె
[వ. యో. వి. 539

పరమూ తడవము భక్తి తడవము
పరమూఁ దడవము భక్తీఁ దడవము
ఆరిది ధనముమీఁది ఆసలేకాని
[8–58

పరుసమంటితే నదియే బంగారము
అట్టి పరుసమంటితే నది బంగారందురు
పెట్టనిచోట్ల పెట్టి పెద్దపెయ్యవయ్యా
[14–155

పరుసమంటి లోహము పైడైనట్టు
చొక్కపు పరుసమంటి సొంపుగాని లోహము
నిక్కఁబై డైనట్టు నెరుసెల్ల దొలగును
[11–119

పరుసము చేతఁబట్టుక తిరిసెటి భ్రాంతునివలె
దరిచేర్పగ హరినామము గలిగెయు
దైన్యమునొందితి సంసారములో
పరుసము చేతఁబట్టుక తిరిసెటి
భ్రాంతునివలెనయ్యా నేను
[8–85

పరుసము సోఁకక పసిఁడౌనా
పరుసము సోఁకక పసిఁడౌనా
పురుషోత్తముఁడే బుద్ధిచ్చుఁగాక
[8–75

పరుసవేది చేతిలోనే వుండగా
దొంతరవిద్యలతోడి దోవ
చెంతలపరుసవేది చేతిలోనే వుండఁగాను
దొంతరవిద్యలతోడి దోవ మాకేలా
[8–190

పళ్లెములో కూడు
పూఁత నీ గర్వముల చూపులే వారకములు
లేఁత నీ నగవులే పళ్లెములో కూడు
[12–205

పసిడిచూచి ధర్మము మరచు
తగఁ బసిఁడిచూచి నే ధర్మము మరచేవాఁడ
జగతి విజ్ఞానము నరవెరిఁగేనా
[8–108

పసిడి వి త్తిన పైరు
త్రొక్కినచోటెల్ల దున్నకపంట
దిక్కులఁ బసిఁడి వి త్తినపైరుగాఁగ
[స. యో. వి. 3–767

పసిరికాయ నట్టనడిమి పురుగునడక
చుట్టుకొంటిఁ గర్మములు నొరిదిఁ బసిరికాయ
నట్టనడిమి పురువు నడకవలె
[9–49

పా

పాతచీరమాని కొత్తచీర కట్టినట్టు
గుదిఁబాఁతచీరమాని కొత్తచీరగట్టినట్టు
ముదిమేనుమాని దేహి మొగిఁ
గొత్తమేను మోచు
[7–185

పాటిగంప నీళ్ల మోయు
మాఁటిమాఁటికి జూచి మరపులేవె
నీటునఁ బాటిగంప నీళ్లమోచేవా
[16–1–14

పాట్లెల్ల పట్టెడు గూటికొరకు
పడనిపాట్లు బెక్కుపనులఁ దిరుగుచెల్ల
కుడిచే పట్టెఁడు గూటికొరకింతేకా
[11–49

పాముకు విషమెప్పుడు పండ్ల బెట్టుకుండు
పాముకు విషమెప్పుడు పండ్లఁ
బెట్టుకుండేటి
భూమిలో సహజమే పోరినెంతైనా
[8–71

పాముపిల్లకు పాలువోసి పెంచు
చెల్లఁబో మోఁదెఱుంగదు చెప్పరమ్మ
పెనుఁబాము
పిల్లలకుఁ బాలువోసి పెంచఁజూచీఁ
దరుణి
[4–168

పారవేసిన పుల్లాకు బండి కల్లె మించి నట్లు
పారవేసిన పుల్లాకు బండి కల్లె మించినట్లు
కోరి నీ ముద్రలు మోచి కొండ గొంటి నిదివో
[9–177

పాలంటే గుటుక
అఁక శ్రీవెంకటేశ పాలంటే గుటుకన్నమాట
యేఁకట నీ జాడలాయె నిఁక నేఁటి మాఁటలు
[15–273

పాలను పెరిగిన పసిడి టెంకాయ
[అ. వ. 3

పాలలో పులుసేల
మూల నాకె చేత నాకు మొక్కించఁ బిలిచీని
పాలలోనఁ బులుసేల వదవమ్మా
[13–309

పాలుదాగినమీద బైకుడుపులా
ఈలాగుననె లోకమింతాఁ గాకుపుగాక
పాలుదాగిన మీఁదఁ బైకుడుపులా
[5–183

పాలు నీరు కలసినట్లు
గరిమఁ బాలను నీరు గలసిన యట్లాయ
[17–550

పాలు నీరువలె నైక్యమగు
యిత్తల శ్రీవెంకటేశ యిటుగూడిన నీ పొందు
హత్తి పాలు నీరువలె నైక్యమాయఁ గాక
[15–95

పారే బండికి కాలు చాచు
అబ్బురపు వేడుకల నలసేవు పలుమారు
గబ్బివై పారే బండికిఁ గాలుచాఁచేవా
[16–1–14

పారే బండికింద పాదము చాచు
పారే బండికింద పాదమేల చాఁచవలె
జారుపడి మరియాల బడియవలె
[16–1–49

పాలుపెంచినదాది పోయగా గక్కన మింగు
చెక్కుమీటి పాలు పెంచినదాది పోయఁగాను
గక్కన మింగుట గాక కాదనీనా
[7–166

పాలువోసితే ఓకిలింతలు
వొక్కటై పాలువోసితే వోకిలింత లన్నమాట
మిక్కిలి నీవల్లనె మెరపేవే వేఁడు
[17–310

పి

పిండి అంతే ఇప్పటి
పేరబెట్టితే వలపు పిండంతే నిప్పటి
[14–200

పిండి కూరలో నలుపులు యేరు
పిండికూరలో నలుపులు నేఁ చెనఁగి యేరఁగనోవ
వండి సేయఁగరాదు నరుగఁ గూచుండు మనవేయమ్మ
[17–449

పిండికూరలో నలుపెంచు
భోగించకేలపోవుఁ బుట్టిన జన్మఫలము
లోఁగుచుఁ బిండికూరలోన నలుపెంచనేల
[10–135

పిండెంత నిప్పటీ నంతే
తులఁదూఁచ బైఁడెంత తూఁకము నంతే
నెలకొన్న పిండెంత నిప్పటి నంతే
[11–3–84

పిండెంతే నిప్పటి
పెనఁగ నేఁటికే నీవు పిండెంతే నిప్పటి
దినదినము నెంతవి తెలిసేని నీకు
[18–423

పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రము
పరగిన పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రము
దొరకొని పూరకే తొడిగిన యట్లు
[9–285

పిప్పి చవి అడుగుట
పిప్పి చవి యడుగుట పెక్కు దైవాలఁ గొలిచి
తప్పిన శ్రీ వేంకటేశు శరణ సాధించుట
[6–49

పిలువక వచ్చిన పేరంటము
పిలువక వచ్చిన పేరంటమునకుఁ
బొలయక చెప్పక పోవుటే లెస్స
[అ. మ. క. 5384

పిలువని పేరటము
పిలువని పేరటము ప్రియునివద్దికి వచ్చి
చలముకొనేటి దాని చలమేఁటి చలమే
[17–297

పు

పుండ్లుప్పులు పెట్టించు
ఒప్పులరమా పురిసిన పుం
డ్లుప్పులు పెట్టించె నుద్ధవుఁడా
[12–56

పుక్కిటి పురాణము
గ్రక్కున శ్రీ తిరువేంకటపతిఁగానక
పుక్కిటిపురాణమయి పోయెఁ గాలము
[5–48

పుచ్చినట్టి పండు బూజిలోననే వుండు
పుచ్చినట్టి పండు బూఁజిలోననే వుండు
బచ్చన కవితలు బాఁతిగావు యెందు
[7–260

పుచ్చిన పోక
తెచ్చుకోలు తాలిముల దిట్టతనకు చిచీ
పుచ్చినపోకరో చీచీ పోయెగాసీ కాలము
[11–3–66

పుట్టుటయు నిజము పోవుటయు నిజము
పుట్టుటయు నిజము పోవుటయు నిజము
నట్టనడిమి పని నాఁటకము [9–287

పుట్టులేక చావులేదు
సహజమై పుట్టులేక చావులే దెవ్వరికి
విహిత మఖదుఃఖములు వేఁడినంతే మంది
[10–93

పురుడు పెట్టుకోబోతే పోలికలు రావు
తెరమరఁగుల కర్మదేహాలెల్ల నీరితోఁడ
పురుఁడు పెట్టుకోబోతే పోలికలు రావు
[8–119

పురుగుకుండే నెలవు భువనేశ్వరమై తోఁచు
పురువుకుండే నెలవు భువనేశ్వరమై తోఁచు
పెరచోటి గుంతయైన ప్రియమై యుండు
[10–264

పులుకడిగిన ముత్తెము
[18–525

పులును తీపును కలపి భుజియించినట్లు
ఫలము లిచ్చె యీ రెండుఁ బాపములు పుణ్యములు
పులుసుఁ దీపునుఁ గలపి భుజియించినట్లు
[7–189

పువ్వు ముదిరి పిందె యైనట్టు
కైకొని పువ్వు ముదిరి గక్కనఁ బిందెయైనట్టు
నీకు శరణనఁగాను నే నీదేరితిని
[7–284

పువ్వుమొన వాడిచేయు
నవ్వులు వేసుకొనక నాతులతో జగడించి
పువ్వుమొన వాఁడిసేసే పురుషుఁడూ
గలఁడా
[13–54

పువ్వులకు వాసనలు కట్టుదురా
ఆవటించి నీతు నేఁ బ్రియాలు చెప్పఁ
జెల్లునా
....
వావిరిఁ బువ్వులకును వాసనలు గట్టుదురా
[15–156

పువ్వులవలన నారపొదవి తలకెక్కినట్లు
పువ్వులవలన నారపొదవి తలకెక్కిన
ట్లెవ్వరును నినుఁగూడి యేపు
మిగులుదురు
[4–158

పువ్వుల వేయ-నిమ్మపంట వేయు
పువ్వులనే వేయఁగాను పూఁచి
నిమ్మపంట వేసీ
దవ్వులనుండి యాతవి తగువులుచూడకా
[17–470

పువ్వుల వేసిన వారిని పూవల వేయుట
పువ్వులవేసినవారిఁ బూవల వేతురటవే
నివ్వటిల్ల మీలో మాట నీవే యెఱుఁగవా
[14–96

పువ్వుల వేసినవారి బూచి కాయలవేయు
పువ్వులవేసినవారిఁ బూఁచి కాయల
వేతురా
నివ్వటిల్లఁగ్రపమైనా నించుట గాక
[18–416

పువ్వుల పొగరే తేనెలవుతాయి
పొగరుమాలమీఁది పువ్వుల పొగరే కాదా
తెగడి పెరఁబెట్టితే తేనె లయ్యేవి
[13–84

పువ్వుల లోపలి పొల్ల
నవ్వు నవ్వి యీతఁడె ననుపులు
సేయఁగాను
రవ్వలఁ బెట్టఁగనేలే తామలకును
జవ్వనపు కళలుబ్బె నమ్మతులు మతికబ్బె
పువ్వులలోపలి పొల్లపూఁచి చెప్పఁగలవా
[74–290

పువ్వులు పిసికి కంపు చూచిన భంగి
తగదనరతి చెడుఁబువ్వుల
సొగసుదు గంబినికి కంపుచూచినభంగివ్
[సం. ౮. 59

పూ

పూచిన తంగేడు
పూచినతంగేడువలెఁ బొలతి నిలుచున్నది
కూచుండు మనరాదా కోరి నీవద్ద
[18–177

పూచిన వెన్నెలలంటే పుప్పొడి వెదకనేల
[15–104

పూటకూటిమీద తమ్మ ఉమియు
ముమ్మడించినట్టి పెద్దమొగపుల
మొలనూలు
యిమ్మైన పిరుఁదుమీఁద వింత
భారమేఁటికే
బొమ్మరపోయెడి నవ్వులఁ
బూఁటకూటిమీఁదఁ
దమ్మ వుమియఁగదా తరుణి
[12–237

పూటయు పంకెలయు రెండునేల
కినుకఁ బూటయు పంకెలయు రెండునేం
నవిచియందుకు నిన్ను నవ్వేరునమ్మి
[10–203

పూపలే పిందలు
ఇయ్యకోలై నడచితే నెందరిఁ
గూడవు నీవు
వెయ్యానఁ జెంద్లాదేవారినేమనఁ బౌకాక
కొయ్యపై శ్రీవేంకటేశ కొడిరివి
నన్నునిక్లే
యెయ్యెడఁ బూఁపలే పిందలేలవయ్య
మమ్మును
[13–256

పూరిపుల్ల మేరువు సేయు
చెల్లఁగాకిటు నీకే చింతింపఁగా పూరి
పుల్ల మేరువు సేయ భూమిలో నిపుడు
[5–124

పూవక పూచిన వెల్లా పూపలయ్యీనా
పూవక పూచినవెల్లాఁ బూపలయ్యీనా
చేపదేర దగ్గరనే చింతలెల్ల దీరునా
[15–42

పూవుగాక పిందెగాక పోది
బెట్టుకొన్నవారు
నీవు మోహించిన పతి విన్నేమనినాఁజెల్లి
ఆవటించి నీవాపె నేమనినాఁ జెల్లు
పూవుఁగాక పిందెఁగాక పోదిఁబెట్టుకున్న
వారి
దీవెన మాటలాడినాఁ దిట్టుదురు మమ్మీ
[15–294

పూవుమ బరిమళమువలె
కైవసమై యీ దేవుఁడె యిటు వనుఁ
గరుణింపుచు రక్షింపుచునుండగ
పూవునుఁ బరిమళమునువలెనే పొదలుచు
నుండెదనయ్యా వేమ
[8–85

పూవులపై గానే ముండ్లపై గానేని
పూవులపైఁ గానేఁబోరి ముండ్లపైగానేని
ఆవల వెన్నెలకేమి హాని వచ్చినా
[6–129

పూవులమాటల దడిగట్టు
గతజలములకెల్లఁ గట్టగట్టు నొకయోగి
తతిఁ బూవులమాటల దడిగట్టు యోగి
[6–125

పూవులుముడిచిన సిరసున
కట్టెలు మోచుట
మునికొని పూవులు ముడిచిన సిరసున
కనలు కట్టెలుమోచి కాకయ్యెదా
[9–167

పూవులవల్ల తుంగ తల కెక్కినట్లు
దోపుచుఁ బూవులవల్ల
తుంగదలకెక్కినట్లు
దావగు నాలిక నిన్నుదలఁచగవలెనె
[9–151

పూవుల వేసిన వారిని రాల వేయుట
శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు చేయి
నీపై వేయఁగాను
నోవదనక వాడిచన్నులనొత్తేను
పూవుల వేసినవారిఁబొంచి రాల వేసినట్లు
భావము నీయందేకంటి భళిభళి గుణములు
[17–310

పూవువంటి చిత్తము పొల్లువంటి కాయము
పూవువంటి చిత్తమింతే పొలు
వంటికాయమింతే
భావించనిందులఁ బనవున్నదా [11–158
పూసగుచ్చినట్టు
పూసగుచ్చినట్టు నీకు బుద్దులు నే చెప్పితేను
ఆసతో నామోవి మోవినందుకొనేవు
[17–564

పూసగొండిమాటలు
వొగరుఁదీపుగా నీవు వోరగండ్లఁజూచినా
మగటిమిఁబూసగొండిమాటలెల్లావాదురు
[18–34

పూసలలో దారము
ఘనమునకును మరి ఘనమైయుండే
కడుసూక్ష్మమునకుఁ గడుసూక్ష్మంబై
యెనసిన పూసలలో దారమువని యెన్నఁగ
పరమ రహస్యంబు
[11–155

పె

పెంచినచెట్టు పెరికివేయరెవ్వరు
పెంచి తమపెట్టుఁజెట్టు పెరికివేయ
రెవ్వరు
మంచివాఁడఁగాకున్న మన్నించకుండేవా
[8–70

పెట్టనికోట
సొలసియాడెటిమాట సుమాళము
మీఁదిపాట
పెలుచుఁగామినులకుఁ బెట్టనికోట
[17–526

పెట్టువాని జీతము
ప్రేమపు నీ యధరమే పెట్టరానిజీతము
కోమలి నీ తమ్ములమే కొంగుభత్యము
[12–205

పెట్టిన దైవమెరుగు బీరకాయలోని
చిక్కు
పెట్టిన దైవమెరుఁగుఁ బీరకాయలోని
చిక్కు
దిట్టకూళప్రాణులమై తిరుగుతగాకా
[9–24

పెదవులచేటింతే పేదవానికోపము
చిదుమనా నిన్నిపుడే సెలవీఁడుగాకతఁడు
పెదవులచేటింతే పేదవానికోపము
[10–110

పెనగితే దిట్టుట—బెరసితే మెచ్చుట
పెనగితే దిట్టేది బెరసితే మెచ్చేది
వనితలకిపాటి వలెనమ్మా
[17–10

పెనుగాలికి చింపిచాటులడ్డమా
[2–16

పెనురాతిపై కడవ పెడితే కుదురైనట్టు
పెనురాతిపైఁ గడవపెట్టగాఁ గుదురైనట్టు
తనుఁదానే చింతింపఁ దలఁపు నిలుచురే
[6–140

పెరుగుతో పెట్టు
పెరుగుతోడఁ బొదిగి పెట్టిరి దుష్టుఁదనము
పెరుగఁ బెరుగనాఁడి ప్రియురాండ్లా
[13–415

పెరుగు వడ్లును గలిపినరీతి
పెరుగు వడ్లును గలిపిన రీతినుండ
నరనాథుఁడెంత చింతాస్వాంతుఁడయ్యె
[ప. యో. వి. 5–185

పే

పేదవాఁడు నిధానము గన్నట్టు
కడుఁ బేదైనవాఁడు కాలకర్మవశమున
అడుగులోనె నిధాన మటు గన్నట్టు
[10–201

పేరని పాల తోడంటుపెట్టితే పేరునా
సారెఁ బ్రియము చెప్పినా సవతుల
నమ్ముదురా
పేరనిపాలఁ దోడంటుపెట్టితేను పేరునా
[13–254

పేరితే పాలే పెరుగు
మొకమోడితిఁగా నేను ముంచి నీవు
గూడఁగాను
వొకవేళనై నాను వొద్దికై తిఁగా
వెకలినై నన్నును శ్రీవెంకటేశ యేలికిని
ప్రకటమై పేరితే పాలే పెరుగవుఁగా
[13–463

పై

పైడికత వంటివి

ఒక్కరికిఁ జెప్పరాదు వూఁకొనరాదు
పక్కన నేమనినాను పైఁడికతవంటిదే
[13–235

పైడికొండలో బచ్చుబేరాలు

నేరుపులు చలించ నీతోడఁ జెల్లునా
వూరెల్లాఁ జుట్టాలఁ జేసుకుండఁగాను
భారపు పైఁడికొండలో బచ్చుబేరా
అమరునా
వూరకే నీ షేలు గోరుకుండు టింతెకాక
[15–156

పైడెంతే తూనికె

అడరి శ్రీవెంకటేశు డంతలోనే నన్నేలె
యీ
యెడఁబైఁడెంతే తూనికేమనెనే నీకూ
[18–423

పైరు విత్తగా గాదము మొలచినట్లు

గక్కునఁ బైరు విత్తగా గాదము
మొలచినట్టు
చిక్కిన కర్మములెల్లాఁ జెలఁగెఁ గాక
[6-170

పొ

పొదచాటు మృగము

ఎదురు చూచి చూచి యెలయించి యెల
యించి
పొదచాటు మృగమైపోయెఁ గాలము
[5–48

పొద్దు పొడవక ఎండకాయు

వెదుకుతానే నిన్ను వెలఁది కాఁకలఁబొందె
యెదుటఁ బొద్దువొడవ కెండగాసెను
[13–402

పొద్దొక చాయఁ బొరలు

పొలసి పొద్దొకచాయఁ బొరలేటి మనసు
కొలఁదిలేని యాసఁ గుదురైన మనసు
[10–39

పొల్లకట్టు దంచ దంచ పోగులైనట్లు

వుల్లములో నెంచ నెంచ నుద్యోగములే
పెక్కు
పొల్లకట్టు దంచ దంచఁ బోగులైనట్టు
[10–80

పొల్లకట్టు దంచి పోగుచేసుకొను

బల్లిదుఁ డాతనిమాని పరుల వేఁడేదెల్లా
పొల్లకట్టు దంచిదంచి పోగు సేసుకొనుటా
[5–223

పో

పోకకు పుట్టెడు

చనవు లెవ్వరిపాలో చాషలు రెంటాఁ
దోఁచి
పొనిఁగి పోఁకకు నీపై పుట్టెడమ్మి వలపు
[14–66

పోకకు వెలయిడినట్లు

కొచ్చి కొచ్చి యొక కొండంత కనకము
వెచ్చపుఁ బోఁకకు వెలయిడినట్లు
[9–285

పోగు పోగు పొందినట్టు

కాఁగిటి నీ రతుల గావించి వెదకఁబోతే
మాఁగిన చవులేకాక మానఁబోయీనా
సాఁగిన శ్రీ వెంకటాద్రిపతి నన్ను కూడితివి
పోఁగుపోఁగుఁబొందినట్టు పురిగొంట కాక
[17-369

పోగు పోగు పొందు

కాఁగిటఁ గూడితివిదె కైకొనె నలమేల్ మంగ
ఆఁగి పురమెక్కెఁ జుమ్మీ ఆపె నిన్నంటి

ప్రా

ప్రాప్తమైనది తగిలికానిపోదు

అనుభవమునకుఁ బ్రాప్తమైనది
తనకుతానె వచ్చి తగిలికాని పోదు
[2-8

ప్రే

ప్రేమము లేనిమాట పెదవిపైనె వుండు

ప్రేమము లేనిమాట పెదవిపైనె వుండు
కామించని చూపులెల్ల గడల నుండు
[17-14

పీఁగము శ్రీవెంకటేశ విన్నవించేమిఁక నీతో
పోఁగు పోఁగు బొంద మమ్ముఁ బొందించుమీ నీవు
[14-241

పోదికూడగా పొదవు ఇంతే

యేది చూచినా నెరవేరవే
పోదిఁ గూడగా పొదవింతే [9-253

పోదిమాని కన్నగతి

వీదుల వీదులనెల్లా విష్ణుఁడు సంచరించీని
పోదిమానికన్న గతైపొండి మీరసురలు
[7-253

ఫ

ఫలములేని పంటలు

వట్టిజోలితో నూరక దేవరలేని పూజ వంటిది
వొట్టుక ఫలములేని పంటలకు వొడిగట్టే యటువంటిది
నెట్టనఁ గర్ణధారుఁడు లేని జలనిధి నడిమి యోడ వంటిది
బట్టబయటనే పరమేశ్వర నీపై భక్తి లేని వాని బతుకు
[7-86

బ

బంగారము కరగక వన్నె లేదు

కచ్చుపెట్టి బంగారము కరఁగక వన్నెలేదు
అచ్చముగ నోరి నీవు అటువంటి వాడవు
[13-8

బంగారునకు మణి దొరకినట్లు

అంది బంగారునకు నపురూప మగు మణి
దొరకినట్లాయఁ గాదో తరుణి
[12-237

బంగారు పెంకును ఇనుమును సరియను

పెట్టిన బంగారు పెంకును నినుమును
అట్టే సరియను టదియు నీ పూజ
[9-31

బండి బాట

చెల్లెఁజెల్లె నీవు సేసేచేఁతలెల్లాను నీ
పల్లదాలిన్నియు బండి బాటాయఁ దగవు
[15-73

బండ్లకు కాళ్లు చాచు

యేరీతి దమిరేఁచిన నీరుదియ్యఁ బేనువచ్చే
భారపు బండ్లకుఁ గాళ్లు పైఁ జాఁచనేలే
[17–458

బంతి సాగి వుండు

పట్టపు దేవుళ్లఁ దాను బంతి సాగి
వున్నవాఁడు
అట్టెనేయరో పులుగ మారగింపులు
[9–9

బందుకట్టు దుఃఖములు

ముందు సిరులిత్తువని మోక్షము నీ విత్తు
వని
బందుకట్టు దుఃఖములఁ బాపుదువని
[7–234

బందె ఎద్దు మోర

పంగించ నీ నోరు బందె యెద్దు మోరాయ
కంగులేక కదుపునఁ గలవఁగవలెనా
[13–185

బందె పసులకు మెడ పన్నించనేలా
[16–1–56

బందె లేని నోరు

మందలించి లోకులతో మంచి మాటాడి
తేను
బందెలేని తన నోరే భావించ మంచిది
[9–163

బచ్చన రూపులు

బచ్చన రూపులు పచ్చల కొలుపులు
విచ్చల విచ్చల నెయ్యములు
రచ్చల వేంకటరమణునిఁ గొలువక
చచ్చియు చావని జన్మములు
[5–24

బచ్చన వాసిన రూపు

పచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముఁడు
బచ్చన వాసిన రూపు పరమాత్ముడు
[5–235

బచ్చుచేతి వొరగల్లు

పచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముఁడు
బచ్చన వాసినరూపు పరమాత్ముఁడు
బచ్చుచేతి వొరగల్లు పరమాత్ముఁడు
యిచ్చకొలఁది నాఁడువో ఈ పరమా
త్ముఁడు
[5–235

బచ్చురపణములోని బచ్చన

ముచ్చట మమత చీచీ ముచ్చు మురిపెము
చీచీ
బచ్చుర పణములోని బచ్చన చీచీ
తెచ్చుకోలు తాలిముల దిట్టతనము చీచీ
పుచ్చిన పోకరో చీచీ పోయెఁగా మీ
కాలము
[11–3–66

బట్టగుత్తలైనవారు ఫల మందకుందురా

ఇట్టె సేసపెట్టి నీవు యేమరేవా నీ పనులు
బట్టగుత్తలైనవారు ఫల మందకుందురా
[11–184

బట్టబయటి ధనము

పట్టినవారి చేతిబిడ్డ పరమాత్ముఁడు
బట్టబయటి ధనము పరమాత్ముఁడు
[5–235

బట్టబయటి పెసరుపంట

గుట్టున నిన్ను గూడితి గోర నిన్ను
నూఁదితేను
దిట్టయై యెవ్వతె వచ్చి తేరి చూచుకో
పట్టి శ్రీ వెంకటేశ్వర భ్రమలఁబెట్టకు
వచ్చి
బట్టబయటికి పెసరుఁ బంటవంటి వాఁడవు
[15–5

బట్టబాయటి ఊఁత

పఱచు పీనునుఁజేఁత బట్టబాయటి యూఁత
తటి నిన్నుఁ బైకొనఁగఁ దరమా నాకు
[12–75

బలిమిలేని పంతము
బలిమిలేని యట్టి పంతమేలా శౌరి
వలచలేని యట్టి తనువది యేలా
[7–180

బలువు కొలది పంతము
బలువు కొలఁదియే పంతము
తొలఁగర (క?) యితరుల దూరఁగనేల
[10–220

బి

బిడ్డ లేమిచేసినాను ముద్దుచేసుకొను
పేరడిఁ దల్లిదండ్రులు బిడ్డలేమి సేసినాను
వోరుచుక ముద్దు సేసుకొందురు లోక
మున
[8–97

బియ్యం దంచితే తవుడు వెళ్ళకుండదా
గోరు మేన నుండదంటూ గురుతు లేమి
చూపేరే
తరి బియ్యము దంచితే తవుడు వెళ్ళ
కుండునా
[13–194

బిరుగాలి ముడిగట్టుట
సరుస గురుకు మాయించకే కెనురట్టు సేసి
బిరుగాలి ముడిగట్టే బ్రియుఁడ గలఁడా
[13–54

బీ

బీదగరచిన బూరె ప్రియమగు
గాదిలి వెంకటపతిఁ గానఁగ బోయెద
మింక
బీదగరచిన బూరె ప్రియమాయ బ్రదుకు
[11–3–24

బీరకాయ చిక్కు
పెట్టినదైవ మెరుఁగు బీరకాయలోని
చిక్కు
దిట్టకూళ ప్రాణులమై తిరుగతగాకా
[9–24

బూ

బూడిదిలో కచ్చిక
చూడఁగల వన్నియును చూడనీ యోగీ
శ్వరుఁడు
బూడిదిలో కచ్చికయై పొరయఁడెందు
[2–374

బూడిదిలో హోమము
ఏడ సుజ్ఞాన మేడ తెలివి నాకు
బూడిదిలో హోమమై పోయెఁ గాలము
[5–48

బూరుగుపండు కడుపులోన దూది
ఘాత బూరుగుఁబండు కడుపులోన దూది
యేతుల నుడుగులు యెక్కునా హరికి
[7–260

బూరుగు మాకున చెందిన కీరము
బూరుగు మాకున చెందిన కీరము
చందమున
అరయ నిష్ఫలమగు మరి యన్యుల
జేరినను
[11–3–65

బె

బెండ్లు ముంచి గుండ్లు తేలించు
తెంకి బెండ్లు ముంచి గుండ్లు దేలించేది
నీ విద్య
వంకలొత్తి యాటదాని వంచేది నీ విద్య
[3–213

మ

మంగలాన జాజులు వేచు
సంగతెఱగవు చీ జాణ నందువు
మంగలాన జాజులు నేమారు వేఁచేము
[12-4

మంచముపై ముసుగులు
మనసులో విసుగులు
[13-53

మంచము కిందే నుయ్యి
మారుబాణము లెంచితే మంచము కిందే నుయ్యి
నేరుపుతోఁ బరాకున నెత్తమాడనియ్యరా
[17-3-56

మంచము నీడ
చంచలమతులకుఁ దెలియునె సాత్త్విక ధర్మములు
మంచము నీడవలె బహుమార్గములై తోఁచున్
[16-1-15

మంచమెక్కి వావి
పొంచినట్టి రతివేళ బొమ్మల జంకించేవు
మంచమెక్కి వావు లింకా మానవేఁటికే
[14-100

మంచుకు పెట్టిన కుళ్లాయలు
మంచుకుఁబెట్టిన యట్టి మైనపుఁ గుళ్ళాయలు
అంచెల లవుడి పెట్టు లానఁబోయినా
[16-1-33

మంచు కుంచాన కొలుచు
మంచుగుంచానఁ గొలిచే మరఁది వీఁడే
పించెపు శిరసుపొంగ పిన్ననాఁటి మరఁది
[12-259

మంచునీరు కుంచాల పోయు
మాయలఁబెట్టుచు నీవు మంచునీరుకుంచాల
బోయుచు వన్నెఁపక పోయేవో పోవో
[12-284

మంచు విచ్చినట్టు
ఘనుఁడు వేంకటేశుఁ గని శరణన్న వాలు
వెనకపాపాలు మంచు విచ్చినట్టు విచ్చుతే
[6-140

మంటచేసిన బొమ్మ
మంటఁజేసిన బొమ్మ మనికి సంసారంబు
రెంటికిని గాని వీరిడి కొలువు బ్రదుకు
[11-3-38

మంద మిరియాలు చల్లు
మంద మిరియాలు చల్లే మరఁది వీఁడే
మందు నూరీ మాటలనే మరఁది
[12-259

మందావు కల్లలు-
మాకు లెల్లా మొల్లలు
[18-259

మగడులేని మనువు ఉందా
మక్కువ మగడులేని మనువు గలుగునా
లెక్కించి యంతర్యామిని లేని నేనున్నాడనా
[6-130

మగడు విడిచినా మామ విడువనియట్టు
మగఁడు విడిచినా మామ విడువని యట్టు
నెగడినవేమి సేయునేనేరోయఁగాని
[7-242

మడుగులోపల మైల
కడు వేంకటేశ్వరుని కాఁగిటను పరవశము
మడుగులోపలి మైల మానదీ చెలికి
[4-70

మట్టులేక వడ్డించు
నెట్టన శ్రీవెంకటాద్రి నిలయుఁ డార గించీని
మట్టులేక వడ్డించరో మంచియారగింపులు
[9-9

మదించిన యేనుగను మావటీడుదిద్దినట్టు
మదించిన యేనుగను మావటీఁడు దిద్దినట్టు
త్రిదశవంద్యుడ నీవే తిప్పఁగదే మనసు
[8–107

మనలోని మాట మనసులో తీట
మనలోని మాఁటా మనసులో తీఁట
వెనకఁజెప్పేగాని విడువుమీ పూఁటా
[15–91

మనసంతే మంగళము
మనసంతే మంగళము మరి యెంత
పొరలినా
తనువు కొలఁదియే సత్వము లెల్లాను
[8–96

మనసున పాలుదాగితే మట్టులేదు మేర
లేదు
మనసునఁ బాలుదాగితే మట్టులేదు మేర
లేదు
అనుగు సంసార భోగా లటువంటివే
[9–279

మనసు నమ్మనేర్చితే మనుజుడే
దేవుడేను
మనసు నమ్మనేర్చితే మనుజుఁడే దేవుఁ
డేను
తనలోనే వున్నవాఁడ తాఁ కొని దైవము
[7–118

మనసులోని నెప్పికి మందులేదు
[13–196

మనసెరిగినకల్ల మానుపరాదు
[14–45

మన్నున బుట్టిన కాయము మన్నున
అణగు
మన్నున బుట్టిన కాయము మన్నున
నణఁగు
మిన్నుల మీఁదికి బోవదు మెరయుచు
నెంతైనా
[9–115

మరువమునకు బరిమళము చేసితిమా
యిరవుగ శ్రీవెంకటేశుఁడే ప్రాణికి
తెరలి భాగ్యమొసఁగిన యంతే
మరువమునకుఁ బరిమళము సేసితిమా
పెరిగేటి యడావుల పెంచితిమా
[5–275

మా

మాకులకు మొదల బోసిన నీరు
ముఖరమై మాఁకులకు మొదలఁ బోసిన
నీరు
శిఖలకుఁ దనువెక్కి చిగిరించినయట్టు
[11–45

మాటొకటి చేతొకటి
ఓకొమ్మ ! నీదు మాటొకటి సేఁతొకటి
కాకుండ పంతంబుఁ గడతేర్చికొంటి
[ప. యో. వి. 4–707

మాడకు వేగురిదెచ్చు
చూడు నిట్టున్నాఁడవు సోదించి చూచితేను
మాడకు వేగురిఁదెచ్చే మతక మెరగను
[14–178

మాన జిక్కిన కోల
మానఁ జిక్కిన కోల మతమాయ మనసు
తేనెలోవలియఁగ తెఱఁగాయ మనసు
[11–3–125

మాలవాడ ఘనమైనట్లు
తడఁబడు విజ్ఞానము గతిదప్పఁగ బలు
పగు పట్నము
కడుఁజెడఁగా మాలవాడ ఘనమైనట్లాయ
[11-3-6

మానినదే మణుగు
వేసరి యిన్నిఁటికి శ్రీవెంకటేశుఁ గొలిచితి
మానినదే మణుఁగాయ మాకు నేది
జన్మము
[8-86

మి

మిడుగురు పురువుల చీకట్లు గడచునా
తీపుల అల్పపు చదువుల తెలివేలా కలుగు
కాపై మిడుఁగురుఁ బురువులఁ గడుచునె
చీకట్లు
[16-1-15

మితిలేక పెట్టుకొంటే బంగారైనా వేగు.
మేఁటిమై మేనినిండా మితిలేక పెట్టు
కొంటే
నీఁటున బంగారైనా నిండా వేఁగు గాదా
[13-241

మిణుగురు పురువు దీపము పెట్టు
హెచ్చి గిజగాండ్లు సయితమెంతో గూఁడు
వెట్టు
తెచ్చి మిణుఁగురుఁ బురువు దీపము వెట్టు
[9-179

మీ

మీసమదరితే గగ్గులకాడు
ఘాత మీసమదరితే గగ్గుల కాడవుదురు
యీతఁడు దలచూపితే నెదిరించరరులు
[8-186

మీలకు ఈఁతలు గరపు
నాతిరో చూడవె నవ్వుచు మీలకు
నీఁతలు గరపీనిదె వీఁడు
[12-124

మీల పిల్లలకు పాలుపోసి పెంచుతారా
ఏమి సేసేనే విభుఁడు యేటికి వేగిరించేవే
భామిని మీలపిల్లలకు పాలుపోసి పెంతురా
[13-182

ము

ముంగారు ముంపులు
ముసిముసి నవ్వుల ముంగారు ముంపులు
వసివాడుఁ జెమట వానలు
[15-230

ముంగిలెల్లా మోక్షము
అంగపు శ్రీవెంకటేశుఁ డంతలో
మన్నించఁగాను
ముంగిలెల్లా మోక్షమాయ ముచ్చటె
యిట్టాయను
[11-165

ముంగిటి నిధానము
ముంగిటి నిధానమై ముదిత పూఁకొనఁగానె
అంగలించి మాటలాడ నదేమయ్య
[15-23

ముంగిటి బంగారు
ముద్దుల నవ్వులు ముంగిటి బంగారు
అద్దములోఁ జిగురంటినది
[12-353

ముంజేత పెట్టిన సొమ్ముల కద్దమేల
[481-2

ముంజేతి కంకణము
అందరిని గన్నతల్లి ఆదిమూలమైన లక్ష్మి
కందున నీ ముంజేతి కంకణమాయను
[13-3

ముంజేతి చిలుక
చెలరేఁగే ముంజేతి చిలుకవో వలపు
నిలువున నూరువండేటి మొలకవోవలను
[13-212

ముక్కున ఉసురులు చెక్కుల అసరులు
[15-91

ముక్కున కోపము
అయ్యో యేమే తనకు నేనంటే నెంత
సదరమే
కొయ్యగదే ముక్కుననే కోపమున్నది
[17-248

ముక్కున వయ్యంగ తిను
పెక్కసాన రేపల్లె వెన్నలెల్లా మాపుదాఁకా
ముక్కున వయ్యంగఁ దిన్న ముద్దులాఁడు
[4-144

ముక్కుమోము ఎరుగకపోవు
ముక్కు మోమెఱుగక మోమోటపడక
మొక్కవీడను చందము విడనాడు
[అ. మ. క. 2-2351

ముగ్గుపిండి అట్లకు మొదలా
దగ్గరికి మిద్దరము కరవాయి వచ్చిగాక
యెగ్గులు నెమ్మలఁ బట్టనేవే నాకు
బగ్గన శ్రీవెంకటాద్రిపతి నన్నుఁగూడెనిఁక
ముగ్గుపిండి అట్లకు మొదలయ్యానా
[17-160

ముచ్చుగన్నతల్లి చేరి మూలకు నొదిగి
నట్టు
ముచ్చుఁగన్నతల్లి చేరి మూలకునొదిగినట్టు
తెచ్చిన సంబళమెల్లఁ దీరుఁబో లోలోనె
[5-143

ముచ్చు గన్నతల్లి మూలకొదిగినట్టు
ముచ్చుఁ గన్నతల్లి మూలకొదిగినట్టు
ముచ్చి మినుతులేల మొక్కరో హరికి
[7-260

ముట్టితేనే మూయైపట్టితేనే పంతమగు
ముట్టితేనే మూయైఁ బట్టితేనే పంతమయీ
యిట్టె మమ్మఁగావవే యిందిరారమా
[11-87

ముడిచి వేసిన పువ్వు
ముచ్చటఁ బదారువేలు ముడిచివేసిన పువ్వు
తెచ్చి నే దాఁచుకొంటి దేవర యెరఁగదా
[14-79

ముదిసిన గొరమానె ముంజ లంజెయును
బ్రదుకెల్ల ముదిమిచేఁ బడకుండ నాఁడె
ముదిసినఁ గొరమానె ముంజ లంజెయును
[ప. యో. వి.-4-772

ముదుకగుల్లలోన ముత్తియంబున్న
చదురున
ముదుక గుల్లలలోన ముత్తియంబున్న
చదురునం బెక్కు పాషండులలోన
[ప. యో. వి. 7-1200

ముప్పిరిగొంటే మోపెడు
చెప్పరాదు నీ సిగ్గరితనము
ముప్పిరిగొంటే మోపెడు గాదా
[3-92

ముమ్మారు నాటితే ములుకు వంగవును
చిగురించిన వలపు చేవ లెక్కవి(?)
యిపుడు
మొగి ముమ్మరు నాటితే ములుకు
వంగవుఁగా
[13-463

ముణ్ణి బాలలో బుట్ట
వెణ్ణి మానుప రెవ్వరు వేదురు నా యంత
యంత విడువదు (ను?)
ముణ్ణిఁ బాలలోఁ బుట్టిన ముంచిన
వెణ్ణియ్యా
[8-72

ముయికి ముయి అనుట
ఇకనేలయ్యా మాయెడ మాటలు
మొకమొక మొదుటనే ముయికి
ముయాయ
[15-24

ముల్లుదీసి కొఱ్ఱు మొత్తినట్టు
కల్లసుఖములచే కనలి కమ్మర
ముల్లుదీసి కొఱ్ఱు మొత్తినట్టాయ
[11-3-74

ముల్లు ముంటగాని పోదు
అంట మొట్టరాని తాప మగ్గలమైనది
ముల్లు
ముంటఁగాని పోదు మేను మూయరమ్మా
[12-168

ముల్లు ముంట దీయు
బల్లిదుని హరినాత్మ భావించు టొకచే
ముల్ల (ల్లు?) ముంటఁదీసి సుఖమున
నుండినట్లు
[10-80

ముల్లు ముంటనే తీసి మోసపుచ్చినట్లు
చెల్లనంటా నన్నుఁగూడి శ్రీవెంకటేశుండు
ముల్లు ముంటనే తీసి మోసపుచ్చినట్లు
[4-167

ముష్టిమానున ముష్టిపండ్లయిన పండ
కుండునా
పుడమిలో ముష్టిమానఁ బొడమిన శాఖలు
బడి ముష్టిపండ్లే పండకుండేనా
[7-155

ముసుగువెట్టిన వాదు ముగియదు
వసుధ శ్రీవెంకటేశ్వర నీవు గావు మీఁక
ముసుగువెట్టిన వాదు ముగియదెంతైనా
[9-281

మూ

మూడా మంచులు
ముసిముసి నవ్వుల ముంగారు ముంపులు
వసివాడుఁ జెమట వానలు
ముసుఁగుల సిగ్గుల మూడా మంచులు
కుసుమై వలపులె కురిసేఁ జెలియా
[15-280

మూడు మాట లాఱు తప్పులు
మీతి ఎన్నఁగ వశమే? మూడు మాట
లాఱు తప్పులు మిమ్ము నభినుతింపగ
[వ. యో. వి. 2-868

మూతిమీది కత్తికోత
మోఁత నీటిలోని యీఁత మూఁపున
బుట్టినమేత
మూఁతిమీఁది కత్తికోఁత మొన గోరి వాఁత
[12-274

మూపున బుట్టిన మేత
మోఁత నీటిలోని యీఁత
మూఁపునఁ బుట్టిన మేఁత
మూఁతిమీఁది కత్తి కోఁత
మొనగోరి వాఁత
[12-274

మూపులు మూడగు
యెవ్వరైనా నాపెను నేఁడిటు పేరు
కొంటేఁ జాలు
అవ్వల మూపులు మూఁడు అపుడువు నీవు
[17-417

మూలనుండి నొక వావి
ముంగిటు నొక వావి
[17-452

మూలనున్నది ముంగిట వేయు
మూల నున్న యాపె నింక ముంగిటను
వేసితివి
అలివేల రట్టుసేసే వాదరించవయ్యా
[13–170

మే

మేదిని దిరుగాడ మెట్లు
ఆదైన చదువులు అఱచేతి వతనికి
మేదినిఁ దిరుగాడ మెట్లువలెనా [6–68

మై

మైనము సూలమవదు
దానికేమే మాటవేల దగ్గరి రావే వోసి
మైనము సూలమౌనటే మాపుదాఁకను
[13–191

మైలగొంత మఱుగూ గొంతా
మైలగొంత మనసూ మఱుఁగ గొంతనాయ
తాలిమి నా విధి యేమి దలఁచీనో కాని
[9–243

మొ

మొగము అద్దము ఇదే
తెగువలేమి గల్లాను తెగమరఁగునఁగాక
మొగము నద్దము నిదే ముంద పెత్తు
వేఁటికే [14–109

మొగములో బిగువు
మోవిమీద తగవు [15–91

మొదలుండ గొనలకు మోచి నీళ్లువోయు
మొదలుండ గొనలకు మోచినీళ్లవోయనేల
యెదలో నీ వుండఁగా నితరము లేలా
[5–291

మొలచిన దేహము ముదియుటకును సరి
మొలచిన దేహము ముదియుటకును సరి
తలఁచిన దైవము తనలోను [9–277

మూసిన ముత్యము
మూసిన ముత్యమై ముంగిట నున్నదాన
నేను
యేసుద్దు లెఱఁగ దైవమెరఁగితేఁ జాలును
[18–9

మో

మోత నీటిలోని యీత
మోత నీటిలోని యీఁత మోఁపునఁ
బుట్టిన మేఁత
మోఁతిమీఁది కత్తికోఁత మొనగోరి వాత
[12–274

య

యద్దృష్టం తన్నష్టమ్
యెదుటఁగను యీ జగము యిది నీవన
వెఱతును
అది విపరీతజ్ఞానము యద్దృష్టం తన్నష్టము
గాన [6–121

యద్భావం తద్భవతి
ఇదివో సుజ్ఞానము సూత్రమెఱిగణా
యివగొన
మది నితరమే లేదు మాయల యద్భావం
తద్భవతి [6–121

యా

యాచకునకు ధర్మాధర్మము లేదు
ధరలో యాచకునకు ధర్మాధర్మము లేదు
సిరులఁ గామునికి సిగ్గులేదు [8–121

ర

రత్నాకరాన పచ్చిగుల్ల లుండవా
మోవనాడి యతని మర్మములేల
తలఁపించేరే
భావించ రత్నాకరానఁ బచ్చిగుల్ల లుండవా
[13–194

రాచవారి పసులకు బంది లేదు
పనివాడి రాచవారి పసులకు బందేది
నను శ్రీవెంకటగిరి నాథుఁడు రక్షించఁగా
[16-25

రాజువద్దనున్న బంటు
రాజువద్ద నున్న బంటు రాజే తానేనా
రాజసపు చనవరి రచనే కాక [6-139

రాజు వలసినది దేవులు
పరిగాఁడు వీఁడనవలదు జగమున రాజు
వలసినది దేవులు
యిరవుగ నందరు లోకము లోపల
యిది నానుడి మాఁట
[7-64

రాజు వలచినదే దేవి
నేసవెట్టి రాజు వలచినదే దేవులందురు
[14-155

రాజు సేసినయాజ్ఞ రాజుకంటె నెక్కుడా
రాజు సేసిన యా (యాॽ)జ్ఞ రాజుకంటే
నెక్కుడా
వోజతో వజ్రాయుధాన కోపునా పర్వతాలు
[6-72

రాజూ నెరగని వెట్టి
కమ్మరను జీవునికిని యిది కారణ
మేమియు లేదట
యిమ్ముల రాజూఁ నెరఁగని వెట్టెట
యెవ్వరి కెక్కును నారాయణా
[8-257

రాట్నము నిలువక గుండ్రలు నిల్చునా
వమ్ముల రాట్నము నిలువక గుండ్రలు
నిల్చునా
వమ్మి నీ యప్పణ లేక భవములుమానునా
[6-130

రాతిపై నార
చనవరినై వుండితే సరసమాడుదురుగాక
యెవని శ్రీవేంకటేశు నెగ్గుమోతురా
గునిసి మందలవారి గుణము రాతిపై నార
నను పెంత గలిగినా నాలి మానీనా
[13-479

రాతిమీద కడవ వెట్టిన కుదురగు
అది యెట్లనిన రాతిమీదఁ గడవ వెట్టినఁ
గుదురుగాదె
[వై. వ-24

రానున్నా అది రాకుమన్న బోదు
మానుషముగాదు మతి దైవికము గాని
రానున్నా అది రాకుమన్నఁ బోదు [5-6

రానున్నది రాక మానబోదు
[2-6

రాపుసేసి మోపుకట్టు
ఏఁపుచు నా కాశ్రితఁదేల వట్టెనె
రాఁపుసేసి నాకుఁ బెద్ద మోఁపు గట్టినట్లు
[4-167

రాలుదింటా మలిగండ్లను
మలని రాలుదింటా మలిగండ్ల ననేల-
నొలసితేఁ గైకొంట వాల్లకుంటే మానుట
[10-223

రాళ్ళకోపని గుద్దలి వాడిచేసే వాళ్లున్నారా
మిక్కిలి రాళ్ళకోవక మెత్తనైనందు
గుద్దలి
యెక్కువ వాఁడిచేసే యెద్దలు గలరుగా
[17-181

రాళ్ళలో మలిగండ్లేరు
అట్టె సర్వాపరాధి నపరాధా లెంచనేల
గట్టి రాళ్ళలో మలిగం డ్లేరనేల [7-220

రాళ్లు చక్కచేసి మలిగండ్లు ఏరుట
కుప్పలుగాఁ దన్ను దూరి కోపగించె
యందులోఁ దా
కప్పువట్టీ నిది లెప్ప తగవాయఁగా
చెప్పనేల రాళ్లు చక్కఁజేసి మలిగండ్లేర
నిప్పుడిట్టి నే సించు కేమందునే
[15-58

రావలెనన్నవి రాక మానవు
రావలెనన్నవి రాకమానవు
పోవలె నన్నవి పోకుండవు [9-273

రావి జిగురగు
రావె రావె మగువా రతికెక్క తెగువ
మోవులు సోఁకితేఁ గదా మొనచూపేది
రావి జిగురైన వాఁడు రచియించీ తరితీపు
యేవి వరమోకందము యింత కోపఁగలనా [14-49

రావిమాని పువ్వులు
రతులలో మాటలు రావిమాని పువ్వులు
తతి విరహపుకాఁక తాటిమానినీడ [7-34

రాని దంచ దొరకొంటే రాయే పిండి
వేసరక నిలిచితే వేఁడైనఁ జలువే
రానిదంచ దొరకొంటే రాయే పిండి [14-193

రె

రెంటికిని గాని వీరిడి కొలువు
మంటిఁజేసిన బొమ్మ మనికి సంసారంబు
రెంటికినిగాని వీరిడి కొలువు బ్రదుకు [11-3-38

రెండు చేతుల వెలంకాయలు
వలుకు లోక కొన్ని నాపై జల్లు తా నవల
వలపు లోక కొన్ని నివ్వటిలింతువు
తొలగకిటు రెండు చేతుల వెలంకాయలై
తళుకొత్త జేతు వెందలి వాడవూ [13-596

రే

రేపల్లెవాడలో పాలమ్మ
తమిరొఁచేమని నిన్ను దగ్గరగఁ జెల్లునా
గములైన సతులతోఁ గరఁగఁగాను
భ్రమని రేపల్లెవాడఁ బాలమ్మితే సరకౌనా
ప్రమదాన నీకు మొక్కి బ్రదుకుటగాకా [15-156

రొ

రొంపిలోని కంభము
దక్కియందే సుఖమైతేఁ దానే విఱ్ఱవీఁగు
గక్కున రొంపిలోని కంభమాయఁదనువు [11-122

రొట్టెకు రేవేది
రొట్టెకును రేవేది రుచిగొనుచే కాక [13-270

రొమ్మున కుంపటి
మగవాఁడు చెనకఁగా మాటలాడకుంది
తేను
ముగుదా అది రొమ్మునఁ గుంపటే గాక [18-398

రొయ్య కొవ్వ
వొల్లని సంసారములో నూరకె గర్వించేవు
చెల్లఁబో రొయ్య కొవ్వేలె జీవుఁడా [16-1-14

రో

రోకటి పోటు
పక్కన నీ విచ్చినట్టి బాసలు నమ్మి
రొక్కమైన నా పొందులు రోకటఁ
బాడిరిగా [16-2-33

రోగికి పథ్యము చవిగానట్టు
హరిలాంఛనపు భక్తికందుకు నొడఁబడరు
సరిరోగికిఁ బథ్యము చవిగానట్టు [8-53

ఱా

ఱాతికి గిలిగింతలు

ఱాతికిఁ బుట్టునే కొఱకొఱక గిలిగింతలు
నీవు నట్లనే
[శృం. శ. 57

ఱాలుదింటా మలిగండ్లేరు

ఱాలుదింటా మలిగండ్లేఱడి రాసిగానేరము
తేలుచు శ్రీహరి నీవే దిక్కౌటగాక
[10-61

ఱాలుదింటా మలిగండ్లేరు

ఱాలుదింటా మలిగం డ్లేఱఁగనేల హరి
మన
పాలఁబెట్టుక కొలిచి బ్రతుకరో ప్రజలు
[10-135

ల

లక్కపూసక పురులు

లలన జవ్వనాలు లక్కపూసక పురులు
నెలకొని సేసేబత్తి నీటిపై వ్రాత
[7-34

లే

లేతనవ్వులు సేసపాలు

చెంగట లేతనవ్వులు సేసపాలవంటివి
కొంగులు వట్టుచు నీవు కొసరేటివేళ
[7-58

లో

లోపల గడుగక వెలికడుగు

వేగమె లోపల గడుగక వెలిగడిగిననేమి
యోగము దెలియక పలుచదువులు
దెలిసిన నేమి
[6-55

వ

వంటయింటి కుందేటి కరణి

ఎందుబోయెదు వంటయింటిలో మెలగు
కుందేటిగ కరణి గ్రక్కున జీరి తిపుడు
[ఉ. క.-1211

వండగా వండగా అట్లు

నిండుకొన్న విరహాన నిన్నటునుండిఁ జెవి
యొండనుండ నాడించే వెడమాటలు
వండవండ నట్లాయ వలచిన వలపెల్ల
గుండె రాయిసేసుకొంటేఁ గొనర
నేమున్నది
[14-50

వండదరిగిన కూరవలె నగు

ఉండగిలి నరకాల నుడుకఁ బోయెదమింక
వండఁదరిగిన కూరవలెనాయ బదుకు
[11-3-24

వంతలముంటితె వాడిపెట్టు

యెంత సేసినా యిహమున జోలికి
చెంతనజుడు వ్రాసిన కొలఁదే
వంతలముంటికి వాడి పెట్టితిమా
కొంత తీపు చెఱకుకుఁ జల్లితిమా
[5-275

వచ్చినంతే లాభము

వలచిన వలపులు వచ్చినంతే లాభము
[14-200

వట్టిమాకులు ఇగిరించుట

వట్టిమాకు లిగిరించు వనిత నీ మాటవింటే
నెట్టన ఆ గుణములు నీకు నీకే వలదా
[14-5

వట్టిమాకుల నిగురువెట్టు
గుట్టున నూఁదిన పిల్లఁగోవినీరవమున
వట్టిఁ మాఁకులు నిగురు వెట్టీనట
[12–150

వట్టిమోపు మోయనేల వడిములుగగనేల
వట్టిమోపు మోయ నేల వడిములుఁగగ నేల
పట్టిన నేమముతోడ బ్రతుకఁగ వలదా
[8–54

వత్తిలోపలి దీపము
వత్తిలోపలి దీపము వంటిదీ జీవనము
విత్తుమీదటి పొల్లు విధము దేహంబు
[11–3–116

వననిధి గురిసిన వానలు
వైకుంఠుని నుతియించని వినుతులు
వననిధి గురిసిన వానలు
ఆ కమలోదరుఁ గోరని కోరిక లందని
మాని ఫలంబులు
[7–1

వనములో వసంతము
వనములో వసంతము వంటిది వో వలవు
మనసులో నెలకొన్న మర్మము వో వలపు
[13–212

వన్నె బంగారుపై వాసనలు పుట్టు
వన్నె బంగారుపై వాసనలు పుట్టెనే
[శృం. దం.]

వరత గలిపిన చింతపండు
నారాయణుని భక్తి ననిచెనా ధనమెల్లఁ
బారఁ జల్లిన దాన ఫలమదియ పో
కోరి యివి లేకున్న కోటి దానములైన
పేరుకొని వరఁతఁ గలిపిన చింతపండు
[11–3–150

వరి గురుమతో జొన్నగింజ సరిదూఁగు
చుట్టి వరి గురుమతో జొన్నగింజ
సరిదూఁగు
తెట్టెలై యేలొకటికి తీలొకటి కాయ
[8–14

వసంతపునీట దైలు పోయు
మొగము నేము చూచితే మోనులు
వార నవ్వేవు
తగు వసంతపు నీట దైలువోసేదే
[13–206

వహ్నికడ నున్న వెన్న
జడియక యెట్లుండుఁ జర్చింప వహ్ని
కడనున్న యీ వెన్న కరుఁగకేలుండు
[వ. యో. వి. 2–291

వలలో పరుగులు
కలలోపలి సంభోగము ఘనమగు
సంపద లిన్నియు
వలలోపలి నిడి పరువులు వన్నెల
విభవములు
[6–133

వా

వాకిటి తంగెటి జున్ను
వన్నెల మాటల వాకిటి తంగెటి
జున్నుకు వడగాలి సోకినది
[12–353

వాకులేని వరము
రాకపోకలచేఁత రాగిన పెనుఁబుండు
వాకులేని వరము వలవని వలపు
[11–3–5

వాడు జేనవానగురిసి వరద చాలించునా
[14–184

వానచేతకములవలె
వానచేత్కములవలె నాయ మనసు
గోనెఁబట్టిన బంక గుణమాయె మనసు
[11–3–125

వాన పలుమారులైతే వరదలు
[13–484

వానలేని వరద
చెలి నీకడకు రాఁగా చెమటలఁ దొప్ప
దోఁగె
వలపులు వానకాని వరదాయను
[13–402

వావిచెడ మందు గలదా
వడిజుట్టాలముగాను వావిచెడ మందు గద్దా
కడు మమ్ము మన్నించితే కానిదా యేమి
[15–144

వావిరి బువ్వులకు వాసనలు గట్టుదురా
[15–156

వి

విత్తినకొలదే పైరు
చెంది విత్తినకొలఁదే చేరి మొలచేటి పైరు
అంది అఁకటికొలఁదే ఆహారమెల్ల
[8–96

విత్తొకటి చెట్టొకటి యౌనా
అది యేల తా మాను మాయందు
నిష్ఠూరమే కాక
చెదరి విత్తొకటి చెట్టొకటి యౌనా
[7–155

విత్తొకటి పెట్టగా వేరొకటి మొలచునా
విత్తొకటి వెట్టఁగా వేరొకటి మొలచునా
యెత్తి హరి నీవు నను నీడేర్తుగాక
[10–42

విత్తుమీదటి పొల్లు
వత్తిలోపలి దీపమువంటి దీ జీవనము
విత్తుమీదటి పొల్లు వంటి దీ దేహము
[11–3–116

వినవిన వీనుల విందు
వినవిన వీనుల విందు లయ్యీటిని
వినుపింపు, నాకు సవిస్తరంబుగను
[ప. యో. వి. 5–1099

విరిపందెల దారి
వెగటైన విషయాల వేడుక వడకు మవి
జిగురుఁ గండెలు సుమ్మీ చిత్తమా
పొగరు మూఁపుఁదనాలఁ బొరలకు మవి
యెల్ల
తగలు విరిపందెల దారివంటివి.
[16–12

విషము మింగితే తలకెక్కకుండునా
తచ్చి విషము మింగితే తల కెక్క-
కుండునా
వచ్చి సతుల వలపు భ్రమయించకుండునా
[8–273

విషములోన బొడమిన కీటము
పొరి విషములోనఁ బొడమిన కీటము
అరిది విషము తీపని తినును
[11–109

విసనకర్రల వన్నె
విసనకర్రల వన్నె విడిచిన నిల్వదు
బచ్చినగచ్చు చొప్పడదు తివియ
[సి. శ. 71

వీ

వీడని గంటు
యెగ్గువట్టేటి దానవు యేల రమ్మంటివే
ముందు
వొగ్గి వీడని గంటపై యుండఁగరాదా
[13–239

వీడెములో కప్పురము
ఏడనుండా నా సొమ్ము యెందువొయ్యీనే
వీడెములో కప్పురమే వీని వలపెల్లను
[14–79

వీపు కానరాగా దాగుట
వీఁపు కానరాఁగా దాఁగే విధమేఁటికే
తోఁపు నూకుడించునేది దొరసాని విపుడు
[14–101

వె

వెంటిక పట్టుకపోయి వెసగొండవాకుట

ముంటిపై సుఖమందుట ముక్కైన
నూరుపు వట్టి
దంట వాయువు గెలువఁ దలఁచేదెల్లా
వెంటిక వట్టుకపోయి వెసఁగొండ
వాఁకుట
వెంట గర్మమార్గమున విష్ణుని సాధించుట
[6–49

వెట్టికి విందె వేగుదాక చెప్పుట

వట్టిమాకు విగిరించు వాఁడు మాట
లాడితేను
యిట్టే నన్నుఁ గరగించుటేమి సోద్యమే
వెట్టికి విందేఁ జాలు వేగుదాఁక జెప్పేఁ
దాను
బట్టబయలీఁదకోపఁ బరవే మా యింటికి
[17–161

వెట్టికి వెలయేది

రొట్టెకు నురేవేది - రుచిగోనుటే గాక
వొట్టిన నీ కోరికల కొడియేది
వెట్టికిని వెలయేది వివరించి చూడబోతే
గుట్టుకు నీ విద్యలకు గురియేది
[13–270

వెట్టిజెఱకు పోలికి వెదురు నమిలినట్లు

వెట్టిఁజెఱకు పోలికి వెదురు నమిలినట్లు
పట్టిన యీ కనకమే బ్రహ్మమనవలసె
[9–151

వెదకనేటికి నేయి వెన్నచేత బట్టుకొని

వెదకనేటికి నేయి వెన్న చేతఁ బట్టుకొని
మొదలఁ గలిగితేనే ముందరాఁగలుగుట
[7–272

వెనకనుయ్యి తగరు ముందట

తలఁప వెనకనుయ్యి తగరు ముందట (?)
దీనఁ
దొలఁగ నాకుఁ దెరువు దోఁవ దేమిసేతు
[11–3–98

వెన్నకు పండ్లు వచ్చినట్లు (?)

వసగల తిరువేంకటగిరిపతి నా దేహవుఁ
బురి నీ
వసమై వెన్న(న్ను?)కుఁ బండ్లు వచ్చి
నట్లాయను
[11–3–6

వెన్నకొద్దే నెయ్యి

వేడుక శ్రీవెంకటేశ వెన్నకొద్దే నెయ్యి
[14–200

వెన్న చేతఁబట్టి నేయి వెదకనేల

వెన్నచేతఁబట్టి నేయి వెదకఁగ నిఁకనేల
నిన్ను లోన నించుకొని నిజమేదో
యననేల
[9–124

వెన్నతో పెట్టు

వెన్నతోఁబెట్టిరి నీకు వేడుక కరితనము
చిన్ననాడె గొల్లెతలు చెప్పగనేల
[13–415

వెన్నదీసిన చల్ల వేడు

కన్నుల నొకతె నిన్ను కాఁతాళించి
తిట్టితేను
వెన్నెలరేకు నవ్వులు వెదచల్లేవు
నిన్నువంటి చేఁతలు నేఁడు మాకు నున్నవా
వెన్నదీసినట్టి చల్ల వేడ నెంతవారము
[14–131
['ఈలకూరకు ఉప్పడుగు' అనే
కోవలో మాట]

వెన్నవేసిన వారిని రాత వెయ్యరాదు

కన్ను సన్నలేఁటికి కడు సిగ్గునను నీ
మన్ననఁ గూడి యేమని మాటాడుదువో
వెన్న వేసినవారిని వెసరాత వెయ్యరాదు
అన్నిటా జాణఁజేసితినటు మీరవద్దురా
[13–58

వెన్న సన్నముగ నూరుట
మిన్ను నూయి చేఁతాటఁజేది
మెచ్చుమింగు నొక యోగి
వెన్న సన్నముగ నూరి వీఁగు నొక
యోగి
[6-125

వెన్నుకు పండ్లు వచ్చినట్లు (?)
పసగల తిరువేంకటగిరి పతి
నా దేహపుఁ బురి నీ
వసమై వెన్న(న్ను?)కుఁ బండ్లు
వచ్చిన యట్లాయ
[11-3-6

వెన్నుచూపిన పోల్కి వీపు వంగు
పంచేంద్రియములకుఁ బరఁగనోడితి నని
వెన్నుచూపిన పోల్కి వీఁపు వంగు
[శృ. శ. 90

వెట్టిదెలిసి రోకలి వెస జుట్టుకొన్నట్టు
వెట్టిదెలిసి రోఁకలి వెపజుట్టుకొన్నట్టు
యిట్టిదీమ భోగముల నెనసేయు
[8-174

వెట్టిదెలిసి రోకలి వేఁజెచుట్టు
వెట్టివాఁడ వెట్టివాడ వినియుఁ
గనియుఁ మరి
వెట్టిదెలిసి రోఁకలి వేరె చుట్టెఁగాక
[8-6

వెట్టిదెలిసి వేదురు దవ్వ
వెట్టిదెలిసి వేఁదురు దవ్వేమునేమ
ముట్టుఁబాల మంకువాడ మూలమా శరణు
[8-177

వెలలేక తెచ్చుకొన్న వెట్టివాఁడు
చెలఁగి నీవు కర్మము సేయించఁగా జేసేటి
వెలలేక తెచ్చుకొన్న వెట్టివాడను
[7-108

వెల సులభము ఫల మధికము
వెక్కసమగు నీ నామము వెల
సులభము ఫల మధికము
దిక్కై నన్నేలితివిఁక నవి తీరని
నా ధనమయ్యా [7-104

వెఱపించబోయి వెఱచినట్టు
వెఱపించబోయి మరి వెఱచినట్టయీ
జుమ్మీ
నెటి నాకోడి యలుక నీతిగాదు సుమ్మీ
[15-26

వెట్టి చేరాయి
కావిరి వెట్టిచేరాయి కాఁపురమా
కావలసినట్లయ్యే కాఁపురమా [6-34

వెట్టిదెలిసి రోకలి చుట్టు
వెట్టిదెలిసి జగము వెస రోఁకలిచుట్టెను
వొట్టిదేవతల పరాలొగి నెందు కెక్కునీ
9-54

వెట్టివాని చేతి రాయి [6-157

వే

వేడుకకు వెలలేదు
వేడుకకు వెలలేదు వెన్నెలకుఁ కటువోదు
ఆడ పీవే తనమాట కడ్డములేదు
[13-226

వేడుకకు వెలలేదు
దాడితో నెడతెగదు తనమీఁది తలపోఁత
వేడుకకు వెలలేదు విన్నవించరె
[17-117

వేదములు చదివేటి నోర
పరులమీది పదాలు పాడు
సరవితో వేదములు చదివేటి నోరను
పరులమీఁది పదాలు పాడేదా [9-167

వేదు విడువని కూడు
గాదెఁబోసిన కొలుచు కర్మి సంసారంబు
వేదు విడువని కూడు వెడమాయ బతుకు
[11-3-116

వేపమాను చేదుమానీనా
నీవె కాచుటగాక నేరుపు నాయందేది
చేవల వేఁపమాను చేఁదు మానీనా
[11–50

వేపమాను పాలువోసి పెంచినా చేదే
ఖారమైనవేఁపమాను పాలుపోసిపెంచినాను
తీరని చేఁదే కాక తియ్యనుండీనా
[5–190

వేపచేదు వండితేను పెసనేల బెల్లమవును
వేప చేఁదు వండి తేను వెసనేల బెల్లమవును
పైపై బలిమినేసే భ్రమయింతేకాక
[8–123

వేపమానికి చేదు సహజమే
వేపమానికిని చేఁదు విడువక వుండేది
యేపొద్దు సహజమే యెంతైనాను [8–71

వేము దియ్యనగు
పోనీ పోనీ వీరి వారి బుద్ధులైన వినేఁగా
ఆని వేముదియ్యనైతేనా దెవ్వారి మేలు
[15–105

వేమును చేదనుచు
ఘనముగ బుద్ధులు గఱపిన దేహికి
మును నోఁచిననోము ఫలంబే
నినుపు టెంకాయకు నీరు నించితిమా
వౌనరవేమునఁ జేదునిచితిమా [5–275

వై

వైకుంఠము అరచేత నిలచు
వడిగా శ్రీ వెంకటేశ్వర మీ శరణనఁగా
అడరి వైకుంఠము మా యరచేత నిలిచె
[8–12

వ్ర

వ్రతముచెల్లిన వట్టికల్లు
ధృతిహీనులకు నెల్ల దిక్కైయి కాతువుగాక
వ్రతముచెల్లిన వింత వట్టగట్లా
[5–183

వేయిటిమీద జవ్వాదికొమ్ము
పాయము వేఁగని యిట్టె బడనివుందెనాపై
నీయడమాట మూటలేల యెత్తేవు
చాయల వేయిటిమీఁద జవ్వాదికొమ్మురీతి
ఆయముల సోకించే వవునయ్యా
[15–33

వేసరితే లేదు విచారించితే గద్దు
వేసరితేనే లేదు విచారించితేఁ గద్దు
మూసినదిదేకిలు ముంచి వివేకులకు
[9–239

వేసవి యెండలుండునా వేరె
వాన కాలానను
[1–4–59

వేసాలెల్ల గ్రాసాల కొఱకె
ఎఱుగుదుము మీ విద్యలెల్లను మేము
గరిమవేసాలల్ల గ్రాసాలకొఱకె
[సు. శ. 264

వేళ్ళపై నీళ్లుపోసినా కొనలకే
నేరుపుతో వేళ్ళపై నీళ్లాఁ బోసితేను
కూరిమి నాతనివెల్లాఁ గొనలకే కాదా
[17–533

వ్రా

వ్రాలకు ముదిమీ లేదు
వక్కాణ ముదిమీ లేదు
వ్రాలకుముదిమీలేదు వక్కాణముదిమీలేదు
పాలించేటి విద్వాంసుల బుద్ధిలోని నేరుపు
[6–90

శ

శతాపరాధములు సహస్రదండన
శతావరాధములు సహస్రదండన లేదు
గతి నీవని వుండఁగ కావకుండరాదు
[5–326

శి

శిరసుండ మోకాలికి సేసలు చల్లినయట్లు
[14–171

శిరసుండగా మోకాల సేసవెట్టు
కమ్మి శిరసుండఁగా మోకాల సేస
వెట్టఁబోతే
సమ్మతి నిందరిలోన జాణౌనా జీవుఁడు
[8–175

శిరసు ముడవబట్టె చిక్కు తియ్యగబట్టె
[5–14

శిరసు వంచితే చేతలు మానునా
ఎరవు సేసుకొనేవు యిఁకానేలా
శిరసు నీవు వంచితే చేఁతలెల్లా మానునా
[17–204

స

సంత కూటమి
యింతుల మిద్దరమును యిరువంకలా
నుండఁగా
సంతకూటమా యను చక్కని నీమేను
]13–404

సంత తగరు
ఒడలిపై నీ చెమట వురువాడెడు చెలమ
జడియు నీతమకంబు సంత తగరు
[12–75

సంత ముద్రకోలు
చందమైన నీ పాదము సంత ముద్ర
కోలాయ
యిందుకు నేనూ లోనై యిరవుకోవలెనా
[13–185

సందైతే చావడి సంకపెట్టుకొనుట
చాయ సందైతే చంకబెట్టుకొన్న మాట
యీయెడ నీయందె వున్నదిఁక
నేఁటి మాటలు [15–272

సతి లేనివానికి జరిగినదే యాలు
పతిలేని వానికి జరిగినదే యాలు
కుత దీరుటకు రచ్చకుట్టమే యిల్లు
[6–63

సదసచ్ఛాహమ్
పొదలుచుండేటి యీ జగము పొసఁగ
నీవు గావన వెఱతు
యిది విపరీతజ్ఞానము సదసచ్ఛాహం
బంటివి గాన [6–121

సముద్రము గడిచి ఇనుము తెచ్చినట్లు
కదిసి సముద్రము గడచి వోడలో
జిదిసి యినుము దెచ్చిన యట్లు
[9–285

సముద్రము చొచ్చితే లోఁబడు
తెగి సముద్రము చొచ్చితే లోఁబడ
కుండునా
మొగి నింతుల మాటలు ముంచకుండునా
[8–273

సముద్రములో వానలు
నన్నుఁ జూచేవారు లేరు నవ్వేటివారు లేరు
వన్నెల సముద్రములో వానలాయ బ్రతుకు
[6–6

సరికిసరె బేసిగాదు
చనవునేసుక నీవు సఁగులు చల్లితేను
ననుపునేసుక నతఁడు నవ్వునవ్వెనవ్వెను
పెనచి సరికి సరి బేసి గాదు
[15–110

సళుపుగోరి సొమ్ములు
సిరుల నవ్వు గందాలు చెమటల పన్నీరు
దొరక నేఁడు నీకు తొయ్యలివల్ల
సరసముఁబొంకనాలు సళుపుగోరి సొమ్ములు
నిరతి నాపెకుఁ గూడె నీవల్లను
[14–58

సా

సానఁబట్టిన వయసు సటలబెట్టు
పూవి పురాకృతములు పోనీక తిరిగీని
సానఁబట్టిన వయసు సటలఁ బెట్టేని
[9–194

సారెసారె చవిగొంటే
పంచదార మొగచాటు
వొక్కమాఁటె సారెసారె నొట్టుకొని
చవిగొంటే
మొక్కలానఁ బంచదార మొగచాటుగాదా
[13–241

సు

సుఖము కలిగినను
గర్భము నిలువక మానునా
కలదివో సుఖము కలిగినను గర్భము
నిలువక మానునా
మలసి కామ్యకర్మములకుఁ జొచ్చిన
మగుడఁ బుట్టువులు మానునా
[6–22

సుమాళముమీది పాటు
సొలసి యాడెటిమాట
సుమాళము మీఁది పాట
పెంచుఁ గామినులకు పెట్టనికోటా
[17–526

సూ

సూత్రేమణిగణా యివ
ఇదివో సుజ్ఞానము సూత్రేమణిగణా
యివ గాన
మదినితరమేలేదు మాయల యద్భావం
తద్భవతి
[6–1121

సూదుల మూటల సుఖములు
యేది దలంచిన నేకాలంబును
సూదుల మూఁటల సుఖము లివి
[11–3–15

సూదిపిరిది తాడు
పెనఁగి నీవాడా నీడాఁ బిలువకుమయ్య
నన్ను
తనిసి సూదిపిరిఁది తాడువంటివాఁడవు
[15–5

సూర్యునికాంతి ప్రతి సూర్యుడౌనా
నిన్నూ నన్నూ నెంచుకోని నేరమిగాక
పన్నిన సూర్యుని కాంతి ప్రతిసూర్యుడౌనా
[6–139

సూర్యునిఁ జూడ దీపాలు
నెలకొని యాతఁడన్నియునుఁ జేసినవాఁడె
తెలిసి సూర్యునిఁ జూడ దీపాలు వలెనా
[6–68

సూర్యునిదెస దుమ్ము చల్లిన తనపై పడు
దుష్టు సూర్యుని దెస దుమ్మెంత చల్లిన
దనపైన పడుఁగాక దానికేమి
[సీ. శ. 1–66

సూర్యోదయము రేతిరయ్యీనా
యీరీతి నిందరి చిత్తమేకమైనందుకు గురి
మేరతో సూర్యోదయము మించి
రేతిరయ్యీనా [7–233

సే

సేసవెట్టి పెండ్లాడు
సేసవెట్టి పెండ్లాడి చేతికి లోనైన వేళ
వేసరుకొంటే నాదెస విన్నవించ వచ్చునా
[14–33

సౌ

సౌర్ణాంటంకము చెల్లినట్లు
యెన్నఁగ సౌర్ణాంటంక మింతటాను జెల్లినట్లు
నన్నపుఁదోలు బిళ్లలకు సరిగాఁజెల్లునా
[6–170

స్తో

సోదించ నేటికి సొట్టులెంచ నేటికి
ఏది నీవు నేసినాను యిన్నియును
నియ్యకోతే
సోదించనేఁటికి యందు సొట్టలెంచ నేఁటికే
[5-322

హ

హంస చేతి పాలు నీరు
యింసవిన్నియుఁదీరె నిందరుఁ
జుట్టములై రి
హంసచేతి పాలు నీరు నట్లాయ బ్రదుకు
[6-6

హవ్యము కుక్కల కిచ్చినట్లు
పుడమి దేవార్హమై పొలుచు హవ్యంబు
కడు మొక్కలమునఁ గుక్కల కిచ్చినట్లు
[వ. యో. వి. 3-258

హస్తిమశకాంతరము
అతనికి మీకును నంతరాంతరము
మతి నెన్నుచో హస్తిమశకాంతరంబ
[వ. యో. వి. 7-1186

క్షీ

క్షీరోదక న్యాయము
గరిమమై క్షీరోదక న్యాయమెసఁగ
నిరువురునుండి రనేకకాలంబు
[వ. యో. వి. 2-851

పలుకుబళ్లు - పదప్రయోగాలు

అ

అంకిత బిరుదు
అంకిత బిరుద శ్రీవేంకటాద్రి నివాస
ఓంకారరూప రామ వురు సత్యకామ
[6–220

అంకు
అంకులచేఁతులు వట్టి యాసలేల పెట్టేని
సంకె లేని కొయ్యకాఁడు జాజరకాఁడు
[13–134

అంకు
చిత్తములో మంకులు చేతు వెల్లా అంకులు
బత్తితో మమ్ము బలిమిఁ బట్టకువయ్య
[17–344

అంకె కత్తె
అగ్గలమై నీతోడి అంకెకత్తెనా నేను
వగ్గరినంకాఁ గలిగె తగులా నాకు
[17–295

అంకెకాఁడు
శంకనేలా నాతోడ నింత సేయ
అంకెకాఁడ వౌర శేషాద్రినాధా
[16–2–100

అంకెకు వచ్చు
అంకెకు రాకున్న వేళ నాఁడువారు
మగవానిఁ
గంకినేసి కన్నచోటఁ గాకు సేతురు
[17–477

అంకెకు వచ్చు
చిత్తములో విజ్ఞానము శ్రీ వేంకటేశ నీవే
హత్తించి చూపినఁగాని యంకెకు రాదా
[8–275

అంకెతో పాడు
మోదపు బ్రహ్మాండాలు మోచే
వుదరముఁ బాడి
ఆదరానఁగంబు కంఠ మంకెతోఁ బాడి
[17–125

అంకెలకు వచ్చు
అందుకు నీ వెఱంగక అంకెలకు
రాకుండితే
విందులు చెప్పి పిలిచీ వినవయ్య
[15–161

అంకెల చూచు
చెంతల శ్రీవేంకటేశ జీవుఁడనే మేడలోన
అంతర్యామివి నీవు అంకెలఁ జూచినను
[7–40

అంకెలు చెల్లు
అంకెల సుగ్రీవునికి లలిఁ బ్రధానివైతివి
అంకెలెల్లా నీకుఁ జెల్లె హనుమంతురాయ
[9–232

అంగడి కెక్కు
ముంగిట నొకఁడున్నాడు మూల
నున్నదాన నేను
అంగడికెక్కె వలపులవుఁగదవే
[17–350

అంగడి చుట్టరికాలు
ముంగిటనేనుండఁగాను మోహించిచెనకేవు
అంగడి చుట్టరికాలు అవియాల
[15–231

అంగడి పడు
ఆవల భయపడ్డవా రంగడిఁబడితే దొర
లోవ(వు?)ల విచారించి వూరడింతు
రంతలోనె
[8–70

అంగడి వేయు
అయ్యో ఆఁడుఁదనము అంగడి
వేయఁ దగున
యయ్యెడనేల బ్రియమైతే యింత
వచ్చి గలదా?
[17–283

అంగపు రతి
అంగపురతులఁగూడి అలసి వుండెడివేళ
అంగనమోవి తీపులే యారగింపులు
[13–129

ఆంగమచ్చము
కంటిమిన్నాళ్ళకు గక్కన దొంగను
అంటినోరనదే అంగమచ్చము
[17–450

అంగము
అంగడికెల్లా నెక్కెను ఆ సుద్దులు
అంగన లందరు విన్నారా సుద్దులు
అంగమానా కాడుకోను ఆ సుద్దులు పీకు
అంగద లన్నియుఁ బాసెనా సుద్దులు
[14–94

అంగరంగ గతి
గమనచేష్టలేయంగ రంగ గతియట
తమిఁగల జీవుఁడే దాసుఁడటా
[6–82

అంగలావ
అరుదు గోహత్యలు సేయఁగ దూఁడ
అంగలావ
సరి ధర్మదేవతెట్టు సమ్మతించెనో
[11–1–133

ఆంగవించు
చెంగలించి నీవు రచ్చ సేయఁగానీతో వలిగె
ఆంగవించి వుండరాదా ఆ కింటాఁ గొంత
[13–106

అంచ
యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశ యింపు
లెట్లాయ నీకు
అంచల మోవి గంటికి నందుకో
నీఁ గోవము [41–40

అంచలఁ బరఁదుగొను (?)
అంచలఁబరఁదు (?) గొనే యట్టి
సంసార మిదియు
అంచుమోచి తానెందు అణఁగుండెనో
[8–268

అంచుముట్టు
అంచుముట్టంగ జాఱియంతలో శిరము
వంచిన శంభుడవ్వల నుండి నవ్వ
[ఉ. క. 365

అంచుమోచు
అంచుమోవ నొరఁగఁగ ఆనుకోనైతిన
నేను
నించిన కొండలు మోపనీయంతవారమా
[13–17

అంచె పొందులు
మంచముపై వాఁడె మనమిందరము
కొంచక వొక్కొక్క గురుతు సేయరే
యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశునకు మనకు
నంచెఁ బొందులాయ నట్టేకని
[17–450

అంజనగాఁడు
చనవున జలధిలో సంపదింద్రునికిఁ జూపె
అనుసరివాఁడివో అంజనగాఁడు
[16–1–22

అంటుపారు
అంటఁబారి పట్టుకోరె అమ్మలాల యిదే
వెంటఁబార నీదు నన్ను వేదమాయ
తురము
[11–3–56

అంటి ముట్టి
వంటిన శ్రీవెంకటేశ నను నీ కౌగిటఁగూడి
అంటిముట్టి నన్ను నెంత ఆదరించేవయ్యా
[13–161

అంటిముట్టి వెదకు
వంట వంకుకొనే విటమీఁద
నంటి ముట్టి వెదకితేనాతుమలోనున్నది
[6–222

అంటి ముట్టు
యింటికి వచ్చెనంటాను యియ్యకొన
వచ్చునా
అంటిముట్టాలేని సుద్దు లడుగకా
[17–507

అంటుముట్టు
ఆతలను అంటుముట్టనెడి భావనలెల్ల
బాతిపడి యెఱంగనోపని వెలితే తనది
[6-136

అంటు ముట్టు
దంటనై నేఁజలపట్టి దగ్గర కుందాననా
అంటుముట్టు గలదాన నాడనుంటి నేను
[15-125

అంటు ముట్టులు
సరిలేని తమకాన జలకేళి సేసేవు
అరిది శ్రీవెంకటేశుఁ డంటే నంటా
గరగర కల నిన్నుఁ గలసెనాకఁ నెట్టి
అరయఁగ నంటుముట్టులవి దీరెఁగదవే
[15-57

అంటువాయు
గెంటకయే పొద్దును కేలు గేలుఁ గీలించుక
అంటువాయ వదివో ప్రహ్లాదవరదా
[11-20
అంటువాయఁ జెమట నీరాడవా. నీవు చి
ట్టంటు నీచేఁతలు నా మైనంట వలదా
[15-48

అండ కాచు
మెండుగాఁ బరకాంతల మీఁది తమి
వుట్టితేను
అండకాచందుకు భ్రమయకుండుచే బుద్ధి
[6-195

అండు కాచు
పొదిగి పాదాలు గుద్దే బొమ్మఁ
జూచి గోలయై
ఆదెవ్వతో వున్నదని అండు కాచీ
[16-2-93

అందుకొను
అండనుండుమని నన్ను నంత
వాలాయించకువే
అందుకొని మరుఁదేడ నాయమేసునో

అంత [=వరకు]
వెదకితి మాపునంత వేగించితి వేగునంత
యిదిగో విచ్చేసితివి యేడనుండో యీడకు
[15-226

అంతకంత
చింతలేల మాకును నీచేఁతలే చూచుకొంటా
అంతకంతే చాలుననే దది మేలుగాక
[17-369

అంతను ఇంతను ఉండు
చెంతల చేరిన వారిని చెక్కులు నొక్కేవు
అంత నింతానుండ వారి నాదరించేవు
[14-121

అంతరాత్మకుఁడు
ఆతుమనున్నాఁడు అంతరాత్మకుఁడు
ఆతుమ మరచిన నాతఁడు మరచును
[9-89

అంతరుమాలు
అంతరుమాలిన యట్టి అధములాల
పొంత సంతకూటమి పోరీ చూపుగాదా
[16-17

అంతేసి వారలు
అంతేసి వారల కటువలె నుండఁగ
వింతజీవులకు వివేకమెట్లో కో
[9-46

అందగారి మాటలు
అందగారి మాటలెల్ల నాడి నన్ను నమ్మించి
కందువకు తీసితివి గదవయ్యా
[17-114

అందదుకు మాను
కొందరు చుట్టాలు కొందరు పగనే
అందదుకు మానుటదియే నీపూజ
[9-31

అందరిపెట్టు చెట్టు
దక్కితి సారెసారెకుఁ దడవకువయ్యా
మమ్ము
చిక్కితి నీవందరిపెట్టుఁ జెట్టువంటివాఁడవు
[15-5

అందా చెందా
అక్కరదీరచ నందాఁ జెందా
యెక్కడ నైనా నితఁడే
[11-2-12

అందిన పొందినవి
అందపు శ్రీవేంకటాద్రీశ అన్నిటా
నందిన పొందిన నెల్లా హరి నీ యనుమతే
[9-255

అందు
విందువంటి వినయాలు వేఁడివంటి జంకెనలు
అందుక రెండు నడపేవౌనే నీవు
[13-40

అందు
మిక్కిలిరాళ్ళ కోవక మెత్తనైనందుగుద్దలి
యెక్కువ వాఁడిచేసే యెద్దులు గలరుగా
[17-181

అందుమీఁదట
హరియందు మీఁదటను ఆయితమై యున్నాఁడదె
అరులనెల్లా గెలిచి అమరులఁ గావను
[8-274

అంబారాసులు
లంపటాలసంపదలు లలినంబారాసులాయ
యింపుల ముంచి తలల కెత్తుకోరో
[8-170

అక్కిలి వొయ్యని మాటలు
అక్కిలి వొయ్యని మాటలాడి పేరుకొని తిద్ది
మక్కువ దలంచి మేనుమఱచు టెన్నండురా
[4-147

అక్కున పోయు
ఎంతవాఁడవయ్యా నీవుయేమనిపొగడుదును
పొంతనే నీ మే లక్కునఁ బోసి చూపవచ్చును
[13-140

అక్కున బోయు
పట్టిదీమసము లేలే వనిత నీకు
గుట్టుతోడి నీ గుణ మక్కునఁ బోసి చూపేవా
[13-176

అగడుఁ గోరికలు
తగు నీ తత్వము తపఃఫల మొసఁగ
అగడుఁ గోరికల ఆస లిఁకేలా
[9-152

అగడు సేయు
పగటున నీతో పలుకక వుండితేను
అగడుసేసి యిట్టి అలిగితి వనవా
[15-162

అగపడు
జిగితో నేనేకతానఁ జేసేటి చేఁతల వేళ
అగపడితా నవ్వు డద్దాలు వచ్చినా
[14-46

అగవు
తగుఁదగు నీకు నాకుఁ దలవయ్యా
తగవు లగవులాయఁ దమకించకువే
[15-59

అగవూ తగవు
మృగరూపై గద్దెమీఁద మెఱసీ వాఁడదిగో
అగవూఁ దగవెఱఁగి యహోబలేశుఁడు
[11-193

అగ్గమైన బాఁడు
వెగ్గళించి వీరివారివెంటనె పెట్టుక వచ్చి
అగ్గమైనవాఁడ నంటా నానవెట్టేవయ్యా
[17-585

అగ్గళిక
వెగ్గళించి ఆతనిపై వేసితివి చేయి నీ
అగ్గళిక వెల్లఁజెల్లె నాయఁగదె పనులు
[15-26

అగ్గిబాస
అదరి వుత్తమురాలి నగ్గిబాస గొన్నవాఁడు
నడిఁబెట్టి మేనమామఁ జంపినవాడు
[17-235

అగ్గువ
అనువై అట్లానైతి అగ్గువాయబో
[16-2-42

చనరపు సరసాలు చాలుమూల నడవఁగా
గుదిగొన్న నగవు లగ్గువ లాయను
[14-276

చేముట్టి నాతో నవ్వటి చేరి సరసమాడేవు
ఆమని తాలముగాఁగా నగ్గువాయ వలపు
[13-83

వేడఁజూచినా నీకు నేమి బాఁతి
ఆడనీడాఁ దిరుగఁగా నగ్గువాయ వలపు
[14-237

అచ్చనలాడు
సైరింపలేక అచ్చనలాడు తమిని
గూరిన చింతఁ గూర్కొనుచుండు తఱిని
[వ. యో. వి. 3-2052

అచ్చము
కచ్చుపెట్టి బంగారముకరఁగక వన్నెలేదు
అచ్చముగ వోలి నీకు అటువంటివాఁడవు
[13-8

అచ్చలము
నెచ్చెలింటికి రమ్మంటే నీవు నన్ను
ముట్టితివి
అచ్చలానఁగుట్టు నేసేవదేమయ్యా
[14-232

నిచ్చలు సేవలుసేసి నేనే వేసరితి
అచ్చలానఁ దనకంటే అలసితిని
[14-234

ఇచ్చగించుకొంత గాక యింపులేకలిగితేను
అచ్చలానఁ బెనఁగితే నది జాణతనమా
[15-246

అచ్చి
అక్కరతో నవ్వులెల్లా నవి మాకుం
దా మచ్చి
చిక్కి యెందుచొచ్చినాఁ జేరు నీ రుణము
[5-294

అచ్చికము
భువి నొక రాజునుఁ బొందుగఁ గొలిచిన
యివల నచ్చికం బెరఁగఁడట
[11-59

ఆ యాలు సోఁకిన పని కచ్చిక మేలా
చాయలు సన్నలు నేచవులు గాక
[14-75

అచ్చి వచ్చు
అచ్చి వచ్చిన చోటికి ఆ యాలు దాఁకించు
కొన్న
మచ్చికఁ గళలు రేఁగే మర్మము లౌను
[17-394

అచ్చుగ కాచు
యేపున శ్రీ వెంకటాద్రి నిటు నేను
నా గురుఁడు
చూపఁగాఁ గొలిచే నచ్చుగఁ గావవే
[6-73

అచ్చుత
అచ్చుత నామము అనంత నామము
ఇచ్చిన సంపద లిందఱికి
[5-8

అచ్చుతుఁడు
అచ్చుతుఁడవు నీ యచ్యుత పద మది
యిచ్చట శ్రీ వెంకటేశుఁడవు
[9-23

అచ్చుపడు
అచ్చుపడ నటువంటి హరి నిన్నుఁగొలిచి నీ
మెచ్చువడయఁగ లేని మేలేఁటి మేలు
[11-2-25

అచ్చుమోపు
యిచ్చట శ్రీవేంకటేశ యిహమందే పరమిచ్చి
అచ్చుమోపి యేలఁగా నే నన్నియుఁ దెలిసితి [6-15

అచ్చుమోయు
ఏపున శ్రీ వెంకటేశ యిది వినేవో నేను
మూపున నీ యచ్చు మోచి ముందర నిలచితిని [2-15

అచ్చువాయు
అలరి చెలి నీవద్ది కంపినదే ఆ వాహనము
వొలసి యచ్చువాసిన వురమే నీ పీఠము [18-273

అచ్చు వాసుకొను
అచ్చువాసుకొన్న దానినట్టి నీవు గూడినట్టి
యచ్చల నన్నుఁ గూడితివేరా వోరి [17-373

అచ్చు వేయు
జక్కువకు చాలమీఁద చందురల నించె నంటా
చొక్కుచుఁ జెలులకేల చూపేవే నీవు
అక్కరలో నాకై తే అచ్చువేసియేలినాఁడు [13-214

అటమటమగు
ఆసలబెట్టే పాయమే అటమటమే నట
సేసే సంసారమే జ్ఞానిఁ జేయునట [7-25

అటమటము
ఎటువంటి దొరవైతి వేమయ్య నీవు
అటమటముల నీకు నాచారమేల [16-2-91

అటమటములు
ఇటువలెనేవో సకలము యించుకగన భావించిన
అటమటముల సంతోషము అసలు సేయుటలు [5-209

అటమటాలు
అటువంటి వాడువో హరిదాసుఁడు
అటమటాలు విడిచి నాతఁడే సుఖి [5-309

అటమీఁద
అటమీఁది పనులకు హరినీవె కలవు
సటలైనా నిజమైనా జరపేము గాక [10-248

అట్టలదరించు
ఆడిన నీ మాటలెల్ల అట్టలదరించీ నన్ను
కోడెకాఁడ నీకు నెంత కొలయైతినో [17-230

అడచు
వద్దువద్దే మీఁదడవకురే మీరు వా
రిద్దరులోన నుండఁగ నేలే దోసము [17-328

అడపము వెలది
వెనక నాయడపము వెలది మోవానితివి
అనువుగ నేఁగంటి నద్దములోన [16-2-91

అడిచిపడు
బెదరి యెదుగురికిని భీతిఁబొందుచుఁ గడుఁ
జెదరంగఁ జూతువే చిలుకా
అదయులైన శత్రు లాఖుగురికిఁగాక అడిచిపడుదువే నీవు చిలుకా [5-50

అడిబండఁడు
చిడుముడి గొల్లెతల చీరలు దొంగిలినట్టి
అడిబండనికి నేటి యాచారమే [15-102

అడిబరవు
అడిబరవుగ మాయ అందు నిండా నించుకొని
యెడతాఁకె జీవుఁడనే యీ మరకాఁడు [9-99

అడియాలము
మళి సరసమాడ చన్నుల కస్తూరి పూత
అమరి నీ వురమున కడియాలమాయను
[13–132

అడియాలములు
అగపడ్డందుకు మేని అడియాలములుగ
[14–64

అడుగడుగుకు
యీ విభుఁడె కలసె నిఁక నేమిననక
ఆపటించు ముద మడుగడుగునకు
[14–6

అడువు
యీవలను శ్రీ వెంకటేశు శరణాగతుల
కావటించిన పుణ్య మడువుగాదు
[6–114

వదరుఁ బెదవులెండ వాదు లడుపఁగ నేల
అదన నావద్దనుండే ఆదేరా నిన్నును
[17–186

అడ్డకట్టు
ఆ సముద్రములైన నడ్డకట్టెదవు
తలఁగా కిట్టె తలఁచితివేని
[అ. మ. క. 2394

అడ్డపాపఁడు
నడ్డి ముక్కుతోడ వెట్టి నవ్వులు
నవ్విన వాఁడు
అడ్డపాపఁడై యున్న అకుమీఁది వాఁడు
[4–43

అడ్డపాటు
ఆరీతి నతని భక్తులైన చనవరులకు
ఆరితేరి పుణ్యపాపా లడ్డపాటులేదు
[7–277

అడ్డపెట్టు
కట్టల్క నెండలోఁ గమలంగ నడ్డ
పెట్టిన నయ్యెడ్డపెట్టు చాలించి
[వ. యో. వి. 4–1322

అడ్డమాడు
అమర శ్రీ వెంకటేశ అలమేల్మంగను
నేను
అమరిన రతి కడ్డ మాడమయ్య
[14–154

అడ్డాఁక
అనవడ్డ చూపులకు నడ్డాఁకలేల
[14–75

అడ్డాఁకు
యిరవై శ్రీవెంకటేశుఁ డిన్నిటా
మాకుఁ గలఁడు
అరయ దాసులము మా కడ్డాఁకే లేదు
[7–20

అడ్డాలు, దుడ్డాలు
వొడ్డినందుకెల్లా నాతడోపికతో నుండగాను
అడ్డాలు, దుడ్డాలు వచ్చే వప్పటి నీవు
[17–74

అతికీ నతుకదు
అతఁడే యెరుఁగును మముఁ బుట్టించిన
యంతరాత్మ యగు నీశ్వరుఁడు
అతికీ నతుకదు చిత్తశాంతి యిదె
ఆత్మవిహారం బిక నేదో
[11–147

అత్తల
అత్తల నిత్తల నీకు ఆపె నేను నుండఁగాను
పొత్తుల నవ్వు నవ్వేవు పోపో నీవు
[15–271

అత్తవిత్తల సేయు
మత్తిల్లి తనతోడ మలసిన యాతని
నత్తవిత్తల సేసి నతఁడువో యితఁడు
[11–2–8

అత్తు
మఱి యే పురుషార్థము మావంక లేదు మీకు
అఱువడము మా కెంత అత్తువో నీవు
[8–59

అత్తుగడ
చిత్తము వచ్చినచోట సేవలెల్లా నీదేరు
అత్తుగడయితే మాట లనువు లేను
[18-295

అదనఁ గాచుకొను
వదలము కోట వగవారు
అదనఁ గాచుకొందు రాఱుగురు
[5-61

అదరంట పట్టు
అచ్చట హిరణ్యు నదరంటఁ బట్టి
యిచ్చలఁ దొడపై నిడిచించి
[8-239

అదవద చెందు
ముదుకఁడై యిట్లు కాముక బుద్ధితోడ
నదవదఁజెందు యయాతి చందమున
[వ. యో. వి. 2-1142

అదవదలగు
అదరీ బెదరీ నంత నంత
అదవదలై మాయామృగము
[11-2-24

అదిబిదుకు
పొదిగేవు వొకవేళ పొరలేవు వొకవేళ
అదిబిదుకు వలపులవియాల
[15-226

అద్దమ రేత్రి
కదిసి యద్దమరేత్రికాడ నేఁడు
వుదయించెఁ గృష్ణుఁడు చంద్రోదయాన
నేఁడు
[10-179

అద్దరిపాటు
అద్దరిపాటు సేని ఆయములు ముట్టిని
ఒద్దినగోళ్ళ ప్రసన్న తిరువెంగళప్పడు
[16-2-29
ఏల తలవంచుకొనే రిద్దరును నన్నుఁజూచి
తాలిమి నద్దరిపాటు తగదు నావల్ల
[13-7

అద్దుకొని వుండు
వొద్ద నుండినట్టి నీడవుడివోనియట్టి నిద్ర
అద్దుకొని వుండుఁగాక అదియేల మానును
[10-24

అద్దో
అద్దో నాతో నీవు అలిగి యందు చేరిన
పొద్దుగాని పొద్దనక పొందులు సేసేవ
[13-30

అద్దో !
అద్దో ! మానవుగా అదేమే నీవు
గద్దించి నీవు చూచితే కాళ్ల వణకేనా
[17-194

అనంతకోట్లు
జ్ఞానము నీవో అజ్ఞానంబే బలువో
నీ నామంబులు అనంతకోట్లు
నిలుకడగాఁ గాను
[9-29

అనలు గొనలకెక్కు
చెనకితి విటఁడు పైఁజేయి చాఁచకలొల్లె
అనలుఁగొనల కెక్కేవ సేమె నీవూ
[14-291

అనుము మినుమగు
కననీ కననీ కనకడల చుట్టరికాలు
అనుమే మినుమైతే నదెవ్వరి మేలు
[15-105

అద్దలించు
పొద్దువొద్దు తనలోన భోగకాంక్ష
ఉండఁగాను
అద్దలించి కర్మమెల్ల నను చే పాషండము
[5-256

అద్దిగో
ముద్దుల మొగము వాఁడు ముత్తేల
నామము వాఁడు
అద్దిగో శంఖచక్రాల హస్తాల వాఁడు
[13-116

అద్దుకొని మిగులు
పొద్దువొడచుటయును పొరిఁగూఁగుటయె కాని
అద్దుకొని మిగులఁగ నందేమి లేదు
[7-37

అనలుఁ గొనలు
అక్కట మొదలొకటి అనలుఁ గొనలు వేరు
యెక్కడని తగిలేది యేమి సేసేది
[7-13

అనరుహులు
మునుప శ్రీపతికి మ్రొక్కిన చేతుల
అనరుహులకు దండమనుట యెట్టు
[9-167

అనుచరణ
వుద్దండీఁడవు మాతో నూరకను చరణేల
[17-580

అనుభవత
ఎవ్వరికిఁ గలదురా యిటువంటి యనుభవత
యివ్వల నీవాకె వలెనిటు నోమవలదా
[15-151

అనుభవన
అనుభవనవలన మోహాంధకారము గలిగె
తనివిదీరమి వలన తలపోఁత గలిగె
[5-71

అన్నమదము
అన్నిటా నిష్టేకాని యగపడదు
అన్నమదమునఁ జిత్త మగపడదు
[10-120

అన్నువ
సన్నలనె యాసరేఁచి జంకెన బొమ్మలు వంచి
అన్నువతోఁ గొసరీని యలమేలుమంగ
[13-21

అన్నువట్టు
యిది పుణ్య మిది పాప మెట్టని తెలిసేమయ్య
అదన నన్నపు నామే యన్నువట్టెను
[10-253

అపలాపించు
యిపుడె శ్రీవెంకటేశ యిట్టె ననుఁ గూడితివి
అపలాపించే నాన నట్టే మెత్తుఁగాక
[13-245

అప్పఁడు
అప్పఁడిదె శ్రీవెంకటాద్రిపతి నన్నుఁగూడె
దప్పివోఁబొరుగువారు తన్ను నే పొగడరా
[17-283

అప్పటి [అయిననూ అనే అర్థం]
అప్పటి మానవు బీరాలదేమే నీవు
యిప్పుడేమి దప్పిపోయె నికఁ జూడరాదా
[17-313

కొప్పు పువ్వులదె కందె గురుతు చెమట చిందె
అప్పటి నాతో బొంకేవొరా నీవు
[17-292

నెలపై శ్రీవెంకటేశ నిన్నుఁగూడె తన్నుఁదానె
అలమిపైకొనవయ్య అప్పటిని నీవు
[17-298

అప్పటిని
యిన్యేడ సతులలోన నెమ్మెలుమెరసేనీకు
అయ్యఁజియ్య వెట్టినాను అప్పటిని మేలు
[14-44

అప్పణ
వమ్ముల రాట్నము నిలువక గుండ్రలు నిల్చునా
వమ్మి నీ యప్పణ లేక భవములుమానునా
[6-130

అప్పణ దెచ్చు
నీకడ నిన్నే కొలిచి నీ యప్పణదెచ్చి వాని
బైకొని చేఁపుటగాక బలిమారాచాజ్ఞతో
[7-209

అప్పణి
అప్పణిచ్చేనిదె నీకు ననుమానించకుమిఁక
చిప్పిల మోహించిన నీ చేతిలోని దానను
[14-88

అప్పణి ఇచ్చు
చెప్పఁగ నా పాలి దేవరా శ్రీవెంకట
చేకుఁ దతఁడే
అప్పణిచ్చి మిము సమ్మతిసేయుచు నట
మమఁగావగ దానే కర్త
[7-60

అప్పన చేయు
నెచ్చెలులార నా నేర్పు లేమిటికి
నని చెలిఁ జెలులతో నప్పనచేసి
[శృం. మం. 217

అప్పనము
అవల నీ కర్మములు కప్పనము నత్తు
మయ్యా
అపటించి కామాదుల కాన మీరమయ్యా
[9-16

అప్పలప్పలను
అద్దపుం జెక్కులతోడ నప్పలప్ప లనినంత
గద్దించి యశోద మేను కౌగిలించు శిశువూ
[4-7

అప్పసము
తప్పిన నీ సేవవలె గన్న నిధానమువలె
అప్పసమై నిలిచె బ్రహ్మానందము
[11-53

అప్పు దిద్దు
దిద్దరాదా అప్పేమైనఁ దీసుకొంటేఁ గనక
[15-4

అబకముంచినట్టి వేడి
ఆతల నబకముంచినట్టివేఁడి చెయ్యంటదు
జాతిదేహము మోఁచిన సహజ మింతే
[7-54

అబ్బిన కొలఁదులు
తలఁచి శ్రీవెంకటాద్రి దానేయవతారమందె
అలసంతోషమందరో అబ్బిన కొలఁదులు
[10-27

అమరకం బొసఁగు
అర్థముల్ ధేను సహస్రముల్ గాను
అర్థితో భూసురుల కమరకం బొసఁగె
[సు. క. 106

అమ్మఁగారు
అంగమెల్లఁ జెమరించె నమ్మఁగారికి
అంగజరసములబ్బీ నయ్యఁగారికి
[15-297

అమ్మవారు
అమ్మవారు నయ్యవారు నండనె
కూచున్నవారు
యమ్ముల నిద్దరూ జాణలేమంద మే
[15-293

అయఁగారు
ఆపె నిను దిద్దుకొన నయఁగారుగా
మాపుదాఁకా నూరకున్న మత్తుఁడై
వుందుగా
[15-167

అయ్యవారు
అమ్మవారు నయ్యవారు నండనె
కూచున్నవారు
[15-293

అర
అరలోనఁ బవ్వళించుమనరే విభుని నేను
పొరిఁదూగు మంచానఁ బొరలేఁగాని
[17-493

అరగన్ను మొగుచు
అక్కరైన మోహముతో నరగన్ను
మొగిచినందు
కిక్కువంటితేఁ గోపించే నేమాయనె
[16-2-26

అరగొర
నిరతముగా నిఁక నిను నుతియింపుచు
అరగొరతని నిను నడిగే దేదో
[11-23

అరగొరలు
అడిగేనేననఁగానె అరగొరలెల్లఁ దేర్చె
కడమలు మాని నవ్వగదవె యిఁక
[15–280

అరచేతికి అందు
విందై యిహము వెనకకుఁ దీసీ
అందీ వైరాగ్య మరచేతికి
[8–46

అరచేతికి దొరకు
యిలపై శ్రీ వెంకటేశ్వర యిహపర
మలవడి దొరకెను అరచేతికిని
[8–118

అరచేతిది మోక్షము
శ్రీవైకుంఠుని దాసులమట
యరచేతిది మోక్షము మా కిదివో
పావనగంగా జనకుని బంట్లము
పాపము లన్నిటఁ బాసితిమి
[9–82

అరచేతి దైవము
వింత వింత విభవాల వెంకటేశుఁడిదె మా
యంతరంగమున నుండే అరచేతిదైవము
[5–114

అరచేతి ధనము
పరగ నంతరంగాన పాఁతినట్టి ధనము
హరినామమిదియవో అరచేతి ధనము
[8–27

అరచేతి మాణికము
అంతనింత గొల్లెతల అరచేతి మాణికము
వంతమాడే కంసునిపాలి వజ్రము
[9–288

అరజాఱు
పయ్యెద యరజాఱఁ బాలిండ్లమీఁద
నొయ్యన హారంబు లుయ్యెలలూఁగ
[వ. యో. వి. 2–1167

అరత
హరివురముపైసొమ్ము అరతఁగట్టిన తాళి
సరిలేని దేవుని సంసార ఫలము
[14–84

అరదు
ఎవసి నన్నుఁగాచు టేమియరదు నీకు
ననఘుఁడ పరమతత్త్వానంద
తిరువేంకటాధిప
[5–35

అరమరచు
అరసియాత్మఁ గనుటదియే విజ్ఞానభక్తి
అరమరచి చొక్కుటే ఆనందభక్తి
[7–235

అరమరపు
పరదేవుఁడ శ్రీవెంకట భూధరపతి
నీకే శరణనుచు
అరమరపులనేఁ జొక్కితి తనిసే
దది యిఁక నెన్నఁడొకో
[6–127

అరమరపు
కరఁగి కరఁగి కొంత కౌఁగిలించినకౌఁగిలి
అరమరపించి ఆయాలంటకుండీనా
[15–200

అరమఱచు
జంకెలబొమ్మల జరసేనని సతి
అంకెల నినుఁగని అరమఱచె
[15–188

అరమఱపులు
అరమఱపుల సుఖమందిన పిమ్మట
మొఱఁగకు మొఱఁగే మొయిలై పోవు
[11–44

అరలేక మ్రొక్కు
సురముని యేతెంచె-సుదతి పూజించె
అరలేక మ్రొక్కగా-నపుడు ద్రౌపదిని
[సు. క–7

అరవాయ బ్రదుకు
విమల మూరితియైన వెంకట గిరిపతి
అమరఁజేరక యరవాయ బ్రదుకు
[5–153

అరవాయి గొను
అరిది యరవాయి గొనక
ట్లరగిలి యనవెలితిరేఫలనఁదగుఁ గృష్ణా
[రే. ల. 6

అరవిరిఁజేయు
నరహరి నిత్యానందము నినుఁదగ
నరవిరిఁజేయు సమారాధనము
[7–135

అరవెర మాటలు
దురిత పుణ్యత్రిదోష జ్వరము వట్టి
అరవెర మాటలాడీని
[5–203

అరసుకొను
వెనక మమ్మనవద్దు వెతలఁ బొరలవద్దు
అనుమానమెల్లఁ దీరె అరసుకోవమ్మా
[17–466

అరసుకోను
కరుణెల్లా నీ సొమ్ము కఠినచిత్తము నాది
నరుఁడఁగనక అట్టి యరసుకోను
[8–147

అరిగోరువెట్టు
అట్టి కర్మములకు నరిగోరు వెట్టేము
నట్టుకొట్టి (ట్టే?) జీవులకు నరకము
లేలయ్యా
[9–198

అరివెట్టి
అంచల నింద్రియముల కరివెట్టి పెట్టలేక
ముంచి నీ పాదాలకు మొరవెట్టితి
[11–65

అరుహాలు
అయము లెఱఁగనేము అరుహాలము
గామా
[13–18

అర్తము
ఆడినప్పటి మాటలో నర్తము నీవెరఁగవా
యాడకు వచ్చుండఁగాను యింతెరఁగవా

అర్ధనిక్షేపము
అనువొంద మీవార అర్ధనిక్షేప
మునిచిరి నాయొద్ద నున్నది నీకు
[వ. యో. వి. 8–407

అఱచేత నుండు
అచ్చట వీరి ప్రసాద మమృతపానములు
అచ్చమై తెలిసే వారి కఱచేత నున్నది
[5–304

అఱచేతివారు
రామ నేటివారమా రతిలోని వారము
ఆమీఁదటి పనులకు నఱచేతి వారమూ
[18–33

అఱచేతివి
ఆదైన చదువులు అఱచేతి వతనికి
మేదినిఁ దిరుగాడు మెట్లు వలెనా
[6–68

అఱమఱ
అఱమఱలేక యిచ్చకము లాడినఁ
జిత్తము వచ్చు భర్తతో
[శృం. శ. 55

అఱమఱపులు
ఎఱఁగరాదు మీగుట్టు యిట్టుండవలదా
అఱమఱపులే కంటి మవ్వల తెలియదు
[17–550

అఱిముఱి
అఱిముఱిఁ జూడబోతే నజ్ఞాని నేను
మఱఁగు చొచ్చితి మీకు మహిలో
నారాయణా
[8–127

అఱిముఱిఁదానె సాదు అందరికిఁ
జూడఁ జూడ
యెఱుకతో నేను వెట్టి నేమిసేతునమ్మా
[17–320

అఱిముఱిఁ దిరువెంకటాద్రీశు వీథుల
వొఱపుల మెఱయుదువో వో చక్రమా
[5–125

అఱిముఱి హనుమంతుఁ డట్టి బంటు
వెఱవులేని రఘువీరునికి బంటు
[10–278

తఱిలో వరుసవారు దగ్గర కాచుకుండఁగా
నఱిముఱిఁజేయవచ్చే వంతే కాదా
[13–2

నా మాట విని యప్పు డాగోష్ఠి పూర్ణుఁ
డా మౌనిఁ జేరంగ నఱిముఱి వచ్చి
[ప. యో. వి. 8–1157

విఱిగిరి దానవ వీరులదే
అఱిముఱి దేవత లాడేరదే
[6–91

అఱువడము
మఱి యేపురుషార్థము మావంక లేదు మీకు
అఱువడము మాకెంత అత్తువో నీవు
[8–59

అఱవఱలగు
అఱవఱలై యఱుకట ను
కృ–ఱ యఱిముఱి యఱచు ననఁగ
నఱువుడు జోళ్ళై
[రే. ఱ. 56

అఱువుడు జోళ్లు
అఱవఱలై యఱుకట ను
కృ–ఱ యఱిముఱి యఱచుననఁగ
నఱువుడు జోళ్ళై
[రే. ఱ. 56

అలబలము
వెలినున్న చైతన్యవిధుల దొరలచేతి
యలబలముగాన మాహోమేలు
[6–124

అలమట కలుగు
అన్నముతోడి రుచుల యలమటగలదాఁకా
పన్నిన సుజ్ఞానము పదిలము గాదు
[8–203

అలమటలు
దించక తిరిగే తిమ్మట లన్నియు
అంచలవెట్టుల అలమటలు
[8–137

అలమట పడు
వావిరిని దెలఁగక వట్టియలమటఁబడి
జీవులేల బడలేరు చింత లిచ్చే పాయరో
[6–94

అలమటఁ బెట్టు
తగవులు దిద్దించ తగ నలమటఁబెట్ట
తగులు ననేకబంధము లెల్లాను
[6–183

అలమట సేయు
ఆసపడ్డవారికి నలమటసేయకిఁక
[14–248

అలయింత వలపులు
పొలఁతి నాకేలే యీ పొందులు వీని
అలయింత వలపుల నలయుచును
[4–130

అలవోక
సొలసి సొలసి చూచే చూపులే వేడుకగాక
అలవోక లవియెల్లానాసరేఁచీనా
[14–115

అలికిపూసి కుడుపు
ఆరగించ వేలుపుల అలికిపూసి కుడిపి
కూరిమి శ్రీవెంకటాద్రి గోవిందుఁ డమ్మా
[6–165

అలిగించు ములిగించు
అలిగించు ములిగించు నంతలోనె
భ్రమయించు
కొంఁది సంసారపు గుణమిది
[10–223

అలుకదేరు
చలమునం బగవారు సైతము నొకవేళ
నలుకదేరేరట యంతకంచేనా
[4–139

అలుకుడు సేయు
అచ్చపు శ్రీవెంకటేశు నలమి కౌగిటఁబట్టి
కొచ్చి కూడేవేల అలుకుడు సేసేవే
[18–525

అలుగు
పలుకులే వాఁడైతే పట్టవచ్చునా మఱి
అలుగులైనా వొరల నట్టుండుఁ గాక
[13–98

అలుచు
చూడఁజూడఁ గొత్తలాయ
చుట్టమొకఁడు లేఁడాయ
వీడుఁబట్టుఅలుచాయ వేడుకలుడివోయను
[5-128

అలుగులను కిట్టి మించుట
నట్టనడువనేనైనా ననల యలుగులను
కిట్టినా నిజము మించగెలిచేఁగా
[13–181

అల్లారుముద్దు
తగినట్టిందరితోడఁ దరితీపులేసేసు
వగకాఁడల్లారుముద్దు వానికేమె
[16–2–31

అల్లిదామెర
తల్లి వె మాకెల్ల నీవు తగునీకు చెలులము
అల్లిదామెరలై నీ వాతని జొక్కించను
[13–66

అల్లిబిల్లి
బిల్లిదుఁ డలమేల్మంగపతి శ్రీవెంకటేశుఁడు
అల్లిబిల్లై యున్నాఁడమ్మ యశోదమ్మా
[10–161

అల్లిబిల్లి యగు
తనువొయ్యని విరిపాదము మీఁద వైచి
పినతండ్రి తా నల్లిబిల్లియై యుండి
[అ. మ. క. 2258

అల్లిరము లారగించు
అన్నిచోట్లానుండి అల్లిరము లారగించ
వెన్నుఁడపై వేడుకతో విచ్చేసినట్లు
[9–144

అల్లెఁడు నాలుక
నారవంటిదే నల్లెఁడు నాలుక
తీరవు రుచులివె తెప్పల కొలఁది
[9–40

అవలయివలచేయు
తివిరిజలధిదాటి దీపించి లంకయెల్లా
అవలయివల సేసె హనుమంతుఁడు
[6–207

అవసరము
ఏమి భాగ్యముననో యిటు విచ్చేసితి గాక
వోమి నీ యవసరము వొకరికి నబ్బునా
[13–22

చవులు సేసుక నీవు సారెసారెకు
అవసరములతోడ నారగించవయ్యా
[14–166

అవసరము ఇచ్చు
చిన్నిలేత సిగ్గులను శిరసేల వంచేవు
వన్నెలనేకతాన నవసరమీరాదా
[14–20

అవసరములు చెప్పు
సంగతిగా నాపె యవసరములు చెప్పఁగాను
అంగీకరించి యట్టె ఆదరించవయ్యా
[13–110

అవిసరి (?)
అతఁడు సేసే చేఁతకవిసరి దాఁకితేను
యీతల నేనిందరిలోనిది వెంగెమాడుటా
[15–286

అవుఁగాదను
అడ్డము చెప్పఁగరాదు అవుఁగాదనఁగరాదు
వొడ్డిన దనుభవించే దోపిక జీవు లది
[7–256

అవుగాములు
అచ్చపు వీకతమున నవుఁగాములెంచఁగద్దు
వచ్చిగా యేమూర్తినైనా భావించగలదు
[7–160

ఆ

ఆఁకలుసేయు
ఆఁకలుసేయక నీకు నట్టినే లోనై తీఁగాక
పూఁకొననైన రతికి నుద్యోగము పుట్టునా
[17–59

ఆకడిమోము
అకడిమోమైతేనే యీకడిమోవ కాకగదా
[15–49
కంటె నిందు వచ్చే నాకడిమోమైతే రావు
[17–173

ఆకడి యీకడి కర్మాలు
చేకొని యాతనిరూపు సేవించినఁ జాలు
అకడి యీకడి కర్మా లాకఁడెరుఁగు
[11–116

ఆకతాలు
పట్టి యాకతాలు చెప్పి వద్దికి దగ్గరే విదె
అట్టె వుండరాదా అన్నినయ్యా గాని
[15–242

ఆకలొత్తు
నీకు వలచిన వలపు లాకలొత్తె నా మతిని
వాసన నేఁ జెప్పఁజాలరా వెంకటేశ
లోకమెల్లా నెరిఁగినదే
[13–223–23

ఆకాశ నది
ఆకాశమువంటి మేన నమరేమూర్తివిగాన
ఆకాశ నదియే నీకు నభిషేకము
[7–46

ఆకాశపాకాశము
ఆకాశపాకాశమాయెఁ గోమలి నడుము
పైకుంతవతి పొందువడిఁ దెలుపుకొలకు
[4–100
ఆకాశపాకాశ మరుదైనకూటంబు
లోక రంజకంబు తమలోని సమ్మతము
[11–3–116

ఆకాసము మోయు
రాకాసులనెల్లా గొట్టి రావణుని భంగపెట్టి
ఆకాసము మోచె నదే హనుమంతుఁడు
[8–143

ఆకునలములుః దిను
కలకాలమెల్లను గానలో నాకు
నలములుఁ దిని తిని
యలయ నేమిటికి
[వ. యో. వి. 2–256

ఆకుమేలువాఁడు
మొగము చూచినదాన మించినే
రా వెంచేనా
జగిఁదాను చెప్పినట్టు నేనేఁగాక
తగని సిగ్గులచే వేలో నాకు మేలువాఁడు
అగపడి రమ్మనవే అల్లనాఁటి వలపు.
[13–99

ఆఁగిచ్చు
నగవులు మానెఁడైతే ననువులడ్డెఁదేశాయ
నిగిడె నన్నిచోట్లా నీ జేరము
అగడుగానాఁగిచ్చి అంగనలకెల్లాను
జిగివద్దిగొంటివి సిగ్గులెల్లా నీవు
[13–107

ఆఁగు
కౌఁగిటఁగూడిన వారు కడమవెట్టురువా
పీఁగక పెనఁగితేనే వేడుకగాక
ఆఁగెను నిన్నురముపై నట్టె శ్రీ వెంక
టేశుఁడు
వేఁగా తీగెకుఁగాయ వినోదమేకాక
[13–81

ఆచమనాలు రచించు
అవ్వల నెవ్వని కేశవాది నామములే
రవ్వగా నాచమనాలు రచియింతురా
[9–69

ఆఁటదానితనము
పోపీ పూరకుండవే యే పొద్దుదాఁకఁ
గెలసేవు
దానికేమి నీయాటదానితన మించుకా
[7–264

ఆటలో పతిమ
ఎవ్వరివాఁడో యెఱుఁగరాదు
అవ్వలివ్వలి జీవుఁ డాటలో పతిమే
[5–297

ఆటలో బ్రాహ్మణుఁడు

అన్నికర్మములుఁజేసి ఆటలో బ్రాహ్మణుఁడ నైతి
నన్నివేదముల నేటి యంగడివీధి
[6–6

ఆటవాఁడు

పాటి నా కర్మమే క్రియాభాషాంగము
ఆటవాఁడు నింతే నేను అవధారు దేవ
[6–150

ఆడిక

యేడో వున్న శ్రీ వెంకటేశుఁడే యింటికి వచ్చె
ఆడికో వాడికో అంగన నీకు
[14–1

ఆడికఁబడు

అన్నిటా నిందలే చేతి ఆడికఁబడుదుగాక
సన్నలఁజాయల మాతో చలమేలా
[17–268

ఆడినదే మాట

ఆడినదేమాట అంగనలు పంతమూన
[14–205

ఆఁడు బొమ్మలు

మేరతో ఆఁడుబొమ్మలు నీ మెడఁ బెట్టుకొని వచ్చి
సారెఁ గౌఁగలించఁగా బోచలమెక్కి
[13–238

ఆడుకోలు

యీడుకుఁగా మాతోను యింత సేయఁ బనిలేదు
ఆడుకోలు గలిగితే ననరాదా
[15–193

గోడగడుగఁగఁబోతేఁ గొనదాఁకా రొంపే
ఆడుకోలు తర్కవాదా లటువంటివే
[9–279

యీడనె శ్రీవెంకటేశయెననినిన్నిదెయాపె
ఆడుకోలు చెల్లించె నందు మీదను
[17–19

ఆడుకోలు మాటలు

అనుగు శ్రీవెంకటేశ ఆడుకోలుమాటలేవో
తనివి నిట్టె పొగడఁదగవా యీవేళను
[17–525

ఆడుకోలుమాటలు ఆయములగరఁగించు
యీడైన వయసులు యేఁకరింపించు
[18–250

ఆడుమన్నటువలె నాడు

నీడయపోలె నన్నిట వశుం డగుచు
నాడుమన్నటువలె నాడుచునుండు
[వ. యో. వి. 3–877

ఆణికాఁడు

ఔనయ్యా మేలెరిఁగిన ఆణికాఁడవు
తానకమైన నీ దొరతనమెల్లా గంటిమి
[16-2–98

ఆతల

పాతకములెల్లాఁబోనుబహుదానములొసఁగి
ఆతల నొడలఁబోయి అడిగేము నేము
[8–177

ఆతలి

ఆతలి మోమైవుండఁగా నట్టే చేతులు చాఁచితే
చేతులనే సన్నసేసి చెనకుదువు
[13–154

ఆతలీతలి సుద్దులు

ఈతఁడే దృష్టవరము లియ్యఁగాఁగాఁక
ఆతలీతలి సుద్దులవి నమ్మఁగలమా
[10–111

ఆతుమ

అంగనకిట్టికా ఆతుమెల్లజల్లనాకు
సంగతిగా రతిగూడి చనవియ్యఁగా
[17–129

కాతరించి తిట్టఁగానె కౌఁగిట బిగించితివి
ఆతుమగా మాటలాడి ఆదరించవయ్యా
[13-190

ఆతుర బంధుగుఁడు
ఆతురబంధుగుఁడవు హరినారాయణకృష్ణ
మా తలఁపెఱుఁగి నీవే మన్నింతి విపుడు
[7-43

ఆదట
ఆదట దయదలఁచి యాదరించినంతెచాలు
ఘోదించి యాతనినున్ జోలిఁ బెట్టఁజాలను
[13-5

ఆదికి ఆది
ఆదికి నాది హరియొకఁడే
పాదుగఁ బుట్టెడి భవములె వేరు
[9-253

ఆదిగొను
ఆదిగొని వెదకితే నట్టె నాలిక కొన
వేదమై నిలిచినాఁడు వీఁడె వో హరి
[8-57

పాదములు పట్టుకొంటి పంకములు
నీ కిచ్చితి
ఆదిగొనవే నవ్వితి నప్పుడప్పుడే
[14-145

శ్రీదేవు హరినాశ్రిత పారిజాతుని
ఆదిగొని శరణంటి మన్నమునే మొల్లము
[10-87

ఆధరువు బొమ్మ
నెలపై నీలోనివాఁడ నీవే నేనేదునా
పొలప నీయాధరువు బొమ్మ నింతే కాక
[6-139

ఆనంద చింత
అంగములో వెదకేటి ఆనంద చింత
నింగినలెఁ బొడచూపె నిర్మల చింత
[10-48

ఆనక
నూనెగొలచే కుంచము నునుపెక్కు
మీఁద మీఁద
ఆనకమైదిగువారినాయ నాచునయ్యా
[13-108

ఆనకమగు
ఆనకమై నవ్వవేమె అంగన నీ నగవులు
పూనిన కుత్తికెలోన వుక్కిపోవు జుమ్మీ
[15-26

ఆనలువెట్టు
ఔనయ్య జాణఁడవు ప్రహ్లాదవరదా
ఆనలు వెట్టకుము ప్రహ్లాదవరదా
[11-202

ఆనవాల వుట్టి
ఆనవాలవుట్టి అడుకులవుట్టి
పానకపు టుట్టి బలిమినే
[8-149

ఆనవెటు
ఆనవెట్టఁగా విచ్చేసేనమ్మ పాదాలమీఁద నే
కానీ కానీలే యెక్కడికో నీవు
[12-27

ఆనాజ్ఞ
అర్థంబు దేహంబు నాచార్య సొమ్మని
యానాజ్ఞ దప్పక యాస్థగలిగి
[సి. శ. 93

తలవరులు ముగ్గురు తగువాదులేబై యారు
సొలసి ఆనాజ్ఞకిందుఁ జోఁచెదయ్యా
[9-175

దీపనమెక్కుడు నేసు దేహములఁ
గొందరికి
శ్రీపతి ఆనాజ్ఞ లివి చెల్లీ లోకానను
[9-117

జీవుఁడేఁటి వాఁడిందు శ్రీపతి యానాజ్ఞగాక
భావించఁ బాప పుణ్యాలు పనిలేదు మాకు
[9-187

ఆనిపట్టు
అనిపట్టినేఁ బాపపుణ్యములు
అనుభవించవలె నన్నపుడు
మానుపనొల్లఁడు తాఁబెరరేఁచును
మతి కనుకూలం బితఁడు
[9–17

ఆనుక
అనుక భాష్యకారులు అట్టైమీరుఁ
జేయరాదా
మానక విన్నపము మా మనవి చనవులు
[8–267

ఆనుకొను
అనుకున్నది ముదిమి అట్టైజారె శాంతము
నేనెంత విఱ్ఱవీఁగినా నిందేదేమీ
[6–176

జ్ఞానముతో మేలుకొని సంసారినైన వేళ
ఆనుకొని యెందుండి అంటుకొనెనయ్యా
[9–174

నానాభరణాలువెట్టి నమ్మిన దాసులనెల్ల
ఆనుకొని రక్షించఁ బ్రత్యక్షసింహము
[10–146

నే నిన్నిటా సిగ్గువడి నీ మరుగుచొచ్చితిని
ఆనుకొని శ్రీవేంకటాధిపుఁడు కావవే
[8–74

ఆపసోపము
చూవరే నాయకుని సుదతికి మేనెల్ల
ఆపసోపము రేఁగె నద్దిరా చెలికి
[4–35

ఆపసోపాలు
కోపమేమిసేయునె గురియైయీవిరహము
అపసోపాలె రేఁచి అలయించగాను
[16–2–12

ఆపోశనించు
నీరధులాపోశనించిన యతఁడు
కారించి యరకాలఁ గను చూపి నతఁడు
[ప. యో. వి. 2–122

ఆమంచు (?)
ముసిముసి నవ్వుల ముంగారు ముంపులు
వసివాడుఁ జెమట వానలు
ముసుఁగల సిగ్గుల మూడామంచులు
కుసుమై వలపులు కురిసే జెలియా
[15–230

ఆమనిచేల పచ్చలగు
ఏమిసేయువార మింకను
ఆమనిచేల పచ్చలాయ బ్రదుకు
[5–153

ఆమని భోగము
నీ మర్మమెట్టెఱిఁగెనో నెలత నీ రతులకు
వేమాఱుఁ బైకొనుఁగాని వేసారదు
నేమపు శ్రీవేంకటేశ నీ వెంత
చొక్కించితివో
ఆమనిభోగమె కాని అలయ నెరగదు
[17–83

ఆముకొను
ఆముకొన్న తాళ్ళపాకన్నమాచార్యుల
పేమరు మెచ్చిన శ్రీవేంకటనిలయ
[6–24

కామితఫల శక్తుఁడు ఘనమహిమ
యుక్తుఁడు
ఆముకొన్న లోకరక్షణ సక్తుఁడు
[10–168

కాముని గన్నతండ్రివి కడుఁ
జక్కఁదనమున
ఆముకొన్నయట్టి చక్రాయుధుఁడవు
[8–202

నేమమున లోభించితిని మంత్ర
మన్న్యుల కియ్య
ఆముకొని మోహించితి హరి నీరూపునకు
[6–215

రాముని మెప్పించి మధ్యరాతిరి
సంజీవిదెచ్చి
ఆముకొని యున్నాఁడు హనుమంతుఁడు
[8–143

సేమముతో భూపతైన శ్రీవేంకటేశుఁడు
మాకు
ఆముకొని వుండఁగా మాయంత వారు వేరి
[8-34

ఆయ [అయ్యకు రూపాంతరం]
ఆ సుద్దులేల తడవే వాయలేవయ్య
[15-154

ఆయఁబోయ
యెఱఁగక పుట్టితివి యిన్ని
యోనులందు దొల్లి
తటి వీఁటికాయఁ బోయ దానికేమి
[9-42

ఆయపుఁగర్మము
కాయములోపలి నిన్ను గనిమని కొలువక
ఆయపుఁ గర్మమె బ్రహ్మమని వుంటిని
[7-176

ఆయము
ఆపపడినట్టివాఁడు ఆయములె అంటుగాని
వోపరించి గుట్టుతోడ నూరకుండఁడు
[17-145

ఆయమంటు
ఆయమంటి వెతకితే నాతుమలోనాలేవు
కాయముతో వెంటవెంట కర్మమే మిగిలెను
[10-221

ఆయములంటు
కాయపు మదములు కప్పఁగ గప్పఁగ
ఆయములంచే వదె మాయ
[8-118

ఆయము వొడుచు
అరుదైన యానల ఆయము వొడిచితేనే
ఆరని యాకంతగుండా నందవచ్చుఁజూడి
[9-110

ఆయ మెఱుఁగు
ఆయమెఱిఁగితేఁ జాలు నాయుష్యము
గరవా
కాయపు టూపిరిలోనే గని వున్నది
[6-7

ఆయాలు దాఁకు
అతివల చూపులే ఆయాలు దాఁకేఁ జూండి
జితమైన పులకలఁ జిల్లులేఁ జూండి
[5-319

అలుగులపైఁబడితేనాయాలుదాఁకకుండునా
కలికి సకులచూపు వేఁడకుండునా
[8-273

ఆయాలు మోవనాడు
పాయక నేఁజేసినట్టి పాపము లెంచుకొనక
ఆయాలు మోవనాడితి నదివో నిన్ను
[8-192

ఆయిత్తము
అల్లదె నీరమణి ఆయిత్తమై వున్నది
వెల్లిగ జాజవాడఁ బిలిచీఁ బోవయ్యా
[17-172

ఆరఁగపండు
అరుదైతూరుపుఁగొండ నారఁగఁ
బండిన పంట
యిరవై శ్రీవేంకటేశు నింటిలోని వంట
[11-47

ఆరంగూరు
ఆరంగాఁగిన పాలన
నారంగూరెనన రేఫలయ్యేను గృష్ణా
[రే. ఱ. 7

ఆరజము
ఆరజాన నాపె నీకు అకుమడి చిచ్చి యిచ్చి
యీరసానఁ గోపగించె నేఁటికేగాని
[17-205

ఆరతులెత్తు
ఎత్తరే ఆరతులు యియ్యరే కానుకలు
యిత్తల నేఁగి వచ్చిని యిందిరానాథుఁడు
[10-31

ఆరిచితీరుచు
అగపడి యెవ్వరైనా నారిచి తీరిచేమంచే
[13-19

ఆరితేరు
అదన శ్రీవెంకటేశ ఆరితేరినట్టి నన్ను
వదలక రక్షించుకో వన్నెగా సర్వేశ్వరా
[6-36

క్షీరాబ్ధిశాయి నిట్టే సేవింపుచు నున్నవాఁడు
ఆరితేరి తాళ్ళపాక అన్నమయ్య
[6-100

ఆరుపులు నూరుపులు
ఆరుపుల నూరుపుల నందరిఁబారఁగఁదోలె
ఔరా సంజీవికొండ హనుమంతుఁడు
[9-13

ఆరు మతాలవాఁడగు
వాడిక నారుమతాలవాఁడై తిరుగుకంటే
యీడనే శ్రీపతివారై యీడేరరో
[9-279

ఆరుమూరుసేయు
ఆరుమూరుసేసి విద్యలందరికేఁ బారఁజల్లి
పారితెంచి వోలలాడెఁ బాలపెల్లి
[12-48

ఆరెఁదేరు
చేరినన్ను నిటుగూడె శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
ఆరెఁదేరెఁ బిలువవే ఆతని మాయింటికి
[17-161

ఆర్చు తీర్చు
ఇప్పుడా గిన్నెయ యీపాటి యనుచుఁ
జెప్పిననేమి యార్చెదవా తీర్చెదవా
[వ. యో. వి. 4-1280

ఆర్పులు బొబ్బలు
ఆర్పులు బొబ్బలు నవె వినుఁడు
యేర్పడ నసురుల నిటువలె గెలిచే
[6-108

ఆవగింజంత
నీవు గట్టించు మన్నియల సాలముల
కావగింజంతకు నవి యీడురావు
[వ. యో. వి. 7-1306

ఆవటించు
నీవల్లనేకాదా నే మిద్దర మొక్కపైతి
మావటించి యిఁకఁ బాయమట్టికా నీపేకా
[17-311

ఆశకుఁడు
అలరి నీపై తేను ఆశకుఁడవూఁ గావు
నెలపైన నీ సుద్దులు నీకె తెలుసు
[16-1-41

ఏమిసేయఁగల యెంతాశకుఁడను
తామసపు మనసు తనియదు నాకు
[9-40

ఆశ్చరియము
గోవింద హరిగోవింద గునిసి యాడుదం
బిటు రావో
ఆవటించి మనమెట్టు గడచెదము
ఆశ్చరియం బిది హరిమాయా
[8-109

ఆసగించు
ఆడియాస చూపులకు నాసగించితిఁ గాని
వెడమాయలని లోను వెదకలేనైతి
[5-30

నేనె యనఁగనేల నీ మనసూ నెరఁగదా
ఆసపెట్టి చెప్పేఁజూమ్మీ ఆసగించు నేనూ
[16-2-76

ఆసచేయు
పంకజములోని యింతిం బంకంబెట్టి
యంతఁబోక
అంకులచేతుల వారి కాస చేసేవాఁడు
[4-156

ఆసపాటు
వేసరకుమీ జీవుఁడా వెదకివెదకి దైవమును
ఆసపాటుగా హరియున్నాఁ డిదె
అందుకుఁ బ్రహ్మాదుఁడు సాక్షి
[6-41

ఆసపెట్టు మోసపెట్టు
ఆసపెట్టు మోసపెట్టు నంతలోనె వాసపెట్టు
గాసిల నీ సిరులకుఁ గలదది
[10-223

ఆసరేఁచు
సరి నిన్ను భుజియించి చాలునన్న
యన్నామే
అరిది నేఁడప్పటిని నాసరేఁచీని
[9-63

ఆసలాసలు
నేసవెట్టినట్టివాఁడు చేరి కౌగిలించుఁగాక
ఆసలాసలె లేచి అట్టెవుడీనా
[17-98

ఆసలాసలఁ దిప్పు
అంచెల నీ చిత్తమేకా ఆసలాసలనుఁ దిప్పి
చంచుల నాకే పొద్దు చనవరియయ్యెది
[8-288

ఆసలుబ్బు
తోరమైన ఆసలుబ్బితోవ గానిపించదాయ
కోరి రాకపోకచేత కొల్లఁబోయఁ గాలము
[5-128

ఆసలు మెడఁగట్టుకొను
ఆసలు మెడఁగట్టుక అన్నియుఁజదివినాను
దోసములెల్లా మాని దొరనయ్యేనా
[8-250

ఆసా బాసా
దాసులపాలిటి నిధానమై వున్నాఁ డదిగో
ఆసా బాసావితఁడే అహోబలేశుఁడు
[11-193

ఆసాసలు
అమరని సరసాలు ఆసాసలై యుండు
[17-14

ఆసోదము
కాయము నొక్కతెమీఁద కనుచూ
పొక్కతెపై
ఆయనాయనెంత నీకు ఆసోదము
[14-38

కూడిన నీకూటములే గురుతులు సేతువుగాక
యాడనే మా యాసోదా లేమున్నవి
[14-155

నవ్వుతా నేనుండఁగానె నంటునగిలిగించేవు
అవ్వల నీ కింకా నెంత ఆసోదమోయి
[15-225

ఆసోదకత్తె
వాసితోడ సేవలు సేయంగా
ఆ సోదకత్తె నీయందువుగా
[3-126

ఆసోదకాఁడు
ఆసోదకాఁడవో అన్నిటా జాణవో
నాసితోనే నుండితేను వలచి వచ్చేవూ
[15-155

కదు నాసోదకాఁడవు కౌఁగిలించుకో రాదా
అడియాలమైన నీ యాఁటదానను
[17-105

తమకపుఁజూపె కాని తలపు దెలియనీవు
అమరిన రతులలో ఆసోదకాఁడ
[16-2-83

ఆస్తియుఁబాస్తి
ఇదివో నా సంపదా ఆస్తియుఁబాస్తి
నీవు యితరంబు నాకుఁ బనిలేదు
పదిలంబుగ నా బ్రతుకెల్లా నీవే
పాలించఁగదే నారాయణా
[7-106

ఆహికము
ఆహికముగ నిట్టి అధమవృత్తికి నే
సాహసమున నెట్టు చాలుదునయ్య
[5-138

ఆహివెట్టు
పిలిచి రాఁగదె తన బిరుదెట్టు చెల్లీనో
పెలుచుమే నాహి నాకుఁ బెట్టినాఁడు
[15-22

వెదకి కామునికి విషయములకు నే
అదివో నావయసెల్ల నాహివెట్టితిని
[10-142

ఇ

ఇంగితాకారము
ఇంగితాకారములెల్ల నెఱిఁగినవాఁడవు
సంగతాయఁ బనులెల్ల జయ వెట్టేమయ్యా
[17–96

ఇంచుముంచు
అప్పుడు నవ్వినమోము
అలిగిన మారుమోము
యెప్పటిదె కాదా యించుముంచాయె
[14–253

ఇంటు కాణాచి
కందువ నీవే నా యింటఁ గాణాచై
వుండఁగాను
చెందెనా మనవి నీతోఁ జెప్పనేది
[17–529

ఇంటి మూలధనము
అంతరాత్మే మా ధనము హరిదాస్యమే
ధనము
యింతటా లక్ష్మీకాంతుఁడింటిమూలధనము
[7–223

ఇంటిలోని పంట
అరుదై తూరుపుఁ గొండ నారఁగ
బండిన పంట
యిరవై శ్రీవెంకటేశు నింటిలోని పంట
[11–47

ఇంటివేలుపు
తంటిమి నేఁడిదె గరుడాచలపతి
యింటివేలుపగు యీశ్వరుఁ డితడు
[11–209

ఇండులు [ఇంటికి బహువచనం]
యిండులు దాఁటొరగాను యింతులు
పైకొనఁగాను
బండుకు లోనాయను గోపాలకృష్ణుఁడు
[15–173

ఇందెవట్టు
రెండుఁజూచి వగయుఁ గూరిమి
దోఁచె నింతలోనె
యిందెవట్టె నిన్నిటికి నేమిసేతురా
[12–172

ఇంతకు అపుడె [ఇప్పటికే]
ఇంతుల నెంతదూరునో యింతకపుడె
యింతట రావమ్మ హెచ్చు నింత కపుడె
[15–34

ఇంతటి మీఁదట
ఏగతి నుద్దరించేవో యింతటి మీఁదట
మమ్ము
భోగపుఁ గోరికలఁచే బొలిసె
బోప (గ?) తులు
[11–16

ఇంతలోని పని
ఇంకనేల వేగిరము యింతలోని పనికిఁగా
తెంకి నే పానుపుమీఁద దిద్దుకొనేఁగాని
[15–63

ఇందరు నిందరే
మందగొల్లెతలకెల్ల మరఁది దానై నాఁడు
యిందరు నిందరే వీరి కెన్నటి
సంబంధమో
[7–275

ఇందుకంటె
ఇందుకంటె మరి యిఁకలేదు
హితోపదేశము వో మనసా
అంది సర్వసంపన్నుఁడు దేవుఁడు
ఆతనికంటె నేరుతుమా
[8–101

ఇందుమీఁద
శ్రీసతికి రచనలే చేకొన్న రుచులెల్ల
యీసుతోఁడ నిందుమీఁద నెట్టు రోసేది
[10–148

ఇందులోపల
ఇందులోపలఁ దనకు నెంచువారమె నేము
[13–34

ఇందువంక
ఇది నమ్మలేఁడు పుణ్యాలేమే మోచేసీ దేహి
పొదలి యిందువంకనే పొడవెకూ లేఁడా [9-86

ఇంబు
బింబాధరుఁడాతఁడు పికవాణిని నేను
యింబడర నిద్దరికి నేఁటి పొందులే [15-281

ఇక్కువ చేసుకొను
ఇక్కువచేసుక యిందులో నొకటి
పక్కనేనొక మరి పలుకుటగాకా [7-71

ఇక్కువ తెక్కువలు
చక్కఁదనముల వారసతులాల
యిక్కువ తెక్కువల మీరేమి నేసెద రిఁకను [11-3-37

ఇక్కువలంటు
ఎక్కడకైనా విచ్చేసి యేరా నీవు
వెక్కసమాడేవు వెఱవక
ఇక్కువ లంటగ వచ్చేవేరా నీవు
నిక్కపు నీ ప్రేమ నెరపుచు [3-59

ఇక్కువెఱఁగు
చిక్క శ్రీవేంకటేశుఁడు జీవులకంతర్యామి
యిక్కువెఱఁగితే నీడకిదే సూత్రము [6-234

ఇగ
మరిగేమీ నెఱఁగను మంకు గొల్లదాననేను
పరిలేని నవ్వులతో సరసమాడుదును [13-26

ఇగిరించు
మొగము నేఁ జూచితేనే
ముచ్చటలతో భ్రమసేవు
అగడుగా నేఁగూడినా నందుకోలేవు
తగిలి శ్రీవెంకటేశ తమితో మన్నించితివి
యిగిరించేవు పైపైనె యిట్టిదివో వలపు [13-90

ఇగురువెట్టు
పగగొన్న మోహతాపము వేరుగ విజ్ఞాన-
మిగురు వెట్టకమానె నేఁటిబ్రదుకు [5-98

ఇచ్చకుడు
చావుఁబుట్టుగులవేళ సతము నీతఁడే
సావి భోగములకు నిచ్చకుఁ డీతఁడే [10-205

యెక్కువ నాతో రమించె నిచ్చకుఁడా తాను [14-159
ఆరీతి మాటాడఁగా నిన్నేఁ గాదనరాదుగాక
కూరిమి నీ పతి యిచ్చకుఁడె కాఁడా [15-283

ఇచ్చకాలు
పచ్చిగా వేంకటగిరిపతి యింతిఁగూడఁ గాను
ఇచ్చకాలె గనమాయె నింక నేఁటిదే [4-16

ఇచ్చకురాలు
చెచ్చెర నీ వ్రతమే చెల్లెఁగాక
యిచ్చకురాల నేను యింకా నేడ సుద్దులు [17-75

గతిగా శ్రీవెంకటేశ కలసితివిటు నన్ను
యికవరి యిది యెంత యిచ్చకురాలనరా [17-447

యెత్తులఁ జూచినాను ఇచ్చకురాల నీకు
పొత్తులమాటల నెంత పొదిగేవయ్యా [18-292

ఇచ్చకొలఁది
వచ్చదాలుగాఁ గుట్టి బలు వేంకటపతి
ఇచ్చకొలఁదుల నమ్మె ఇంటిబేహారి [5-178

ఇచ్చకొలఁదులు
తచ్చి రావణాసురుని తలలు చెండాడినాఁడు
ఇచ్చకొలఁదుల నిట్టి యీ రాముఁడు [11-207

ఇచ్చరేఁచు
మాయఁగట్టి విడిచిన మలినపుఁ గోకలు
యీమెడ నుదికితేనే యిచ్చరేఁచీని
[9-63

ఇచ్చలాడు
అన్నిటా యిచ్చలాడి సుద్దాత్మురాలనైతేను
వున్నతి వోజకు వచ్చి వుబ్బున మెచ్చేవు
[13-102

ఇట్టాయ నట్టాయనను
అటుగాన నిట్టాయ నట్టాయ నననేల
యిటు నీ చిత్తము కొలఁదింతే కాక
[11-71

ఇట్టిక పీఁట
గట్టిగాఁ బుండరీకుఁడు కడువేడుకఁ బెట్టిన
యిట్టికపీఁటపై నున్నాఁడీ విట్ఠలుడు
[6-217

ఇట్టే
కలసితి నిట్టె వచ్చి ఘను శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ
గొలచి యిట్టేవుండే గుట్టెందాఁకనే
[14-22

ఇంతయేటికి చాలు నిందరూ వినేరు
రంతుసేయ కిపు డిట్టే రావచ్చు లోనికి
[14-41

ఇడుమ పాట్లు
పొడవైన మమతతోఁ బొదలఁబొదలమాన
మిడుమపాట్లఁబడె,నేఁటి బ్రదుకు
[5-98

ఇడ్డెనలు
మేరుమందారలవలె మెరయు నిడ్డెనలు
సూరియ చంద్రులవంటి చుట్టుఁబళ్ళెలు
[9-10

ఇతవరి
గతిగా శ్రీవెంకటేశ కలసితి విటు నన్ను
యితవరి యిది యెంత యిచ్చకు రాలనరా
[17-447

ఇత్తల
అత్తలనిత్తల నీకు ఆపె నేను నుండఁగాను
పొత్తుల నవ్వు నవ్వేవు పోపో నీవు
[15-271

తత్తరపు నీలోని తాపము మానితేఁ జాలు
యిత్తల మీఁదటి పను లెట్టయినా గాని
[17-330

ఇత్తల నత్తల
ఇత్తలనత్తల యిరువుర కౌఁగిటి
జొత్తుల రతులకు శుభమంగళము
[5-273

ఇత్తల మోనుగు
బత్తితోడ తనమీఁది పాటలు వాడితేను
యిత్తలమోమై తిరిగె నీ విట్ఠలుడు
[6-217

ఇద్దరును ఇద్దరే
ఇంకనేల రావయ్య యిద్దరము నిద్దరమే
సంకె దేరెఁ బనులెల్ల సరికి బేసాయను
[15-285

ఇనాము
యెంచఁగ నీ దాస్యము నాకినామిచ్చితిగాన
పంచల నా పుట్టుగు సఫలమాయ నిదివో
[9-177

ఇనుప గుగ్గిళ్లు నమలుట
నానించినుప గుగ్గిళ్ల నమలుట బలిమిని
ధ్యానించి మనసుఁబట్టి దైవముసాధించుట
[6-49

ఇనుమున నిరిగిన నీళ్లు
మనసుఁ దాగిన పాలివి మదిగల
కోరిక లిన్నియు
యినుమున నిరిగిన నీళ్ల యిల నాహారములు
[6-133

ఇప్పల్లేరు
యెప్పటి కెప్పటి సుద్దులేమోయి-నీపై
నుప్పరా లెగసీఁ జున్ను లేమోయి
యిప్పల్లేరులాయ మోని యేమోయి
వొప్పన గొనుమీ నేఁడు వోవోయి
[13-250

ఇముడుకోఁబడు
అరసి నాకుఁ బ్రత్యక్షమైన ఫలమున నన్ను
యీరీతి శ్రీవేంకటేశ యిముడుకోఁబడెను
[8-59

ఇమ్ము
ఇదివో నీ ప్రతాపము యెక్కడ చూచినాఁ దానే
యెదిటి బ్రహ్మాండము యిమ్ము చాల దెందుకు
[7-80

ఇరవు లెరుఁగు
సిరులు చనకుండినాఁజేయిచాఁచఁ బరులకు
యిరవు లెరఁగరాదు యిదివో మాయ
[9-1

ఇరవెఱుఁగు
యిరవెఱఁగీతని నిందరి లోపల
సరిగా మొక్కుట సహజపు వెట్టి
[9-269

ఇయ్యకోలు
యేది నీవు సేసినాను యిన్నియును నియ్యకోలే
సోదించనేఁటికియందు సొట్టులెంచనేఁటికే
[5-322

ఇరుగడ బంట్లు
బలిమిని వేదాంత పట్టభద్రులకు నిల
బలు రాజ్యపదవు లిరుగడ బంట్లు
[6-114

ఇరుమేలు
సారథియల్లవాఁడె చాలి రణభేరి యదె
ఆరయ విరుమేలా బ్రహ్మాదులు వారె
[8-274

ఇరుమొనసూది
నగవు నాతో కొంత నవ్వుతానే ఆవల
బిగటు మరియు గొంత వచరింతువు
మొగచి నీ మనసు యిరుమొనసూదియై యిపుడు
తగిలీని నీవు యెందలి వాఁడవో
[13-596

యిరుమొనసూదివి యెవ్వరివాఁడ వందుము
దొరవై నన్నుఁ గూడితి తొల్లె నీవు
[15-174

ఇరువు కొను
సిరులు మించఁగ మించ శ్రీ వేంకటేశుఁడ కూడి
యిరువుకో వలదా యిచ్చకము లిపుడు
[14-150

ఇట్టివలె యెలయించు
వొట్టియె ప్రకృతి వొరసి వేఁటలో
యిట్టివలెనే యెలయించీని
[8-224

ఇలవు
జలధిఁజాపముచేసి సాధించె బాతాళము
నెలఁత నీ రమణుఁడు నీకుఁగానె
యిలవెల్లా హరించె నెనసెఁ గొండ గుహలు
యెలమి నిన్నిటాను నీ కితవుగానె
[15-300

ఇలువెళ్ళరాని యిల్లాలు
బలిమి నీ వంతలోనె పైకొనఁగా లోనాయె
యిలువెళ్ళరానియట్టి యిల్లాలు సుమ్మీ
[15-248

ఇల్లిందాఁకా
పెల్లున నప్పటి నన్నుఁ బిలువకురా నీవు
యిల్లిందాఁకా కాకఁబెట్టి యిఁకనేలా ప్రియము
[17-333

ఇల్లిటము
చల్లనిచూపుల సతికి వలచిపోయి
యిల్లిటమున్నా వాఁడీతఁడు
[12-224

ఇల్లిదే
వెల్లివిరై హరి నీవు విషయాలఁజిక్కించితే
యిల్లిదే నిన్ను దలఁచి యిటుదూరే నేను
[7-22

ఇల్లు ముంగిలాసపడు
యిల్లు ముంగిలాసపడే నెప్పుడే
యీ గుణము
తొల్లి జనించనినాఁడు తొలఁగి
యెందుండెనో
[9–139

ఇల్లు ముంగి లొక్కరిది
వెల్లవిరిగి నడియెంత విచారించనిది యెంత
యిల్లుముంగి లొక్కరిది
యెరవు వొక్కరిది
[6–92

ఇల్లురికి మాటాడు
యిద్దె నాయింటనుండి యిల్లురికి
మాటాడేవు
తిట్టేనంటా నాపె నిదె సందుగా [17–321

ఇల్లురుకు
ఇల్లురికి మాతోనేల యీసడించ వచ్చేవు
చెల్లుబడాతని మీఁదఁ జేయవే నీవు
[13–252

ఇవల
చవిగంటే విడువఁడు సారెసారె నేపనులు
యివల నీతని పొందు లెట్టు సేసేదే
[13–87

ఇవ్వల
ఎవ్వరింక సరి నీకు నేమిటికిని
యివ్వలను నవ్వలను నిద్దరికె తగును
[15–290

ఇసిళ్ళపుట్ట
మదనజలంబుల కాలువ మీపెద్దల
పూర్వంబులు (?)
పొదలిన పుత్రుల యిసిళ్ళపుట్టలువెట్టిదము
[9–51

ఇసుక గుళ్లు
బాలులు యిసుకగుళ్లు వసఁగట్టు కాడినట్టు
వీలి వెట్టివాఁడు గంతువేసినయట్టు
[6–37

ఇసుకపాతర
ఇసుకపాతర యిందుకేది కడగురుతు
రసికుఁడ నన్ను నింత రవ్వశాయ నేఁటికి
[13–222

ఇసుకమీఁదగు
వెసఁగాఁగిలించుదాఁకా వేగిరించి
కొసరుదు
యెసగి నన్నుఁగలయ కేల మానేవు
కొసరి శ్రీవెంకటేశ కూడితివి నన్ను నీవె
యిసుకమీఁదైన చేఁతలేల మరచేవు
[15–263

ఇసుమంత
గట్టి నా చెవు లిసుమంత
కథలు నీకవి యెన్నో
పట్టవు నేనెట్టు విని భజియించేనయ్యా
[9–166

ఇసుమంతలు
కడు నిసుమంతలు కన్నుల చూపులు
ముడుఁగక మిన్నులు ముట్టెడిని
[8–47
పిసికి పూతకి చన్ను బిగియించి పట్టిన
యిసుమంతలు చేతులివియపో
[5–108

ఇహపరనాయకుఁడు
యిందిరావల్లభుఁడు యిహపరనాయకుఁడు
కందువ శ్రీవేంకటాద్రిఁ గాపున్నవాఁడు
[7–275

ఈ

ఈ [తద్ధర్మార్థక క్రియాప్రత్యయం]
విన్నవ మేఁటికి వేమారు
పన్నిన కరఁగులఁ బవరీ చెలియా
[15–230

ఈఁగు
వుప్పతిల్లు వలపెల్ల నొక్కమాటె రేఁగఁగాను
నిప్పువంటి తమకము నీఁగఁగ రాదాయను
[14–25

ఈఁతలు మోఁతలు
లేఁతనాకుఁ గొనగోరు లేఁత నీ వయసు
యీఁతలుమోఁతలు నికనేలయ్యా
[15-35

ఈఁతలేల మోఁతలేల
ఎంతలేదు చిత్తమా యీఁతలేలమోఁతలేల
వంతులకుఁ బారనేల వగలించనేల
[11-131

ఈఁతో మోఁతో
అప్పుడు వేంకట విభుఁ డలరించె నిదె
యిప్పుడె యీతని కృప యీఁతో మోఁతో
[12-340

ఈఁదించు
నినుపై శ్రీవెంకటేశ నీదాసుల నంటదు
యెనసి పరులనైతే యీఁదించీని మాయ
[11-11

ఈచవోయిన కాళ్లు
తప్పకన్నును బట్టతల గూనివీఁపు
పుప్పిగోళ్లను నీచవోయిన కాళ్ల
[వ. యో. వి. 4-754

ఈటాడు
ఈటాడఁ దిరువేంకటేశుఁ గన కిన్నాళ్లు
కోటకొమ్మల కెగసి గుంపించ వలసె
[11-2-27

ఈటు
మాట వొడఁబడికైతే మనసులుగరఁగును
యీటుకుఁ బెనఁగితేను యిచ్చకమౌను
[14-86

వాటమై వరతవచ్చె వనిత కోరికలు
యీటు వెట్టుకొన నేను యెవ్వరిఁబోలుదును
[14-121

తేటలుగా నీ నిజాలే తెలిసేఁ జెలులకెల్ల
యీటుతోడి కుచ్చితాలు యిఁక నేలయ్యా
[14-157

యేఁటవెట్టి శ్రీవెంకటేశుఁ డిదె
నిన్నుఁ గూడి
యీటుగానే మన్నించె నిఁక నెదురేదే
[14-169

నీటముంచు పాలముంచు నీ చిత్త మిఁకను
యీటున నీ పతి భావ మిది గలది
[15-39

నాటకపు నవ్వులే నవ్వి నాతో వేగించఁగ
తాఁటలుఁ దూటలు కాక తాపము మారీనా
కూటము గలిగెనంటా
కోరిన సంతోషముతో
యీటున నుండినదెల్లా నిందుకొరకా
[17-366

మాఁట నీతో నాడితిని మనసు దెలిసితిని
యేఁటికి నన్నుఁ బిలిచేవేరా నీవు
యీటుతో బెండ్లాడితివి యిట్టి నేసవెట్టితివి
వాఁటమాయె వలపులు వద్దనేనుందానను
[17-377

చీటికి మాటికిఁ దొల్లి చేసన్నకె వచ్చేవాఁడ
నీటున రాజసాన నీవెవ్వరి గైకొనవు
[17-386

ఈటున శ్రీవెంకటేశుఁ డింతలో
విచ్చేసి కూడె
పాటించి తా నేమనీనె పంతము లీడేరెనూ
[17-439

తేటలఁ గతలు చెప్పి దిష్టపు మన్నన లిచ్చి
యీటునఁ గోపముదీర్చె నిదివో విభుఁడు
[17-500
[వ్యర్థము,శూన్యము అని శ.ర.లో అర్థాలు. ప్రయోగాలు ఇవ్వలేదు. సూ. ని. ఇవే అనువదించారు. అర్థం చిత్యం]

ఈటుకు చేయు
నాటకపు తొంటివారు నడచిన మార్గమని
యీటుకుఁ జేసేఁగాక యిందేమి గలదు
[6-74

ఈటువెట్టు
పాటెల్లా నొక్కచో నుండు
భాగ్యమొక్కచో నుండు
యీటువెట్టి పెద్దతనా లెంచఁబనిలేదు
[6-182

ఈటువెట్టి శ్రీవెంకటేశుఁడిదెనిన్నుఁగూడె
మాఁటు దానవా నీకు మతకము లేఁటికే
[14-76

ఈటువెట్టుకొను
ఏఁటికయ్య మాఁటలు యింకా
తాఁటతూఁటలు
యీటువెట్టుకొని నిన్ను నేమనేమునేము
[15-233

ఈడగిలఁబడు
వోడుపోయినట్టి వుంగిటి బతుకుల
యీడగిలఁబడే మేమొకో [16-5

ఈడుకు చేయు
బేడిదపుఁ బెద్దలెల్లాఁ బెట్టిన తిట్టములంటా
యీడుకుఁ జేసేఁగాక యిందేమి గలదు
[6-74

ఈడుకు నీడు
చేచేతఁ బెనఁగకురే సిసినట్టే సేయనీరే
యేచి నేనే నేవసేసే నీడుకు నీడు
[17-168

ఈడు తోడు
తొయ్యలికిఁజేసన్నఁ దోరణపుఁజిగురాయ
మెయ్యెడఁదొయ్యలి మోహ మీడుదోడాయ
[15-24

ఈడుజోడు
యీడుజోడు గూడుక మీరిద్దరు
బదుకరయ్య
యేడ సుద్ది మిమ్మునేము యెరవు సేసేమా
[15-298

ఈడుజోడగు
కొంచిపెనఁగినమేను గొబ్బనఁగూడినమేను
యెంచఁగ నిదియె కదా యీడుజోడాయ
[14-253

ఈడు జోడాడు
సురగిరితో నీడుజోడాడు హేమ
గిరి శేఖరంబు నిక్షేపంబు సేసి
[ప. యో. వి. 2-787

ఈడువడు
నీడలనింతా నీ రూపములనె
యీడువడని తెలివియ్యఁగదే
[11-146

ఈడువెట్టు
చక్కని కన్నుల సూర్యచంద్రులుగాఁ
గలవాడు
యెక్కుడుగాకిందరిలో నీడువెట్టేదా
[9-56

యీడనె శ్రీవెంకటేశ యెనసితి నిదె నేను
యీడువెట్టి మెరయించు మిన్నిటా నీవు
[14-262

యేల మాతో నీడువెట్టే వెవ్వరినైనా
గాలి ముడియగట్టితే గట్టిపడీనా
[18-388

ఈడువెట్టుకొను
యేడకీడ నాగుణ మెఱఁగనివాఁడవా
యీడువెట్టుకొనేనంటే నెలతదాన నేను
[18-191

ఈడెఱుఁగు
ఈడెఱుఁగక వెంకటేశుఁడ నినుఁ గొని
యాడుట యది నా యపరాధము
[5-174

ఈడేరు
వీడని తలఁపుతో శ్రీవెంకటనాథునిఁగొల్చి
యీడేరి బదుకుటె యెన్నికింతె కాకా
[16-35

ఈడేర్చు
విత్తొకటి వెట్టితేను వేరొకటి మొలచునా
యెత్తిన శ్రీహరి నీవే యీడేర్చవయ్యా
[9-189

ఈతల [ఇవతల]
ఆతఁడె నామీఁది బత్తిఅవునట యిఁకనీవు
యీతల వెంగెములాడి యేమిసేసేవు
[17-353

ఈతల ఆతల
యీతల నాతల నేనెవ్వరి నేమనలేను
చేతనుఁడ నింతే నేను చిక్కిన వేమెఱఁగ
[9-248

ఈతలికి
ఘాతలఁ దానొక్కఁడే లంక
సాధించి వార్ధిదాఁటి
యీతలికి వచ్చినాఁడు ఇదివో వాఁడే
[11-206

ఈదగాలి
అలజడి చేతఁబాయనె యీదగాలి
యలజడి చేతఁ దా నందంద వొణఁకి
[వ. యో. వి. 4-611

ఈనము
మున్ను నీకరణి సొమ్ములును వస్తువులు
నెన్ని గైకొనినారొ యీనంబు లనుచు
[హ. యో. వి. 4-1196

ఈని [తద్ధర్మార్థక క్రియాప్రత్యయం]
అప్పటి నన్నె కొసరీనది వో ఆపె
నెప్పున నన్ని పనులు నీకె తెలుసును
[15-223

నినుపై శ్రీవేంకటేశ నీ దాసుల నంటదు
యెనసి పరులనైతే యీఁదించీని యాయ
[11-11

ఈపారు
యీపారి నేనైతే నిహపరాలకుఁ జిక్కి
పైపూఁతలేమిగానఁ బాలించ వో గురుఁడా
[9-153

ఈరసపు పగ
శౌరి నీ చక్రము నా భుజము మీఁద
నుండఁగాను
యీరసపుఁ బగలేదు యెదురూ లేదు
[9-242

ఈరసము
యీరీతి శ్రీవేంకటేశ యిటునన్ను గూడితివి
యీరసము మానెఁబాయకిఁక నుండేనేను
[13-255

అరజాన నాపె నీకు అకు మడుపిచ్చియిచ్చి
యీరసానఁ గోపగించె నేఁటికో గాని
[17-205

ఈరికె లెత్తు
చెలిచెమటలనాని చిత్తములో వలపులు
పులకలై మొలచెను బుజ కలిగె
యెలమి కోరికలై యీరికె లెత్తెనవే
బలుపంట లిఁక నీ భాగ్యము కొలదయ్యీ
[17-442

ఈరుచు
శిరసునెరులునీవుచిక్కుఁడియ్యఁగావిభుఁడు
కరఁగి నీమోము చూచి కగ్గీరుపఁగా
[15-278

ఈల కరచు
గాలపుఁ జిక్కుల కర్మపు తొడసుల
యీల కరచే మేమెకో [16-5

ఈలకొను
యీలకొని మాయామృగ మెమ్ముల
నొరసినమ్ము
రాలించె నుత్తర గోపురముపై గొడుగులు
[8-133

యీలకొన్న యెముకల యింటిలో
కాఁపురమింతే
యేలమాయ వెంటబెట్టేవేమి గద్దు నీకును
[9-45

ఈసడము
లాసిన శ్రీవేంకటేశులాగులెల్లఁగనుఁగొని
యీసడము దీర వ్వర మెక్కినైతినా
[15-32

ఈహి
ఈహి శ్రీహరిఁగంటే యింతలేదుగా వట్టి
దాహపుటాసల వెట్టిదవ్వు టింతే కాకా
[6-69

ఉంకువ
గబ్బిబొమ జంకెనలు ళళల మేనుంకువలు
అబ్బెను నేఁడు నీకు నంగనవల్ల
[14–58

అంకెల రతుల గెలిచె నలమేలుమంగ దన
లంకెలనుఁ గూడి నిను లాలించెను
వుంకువలు శ్రీవెంకటోత్తముఁడనీకొసఁగె
యింకా నిట్ల మీకు నిద్దరికె తగును
[15–290

జంకెల బొమ్మల జరనేనని సతి
అంకెల నినుఁగని అరమఱచె
సంకెలేని నీ చాయలలోనె
వుంకువ నీ వెట్లుండితివో
[15–188

ఇంకాఁ బెనఁగనేల యింతచాలదా
ఉంకువగా నింతపని కోరిచిన దానవా
[17–276

మంకులుదీరినాఁ దీరీ మాటలూఁకొనేవు
సుమ్మీ
వుంకువగా రాతిరింటి వొట్లకును
[17–434

ఉంకువలిచ్చు
వొల్లనే చేతులు చాఁచి వుడివోని వలపులు
చల్లి వుంకువ లిచ్చేవు చతురుఁడవు
[14–148

ఉంగిటు
కొంగువట్టె విట్టెనీవు కొలఁదిమీరేను నేను
వుంగిటాయ సరసము లుండవయ్యా
[17–142

ఉంగిటఁ గలుగు
కుంగేటి భోగములకుఁ గొనచింత
వుంగిటఁ గలిగె మాకు నోహో యీచింత
[10–48

ఉంగిటి
సంగడి నేనే నిన్ను సాదించ నేరక
వుంగిటి మొగమోటాన నుండితిఁగాని
[15–194

చెంగట నిందరిలోన సిగ్గువడి వుందానను
వుంగిటి దీరనివేళ నూరడించవలదా
[17–87

కొంగువట్టితియ్యగాను కోమలిమేనుమరచి
వుంగిటి నీ మేనిమీద నొరగున్నదా
[17–300

కొంగువట్టి తీసే నిన్ను కొమ్మదానె
యిందు వచ్చి
వుంగిటిఁ జిన్నఁబోయి వున్నాడవంటా
[17–392

ఉంగిటి బతుకు
ఓడుబోయినట్టి వుంగిటి బతుకుల
యీడగిలఁబడే మేమెకో
[16–5

ఉంగిలి
కొంగువట్టితియ్యకుర కూచున్నదానినన్ను
వుంగిటి నే రానోప నొళ్ల నొచ్చీని
[17–265

ఉంచము
మించు జక్కవలు తీఁగెమీఁద
వాలి వుండఁగాను
అంచెల నీ రమణుఁడు అది చూచి
వుంచానఁబయ్యెద జార నొగివిరులగొసెటి
చంచని తాలేచివచ్చి సరి గాఁగిలించెను
[15–67

వుంచపు గోరితాఁకులె వుంకువ సొమ్ములు
మించిన పలు నోఁకులె మయికిములు
[15–129

అంచెల నీ వానలేఁగా అట్టె విని
చొక్కకొంటా
వుంచముతో సారెసారె నూఁకొసుచెమేలు
[17-84

ఉంటవిల్లు
ఉవిద చన్నులు నీవు వుంటవింట వేసితేను
తవిలి పూబంతిఁ గొప్పు తరుణి వేసె
[13-124

ఉంట వింటవేయు
ఒంటినున్న నవ్వ వచ్చీ నో యమ్మా
వుంటవింట వేయుమనీ నో యమ్మా
[17-170

ఉండబట్టుకొను
అంది వుండఁబట్టకుంటే
అతని నిన్ను గూర్చినా
సుందరి మదనికే మొరవెట్టవే
[13-252

ఉండినట్టే ఉండు
యెడనెడఁజేఁదుగాదు యింతలో నేతీపుగాదు
వొడలితోడవే యివి వుండినట్టే వుండును
[9-252

ఉంబళి
మెంచి నడచే కాలమే యిందరికి నుంబళి
తెంచి యెచ్చుకుందు లిందుఁ దెలుప
నేమున్నది [7-76

జ్ఞానమే మాకు ధనము సర్వ వేదములు
పూనిన వైరాగ్యమే వుంబళి మాకు
[8-63

ఉంబళ్లు ఊళ్లు
పంచిన భూకాంతపతిఁ బాయక సేవించరో
వుంబళ్లు ఊళ్లునిచ్చే వున్నతుఁడు నతఁడె
[10-238

ఉక్కఁబట్టు
వుక్కఁబట్టి షట్టిమీఁద నునిచి రోలుదీసే
బొక్కితా నెందున్నాఁడో చొప్పయిదే
కంటిమి
[6-166

ఉక్కిపోవు
అనకమై నవ్వవేమె అంగన నీ నగవులు
వూని నీకు త్తికెలోన వుక్కిపోవుఁ జుమ్మీ
[15-26

ఉక్కిన కూడు
వుమురఁబెట్టఁగనట్టె వుక్కిన కూడయే మిం
తమకము చెల్లఁబెట్టె దగ్గరి రమ్మనవే
[14-57

ఉక్కుమీరు
చక్కనివాఁడవు మరి చంద్ర సూర్య
నేత్రుఁడవు
వుక్కుమీరి నీవెట్లా నుండినా నమరును
[8-202

చుక్కలు మొలపూసలు సూదులవాఁడి
రోమాలు
వుక్కుమీరెఁ జూడరమ్మ వుగ్ర
హనుమంతుఁడు
[10-85

నిక్కి కలశాపురిని నిండి శ్రీ వెంకటాద్రిని
వుక్కుమీరి హరిఁగొల్చి వున్నాఁడు
వెడుకల
[10-141

గక్కన నహోబలాన కంబములోన వెడలి
వుక్కుమీరి హిరణ్యుని నొడిసిపట్టి
[10-162

వొక్కొక్క రోమకూపాన నొగి
బ్రహ్మాండకోట్లు
ఉక్కుమీరి భరించక ఉన్నాఁడవట
[7-96

ఉగము దిప్పు
ఊరు దిప్పినట్టి యాస వుగము
దిప్పిన యాస
చేరవచ్చి దైన్య మందించిన యాస
[11-161

ఉగ్గువలేని ప్రసాదము
యెగ్గులేదు తగ్గులేదు యిఁక నీదాసులలోన
వుగ్గువలేని ప్రసాద మూనినది వొడల
[9–171

ఉగ్గువెట్టు
పాపపుణ్యము లొల్లక పరగ నాకెట్టువచ్చు
తేపఁ దల్లి వుగ్గువెట్టఁ దినకుండ వచ్చునా
[10–248

ఉచితము సలువు
అసదృశ రత్న ధనాది వస్తువులు
నొసగి తక్కినయట్టి యుచితముల్సలిపి
[ప. యో. వి. 3–2139

ఉచ్ఛిష్టపు దిడ్డు
తనువిది మలమూత్రంబుల దాకొని
యుంటిన పట్టము
దినదినము వుచ్ఛిష్టపు దిడ్డం దూరెదము
[9–51

ఉట్టిగొట్టు
అనుక కోలల నంది యంది కొట్టి
తేనెవుట్టి (?) గొట్టీ దేవకి సుతుఁడు
[8–149

ఉట్టిపడు
అట్టేశ్రీవెంకటేశ నీవంతరంగుఁడవుహరి
వుట్టిపడి కానకున్న వొచ్చము దేహికిహరి
[5–245

పుట్టిన భ్రమవంటిది పొదిగిన మచ్చరము
వుట్టిపడి నోరూరించు నూరకే ప్రాణులను
[6–211

వుట్టిపడీ మానుషము వొకనాటికొకనాఁడు
వట్టి కొంతుల యెదుట భంగపడే మిదివో
[8–248

అట్టి శ్రీవేంకటేశుఁడ వంతరంగుఁడవు
హరి
వుట్టివడి కానకున్న వొచ్చెము దేహికిహరి
[9–80

తొట్టిన పెంజెమటలుతోడనె బుసకొట్టులు
వుట్టిపడీఁజూడరమ్మ వుగ్రహనుమంతుఁడు
[10–85

ఉట్టిలేక ఊగు
వొగ్గిన సిగ్గులతోడ నుట్టిలేక వూఁగేవారి
అగ్గలపు టాసల వుయ్యాల లూఁచేవా
[17–523

ఉట్లపండు
పైకొనిచూడరో వుట్లపండుట నేఁడు
అకడ గొల్లెతలకు నానందము నేఁడు
[8–161

ఉట్లు గొట్టు
బాలుఁతో వీధులలోఁ బారాడువాఁడు
కోలలెత్తుక వుట్లు గొట్టేఁ జూండి
[5–159

కోలలువాఁచి వుట్లు గొట్టఁగాఁ బాలుఁబెరుగు
కాలువలు గట్టి పారెఁ గదవమ్మ
[10–161

ఉడిబడు
వుడిబడి కోర్కులు నొక సంసారము
బడిబడి యాసలఁ బరగీని
[7–270

ఉడివోయు
ఉడివోసి పెనుమంట లుడువీధి గెంట
నడిదంబు ఝళిపించి హరులఁ జక్కాడి
[ప. యో. వి. 6–409

ఉడివోవు
వుడుగ కన్నిటిలోన నుండుటయులేదు నీ
వుడివోయి యందుండ కుండుటయు లేదు
[5–173

ఒకటఁ గళాపూర్తి కొనరి యుండువట
ఒకట నిష్కళుఁడవై వుడివోవట
[11–33

వుడివోని పక్షియై వుండనైనా వచ్చుఁగాక
విడువ కెవ్వరినైనా వేఁడవచ్చునా
[5–222

వుడివోక వనములో వొప్పైన విరులు నే
ముడిచివేసి నంతనే ముద్దరా దాయను
[6-80

వుడివోవురాఁగా రాఁగా నున్నతకర్మఫలాలు
వుడివోదు దేవునిపై నొనరుభక్తి
[7-8

వుడివోఁగల దెన్నఁడు వుడివోఁ గలిగిన దే
కడగడనే తిరుగు కర్మమార్గము
[7-247

తడవి శ్రీవెంకటేశు దాసులఁ దప్పించి
వుడివోని జీవులకు నుపదేశించేరు
[8-13

వుడివోవు కోరికలు వొడుగదు కోపము
కడఁదాకా నీ మహిమ కాదనరాదు
[8-200

వుడివోదే కాలము వొకతతి గావద్దు (?)
చెడని శ్రీహరిభక్తి చేట్టుకట్టితేను
[8-230

చూడఁజూడఁ గొత్తలాయ
చుట్టమొకఁడు లేఁడాయ
వీఁడుబట్టుఅలుచాయ వేడుకలుడివోయను
[5-128

ఉడుబడి
చెమ్మఁజెమటలతోడ చేసన్న సేసే నబల
పమ్మి మాకు నుడుబడి పనులు చెప్పేవు
[13-251

ఉడుమండలము మోయు
ఉడుమండలము మోవనున్నతిఁ బెరిగినాఁడు
బెడితపు మేనితోడఁ బెనుహనుమంతుఁడు
[11-198

ఉడ్డ గచ్చకాయలు
వుదటునఁ బారిపారి వుడ్డగచ్చకాయ లాడే
ముదము వొలఁకఁగాను ముద్దుకృష్ణుఁడు
[10-172

ఉత్తర గోపురముపై గొడగులు
యీలకొని మాయామృగ మెమ్ముల
నొరసినమ్ము
రాలించె నుత్తర గోపురముపై గొడగులు
[8-133

ఉత్తరాలాడు
నీడనున్న రమణుని నిందలింద రాడఁగాను
యీడ నీ వుత్తరాలాడ కెందువోతివే
[14-136

ఉత్సవబేరము
అతులితంబగు భక్తి నా రమాపతికి
నతని యుత్సవబేరమై ప్రకాశించు
[వ. యో. వి. 5-396

ఉదిలి తొలగు
ఇదె చిక్కితివిఁక నెందువోయెదవు
వుదిలి తొలగరా దొహో నీవు
[9-108

ఉదుటులాడు
సిగ్గువడ బుద్దిగాదు సేవకురాలఁ గనక
వొగ్గి నీవెంత పచ్చిగ నుదుటులాడినను
[18-322

ఉద్దండీఁడు
పొద్దువోదా తనకేమి పోరువెట్టి వేగి లేచి
ఉద్దండీఁడు తనకేమి పూరకుండ బట్టదా
[17-160

పెద్దచేసెనంటానె పెనగొనవచ్చునా
వుద్దండీఁ డీతని మేనివొరపు లరయకా
[17-507

ఉద్దగళలు
కూలిన తలలును గుట్టపు దొక్కలు
నేలపై బారిన నెత్తురులు
వోలిఁ జూచుఁడిదె వుద్దగళలీ రణ
కేలిని విష్వక్సేనుఁడు గెలిచె
[6-108

ఉద్దము
వుద్దాలువెట్టేయాపె వూడిగము సేయగాను
వొద్దఁ గూచుండు మనుచు వొడివట్టేవు
[13-171

ఉద్దవిడు
వుద్దవిడి లంకచొచ్చి వుంగరము సీతకిచ్చి
అద్దివో రాము మెప్పించె హనుమంతుఁడు
[10-272

ఉద్దువుద్దులగు
నిద్దురలో తెలివంటా నీథలోని యెండంటా
వుద్దువుద్దులై లేని వొద్దిక నున్నారము
[11-3-7

ఉద్యోగము
పడఁతులు సేసినట్టి భాగ్యము కొద్ది
వుడివోనియట్టియెన్నో వుద్యోగాలవాఁడవూ
[14-256

ఉనికిమనికి సేయు
కొనమొదలైనవాఁడు గురిదానైనవాఁడు
వునికిమనికి సేయ కూరకుండేనా
[6-119

ఉనుచు
వుడివోక తాపుమారై వునిచిన వుంగరాలు
[14-278

ఉనుపు చేఁతలు
పెనగుచు నీ విట్టి ప్రియములు నెరపేవు
వునుపుఁ జేఁతల వూటుకూరి చెన్నరాయి
[16-24

ఉనువగు
కనక మిత్తడితోడ కలయ సరిఁదూచితే
ఉనువవునా అది దోషమవుఁ గాక
[6-17

ఉన్నతి అంతరంగము
విన్నపాల కెవ్వరికి వేళగాదు
వున్నతి నంతరంగాన నున్నాఁడు దేవుఁడూ
[15-93

ఉపకారపు చుట్టము
చిరజీవి యీతఁడా జితేంద్రియుఁ డితఁడా
సురల కుపకారపు చుట్ట మీతఁడా
[6-223

ఉపజిహ్వ
వున్నతి నీకడకు రాకున్న కాళ్లు మరగాళ్లు
సన్నుతిసేయని జిహ్వ సరి నుపజిహ్వ
[7-216

ఉపమ
ఉపమల నేనార్జించిన ఉన్నతధనంబు నీవు
తపము సేయఁగాఁగలిగెడు తత్ఫలంబు నీవు
[7-106

అపరిమిత దురితాలైనవి యే
ఉపమచేత నన్నుద్ధరించెదవయ్యా
[5-17

ఉపమ గెలిచెననె యొరుఁ జెఱుచుటలా
విపరీతపు గుణ విధ మొక రోతా
[5-26

ఉపారము
దిందుపడ నుపారము దేవరకుఁజూపినట్టు
ముందరనన్నియుఁబెట్టి మొక్కెదెచాలును
[16-53

ఉపారమిచ్చు
దప్పిగొంటివని నీకు గప్పుర ముపారమిచ్చి
ముప్పిరి నీ విరహానను వెంకటేశ
నిప్పునుచు భ్రమసితిరా
[13-223

ఉప్పటించు
తప్పక చూచితిఁగాక తడవితినా నిన్ను
వుప్పటించి యంతేసి మమ్మొరసేవే
[17-1+8

ఉప్పడమగు
ఉప్పడమయి దేహమనే వూరఁబెద్ద చావడి
ఉప్పతిల్లి దేహి కొలువున్నపుడు
[6-124

ఉప్పతించు
నారుకొన నెన్నికంకణాలు దీఁగట్టుకొనినా
వూరివారి కేమిటికే వుప్పతించను
[13–152

ఉప్పతిల్లు సంపద
యిప్పటికిఁగలపాటి యెంత పేదయినా మేలు
వుప్పతిల్లు సంపద నాకుండినా మేలు
[8–15

ఉప్పరములు మాను
ఉప్పరములు మానియైన నుండలేదు
లోకమందు
నిప్పుడైన నీ విహారమిట్ల నాయెను
[5–67

ఉప్పరా లెగయు
యెప్పటి కెప్పటి సుద్దులేమోయి నీపై
నుప్పరా లెగసీఁ జన్నులేమోయి
[13–250

ఉప్పరిగె
అదివో యుప్పరిగెపై నాకుమడిచి నీకీఁగా
వదనాన నందుకొనె వడినెంత వలపో
[4–2

ఉప్పవడమగు
ఉప్పవడము గావయ్యా
ఉయ్యాల మంచముమీఁద
గొప్పగొప్ప కన్నుల గోవిందరాజా
[4–102

ఉప్పవడము
ఉప్పవడము గాకున్నా రిందఱు
యెప్పుడురేయి నీ కెప్పుడు పగలు
[5–90

దప్పిదేరుతన మోముఁ దమ్మితోడనిదెపీఁడె
వుప్పవడముగఁ బాదాలొత్తరమ్మా
[12–337

ఉప్పునీరును జొచ్చియుండు
ఉప్పునీరును జొచ్చియున్నట్టి మనుజుఁ
ఉప్పరో లోనుగా కతఁడేల యుండు
[వ. యో. వి. 4–431

ఉబ్బడఁచు
పట్టరాని జవ్వనము పరసిపోతే ముదిమి
నెట్టుకొని వుబ్బడఁచీ నీ మాయ
[16–180

ఉబ్బు-సగ్గు
వుక్కున గర్వించి యుబ్బుదు సగ్గుదు
కక్కసమైనది కడగనరాదు
[10–293

ఉబ్బు-సగ్గులు
నెలపై వుబ్బుసగ్గులేనిచ్చటఁబోటునుఁబాటు
బలువైన యాసే బడబాగ్ని
[6–56

యేతుల వుబ్బుసగ్గులు
యిలమీఁదనాతనికి
చైతన్యమొప్పుడితఁడు సింగారవిభుడు
[8–114

ఉబ్బలిక త్తె
గుబ్బలనీసారెలంటాఁగూడి పట్టేవౌనంటే
వుబ్బలిక త్తెయనుచు నుప్పటించరా
[18–399

ఉబ్బుఁగవణములు
వుడివోని యాసలే వుబ్బుఁగవణములై
విడువదు మతికేటి విచారమో
[11–75

ఉబ్బు మాను
నిత్తెము వేనీళ్లఁ గడిగినాను
మత్తిలి వుబ్బు మానదేలయ్యా
[5–160

ఉమినాకే చవుతాలు
వోయయ్యాయిదియెల్లావుమినాఁకేచవుతాలు
చాయల శ్రీవేంకటేశు శరణను జీవుఁడా
[6–157

ఉమురఁబెట్టు
వుమురఁబెట్టఁగనట్టె వుక్కిసకూడా యేమి
తమకము చెల్లఁబెట్టె దగ్గరి రమ్మనవే
[14–57

ఉమురు వెన్నెల
వుమురు వెన్నెలకుఁగా కూహింతు
నిన్ను బైకొన
భ్రమసి నీవే నేనని భావించి వూరకుందు
[18–190

ఉమ్మగింత
కమ్మని నీమేనితావికానుకియ్యగానియ్యవే
వుమ్మగింత చల్లెడి నీ వూరుపులకు
[12–220

ఉమ్మగిలు
యెన్నాళ్ళ పాపమొకో యెడతెగగ నాలోన
వున్నతపుఁ గోపమై వుమ్మగిలీని
[6–105

సడిఁబెట్టి సారెసారె సరసమాడుటకంటె
వుడివోని బత్తితోడ నుమ్మగిలుటే మేలు
[18–109

ఉమ్మచెమటలు
వుమ్మచెమటలఁ దోగె నువిదకాఁకలరాఁగె
యిమ్ముల నన్నీ కడకంపె నెఱఁగమరి
[17–312

ఉమ్మడి
చిమ్ముచుఁ గొసరఁగాని చేతులు నీపైఁజాచి
ఉమ్మడి నా గోరికొన లొడలెల్లనింతును
[13–26

ఉమ్మిడి
నెమ్మదినిసింహమే నెన్నడుమైవుండఁగాను
వుమ్మడి నాకసముతో వుపమేటికే
[13–166

ఉరుటు
గురుమంత్రము నేర్తుమా
గోవిందుఁ డితని నామ
మురుటై లోకాలనెల్ల నుండఁగా గాక
[10–111

ఉరుటుగాఁ జూడరంటా నువిదనేల
జంకించేవు
శిరసు వంచఁగవద్దా చిన్నదానికి
[13–91

ఉరుటునాయఁడు
రొమ్మునఁబొసగల వురుటు నాయఁడంటానే
బమ్మరపోవుచు మాపై నొరగేవు
[14–194
[ఈమాట 'బలుదొర' కోవలోనిది. ఈ సంకీర్తన తొలిచరణంలో దానినివాడారు.]

ఉరుత మెచ్చు
నీకుఁ దొల్లే యలవాటు నిరుహేతుకపుదయ
జోక నురుతమెచ్చిన సులభుఁడవేకా
[9–162

ఉర్వికి మింటికి నొక్కటఁ బెరుగు
ఉర్వికి మింటికి నొక్కటఁ బెరిగిన
సార్వభౌమునకు శరణ్యము
[11–81

ఉఱక
మఱియునురతపుఁజెమటలుజొబ్బిలఁగాను
వుఱక నాపైఁ బూనేవు వుద్దండాల వోరి
[17–373

ఉఱ్ఱుగొను
వెఱచి బ్రహ్మాదులు వేదమంత్రములో
వుఱ్ఱు గొనియాడేరో చక్రమ్మా
[5–125

ఉఱ్ఱూఁతలూఁచు
తమకముగడురేఁచు తలపు ఉఱ్ఱూతలూఁచు
నిమిష మూరకుండదు నీ మాయ
[9–251

ఉలిపచ్చి
ఉలిపచ్చియై యుండ నొకయింత యూరి
పలకెక్కి గుగ్గిల పదునుగా నిచ్చి
[వ. యో. వి. 4–77

వులిపచ్చినవ్వులతో వున్నాఁడవందుకు నీవు
యెలమి నీమనసాపె యెటులా నెరిగెనో
[16–116

ఉలివచ్చి
అలిగి రాకుండఁగాను ఆనలెపెట్టఁగాక
చెలి నిన్ను దిట్టితే చెల్లదా నేఁడు
వులివచ్చిసిగ్గుతోడ నూరకున్ననుండెఁగాక
చలివాయఁ జెనకితే జంకించేవా నీవు
[15–145

యెలమి జవ్వనమున నెదిగి
వులివచ్చి గోరు మోప కొదిగీ నదివో
[14–68

నెలవికి నవ్వువచ్చె చేరి నీతోమాటాఁడగ
వులివచ్చి సాము నీతో నోపమయ్యా
[15–55

వులివచ్చి విరహాన నుడుకుతా నుందేవారి
వలపుల యెండలనే వడచల్లేవా
[17–523

ఉలివెచ్చ
వొగిఁబన్నీరు చల్లితే వులివెచ్చ దోఁచెఁగా
నగినగి ఆపె నీతో నాలినేయఁగా
[17–48

ఉలుకుట్టుఁ జేఁతలు
వులుకుట్టుఁ జేఁతలకు నుస్సురంటా
నున్న నాతో
యెలయించి నవ్వు నవ్వేవేరా నీవు
[17–384

ఉలుగులిగెత్తు
వలపుపచారాల వనె తము
వులు గులిగెత్తఁగాను వోదువువా నీవు
[14–133

ఉలుపాపట్టు
వడఁతి వయ్యెదలోని పాలిండ్లు నీకు నిచ్చె
విడిదలనేపె నిందు విచ్చేయవయ్యా
వుడివోని వలపుల వులుపా వట్టిన దిదె
వెడఁగుఁదనా లేఁటికి విచ్చేయవయ్యా
[14–21

ఉల్లిపు బంధువుఁడు
తల్లియై పోషించు తండ్రియై రక్షించు
వుల్లిపు బంధుఁవుఁడై వొడలరయ
[7–183

ఉవ్వాబు
జవ్వాది మెఱుఁగు హస్తముల డాలించి
యువ్వాబుగా నూర్పు లోసరింపుచును
[వ. యో. ఐ. 3–1219

ఉవ్విళ్లూరు
పువ్వులదండలు యిరుబుజాలపై వేసుకొని
ఉవ్విళ్లూరగొలువై వున్నాఁడు దేవుఁడు
[11–229

తవ్వఁగాఁగూడె శ్రీవెంకటరాయఁడిదిచాలదా
వువ్విళ్లూర సన్న నేయ వొద్ద నిక్కవలెనా
[14–138

నివ్వటిల్లి నీ నవ్వు నేఁడె నాతో వలెనా
వువ్విళ్లూర రేపు గొంత వుండనీరాదా
[17–499

ఉసికొలుపు
కదుముక వచ్చేటి బలురోగపుఁ
గుక్కల నుసికొలిపి
వదలక ముదిసిన ముదిమే వాకట్టుగఁగట్టి
[5–201

ఉసురుగొను
ఉగ్గున రేపల్లె వుసురుగొనేటి వాని
దగ్గరి తమకాన దడవీనయో
[12–260

ఉసురుతోడి సుఖము
వుసురుతోడి సుఖము వుండినపాటేచాలు
కొసరి జన్మము లింకాఁ గోరనోపనేల
[8–7

ఉసురు మానై పుట్టు
వుసురు మానై పుట్టి వుండనైన వచ్చుగాక
విసువక నీరి వారి వేసరించ వచ్చునా
[5–222

ఉసురెక్కు
ఉసురెక్కఁగదె దీని యొరపు నూరుపుల
పొసఁగి వేంకటపతి పొందు దెలిపెడిని
[4–13

ఉసురై వుండు
పొసగి లోకములెల్లఁ బూర్ణుఁడవైన నీవు
వుసురై నాలోన నీ వుండు టెంత
[7–217

ఉస్సురను
డప్పము చెడినవాని తరుణి కౌఁగిటఁజేతి
అప్పటప్పటికి నుస్సురనిన యట్లు
[5–143

ఉస్సురస్సురను
తిక్కవట్టి నాకునాకే దేవతలకెల్లామొక్క
వొక్కరి వాఁడగాకుందు
వుస్సు రనుకొంటాను
[8–98

లెస్సబుద్ధి చెప్పరే లేమ లిందరుఁగూడి
వుస్సురస్సు రనఁగానె వొద్దికి నేఁబోదునా
[17–274

ఊ

ఊఁకు
వచ్చినవూఁకువ నిన్నువడి దమకింతుఁగాని
యిచ్చకురాలనే నీకు నిటు నేను
[15–296

ఊఁకొను
అండఁబేరుకొంట నాది
అందుకు నూకొంట నీది
దండియైన దేవదేవోత్తముఁడవు గాన
[7–199

ఊఁచి విడుచు
తూచిన నిరుదెస దుఃఖసుఖంబులు
వూఁచి విడుచుటే వోపిన తెలివి
[9–50

ఊటచెలమ
కందువ శ్రీవెంకటేశ కరుణించవయ్య
యింక
పొంది వూటచెలమాయఁ బుట్టగులసివము
[11–122

ఊటెత్తు
చినుకుచు జడివట్టి చెమటలవాన
చనుగొండ లూటెత్తె జాలువారంగ
[శృ. క. 557

ఊడించు
గరిమఁగర్మబంధాలు గట్టినతాళ్లు వూడించ
నిరతిఁగలదుగా నీ భక్తి నాకు
[ ]

ఊడిగేలవారు
పూని వూడిగేలవారు పొంచి వాకిటనుండిరి
మేనులు సోఁకిన రతిమీఁద నేమెరఁగము
[15–278

ఊడిపడ్డవాఁడు
యెంచనేలమమ్ము నీవు యిలజాణలలోనెల్లా
అంచె నూడి పడ్డవాఁడవంత మాతోవలెనా
[17–510

ఊడుచు
అభయ మభయము శ్రీ యాదినారాయణ
ఉభయకర్మము నాకు నూడుచుట కొరకు
[11–121

ఉరియై తగులుఁ గర్మమూడిచితే నూడును
ఇరవైన హరిమాయ లెలయింపుచున్నవి
[11–179

ఊతగొను
వుండినీశరణమను వూతగొని యొక్కతిని
కొండలప్ప నీవనేటి కొన ఫలము కొరకు
[10–200

ఊఁదర బలసినట్లు
పరదేశి పట్టణమున పదుగురు నేగురుఁ గూడుక
తరఁగఁగవరిచెడ నూదర బలసినయట్లాయ [11-3-6

ఊఁదితే పోవు
సేదదేరే చనవులు చిత్తమునఁ దగిలితే
దూదే వయసేమి వూదితేఁబోను [16-74

ఊఁను — ను
[కూడా, సైతం అనే అర్థంలో మాట చివర వచ్చేది]
మక్కువ నాపైఁజల్లి మన్ననలు నించితివి
యెక్కడి సుద్దులు నీకు నేమి చెప్పేము
చెక్కులూనుఁ బలకించె చేతులిట్టె చెమరించె
వెక్కసానవె నిన్ను వెంగమాడ నేఁటికే [15-234

దొడ్డవాఁడ వౌదువు దొరావూను నవుదువు [15-240

ఊఁరఁగల కర్మములు
సారెసారెఁజచ్చిచచ్చి జననమునొందేదెల్లా
వూఁరఁగల కర్మము లొగిఁజేయుట [9-271

ఊఁరఁజుట్టము
ఊఁరఁజుట్టపు శ్రీవెంకటోత్తముడైన వానికి
యేరీతిఁ దమిరేగి నేమి చెప్పేవే [13-241

ఊఁరఁబంచుకొను
వొకని రతిసుఖమంటి యింతయును వొనరఁ బొందవలదా
వొకని దుఃఖ మంతయు వూరఁ బంచుకో వలదా [7-19

ఊఁరఁబసులు
కావించిన యేల కామధేనువుల
కేవి యూరఁ బసు లీ దవునా [9-61

ఊఁరఁబొత్తు
యీసరినే శ్రీవెంకటేశు డిట్టె నన్నుగూడె
వోసరించితే బువ్వము వూరఁబొత్తుగదా [7-51

ఊఁరఁబొత్తులు
అత్తనంటాబిలిచేవు అక్కడ నిక్కడ నీకు
అత్తలెవ్వరోయి వూరఁబొత్తు లల్లుడా! [17-322

ఊఁరగాథలు
నాలుకను మంచి హరినామ మొకటుండగా
గాలిఁబోయేటి వూర గాథలేలా! [8-187

ఊఁర జాతరబోనాలు
గండపురాకాసి వేఁటకాఁడవు నీ కమరును
దుండగపుటూర జాతరబోనాలు [15-9

ఊఁరట మాటలు
సారెకు నోరికిఁ జూడ చవులై నవ్వులై
వూరట మాటలై వుండుగాన [5-91

ఊఁరదయివములు
చేరి యీతఁడే శిక్షించ రక్షించ
వూరదయివములు వొగిని తనిసిరా [9-240

ఊఁరబావ
వంతపు రమణుఁ డూర బావయై రాఁగాను
యింతేసి బుద్దులు చెప్ప కెందువోతివే [14-136

దోవల వలపుచల్లి వూర బావవైతివి
కావించి మమ్మునేలి మగఁడవైతివి [18-540

ఊఁరమాటలు
నగుతా నిన్నుఁ బొగడ నాలు కిచ్చితివిగాక
అగడుగా నూర మాఁటలాడు మంటివా [16-40

ఊరవదినె

ఇదియేమె వీని గుణ మెటువంటిదే
వదలక నవ్వ నూరవదినె నా నేను
[16-89

ఊరవిందు

కిందిచూపుల గిలిగించి ఆల
మంద గొల్లెతల మరగించి
సందడి వలపించి జవరాండ్లపూర
విందులైనట్టి వేడుకకాడ
[16-82

ఊరవెట్టి

ధర్మానఁ గొనితెచ్చిన దాసులకు వూరవెట్టి
అర్మిలిఁజేయఁగఁ బని అంతలేదు
[9-173

ఊరసుద్దులు

సొలసి నాలుక నూర సుద్దులె తడవఁగాను
యిలపై నిన్ను నుతించే దెన్నఁడయ్యా
[16-36

ఊరుపుగాలి

వొప్పగుఁ బ్రాణములవి వూరుపుగాలి వెంట
యెప్పుడులోని వెలికి నెడతాకును
[5-259

పంచభూతముల చేతి
బంధమొక్క దేహము
యెంచగ నూరుపుగాలి
యిది యొక్క దేహము
[10-47

ఊర్పుగాలి

వొక్క చిత్తమేల యౌను వూర్పుగాలి
వినరుగా
చిక్కి గుణత్రయముచేఁ జెదరుఁగాక
[10-61

ఊసివానిఁ గైకొను

వేసరి బానిసిఁ జవివెదక న దిఁకనేల
వూసివానిఁగైకొంట వొల్లకుంటే మానుట
[10-223

ఊహాపోహలు

మోహ బాంధవములకు మూలంబు తనువు
వూహాపోహలకు వునికి యీ తనువు
[10-42

ఎ

ఎంకలి

కొమ్మ నిన్నంతలోఁ గూడి మోవులనె
చిమ్ముచు విందులు సేయఁగానె
యిమ్ముల శ్రీవెంకటేశ్వర తెంకలి
కమ్మరఁ బెంచేవు కడలేదా
[17-383

ఎంగిలికిఁ జేతులొగ్గు

వేవేగ బిడ్డలబేర్లు విభునికిఁ బెట్టరో
హోహో యెంగిలికిఁ జేతులొగ్గరో రక్షించీని
[7-11

ఎంగిలిపొత్తు

రంగుగానీవున్నచోటు రాతిరేవింటిమినేము
మెంగిలి పొత్తులమాట లీడనేలా
[15-231

ఎంగిలిబాయు

పుట్టినట్టైవున్నవాఁడు పోలేదు రాలేదు
యిట్టె నీ దాసుఁడనై తే యెంగిలెల్లఁ బానె
[8-8

ఎంగిలి బుట్టిన మేను

యెంగిలిఁ బుట్టినమేను హేయమే
వెదకుఁగాక
చెంగలించి పావనము సేసుకొనీనా
[10-186

ఎంగిలి మనుజులు

అంగనల రతుల యానల నీఁదేటి
యెంగిలి మనుజుల కెగ్గేది
[5-257

ఎండకమ్ను
విందు రాజసముతోడ నీవాతని వద్దనుండి
యెండ కమ్మనీడ కమ్ను నెరిఁగే నచే
[14–110

ఎండ చూపులు
అందల యానల నాఁకలా యటువంటి
యెండచూపులను దవ్వులేలతీరునోయమ్మా
[4–54

ఎండనీడ
యెడపుల నివిరెండు యెండ నీడవంటివింతే
కడనుండి నీమేల (?) కరగేమో నేము
[8–9

ఎండనీడ బదుకు
యింపు సుఖదుఃఖాల యెండనీడ బదుకు
మంపుఁ గామక్రోధాలమాటు బదుకు
[7–163

ఎండపొద
మట్టమై తలిరు జొంపములతో నొక్క
పొట్టమై లోనెండ పొడవడకుండ
[వ. యో. వి. 2–164

ఎండమావి బయళ్లు
భ్రమయకుఁ డెండమావి బయళ్ళు
చెరువులంటా
అమర నీకఁడే నుండి హరి వాసుదేవుఁడు
[10–183

ఎండమావుల నీళ్లు
వతులతో నవ్వులు చందమామ గుటుకలు
మతి తలపోఁత లెండమావుల నీళ్లు
[7–34

ఎండలోని నీడ
ఎండలోవి నీడ యీ మనసు
వందు గాయ పేయఁ బనిలేదు మనసు
[11–3–125

ఎంతకెత్తుకొను[=ఎంతపనిచేయు]
ఎంతకెత్తుకొంటివి నీవేరా వోరి
చెంతల నవ్వు నవ్వేవు చెల్లురా వోరి
[17–373

ఎంతలేదు మాటలు
ఎంతలేదు మాటలు యేడకేడ సుద్దులు
యింతవాఁడవౌత నిన్ను నెరఁగనా నేను
[15–229

(బహువచన ఏకవచన మిశ్రమవాక్యం)
ఎందాఁక
ఏమి నవ్వేవు మాతోను యెందాఁకా
నీ పంతము
[15–265

ఎకసక్కెఁడు
వికటించి మేనమామ నీటికేగి తానె చంపే
యెకసక్కెఁడు నీనితోనేఁటి చుట్టరికమే
[15–102

ఎక్కసక్యము
మొక్కులే సారెకునైనా మోపులై
వేసట పుట్టు
యెక్కసక్యాలకుఁ బాదమేల పట్టేవయ్యా
[13–31

ఎక్కిరింత
చెక్కుల రేకలునీవి సిగ్గుల రాసులు నావి
యెక్కిరింత పతివైతి వేమనేమయ్యా
[14–237

ఎక్కు
నేము నేసేయంది మారు నీవే చేకొంటివి
నేమపు నా పూజలెల్లా నీకు నెక్కెనయ్యా
[10–46

ఎక్కువ
ఘనచక్రముతో గరుడని నెక్కుక
కినిసి మెరయు నలకృష్ణునిని
[9–30

ఎక్కుడు
చేల్లునయ్య నీవు నాకుఁ జేసేచేఁత
యెల్లవారిలోన నిది యెక్కుడా నీకు
[14–139

ఎక్కుడు కెక్కుడగు
మర్మంబుశ్రీహరి నీమఱుఁగు చొచ్చినఁగదా
కూర్మిఁ దనజన్మ యెక్కుడు కెక్కుడౌట
[6–104

ఎగదిగ చూచు
చిగురుటాసఁ దగిలిఁ దగిలి
చింతా జలధిఁబడి
యెగదిగఁజూడఁబోతే యెందుకు నెక్కినది
[9–24

ఎగదిగనాడు
జగతిఁ బ్రాణములు సంసారబంధము
యెగదిగనాఁ డగు నెవ్వఁడనయ్యా
[9–150

జగడాలు మానరాదా సరసమాడేటివేళ
యెగదిగనాడితే యెగ్గులున్నవా
[13–84

ఎగదిగరవములు
యెగదిగరవముల హోలల్ల యనుచు
నగపడి యవి మోచి యరుదెంచి వారు
[వ. యో. వి. 7–443

ఎగపోఁతకాఁడు
సొలయు నీ చలిగాలి సోమరిపోతు
ఎలయించు విలుఁడన్న నెగపోఁతకాఁడు
[వ. యో. వి. 3–2077

ఎగపోయు దిగపోయు
యెదుటనే ఆపె నవ్వు యెగపోసి దిగపోసి
కదిసెందరు నవ్వినాఁ గనుఁగొనవు
[13–158

ఎగసక్కెఁడు
నిగిడి పోపోచాలు నిన్నునెవ్వఁడెఱుఁగును
యెగసక్కెడవు తొల్లే యేమీ ననవోపము
[13–59

ఎగసక్కెఁడవు నినునేమి చెప్పేము
నగితేనే సెలవుల నానఁ చాలుమాపేవు
[13–156

నగువారి నెరఁగడు నీపై నానవాలు వెట్టి
యెగసక్కెఁడు వీనిదెంత నేరుపే
[17–198

ఎగసక్కెము
తగు నీకు నిటువంటి తగవులెల్లాఁజెల్లు
యెగసక్కెలాడ మాకు నేలయ్యానిన్నును
[10–164

నగినగినీతోను ననుపు నటించితేను
యెగసక్కెలి వియంటా నేలదూరేవు
[15–102

ఎగసక్కెమాడితేనే యెంత సేసేవు
మగువతోనె నేఁడు మంకులేల నీకును
[[17–392

ఎగసక్యం
మొగము చూపులే కడు ముంచుకొనునే
పొద్దు
యెగసక్యా లిఁకమీఁద నెట్టుగాఁ గలదో
[14–32
(యత్వయుతం)

ఎగసక్యము
ఎగసక్యపు దానవా యిందరు నెరఁగకుండ
అగడుసేయవలసి అనీ నంతెకాకా
[14–225

ఏలోయి మాతోడి యెగసక్యాలు
జాలిఁబడి వున్నవారి సటసేసేవా
[17–523
(యెగసక్కెము, యెగసక్యము అనిరెండు విధాలా ప్రయోగాలున్నాయి. నిఘంటువులు 'ఎక' అనే రూపాన్నేగాని 'వేగ' అనే సరళరూపాన్ని స్వీకరించలేదు)

ఎగువ దిగువ
అగపడి శ్రీవెంకటాధిపుఁ గొలిచితే
యెగువ దిగువ మా కెదురేదయ్యా
[10–260

ఎగువ లోకపతి
నగు శ్రీవెంకటనాథుఁడె మూలము
యెగువ లోకపతి యితఁడే కాఁడా
[9–202

ఎగుసనబెట్టు
తగువులుచెప్పు తా గాఁతాళముగొంకరేచుక
యెగువనబెట్టే రేసు లెవ్వతో యీ పె
[17-77

ఎగ్గుతగ్గులేదు
యెగ్గులేదు తగ్గులేదు యిక నీ దాసులలోన
వుగ్గువలేని ప్రసాద మూనినది వొడల
[9-171

ఎగ్గు, తప్పు
సిగ్గరిచెలులము నీ చిత్తము వచ్చునోరాదో
యెగ్గులు తప్పులెంతుము యింతేసికనోవ
[17-11

ఎగ్గుపట్టు
వుడివోని నీమన్నన నుల్లసము లాడినాను
యెడనెడ నందుకుఁగా నెగ్గుపెట్ట నేనూ
[18-377

ఎగ్గువట్టు
మచ్చిక గలిగినది మందెమేళాన నొలయు
యెచ్చుకుందులెంచి మరి యెగ్గువట్టఁదగదే
[18-146

మటి నీచిత్తమురా మాటలాడేనంటా వచ్చి
యెఱుఁగ కేమాడుదునో
యెగ్గువట్టకువయ్యా
[18-258

యెగ్గువట్ట బుద్ధిగాదు యిచ్చకురాలఁ గనక
దిగ్గన నీవే వనితఁ దెచ్చుకొన్నను
[11-322

ఎగ్గులెంచు
వొగ్గివిన్న పాలు వేతువుబ్బునఁజిత్తమెరఁగ
యెగ్గులెంచితే నావల్ల నెన్ని లేవయ్యా
[7-89

ఎగ్గువట్టు
యిందుకుగా నాఁతడు యెగ్గువట్టెనా నిన్ను
విందుల వెరపుజల్లీ వెరపేలమ్మా
[17-10

ఎగ్గు సెగ్గెఱుగు
యెలమి రతిపరవశము యెగ్గుసిగ్గెఱుఁగునో
బలిమిఁ దిట్లకు నొడఁబఱచుఁగాక
[6-11

ఎచ్చరించు
కొంచక బుజియించుమని
కోరి యచ్చరించవద్దు
పెంచిన తనయాఁకలే పిలిచితెచ్చీని
[8-184

ఎచ్చరు
కొండవంటి తనలోనె కోపమురేఁగవచ్చితే
దండనే యెచ్చరి వూరకుండుచే బుద్ధి
[6-195

ఇంతలోనే యెచ్చరేది యింతలో
మోసపోయేది
చెంత వలసినట్లుఁ జేసుకొంట (?) దేహికి
[9-60

ఎచ్చారిక
అచ్చపు శ్రీవెంకటేశ ఆయమెరిఁగి కూడితి
వెచ్చారికతోనుండఁగ యిట్టెమెచ్చనైతిక
[15-251

ఎచ్చు
నిచ్చలు శ్రీ వెంకటేశ నిధానము నీభక్తి
యెచ్చినాఁడ నింతటా నీదేరే జన్మము
[6-172

ఎచ్చుకుందు
ఇచ్చగించి నవ్వు నవ్వే వేమనేవయ్యా
యెచ్చుకుందులేదు మీలోనిఁకనానతీవయ్యా
[14-29

యెచ్చుకుందు లేకున్న నెక్కుడైనాసుఖమే
యిచ్చకుఁడైన హరి తన కియ్యావలెఁ గాని
[7-128

ఎచ్చుకుందు అగు
అరిది శ్రీవెంకటపతి ఆలయము లంటితి
నిన్ను
యెరవుగా నిన్నేమనిన యెచ్చుకుందుగాదా
[15-31

ఎచ్చుకుందులాడు
ఇన్నాళ్ల నెఱఁగనైతి నెచ్చుకుందు లాడితి
[13–27

ఎచ్చుకుందులు
మచ్చికతో నీవునేను మాటలాడఁగా విని
యెచ్చుకుందు లెంచవచ్చీ నెవ్వతో యీపె
[17–77

ఝెంచినడచేకాలమే యిందరికి నుంబళి
తెంచి యెచ్చుకుందు లింకుఁ దెలుప
నేమున్నది
[7–76

విచ్చనవిడిఁదమకు వేడుకై తేఁ జాలుఁగాక
యెచ్చుకుందులు వెదక నిఁక నేలే
[18–232

ఎచ్చుకుందు లెంచు
మచ్చిక నీవు గూడఁగ మరినేలోనైతిఁగాక
యెచ్చుకుందు లెంచుకోవా యిందాఁకాను
[17–591

ఎచ్చుకొను
పచ్చి పాపాలణఁచ నీ ప్రసాదమే చాలు
యెచ్చుకొందు వుపాయాలు యిఁక నేల
వెదక
[7–248

ఎడగాళ్లు
తొక్కె యక్షకుమారునిఁ దుంచి
యడగాళ్ల సంచి
నిక్కించెను తోఁక యెత్తి నింగి మోవను
[10–167

ఎడగిలిసి
పరచింతలలోఁ దడఁబడక
పరమార్గంబుల కగపడకా
పరహింసలకును యెన్నడుజొరక
పరదూషణలకు నెడ గిలిసి
[6–127

ఎడతాఁకించు
కొత్త సతులవలెనే గొందులనుండి
నిన్ను
తత్తరానవాడకెడ తాఁకించనైతిరా
[17–331

ఎడతాఁకు
యెవ్వరు నీచులయిండ్ల కెడతాఁకి
పాదములు
తప్పని తపములెల్లాఁ దలఁగిపోయె
[6–61

అడిబరవుగ మాయ అందునిండా
నించుకొని
యెడతాఁకె జీవుఁడనే యీ మరకాఁడు
[9–99

ఉండనెన్నఁడుఁ దనకు ఊర లెన్నఁడులేక
యెండలకు నీడలకు యెడతాఁకినాఁడు
[11–2–56

యెనయునాసలకుగుఱియెడతాఁకులేచెలియ
[13–35

కడుఁ బసిబాలుఁడవు కటకటా
యెడతాఁకి బడలితి విటువలెఁ గలదా
[17–332

ఎడనవ్వు
పన్నీటి యివము కప్పుమీఁది చలువ
వెన్నెలలో నీతు వెడనవ్వికొనుచు
[వ. యో. వి. 4–341

ఎడపఁ దడప
వెడఁగుఁదనము విడువలేదు
వేదమైనఁ జదువలేదు
ఎడపఁదడప నిట్లనీకు నేమి సేతువయ్యా
[5–67

ఎడపడు
యెడపడకందుకంటే నెక్కుడైనబంధము
కడునాసఁ బొరలించు కనకము
[9–72

ఎడపుఁజావడి
యెలమి స్వప్నమనే యెడపుఁ జావడిలో
వొలిసి జీవుఁడు కొలువున్నపుడు
[6–124

ఎడమ పురిపెట్టు
ఎడమపురివెట్టె పఠకిత వివేకములోన
గుడుసువడెఁ జదువు మెరుఁగులు
వారెఁ జలము
[11-3-103

ఎడమాటలు
ఎడమాటలన్నియును యెనసినందాఁకా
అడియాస కోరికలు అదుకునందాఁకా
[5-152

ఎన్నిక వారిగుణాలు యెడమాటలాడఁగాను
విన్నవారికినూరకే వేడుకలు పుట్టును
[11-185

ఎడలేని యాసలు
యేలమాను దేహ మెప్పటి తనగుణము
యేలమాను మనసెడలేని యాసలు
[10-135

ఎడసావి
యెడసావిగాఁ జూచి యింటిలో నున్న
నడబావిలోనఁ గన్నన నీడఁజూచి
[ప. యో. వి. 5-641

ఎడాటము
యెప్పుడునువింతలేదుయేసతులయడాటాన
మెప్పించుకోనేర్తువు మేలుగా నీవు
[14-162

చాయ సేసుకొనుఁగాక సతుల యడాటాన
సాయపురమణుఁడై తే పంతము గొనీనా
[17-79

చేయుచు నానతిచ్చిన వాక్యసరణిఁ
ద్రోయక భాగవతుల యెడాటమున
[ప. యో. వి. 3-873

ఎడ్డ
ఏల మమ్ముల జనకేవు యెడ్డనా నీవు
వేలజూపేరు నిన్ను నే వినుకొనరాదా
[17-158

ఎడ్డతనము
నడపెడి యీ జగములన్నియును
నటనలు నీవట తొలుతనే
యెడయక యిందే వినోదించెదవు
యెడ్డతనంబా నీకేమి
[8-257

ఎత్తిన యసరు
కనుచూపుల కొసరు గబ్బితనపు టుసురు
దినవలపులకు నెత్తినయసరు
[17-526

ఎత్తెత్తి వెళ్లదియ్యు
అంచెల మా విజ్ఞానమనెడి కామధేనువు
పంచేంద్రియపు రొంపిఁ బడినది
మించివైకుంఠానకేఁగేమేటి తెరువరులాల
దించకయెత్తెత్తి వెళ్ళఁదియ్యరో
[5-331

ఎత్తిన వెఱ్ఱులు
అత్తిన శ్రీవెంకటేశ యన్నియు
నీ మాయ లింతే
యెత్తినవెఱ్ఱులు లోకులిట్టే భ్రమతురు
[10-251

ఎత్తుకోలు
యెలమినీవేడుకకు యెత్తుకొన్నయెత్తుకోలు
తెలిసినవాఁడ విఁక దించవచ్చునా
[14-128

ఎత్తుసేయు
యేఁపురేఁగి కోరికలకు యెత్తుసేసి
మీఁదమీఁద
తాపమందఁజేయలేని తనువు లేఁటికే
[4-180

ఎదిటి కొలుచులు
పాయని జన్మంబుల కర్మంబులు
పాయక జీవుల ప్రారబ్ధములై
యేయెడఁజూచిన నెదిటి కొలుచులై
యిచ్చట నిటు భజియించఁగను
[5-199

ఎదిరి

మెఱయక చూచితేను యెదిరికి సిగ్గువట్టు
[13-31

ఎదు

పెదవిపై సుద్దులు ప్రియముల బద్దులు
ఎదుగాఁ జదివితివి యివుడు నీవు
[14-275

ఎదురు కట్టులు

నాయెదురుకట్టులని నవ్వఁబోయే వాపెతోడ
యీయెడ నప్పుడె యెంత కెత్తుకొంటివి
[17-321

ఎదురుకట్లు

పైపై నెదురుకట్లఁ బంచదార వుండఁగాను
చేపట్టి యడిగితెచ్చి చేఁదుదిన్నట్లు
[6-103

దానికేమి యిప్పుడేమి తప్పిపోయినా
పూని యెదురుకట్లనె వున్నాఁడుగా
[14-278

గుట్టుతోడ నిందరిలో కొంచి కొంచి
నవ్వఁగాను
యెట్టనెదురుకట్ల నెందుకెక్కేఁ బనులు
[17-134

ఎదురు గాలము

పెదవులెత్తె చెలియ ప్రియముచెప్పజూచితే
ఎదురుగాలములైతే నేమినేసును
[14-293

ఎదురుత్తరము

మొదలనాతఁడె ముచ్చటలాడీ
యెదురుత్తరము నీ వియ్యగరాదా
[17-547

ఎదురుబడి మాటలు

పొదిగి నీవనఁగాను పూఁచినిన్నునేనాడఁగా
యెదురుబడి మాటలు యిఁకనేలా
[17-517

ఎదురూఁ గుదురుగా

ఇంకనేలసుద్దులు యెదురూఁ గుదురుగాను
సుంకుమోచిన కళలు సూట్లాయను
[13-32

ఎదురు చేసుకొను

నీవు సర్వగుణ సంపన్నుఁడవు
నేనొక దుర్గుణిని
మానవు నన్నొక యెదురు చేసుకొని
మనసు చూడనేలనయ్యా
[7-280

ఎదురు లేమి

యెదురులేమికిఁ దనకేదైనఁ దలపిఁది
మదమత్తునకుఁ దన మఱపేమాట
[6-63

ఎద్దు ఎనుపోతు

చద్ది సంసారమున వరుస సుఖదుఃఖములు
యెద్దు యెనుపోతునై యేకంబుగాదు
[5-311

ఎద్దుబండి కంటిసంది

ఇద్దరూ నవ్వుతా నున్నా రింతటిలోనె
యెద్దుబండి కంటిసంది యేమాయనయ్యా
[15-295

ఎద్దుబట్టిన సివంబు

ఎద్దుబట్టిన సివం బెఱుకమాలిన ప్రియము
ఒద్దిక విహారంబు లబ్బఁ గవణంబు
[11-3-30

ఎద్దువంటి వాఁడు

ముద్దుతోఁ జొరలే మల
మ్మూత్రము మఱచితిఁగా
యెద్దువంటివాఁడ నేను యెటిఁగేటి దేదో
[9-65

ఎన్నటి సంబంధమో

మందగొల్లెతలకెల్ల మరఁది దానైనాఁడు
యిందరు నిందరే వీరికెన్నటిసంబంధమో
[7-275

ఎన్నికకుఁ జెప్పు
అన్నము భుజించేదియు నాఁకలి
గొనేదె కాని
యెన్నికకుఁ జెప్పి చూప నేదియులేదు
[7–37

ఎన్నిక కెక్కించు
చిన్ని యలమేలుమంగ శ్రీవెంకటేశుఁడా
యెన్నికకెక్కించి నన్ను నేలుకొంటిరిదిగో
[9–149

ఎన్నిక కెక్కు
చన్నుదాగి రాకాసి పీఁచము హరించితివి
యెన్నికకెక్కె నీ బిరు దిటు విఠలేశ్వరా
[10–171

ఎన్ను
జంటల నీ చన్నులు జవ్వనపు టెన్నులు
అంటఁగాఁ బయ్యదనేల అట్టె మూసేవే
[15–249

ఎమ్మె
వలుకఁగనేరుతును భ్రమయించ నేరుతును
యెలమి నాతో నింక యెమ్మెవలెనా
[15–289

ఎమ్మెల సంసారము
నమ్మినదొకటే నాకు నీ శరణము
యెమ్మెల సంసారమింతే యిందేమిగలదు
[6–74

ఎరగలి చిచ్చు
ఎరగలి చిచ్చున నెరియఁగ
నెరగా నాహార మనఁగ నేరికిఁ జిత్తం
బెరయఁగ నన నెర విమ్మన
నెరవనఁ గాలాఁతిరేఫ లెన్నఁగఁ గృష్ణా
[రేఫ. ల. 13

ఎరగొను
పొరిఁగర్మముఁబొడిచిపోటుగంటులఁదూరి
యెరగొని తిరిగేరు యేకాంగ వీరులు
[6–25

ఎరవరికము
శరణని బ్రదికేరు సరినేడు వైష్ణవులు
యెరవరికానఁ బొయ్యేరివ్వుడూఁ గొందరు
[8–5

హితవుగల సతికి యెరవరికములేదు
పతిమాటే తనమాటై పరఁగు గాని
[14–107

యింతఁ బిలిచితే యెరవరికము లేక
యింతలోఁ బలికీ నీతఁడు
[16–15

ఏమి సేయుమన్న జేసీ యెరవరికము లేల
చేముంచితి నాయడకు శిబ్బితి పడకురా
[17–224

ఎరవు
కరగించే ననఁగానె కాఁగిటగూడి చొక్కె
యెరవులేక చనవియ్యవే నీవు
]15–280

నే నీకు వేరుగాను నీవు నా కెరవుగావు
యేనెపమూ వేయ నీపై నింటికిరావయ్యా
[18–253

ఎరవుల వారు
యిరవైన శ్రీవెంకటేశుఁడెతానన్నుఁగూడె
యెరవుల వారెల్ల నేమిసేతురే
[17–462

ఎరవుల నన్ను
వరుసకు వచ్చి యావనిత గాచుకుండగా
యెరవుల నన్నుఁ బతి నేల పిల్చేవే
[7–51

ఎలయింపుఁ గోరికలు
చలమా శ్రీవేంకటేశు సంగతినే వుండవో
యెలయింపుఁ గోరికలకేల పారే వికను
[10–14

ఎర వెరవైయుండు
తలఁపులో మెలగిన వెలయు సంతోషంబు
లెరవెరవై యున్న నెడయుభక్తి
[నీతి. శ. 82

ఎఱిఁగీ నెరఁగదు
ఎఱిఁగీ నెరఁగదు యేమిసేతు మతి
హరి దాస్యం బది యే సుఖము
[11–160

ఎర్లించు
దిట్టవై ముచ్చటలుగా తీపులు మాటలాడేరు
యిట్టెతేనెగారీ నెప్ప లెర్లించే పొద్దు
[14–176

ఎఱిఁగీ నెఱఁగక
పుట్టితి సన్యాసినై బుద్దెఱిఁగీ నెఱఁగక
అట్టె నడుమ సంసారినైతి నేనూ
[5–290

ఎఱిఁగీ నెఱఁగరు
ఎరుగుదు రిందరు నెఱిఁగీ నెఱఁగరు
హరి దానే నిజ పరమాతు మనె
[5–156

ఎఱికెత
యెఱఁగవా మా గుట్టు యేమోయి మమ్ము
ఉఱక గుట్టరసేవు వోవోయి
యెఱికెతనా నీకు యేమోయి - మాపై
వాఱగుంచేనే మాయనో వోవోయి
[13–250

ఎఱుక మఱపులు
అందె నిద్దిరించు వాఁడ
నటు మేలుకొనువాఁడ
బొందితో నెఱుక మఱపులకు నొక్కఁడనే
[9–208

ఎఱుకమడి
ఎఱుకముడి విశ్వాస మిఁక నేలా
నెఱి నిటమీఁది కీర్తి నీదే కాకా
[17–469

ఎలగోలు
వలపులదాడి వచ్చె వనితలారా మరుం
డెలగోలేయంగఁ జొచ్చె నేలాగె
[4–16

ఎలయించు
చలివాసినట్టివాఁడు సరసము లాడుఁగాక
యెలయించి యెడమాట లిక నేఁటికే
[17–90

ఎలయింపు
యెలమి శ్రీవెంకటేశు నిటునీవె కూడితివి
యెలయింపుఁ జెలులచే నెగపోఁత లేటికే
[17–40

ఎసకొల్పు
యిమ్మెయి నెవ్వరే నెసకొల్పి నేఁడు
మిమ్ముఁ జేయించిరో మీరె చేసితిరో
[వ. యో. వి. 3–1036

ఎసగొను
యింతి నీపై మోహ మెసగొని యుండు
[సుభ. క. ద్వి. 686

ఎసపెట్టు
కపురు, మొకదాకిరి గడించ నీకు వచ్చునా
యిపుడిట్టె నీకుదా యెసపెట్టేనా
[17–577

ఎసరెత్తు
కొసరుచు నాతోఁ గూటమి నేనే
ఎసరెత్తుకుమీ యింకాను
[శృం. సం. 12–276

ఏ

ఏఁకట
యిరవై శ్రీవెంకటేశుఁ డితడిట్టెనన్నునేలె
యెరవుల వారికేలే యేఁకట చూపఁగను
[13–152

యేఁకటతో శ్రీవెంకటేశుఁడె
తా నన్నుఁగూడె
సోఁకె చన్నుమొనలకు జోడు దొడిగీనా
[15–238

ఏఁకటార

మూఁక గమికాఁడ నేను మొక్కెద శ్రీ వెంకటేశ
యేఁకటారఁ గడపేవా నెంచుకో మా పౌఁజు
[6-64

ఏఁకారు

వరుసకు వచ్చినాపె వద్దనే వుండఁగాను
యిరుగు పొరుగులాపె యేఁకారఁగాను
సరిఁ గానుకిచ్చినాపె సారెకుఁ జూడఁగాను
గొరబుగ నన్నునేల కొంగువట్టేవయ్యా
[13-161

ఏఁగివచ్చు

యేఁగివచ్చి శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁగూడితివి
చేఁగదేర మెచ్చితీను చెవిసోఁకెనా
[14-33

వేఁగాక శ్రీ వెంకటాద్రి విభుఁడిట్టె నన్నుఁగూడె
యేఁగివచ్చి యే యింతుల కిట్టె వంతమిచ్చెనో
[14-156

ఏఁగుపెండ్లి

పైపై నీకిది వో పల్లకి వెట్టంపెనమ్మ
యీపొద్దే తమకు నేఁ దేఁగు బెండ్లా
[13-55

ఏఁటువెట్టు

మాటాడఁ దరిలేదా మనసియ్య దరిలేదా
గాఁటముగ దెరవేసి కలయరాదా
ఏఁటవెట్టి శ్రీవెంకటేశుఁడిదెనిన్నుఁగూడె
యీటుగానే మన్నించె నిఁక నెదురేదే
[14-169

మేటినిన్ను మెచ్చఁబోయి మేనవావి చుట్టుకొంటే
యేఁటవెట్టేఁ దమకము యేమిసేతురా!
[17-455

ఏఁటేఁటివో

అంతరాత్మ శ్రీ వేంకటేశ్వరుఁడు అన్యము భజించఁజోటేది
యింతట నమ్మక దేవతాంతరము లేఁటేఁటివో మరి చెప్పుదురు
[8-117

ఏఁతపు మెట్లు

యితరలోకా లనెడి యేఁతపుమెట్లప్రాణులు
కతలమోక్షమార్గము గంటిమనేరు
[7-27

ఏఁపు

మొగమెంతచూచినా మొక్కులె మొక్కుటఁ గాక
యెగసక్కెలకు నిన్ను యేఁపఁదీరునా
[14-266

ఏఊరి కే ఊరు

కలువరేకులముంపు కలికి నీ కనుసొంపు
జలజపురూపు నీ చాయలచూపు
యెలమితో నిందు కే వూరి కే వూరు
తొలఁకుగచ్చులుమాని తొలవయ్యా నీవు
[15-17

ఏకతము ఆడు

ఈడనేకతమాడఁగానింత నిన్నుగోపగించె
ఆడరాదా అందు గొంత ఆపెతోడను
[13-106

ఏకతవేళ

చెక్కుచేతితోడ నింకా సిగ్గువడేవు పతితో
మక్కువ నేకతవేళ మరఁగేఁటికే
[14-100

అమర శ్రీవెంకటేశ అట్టె నన్నుఁగూడితివి
సమమై యేకతవేళ నిక్కసతమైతి గాక
[17-553

ఏకాంగ వీరుఁడు

అదివో నిత్యశూరులు అచ్యుత నీ దాసులు
యెదురులేని వారు యేకాంగవీరులు
[6-25

ఏకాంతము చెప్పు

యీడనీకుఁజెవిలోన నేకాంతముచెప్పితిమి
వాడుమోవి చవిగొని వలంబెటేవూ
[శృం. సం. [18–393

ఏచికాచు

నానా జంతువులందు నవభక్తి గలిగితే
హీనాధిక్యములేక యేచి కాతువు
[9–190

ఏచిన సమయులు

ఆచార్య పురుషులు అవ్వలఁగొందరు
యేచిన సమయులై యేర్పడిరి
[5–324

ఏటువెట్టు

గూటిలో దవ్వుల వాఁడు
కొండలెల్ల నునుపంటా
యేటవెట్టి యేఁగినట్టీ హీహీ నేము
11–3–28

యీటుతో శ్రీవెంకటేశయీకెనిట్టేకూడితివి
యేటవెట్టే యీలాగు లేమిచెప్పేమయ్యా
[18–285

ఏటువెట్టుకొను

మాటలేదా మరి తన మనసుకు రూపుగద్దా
చీటికి మాటికినేల చేఁత చేసీనే
పాటించిన తమకాన పంతమెల్లా తనకిచ్చి
యేటవెట్టుకొంటే యాల యెగ్గురేఁచీఁదాను
[14–69

ఏటి నడుమ పైరులు

శ్రీకాంతునిపై జేయని భక్తులు
చెంబుమీఁది కనకపుఁబూత
దాకొని విష్ణుని తెలియని తెలువులు
తగనేటి నడిమి పైరులు
[7–1

ఏటు

పోపో మరుని యేటు పూచిన పువ్వు
[14–283

ఏడ

యేడగా నాకునిట్టె యిచ్చకా లాడేవు నీ
రాడు వచ్చి ముంతచొచ్చె రారాదా లోనికి
[14–214

ఏడకేడ

జోడుజోడు గూడదాయ
చొక్కుఁదనము మానదాయ
యేడకేడ తలపోఁత యెంతసేసె దైవమా
[5–128

కూడపెట్టుఁ దేనెలు గొందులఁ బిల్లలఁబెట్టు
యేడకేడ సంసార మిఁక నెంతగలదో
[9–179

ఏడు జలధులు

వేడుక వాల మాకాశవీథితోఁ బెనచినాఁడు
యేడుజలధులు చేసె నిదె మోకాళ్ళబంటి
[7–116

ఏడేజేనలు దేహము

ఏదేజానలు యీ దేహంబును
యేడానిఁక మరి యెరఁగము నేము
[9–36

ఏడుజానల మేను

యిల నేడుజానలమే నిందులోనివాఁడనింతే
తలఁపు బ్రహ్మాండాలు దాఁటిపోయ్యీని
[7–193

ఏతరీఁడు

నీతోడిచుట్టరికాననే మొక్కితేనన్నుఁగూడె
యీతల శ్రీవెంకటేశుఁ డిచ్చకాననూ
నీతితో నన్నడిగేవు నీ వెఱఁగవటే యిటి
యేతరీఁ డాతఁడు నీతో నేమందునే
[17–459

ఏతా యాతన

యెందరొకో యీ దుఃఖ నివృత్తికి
యెడసి మిమ్ముఁ గొలిచినవారు
యెందరొకో సంపదలకు లోనై
యేతాయాతనఁ బడువారు
[6–138

ఏతు

ఆతఁడు నీవు నొక్కటైతే నొదురుగాక
యేతునమ్మంటకు నేమెవ్వరిలో వారము
[13–23

చేతికి విడెమిచ్చి చెమరించీ మేనెల్లా
యేతున నే మడిగెనో యియ్యవయ్య
[14–248

చాలుఁజాలు నేతులు సటలు నీ రీతులు
[15–133

యేతు నీకు గలిగితే నెందైనాఁజూపుదుగాక
ఆతని నావద్దఁ దిట్టే వదేమే నీవు
[17–313

నీతగులు చూపితివి నెగులెల్లాఁ బాపితివి
యేతు నీకు గనమాయ యియ్యకొంటి
వందుకూ
[17–377

[మూ.ని.లో లోపము, దోషము, గర్వోక్తి
బడాయిమాట అనే అర్థాలే ఇచ్చారు]

ఏతున

కాతరపు జన్మానకుఁ గార్యకారణమేది
యేతున గరుడునికి నెదురా పాములు
[6–72

ఏతుల

కాతరానమాయింటికి గక్కనఁ బిలిచితేను
యేతులెంత నేనేనని యెట్టుండునో
[13–14

చేతులు చాఁచినది నేసలు వెట్టినది
యేతుల శ్రీవెంకటేశ ఈ పిన్నది
[15–245

ఈతఁడె నీకెంత చనవిచ్చెనో కాక
యేతుల నీగుణముల కిందరూను మెత్తురా
[17–195

దొరతనము గలది యేతుల చిట్టుగందాలది
మురిపేన నీదిక్కు మొకమైనది
[17–204

జాతిగ శ్రీవెంకటేశ చనవిచ్చితివి నాకు
యేతుల నిన్నుఁగూడితి యిఁక నేలమరఁగూ
[17–250

చేతికిలోనై యున్నాఁడు చిల్లరచేతలు మేన
ఘాతలుగ లేవు కదా కనుకోవమ్మా
యేతుల నీ చెప్పినట్టు
యేమి సేయుమన్నాఁ జేసీ
యీతల నొరసిచూడు మింకా నోయమ్మా
[17–466

ఏతులు

ఏతులకు వనితలు యెవ్వరేమియాడుకొన్న
నాతఁడు నేను నొక్కటే అంటిగదరే
[13–73

యేతులు నెరపవచ్చు నెమ్మెలాడుకొనవచ్చు
నాతోడి నవ్వులె నయమా నీకు
[14–270

కామించి నగవచ్చేవు కాఁగిట బిగించేవు
యేమిన నని వారితో యేతులా నీకు
[17–223

చేతనిన్ను నంటగాను సిరసు వంచితివింతే
ఆతఁడె శ్రీవెంకటేశుఁ డందుకేమి
యేతులకుఁ గూడితిరి యిద్దరు నిక్కడనే
నీతితో బదుకవమ్మ నీకేల వెరవ
[17–382

ఏదెసాఁ దానై యుండు

యేదెసాఁ దానై యున్న యీతనికి శరణు
శ్రీదేవి మగఁడైన శ్రీపతికి శరణు
[9–85

ఏపొద్దూఁ గలుగు

దాపై శ్రీవెంకటేశు పాదములందుఁ
గాణాచి
యేపొద్దూఁగలుగువాఁడు యెక్కువగాలేఁడా
[9–68

ఏలాటాలు

యేఁటికయ్యా నీవుమాతో యేలాటాలాడేవు
నాఁటకపు దానవా నవ్వేదానఁ గాకా
[18–278

మెగ్గులేకాతనికవి యేలాటాలై వుండఁగాను
కగ్గి కాంతాళించ నేలే కన్నవారికి
[18-374

ఏలిక బంటు వరుస
మేలి ప్రహ్లాదునికిఁగా హిరణ్యకశిపు నొద్ద
యేలిక బంటు వరుస లింద చూపితివి
[8-68

ఏవపుట్టు
అంచలఁ దెరువుకని యడతిఁ బడఁగనేలా
యించుకంత యేవ పుట్టదేమి పాపమయ్య
[11-27

ఏవూరి కే వూరు
వేవేగనరాని విభునితోడి పొందు
యేవూరి కేవూరు యేవూరే
[12-177

ఏవూరికేవూరు ఏనాటి రుణము
సోవల నీ శరణము చొచ్చిన నాకు నివి
యేవూరికేవూరు యేనాఁటి రుణము
[11-126

ఏహీ
నూలికోశఁ గట్టువడి నున్న నేనేమురినేను
యీలాగు నా బదుకెల్ల యేహీ నేను
[7-279

ఒ

ఒంటికాలనె యాఁగు
కని మీరు చని వరకాల చోరకుని
ఘనరోషమున నొంటికాలనె యాఁగి
[వ. యో. వి. 6-256

ఒంటిన యాసలు
వొంటివాఁడనై వుండివూరఁగలవెల్లాఁగోరే
వొంటిన యాసలతోడ నూహూ నేను.
[7-279

ఒండు
మెండుగఁ జీరలు దీసి మెరసిన చేతుల
దుండగాలెంత నించినా దోసమనేమా
అండనే పదారువేల ఆయాలుమోచిన నీమై
వొండె మా చన్నులు మోవనోవ దనీనా
[13-92

చెక్కున బెట్టినచేయి నేసపెట్టినట్టి చేయి
వొక్కటికాదా మననొండు రెండాయ
[14-253

నిండఁ బన్నీరు చల్లరి నిట్టూర్పు నించి
దండనె విసరరె దప్పిఁ బొందీ
వొండుపచారాలు నేనొకటి నేసినా లోఁగీ
యెండలెల్లఁబాపి తగ నిటు రోడితేవే
[15-266

ఒందిలి
మందావులు కల్లలు మాకులెల్లా మొల్లలు
వొందిలి మాతోడి పొందు కోపుదువా
[13-209

ఇందుకంటె నేమినేతు నిదివో నేను
వొందిలిఁ దాఁబిలిచితే నూఁకొననా నేను
[15-125

ఒక కాసు చెల్లింపకుండు
అకట యెన్నాళ్ళాయె నౌరౌర వగరి
కొకకాసు చెల్లింపకున్నాఁ డటంచు
[వ. యో. వి. 6-210

ఒకపొత్తునఁ గుడుచు
జడిగొని యేకాంత లోకాంతమై
మతిసంగతి నాపుఁ డీతఁడు
పొడలుచు వైదిక లౌకికముల నొక
పొత్తునఁగుడుచును యీతఁడు
[7-158

ఒకమొక్కు మొక్కు
భావించొక మొక్కుమొక్కి భారము
నీపై వేసిరి
పావనపు నీ దాసులే పంతపు చతురులు
[8-49

ఒకటి పదియారగు
వొకటి పదియారై యనుభవింపఁ
జేయుంగాని
ముక్తికిం దెరువు చూపనే రావు
[వై. వ. మా. గే. 7

ఒకరిఁ దడవు
అకటా శ్రీవెంకటాద్రీశు దాసులు
వొకరిఁ దడవుదురో హరిమాయా
[8–109

ఒక్క కొలికికిఁ దెచ్చు
బలు భూమి దూరి వొక్క కొలికికిఁ
దెచ్చినాఁడు
నిలిచి యంతరిక్షము నిండి భేదించినాఁడు
[11–10

ఒక్కపాటు అగు
యెలమి శ్రీవెంకటేశుఁ డింతలో విచ్చేసి
కూడె
పలుకుఁబంతమునొక్క పాటాయఁ గదవే
[15–50

ఒక్కసరి
ఇందరు నీకొక్కసరి యెక్కువ తక్కువ
లేదు
చెంది నీసుద్దులు యేమి చిత్రమో కాని
[10–8

ఒక్కు
విందుల నెవ్వరియింట వేఁడిపాలారగించితి
కందువ నీమోవి నొక్కెఁ గటకటా!
[17–332

ఒగరు
నిగిడి శ్రీవెంకటేశ నీ మహిమలే యవి
ఒగరులేక మన సొడఁబడి వుంటేను
[11–178

ఒగరువేయు
చిగురుటధరము చిందఁజొచ్చె నింతలోనే
వొగరువేసునో యేమో వోపుదువా నీవు
[14–133

ఒగ్గాలివాడు
ఒగ్గాలివాఁడుగదె వో యమ్మా
సిగ్గున వాకగవడె చిలుకచందమున
[16–2–115

ఒగ్గు
దగ్గరి విన్నపానకు తరుణి గాచుకుండఁగా
వొగ్గకవుంటివి తడవున్న దాఁకాను
[17–144

ఒచ్చముదీర
మెచ్చమి కానేఁటికి మేకుల నిన్నుఁబొగడి
వొచ్చముదీరా నతఁడు వుపచరించగను
[15–209

ఒట్టి
వొట్టిననీకాఁగిలయోధ్యలోని పట్టము
నెట్టన శ్రీవెంకటేశ నీ దేవికి
అట్టుగా నీ వింతలో నాఉడి రాజ్యమేలితివి
యిట్టె మరురాజ్యమేలె యింతి రతులను
[15–228

ఒట్టికొను
వూపిరిమోచిననాఁడే వొట్టికొంటి నాసలెల్లా
మాపుదాఁకా వేసరిన మానఁ బొయ్యీనా
[8–53

ఒట్టిన సొమ్ము
వొట్టినసొమ్ముకు వేరొకరు చేయి చాఁచితే
తట్టినీవు సహించుకోఁ దగదా సర్వేశ్వరా
[6–36

ఒట్టుక
పట్టినదే పంతమా పైకొని మాటాడరాదా
గుట్టుతో నీ పతిచెంతఁ గూచుండఁగా
వొట్టుకదోసములేదు వొగినీకుఁబొద్దువోదు
పెట్టే గిలిగింతలకే బెట్టి నవ్వరాదా
[13–101

ఒట్టుకమాటలు
గట్టిన చనుమొనలైతే కరసానఁబట్టేని
వొట్టుకమాటలె తేనెలూరఁగవి
[13–87

ఒట్టుకొను
ఇట్టుండవలదా యిరవైన మోహము
వొట్టుకొనీఁ జెమటలు ఉవ్విళ్ళూరను
[13–118

ఒట్టుదిద్దు
చుట్టైన దివి సోమసూర్య వీథులకు
నొట్టుదిద్దెడు సూర్యసోమ వీథులును
[వ. యో. వి. [3–771

ఒడచూఱలగు
ఒట్టినసొమ్మెల్ల నుడచూఱఁగాఁగఁ
బట్టి లేదను సర్వభక్షకులార
[వ. యో. వి. 4–1199

ఒడబడికె
మనసులో నంతలో వొడబడికె
చేసి మలయుచునేవే నిలుతువు
కనుఁగొన నీవే సుజ్ఞానమార్గము
కైవసముగాఁ దెలుపుదువు
[8–240

ఒడలిమోపు
పాపపుణ్య లంపటాలఁ బరగిన జీవునికి
నోపననవచ్చునా వొడలిమోపు
[10–88

ఒడలి రోఁతలు
కడనుండే విజ్ఞానికిఁ గాదిటువలెను
వొడలిరోఁతలు చూచి వూరకైనా నవ్వును
[9–78

ఒడలుమాను
ఓహో వొడలు మాని(మా వొడలనేః)
వోపికె గడు మేలు
యీహల నీ వుపకార మేమని నుతింతు
[10–41

ఒడలు మోయు
ఒకక్కఁడే యీ జీవుఁడు
వొడలు మోవనినాఁడు
యెక్కడికెక్కడి మాయ యేమి
గట్టుకొనెనో
[8–263

ఒడలెత్తు
పశుమృగాదుల వొడలెత్తినప్పుడు
పాయని బందుగుఁ డితఁ డొకఁడే
విశదపు దుఃఖపు వేళలనైనా
విడువని బంధువుఁ డితఁ డొకఁడే
[11–104

ఒడలోము
జడిగొన్నగుక్కిళ్లు చవిగొన్న యందాఁక
వొడలోమూటలు మోహ
ముడుగు నందాఁకా
[5–152

వుడుగని కర్మము లొడ లోముటలును
జడులము మా కిది సహజము
[10–15

ఒడలోముకొను
వొడలోము కొనకుంటే వుపేంద్రుఁడు
రక్షించు
పొడిఁబడకుంటేనే పూర్ణభావ మలరు
[8–152

ఒడికపు రాజసము
పడఁతు లిద్దరిమీఁద బాదములు చాఁచుకొని
వొడికపు రాజసాన నొత్తిగిలి
[5–303

ఒడికము
వొడికాన విడెమిచ్చి వున్నతిఁజేతులుచాఁచి
కడపలోననె వుండి కాంతయదే
[15–248

ఒడిగట్టు
ఎన్నఁడిక యేది గొలఁదిపాటు
వున్నతలపు మాయలకే వొడిగట్టవలపె
[9–151

వేగిలేచి సంసార విధులకే వొడిగట్టి
యేగతిఁ గొసరిసీపై నేఁట (?) వేసేము
[10–2

పాపముఁ బుణ్యము పరగ నొకటనడె
వోపిన వారలు వొడిఁగట్టేది
[10–218

ఒచ్చుపుడుబాపాలకెల్లా నొడిగట్టి మనసు
బిచ్చనచంచలముల బాటిచెదెమనసు
[11-40

ఒడిగట్టుకొను
వొడిఁగట్టుకొనిన పుణ్యయకర్మములు
గడి దాఁటినపుడె కైవల్యము
[9-287

ఒడిపికట్టు
ఒడిపికట్టుకు వంక నొకవంక డిగ్గి
కదు నేమరిల సందుకట్టుగాఁ జూచి
[వ. యో. వి. 7-99

ఒడివటి
వొలిసీ నొల్లని నిన్ను వొడివటి
తీయుటకంటె
అలిగి నేనుఁ బవళించు టదియే మేలు
[17-327

ఒడివట్టి తీయు
వద్దనుండి పికాపె వలపులు రేఁచఁగాను
బుద్ధిచెప్పితే వినేవా పొరుగువారు
వుద్దండానవె ఛిన్ను వొడివట్టి తియ్యగాను
కొద్దిమంటి వింతేకాక గుణమెరిఁగేవా
[17-20

ఒడివట్టు
వొడివట్టి నన్నింత వొడఁబరచ నేలయ్య
వుడుకు నిట్టూర్పుగాలి వెళ్ళ సోఁకీని
[18-381

ఆడనుండి గందము పీ కంపఁగాఁ
దెచ్చితి మింతే
పూఁటిగపు వారి నేల వొడివట్టేవు
[18-398

ఒడులు
ఊరకున్నా నెఱఁగకు వొడులు
సోదించ వచ్చీ
కేరి వొక్కరొక్కరమే గెలువఁగ లేమా
[13-134

ఒడ్డారము
చెప్పినట్టు సేసితేను చిత్తమేపో చుట్టము
యెప్పుడూ వొడ్డారమైతే నెరఁగఁగాని
[14-215

అడ్డమాడకువమ్మ నీ వాతనితోను
వొడ్డార మతఁడు నీతో నొనరించీనా
[17-448

ఒడ్డుఁబొడవు
ఒడ్డుఁ బొడవగు గుబ్బ లొరయుచు
గానరాఁగా
దొడ్డవారికిఁ బయ్యెద తూల నింత యేఁటికి
[4-30

ఒడ్డుకొను
వొయ్యనె ధనధాన్యాలు వొడ్డుకొని
వుండఁగాను
అయ్యో సుజ్ఞానము లల్లాడఁ బడెనా
[అ. 16-21

చేయొత్తియొడ్డుకోకుపే చేరియానవెట్టకు వే
బాయల నాతఁడు నీ చల్ల లంటీని
[18-385

ఒడ్డుదప్పులు
ఒకరికొకరు వొడ్డుదప్పులనే
పకపక నవ్వు పచరించేరు
[8-162

ఒత్తగిలి బోరగిలి వుండు
వొత్తగిలి బోరగిలి వుండఁజొచ్చెఁ
గృష్ణుఁడు
తత్తరానఁ గూర్మావతారమైన గతిని
[10-262

ఒత్తినచేఁతలు
చిత్తమో కర్మమో జీవుఁడో దేవుఁడో
వొత్తిన యీచేఁత లొకరివి గావు
[5-212

ఒత్తుకోలు
చిత్తమువచ్చి నావద్దచేరి వున్నాఁడవు గాక
వొత్తుకోలు వలపైతే వుండేవా నీవు
[17-337

ఒత్తుకోలుసేయు

వుడివోని యాసలు వొత్తుకోలుసేయఁగాను
యిడియక యీ ప్రాణుఁ డేల మానును
[16-1-8

ఒదికిలు

ఖిన్నుఁడై వారి వాకిటనున్న పంచ
తిన్నెపై వొదికిలి దేవుఁడా యనుచు
[ప. యో. వి. 4-832

ఒద్దికి

వహికెక్కుఁ ద్రిపురాల వనితల బోధించి
మహి నిందర వొద్దికి మరలినట్లు
[9-144

ఒప్పగొను

చెప్పితేఁ బానునందురు చేసిన దోసములెల్లా
వొప్పగొని మన్నించ నుచితమా నీకు
[7-77

ఒప్పన

ఎట్టువలసినాఁజేయు మేమీనన నేరమయ్యా
వొట్టిన నామనసు నీకొప్పన సుమ్మయ్యా
[9-16

ఒప్పనగొను

యిప్పల్లేరులాయ మోవి యేమోయి
వొప్పనగొనుమీ నేడు వోవోయి
[13-250

వాటమై యెవ్వరికిని వసముగావు
పాటించి వీటిని వొప్పన గొనవయ్యా
[10-154

ఒప్పనచేయు

అంచల నీవంతర్యామివైన యీదేహము
పంచేంద్రియముల కొప్పన సేతురా
[8-55

అందపు శ్రీవెంకటేశ యన్నియు
నీ మాయ లివి
పొంది నీ కొప్పనసేసి భోగింతమయ్య
[10-253

ప్రాణేశ దయఁజూడు పదరితివేని
ప్రాణము లీన్నికు నొప్పన సేతుమింక
[అ. మ. శ. 23-58

ఒప్పనముసేయు

నీతితో శ్రీ వెంకటేశ నీపాలివాఁడఁ గాన
జాతితో సర్వము నీ కొప్పనముసేసితిని
[9-154

ఒబ్బిడి

వొబ్బిడైన వేదమార్గ మొల్లని
పుణ్యమంటేవు
జిబ్బిటాయ తపమేలె జీవుఁడ
[16-1-14

ఒమ్మ

మమ్మనేల కడువేరు మాటిమాఁటికి
వొమ్మదు మాకు వలపులో చెలులాల
[17-399

ఒరఁగుదిద్దు

ఉరుతరంబగు దీని యొరఁగు దిద్దంగ
వెరవుగల్గిన మాకు వినిపింపుమనిన
[ప. యో. వి. 521

ఒరగోసుకొను

వొడ్డినగర్భాన నాతో వొర గోసుకొన్నది
సడ్డలాడి నీవింత చనవు లిచ్చితివా
[శృం. 16-52

ఒరటు

చెప్పరాని తిట్టుదిట్టి చేయెత్తి మొక్కితేను
వొప్పుగొనవద్దా మరి వొరట్లేమిటికి
[13-243

అపకార మింతేకాని వొరటుగాదు
కపటాలు మాని సతిఁ గాఁగిలించవయ్యా
[14-111

యీహల మనసురాక యిత వెంత సేసినాను
వూహించి చూచినను వొరటువైతోఁచును
[17-394

ఒరతొమ్మిదిచాఁచు
వొరనేవదేమోయి చోటావ వన్ను
వొరనేఁటో నీకు చాలె వో మరఁదల
వొరకునెత్తుకు వరి వో టావ నీవె
వొర తొమ్మిది చాఁచావో వో మఁరదలా
[15–57

ఒరపరి
వుంటిమి నీ వన్నిటాను వొర వరివౌదువు
పెంటవట్టు సరసాలెఁ జెవఁగనేలా
[15–231

ఒరపులాడు
ఒరపులాడకపోవె వోని మాయ నాతోఁ
దొరలేవు నినుముట్ట దోసము
[11–3–41

ఒరపోలిక
ఇయ్యంతి మురిపెము యెట్లుండెనే
ఒయ్యారముతో నొఁరపోలికనో యనఁగా
[4–124

ఒరసుదైవాలు
వరుసవారిఁ బిలువ (చలువ?)
బడిబడిఁ బారితెంచి
ఒరసుదైవాల మిండఁ దూళ్ళవెంట
[11–2–69

ఒఱ్ఱ
వొఱ్ఱియై ప్రకృతి వొరసి వేఁటలో
యిఱ్ఱ వలెనే యెలయించిని
[81–224

ఒలపక్షము
ఒలపక్షములే నొక్క దేవుఁడవు
నలినాక్ష హార నమో నమో
[11–97

ఒలయు
కలికి నూడిదవట్టే కమలపు మొగ్గలను
వొలిసి నీ వురమున నొత్తుకొంటివి
[14–19

ఒలసే నొల్లములు
ఎలజవ్వనము కొల్లలీదొ వాదొ
ఒలసీ నొల్లములనీ వొల్లకుంటే నొల్లవు
[4–119

ఒలియు
బలిమి మిక్రీవెంకటేశ పట్టి నన్నుఁ గూడితివి
వొలిసే నీ తలపులోన వుండేరా నేను
[17–260

బలిమిలోనై నమీఁదఁ బంతమాడఁబనిలేదు
వొలిసి కాఁగిట నిట్టి వుండు మనరే
[17–277

ఒలిసీనొల్లములు
ఎంతనడ కెంతవడి యేమిదలఁచు
కొంటివో
యింతవొలసీ నొల్లము లెరఁగదా చెలియా
[17–295

ఒలుగులు వారు
సలిగె మాటాడితే సాదించేవారు గలరా
వొలుగులు వారఁగ నవ్వుదురుగాక
[14–98

ఒల్లనాలు
కమ్మినీకు మోహించి కానుకియ్యఁగానువట్టి
కొమ్మల నిమ్మవండ్లందుకొమ్మందువా
వుమ్మడిఁజూచినవారు వొల్ల నాలుగాఁగాను
యెమ్మెల కివ్వడితఁ డింత నేసె ననరా
[13–115

ఒళజొత్తులు
జొత్తులుగా గరంగె వొళజొత్తుల
నాడుము వేంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. వ. శ. 38

ఒళవు
తనువే వొళవు తలయే దండెకాయ
ఘనమై వూర్పులు రెండు కట్టినతాళ్లు
[9–178

యెలమి శ్రీవెంకటేశ యిట్టి నీవినయాలకు
వొళవుగా సిగ్గుపడ నోపుదునా నేను
[14-202

ఒళ్ళుఁదప్పు
యెక్కుడు నీనవ్వులకు నీసడింతు నింతెకాక
యెక్కడానీవొళ్ళఁదప్పులెంచజోటుగలదా
[17-106

ఒళ్ళుబట్టు
వూహల నాభోగమెల్లా వొళ్ళుఁబట్టి
నంటానుంటె
దాహముతోడ నినుము దాగిన నీరాయఁగా
[8-41

ఒళ్ళుఁబెట్టు
యిల్లి దె శ్రీవెంకటేశ యిటనన్నుఁగూడితివి
వొళ్ళుఁబెట్టిన సొమ్ములువొద్దికెఁగూడుఁడవా
[13-254

ఓ

ఓక
రాసికిమీఁద మిక్కిలి రాకాసిసతులున్నారు
మోసమోక యేలుకో నీ మోహమునను
[14-262

ఓగు నూతులు
అయములునోఁక నాతఁడానలెల్ల బెట్టుకోఁగా
యీయెడ నవ్వులు నవ్వే వేమమ్మ నీవు
వోయమ్మ శ్రీవెంకటేశుఁ డోగు
నూతులలోఁ గూడె
నీయిచ్చ నాతఁడున్నాఁడు నీవుమెచ్చరాదా
[17-385

ఓజ(=పాడి, ధర్మం,)
ఇల్లాలికిదె వోజా యిచ్చకమే వలెఁగాక
వొల్లని అతఁడు దానే వొద్దికయ్యీఁ గాక
[17-286

ఆనవెట్టకుర నీ వన్నట్టే వినేఁగాని
మాన వెంత చెప్పినా నీమంకు వోజలూ
[17-317

ఒదన్నా మానవు నీవోజ లిట్టివి
పెద్దరికములు సేయుచుఁ బ్రియములాడేవు
[17-499

ఓచిక (?)
చూచినయందెల్ల చూపును రూపము
వోచిక (?) బొగడిన వుండునోటను
[8-141

ఓజ
నీవోజ గా దిది నిన్నెఅగవా
బూవపునరసాలేల పూఁచవచ్చేవూ ?
[17-3

ఓజకు వచ్చు
అన్నిటాయిచ్చలాడి సుద్దాత్మరాలునై తేను
వున్నతి వోజకువచ్చి వుచ్చున మెచ్చేవు
[13-102

ఓజ తప్పు
యేజాతి నోరికైన నెంగిలిలేని మంత్రము
వోజదప్పితేఁ జెడక వుండే మంత్రము
[6-153

ఓజలు దిద్దు
యెగ్గుపట్టిమాటుసేసే నిటువంటివాఁడవని
దిగ్గన నీవోజలు దిద్దేనా నేనయ్యా
[17-144

ఓజా(?)
అద్దుక శ్రీవెంకటేశ అంతర్యామివి నీవు
వొద్దికతో రక్షించు నావోజ(?)దోడు
[8-216

ఓటు
తరితీపులవల్లను తమి వుట్టిమీఁద మీఁద
కెరలిన వోట్లలో కినరులు వానెను
[14-72

ఓడబేరము
వోపినవారికి వయసోడ బేరమువంటిది
వోపనివారికి వేఁట వుచ్చువంటిది
[13–204

ఓడబేహారి
తగిన సంసారసముద్రములోనఁ దిరిగెడి
బిగువు దేహపుటోడ బేహారివాఁడ
[9–35

ఓడ విడిచి వదరిడు
ఇంటివేలుపు వేంకటేశుఁగొలువక పరుల
వెంటఁ దిరుగుట దోడవిడిచి వదరిడుట
[11–3–38

ఓడికజేయు
ఆడికఁబొందనంచు నిజమాడి మరి
నన్నుఁగూడి జూద మి
ట్లోడి కలంగి సాక్షి సతి నోడికఁ
జేతురె వేంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. ప. శ. 44

ఓడుపడు
దొడ్డతన మేదియందు దొరయాడ
నున్నవాఁడు
వొడ్డి హరిఁగొలువక వోడుపడె జీవుఁడు
[6–13

ఓడుపోవు
ఓడుపోయినట్టి వుంగిటి బతుకుల
యీడగిలఁబడె మేమొకో
అ. [16–1–5

ఓఁదానఁబడు
అండనే మోహాంధకార మనెడి
మా దిగ్గజము
దండి మీ దయనేటి వోఁదానఁబడెను
[5–331

జనులలో నుత్తమపు జన్మమే నమ్మితినా
వొనరఁ గర్మమనే వోఁదానఁ బడినది
[6–20

ఓపనోపేనను
వోపనోపే ననరాదు వొద్దిక శ్రీవెంకటేశు
చేపట్టిన మాయలోనఁ జిక్కినది లోకము
[10–193

ఓపిక వోపములు
వోపిక వోపములిదుటు చూపెడిది(వి),
చేపట్టుకయిటు చెలఁగే మిదివో
[10–294

ఓపె
అందివాదులకు వచ్చేవదే మోపె
మందపసులు దప్పేఁగె మమ్ము విడవోపె
[13–12

ఓమరు
పొల్లవోనిపూవుల పుప్పొడి పొది సేసెనే
వొల్లనన్నఁబోదు దీని కోమరమ్మ చెలులు
[16–2–44

ఓము
ఏమి భాష్యమునవో యిటు విచ్చేసితిగాక
వోమి నీ యవసరము వొకరికి నచ్చునా
[13–22

నేమమున మాటాడఁగా నేరకుండినాఁ జవి
వోముచును ముద్దరాలై వుండినాఁ జవి
[13–65

మేమాడుఁ దనతోడ వేసరితిమిన్నిటాను
వోముచు నెన్నాళ్ళదాఁకా వోరుచుక
వుందునే
[17–437

ఓముకొను
యీమురికి దేహమెకా యెంతగాలమైన
నేను
వోముకొంటా భువిమీఁద నుండఁగోరేది
[18–288

ఓరంతప్రొద్దు
వొప్పించె నాసలకు వోరంతప్రొద్దు
తిప్పించె కోరికల తిరిగి నలుగడల
[8–127

ఓరంతప్రొద్దు నొసఁగు
కోరినవారికిఁ గోరిన వరములు
ఓరంతప్రొద్దు నొసఁగుచును
[11-3-108

ఓరపారు
తారుమారు తాఁకు సోఁకు తప్పుఁదోఁపు
లిన్నియు
వోరపారులేనివెల్ల వొక్కటికా నిజము
[5-91

ఓరసేయు
భారపు వెంకటగిరి బాపఁడా మమ్ము
వోరసేయక కూడితి వో బాఁపఁడా
[4-90

అందు నున్నందుల కావగింజంత
చిందుసేసిన నోర సేసిననైన
[ప. యో. వి. 7-1080

వోరసేయుచు నెంతలేదని
వూరకే మీ రుంటిరేనియు
వారికినిఁ గొఱగాను నే నెవ్వరిని
నెఱఁగను మిమ్మెకాని
[6-35

ఓరికొట్లు
ఓరిపోయదేడ సుద్ది వుండఁబట్టదా (వోసి)
వోరికొట్లు గొట్టగా వొద్దికి వచ్చితినే
[17-346

ఓలవేయు
యేలుకొన్నవానివలె నెవ్వరుంటానెరఁగను
వోలవేయవచ్చి నాపై నో యమ్మ వీఁడు
[16-2-6

బాలుఁడు సేసేటి పనులా
ఓలవేయవచ్చి నో యమ్మా
[16-2-81

చెల్లఁబోకె కోకుంటినా సిగ్గున నుంటిఁగాక
వొల్లనె నన్నింత దూరి వోలవేసేవు
[17-252

మిక్కిలి వాసికత్తెవు మించి వోరుచు
నాతఁడు
వొక్కతైతిరిఁక నీపై నోలవేసేనా
[17-448

ఓలివెట్టు
ఓలివెట్టక మున్న యువిద దా నిన్న
నిన్నదిఁ బొడగాంచె నిరతి నో దేవ
[చ(క్ర. మం. 97

ఓవ
శ్రీవెంకటేశ నీవు చెలియఁ గూడినవేళ
అవటించి నిజలక్ష్మి యనవచ్చును
వోవల నీసొమ్ములలో వురమున మోచువేళ
దేవి యలమేలుమంగ దిష్టమనవచ్చును
[15-56

ఓవ(లు)
ఓవలనె వేగిరించి వూరకె నిందలుగట్టి
శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ జూచి సిగ్గువడియున్నది
[17-256

ఓవలు (?)
పూవులనొప్పెల్లజార పుడిసిట నిన్నునెత్తె
వో వలపతికి లోనై వుండవే కొంతా
[17-176

ఓవలపెట్టు
వోవరిలో నాచేతికి వొంటిఁ జిక్కి
యిప్పుడిట్టె
వోవలబెట్టెనంటా వొ ట్లెలయ్యా
[14-226

ఓవరి
శ్రీవెంకటేశ్వరునికి చెలి యలమేలుమంగ
వోవరిగా నెలకొని వురముపై నున్నది
[13-198

నీవే నేనైతే నిలుచుందువా ఆడ
వోవరి నామీఁద నొరగుందువు గాక
[15-95

చేవదేర విన్ను వదె చిలుకచేఁ బిలిపించి
వోవరిలోఁ బానుపుపైనుండి మగువ
[15–248

వున్నది నీ రాకగోరి వోవరిలోపల నిట్టె
విన్నపమిదె యింటికి విచ్చేయవయ్యా
[15–265

ఓవరి నందలి మేలు
శ్రీవెంకటేశ్వరుని సేవ దనకెప్పుడట్టె
వోవరి నందలి మేలు వొల్లనన్నఁ బోదు
[5–330

ఓవసేయు
లావుల నీమన్ననకొలఁదులవారము నేము
వోవసేసి మమ్మునేల వారసేవు విభుడా
[14–285

ఓవోయి
ఇద్దరము నిద్దరమే వోవోయి
వద్దు సుమ్మీ వట్టి పంతాలో వోయి
[13–250

ఓసరించు
ఓసరించి యేమిటికి నోపినట్టిదానఁగాను
ఆసలరక్షించు పుణ్యమదేసుమ్మీ యిఁకను
[13–36

ఓ హరిసాహరి
ఆకట యీజగతి నోహరిని సాహరిని
యొకఁడు నాతోఁ బోరనోపునే పోర
[వ. యో. వి. 6–465

ఔ

ఔఁగాదను
వెలసినదేహము విషయాధీనము
యిల నౌఁగాదన నెవ్వఁడనయ్యా
[9–150

చాయలనే యెడనెడ నేనేమి చూచినా
సర్వము నీ ధ్యానమే కాక
యీయెడ నీ యర్థములో నితరంబిది
యోఁగాదన నెడమేదయ్యా
[10–76

దైవమా నీకల్పనలు తగవివే యెరుఁగుదు
వీవల నౌఁగాదన నితరుల వశమా
[10–121

ఔఁగాములు
వూరకే మాయింట నీవు వాదవివ పాటి నీ
వారగించవయ్య చవు లౌఁగాము లెంచకా
[6–60

అతని నడుగవో చిత్రగుప్త నా యందలి
యౌఁగాము లన్నియును
అతఁడే మీకుత్తరము చెప్పెడిని యన్ని
టికిని మముఁ దడవకుమీ
[7–60

ఇదె మున్ను నీవు మా కిచ్చిన పత్ర
మదె సాక్షులున్నార లౌగాములకును
[వ. యో. వి. 7–1072

ఔభళపు సింహము
నానాటికిఁ బెరగని నరసింహము
ఆనుక వరములిచ్చీ నౌభళపు సింహము
[8–153

ఔభళము
కాఁగలించుక యిందిర కనులవలపు చల్లి
అఁగెను శ్రీవెంకటేశు నౌభళా నను
[14–140

క

కంకణదారాలు

యిమ్యేడ నాయెడ మీ యిద్దరి సరసములు
కయ్యములు లేని కంకణ దారాలాయ
[15-24

కంకణముగట్టు

నీకంకణముగట్టి నట్టి నెలత నేను
ఆకంటు దీరుచవయ్యా అపరాధి నేను
[14-9

కంకణము కట్టుకొను

గరిమమాటాడితే నాకంకణముగట్టుకొంట
సరుగరావే యేల జాగులు నేనేను
[14-168

కంకణము సూడిగములు

కంకణసూడిగములెకడు నీతోమాటలాడీ
యింక ననుమానము నీకేటికే నేడు
[15-236

కంకణాలు కట్టు

కందువమాటలనే కంకణాలు కట్టికట్టి
సందడిఁ బెండ్లాడేవు చతురుఁడవు
[14-148

కంకి

కంకిగ బహునరకంబులు చొచ్చితి
నింకా భయము మది యెరఁగను
[9-28

కంకిగఁ జెరువులు కాల్వలనంటా
అంకెల నిర్మితమయ్యా నివిగో
[9-93

కొంకక నీ రతులకు గులి నీ దేవులేకాక
పంకలొత్తే చెలులము వావిచెప్పేమా
కంకిగా శ్రీవెంకటేశ కంకదానేవచ్చికూడె
లంకెల చుట్టాలము మేలములాడేమా
[14-37

పంకలచంద్రులనించి వాడివెట్టఁగాక నీకు
కంకిగారాతులలో ఘాతనేనునా
[14-112

కంగనాడు

బంగారు మెఱుఁగు చాయ
వడతి నొకతెఁగూడి
కంగనాడేవు నాతో కావియ్యరా
[శృం. సం. 12-51

కంగు

కొంగు జారినంతలోనే కూలెను
త్రిపురములు
కంగి గమనించినంతనే కలి
దోషములు మానె
[6-756

యింగితానగానరాదా యేలమొరఁగేవునాకు
కంగవద్ద ఆపెఁ జూచే కంగనైతిఁ గాక
[13-29

కొంగులేలపట్టను గుట్టున నుండిన వారి
కంగి వున్నవారలేరా కామినులు
[41-207

కంగుదేరు

సింగారించుకొనఁబోతే చీరగట్టవచ్చీఁ దానె
కంగుదేరిన బిడ్డనిఁ గంటివో యమ్మా
[13-188

కంచపు గాలావటించు

కంచపుగాలావటించే కలిమిలోవారమింతే
చంచలపు టాసలు చేయి చాఁచ నేఁటికి
[9-45

కంచపు పంతము

కంచపు పంతపు దానివి మాకత
లాలకించనేవే యీ
పంచల మాయలుమాని వదరాదా
[15-100

కంచపుఁ బెండ్లి
యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశ యిందిర
నీ కూటములు
కంచపుఁబెండ్లి మీకు గలిగెఁగా నేడు
[15–129

కంచపు రతి
యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశుఁడేలె నించుకే
కంచపురతి యొసఁగె కథుమకువే
[13–155

కంచము కూడు
మంచముపైఁ దలపోతు మందె
మేళమని యన
కంచము కూ డర్పింతుఁ గాదననేర
[7–89

గట్టిగా నెవ్వరెవ్వరి కంచముకూడో
యీ మాయ
దట్టపు సంసారముల ధర్మములై యున్నవి
[7–124

కంచముకూడును కట్టిన కోకయు
వంచన మేనికి వలసిన దింతే
[10–242

కంచముపొత్తు
కంచము పొత్తుకురాగాఁ గప్పురానవేసితిని
యెంచక యెవ్వరిది మేలేర్పరచరే
[14–43

కంచముపొత్తువాఁడవు గనక నీ పాదాలకు
వంచనలేక యేల వాడి మొక్కే నేను
[14–126

కంచములోని కూడు
యెంచరాని సురలవి యెన్నిగలిగినా
కంచములోని కూడే కలిగినది
[9–249

కంచాన నన్నము వెట్టి కాచు
అంచల దేవతలకు నమృతమిచ్చిన నీవు
కంచాన నన్నము వెట్టి కాచుట నన్నెంత
[7–217

కంచుఁగుత్తిక
కంచుఁగుత్తికల వారి గానములఁ
జొక్కి చొక్కి
కంచుఁబెంచునాయఁబో నాకడలేనిగుణము
[5–226

కంచుఁబదను
కంచుఁబదనుల కాంకల నేఁడిట్టె
వంచుకొన నీకు వశమా
[14–289

కంచుఁబెంచు నగు
కంచుఁగుత్తికల వారి గానములఁ
జొక్కి చొక్కి
కంచుఁబెంచునాయఁబో నాకడలేనిగుణము
[5–226

కంచునుఁ బెంచును
మంచిదివో సంసారము మద
మత్సరములు మానిన
కంచునఁ బెంచును నొకసరిగాఁదాఁ
జూచినను
[5–45

కంటగించు
ఇంటికి రావయ్యా యిఁకనేఁటికి
కంటగించఁ దొల్లింటి కతలెన్ని లేవు
[14–160

కంటమాల
కంటెఁగంటి వాఁడెవాఁడె
ఘనమైన ముత్యాల
కంటమాలలే పదకములు నవె
[5–75

ఇదిగదె తనమేన యెరవుల కంటమాల
బెదరక నామెడఁ బెట్టవచ్చీని
[13–48

కంటువాయు
యింటికి విచ్చేయవయ్య యేమైనాఁ
జేసేఁగాని
కంటువాసి నందుమీఁద కడుఁ దడవేఁటికి
[18–31

కంటుదీరుచు
నీ కంకణము కట్టినట్టి నెలంత నేను
ఆకంటు దీరుచవయ్యా అపరాధి నేను
[14-9

కంటువాయు
అరిది శ్రీవెంకటేశుఁ డలమేలుమంగఁగూడి
గరుడనిమీఁదనెక్కి కంటువాయనేసెను
[6-107

కండగట్టుకొను
చెనకి నేనె పూజసేయఁగా మెచ్చేకంటే
నేను కొనేవందేమి కండగట్టు కొంటిమో
[16-1-34

కండగట్టుకొంటివా వేంకటరమణుఁడ దీన
బండునేసితివి నన్ను బాపురా లోకానను
[12-62

కండగర్వము
అనియని పంతంబులాడు నాయక్క
కనుగొని యేనును గండగర్వమున
[ప. యో. వి. 4-1500

కందుకుందు
కాకివోటుజముచేత కందుకుందు మరుచేత
మాకా పనిగాదు మనుజులాల
[5-102

కందువలంటు
గక్కనఁ గవించుక కందువ లంటేవు
నేఁడు
[17-272

కందువవేళ
కాటుకకన్నులజూచి కందువవేళలుగాచి
చాటిచెప్పేఁగాక యిఁక జాగు లేలే
[14-3

కందువాయు
ముప్పిరి నా కందువాయు ముందటికి
వచ్చితిమి
[17-435

కంబము సాము
కాంతనీతో కౌఁగిటిలో కంబముసామునేసె
అంతటా నీవు పెన్నుద్ది వందుకైతివి
]శృం. సం. 18-314

కంబానవెళ్లు
మనసున దలఁచితే మాటలఁ బిలిచెనంటా
తనిసి కంబానవెళ్లే దైవమవుగా
[9-162

కకిపికలు
వొకమానఁ జేదూ వొకమానఁ దీపూ
కకిపికలై రెండూఁగలవే తొల్లి
[10-5

కక్కర
నిక్కి తుమ్మిదలవంటి నెఱులెల్లాఁ
దెల్లనాయ
కక్కర మాయమేను కాంక్షలు నుడుగవు
[6-4

కక్కసపెట్టు
కక్కసపెట్టినన వలవుగల్గిన
పాటియెకాక యీగినేఁ
డెక్కుడు వచ్చునే సుదతు
లేఁకరివంతనె వెంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. ప. శ. 70

కక్కసమగు
నెక్కొన్న వానలో నిలువక రమ్మ
కక్కసంబైన యిక్కడ నీవు మేము
[ప. యో. వి. 858

వుక్కన గర్వించి యుబ్బుదు సగ్గుదు
కక్కసమైనది కడగనరాదు
[10-293

కకూ్కరితి తనము
కకూ్కరితి తనమేల కడదాఁకాను
అక్కరత నిఁక నిజమాడి బదుకరాదా
[14-172

కగ్గుదేరు
వెగ్గళించెఁబులకలు వెటుకలు గనమాయ
కగ్గుదేరనేమని కానుకలిచ్చెను
13–275

అగ్గమై నీచిత్తమురానన్నిటనాతఁడుగూడె
కగ్గుదేరి నంచుఁమీఁద గపటము చెల్లునా
[17–340

కగ్గులు ముగ్గులు
నుగ్గుచంబులై నుఱుములై జడిసి
కగ్గులై ముగ్గులై కళవికలగుచు
[ద్వి. అ. మ. క. 4218

కచ్చు
వచ్చినేతలెల్లాఁ జేసి వదరకుమీ అయ్య
కచ్చుకపెట్టుకవుండే నీ కొఁగిటిలోదానను
[14–145

కచ్చుపెట్టు
నిచ్చలునిద్రాధ్యాన నిర్మల యోగినైతి
కచ్చుపెట్టి మేలుకొని ఘనకర్మనైతి
[5–290

చొచ్చితి నీకు శరణు సుదులిఁక నేఁటికి
కచ్చుపెట్టిరి వల్లాఁ గలిగేదేమీ
[6–176

కచ్చుపెట్టు శ్రీవెంకటపతి దానుఁడైతే
హెచ్చుకుందేమిలేదు యేలినవాఁడితఁడే
[10–264

కచ్చుపెట్టుకుండవలె కానుక లందుకోవలె
కొచ్చి విన్నవించరే కొలువు వేళాయెను
[18–138

కటారికాఁడు
కక్కనించి పెనఁగేవు కటారికాఁడవావోరి
వొక్కమాఁటె యింతయితేను సరా నేను
[17–237

కటారు పరుజులు
వాఁడి వూతంకెరటరే వన్నెలవాఁడు
పైఁడిమోలము కటారు పరుజాలవాఁడు
[13–116

కట్టకానికలు
కడుఁచగవు చెప్పేవు కట్టకానికలు పెట్టి
అడిగితిమా నిన్ను నయ్యో నేడు
[శృం. 16–2–77

కట్టడ
కట్టడలోనే మేనఁ గస్తూరి నేఁ బోయగాను
అట్టి కాఁగిలించుమంటా నానావెట్టేవు
[17–504

కట్టడిమతి
కచ్చుపెట్టి నేనెంత కట్టడి మతి దాననో
యెచ్చి నా జవ్వన దుదమింక నేసెనన్ను
[17–519

కట్టనికట్టు
తగుచుట్టరికాలలో ధనమె చుట్టరికము
జగతిఁ గట్టనికట్టు సంసారము
[9–262

కట్టలక్కెండ
కట్టలక్కెండలోఁ గమలాగ నడ్డ
పెట్టిన నయ్యెడ్డపెట్టు చాలించి
[ప. యో. వి. 4–1321

కట్టికవార
కారుకమ్మె నడురేయి గడచెఁ గట్టికవార
సారెసారెఁ బలుకరో జాలిజాలి
[10–166

కట్టణి
యెగసెక్కెపు సవతు లేమేమో
నవ్వఁగఁ జూచి
మొగము చూడక నామోము వంచితి
తగవెఱఁగక నేనే తమకించితి నీమీఁద
జిగి నన్నింత కట్టణిఁ జేసెగా దైవము
[17–393

కట్టిన ముడుపు
కట్టిన ముడుపగు ఘన కృష్ణ భక్తి
ముట్టిన పాపవిమోచనము
[9–275

చెట్టవట్టి బలిగాచిన నీవు నాకు
కట్టిన ముడుపలై కలవుగా నీవు
[11–55

కట్టుకంబము
కట్టుకంబంబులఁ గదియంగ జేర్చి
కట్టునేనుంగుల కరణి మీరలును
[ప. యో. వి. 501

కట్టుకొను
యెక్కువ నాతాపము నీవేలకట్టుకొనేవునేఁ
బుక్కట నాలో నెట్టైనఁ జొరవేఁగా
[15–152

కట్టుగాడి
వనిమిఁ బాపమనేటి బందెలు మేసితిని
వేసరిదేహపు కట్టుగాడి నుంటిని
[10–227

కట్టువగట్లు
కట్టువగట్లు కందువ కుచములు
వట్టు శ్రీ వెంకటపతి మాయ
[9–6

కట్టువడు
అవధారు శ్రీవెంకటాధీశ నా జన్మము
కవిసి యింద్రియములఁ గటువడాఁడ
[6–106

యీ మనసేకాదా యిన్నిటిపైఁ బారినది
కామించి నిన్నుఁ దలఁచి కట్టువడెఁగాక
[10–56

కడకట్టు
ప్రణుతింపఁగ శ్రీ వెంకటపరమణుని
బహుళ మహిమెల్లా
గణనకెక్కగా పురాతనులు మును
కడకట్టిన మతము
[5–276

కడకడ నణఁగు
కన్నులు దెరచిన యప్పుడే
కాన్పించును యీ లోకము
కన్నులు మూసిన యప్పుడే కడకడఁ
దా నణఁగు
[9–68

కడకుఁబారు
విడిచితే నిటులనే కడకుఁ బారు మనసు
వొడలిలో నణఁచి వొద్దికై వుండును
[7–107

కడగడలు
కాళింగు మదమణఁచి దవ్వుగా
కడగడలకుఁ బోఁజోఁపితివి
గోలపై యజ్ఞఫలము లిచ్చి తివిగో వాళ్ల
నేసేటి పను లివియా
[8–277

కడగను
చెంతల నిన్నాళ్ళదాఁకా చిక్కి
కర్మముల వట్టి
గంతులు వేసితిఁగాని కడగాననైతిని
[8–172

కడజన్మ
కడలేని నీ భక్తి గలిగితేనే చాలు
కడజన్మమయినా నిక్కపు విప్రకులమే
[10–128

కడదాఁగు
కనురెప్ప మూసితేనే కడఁదాగె జగమెల్ల
కనుదెరచినంతనే కలిగెఁదాను
[9–252

కడపరాలు
నేరుపరులకు నెల్లా నీవు నేసినదే పాటి
అరయఁ గడపరాయి అంతవాఁడవౌదువు
[14–148

కడపల
ఈదేహ వికారమునకు నేదియుఁ
గడపల గానము
మోదమెఱంగని మోహము
ముందర గవనీదు
[5–171

కడమ కలుగు
నావంకఁ గడమలేదు నాఁడు నేఁడు
భావించితే నీతో నేను పంతమాడేదాననా
[శృం. సం. 18–409

కడములు
గహనపుఁ గర్మాలు కడమలైన నేమి
మహిఁ గనకాద్రికి మఱిపై డి వలెనా
[6–68

కడమాటలు
మాటలెల్లఁ గడమాటలుగాక మాయదు
మలినంబు
కూటంబులు కాలకూటంబుగాక
కొనకెక్కదు భవము
[5–276

కడముండు
నాకున్న మాపాటు కడమున్నదా
నీ కృప వంకనే నిలిచితిఁ గాక
[10–56

కడము కడమ+ఉన్నదా
నీవల్లఁ గడమున్నదా నెరజాణతన మందు
భావ భేదములలోని భాగ్యమి మింతేగాక
[17–368
[సూ. ని. లో కడమ అని ఉత్వరహితం గానే ఆరోపం ఉంది]

కడలనుద్దులు
పరమాత్ముఁ దలచిన మనసులోపలమ
పరులఁ దలఁచితే నొడఁబడునా
[7-79

కదలి యుబ్బు గిబ్బిన ఱేఁడు
ఉక్కఱఁగ నక్కడలి యుబ్బు
గిబ్బిన ఱేఁడ
[వేం. ఉదా. 23

కడలుడిపి నీరాడు
కడలుడిపి నీరాడఁగాఁ దలఁచు వారలకు
కడలేని మనమునకుఁ గడమ మెక్కడిది
[11-3-97

కడలుదొక్కు
చోదించి చిగిరించేవు పూచిన
కడలు దొక్కేవు
ఆదిగొని నిన్నెటు గాదనవచ్చును
[15–268

కడలుదొక్కక నా కాఁగిట నుండినఁగదా
అడియాలముగఁ గళలంటుదు నిన్ను
[16–2–56

కడలేని నవ్వు
కడలేని నవ్వుతోడ కడురాజసముతోడ
అడరించీఁ బంతము ప్రహ్లాదవరదుఁడు
[10–163

కడవరగను
కటకటా యేమిటాను కడవర గానఁడిదే
నిటలపువ్రాత యెట్టో నిజము దెలియదు
[8–79

కడవరెండూ లేదు
కప్పిన యీ మాయలకు కడవరెండూలేదు
తిప్పని హరిభక్తికిఁ దిరుగులేదు
[9–280

కడవారిపొందు
కడవారిపొందు నాతోఁ గనిపచ్చుకొనేవిట్టే
అడరి వారితో మాఁటలందు దాకేను
[7–57

కడళ్లు
పాల జలధివంటిది పవ్వళించు నా మనసు
గాలి పూర్పులే కడళ్లు కలదు లోఁతు
[6–149

తగిన గంగాది తీర్థముల నీ కడళ్లు
జగతి దేవతలు నీ జలజంతులు
[7–192

కడిఖండలు
ఖరదూషణాదుల కడిఖండలుగ నేసె
సరుసఁ గుంభకర్ణునిఁ జావనేసెను
[6–107

కడిఁది యిచ్చు
గుట్టున నాకె పొత్తున కోరి
యారగించు కొంటా
అట్టినాకుఁ గడిఁ దిచ్చేవదేరా వోరి
[17–373

కడికండలు
యెదరుగ్గె కొనియొక్క యెడలశాత్రవుల
గడికండలుఁ దలలో గ త్తిరింపుచును
[వ. యో. వి. 6–348

కడిగడి గండము
కడిగడిగండమై కాలము గడపేవు
కడుగఁగడుగ రొంపి కలియుగమా
[11–3–52

కడిగడియగు
విడువక చేతిలో విష్ణుప్రసాదము
కడిగడియైనది కానరు గాని
[6–10

కడిబంటు
కామక్రోధములకు కాణాచికాఁపను
ఆమని యింద్రియముల కడిబంటను
[7–246

కడివోవు
కడివోని జవ్వనము కలిమి లేమెఱుఁగునా
బడినుండి మిగుల రుణపఱచుఁగాక
[6–11

కడుపు కూటికి పోవు
కడువు కూటికి పోయీఁగాని జీవుఁడ
చెడనిజతము పొంతఁ జేరఁడాయ
[11–2–13

కడుపునించు కొరకు
కడుపు నించుకొరకుఁ గామసుఖమునకే కా
చెడని వుద్యోగాలు సేయఁగోరును
[9–271

కతకరచు
కతకరచిన యీ కన్ను లెదిటివే
మతిఁదోఁచీ నిక మఱఁగులు గలవా
[8–244

కతకారి
నీవాళ్ల నేరములెంచి నెరవాది నైతిఁగాక
కావించితినేఁ ద్రోల్లేమి కతకారికా
[16–2–37

కతకుకాళ్లు
కదిసిచెప్పే కతకు కాళ్లడిగితిఁ గాక
యెదురుమాటాడ నీతో నెంతదానను
[17–460

కతగరచు
పతి నలువలుకఁగ బలుమారుఁ గొసరఁగ
కతగరచిన వారు గాని నేరరు
[14–287

కతనడపు
ఎంతకత నడపితివేమి జోలిఁబెట్టితివి
చింతించ లోకములు నీ చేతివే కావా
[7–81

కతలెల్లా గఱచు
యీ తెరువులో నొకటి నేరుపరచుకోలేను
కాతరాన కతలెల్లా గఱచితి నేను
[5–321

కత్తరాలు
కత్తరాలు చిమ్ముచుండెఁ గదలుచుండె
చిత్త(జ?) జనకుఁడైన శ్రీమూరితి
[11–2–61

కదలని కంబము
యెలయించేటి దానవు యేల
మొక్కితివే ముందు
అల కదలని కంబమై యుండరాదా
[13–239

కదియు
లోఁగుచునే నిను లోనికిఁ బిలువఁగ
కాఁగిట తానేల కదిమీనే
[15–254

కద్దుపని
అంతేవో మదిరాక్షి యాడ
మా కెదురు చూచ
ఎంతైనాఁ గద్దు పని యాడనే లోసి
[12–9

కన=[కనుక]
నీకు దొరికితేఁ గన నీవు మానేవా
మైకొని నన్నిన్నిటాను మన్నించు నతఁడు
[14–8

కనతల్లి
[కన్నతల్లిలో జడ్డకు లోపం]
శ్రీయలమేల్మంగ జిరకృపాపాంగ
గాయజుగనతల్లిఁ గాంతామతల్లి
[అన్న-పుట. 1

కనిమని యుండు
యెనయఁగ శ్రీవెంకటేశు మహిమ లివి
కనిమని యుండుటె ఘనవివేకము
[10–173

కనియు కానని
తనుబట్టఁ గమికించు తలఁపు డెందమున
గనియుఁగానని వానిగతిఁ జక్కనిలచి
[వ. యో. వి. 3–2249

ఘన తపోరాశి భార్గవ మౌనివర్యుఁ
గనియుఁగానని దానిగతిఁ జేరవచ్చి
[వ. యో. వి. 2–158

కనియుఁగానని మనసు కడమగాక
యెనలేని హరిమహిమ కిది గుణుతుగాదా
[5–229

కనియుఁగానరు
కనియుఁగానరు నీ మహిమ కౌరవ
కంస జరాసంధాదులు
మనుజాల దనుజాలఁ జంపిరనఁగ
విని మరి నీశరణము చొరవలదా
[8–277

కనీఁ గానమి
ఏరా నావద్ద నుండే యిది దగవా
ఆరీతిఁ గనీఁగానమి నది కొంతగాక
[17–387

కనుకలుగు
కనుకలిగి హరిఁ గొలిచి ఘనులైరి
గాక మును
మనుజాలే కారా మహాపురుషులును
[5–229

కనుగోర
అవనిని వరకాలుఁడా శైవగురువి
గనుఁగొన లేనవ్వు గనుగోర గదుర
[వ. యో. వి. 17–1170

కనుచూపుకాఁకలు
కనుచూపు కాఁకల గలయుట వెడయాన
లనుభవింపుటగాక యందేమి గలదు
[5–92

కనుచూపు కొనవాఁడు
కనుఁగొని చూచినాను పలుకక మానినాను
పలుకుల కొనవాఁడు పరమాఁత్మ దే
[9–91

కనుచూపులఁ గట్టు
కాంతలు తమ వాఁడంటాఁ
గనుచూపులఁ గట్టేరు
చెంతలఁ గాంచనములు చేయి
పట్టుకొనె నన్ను
[9–41

కనుదిష్టి
నెలఁతల కనుదిష్టి నెరిచుంగులై యందె
వలఁబెట్టి చలపట్ట వద్దనవే
[15–97

కనుదుదఁబాఱ నవ్వు
తోయజాక్షుఁడు కనుదుదఁబాఱ నవ్వి
యీయలేయందు రే మాయె లెమ్మనిన
[అ. మ. క. [2714

కనుమాటి వినిపించు
అనిశంబు పీతాపహరణంబు పట్టు
కనుమాటి వినిపింపఁగా నొక్కనాఁడు
[వ. యో. వి. 3–1617

కనుమాయ
ఏయెడ వీక్షింప నిట్టిది విష్ణు
మాయయో యిది కనుమాయయోయనును
[అ. మ. క. 881

కనుమాయగావించి యనురక్తి మించి
ఘనగతి నాగలోకమునకు జనెను
[సు. ఖ. క. ద్వి. 72

కనుమాయలు
పనిలేని ధనవాంచఁబడి పొరలిన నిట్టి
కనుమాయలేకాక కడనేమి కలదు
[5-92

కనురెప్ప మరఁగ
కనురెప్ప మరఁగునవె కలియును
లేమియును
తన మనోభావనలఁ దగిలి తోఁచీని
[10-73

కన్నపెట్టు
ఇలలోన నొండరు నెఱుఁగరాకుండఁ
గలయ నామడయైనఁ గన్నపెట్టుదము
[ప. యో. వి. 7-532

పన్నెమాటలు వలతువా నీవు నా మనసు
కన్నపెట్టఁగఁ గదా కడుబేలనైతి
[17-212

కన్నకవి
ఇన్నాళవలెనె యంటా నీపెకువరుసియ్యక
కన్నకవిఁ గూడినదె కల్ల నావల్ల
[13-7

కన్నీరువాలిక గోళ్ళ జినుకు
నిలుచుఁదలయూచుఁ గన్నీరు వాలికగోళ్లఁ
జినుకు నివ్వెఱఁగుపడుఁ జింతించును
[4-72

కన్ను కొనచూపుల పంట
గొనకొని హరికన్నుఁ గొనచూపుల పంట
వినువీధి నెగడిన వెన్నెలల పంట
[11-47

కన్నుగానక తిరుగు
తడసిమమతల నిరంతరధైర్యమదియొండె
నడుమనే కన్నుగానక తిరుగుటొండె
యెడపకీతీరు వెంకటేశుఁ దలఁవఁగలేక
వడనిపాట్ల నెల్లఁ బడి వేఁగుటొండె
[5-99

కన్నుగిరుపు
కౌఁగలించేవిటు నన్ను కన్నుగరిపేవాడెతో
దాగిలి ముచ్చులాదేవు తగదేలరా
[17-173

కన్నుఁదనియు
గక్కనఁ గడుపునిండె కన్నుఁదనిసె విడె
యెక్కుడి పలురుచులు యిఁక నేలయ్యా
[10-79

కన్నుదనియు
అన్నిట నంతర్యామివి నీవే
కన్నుదనియ ననుఁ గావఁగదే
[11-169

కన్నుల కట్టినట్లు
పక్కఁబాయని తనపట్టి రూపంబు
గ్రక్కునఁ గన్నులఁ గట్టినట్లైన
[ప. యో. వి. 3-291

కన్నులకు నిధానము
ఉన్నదల్లా నటుండ నీవొద్ద నిలుచుండనీ
కన్నులకు నిధానము గలిగెఁగా నీకు
[17-482

కన్నులకెంపు (=కోపము)
కాతరపు మాటలాడి కన్నుల
కెంపెక్కించేవు
యీతరుణి మదరాగమిది యెమ్మె లనరా
[17-447

కన్నులగప్పు
కంతువికారము కన్నులఁ గప్పిన
పంతపు విరతియు బయలేను
[11-106

కన్నులచేఁ జవిగను
నాలుకచే రుచులెల్ల నంజి చూడవచ్చుఁ గాక
జాలిబడ్డ కన్నులచేఁ జవి గానవచ్చునా
[10–83

కన్నుల నీళ్లు గుక్కు
తెక్కుల నీ పూరకుండి తెలిగన్నుల నీళ్ల
గుక్కె పునీచేతులేమికూరగోయఁ బోయెనా
[శృం. సం. 12–270

కన్నుల పండుగ
మున్నిట మునుల హస్తములఁ
గప్పురపు ధూళి
కన్నుల పండుగగాఁ గప్పెనదె
[8–163

కంటిమి నీదాసులను కన్నులపండుగగాను
కొంటిమి పాదతీర్థము కొల్లలుగాను
[10–243

కన్నులపండుగు
కన్నులపండుగైన గరుడధ్వజపుఁ దేరు
యెన్నఁగ శ్రీవెంకటేశుఁ డెక్కినిదే తేరు
[7–5

కన్నుల పండుగులు
కన్నుల పండుగులాయఁ గన్నవారందరికి
వెన్నుఁడేఁగీ నిల్లిదివో వీధులను
[10–178

కన్నుల పండువు
వసమించు కన్నుల పండువుఁగాఁగ
వసుమతీ పతి కన్నువలె నుండఁజేసి
[వ. యో. వి. 5–429

మిన్ను నేలా నొక్కటైన మేటితేరు
కన్నులపండువయిన శ్రీకాంతుని తేరు
[6–227

కన్నుల పొరలుగప్పు
కప్పిన ముదిమిచేఁ గన్నులపొరలు
గప్పెవో బ్రమసి యెక్కడఁ గానలేరు
[వ. యో. వి. 3–1302

కన్నులమెచ్చు
కలిమీ సహజానకు కన్నుల మెచ్చుటగాక
తలపోసి మిమ్మడుగఁ దగదా యీ వేళనూ
[17–525

కన్నులమొక్కు
యిన్నిటా శ్రీవెంకటేశ కూడితివి
కన్నుల మొక్కెటి గంజికాఁడా
[17–424

కన్నులవంటివారు
అన్నిటాను హరిదాసు లధికులు
కన్నులవంటివారు కమలజాదులకు
[16–170

కన్నులా నోరావిను
కన్నులానోరావినెను కాంత నీవుమాటాడఁగ
సన్నపుఁ జిరునవ్వులు జాలువారగా
[15–184

కన్నులార్చు
మన్నన కౌఁగిట నన్ను మరపించి
యొక్కడికో
కన్నులార్చితివి వేంకటరాయ యోరి
[4–6

పాయపువాఁడై తేను బదుకనీవె యిట్టె
కాయకమై యెవ్వరిపైఁ గన్నులార్చెనె
[16–2–89

కన్నులెత్తఁజేయు
ఆనలనుబెట్టుదుగా అప్పటినందుకుఁదోడు
కానీలేరా దానిపై నే కన్నులెత్తఁ జేయరా
[18–528

కపిలెద్దు
తడవి దేవరలను దామెర(న?)లను గట్ట
గడఁగి మానిసిరూపు కపిలెద్దు
[11–2–74

కపురు

జపములవలన గలిగెడు నా తేజః
ప్రభావమును నీవు
కపురుల దాన ధర్మ పరోపకారంబులఁ
బొందెడు మేలు నీవు
[7-106

వుపమ నేరుతువె వొద్దికతో నతఁడు
కపురుగా నవ్వినవ్వి కరఁగించును
[13-66

కలదింతె మావొళ్ళ కపురులు
పలుమారు తనకేది బాఁకె యయ్యినా
[14-261

కపటాన నీమీద గచ్చి చూపు చూచితిని
కపురుల నీమనసు గాలఁచితిని
[17-559

కప్పముపెట్టు

తలఁచేటి నామననే నీకును
ధనముగాఁ గప్పము వెట్టితిని
పలుమారు నన్నును తగవుకుఁ దియ్యక
పరమాత్మా ననుఁ గావఁగదే
[7-68

కప్పి కప్పి కాఁగిలించు

కప్పకనేఁ జూచితేను తమకించితి ననుచు
కప్పికప్పి నన్ను నట్టె కాఁగిలించేవు

కప్పుకొను

దెప్పరపు భవములఁ దిప్పు దీరై తి మిదె
కప్పుకొని కావఁగదో కర్మమా
[11-37

కప్పుఁదిప్పు

అప్పులవారే అందరును
కప్పఁగఁ దిప్పఁగఁ గర్తలు వేరే
[11-3-15

కప్పురకాపు

యితవుగా లోలోన యెనసి వుండేటివేళ
గతిగూడ నవ్వే నవ్వు కప్పురకాపు
[13-129

కప్పొదవు

చన్నులపై ముత్యాలనరులెల్ల జల్లనాయె
తన్నులకుఁ గప్పొదవెఁ గాంత నాకిపుడు
[శృం. సం. 4-149

కప్రకాపు

చంద్రుఁడు నీ మనసులో జనించెనటుగాన
చంద్రికలు కప్రకాపై సరినించెను
[7-46

కమ్మటి

చేయిచాచేవప్పటిని సిగ్గువడేవు కమ్మటి
ఆయమెరఁగవి రతులవి యాల
[15-226

కాలుదొక్కకర నీవు కమ్మటినవ్వకునాతో
జాలి నీ యిచ్చకములు చాలుచాలు
[17-165

కమ్మటి [కమ్మర]

గద్దరి శ్రీవెంకటేశ కమ్మటిఁ గూడితినన్ను
వొద్దనీ విట్టేవుంటే దొరసేనా నేను
[17-227

కాఁగిలించి పట్టకురా కమ్మటియిట్టెపొంది
పీఁగి నిన్నుఁ బాయనోప వేసటయ్యా
[17-265

కలికి నీ కాలుదొక్కి కమ్మటినీకు మొక్కి
వలవని సిగ్గుతోడ వడిఁబడీని
[17-298

కమ్మటిని

వలికేవు కమ్మటిని వరాకు నయ్యేవు
అలిగినాఁ బోనీవు అదేరా నీవు
[17-159

కలయుమనీనె కమ్మటిని నన్నును
కలసే తనవురము కాయగాచెనదిమో
[17-210

నవ్వఁగదవె తాను నాతోనుఁ గమ్మటిని
నవ్వేటి తన చెక్కులు నంజులాయను
[17-210

కమ్మటీఁడు
ఏమందునే నీనిమాయ లెన్నైనాఁ గలవు
కామించి నన్ను నీవె కమ్మటీని చూపరే
[14–142

కమ్మగట్టు పావురము
తలఁచుకొంటెఁజాలు తానాడ కేఁగునమ్మా
వొలసి కమ్మగట్టు పావురము వలె
[శృం. 16–115

కమ్మరించు
చిమ్ముచు నీకాఁగిటిలో చేతలెంత నేసినాను
కమ్మరించి నాతోను ని గుట్టు చెప్పేవా
కమ్మటి శ్రీవెంకటాద్రి కడపరాయఁడవై
నెమ్మిఁ గూడితి విదె నిజమాయెగాని
[17–45

కమ్ముకొను
యెడయక చూచితేను యెవరికి సిగ్గువుట్టు
కదు నీయెదుట నేల కమ్ముకొనేనయ్యా
[13–31

కయ్యమునకు కాలుదువ్వు
పొదరి చిందకొట్టి భువి చల్లడిల్లఁ
గదిసి కయ్యమునకు గాలుదవ్వుచును
[అ. మ. క. 6632

కయ్యమునకు కాలుద్రవ్వు
కన్నె కయ్యమునకుఁ గాలు ద్రవ్వుచును
జెన్నొందు మరుని రాచిలుక పావురమొ
[ప. యో. వి. 2–1107

కయింకర్యము
అమిత శ్రీవెంకటాధిప యిదెనా
క్రమమెల్లను నీ కయింకర్యమే
[7–232

కరకర
కాదనఁగా నౌననఁగా **కరకరే**మిటికే
మీఁదమీఁద జగడాలు మితిమీరీని
[16–2–70

కరకరిఁబెట్టు.......
విరసములేక నీకు విడిమిచ్చినంతలో
కరకరిఁ బెట్టవుగా కప్పురపుటుండలు
[15–7

కరజము
కరజపు వినయాలు కాఁగిటి రతి బువ్వాలు
సిరులతోవించు విస్టే శ్రీసతి నీకు
[14–166

కరత
కరఁగినట్టే కరఁగి కరతలెల్లా మొరఁగి
సిరులఁ గూడదుఁగాక బింకలేవే
[14–3

కరతలా మకరంబు [?]
హరియని యారీత ననిన వారలకుఁ
గరతలామకరంబుగాదె మోక్షంబు
[అ. మ. క. 3762

కరతలామలకంబుఁ గావించు
కరతలామలకంబుఁ గావించెఁ గనుక
ఆరయఁగ దాళ్ళపాకాన్నయాచార్య
[అ. చ. 27

కరతలామలకము
అరయ నీకథ వినునట్టి వారలకుఁ
గరతలామలకంబు కైవల్యపదము
[ప. యో. వి. 5–762

కరవట్నాలు
కాంతల మానమనేటి కరవట్నాలకు దిగె
మంతనానజీవుఁడనే మంచి మతకాఁడు
[9–99

కరసానపట్టు
గట్టి చనుమొనలై తే కరసానఁబట్టీని
వొట్టుక మాటలె తేనెలూరీఁగాని
[13–88

కరాళించు
బతిమాలించి మతులు భ్రమయించఁజేసేవు
రతికేళినే కడుఁగ రాళించేవు
[13–170

కరికరఁబెట్టుట
కరికరఁబెట్టనేల కాంత నీవు గూడితేను
అరయఁగ మంచివయ్యా నన్నిపనులు
[17–180

కరికరించు
కరికరించఁగ రోలగట్టితే నవ్వుడు మా
హరి గాఁడుగదా ఆడనున్న బిడ్డఁడు
[6–65

కరిగోరు
వెట్టిసాకిరి చెప్పేవు విత్తూఁ దిమ్మరివేసి
నెట్టనఁ గరిగోరేమా నేఁడు నిన్నును
[16–2–77

కరుగుగట్టు
చిత్తమెల్ల నీరాయె సిగ్గులెల్ల నెగ్గులాయ
వత్తినవె విరహాన వాడెదేహము
యిత్తలనీవెట్టబొంది యెన్నఁడిఁకవడదేరు
కొత్తగా కరుగుగట్టి కోమలిఁ జేసితివా
[14–63

కరువునబోయు
కరమిష్టము కరణీయనఁ
గరువునఁబోసిరి యనంగఁ గరఁగిరనంగా
[రేఫ. ఱ. 15

కర్తనము
ఘనుఁడైన తిరు వేంకటనాథుఁ డిన్నిటికి
యును భోక్తయుఁగర్మియును నైనవాఁడు
పనిలేదు నిష్ఠూరపరుఁడు దానై వుందు
తనకుఁదానే కర్త తనమౌటఁగాన
[5–49

కర్పూరకాపు
పోలింప కర్పూరకాపు పురుషోత్తమునికి
యేలీల నుండెనని యెంచి చూచితే
[10–177

కఱకరి
ఎఱఁగమైతిమమ్మ యిన్నాళ్లును
కఱకరిఁ బెట్టగోరే కాతరీఁడాకాను
[14–159

కఱకులాడు
వెఱకుమనుచు మొక్కివేసరినా మానదే
కఱకులాదేవేళ కాఁగిలించీనే
[15–146

కఱత
తెఱవకు నంపిన తెల్లని కలువలు
మఱపున కెందామర లాయె
నెఱుఁగము నీ విపు డింత చేతువని
కొఱతల కలికివిగా విభుడా
[4–3

కఱతల కలికి
కొఱతలకలికియనఁజాలు గనుఁగొనఁగృష్ణా
[రేఫ. ఱ. 65

కఱతల కలికి
ఎఱుఁగము నీ విపు డింత చేతువని
కఱతల కలికివిగా విభుడా [4–3

కఱ్ఱుమడ్డు
ఈవతెచ్చితివని యే బాసయైనఁ
గావించెదము నెంత కఱ్ఱుమడ్డునను
[వ. యో. వి. 7–1014

కఱ్ఱువలె కాఁగు
యెఱ్ఱఁగాఁ గ్రూరత్వమెప్పుడుఁ గొలిమిలో
కఱ్ఱువలెనె కడుఁగాఁచీని
[8–224

కల [వినా=ఉన్న]
అలుగకుమీ నీ వందుకు రమణుఁడ
కలసహజమె యిది కసరులుగావు
[14–7

కలక
తీరిచెఁ గలకలెల్లఁ దిరుతేరు
ధర గరుడవాహముఁ దిరుతేరు
[11–24

కలకల నవ్వు
నీవు చేసినచేతకు నెలఁత యేమీ ననక
కావి కన్నులకొనల కలకల నవ్వేమ
[17–395

కలగంప
నెలకొన్న యీవన్నెలు నీవల్లెనేనచ్చెనచే
కలగంపగాఁ గలసే కన్నెవా నీవు
[14–201

కందువ తేనెలమోవి కలగంప చనవులతో
విందులు నీకుఁబెట్టే విచ్చేయవయ్యా
[14–21

వలపుల కలగంప వానికేమె
వలరాజుఁగన్న తండ్రివానికేమె
[శృం. 16–31

కలగంప దేవతలు
గట్టిగా శ్రీహరితోడ కలగంప దేవతలు
బెట్టికొలుచుట విందు వెట్టి పగగాదా
[6–17

కలగంప పతి
కలసితిఁగదె నిన్నుఁ గలికి! నీవు
కలగంప పతికాకఁ గంటిరా నేను
[15–72

కలగూర
కూడినవారికి రతి కొట్టిన పిండి వంటిది
కూడని వారికి కలగూర వంటిది
[13–204

కలగొను
కను చూపతఁడంతటా కలగొనఁ
జూడఁగాను
చనవిచ్చి కృపాదృష్టి చల్లుమనేలా
[8–66

కలితి; కలితివి [=ఉంటివి]
నున్నన లుపచరించ మాటిమాటికి నవ్వ
అన్నిటికి మారును నీవు ఆపెకుఁ గలికిగా
అందపు శ్రీవెంకటేశ ఆపెఁ గూడి
నన్నుఁ గూడి
వెందులో మాయిద్దరికి నిటు గలితివిగా
[17–530

కలుపుకోలుఁదనము
మలసి చల్లమ్ముక మంచనుండిరాఁగానే
కలపుకోలుఁదనాన గాఁగిమిచేవు
[14–198

కలలోని సిరులు కనుకూర్కులు
కలలోని సిరులెల్ల కనుకూర్కులే కాక
మెలఁకువఁ జూడ నవి మెరసీనా
[11–3–91

కలలోపలి సంభోగములు
కలలోపలి సంభోగము
ఘనమగు సంపద లిన్నియు
వలలోపలి నిడి పరువులు వన్నెల
విభవములు
[6–133

కలవు = [కలవాఁడవు, కలదానవు]
ఒత్తికలవని నేను భామలలో నన్నందుకు
తత్తరపు నీచేత తగవాయను
[15–244

కలశము లెత్తు
కలిమెఱుంగని విందు కాంతవయసే కదా
కలశంబులెత్తెఁ దమకపు మేడకు
[శృం. 4–135

కలసి మెలసి
కలసి మెలసి నిన్ను గాఁగిలించుకొనగాను
సొలసి పెనఁగి బిగిసితి ననేవు
[14–108

కలసుఁజేయు
పొంది ఆవులు దూడలుఁ బొలానఁ
గలసుఁ జేసు
అందాఁకా నీవు మా యింటి
యాడ నుండవయ్యా
[17–273

కల్లమాడు
కల్లమాడ దొడ్డ ముద్ర కటకటా
చెల్లబడి కల్లలు చెప్పేరు లోకులు
[6–18

కల్లలు గారులు
కైవసపు వనితలు కల్లలుగారులు విన్న
ఆవటించి వూరకైనా నాడుదురుగాని
[14–160

కల్లాను [=కలిగినను], [=ఉన్నను]
విచ్చేయుమనవె విభుని నిక్కడికె
యిచ్చటనె విన్నవించేనేమి గల్లాను
[15–150

కల్లాను [=కలిగినను]
రంకులనేఁడె నీకు రాజసమెంత గల్లాను
కాంకలమీఁదనె కాక కడఁజూపేవా
[17–351

కలికితనాలు
కలికితనాలతోడఁ గడుమించేఁ గదవే
జలజాక్షి మోముననె చకోరములు
[7–52

కలిగిన పాఁచేకానీ
అలసి యిందు నా యాసలేమిటికి
కలిగిన పాఁచే కానీవయ్యా
[9–165

కలిమెఱుంగని విందు
కలిమెఱుంగని విందు కాంత వయసేకదా
కలికంబులెత్తె తమకము మేడకు
[4–135

కలుపుకోలు
తలఁచిన కొలదే దైవము తన
కలుపుకోలు కలఁదే కడనరులు
[10–220

అలరి శ్రీవెంకటేశ అంటితేనే కూడితివి
కలుపుకో లన్నిటాను కలవుగా నీవు
[14–162

కలుపుకోలుదనము
కలసిన్టి వుండిన దగ్గరాక మానేవా
కలుపుకోలుఁదనము కానిదా యేమి
[15–144

కలుపుదవ్వు
కామక్రోధాదులనే కలుపుదవ్వి వేసి
వేమరు వైరాగ్యమనే వెలుఁగువెట్టి
[9–70

కలుపు దీయు
వనమువెట్టినవాఁడు వాఁడకుండా నీరువోసి
పెనచి కలుపుదీసి పెంచినయట్లు
[7–109

కలువడాలు
కట్టుఁడు కలువడాలు ఘనమైన తోరణాలు
గట్టిగాఁ బట్టుకోము సింగారించరే
[15–55

కవకవ నవ్వు
వివరించ మామొర విచారించఁ దగదా
కవకవ నవ్వి నవ్వి గండి గట్టుకొంటివా
[17–250

కవకుందెనలు
రవిబింబ మధ్య నారాయణ కృతుల
కవకుందెల నుండఁగా నేర్చిరంత
[అ. మ. క. 701

కవగూడు
యివల శ్రీవెంకటేశ యేమనిమెచ్చెనోకాని
కవగూడి మన్నన ఒకడు మించీ నిపుడూ
[17–153

కవడిఁ బట్టుకొను
కలికి చూపులకాంత కడుసందడించఁగాను
వలపు నీకుఁగాను కవడిఁ బట్టుకున్నది
[18–286

కవడు వాయు
యివల శ్రీవెంకటేశుఁ డింతలో
దిక్కయి కాచె
కవడువాసె జీవుఁడు కన్నవారి చేతను
[8–64

కవణము
వారసితే గురిసేను నుబ్బుఁగవణపు గోరు
నరసమాదేవేళ దవిరేఁచుగోరు
[13–157

కవిలెగట్టు
పాపములు హరినామవతనచేఁ బాపుకొంటి
కైపుగఁ జిత్రగుప్తుఁ డాకవిలెగట్టు
[6–145

కసటువాపు
గర్విత మదముల కసటువాపినను
నిర్వహించె నిదె నీ నామము
[8–131

కసవుదురుగు
గంటవాఁగకుండా నిండఁ గసవుదురిగి మా
యింటివారు నిద్దరించ నిల్లుచొచ్చెను
[6–166

కసిగాట్లు
నమ్మతించినదె తాను సరసము నేనాడితి
కమ్మరఁ గమ్మర నయితే కసిగాట్లె
[14–263

కసిపుచ్చుకొను
కడవారిపొందు నాతోఁ గసిపుచ్చుకొనేవిట్టె
అడరి వారితో మాఁట లందు దాఁకాను
[7–57

కసిబిసి మెసఁగు
పసపు చుంగల తలపాగ నెట్టంబు
కసిబిసిమెసఁగు బాగాల వీడియము
[వ. యో. వి. 6–614

కసిమసఁజేయు
కలుషంబుఁ యిలుగుల కసిమసఁ జేసి
మలసిపిల్చినఁ గేలిమై వచ్చ్రాల
[వ. యో. వి. 3–2034

కసివోటు వేయు
వసలు మించఁగ సూత్ర పట్టిన పగిది
విసువక గసివోటు వేయువారలును
[వ. యో. వి. 7–428

కసుగాటు
దసముగాని పతితో వాసులేల నెరపేవే
కసుగాటు వలపుల కాయవు నీవు
[13–103

యెసఁగి యిందాఁకా మీరు యేకతననె వుంటిరి
కసుగాటు రతులలో గడమ యేమాయెనో
[14–258

ముసుఁగుదెరవరే మొకముచూతమునేఁడు
కసుగాటు చేఁతలెల్లఁ గందముగాని
[17–183

కసుగాయ
పచ్చితనానఁ దిరిగి పండవద్దా చిత్తము
గచ్చులఁదాఁ గాసుఁగాయే కలకాలము
[9–147

కస్తిఁబడు
ఆస్తిక నాస్తికుఁడై తానం దెవ్వరి వాఁడూఁగాక
కస్తిఁబడి వాలి వృధా కలహానఁ బొలిసె
[8–130

కస్తిసేయు
కాఁగలించి నిన్ను నంత కస్తిసేయ నోపఁ గాని
రాఁగిన నావలపులు దాసులై వున్నవిరా
[17–200

కహకహ నవ్వు
ఘనమైన కోరలతో కహకహ నవ్వుకొంటా
దనుజుముందరొక చేతనుఁబట్టె
[10–140

కళలమించు
కామించినిధిగంటే కళలమించు నొకఁడు
శ్రీమంతుఁడగు హరిచిక్కె మాకు నిదివో
[8–35

కళలెక్క
బాయకు దెచ్చినది సరసమాడినది
కాయముల కళలెక్కఁ గైకొందువు గాక
[15–245

చెక్కునొక్కి వేఁడుకొనెఁ జెలియ విన్ను
గక్కున నీమోమునఁ గళలెక్కును
[18-69

క్రయమిచ్చు
యిప్పుడే శ్రీవేంకటేశ యీ దేర్చినామనసు
కప్పిన గురుఁడు నీకు క్రయమిచ్చెను
[10-142

కా

కాంకాళము
బిగిసియాడ నెవ్వతో పిలువని కంకాళాన
నగుతా నెవ్వరేమనినాఁ దిట్టేవు
[17-347

కాంకాళించు
కాంకాళించాడిన మాఁటగదు సుమ్మీ వో విభుఁడ
దొంతి మాయలఁ జిక్కఁగ దొరలకు చెల్లునా
[శృం. 16-71

కాఁకదీరు
తాఁకక శ్రీవేంకటేశు దాసులై తేఁ జాలుఁ గాని
కాఁకదీరు నిందరికిఁ గనుకోరో జనులు
[8-104

కాఁకదేర్చు
ఎన్ని వేఁతలైనఁ జేయునిపుడు యీతఁడు
కన్నెవయసు వారినెల్లఁగాఁకదేర్చెనీతఁడు
[12-161

కాఁకరించు
దిమ్మరిజనాఁడ వోరి తిరువేంకటేశ నన్ను
క్రమ్మరక్రమ్మరఁగూడి కాఁకరించేవేలరా
[4-8

కాఁకలదగులు
చెలియ నాకేలే యీ సిరులు వీని
తలఁపంత కాఁకలం దగిలిన వెనుక
[4-130

కాఁగినపోట్లు
వీఁడెవచ్చెఁగృష్ణుఁడిదె వేయరో కైదువులు
కాఁగినపోట్లు రాఁగి కదియకురో
[7-11

కాఁగిపడు
నిన్ను నేమైననంటినా నేనెతిట్టికొంటిఁగాక
కనులెఱ్ఱఁజేసి నీవె కాఁగి పడేవు
[17-232

కాఁగిలించుకొను
గందవొడిమీదజల్లి కాఁగిలించుకొనేవు
అందగాఁడవె కావా అన్నిటా నీవు
[17-1

కాఁచికరఁచు
పూఁచిన చోటుల పుత్రమిత్రులై
కాఁచి కరఁచినాఁ గరఁగవివి
[9-50

కాఁజేయు
హరియే స్వతంత్రుఁడు అన్ని పనులుగాఁ జేయు
పరుల ఉద్యోగాలు పనిలేవు
[9-164

కాఁడిపారు
యిల నా యెంకకురావు యింద్రియాలు నాపై నా
కలసి నా మర్మము కాఁడి పారీఁగాని
[10-58

చన్నులు ఘనములై తే సాదించవేరమణుని
కన్నులు ఘనములై తే కాఁడిపారఁజూడవే
[14-119

కమ్మని పువ్వులు మేను కాఁడి పార సూదుగద్దా
[శృం. 16-2-49

మొక్కలానఁ జింతతోఁడ
మూసిన రెప్పల చూపు
గక్కన నిన్నుఁగంచే కాఁడిపారదా
[18-481

కాఁడివారు
కన్నుల కొంతల నెంత కాఁడివారఁ
జూచినాను
అన్నిటా దిష్టిదాఁకెనని యెంచఁ జెల్లదు
[శృం. 8-222

కాఁడు
అలుగులపైఁబడి తేనాయలుదాఁకకుండునా
కలికి పతుల చూపు కాఁడకుండునా
[8-273

కాఁతాళము
నూఁతులు దవ్వఁగఁబోతే బేతాళము వుట్టె
కాఁతాళపులోకులాల కంటిరా యీసుద్దులు
[6-8

ఆసలును కాసులును అవి రెండును నీవే
కాసు పేయని పవికి కాఁతాళమేలే
[17-308

కాఁతాళించు
కాఁతాళించి వున్నది నీకడ సుద్దులెల్లా విని
చేఁతలేమీఁ జూవక చేరి వూరకుండుమీ
[14-245

మేతలు మరిగిన మీలపిల్లలకు
పీఁతలు నేరిపి యీ తరుణి
కాఁతాళించిన కన్నుల నీళ్లు
చేఁతల నిండిన చెరువులలోన
[12-293

కాఁపిరేలు
పుక్కిటలోకాలుచూపి బొమెలు నేతువుగాక
కక్కసించి మాతోడి కాఁపిరేవేలా
[17-268

కాఁదారి మాఁదారి పొద్దు
యింతి సముద్రమువంటి
తమకాన యెదురెదురె చూడఁగా
యింతలోఁగాదరి మాఁదారి పొద్దున
నెవ్వఁతెఁజూచేనయ్యా
[16-2-106

కాకరి
కాఁకరివై దూరేవు గక్కనని దెమీనంటా
పోకులఁబోక నీవాపెఁబాఁట వెట్టరాదా
[14-197

కాకరిచేతలు
దీకొని కూడితి నన్ను తిరువెంకటేశ యీ
కాకరిచేఁతలకు లోకమువారు నగరా
[12-341

కాకరితనము
నీకేచెల్లుఁగాని నే నింకా కోవను
కాకరితనా లెపుడుఁ గలవే నీకును
[17-173

కాకరితనాలు
యేకులకు నీతో నేను మేలము లాడఁగాను
కాకరితనాల నవ్వి కమ్మటి సాదింతురా
[18-302

కాకరి మతములు
కాకరిమతములెల్ల గాలిఁబుచ్చి పరమిచ్చె
పైకొనఁగఁ గరుణించె భాష్యకారులు
[5-104

కాకరి విద్య
నీకు నీకే యేలికవు నే నంటినా
కాకరివిద్యలఁ బొంది కరఁగేవు గాక
[14-39

కాకరి శత్రులు
లోకులఁగోపింతుఁగాని లోని కామాదులనెట్టి
కాకరి శత్రులమీఁదఁ గడుఁ గోపించ
[10-7

కాకలురేచు
కప్పురము నోటికచ్చి కాకలెల్లా రేచేవు
[17–1

కాకిజున్ను
కాకిజున్ను జున్నులంటా గంపెఁడేసి తినిపించి
వాకొలిపి బాలులెల్ల వాపోవఁగా
[6–167

కాకిబెగడచీర
కాకిబెగడ శీరను కాశవోసినాఁడు తాను
వాకిటికి వచ్చినాఁడు వలసితి ననవే
[17–93

కాకిబేగడబొట్టు
కాకిబేగడ బొట్టుకంచు మట్టియలు
కైకడ సంకు టుంగరమునుం గలిగి
[వ. యో. వి. 4–1247

కాకివోటు
కాకి వోటుజముచేత కందుకుందు మరుచేత
మాకాపనిగాదు మనుజులాల
[5–102

కాకుచేయు
చీకాకుపడిన నా చిత్త శాంతముసేయు
లేకకా నీవు బహులీల నన్ను
కాకుసేసెదవు బహుకర్మములఁ బఱవారు
నా కొలఁదివారలా నారాయణ
[5–146

కాకుసేసి నన్ను వీఁడెంతగట్టువాయయనక
శ్రీకాంతా నీవింతట నుందువు
చిత్తగించి వినవే
[7–61

కన్నవిన్నవారెల్లా కాకుసేయరా
వున్నతుఁడవైన నీకీ వొచ్చము లేలయ్యా
[8–90

కాకుపోకిళ్లు
కాకిపోకల నడిగాక యీ కాకు
పోకిళ్ళు మావాఁడు పోనేర్చు నటవే
[అ. మ. క. 867

కాకులసేయు
కలలోన నిన్నువేడ్కల శయ్యమీద
గలసి యీరీతులఁ గాకులసేయ
[ఉ. + క. 495

కాకు విషయాలు
నీకు నరహంబైన నిండిన యీమనసు
కాకు విషయాలపాలు గానరుహమా
[8–55

కాకుసేయు
పైకొని వలచి కిందుపడిన యింతులమాఁట
కాకుసేసే మగవాఁడు గలఁడా లోకానను
[12–62

నీవు నాలో నున్నాఁడవు నే నున్నాఁడ సముఖాన
కావరపు టింద్రియాలు కాకుసేసేని
[11–236

ఆకసానఁటా రేపూరి అతివల మానములు
కాకుసేయువాఁడు తరగమా పైవాఁడు
[12–294

కాచన పోచన
కాచనపోచన మూరు కల్లపబొల్లపమల్లు
బాఁచన దేచనగారిఁ బాడిపాడి
[11–3–77

కాచిన యాఁకలి
అచారమేదీ యిఁకననాచార మేదయ్య
కాచిన యాఁకటి కరిగాపులము
[10–253

కాచేటి పూచేటి జన్మము
చీచీ మనసా చీ మనసా
కాచేటి పూచేటి వో ఘనజన్మమా
[9–151

కాటారించు

వొల్లనివాఁడవై వుండి వొక్కొక్క-
నెపము వేసి
కల్లయలుకలుగాఁ గాటారించేవు
[17–281

కాడికె

జోడువిడువరాక చులుకఁదనంబున
కాడికెలకు లోనాయ బ్రదుకు
[5–153

కాడిగట్టు

పాడైనయెరుకతో బంధమోక్షము లొక్క-
గాడిఁగట్టుట తెలివిగానకే కాదా
[11–2–16

కాణాచి కాఁపు

కామక్రోధములకు కాణాచిఁ ఏను
ఆమని యింద్రియముల కడిబంటను
[7–246

కాతరపు జీవులు

ఈతగవే నాకు నీకు నెంచి చూచితే
కాతరపు జీవులకుఁ గలదా వివేకము
[8–97

కాతరీఁడు

కలకరిఁ బెట్టగోరే కాతరీఁడా కాను
[14–159

కాదన నవు ననరాదు

కమ్మి అంతర్యామి కల్పితంబు లివి
కాదన నవు ననరా దెవ్వరికి
సమ్మతించి ఆసవడి యెడిదొకచే
సర్వలోకపతి నిజదాస్యము
[5–269

కాదవునను

ఆయమిందుఁ గాదవునన నెవ్వరు
కాయజగురుఁ డొక్కఁడే ప్రేరకుఁడు
[9–273

కాదు కూడదను

కాదు కూడదనకు మీ కాఁకలు
సేయకుమయ్య
యేదెస చూచినా నీకు నింటిలోనిదానను
[14–145

కల్లనిజమెఱఁగక కాదు గూడదని నీపై
వెల్లవిరిగా నిందలు వేయబొయ్యేనా
[17–495

కాదు గూడదను

కాదు గూడదనరాదు కలస్వభావమునకు
ఆదినుండి హరిమాయ నత్తినది లోకము
[10–193

కానికె

యిందుముఖి నీకు మొక్కి- యిచ్చె
నిదివో కానికె
[14–29

కానిలేని బంట్లు

కానిలేనిబంట్లఁ దేరకాండు వెట్టిగొనఁగ
దానికి నీ కూరకుండ ధర్మమా పర్వేశ్వరా
[6–36

కానుకపట్టు

గక్కన నాజవ్వనము కానుక పట్టితిఁగాక
వుక్కు-మీఱి గుబ్బల నిన్నొరసితినా
[శృం. సం. 18–386

కానుకపెట్టు

గుట్టున మది మ్రొక్కి-కోరా కానుకలు
పెట్టరో దండముక పెట్టరో యిపుడె
[అన్న. పుట. 21

తడబడ జుట్టిన తన పంచకొంగు
కడనున్న దొకకాసు కానుకవెట్టి
[అన్న. పుట. 22

కామధేనువు వద్దిదూడ

చెంతల శ్రీవెంకటేశ చేరితి నీవద్ద నేఁడు
వంతుకుఁ గామధేనువు వద్ది దూడవలెను
[9–49

కాయకపు గాడిదె
కాయపు గాడిదెకు కవణము వెట్టి మరి
పీయపు చుట్టాలెల్ల పీడువెట్టరో
[9–172

కాయకపువారు
నేయరాని చేఁతలెల్లఁ జేసివచ్చి నీవు నన్ను
పాయని చుట్టమువలెఁ బైకొనేవు
కాయకపు వారినెకాని లేపీ వినయాలు
వోయమ్మ నిన్నేమన్న నూరకుండేఁ గాక
[17–358

కాయకమగు
పాయపువాఁడై తేను బదుకనీవె యిట్టె
కాయకమై యెవ్వరిపైఁ గన్నుదార్లీనె
[16–2–89

కాయకములు
కాయకము లందరునుఁ గార్యపరవశులే
పాయని నీవకారణ బంధుఁడవు
[7–72

కాయదారులు
మాయలోనఁబుట్టేది మాయలోనఁ బెరిగేది
కాయదారులకు నెల్లాఁ గలిగినదే
[6–9

కాయపుజుట్టాలు
మాయలు నీతో నడిపి మరులుగొలిపేవారు
కాయపుఁజుట్టాలె నీకు గలిగేవారు సుమ్మీ
[15–253

కాయబెట్టు
గాలించి సున్నకాయ బెట్టించె
[సుభ. క. 1042

కాయాటగు
గాఁడపు సతులఁబొంది కాయాటైన వానికి
యేఁటికిఁ గరఁగీ గుండె యేమి చెప్పేవే
[13–241

కాయాటులు
రాయడి రతిఁబెనగ రాఁపులకు నోప
కాయాటులయిన వారు గాని నేరరు
[14–287

కాయో పండో
వున్నతుఁడా మమ్ము నాలిపేన యేలె
కన్నుల నవ్వేవు చెలి కాయో పండో
[12–340

కారించు
కొండలె కదలె బాగుల చన్నులు-యీ
గండుఁగోవిల కూఁత కారించీ నటవే
[13–189

కారుకమ్ము
వూరకె వొక్కరినైతె వొచ్చములవట్టేను
కారుకమ్మినట్టి నా కల్ల వెంచను
[16–1–24

కాలకాసు
నాలుక రుచులయాస నాతులకాఁకలయాస
కాలకాసుకైన బొంకు గరపే యాస
[11–161

కాలగాలము
ఏలనాదె మొక్కించేవే యిప్పుడే నన్ను
కాలగాలమున మేలు కనుఁగొనేఁ గాక
[14–71

కాలదొబ్బు
కామించి మొక్కఁగ నిన్నుఁ గాల
దొబ్బ నేరుతునా
నేమమున గాఁగలించీ నేరుతుఁగాక
[15–94

కాలము కాలమగాదు
కాలము కాలముగాదు కపటాలే తలచాయ
చాలునింక దీనితోడి జాలిమానరే
[5–208

కాలము గంటువేయు
అల గాలిదెచ్చి ముడియగాఁ గట్టఁగరాదట
వెలయ గాలము గంటువేయ రాదట
[7–28

కాలము గొలుచు
గాలిముడిగట్టినట్టు కాయము మోచితిమి
కాలము గొలిచితిమి కనురెప్పల
[9–267

కాలఁజేతఁబేదగు
ఆతుమపంజరములోన నయముననుండినా
చేతనే పెరిగిన చిలుకా
జాతిగాఁగర్మపు సంకెళ్ళఁ బడికాలఁ
జేతఁ బేదైతివే చిలుకా
[5-50

కాలము కొనలవాఁడు
మేలుకొనివుండినాను మించి నిద్దిరించినాను
కాలము కొనలవాఁడు ఘనుఁడీ హరే
[9-91

కాలము వొగ్గి కాచుకొను
వున్నతి నెంతకాలము వొగ్గికాచుకుండవలె
విన్నవించి నీసేవ వేఁడుకొనే కొరకు
[7-77

కాలాఁజేతాఁ బెనఁగు
చచ్చేవారిఁజూచి చావును వెరఁతు గాన
రొచ్చుల సంసారముపై రోతఁగాని
కచ్చుపెట్టి ఆదియె కాలాఁజేతఁ బెదఁగఁగ
మచ్చిక సేయుదుఁగాని మానవేను
[16-1-45

కాలిగోరఁబోలు
యేలకిందుపడి మొక్కేవేమి బాఁతినేనీకు
కూళ నింతేని కాలిగోరఁబోలను
[4-170

కాలీఁచపడు
కాలీఁచపడగ నెక్కడికి నేఁగెదెని
పాలుమాలిన యట్టి ప్రాణి
[11-3-72

కాలిసన్న
ఏమీ ననకురే యెప్పుడు మీరు
గామిడియై కాలిసన్నఁ గద వీని బిడ్డఁడు
[12-217

కాలుకొక్కు
మల్లాడికోపముతోడ మంచముదిగకుండిన
తొల్లె నీకాలు దొక్కితి దోసము లేదు
[15-6

కాలుదవ్వు
వాలుగన్నుదోయి మెఱుఁగువల్లె
వేసివేసి రతికి
కాలుదవ్వు రమణి చల్లకడవతోడను
[12-161

కాలుదొక్కు
మాటలాడ నేపట్టె మనసు చూడనే పట్టె
ఈటునం గాలుదొక్కెది యెన్నఁడే తాను
[4-115

కాలురులు
కినినా సంసారము కడలేని భారమౌట
కనినాఁ దొలఁగరాదు కాలురులు
[9-73

కాలూఁదు
కాసుకునుఁ గొరగాని గతిలేని
పనికిఁగా కాలూఁదనీవేల కర్మమా
వోసరిం చొకమారు వొయ్యనే
వొకరీతి నొల్లనని తలఁగుమీకర్మమా
[5-187

కాల్నడ
యెలమి శ్రీవెంకటేశు హితులకే కాల్నడ
తలఁచి యితరులెల్లా దాఁటలే రెవ్వరును
[6-56

కావనియేడ్పు
కనువిచ్చిచూడండు కనువిప్పకున్న
నెలుగెత్తికావని యేడువండెపుడు
[వ. యో. వి. 3-150

కావిరిఁగాలము
గోవింద యనియంటెఁ గూడని పదవులేవి
కావిరిఁగాల మూరకే కడపేము నేము
[5-232

కాసుకునుఁ గొరగాని
కాసుకునుఁ గొరగాని గతిలేని పనికిఁ
గాకాలూఁదనీవేల కర్మమా
వోసరించుక మారువొయ్య నే వొకరీతి
నొల్లనని తలఁగుమీ కర్మమా
[5-187

కాసువీసపు బదుకు
కల్లలోని బదుకు కాసువీసపు బదుకు
కల్లరిప్రాణులు నమ్మి కట్టువడెను
[11-165

కాసువీసములు
రాసికెక్క యిందరి రక్షించే దేవుఁడె
కాసు వీసములపాటి కావనోవదా
[16-6-42

కాసువీసము
ఆసుద్ధివిని యొకఁడట పెండ్లియాడ
గానువీసము నాకుఁ గల్గ దీవింపు
[అ. వ. 1015

కాసు సేయనిపని
మోసమున మాయావి మోహితుఁడై పోయి
కాసు సేయని పనికి గాసిఁబడెఁ బ్రాణి
[5-101

కాసు సేయని పనికి కమ్మటి నానవెట్టేవు
వేసరక నీవుమాయెట వెంటలబాయవు
[17-457

కాసు సేయు
యీసునను నీవలవ నెక్కువ కులములెల్ల
కాసు సేయకపోయెఁ గలికాలమా
[11-277

కాసె
కట్టుకవున్నాఁడదె కాసెగా యెవ్వతో చీర
వెట్టకినాపెఁ గొంచు వేయవచ్చీని
[13-48

కాసెపోయు
సారెకు నావలపు రచ్చలబెట్టే నేనికా
పోరుచు నాచీర కాసె పోయుచుంటివి
[13-126

కాళాంజి
కాళాంజివట్టె సతికై దండవట్టుకొని
గోలపై శ్రీవెంకటేశ గోరనూ దేవు
[13-117

కాళింగు
మెట్టఁడా కాళింగు మేటిశిరములు నవియ
గొట్టఁడా దానవులఁ గోటానఁ గోట్ల
[5-68

కు

కుంకుమగోళ్లు
కుంకుమగోళ్ళతోడ కోరదౌడలతోడ
అంకెల రవిచంద్ర నయనములతో
[10-157

కుంగని రాజసము
ముంగిట బులుకడిగిన ముత్యము
వలె నున్నాఁడ
కుంగనిరాజసముతో కొండవంటి దేవుఁడు
[8-125

కుంగించు
చేరిచీరలిచ్చువాఁడు చెలిగుంగించినవాఁడు
ధీరులై రేపల్లెలోనఁ దిరిగే రదే
[8-178

కుంచవేయు
కొండవంటి దొరవని కుంచ
నీకు వేయఁగాన
న్నుండఁ గూచుండు మనుచు నానవెట్టేవూ
[17-504

కుందనపు ముద్ద
ఇందిరానామ మిందటికి
కుందనపు ముద్దవో గోవింద
[5-8

కుందణము
అందముగ నిలుచుండి
ఆకు మడిచియ్యఁబట్టె
కుందణపు గద్దెమీఁదఁ గూచుండే దెపుడు
[14-208

కూరిమితో నాపెకు వీకుందనము
వంటిమేను
యీరీతిఁ జేయగఁ జేతులెట్టాడెనో
[16-2-86
[కన్నడంలోలాగే టవర్గపంచమ ఈ పదంలో ఉండడం గమనించాలి]

కుక్కనోట కళాసము
అక్కడనాపాట్లువడి యిక్కడనీపాటువడి
కుక్కనోట కళసమై కొల్లఁబోయ బదుకు
[11-3-24

కుచ్చక మెచ్చక
కుచ్చక మెచ్చక కొనసాఁగి వలపు
లెచ్చక యిచ్చక మిటు నేయకున్న
[వ. యో. వి. 3-1898

కుచ్చికాలపు దినాలు
లచ్చనఁ బదారంగుళాల ప్రాణమింతే
కుచ్చికాలపు దినాలు గొలిచీని
[7-193

కుచ్చి కౌగిళ్లు
అచ్చపు బాలుఁడై శకటాసుర
మర్దించిన వాఁడు
కుచ్చి కౌఁగిళ్ళ నింతులఁ గూడినాడు
[8-235

కుచ్చిసారు
కుచ్చిసారీ వలపులు కొమ్మచెమట యేరుల
మచ్చరవేమిగుల్లాను మోనవయ్యా
[14-47

కుచ్చు
పాటించి నీపేరు కుచ్చి బయలు
మాటలాడితే
మాటలోనుగానే వచ్చి మన్నింతువు
[13-154

కుడిచికట్టు
పుడిమి కాధారము పురుషోత్తముఁడె
కుడిచికట్టెడివారు కోటానఁగోటి
[10-183

కుతదీరు
సతి లేనివానికి జరగినదే యాలు
కుతదీరుటకు రచ్చకొట్టమే యిల్లు
[6-63

కుతిలపడు
కుతిలపడు శూద్రకుని గొట్టెముచ్చుగఁజేసె
మతిమాలి కురురాజు మడుఁగు చొరఁజేసె
[5-76

కుతిలము
కుతిలములును దుర్గుణములునుఁ ద్రుణీ
కృతములు సేయఁగ గుఱుతొకచే
[5-188

ధృతి శ్రీవేంకటేశుఁడు కిరువీధు వేఁగితేను
కుతిలాన శుక్రులు దిక్కుల కేఁగిరి
[13-220

సతమైన కూరిమికి సాదించనేల
హితమైన వినయాలే యింపులుగాక
కుతిలంబు లేని మతి కొసరనేల
రతికెక్క చనవు మెరయుట గాక
[14-75

కుతిలాలు
కుతిలాలు మాని సరిఁ గూచున్నవి చూడవే
సతి యురము మీఁదట చక్రవాకాలు
[7-52

కుత్తికలనుఁ గూయు
పెదవినెత్తురు వీర్చి పెనుగోళ్ళఁ
జించుకొంటా
కొదలు కుత్తికలనుఁ గూసేరు జీవులు
[9-205

కుత్తికలోన పావురములు
మిగులరతివేళను మెరసేఁదా మిన్నిటాను
వగటు గుత్తికలోన పావురములు
[7-52

కుత్తుకపట్టు
మనసునఁ దలఁచిన తలఁపులు
మాటల వెడలఁగ నాడిన
గొనకొని కన్నుల నీళ్లు గుత్తుక వట్టెడిని
[11–290

కుదువపెట్టు
మొదలఁ గర్మములకు మోసపోయి
యీ బ్రదుకు
కుదువవెట్టితి నే గురిగావక
[10–142

అప్పకమై తలఁపెల్లా ఆపెకుఁ గుదవవెట్టి
దెప్పరమై మామొటఁ దిరుగ నోపుదునా
[16–2–51

కునివడఁజుట్టు
కునివడఁజుట్టిన కుఱుమాపు పాగ
యనువంద పంచలోహంపు టుంగరము
[వ. యో. వి. 6–66

కుప్పలుఁ దెప్పలగు
కుప్పలుఁ దేప్పలునై గుబ్బతిల్లీ మతిలోన
యెప్పుడుగానీ రాఁడో యేమిసేతునే
[18–463

కుప్పలుఁ దెప్పలు
కుప్పలుఁ దెప్పలునైన కోరికెలు మతిలోన
యెప్పుడుఁ బాయకపోయె
నెన్నిలేవు రోఁతలు
[11–3–77

నెప్పునఁ దలవంచఁగా నేరమెంచెరాదుగాక
కుప్పలుఁదెప్పలుగాఁగ కూడుట యెరఁగవా
[15–283

కుప్పలూ తెప్పలు
నుప్పిరి నీతోగానక మోనాననే వుండితేను
నుప్పలూఁ దెప్పలూనైన కోపములివెనవా
[15–162

కుప్పవడు
కూరిమిగొసరితేను కుప్పవడీఁ దరితీపు
యేరీతి నుండునో చిత్తమేమందునా
[శృం. సం. 18–264

కుప్పళించు
కుప్పళించెజవ్వనాన కొంకు గొసరెరఁగవు
యిప్పుడు నీతో మాకు నెదురాడరాదు
[15-271

కుప్పళించి పెంజెమట గురిసేఁగాని నీకుఁగా
తప్పకిట్టి మోము చూచి తలవంచనోపరా
[17–107

నేరుతువే యిటువంటి నెరజాణ తనములు
కోరికలింకా నెంత కుప్పళించేవే
[శృం. సం. 18–522

కుప్పె (నవరములో భాగం)
కుప్పె సవరపుపతిఁ గొప్పువట్టి తీసితివి
దేపరపు చేఁతెట్లాఁ దీరుచుకునేవే
[14–231

కుమ్మలుగనాడు
గోవిందాది నామోచ్చారణ కొల్లలు
దొరకెను మనకిపుడు
ఆవలనీవల నోరఁ గుమ్మలుగ
నాడుదమీతనిఁ బాడుదుము
[9–43

కుమ్ముడి
చెంత నీపాదాలొత్తిసిగ్గునఁ గుమ్ముడిజారె
కాంతుడవు యింతటను కాఁగిలించరాదా
[15–10

కుమ్మెలగు
సంకెగాదు నిన్నుఁ దన చన్నులు
నాటించితేను
అంకెఁ గుమ్మెలయ్యీ్యనంటూ నట్టె
మూనెఁ బయ్యెద
[14–111

కుయివోవు
చేరి తమ వూరివారి చెఱవట్టుకొనిపోతే
కోరి కుయివోయి తెచ్చుకొన్నట్టు
[6–5

కుఱుచబుద్ధులు
అరగు నాదుర్బలున కరుదైన యన్నంబు
కుఱుచబుద్ధులను నరమి గొనుఁగాక
[5–145

కుఱకుఱదైవాలు
కుఱకుఱ దైవాలఁ గొందరను గడియించి
యెఱఁగి నెఱఁగనట్టి యేమి సేసేవయ్యా
[9–25

కుఱఁగలిగొను
కుఱఁగలిగొను నసఁగ
జాలిగొనకొనె గృష్ణా
[రేఫ. ఱ. 66

కుఱుచబుద్ధి
వెఱతువెఱతు నిందు వేడుకపడ నిట్టి
కుఱుచబుద్ధుల నెట్టు కూడుదనయ్య
[5–138

కుఱు వాఁడిసూది
తఱచు కుట్టులవడఁ దనబొంత పొంత
కుఱు వాఁడిసూదిచేఁ గూర్చుచున్నంత
[ప. యో. వి. [2–644

కులగిరులూఁటాడు
గుదిగొను కసరుల కులగిరులూఁ టాడ
వుదయించె నదివో వుగ్రసింహము
[8–239

కులధనము
కుల ధనములతోఁ జిగురుఁగండె నీమాయ
నిలువు నివురగాయ (?) నీ మాయ
[9–58

కులముగోటిసేసును
కులముగోటిసేసును గుంపులజన్మాదులైతే
అలరివారులఁ బోయి అడిగేదే యెపుడు
[8–248

కులువ
ఏమే సంగతెరఁగమితిరో నీవు
ఆమె కులువచరించ కయ్యో నీవు
[17–74

కువ్వ
కువ్వలాయ నీ చేఁతలు గురియయితి మింకకు
పవ్వళించితిరి పండరంగినాథా
[17–127

కువ్వలగు
దవ్వుల నుండేమమ్మాఁ దడసేవు నీవాళ్ళ
కువ్వలాయ వలపులు గోమిదరాజా
[15–174

కువ్వలువడు
ఇవ్వల నప్పటి నిన్ను నింటికిఁ బిలిచితేను
కువ్వలవడఁగ నాపె కోశవట్టి తీసెవు
[18–454

కుశీలికాఁడు
మచ్చిక బందిలివెట్టే మాయకాఁడ
కుచ్చికపు నేరుపుల కుశీలికాఁడ
[16–2–83

కుసిగింపు
కొదుకక మీతోడి కుసిగింపు చాఱఁ
బదివేలు వచ్చె మీ వట్టనాం బిడియే
[ప. యో. వి. 6–723

కుసిగుంపు గావించు
కొనిపోకుమని కుసిగంపుఁ గావింప
దనతెచ్చు చెఱఁగి రిత్తఱినంచుఁ దెలిసి
[ప. యో. వి. 7–1018

కుసుమఅగు
ముసముసి నవ్వుల ముంగారు ముంపులు
వసివాడుఁ జెమటవానలు
ముసుగులసిగ్గుల మూడామంచులు
కుసుమై దలపులె కురిసేఁ జెలియా
[15–230

కుళకము
కుళకమగు సాత్వికపు గుణమేడ నేనెడ
కలియుగంబిది యిందుఁగలవాఁడ నేను
[7–174

కుళుపు వట్టు
వెలి కురికినవండ్లు వ్రేలాడుచండ్లు
కుళుపు పట్టిన మేను కోఁతి మొగంబు
[వ. యో. వి. 4–752

కుళ్లాయి గబ్బాయి
చెల్లు చీటియు నిచ్చి చేచేత మేలు
కుళ్లాయి గబ్బాయిఁ గొమ్మంచు నొసఁగి
[వ. యో. వి. 6–696

కుక్షిఁబెట్టి పెంచు
నానాఁటినిఁకినేమి నమ్మితి మనేదేమి
పేనిమమ్మఁ దన కుక్షిఁ బెట్టి పెంచఁగాను
[8–252

క్రుమ్ముడి
క్రుమ్ముడి జారినవాఁడు కోమలి
చిమ్మనంగోవి
చిమ్మెడి వన్నిటి మోము చెమరించువాఁడు
[4–5

కూ

కూఁకటవేరు
ఘోరమైన ఆసలనెడి కూఁకటవేరు దవ్వి
పారవేసి యిడుములఁ బడనొల్లక
[5–115

కూఁకటువేళ్లు
ఆవలఁ జూడఁగ జల్లనై వుండుగాని
కావలఁగూఁకటవేళ్లు తెగఁబారును మిగులా
[16–1–60

కూతలార్పులు సేయు
మదసాహసమునఁ బల్మెలు కత్తులంది
పొదలుచుఁ గూతలార్పులు సేయువారు
[వ. యో. వి. 6–324

కూకు
మెచ్చితేనె మేతలు మీరితేనె కూకులు
[15–215

కూకులు వత్తులు
వత్తునంటాఁ జెప్పంవేవు
వడదాఁకి కూకులును
వత్తులునై పోదుఁగాని వచ్చి చూడరాదా
[12–322

కూచు
నినుఁజూచినవ్వితేను నిజము నెరపెనంటా
గునిసి యల్లంతేనే కూచుంటివి
[14–206

కూచుండు
కూచుండు మనుచు నన్నుఁ
గొంగువట్టి తియ్యకునే
చూచిచూచి యెవ్వతైన కుడువట్టును
[17–285

ఎప్పటి కెప్పటి వాదు లిఁకనేఁటికి
కుప్పలుగాఁ బంతమిచ్చేఁ గూచుండఁగదరా
[17–218

కూటిచేతి ప్రాణము
వట్టితే వసిఁడిరాలీ బచ్చన సంసారము
గుట్టుఁదెలియఁ బ్రాణము కూటిచేతిది
[8–248

కూటువకూడు
కోటిసూర్య లోక కూటువ గూడుక
చాటున మెరసేటి చక్రము
[7–281

కూడఁగట్టిన ముడుపు
ఘనపాశములఁ గూడఁ గట్టిన ముడుపు
తనుదానె యతని పాదములపై వ్రాలె
[వ. యో. వి. 5-295

కూడపెట్టు
వేడుక వారెవ్వరో వీ రెవ్వరోకాని
కూడపెట్టి వీరికే కోట్లాడే వారికి
[6-92

శరణు నేఁజొచ్చినది సరి నీవు మన్నించేది
యిరవైన గురుతుగా కిందుఁ గూడపెట్టీవా
[8-250

నరహరి నామమెంచి నాకుఁ గూడ
పెట్టేనంటే
అరుదైన పుణ్యములు అన్నిలేవుభూమిని
[10-230

కూడపెట్టుకొను
తక్కకదాస్యమనేటి ధనముదమకుండఁగా
లెక్కించికూడపెట్టకోలేరు యేలో జీవులు
[8-279

కూడ పోయు
గోవింద నామమొకటే కూడపోసెఁ
బుణ్యములు
వేవేలు నామములకు వెలలున్నవా
[9-8

కులుకుఁ జూపులెల్లాను కూడ
పోయఁగానె కాదా
తలరాశై చీఁకటి దట్టపుఁ గొప్పాయెను
[13-139

కూడిమాడు
కూడిమాడి వుండఁగా వీగుణాలు వెదక నేల
జోడైన రతులఁబొంది చొక్కుటగాకా
[18-360

గుట్టుచూపబుద్ది కూడిమాడి వుండుఁగాక
నెట్టన నేడ నుద్దుల వీ వడిగినాను
[18-322

జోడు కోడియలమై జోఁకతోఁ దోడు
నీడలమగుచు నన్నిటఁ గూడిమాడి
[వ. యో. వి. 2-868

కూడు చీరగానిచోటు
కూడు చీరగానిచోటై కొరగాని పాటై
వాడివాడి వేసారితి వదలి వేసారితి
[11-3-22

కూడువెట్టు
నెఱవుగ శ్రీ వెంకటేశ్వర నీకే నే
శరణాగతి చొచ్చితిని
తఱిదరి చేర్పఁగఁ గూడువెట్టఁగా
దైవము నీకే భారము
[9-84

కూను మేలువాఁడు
యిక్కువ శ్రీవెంకటేశ యిందునె
నన్ను గూడితి
మిక్కిలి నాయెడ కూనుమేలువాఁడవైతివి
[17-2

[ఎడకు + ఊను + మేలువాడు
అనా విరుచుకోవాలి?]

కూరాకుఁ జేయు
చెలఁగి కూరాకుఁ జేసేవు నీ
తలమీఁద నుండే తరుణిఁబో నేను
[12-193

కూలఁగుమ్ము
కోరి యింద్రజిత్తుఁజంపె కుంభకర్ణునిర్జించె
ఘోర దానవులనెల్ల కూలఁ గుమ్మెను
[7-228

కోలచేఁ బసులగాచె గోవిందుఁడు
కూలఁగుమ్మెఁ గంసుని గోవిందుఁడు
[15-257

కూలదొబ్బు
తొడిఁబడ మద్దులు భువిపై గూలఁగ
దొబ్బి యఘనురఁ జంపితివి
బడినె గోవర్ధనగిరి యెత్తితి పడుచుల
నేసేటి పను లివియా
[8-277

కూలి
బాలకినై యెంత సిగ్గువడినాను నీకేమి
కూలిచ్చినవారు పనిగొనక విడుతురా
[14–184

కూలికి వలచిన వలపు
నాడుదేరు కూలికి వలచిన వలపులు
యీడేరించు కొనేది యింత పిన్న పనులా
[16–2–63

కూవ
శ్రీవెంకటేశుఁడు నేస శిరసుపైఁజల్లితేను
కూవగాఁ గొప్పులో దాఁచుకొనవేమే
[13–176

కూహకము
వూహాపోహాలు సారె వువిదతో నేవే
కూహకములేల పతి కొంగువట్టి తియ్యవే
[41–114

కూళతనము
కూళతనమున నిన్నుఁ గొనరే మింతేగాక
జాలి మా వలపు నీకుఁ జవులయ్యీనా
[15–287

కూళప్రాణులు
పెట్టినదైవమెరుఁగు బీరకాయలోనిచిక్కు-
దిట్టకూళప్రాణులమై తిరుగుత గాకా
[9–24

కూళ సంసారము
తోలుబొంత గట్టుకొన్న దొర
నింతే నన్ను నీవు
కూళసంసారమా యేల కొసరేవు
[9–45

కి

కింకపు కినరు
కింకపు కినరుచేత కీడైన దేహము
వంక వంక తెరువుల వడినేని
[5–208

కింకలుడుపు
నియతము మాకిదె నీ పాదములె గతి
క్రియగా మమ్మేలి కింకలుడుపవే
[9–131

కిందట మీఁదట [కిందా మీఁదా]
మందలించి కన్నవారిమాట విన నాకేల
కిందట మీఁదట నీ కృప యుండగా
[17–539

కిందా మీఁదా
తలఁగి శ్రీవెంకటేశు దాసులైనవారు వీని
గిలిచి నటించఁగాను కిందా మీఁదా సుఖమే
[9–125

కిందు పడు
కిందుపడి పరుల ముంగిలిగాచు సుఖము
పందివలె తనుఁదానె బ్రదికేటి సుఖము
[5–77

కిందుమీఁదు కను
దోమటిసంసారపు దొంతికర్మములఁజిక్కి-
కాముకుఁడై కిందుమీఁదు గానఁ డింతే కాక
[8–78

కిందు మీఁదగు
తనంతఁ దా నూరకున్న దైవమే తోడౌను
కినిసి తాఁబదరితే కిందు మీఁదౌను
[6–94

కిందు మీఁదు నేకమగు
కిందు మీఁదు నేకమైన కేవల చింత
సందులేక నిజమైన సహజ చింత
[10–48

కిందు మీఁదెరుఁగు
యిక్కడ నక్కడ నితని దాసులే
యేచి సుఖింతురు నిజసుఖము
కిక్కిరిసిన యజ్ఞానాంధకారులు
కిందును మీఁదును నెరఁగరు
[9–83

కిందుమీఁదెఱుఁగు
గిరికొన్న తమకాన కిందు మీఁదెఱుఁగక
మరచె మే నలమేలుమంగనాచారి
[4–65

కిందేడు మీఁదేడు
కోరి శ్రీవెంకటపతి కుక్షిలోనే లోకములు
ఆరయఁ గిందేడు మీఁదేడై వున్నవింతే
[8–14

కిచకొట్టు
పాళంబు చేఁబట్టి పౌండ్రక నాముఁ
గీళంబుకై వడిఁ గిచకొట్టజేసి
[అ. ప. క. 5156

కిట్టు
నెట్టన నీవు నన్నాడే నిందలెల్లాఁ దప్పదని
చుట్టి మనుగుటివాని చొచ్చి వెళ్ళేవా
నట్టనాడుమ నేనైనా ననల యలుగులను
కిట్టినా నిజము మించ గెలిచేఁగాని
[13–181

కట్టుఁడు కలువడాలు ఘనమైన కారణాలు
గట్టిగాఁ బిట్టుగోము సింగారించరే
కిట్టి రుక్మిణీదేవి గృష్ణుఁడు పెండ్లాడివచ్చె
పెట్టుఁ డిందరికి నేఁడు పెండ్లివిడేలు
[15–55

కిరుదు
యీనుమేమి పసిఁడేమి యెంచిచూచితే
మనసు దెలిసిన నిర్మలునికి
ఘనమేమి కిరుదేమి కలదెల్లా నీ
తనువుగఁ దెలిసిన తత్వజ్ఞానికి
[16-1-48

కివ్వ కివ్వ నవ్వు
ఎవ్వరు వెంకటపతి కెఱుగించ నారగించి
కివ్వకివ్వ నవ్వు నణఁకించీ జుండి
[5–159

కినము
కరితీపులవల్లను తమివుట్టె మీఁద మీఁద
కెరలిన వోట్లలో కినరులు వానెను
[14–72

కినరు
కొసలెల్లఁజెమరించి నున్నని చెక్కులజారె
కినరి యెవ్వతె యలిగెనో నీతోను
[17–401

కిమ్ము
కిమ్మురా నిన్నుఁ గాదనేమా
కిమ్ములా నిన్నుఁ గీర్తించేఁగాక
[15–128

కిమ్ముల వారాదెడిటి కీరితి నీదె కాక
యెమ్మె నెవ్వతె దెచ్చి నా నెగ్గువెంచేమా
[17–398

యెమ్మెకు నాతో నెంత నవ్వినా
కిమ్ముల నీతోఁ గినినేనా
[17–474

క్రిందట మీఁదట లాడు
కిలకిల నవ్వి నిన్ జెనకి
క్రిందట మీఁదట లాడుచున్నదీ
[శృం. వృ. ప. శ. 91

క్రియ
క్రియ దెలియక వేరేకెలనఁ బెండ్లాడితివి
నయగారి పతినెట్టు నమ్మవచ్చునయ్యా
[13–177

నయగారి వానికిఁగా నంటుతోడి సరసాలు
ప్రియునికిఁగ మంచి ప్రేమమెల్లాను
క్రియగలవానికిఁగా క్రిందిమీఁది విచారము
భయములేనివానికి పట్టినదే పంతము
[14–129

ప్రియములు చెప్పితివి పెనఁగితి విందాఁక
నయమాయ సరసాలు నవ్వు లంతేల
క్రియ నేనెఱుఁగుదు కెరవించ కిఁక నీవు
జయముచేకొంటినిదె చక్కని నీమాటలు
[14–277

క్రియఁగూడె శ్రీవెంకటగిరిపతి నే మెచ్చితి
ప్రియపడే విదె నీవు భేదమేమి గంటివే
[15–241

క్రియ గలుగు
నయమగు శ్రవణానందము వినినను
క్రియ గలిగిన నీ కీర్తనము
[7–135

క్రియగా
నియతము మాకిదె నీ పాదములె గతి
క్రియగా మమ్మేలి కింకలుడుపవే
[9–131

క్రియ చూపి
దయఁదలఁచుక నేనె తగిలి కూడితి విన్ను
క్రియచూపక నేనుండె గెంటించఁ గలవా
[15–221

క్రియావిరుద్ధము
ప్రియముమానిన యట్టి పెనఁగేలా మాది
క్రియావిరుద్ధపు కీర్తనలేలా
[7–180

క్రీ

కీలితము
పాల జలనిధితేట బంగారులోపలి కళ
కీలితముగా నీ కెంగేలు వట్టెను
[13–3

కీలు
బయలీఁదించినదివో ప్రాణులను
హరిమాయ
క్రియ దెలుసుకొనేటి కీ లింతే కాని
[9–4

కీలుగంటు
బిలువాల మల్లార్చి పట్టకున్నాఁడు
వెలయఁగఁ గీలుగంట వేసుకున్నాఁడు
[8–148

కీలుబొమ్మ
పరమాత్మని నాత్మభావములో కీలుబొమ్మ
....
అరిది పంపద లది అలమేల్మంగ
[14–84

కీలువదలు
కాలవిశేషమో లోకము గతియో
సన్మార్గంబుల
కీలువదలె సౌజన్యము క్రిందయిపోయినది
[5–63

కీలైనది
కీలైనది వైకుంఠాన మెరసిన రూపము
కీలైనదిదే శేషగిరిమీఁది రూపము
[7–198

కీర్తన కెక్కు
పేరగు జవరాలి పెనిమిటి పేరఁ
బేరఁ గీర్తనకెక్కె బెరసి వందవర
[వ క్ర. మం. 76

కీర్తికెక్కు
కీర్తికెక్కిన నిజాకృతి డాఁచి ధరణి
వర్తించుచున్న సంవర్తు చందమున
[వ. యో. వి. 2–451

కె

కెంగేలు
పాలజలనిధి తేట బంగారులోపలి కళ
కీలితముగా నీ కెంగేలు వద్దెను
[13-3

కెలపు
తనివిమారిన తలఁపు తడవోరువని బులుపు
అనువెఱంగని కెలపు అడియాస యలపు
[4-20

కెల్లురేఁగు
కెల్లురేఁగి విక్కి హరికీర్తి భుజములవె
పల్లపు పాతాళానఁ బడరో దనుజులు
[6-79

కెల్లురేఁగె దేహమందే కిమ్ముల చుట్టరికాలు
బొల్లువోదెన్నఁడు భూమిపుట్టుగాఁబుట్టినది
[7-256

తెల్లని మేనితోడ దిండైన పిఱుఁదుతోడ
కెల్లురేఁగీఁ గరుణ నుగ్రీవ నారసింహము
[9-229

కెల్లురేఁగి వీధులనుఁ గేరిపుట్టు చెండులాడీ
బల్లిదుఁడు గదవమ్మ బాలకృష్ణుఁడు
[10-172

కెల్లురేఁగి యాడనో తా గిజిగిజిమె వచ్చీ
కల్లగదె చూడఁబోతే గదురుకొనీని
[17-248

కెచ్చురేగు
వచ్చి నీ గుణములకు పరిణామించుటగాక
కెచ్చురేఁగి బొమ్మల జంకించ వచ్చునా
[15-15

కెల్లొత్తు
క్రియ నిసుకపాతర కెల్లొత్తు నీ మాయ
జయమంది వెడలఁగ జనులకు వశమా
[9-58

కెళవుల దొక్కు
పరకాంతల భంగపరచుకొంటే మేలు
దొరకని కెళవులు దొక్కకుంటే మేలు
[9-158

కే

కేఁగండ్లు (కేఁగన్నుకు బహువచనం)
కేరికేరి నవ్వేవు కేఁగండ్లఁజూచుకొంటూ
[17-379
[నిఘంటువులు క్రేఁగన్ను అని వ్రాపడితో మన్నరూపమే స్వీకరించాయి]

కేకినగ్లొట్టు
రాకేందుముఖులు సంభ్రమమున నిట్లు
కేకివగ్లొట్టుచు కేరి నవ్వుచును
[ఉ. క. 344

కేనము
అనలు నీకేమిటికి నంత నిజమరిపైతే
కేనాన నీవే బదికేవుగాగ
[17-323

కేపు
ఆపె నీకు మొక్కనీ ఆపెకు నీవైనా మొక్కు
కేపుగ మాకేటికి మొక్కించేవయ్యా
[15-183

కేరడము
బీరమాడవద్దు గాక పెనఁగ వద్దంటినా
కేరడాన నేఁటికో జంకించీఁ గాక
[15-238

కేలునఁ గేలు దెమలించు
ఇలఁ బొరలుచు నున్న యింతి భావించి
తెలిపి కేలునఁగేలు దెమలించుకొనుచు
[వ. యో. వి. 3-307

కేలెత్తి మొక్కు

వేలముద్దుటుంగరము వేడొకనిడి ప్రధాని
కేలెత్తి యిందరిచే మొక్కించుకొన్నట్టు
[9-160

కేళాకూళి

కొమ్మనినుఁగూడికేళాకూళిలోఁ గస్తూరిపీట
నిమ్మల నోలలాడి దెటువంటి వలపో
[4-2

కోరికలతము కేళాకూళిలో నే నడుఁగాను
ఆరసి తానీఁద వచ్చినాఁడ నేతను
[13-100

కై

కైకొలుపు

కాతాళించి వున్నవేళ కైకొలుపరాదు గాక
చేతల నీచెప్పినట్టు నేయఁడా తల్లి
[15-283

దగ్గరికాఁగలపని తనుఁదానె తోఁచీని
కగ్గినంచుమీఁద పతిఁ గైకొలుప పసమా
[17-397

కైదప్పు

చెఱఁగుమాసిన సుద్ది చెప్పఁజాలకుండేవు
మెఱఁగము కైదప్పు లెందు మోచుకో
[15-57

కైపగు

కడుపు నిండినంతనే కైపాయ రుచులెల్లా
బెడిదపు టాఁకలై తేఁ బ్రియమాయను
[9-252

కైపు

కోపముదీరిన మీఁద గూడేవు గాక
కైపున పీవుళ్ళెదె కల్లయనవయ్యా
[17-157

కోపమేఁటికి నీవు కొంగువట్టుకుండగాను
కైపువేటికి నీవు గలిగుండఁగా
[17-410

కైపుచేయు

యేపుగదేహమురోసి యింద్రలోకానవిడిచె
కైపునేసి రోయకనేఁ గాయము
మోచితిఁగాని
[7-242

కైపునేసి యిన్నిటానుగడచి శ్రీవెంకటేశు
నోపి శరణని మనే దొక్కటే నుండి
[10-108

కైమీరు

నాముపెక్కుటంతములు నాలిసేయనిఁక నేల
కైమీఁరి నందుకతనినిఁ గాఁగిలించుకొనవే
[15-237

కైయెత్తులు

ఆపదలు సంపదలు అందులోని మకరాలు
కాఁపురపు లంపటాలే కైయెత్తులు
[6-56

కైరవడి నాళము

కైరవడి నాళమునఁ గాంతపై నీవూదితేను
పూరక నీపైఁ దమ్మల ముమునె నాపె
[13-124

కైలాటము

నివ్వటిల్లఁగై లాటాలు నేఁబెట్టితిననేమిక
జవ్వని యాపెఱఁగదా చల్లని నీ గుణములు
[14-147

కైలాటాలు పెట్టు
బద్దుల నేరుపులెల్లా పచరించి నీ మోహము
పెద్దసేసి కైలాటాలు పెట్టకుందేవా
[16-2-41

కైవాలి పండు
కాయపు సుఖములు గంపల నున్నవి
పాయమే కైవాలి పండె నదే
[9-47

కైవాలు
లలియింత రేఁచకున్న లాగుల నీవయసెల్లా
పలచనై లోలోనె పండితాఁ గైవాలుగా
[15-167

పాయము నీకొక్కనికే చాయగా
మీఁ దెత్తితిని
యీయెదఁ గైవాలకుండను వెంకటేశ
మా యింటనే పాయకుండరా
[13-223

కైవీడియము
ఒకనేర్పుమైఁ బ్రసంగోచితోక్తులను
వికసింపఁజేసి కైవీడియం బొసఁగి
[వ. యో. వి. 5-102

కైవ్రాలు
నిగ్గుల శ్రీవెంకటేశ నీవు నన్ను నేలుకొని
దగ్గతినాలోనుండఁగా తలపూఁ గైవ్రాలదు
[6-4

కొ

కొంకుగొసరు
కొంకు గొసరులేని మంచి
'కూటమలర విట్లఁ గూడి
వెంకటాద్రి విభుఁడు లేని వేడుకేఁటికే
[12-55

రంకెలు వేయుచు రాజులెదుట నీవు
కొంకు గొసరులేని కోడెల
[12-312

కొంకు గొఁసరులు
వంకము వంకము పైకొని రాకురో
కొంకుఁ గొసరుల కూళలము
[5-144

కొంకుదీర్చు
గోవిందుఁడు గలఁడుగా
కొంకుదీర్చి ననుగావ
కావరపు భవములు గదిమినాను
[9-128

కొంకుదేరు
బత్తితోఁగూడితిఁ దనపచ్చడముమునుఁగిడి
కొత్త యింత సేయక తానే కొంకు దేరుపచే
[13-165

కొత్తపెండ్లి కూతురు కొంకుదేరీఁ దేరదు
చిత్తగించి నీవైనా చేయి వట్టవయ్యా
[17-178

కొంకువాయు
కొంకువాయఁ గాఁగిలించి
కూరిమి నవ్వు నవ్వి
యింకఁ జెమరించితివి యిఁక నేఁటిదే
[17-79

కొంగిచ్చు
కలిగినది యొక్కటే కమలావతి నేవ
తెలువకొంగిచ్చెను దిబ్బెము దొడికేను
[5-267

కొంగుజారు
కొంగుజారినంతలోనేకూలెను త్రిపురములు
కంగి గమనించితేనే కలదోషములుమానె
[6-150

కొంగు పట్టి తీయు
కొంగుపట్టి తీసితేనె గొబ్బున లోనౌదువు
[17-175

కొంగుపైఁడి
చేరి కొల్చినవారికిఁ జేపట్టుఁ గుంచమవు
కోరి నుతించిన వారి కొంగు పైఁడివి
[6-173

కొంచిన వారల కొంగుపైఁడి
ములిగిన వారికి మొనవాఁడి
[7-197

తేరి శ్రీవెంకటపతి దేవుఁడై నందుకు గురి
కోరినవారి వరాలే కొంగుపైఁడిగగాదా
[7-233

కొంగుపైఁడి యగు గురుమంత్రంబులు
సంగడి వైష్ణవ సంభాషలు
[8-247

కొలచిన వారల కొంగుపైఁ డితఁడు
బలిమిఁ దారక బ్రహ్మమీతఁడు
[9-130

తోపుల మోవియ్యావే తెలుసుకోలే నీవు
తోపులఁదరి తోపుల కొంగుపైఁడై వున్నది
[13-208

సరసపు సముద్రము సతమైన కొంగుపైడి
అంది సంపదలది అలమేల్ మంగ
[14-84

కొంగు పసిండి
ధనధాన్య సంగతి తంగేటి జున్ను
గొనకైన ప్రాయంబు కొంగు పసిండి
[వ. యో. వి. 3-713

కొంగు పసిఁడి
తెమ్మలుగా మోవి తెనె లొసఁగుదువు
కొమ్మలపాలిటి కొంగు పసిఁడి
[18-86

కొంగు బంగరువు
కోరిన కోర్కెయు కొంగు బంగరువు
సారె విష్ణుదాస్యము లోకులకు
[5-264

కొంగు బంగారము
ఇంగితంబుగ వెంకటేశుఁ గూడిన పొందు
కొంగు బంగారమై కోరికలు మీఱె
[4-100

కొంగు బంగారు
అఁగమయిన మొలపీతాంబరంబున
కొంగు బంగారై కూడె నితఁడు
[11-2-7

కొంగు భత్యము
ప్రేమపు నీ యధరకు పెట్టరాని జీతము
కోమలి నీ తమ్ములమే కొంగు భత్యము
[12-205

కొంగు మాటువాఁడు
యెక్కడి దొరనంటాన్ నేన్నెవె
శ్రీవెంకటేశుఁడు
మక్కువఁ బయ్యెద కొంగుమాటువాఁడుమ
[17-419

కొంగు రొక్కము
కొలది పుణ్యపాపాలే
కొంగు రొక్కములు వెట్టి
వెలదెంచి బేరమాడ వేగరమే రారో
[8-170

కొంగుల పసిఁడి
కారూమితఁడే కలిగిన దైవము
కోరినవారల కొంగుల పసిఁడి
[10-261

కొంగులుపట్టి కొసరు
చెంగట లేత నవ్వులు సీసపాలవంటివి
కొంగులు పట్టుచు నీవు కొసరేటి వేళ
[7-58

కొంచని మూర్ఖుఁడు
అంచన నాస్తికునకు నాచారమే లేదు
కొంచని మూర్ఖుఁడ నాకు గుణమే లేదు
[8-121

కొంచపడు
కోరివోకరినడగి కొంచపడుకుంటె మేలు
సారెసారె జీవులను చంపకుంటె మేలు
[9–158

కొంచపు భోగము
యెంచఁగ నీ కుక్షిలోన నెత్తినయీజన్మము
కొంచెపు భోగము వలన గురిసేయవలెనా
[8–55

కొంచెము చేయు
పెంచినఁ బెరుగును పెను యింద్రియములు
కొంచెము సేసినఁ గుందును
[10–12

కొంచించు
వాక్కొక్కవేళ తలిదండ్రులైన మీర
లాత్మభోగంబు లొసంగును
బాహ్యాభ్యంతరంబులం గానకుండగా
కొంచించక సిగ్గు విడిచి
మలమూత్రంబులు విసర్జించితి
[వై. వ. మా. గ. 17

మంచముమీఁదికిదీసి మన్నించి అంతలోనే
కొంచించి నిద్రవోఁ బోతే కొలదాఁకదా
[14–33

కొంచి కొంచి యుండు
మంచితనమే వలె మాటలాడే యప్పుడెల్లా
కొంచికొంచి యుండవలె కోపపువేళ
[8–158

కొంచిన
కంచుమాయఁ బొరలఁగాఁ గాచితె
శ్రీ వెంకటేశ
కొంచినయిన్నాళ్ల నాగుణా మేఁటిగుణము
[7–194

కొంచి యాడు
యంకి నీవు వచ్చావంటె నిందాక
నెదురు చూచె
అంతయు నీతోఁ గొంచి యాడఁజాలదు
[17–532

కొంచు
యెంచి విభీషణు కిటు లంక యొసగి
కొంచని ప్రతాప కోదండరామా
[8–184

కొంచెపడు
గాటమైన సంపదల కడలేని పుణ్యుల
కోటికిఁ బడగెత్తక కొంచెపడనా
[5–202

వుమ్మడి నీ విందుకెల్లా నూరకున్నఁ
గన మిమ్ము
నమ్మమన్న వేదాలయానతి కొంచెపడదా
[8–191

కొంట [=కొనుచు]
కొలదివేనిసొమ్ములు కొంటవచ్చె నీకునిట్టె
[17–357

కొండగద్దె
కొండగద్దెమీదివాఁడు గొప్పకిరీటమువాఁడు
దిండుపైఁడి చీర కేళ తెక్కులవాఁడు
[7–274

కొండ గొడుగు
కొసరివేలనేయెడ కొండగొడగెత్తుచేడ
వసమా నిన్నుఁ బొగడ వరజగన్నాథా
[7–196

కొండ గొను
కొండగొన్న సుఖమెల్లఁ
గొల్లలాడుదువు గాక
బొండుమల్లెపానుపుపైఁ బొరలగ నేఁటికే
[4–28

కొండచరిఁ బొలయోర
యెండదాఁకితివి కడునిచ్చల రచ్చలు సేసి
కొండచరిఁ బొలయోరఁ గూరుచుంటివో
[4–40

కొండల నునుపులు
కొండల నునుపులు కొనకొన మమతలు
అండలకేగిన నదవదలు
[5–24

కొండలై కొల్లలై కొలఁదికి మీఱు
వెండియు శ్రీరంగ విభునిపైఁ బ్రేమ
కొండలై కొల్లలై కొలఁదికి మీఱు
[వ. యో. వి. 5–1206

కొండలై కొల్లలై కొలఁదికి మీఱు
వెండియు శ్రీరంగ విభునిపైఁ బ్రేమ
కొండలై కొల్లలై కొలఁదికి మీఱు
[వ. యో. వి. 5–1206

కొండాటము
వసుదేవుఁ డల్లవాఁడే వరుస దేవకి యదే
కొసరే బ్రహ్మాదుల కొండాట మదే
[10–1

కొండించు (?)
నరహరి యచ్యుత వో నారాయణ
గురుఁడు నిన్నుఁ గొండించెఁ (?) గోరి నే వింటి
[9–200

కొండుక
రెండుచేతుల యిద్దరికిఁ గాఁగిలిచ్చి యిచ్చి
నొండుక జమళి పెండ్లికొడుకవు నైతివి
[13–183

కొండె గోడితనము
ఉండనీరా యీపాటి వూరకే నన్ను
కొండెగోడితనాలకుఁ గోపమెల్లా హెచ్చును
[13–59

కొంతము
వంతపు నీ మాటలు భావించి తెలియబోతే
కొంతములై నాటుఁగాక కొరతయ్యీనా
[

కొంపవెళ్లు
తేకువైన హరిభక్తి తెరువు గానని వాని
వేకపుసిరులు కొంపవెళ్ళుఁబో లోలోనె
[5–143

కొచ్చి
కోపమెల్ల గలిగిన కొచ్చి శాంతమిచ్చుటకు
చేపట్టి కలవుగా నా చిత్తములో నీవు
[7–196

కొచ్చి కొచ్చి
నచ్చిన సిరులు నాలుక తుదలు
కొచ్చి కొచ్చవో గోవిందు
[5–8

చెచ్చెరవీనుల నాలించేది సురల నుతులు
కొచ్చికొచ్చి తోఁకఁ జుట్టుకొన్నది నింగి
[8–232

చచ్చి చచ్చి పుట్టి పుట్టి జారవద్ద కర్మము
కొచ్చి కొచ్చి నేసి నేసి గోరపడేఁగాక
[9–147

కొచ్చి కొచ్చి యొక కొండంత కనకము
వెచ్చపుఁ బోకకు వెల యిడినట్లు
[9–285

కొచ్చి కొచ్చి తిట్టు
యిచ్చకపు పతివి నీ వేమన్నా నితవే నాకు
కొచ్చి కొచ్చి తిట్టినాను కోపమున్నదా
[17–213

కొచ్చి కొచ్చి రుచిగొను
యెచ్చునాలుకఁదపు మింగకెట్టుమానవచ్చు
కొచ్చికొచ్చి సారె రుచిగొనుటగాక
[11–79

కొచ్చిన
కొచ్చినశ్రీవెంకటేశుకొలువుడు బంటనింతే
వచ్చి యింద్రియాలకెల్లాఁ బంపు నేసెను
[7–193

కొచ్చు
కొచ్చిన గోరయవు కోపములు
గచ్చుల గుణములు గలవాళ్ల
[11–48

యిచ్చకములే నేసి యింతి నిన్నుఁజెనకఁగా
నొచ్చుకు మీ మేనంటా గుట్టు వేసేవు
[14–127

యింగిత మెరిఁగి నిన్ను యింటికిఁ
బిలిచేఁ గాన
కొంగువట్టి తోసి యంత కొచ్చేదాననా
[14-167

కొట్టఁగొన
కొట్టఁగొనకు మతిగోరి పాతే
జట్టిగ హరికథ చవి గలుగు
[9-21

కొట్టఁ గొన కెక్కు
కొట్టఁగొన కెక్కలేదు కోరిమొదలనులేదు
నట్టనడుమ నున్నది నా బ్రతుకు
[8-110

కొట్ట నూకించు
కుడిచేత దనుజులఁ గొట్ట నూకించినాఁడు
ఎడమచేఁ బండ్ల గొల పిడికిలించె
[11-198

కొట్టిన పిండి
కూడిన వారికి రతి కొట్టిన పిండి వంటిది
కూడని వారికి కలగూర వంటిది
[13-204

కొట్టువడు
కోపపు శాంతము(?)చేతఁ గొట్టువడ్డప్రాణికి
తాపపుకర్మము వెట్టి తప్పించుకో వచ్చునా
[10-88

కొట్నాలు దంచు
కూరిమి విషయముల కొట్నాలు దంచేము
చేరి నీవు చెప్పినట్టె సేసేము
[9-198

కొడితెఁడు బయలు
కొడితెఁడు బయలిలో గోవిందుని నెలవఁట
చిదిముడితో నిట్టే చేరి పట్టరో
[11-180

కొడిమెలు కట్టు
కూడీఁ గూడక తొల్లె కొడిమేలే కట్టేవు
వాడలో నుండఁ బాసెఁగా వన్నె మగవాడికి
[17-324

కొడిమెలు గట్టుకొను
పొడమి కాంకలకుఁగా పురుషుఁడు
బెడ్డఁ గన్ను
కొడిమెలు గట్టుకొనె గోవిందరాజా
[13-195

కొడిమె లెంచు
అడుగఁబోతే సుద్దులు అంతా మేలే కదటే
కొడిమె లెంచేనంటేఁ గొంకీఁ దాను
[14-197

కొడిసాగు
ఉడుగని వెలుపటి వుద్యోగము వలె
కొడి సాగెడి మితి కోరికలు
[11-78

కొతికి
పతిబెండ్లాడివయాలుపక్కనుండినిద్రించితే
కొతికి కాలానుభాగి గొనవచ్చునా
[6-214

కొత్త పెండ్లికూఁతురు
సారెకు నవ్వులేల పచ్చడములో
నున్న యాపె
కూరిమి నీ కొత్త పెండ్లి కూఁతురుగాదా
[15-284

చిత్తములో చింతలేలె సిగ్గులు వడఁగ నేలె
కొత్తపెండ్లి కూఁతురవా కొమ్మ నీవు
[15-291

కొత్తలగు
హత్తిదేవతలు నిన్ను నందరు
బూజించఁగాను
కొత్తలాయ నీ బ్రదుకు గోవిందరాజా
[7-130

కొత్తలు
అప్పుడు వేంకటరాయఁడడ్డపాపఁ డరకాల
కుప్పవడఁ దన్నె నిట్టి కొత్తలెందుఁ గలవా
[4-60

కొత్తైన గమనము
చిత్తజాతుని మీద చేయుఁ జెలియ మీఁద
కొత్తైన గమనంబు కొన వేళ్ళమీద
[4-133

కొద
పలుకుల కొదలుతో పయ్యెద వదలుతోడ
చెలి నీపై వలపులు చిందఁజొచ్చెను
[15-288

కొదవీరు
తదియ్య గురుప్రసాదపు పురోడాశ మిచ్చి
కొదవీర ద్వయమను కుండలంబులు పెట్టి
[6-148

కొదలు
యెదుట నామోము చూచి యంటి
కిచ్చె దాఁగాను
కొదలు గుణఁగుల నా కోప మింకానా
[15-123

కొద్దిమాలిన కర్మము
కొద్దిమాలిన కర్మము కొంత మాకు
గడియించి
పిన్న నిన్ను గాని వాని (?) వలె దాఁగవలెనా
[9-25

కొద్దిమాలు
కొద్ది మాలినట్టి తనఘోరము విచారించఁడు
సుద్దులైన హరిభక్తి సోదించినా
[8-135

కొద్దిమీరు
అనుక శ్రీవెంకటేశు బంపై వరమిచ్చి
కొద్దిమీరం సంతోసాన గుప్పె
హనుమంతుఁడు
[10-272

కొమ్మలు
కొమ్మలతో మూరుకుమూరొకరొకరుంగరాలు
కొమ్మలై వున్నవి మీఁద కొనవేళ్ళనివినో
[18-119

కొనకుఁ గొన
కొనకుఁ గొన యదే కోరెడి దదియే
తను దా రక్షించుఁ దలఁచినను
[9-188

కొనకెక్కఁబోయి కొంచెపడు
తనుఁ దానే చెరె హరి దధి విభాండకునకు
కొనకెక్కఁబోయి నివి కొంచెపడెఁ దొల్లి
[6-99

కొనకెక్కు
ఘనుఁడ తిరువేంకటపతి యని కని
కొనకెక్కుట లేఁకువగాకా
[5-163

గోవిందుఁడు మన్నించితేఁ గొంచెము
దొడ్డున్నదా
కోవరపునిరలంది కొనకెక్కుఁగాక
[9-134

గోవింద దాసులమై కొనకెక్కుడుముగాక
వేవేలు విధులనమ్మి వెతఁబడ గలమా
[9-260

పొందుగ నచ్యుతుఁ బూజించు పూజలు
కిందటఁ గొనకెక్కడి నిచ్చెనలు
[9-275

కొండవంటిదిసుమీ కొనకెక్కు నా మనసు
వుండుఁ గామాదులను వురు మృగములు
[10-200

కూడఁ గూడ నానాఁటఁ గొనకొక్కెఁ
గోరికలు
పీడని బంధము లన్ని విడిచినా
[10-219

యెనసిన శ్రీవెంకటేశుఁడె యంతా
కొనకెక్కిన నిజ కోవిదునికిని
[11-111

సిబ్బితి పడఁగనేల చింతలఁ బొరలనేల
గొబ్బున మొదలె పీరు కొనకెక్కఁదా
[11-153

కొనకొన మమతలు
కొంపల నునుపుల కొనకొన మమతలు
అందల కేఁగిన నదవదలు
[5-24

కొనచింత
కుంగేటి భోగములకుఁ గొనచింత
వుంగిటఁ గలిగె మాకు నోహో యీ చింత
[10-48

కొన దాఁకు
కచ్చిన నిట్టూర్పుల కొనదాఁకే వునికి
ఒచ్చిన మాటల ధ్వని దాఁకేటి వునికి
[10-25

కొన దేవుఁడు
మేకొవకముగ వటపత్రమున యీఁదెటి నీకంటే
దీకొని పలికిన కాలంబుల కొనదేవుఁడు మఱి వేఁడ
[10-104

కొనదైవము
యెనసియులెల్లా నెఱిగియు మఱఁగియు
కొనదైవము నేలో కొలువము మనము
[9-159

కొన నాలిక
అరిచితే మూరఁడెక్కినదే నామకీర్తనము
కొరిమి శ్రీ వేంకటేశ కొన నాలికకును
[8-248

కొన నాలికలు
మునుకొని వేదముల ముడిగిన మంత్రము
కొన నాలికలలోఁ గుదురై నిలిచె
[8-10

కొన నాలికె
నతి నీతో విన్నవించె జవ్వనపు గతమెల్ల
నతమై కొననాలికెఁ జదివితివి
[14-19

కొన నాలుక
మునుకొన్న గామముహై ముందర నుండే వాఁడు
కొననాలుక మీఁదటి గోవిందుఁడే వీఁడో
[10-11

కొననాలుకే హరిగుణము తనుదోఁగవో
మనసా అతని దివ్యమహి మెంచవో
[10-14

కొనబు
కొనబు శ్రీవెంకటేశ కూడితివి నన్ను నిట్టె
మనసిచ్చి నేఁగాఁగా మన్నించితిఁ గాకా
[17-542
[ఈ పదాన్ని గొనబు అని వర్గతృతీయం తోనే నిఘంటువులు స్వీకరించాయి]

కొన మొదలు
వనిచి యందుకును నారాయణుఁడై
కొనమొదలై తా గురి యైనాఁడు
[7-270

కొనమొదలైనవాఁడు గురి దానైనవాఁడు
వునికి మనికినేయ కూరకుందేను
[6-119

కొన మొదలేదో గుఱిగాన రొరులు
మునుకొన సంసార మోహాంధమందు
[6-118

ననిచి యీ రెంటికిని నారాయణుఁడే కర్త
కొనమొద లాతనిదే కొనరు మాకేల
[8-91

కొన మొదలు నడుము
వెనకను కృష్ణుడే లెనముం దచ్యుతుఁ డే
కొనమొదలు నడుము గోవిందుఁడే
[7-229

కొన మొద లెఱుఁగు
తలచి యెవ్వరినేఁ దగుఁదగ దనలేను
కొలది జీవుఁడ నింతే కొనమొద లెఱఁగ
[9-248

కొన మొద లేర్పడు
ఘనుడగు శ్రీవేంకటపతి గావఁగ
కొన మొద లేర్పడె కొంకే లేదు
[5–317

కొన యగు
గొనకొన్నయర్థము గోరిన యటువలె
కొనయగు మోక్షము గోరదు
[8–213

కొనలు సాగు
కోరిక లూరక కొనలు సాగఁగా
బారలు చాఁచీఁ బ్రపంచము
[8–118

కొనుదుంచు
పుట జయమాయ నిట్టే పుణ్యపాపము
లందులో
కుటిలపుఁ గోరికల కొనదుంచుట
[5–277

కొన్న కోలు
మన్ననలు దనవంక మరియింతకంటెనేవి
కొన్నకోలై యిఁకనేమి
గొంగువట్టీ నన్నును
[17–546

కొన్నది కోలు
కన్నులఁ జూచేవు మాతో
కందువ మాడలాడేవు
కొన్నది కోలు నీ కిక గోవిందరాజా
[15–174

కొన్నది కోలై కోరు
ఇన్ని కోరికలు యిదియే తనకని
కొన్నది కోలై కోరుట గాకా
[5–193

కొన్నదే కోలు
నన్ను నిటె శ్రీవెంకటనాథుడ కూడితివి
కొన్నదేకోలిఁక నీకుఁ గోనచెన్నరాయడా
[16–19

కొన్నెసి విలుచు (?)
కన్నతండ్రి బాలునిఁ జంకబెట్టి దించితేను
కొన్నెసివిలుచు ముద్దు గునిసినట్లు (?)
[7–221

కొప్పు వట్టి తీయు
చెప్పవద్దు నీసుద్దులు చెంగట నేనుండఁగానె
కొప్పువట్టి తీయవా ఆ కొమ్మన నీ విపుడు
[13–123

కొయ్యకాఁడు
మచ్చిక నేమాడెటి మాటలు వేలుచుకొని
కుచ్చితాలు సేసితిగా కొయ్యకాఁడా
[17–589

అంకుల చేతులువట్టి యానలేల పెట్టీని
సంకెలేని కొయ్యకాఁడు జాజరకాఁడు
[13–134

కొయ్యగాఁడు
కోరి నేరా లెంచనేలే కొయ్యగాండ్లతోడ
[17–458

కొయ్యతనము
కొయ్యతనా లెల్లనాడి కొంగువట్టి తీసితేను
యియ్యకొంటిఁ బనులకు నేమో కాని
[15–147

ద్రవ్యముల తొమ్మిదైన వనితమానితెనని
కొయ్యతనమున బాస గొనక నిన్నొల్లను
[4–168

కొయ్యతనమునని ట్టెకోనేటిరామునిఁగూడి
వుయ్యాల మంచముమీద నో యమ్మా
[12–327

కొరమాలు
విరసపు బాపముల వినికిచే వీనులెల్లా
గొరమాలె మాకు నేఁటి కులాచారములు
[6–61

కొఱకొఱ మాటలు
గురునాయకుని కొఱకొఱ మాటలకును
ఘూరి మేనబావను నాత్మఁ గైకొనక
[అ. మ. క. 6449

కొఱకొఱ సేయు
కొఱ కొఱతల సేయ
ననుకూలపు భార్యకు వెంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. ప. శ. 55

కొఱమాలు
నెఱయువిభవములెల్ల విజములాయందరికి
కొఱమాలినట్టి తమ గుణము గాక
[5–151

కొలకొలమను
నిలువుఁదాళలో నిడుఁగూతలతో
కొలకొలమని గోవిందుడు
[8–142

కొలగట్టు
మలసె నిన్నుఁ దలచ మనసిచ్చితివిగాక
కొలగట్టి విషయాలఁ గోరుమంటివా
[16–40

కొలిచిన వారి పాలి కొల్లలు
కొలచిన వారి పాలి కొల్ల లివివో
యిలనిట్టి దైవమవు యిఁక వేరే కలరా
[9–193

కొలచి పోయు
అంచల సూర్యచంద్రులనే వడెకుడు కల
ముంచి కొలచి పోసేని మునుకొని కాలము
[6–172

కొలదాఁకు
మంచముమీఁదికిఁదీపిమన్నించిఅంతలోనే
కొంచించి నిద్రవోఁబోతే కొలదాఁకదా
[14–33

కొలఁది
మెచ్చితేనే మేకులు మీరితేనే మాకులు
యిచ్చకొలఁది వడతు వేమందురా
[15–215

కొలఁది జీవుఁడు
తలఁచి యెవ్వరినేఁ దగుఁదగ దనలేదు
కొలఁది జీవుఁడు నింతె కొస మొదలెఱుగ
[9–248

కొలఁది పాటు
ఎన్నఁ డిక యేది గొలఁదిపాటు
వున్నతపు మాయలకే వొడిగట్ట వలసె
[9–151

కొలది పెట్టు
పలుమారు నీ గుణాలు పైకొని నుతింతురు
కొలఁది వెట్టుచు మీ గుఱుతు లెంచలేరు
[7–53

కొలఁదిఁబడు
దంటలైనా చేతఁ దలపించుకొనఁగ దొల
కొంట వింక నిది నీకు కొలఁదిఁబడునా
[4–38

కొలఁదిమీఱు
చెలి చక్కనిదిగాదో చిత్తమేమి రాదో
కొలఁదిమీఱిన నీపై కూరిమి లేదో
[4–119

కొలఁది వెట్టు
లలిత లావణ్య లీలావిగ్రహము గాన
కొలఁదివెట్టఁగారాని గోళ్ల నిడుపాయ
[11–3–39

కలిగితేజకక్కదనము కొలఁది వెట్టఁగరాదు
లలిఁ దానెంత మీరినా చలములేదు నాకు
[18–246

కొమ్మసింగారములవి కొలఁదివెట్టఁగరవు
వమ్మిన యీనొబగులు భావించరే చెలులు
[18–513

కొలదిమీఱు
కొలది మీఱిన యూర్పు
కుచయుగములకు వేఁగు
బలువు కుచములు నాభిపయి కల్ల వేఁగు
[4–150

కొలదీర్చు
అట్టెపూతనఁజంపి ఆఁడుఁగొలదీర్చినాఁడు
గట్టిగాఁ గృష్ణుఁడు లోకమువారికెల్లను
[6–57

బలురావణుఁ జంపి బావన కొలదీర్చినాడు
యిలమీదఁ గలిగిన ఋషులకెల్లా
[6-57

కొలదిమీరినయట్టి కోఁతి కొల దీర్చినాఁడు
అల తన దాసులైన అమరులకు
[6–57

వొల(లి)సి పురాలు చొచ్చి
వూరఁ గొల దీర్చినాఁడు
అల తన దాసులైన అమరులకు
[6–57

వట్టకాళింగునిఁదోలి పాముకొలదీర్చినాఁడు
బట్టబాయిటనే రేపల్లెవారికి
[6–57

కొలపట్టు
మగనిపై బత్తెనేసి మంచిలోకాలెక్కేరట
తగుదండ కొలవట్టి తత్వగతి గనేరట
[7–30

కొలిచినవారిపాలికొల్లలు
కొలిచిన వారి పాలి కొల్ల లివివో
యిలనెట్టి దైవమవు యిఁక వేరే కలరా
[9–193

కొలుదాసి
పొరుగు సతులుండితే పొరచివేడుకకాఁగా
దొరకొలుదాసికిఁ బొరిదులుబాఁతే
[14–198

కొలువు
తప్పక చూచినగాక్ని దగ్గరివాఁ గొలువదు
[13–39

కొలువఁబెట్టి
తొలుత రాముని గాంచి తోడనే సుగ్రీవుని
కొలువఁబెట్టి యాతని కొమ్మ నిప్పించి
[10–141

కొలువు చావడి
కడువిరహినై నిన్నుఁ గన్నులఁ
జూచేమంచేను
వాడ తేరి కొలువు చావడి ముందువు
[13–22

కొలువు చిత్తరువు
కొంతవడిఁదనపేరుకోరినాలుకఁదలఁతునే
కొంతవడిఁదనసుద్దులు కొమ్మలచేపిందునే
కొంతవడితానున్న కొలువుచిత్తరువుచూతు
కొంత యీరీతిఁ బొద్దు గడుపుదునె నేను
[15–78

కొలువుడు బంటు
కొచ్చిన శ్రీ వేంకటేశు కొలువుడు
బంటు నింతే
పచ్చియింద్రియాలకెల్లాఁ బంపునేసెను
[7–193

కొలువుఁడు వలయు
కొలువుఁడు వలసితే గొలువక మానుఁడు
తెలియ నతఁడే సుండి దేవదేవోత్తముఁడు
[10–183

కొలువు పతిమలు
కొలువు పతిమలెల్లా గోడ చేరుపులేకాక
కలయిక రతులకు కారణమేమి
[14–212

కొలువు నిబువు
వెలయు రాజులను దీవించే ప్రాణులాల
కల శ్రీవెంకటనాధు గానఁగరాదా
వలెనని యిందరికి వరాలిచ్చే దేవుఁడేమి
కొలువు నిలువుపాటి గుణమియ్యనోపఁడా
[16–42

కొల్లఁబోవు
తోరమైన ఆసలుబ్బి తోవ గానిపించదాయ
కోరి రాకపోకచేత కొల్లఁబోయఁ గాలము
[5–128

అక్కడనాపాట్లువడి యిక్కడనపాటువడి
కుక్కనోట కళసమై కొల్లఁబోయ బదుకు
[11–3–24

కొల్లలిచ్చు
యీరీతి శ్రీవేంకటాద్రి నిద్దరునునేకరూపై
కోరి వారి విరాలు కొల్లలిచ్చేరదివో
[8–178

కొల్లలుదొరకు
గోవిందాది నామోచ్చారణ
కొల్లలు దొరకెను మన కిపుడు
ఆవల నీవల నోరఁ గుమ్మలుగ
నాడుద మీతనిఁ బాడుదము
[9–43

కొల్లలొసగు
చేరినేఁడునిలుచుండి శ్రీవేంకటాద్రిమీఁదఁ
గోరిన వరములెల్లా కొల్ల లొసఁగితివి
[8–94

కొల్బు నించుకొను
యెవ్వరు బుద్ధి చెప్పిరి యిలపైఁజీమలకెల్లా
నెవ్వగఁ బుట్టల గొల్బు నించు కొమ్మని
[6–45

కొల్లున నవ్వు
పాడిగాఁగానట్టే పక్కన శ్రీవెంకటేశుఁ
గూడితి వింతటిలోనే కొల్లున నవ్వేవు
[13–24

గుబ్బలురమున నూఁది కొల్లుననునవ్వునవ్వి
అబ్బురము నేసినది ఆనవాలు
[13–203

కో

కోఁడు
కోఁడినన్నులోను నేనుకొని నీయిచ్చఁదిరిగి
ఆఁడుజాతికిదే చాలు అంటెనా కోరుతారా
[14–246

కోటకొమ్మ
నీటున వయ్యాళివోయి నీవురాగా నదెచెలి
కోటకొమ్మ నొరగూడి గొబ్బునఁ జూచీ
[15–277

కోటానఁగోటి
యీటులేని శ్రీవెంకటేశుఁడేఁగీ నల్లవాఁడె
కోటానఁగోటి దాసుల కోరిక లీడేర్చెను
[8–274

వీరఘోరతపముల వెలయ బాణాసురుఁడు
కోరిచే కొన్నవరాలు కోటానఁగోటి
[9–75

కోటానఁగోటివరాలు
వాటపు సింగారముతో వాకిట వచ్చి నిలిచీ
కోటానఁగోటివరాలు కొమ్మనియిచ్చుచును
[8–122

కోటానగోట్లు
ఆరటుఁబట్టెఁడు అన్నమువాఁడను
కోరినకోర్కులు కోటానగోట్లు
[9–40

మఱి నానుద్దులు యెంచఁగ నెంచఁగ
మంచము కిందె నూయి
గుఱి నీ కథలవి వినఁబోతే
కొండలుఁ గోటానగోట్లు
[9–84

కోటికిఁ బడగెత్తు
చేటుఱుంగని కూన చెలిచిత్తమే కదా
కోటికినిఁ బడగెత్తెఁ గోరికలను
[4–135

కోటిచేయు
నీటిలోన నొకబుగ్గ నిమిషములోనఁ బుట్టి
కోటిసేసినట్లుండఁ గొంత వడ్డి
[7–126

కోటిసుద్దులు
పాటించి నమ్మినవారి భాగ్యము గాదా
కోటిసుద్దులేల యిదే కోరి చేకొనేది
[8–82

కోచేరువైచు
మీఁటైన యెద్దుల మెడ కాడిమీఁద
గోచేరువైచి నెక్కొని రొప్పికొనుచు
[వ. యో. వి. 7–744

కోట్లకొలఁది
సిసు వితనికి మొక్కి చేసేము జాగరలు
కొసరరో వరములు కోట్లకొలఁదులు
[10–27

కోడు
వాడికె నొండొరులము వలచిన వలపులే
కోడి యెరుకలుసేసి కొనవచ్చేరు
[14–14

కోతవేఁత
బూతాల పొంగటికే పొడమిన పంటలెల్లా
కోతవేఁత చూచుకొని కోరుకొటారు (?)
[9–175

కోన [గ్రామనామం]
వీడెమిచ్చిఁ గోన తిరువెంగళేశుఁడై వచ్చి
కూడెను శ్రీవెంకటాద్రి కొండమీఁదఁ
జూడవే
[14–142

లోనై నీకు నుండఁగా లోనింటికిఁ బిలిచేవా
కోనల నిందుకు నియ్యకొనగలనా
[14–220

నానాటికి నీ గుణాలు నానించి కడిగేనంటే
కోనల ముంజేయి వట్టి గోరనెత్తేవు
[14–221

కోనాడు
కోటులైనవేదములుకోనాడినిన్నందులోన
నోటి విన్నపము లొక్క నువ్వుగింజంతె
[8–42

కోపు
కోపినఁ దొలగవు కోరికలు
గానిలి చిత్తము గలిగి నన్నాళ్లు
[11–48

కోపుల నుడుగు
చేపట్టి నామాంకితవు సిద్ధరసము గలిగి
కోపుల నుడిగి పనిగొనరేలో జీవులు
[8–279

కోమటిండ్ల పొరుగు
ముద్దుముద్దుసేసినిన్ను మోదఁబెంచె మీతల్లి
పొద్దువొద్దుఁగోమటిండ్ల పొరుగాయబదుకు
[15–73

కోమటి మేనరికము
వొలిసీ నొల్లనివాఁడ వూరకే ఆసియ్యనేల
పొలసి అప్పుడే నన్నుఁ బొమ్మనరాదా
కలికి నేఁగొసరఁగఁ గోమటి మేనరికమా
నెలపై సుఖాన నుండు నీ వొక్కఁడవే
[17–305

కోయని కట్లు
కోరిన కోర్కులు కోయనికట్లు
తీరవు నీ వవి తెంచకా
[17–241

కోలు
యేల కొనేఁ డీ దేహి
ఆలరి భోగములడిగీఁ గాక
చాలించఁగఁ జాలఁడు
కోలుముందు హరిఁ గొలువఁగరాదా
[16–1–10

కోలుపడు
ఇందరి బుద్ధులు యీశ్వరేచ్ఛకు సరిరావు
గొందినున్న మానుషము కోలుపడెంతైనా
[6–94

కోలు ముందగు
కోలుముందై తండ్రిగల కొడుకు
కేది తొడుగు
యీ లీల హరిదాసుని కెక్కటి కోరికలు
[7–3

కోలుముందై బ్రహ్మయజ్ఞ కుండము
లాహుతి గొని
వోలినుండే అది నీకు హోమము
[10–46

నాలిసేసిపానుపుపైన నవ్వులునవ్వేవునీవు
కోలుముందైన మీఁద గొంత నేఁటికే
[14–100

కోలుముందు

బాలుఁడు వృద్ధనియెటి వరిభాష లన్నియును
మాలమూలలను దేహమునకె కాక
యీ లో నెంచి చూచితే నెన్నటివాఁడు
కోలుముందై పెరిగీను కొంచె మయ్యీనో
[16-1-26

మేలిమిత్తమ్మెదలాలమెలుఁత వోరువలేదు
కోలుముందై కూసిన మీ కులమునాన
[16-2-43

శ్రీలలనాధిప శ్రీవెంకటేశ్వర
కోలుముందు నిను గొలిచితిమయ్యా
[9-241

కోవరము

చేవదేర బుజ్జగించి చెక్కులునొక్కిన నేఁటి
కోవరపు నీ చెనకులు నిజమాయెను
[17-67

కోవరమై వెంటవెంటఁ గొలిచిన బంట్లకు
తావులఁ గొంతవడైనా దప్పి దీర్చవలదా
[5-237

గ

గంటువేఁటరి గూఁడు

వెడవిల్తుడను గంట వేఁటరిగూటు
నిడిన దివియపోలె నినుఁ ద స్తమించె
[అ. మ. క. 2226

గంటువేయు

గంటువేసి పోఁకముడిగట్టిగాఁ గట్టినయట్టు
వొంటిగాకుండా నాతని వొడిఁగట్ట నేరవా
[14-97

గంటు గిందుగాఁ బొరలు

గంటుగిందుగాఁ బొరలే కాఁపురమా
తంటమి శ్రీపతి కృప కాఁపురమా
[6-34

గండము దాఁకు

పోరి గుంభకర్ణునికి పుట్టినదినము వచ్చె
మరలి గండము దాఁకె మండోదరికి
[11-225

గండికాఁడు

అండనే నాయందు లోకులందు నుండు టరుదా
గండికాఁడై తన మాయ గాననీఁడు గాక
[9-283

కొండల శ్రీవెంకటేశ కూడితిరిద్దరు నేఁడు
గండికాఁడ యిఁకనేలకదానేవు మాటలు
[13-244

యిన్నిటా శ్రీవెంకటేశ యిట్టె నన్ను గూడితివి
వన్నిన గండికాఁడవు భళిరా మెచ్చితిని
[17-41

గండి గడచు

కమలాక్షుఁ డితఁడు గలుగఁగఁగదాదేవతలు
గమిగూడి రిందరును గండిగడచి
[11-3-50

గంత బొంత

యింతవానికి నీకు నిటు సూదిఁ బూని
గంతబొంతయుఁ గూర్పఁ గారణంబేమి
[వ. యో. వి. 2-698

గక్కన సిద్ధులకైనా గంతయు బొంతయే కాని
చిక్కి వరుసము గలిగి సెలవులేదు
[6-89

గంధాక్షతలు

పొత్తుల విందులు దెచ్చి బువ్వమున నిడరే
హత్తి గంధాక్షతలీరె అందరునేఁడు
[15-55

గంపఁగమ్మి

వెన్న చేతఁ బట్టుకొని వేఁడనేలే నేతికి
తన్ను చూపుల నతని గంపఁగమ్మె నేరవా
[41-97

వలపేమి గంపఁ గమ్మనుచు నాయందైన
[16-2-90

ఆకెచే మొక్కించేవంటా ఆట్టిసిగ్గువడమటా
కాకుసేసి నిన్ను గంపఁ గమ్మవచ్చునా
[17-411

చంపవచ్చిన కర్మ సంగ్రహించగుబుద్ధి
గంపగమ్మక తన్ను గాచీనా
[5-129

గంపమోపు కోరికలు
లంపటమే సహజము లలిదేహధారులకు
గంపమోపు కోరికల కలకాలము
[8-32

గంపయెత్తు
అలపోశనెందైన ఆసమానలేవు
కలగన్నచోటికెల్ల గంపయెత్తేవా
[16-1-14

గంపల కొలఁది
దేవునిఁ బూజించితిమి తేరో నై వేద్యాలు
కైవసమై కృష్ణునికి గంపలకొలఁదులు
[10-27

గంపల నుండు
కాయపు సుఖములు గంపల వున్నవి
పాయమేకై వాలి పండెనదే
[9-47

గంపెఁడేసి మాటలల్లు
మటినల్లెఁడు నాలికె మాటలు గంపెఁడేసి
యెఱుక గొంచె మజ్ఞాన పెంచఁగరాదు
[7-115

గక్కదులు
కాంతుడ నే నెంతాడినా గక్కదలవు నీవు
[14-175

గక్కన
గక్కనఁ గాఁగిలించితే కన్నులదేవించితివి
పక్కన నా రతులకు భ్రమసితివి
[17-2

గగనము మోయు
తగుమునులు ఋషులు తపములు సేయఁగ
గగనము మోచియుఁ గర్మము దెగదా
[9-26

గగ్గులకాడు
మురవైరి పంపులవె ముందరి సేవలవె
పరచిగగ్గులకాడై పారరో దానవులు
[6-79

వీర నారసింహునకు వెరపులు గలవా
దూరాన గగ్గులకాడై తొలఁగుఁ గాక
[8-1

గచ్చు
యిచ్చకము లాడేవు యిట్టె కాఁగిలించేవు
గచ్చుల నలమేల్మంగఁ గానా నేను
[15-25

రచ్చలబెట్టక యిట్టె రావయ్యా
గచ్చులమాని యిన్నిఁ గనుకోవయ్యా
[17-151

గచ్చులాడు
గచ్చులాడు పెకాక కలికి పాలిండ్లు
బచ్చన సకినల పరిపాటులన్ని
[అ. మ. క. 2525

గచ్చువంటి యిహము గనివంటి పరము
గచ్చువంటి యిహమింతే గనివంటి
పరమింతే
ముచ్చటి కిందుకుఁ దుదమొదలున్నదా
[11-158

గజ భజించు
గజభజింపుచు వచ్చి కాచుక మతించేటి
ద్విజముని సంఘముల దేవసింహమా
[7-129

గజరు
నిజమాడితేఁ గనక నీవే నా దేవతవు
గజరు నీ చేతలకుఁ గలఁగీనా చిత్తము
[17-278

గజరు జేఁతలు
భజనమెరయ నన్నుఁ బచ్చి సేసేవు ఇంత
గజరుఁజేతల కోపఁగలనా యిఁకను
[12-242

గజబెజలు
త్రిజగాన నాతనిఁ జేరిన దాసు లిదె వీరు
గజబెజలిఁక నుడుగరో రాక్షసులు
[7-253

గజస్నానములు
హరిఁగొలువని కొలువులు మఱి
యడవిగాసిన వెన్నెలలు
గరిమల నచ్యుతు వినని కథలు
భువి గజస్నానములు
[7-1

గజిబిజి సేయు
నిజమే యాడుదురుగాక నీకేల యీ వెరపు
గజిబిజిసేసి నిన్ను గాసిఁబెట్టేనా
[17-464

గట్టగు
శ్రీవెంకటేశ్వరు నాకుఁజేరి వొప్పగించితివి
కావించి నీవాడే నింద గట్టాయలేదే
[17-353

గట్టువాయ
కాకుసేసినన్ను వీఁడెంత గట్టువాయయనక
శ్రీకాంతానీవింతటనుందువుచిత్తగించివినవే
[7-61

గట్టువాయతనము
శ్రీకాంతుఁడప్రత్యక్షమై శ్రీవెంకటాద్రియిదె
కైకొంటి నీకృపనెంత గట్టువాయతనమో
[6-187

గట్టువాయతనమునఁ గదిసి నన్ను
వట్టేవు నీ చుట్టమనో పక్కమనో
[16-2-100

ఎంత గట్టువాయత మిదేమే వీఁడు
అంతకంత కేమన్నానవమీఁదే వీఁడు
[17-182

గట్టువాయి
కాంతుండవో గట్టువాయి జాణతనమో యిట్టె
మంతుకెక్కించే నా మీఁది మన్ననోయి
[14-175

గడకుఁ గట్టిన పాత
గడకుఁ గట్టినపాత గతిదోఁచె మనసు
అడుసులోవలి కంబమై తోఁచె మనసు
[11-3-125

గడగడ నదురు
ముదివడు బొమ్మలు ముంచిన పూర్వులు
గడగడ నదిరేటి కటములును
[10-32

గడపల
ఈ భవమునకుఁ జూడనేది గడపల తనదు
ప్రాభవం బెడలించి బాధఁబెట్టించె
[5-127

గడ్డబడు
గడ్డబడి యీఁత కాండ్లేటిగాని
వొడ్డునడుమ నీఁదనోప రెవ్వరును
[5-133

గడ్డము వట్టి వేఁడుకొను
గక్కన నాతనిగని గడ్డమువట్టి వేఁడుక
చెక్కు నొక్కినపుడుగా చింతలెల్లబాసును
[17-598

గడ్డాయము
చెనకి గడ్డాయముగాఁ జేసిన బావలెల్ల
అనువుగా నడపఁగ నల్లాడఁబడెనా
[16-2-63

గడి చీటి
బడలికె వాపవు పరమేదో చూపవు
గడిచీటియును నీవు కలియుగమా
[11-3-52

గడి చీటిచ్చు
కర్మకోట్లకు గడి చీటిచ్చెను
నిర్మలమతులకు నేఁ డిపుడే
[11-2-43

గడి దాటు
వొడిగట్టుకొనిన వుభయకర్మములు
గడి దాటినపుడె కైవల్యము
[9-287

గడి దొంగ
దొంగను నాతోడి దొంగలు మీరు
దొంగిలుడని గుడిదొంగయై శౌరి
[అ. మ. క. 767

గడియ
కందువ రతికేళికి గడియనేఁ బెట్టితేను
[14-230

గడియించు
యేమేమి సేసి వచ్చినా యింటికి వచ్చేసితివి
కామించి కన్నులజూచె కాంత నీ మోము
గామిడి చెలువెంతేసి గడియించి చెప్పినాను
ఆముకొనవలచి నీ కలుగునాతకె
[14-56

గడిరాజు బదుకు
గడిరాజు బదుకాయ కడలేని మనసు
నడివీది పెసరాయ నయమైన మనసు
[11-3-125

గడిపోతు
ల్లంగటిగించి వత్తెద నిబన్యె
గడివోతది వెంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. వ. క. 35

గడుసుఁదనము
కడలేని మగవాని కాతరము జాడిట్టిదే
గడుసుఁదనా నింతెఁగాకు నేయఁజూచును
[14-173

గడెవెట్టు
ఏలమ్మమ్మ రట్టు సేసే వింతటిలోనే పెను
వేలనే గడివెట్టితి వెళ్ళనియ్య నిన్ను
[13-30

గతుగతుకు
యీవల వానగురిసి యేరెంత బంటివారినా
కావరపు జీవునకు గతుగతుకే
[6-33

గతచను
గత చన్నవేదాలు కమలజునకు విచ్చి
అతవి కరుణచేత నన్నియుఁ గని
[5-104

గతిమాలు
ఈ మేను తిరువేంకటేశుఁ జేరకపోయి
కామాంధుఁడై మిగుల గతిమాలఁ బ్రాణి
[5-101

గదరుకొను
కెల్లురేఁగియాడనో తా గిజగిజయై వచ్చి
కల్లగడె చూడఁబోతె గదరు కొనీని
[17-248

గద్దరి
పొలించి ముగ్ధవుగాఁగ పొదిగీఁగా కాతఁడు
అలరిగద్దరివై తే నాయాలు సోకించదా
[14-100

గద్దరీఁడు
వద్దురా మరఁగు నాతో వనిత నెందుదాచితి
గద్దరీఁడ నాలోనిఁ కెల్లఁ బాపరా
[17-217

గద్దెపేఁట
కొలనిచెంగటి పువ్వు గొమ్మ చందమునఁ
గొలని చక్కటిఁ బాదుకొని గద్దెపేఁట
[అ. మ. క. 546

గనమగు
వెగ్గళించెఁ బులకలు వేడుకలు గనమాయ
[13-253

గనము
సొంపుల నీ యిచ్చకాలు చుక్కలకంటె
గనము
[15-89

1. విన్నవించే నేఁటికి విచారము వేఁటికి
విన్నటినుండియు నాన నీకంటె గనము
2. తగ్గని మోహము నీ చిత్తముకంటె
గనము
3. చిత్తిణి కోరికల నీ జిగికంటె గనము
4. మితిమీరెయందు నీమేలుకంటెగనము
[15-250

గర్వితనము
గర్వితనములుగాదు కాఁగిలించివట్టి నిన్ను
తబ్బిబ్బు గాకుండ రతిఁ దానిపేనంటా
[14-111

గర్వియగు
పుబ్బి సముద్రమువలె నున్న
నీ ప్రకృతియందు
గబ్బినై యీఁదుచున్నాఁడఁ గలఁగకుమీ
[8-231

గరగరతలు
గరగరత లన్నియును కలసినందాఁకా
విరసంబు లన్నియును వినుగునందాఁకా
[5-152

గరగరిక
సరిలేని తమకాన జలకేళి సేసేవు
అరి శ్రీ వెంకటేశుఁ డంటీనంటా
గరగరికల నిన్నుఁ గలసె నాతఁడిట్టె
అరయఁగ నంటుముట్టు లవి దీరెఁగదవే
[15-57

నెరవుగ శ్రీవిష్ణుభక్తి నిలుకడైన మరికదా
గరగరికలానె శ్రీవెంకటనాథునిఁ జేరుటా
[16-1-4

గరడిలో చెట్లు
తలచకున్నా భోగాలు తనువుతోఁ బెనఁగీని
చెలరేఁగి గరడిలో జెట్లువలె
[7-97

గరిడి
చిగురుమోవి మాటలచే కత్తులసంతల
దగిలి నీపై నాపె దండవెట్టీని
నగుతాశ్రీవెంకటేశ వంటున నీవుగూడితివి
అగవడి నీ గరిడి నన్నిటా మించినది
[14-149

గరిమె
గరిమెలఁ బాణిగ్రహణము సేసిన
సిరుల చెలులఁ గలసేనంటే
[11-19

గరివడు
తెలిసియుఁ దెలియును తెగదీచిక్కేమిటాను
కలకాలమిందుననే గరివడె బ్రదుకు
[9-109

తంచపు భోగపుగాఁత గరివడీ నీ యాత్మ
యెంచి విజ్ఞానమెన్నఁ డెరిగీనో యాత్మ
[11-151

తిరువేంకటాద్రిపై దేవునిఁ గొలువక
గరివడే (?) భవమెల్ల కర్మశేషం
[11-3-47

మూలనున్న నిట్టూర్పుముంగిటనేలవేసేవే
గాలిగొట్టై యధరము గరివడీని
[13-44

కన్నుల నీచూపులకే గరివడఁ బులకించె
[14-192

చేకొనివాడవా శ్రీవెంకటేశుఁడవు
కాకుసేయఁబోతేను గరివడును
[14-280

గరివి
ముంపునేగరివినైనా మొదల వినయివాఁడు
పెంపునఁ దానెవచ్చి బిల్వరే వాని
[17-88

గరిశించు
ఏమిసేసేరో తాము యిద్దరము నేకము
కామించి తామెంత నన్ను గరిశించేరు
[14-14

గరిసించు
ఏఁటికింకా నీ విభునేల దూరేవే
గాఁటపు మదమునను గరిసించ నేఁటికే
[13-172

కన్నుల జంకెనలతో గరిసించి యడిగేవు
అన్నివాట్లకు గురియాపోనీవూ
[16-2-78

ఇంత యెరఁగని యట్టి యెడ్డనా నేను
కాంతుఁడ నీవంతేసి గరిసించ నేఁటికి
[17-452

గరుడపచ్చఁ బూస
కాంతులమూఁడులోకాలగరుడపచ్చఁబూస
చెంతల మాలో నున్న చిన్నికృష్ణుఁడు
[9-288

గరుపారు
మందలించియాడేడ మదుగులుచొచ్చితివో
యిందునీమైగరుపారె నిటువలె గలదా
[17-332

గరుపాఱు
అరిదండధరుని పాదాంబుజాతములఁ
గరిమర్ధివ్రాలిమై గరుపాఱ నిలిచి
[వ. యో. వి. 7-1264

గటివంకబొమలు
గటివంక బొమలు నిక్కంగ సంపంగి
నెఱితావి నెరయంగ నిట్టూర్పు లిడుచు
[వ. యో. వి. 2-191

గలితిరి
ఇంచుకంతా నెరఁగరు యేఁటిదేమీరు
మంచివారు గలితిరి మానరుగా చెలులు
[17-211

గలితేను
పదిలమై వేంకటపతి భక్తి గలితేను
తుదిపదంబునకెల్లఁ దొడ్డ వవునపుడే
[5-20

గల్లా (=గలిగిననూ)
తగుమాటవేమిగల్లా దవ్వులఁజెప్పదుగాని
అగడయ్యా నీవు నన్ను నన్ను నంత
దగ్గరకురా
[15-130

గత్తే (ఉంటే)
సుద్దుల నీకు లోనయ్యా చుట్టముగ
జేసుకో యిఁక
తిద్దుకొనేవారు గత్తే తెరీఁ దగవులు
[14-223

గవుక పుచ్చుకొను
బంతిఁగట్టి నురిపేటి వసురము లెడనెడఁ
బొంతనొక్కొక్క గవుక పుచ్చుకొన్నట్టు
[10-201

గ్రహబలిమి
కనుఁగొను నీ విగ్రహమే గ్రహ
బలిమిదే నాకు
విను నీ దాసుల సేవే వెనుబలిమిదే నాకు
[6-109

గా

గాఁటము
గాఁటాన నన్నుఁ జూచేల కడుఁ దలవంచేవు
[15-264

గాఁడిపారు
అక్కడనవ్వినవ్వు ఆయమెల్లగాఁడిపారి
చొక్కుచు నిన్నుఁ దప్పక చూడ దిదీ
[17-33

గాటాన దొరనను
నీటునలోకములెల్లా నీవేయేలుచుండఁగాను
గాటాన దొరనంటా గర్వింతు నేను
[7-70

గాడపు టిల్లు
ఆడియు నాడని అరమాటలె నీ
కాడనె చిరునగపై వెడలె
గాడపు టింటికి కట్టల కట్టిన
వేడుక నలుగుల వెళ్ళినయట్లూ
[15-29

గాడికట్టు కూటము
జూదనింతులకు మోవి చవులేల చూపేనే
గాడిఁగట్టు కూటముల కతలకాఁడు
[13-149

గాడిని కట్టు
కాలమెల్లావిషయాల గాడినె కట్టుండఁగాను
ఆలించి నీ సేవ నేసే దది యెన్నఁడయ్యా
[16–1–36

గాదిలి
పాదమున నేనిట్టే బయలు చిమ్మిన నీవు
వాదుకు వచ్చేవేమో వనితా
యీ దెసనించి చూచితె నిటువంటిబయలెనా
గాదిలి నడుమవుత కానవా నీవు
[15–43

గాదెఁబోయు
మనసు చీఁకట్ల నీ మదనతాపపు జింత
కనుఁగవలెపో గాదెఁ బోసేని
[12–280

గాదెఁబోసిన కొలుచు
గాదెఁబోసిన కొలుచు కర్మసంసారంబు
వేదువిడువని కూడు వెడమాయ బదుకు
[11–3–116

గాదెఁ బోసుకొను
షోవల నాలోని భక్తిచూచిన్ చే నంటివా
కావలసి నీవెంత గాదెఁ బోసుకొంటివో
[16–1–34

కన్నునన్నలు నాకేఁ గాదెఁబోసుకుండితివా
వన్ని పైఁడియము లిన్నీఁ బారవేసేవా
[17–499

గాదెల కొలుచు
గాదెల కొలుచువో నీ గాథలు
ఆదెస పీదెన నేమంత కోపఁగలమా
[15–116

గాదెల కొల్చు
అమృతమథనుమహిమదెమాగాదెలకొల్చు
విమతదైత్యారి యావేశమే భయహరము
[10–51

గాబువలె పెరుగు
ఏబలిమినమ్మి వెరపెరఁగరు దేహులాల
గాబువలెఁ బెరిగేరు కాలము మీచుట్టమా
[10–28

గామిడి
గోమునహేయపు గుండకూడు నించితినట
గామిడినే గారే తిత్తిఁగానోపనా
[5–111

యిక్కవకుఁ జేయిచాఁచీ నేడనెనా
దొంది చాచీ
యెక్కుడుగామిడిగాదె యీ బాలకృష్ణుడు
[17–141

ఆముకొని యింతవేసి ఆసలకుఁబెనఁగితే
గామిడి యెవ్వతెయైనా గలిగీలేదే
[17–202
[ఉభయలింగానికి ఉదాహరణ]

గామిడితను
కోమలపు చేయిచాఁచీ కొత్తపెండ్లికొడుకు
గామిడితనాల నన్నుఁ గాశలువేచీని
[17–162

గామిడితనము
నీ మనసాపె యెరుఁగు నిక్కముగాను
గామిడితనానఁగాని కలుగదు వలపు
[14–52

గామిడి తొండ
నిడుసాగిలఁగ నెట్లు నెట్లు వడంగ
మెడవట్టి ద్రొబ్బి గామిటి తొండయనుచు
[ప. యో. వి. 4–818

గామిడి మాయ
గామిడిమాయే కర్త యిందుకును
సోమరి మమ్మంటఁ జోచేది
[10–254

గాముల మోఁచిన గంప
పాము చెలిమి రంపపు సంసారము
గాముల మోఁచిన గంప యిది
[5–122

గాముల యిల్లు
గాముల యింటనే కాఁప నయితినట
పాముపుట్టనుండియైన బతుకలేనా
[5-111

గాములిల్లు
గాములిల్లు పుట్టమీఁది కప్పతోలు పైకొప్పు
నేమాయెఱుఁగము నిపుణులాల
[5-102

గాముల గాచుకయుండు
గాములు గాచుకయుండే గాలితెరువు
యేమిటా నెక్కడవుత నెఱుఁగని తెరువు
[5-147

గాములువారు
గాములు వారెడిపొద్దు కావలికాండ్లాల
జాముజాము దిరుగరో జాలో జాలి
[10-166

గాయగండివాఁడు
సేయరాని చేఁతలెల్లాఁ జేసితి నేను నీ
గా (కా?) య గంటివాఁడ నేను
గతి చూపవయ్యా
[9-22

గాయగంట్లు
చిత్తమెక్కడనో పెట్టి చేరినాతో మాయలకు
బత్తిగల వానివలె వలికే విదే
హత్తిగాయగంట్లెకాని అంతేసికారరు
యిత్తల నెట్టు వూఁకొందు నిట్టినవ్వేఁగాన
[17-358

గారబము
కోరి యాపె నన్ను నిట్టె కూడి కెంగేలు
పట్టఁగా
గారబానఁ గంకణము కట్టేవు నీవూ
[18-508

గాలికి ఓరుచు
తప్పక చూడఁగవచ్చు తలవంచు కానవచ్చు
అప్పుడు గాలికోరి చేరరుదుగాని
[15-240
[దెబ్బకు తట్టుకొను అనే అర్థం. 'గాలి గొను' అనే రూపానికే సూ. ని. లో ప్రయోగం ఉంది]

గాలిగొట్టు
మోలనున్న నిట్టూర్పు ముంగిటనేలవేసేవే
గాలిగొట్టై యధరముగ గడివడేని
[13-44

గాలిచాప
కడుఁజంచలములనే గాలి చాప లెత్తినాఁడ
వెడమాయపు సరకు వెలకియ్యరో
[9-35

గాలి దాగువాఁడు
పాలవారియింటి పిన్నపాపఁడై తిరిగినాఁడు
గాలిదాగువానిమీఁదఁ గాలుసాఁచినాఁడు
[4-156

గాలినె పోవు
బాలనాఁటి పుట్టుగిది భ్రమయో నిజమో
గాలినెకాలముఁబోయ కతలాయను
[11-112

గాలినే పోవు
గాలినేపోయెఁ గలకాలము
తాలిమికి గొంతయుఁ బ్రొద్దులేదు
[5-14

గాలిఁ బుచ్చు
కాకరిమతములెల్ల గాలిఁ బుచ్చి పరమిచ్చె
పైకొనఁగఁ గరుణించె భాష్యకారులు
[5-104

గాలిఁబోవు
ఘన మోహపాశముల గాలిఁబొయ్యేడి నాకు
కొనల నీపాదచెంత కొమ్మయే దిక్కు
[6-146

గాలిఁబోయే మాటలు లోకములోని
సుద్దులెల్లా
గాలిఁబో వెన్నఁడును శ్రీకాంతు నుతులు
[7-8

ఈతఁడు నరకువడఁ డీతఁ డగ్నిఁ గాలఁడు
యీతఁడు నీట మునుఁగఁ డీతఁడు
గాలిబోఁడు
[7-185

ఇట్టి ప్రతాపము గల యీతని దాసులనెల్ల
కట్టు నా కర్మములెల్ల గాలిఁబోవుఁగాక
[8-1

కేవలుఁ డచ్యుతునొద్దఁ గీడు చూవఁగలవా
కావరమై తాఁదానె గాలిఁబోవుఁగాక
[8-1

కోరియీశ్రీవెంక టేశుఁగొలిచితిమిదివో
కారుకొన్న వగలెల్ల గాలిఁ బోవుఁగాక
[8-1

అలకించియహంబ్రహ్మమనెడిబుద్ధులచేత
గాలిఁబోయ భక్తి యల్లకాలమందే
[8-68

నాలుకనుమించి హరినామమొక టుండగా
గాలిఁబోయెటి పూర గాథలేల
[8-187

తాలిమిలో హరిదలచక యెఱుకెల్ల
గాలిఁబోవుట పూర్వ కర్మశేషం
[11-3-47

వెలయఁగఁ గోప మొక వీసమంతఁ
దోఁచినాను
కలిగిన ముదమెల్లా గాలిఁబోయీని
[12-34

గాలి ముడియఁగఁగట్టి కలుగుడి కట్టు
గాలి ముడియగఁగట్టి కలుగుదిగట్టు యోగి
నాలిమింటి విత్తువెట్టి నగు నొక యోగి
[6-125

గాలిమూఁట
వుడివోనిపరిమళము లోకనిమిషమాత్రమే
బెడిదంపు భ్రమతోడి పెనుగాలిమూఁట
[5-311

గాలిమూఁటఁ జిక్కితిమి కన్నచోటే
తొక్కితిమి
ఆలించి యేమిటి వారమయ్యేమో కాని
[9-243

గాలి యూవటించుకొను
గాలి యూవటించుకొని కాలము కడపేను
వోలిఁ బుణ్యపాపమందు వోహో నేను
[7-279

గావువట్టు
ఏవంకఁజూచినా యిట్లనే ధర్మంబు
గావు వట్టితివిగా కలికాలమా
[11-2-77

గాసిచేయు
ఏలమమ్ముగాసి సేసేరింకా మీరు
కాలముతో నిలిచెను కైవల్యపదవి
[6-145

గాసిఁబడు
ఉన్నతోన్నత బుద్ధి నొనగూర్పకది దేహి
కన్నచోటికిఁ బఱపి గాసిఁబడెఁ బ్రాణి
[5-101

యీసుల నొఁకటి (లిః) విషమేమైనాఁ
దినిపించె
గాసిఁబడె జీవుఁడిదె కన్నవారిచేతను
[8-64

వాసుల సంసారమున వలఁబెద్దీ నీమాయ
గాసిఁబడి యిఁకనెట్టు గడచే నీ మాయ
[10-67

గాసిఁబెట్టు
కటాకటా దేహంబు గాసిఁబెట్టఁగ వలసె
నిటువంటి దేసలచే నిట్లుండవలసె
[5-120

ఆశాబద్ధుఁడవై యలసి నిన్నుఁ గడు
గాసిఁబెట్టిన వాఁడఁగాను
[5-117

వేసరితిమెట్ల నీవెంటఁ దిరిగి
గాసిఁబెట్టక మమ్ముఁ గావరాదా
[5-134

అనకమై వైరాగ్యమంట దలవాటులేక
కానఁబడు కర్మములు గాసిఁబెట్టఁగాను
[10–257

గాసిఁబెట్టకునన్ను యేకతములు మానునాతో
నీసటలకింతేసికల్లా నే వోపెనా
[18–39

గి

గింజియాడు
జయకామఁ దలుగులు జళిపించిమ్ము
క్రియఁ గరచరణములే గింజి యాడుచును
[అ. మ. క. 659

గిజిగిజియగు
కెల్లురేఁగి యాడనోలే గిజిగిజిగిమై వచ్చి
కల్లగదె చూడఁబోతే గదరుకొనీని
[17–248

గిజ్జడియగు
చెదరిన మెదదు గిజ్జడియైన తొడలు
చిడిసిన కాయము సిందువందైన
[ఉ. క. 1727

గిజ్జడిగొను
చుక్కలు మోవిఁ బొడమె
చూపులఁ గెంపుదడమె
కిక్కిరించిన కళలు గిజ్జడిగొనె
[18–389

గిడివిళ్ళు
కిన్నెర మంటఁగాను గిడివిళ్ల వాయింతురా
వన్నె నీవు సుతిగూడి పాడుట గాక
[18–416

గిరవు
పొరిఁగన్నీటివఅదఁ బోకవచ్చెఁగాకాచూపు
గిరవై చింతలమునిఁగిన వేళను
[15–52

గిలిగించు
కాయము గిలిగించఁగ గక్కున
నవ్వులు వుట్టె
[14–159

నవ్వుతా నే నుండఁగానె నంట నగిలించేవు
అవ్వల నీకింకా నెంత ఆసోదమోయి
[15–225

గిలుకొట్టు
నెలకొన్న నేతులును నితరంపుచక్కెరలు
గిలుకొట్టుచును నారగించవయ్యా
[5–80

వెలయ నీ విఱిచిన విల్లువంటిదిగాదు
విలసిల్లు నా బొమ్మల విండ్లుగాని
చెలఁగి తపసుచేసే చిత్రకూట గిరికాచు
గిలుకొట్టు నాకు చాగిరిలు కాని
[13–119

గు

గుంగిలి
గుంగిలినరసాలకు కొంతైనా మరఁగువద్దా
సంగతిగాదని నీతో సన్ననేసే నదివూ
[14–102

గుంజిళ్ళు బెట్టి
కోలగగెరఁ వ్రాసి గుంజిళ్ళఁబెట్టి
పైల్వావు దొరుగంగ బడిపెట్టు పెట్టి
[అ. చ. 115

గుండు గూలి విరుగు
కొండవంటి రథమదె కొనపైఁడికుండలవే
గుండుగూలివిరుగరో గొబ్బునదై తేయులు
[7–253

గుండె దిగులు
ఒఱపైన జడవిరహాల వెన్నుతరటు
కొఱనవ్వు వర భుజంగుల గుండెదిగులు
[వ. యో. వి. 4–196

గుండె రాయి వేసుకొను
వండవండనట్లాయె వలచిన వలపెల్ల
గుండెరాయికొంచెఁ గొసర నేమున్నది
[14–50

గుండెలు గోసిపెట్టు
(మారుచేఁ?)తులియవద్దు మారుగాళ్లి యవద్దు
బీర(రాఁ?)న గుండెలు గోసి పెట్టవద్దు
[11–2–62

గుండెలోని అమ్మ
తలి నీ మనసును దలఁచినట్లుండు
గుటిగానదివో నాకు గుండెలో అమ్మ
[17–247

గుంతదోషము
బూ(పూ?)తకి జంపిన వాఁడే
బూతకి వాకటు రక్ష
పాతాళానఁగూర్మమైన పతిగుంత దోషరక్ష
[10–54

గుంతఁబడు
అంతా నొక్కటియనే అధర్మవిధులచేత
గుంతఁబడెఁ బుణ్యమెల్లా గొల్లఁబోయి
[8–68

గుంతలగు
బంతినేమీరిద్దరును పాదుగాఁ గూచుండేరు
గుంతలయ్యీఁ బరపెల్లాఁ గూడేటిపొద్దు
[14–176

గుంపించు
కోరిక కోరిక నీవు గుంపించి వేసేదేమి
[14–235

గుంపెన
అంవక అంపిన అంగన కానికె
ముంపు కంచములు మొనమూపే
గంపెనతో నిఁక కూరిమి గొసరము
పెంపు విరహమె పెనగొసఁ గాని
[17–100

కోపము మానుము గుంపెన లుడుగుము
తీపుల పెప్పెఁ దెగఁ దకఁడు
[17–456

గుంపెనలాడు
ఊరకుండవుగా ఓసి మాయ నిన్నుఁ
చేరఁబిలువము గుంపెన లాడేవు
[11–3–41

గుక్కిళ్లు కొలుచు
మనసునఁ దాగేపాలు మరి లెక్క పెట్టనేల
గొనకొని గుక్కిళ్లు కొలవనేల
[18–287

గుక్కిళ్లు మింగించు
వొక్కటేపదార్థము వూరివారెల్లాఁ జూచిరే
గుక్కిళ్లు మింగించి యాన కొలుపుచుండ
[7–119

గుక్కిళ్లు మింగు
కోరి మోవితేనెలంటే గుక్కిళ్లు మింగనేల
[15–104

వొక్కటెపైక తీపై వుండెటి విభునిఁజూచి
గుక్కిళ్లమింగే దాని గుణమేఁటి గుణమే
[17–297

గుక్కుమిక్కను
దొక్కలు చెరబారి డుక్కలు దూరి
గుక్కు మిక్కనుచు దగ్గుతి కల్వడగ
[ఉ. క. 939

గుగ్గిలి పదను
భగ్గుభగిల్లని పరమామృతము
గుగ్గిలిపదనుగఁ గురియఁగను
[12–57

గుగ్గిల పదునుగానిచ్చు
ఉలివచ్చియై యుండనొక యింతయూరి
వలకెక్కి గుగ్గిల పదునుగానిచ్చి
[వ. యో. వి. 4–78

గుగురు
గుగురుఁజిగురునకు కుత్తికె కోవిలఁజూపు
పొగరు చంద్రపు మోము
పున్నమ మారుతుఁ జూపు
[15–82

గుజ్జనఁ గూడు
గుజ్జనఁగూడు వండెనె కోమలి నేఁడు
గొజ్జువెన్నెల బాయిటఁ గొమ్మలుఁ దాను
[సు. శ.

గుజ్జన గూళ్లు
వరుస గుజ్జనగూళ్లు వండుదమనుచు
నరవిరి దాసనం బనలంబుగాఁగ
[ప. యో. వి. 5–603

కొమ్మలతోఁగూడ గుజ్జనగూళ్లు
ఆ మగువ వడ్డించ హర్షించ దొకొ్క
[సు. శ. 734

గుట్టుచెడు
బెట్టిమాఁటలాడి నీవు విరిదూరిఁగాను
గుట్టుచెడ నెవ్వతై నాఁ గోపించకుండునా
[16–2–77

గుట్టువాఁడు
గుట్టువాఁడవంటూఁ గొసరితి
యిట్టినోవం చేది యెఱఁగముగ
[15–13

గుట్టుసేసుకొను
యిప్పుడే శ్రీ వెంకటేశ యేలితి నన్ను నీ
కొప్పు ముడవఁగా నెట్టో గుట్టు
సేసుకోవయ్యా
[18–258

గుడికొను
గుడికొనియితరపు గోమయ మేశుద్ధిమాయ
అదరి మానుష ధర్మ మతి హేయమాయ
[10–81

తొడఁగి పొగడించను దూషించ
ముఖ్యు లెవ్వరా
గుడిగొన్న తనలోని గుణాలే కాక
[6–174

గుడిగొను
కడుపులో లోకములు కడుజయ పెట్టగాను
గుడిగొనె వీ బ్రదుకు గోవిందరాజే
[7–130

పొడమిన జగములు పుట్టెడి జగములు
గుడిగొనె మీ రోమకూపముల
[8–116

వుదుపైనయింద్రియాలనొడిసివంచుకొనుట
గుడిగొన్న తనలో కోరెకె లుడుగుట
[8–212

గుడిగొన రాకాసాలుఁ గొట్టినది వలకేలు
పొడసూపీఁ గలశాపుర హనుమంతుఁడు
[11–211

అడవిలోనిసింహమును అట్టిచేఁతబట్టితేను
గుడిగొన నాయకునిఁ గొసరానేవే
[13–172

కడఁగిన శ్రీ వేంకట విభుఁడా నీ
గుడికొను కౌఁగిటఁ గూడితిని
[18–57

గుడిచుట్టి వానిచొచ్చుట
నెట్టననీవు నన్నాడే నిందలెల్లాఁ దప్పదని
చుట్టి మరఁ గుడి వాని చొచ్చి వెళ్ళేవా
[13–181

గుడివడు
ఎడపక మరుఁడు సౌమేఘపుల్వఅప
గుడివడు శిత ఖడ్గ కోదండమనఁగ
[అ. మ. శ. 2233

గుడుసువడు
ఎడమపురివెట్టె వరహిత వివేకములోన
గుడుసువడెఁ జదువు మెరుఁగులు
వారెఁ జలము
[11–3–103

గుణమంతుడు
ఎట్టుసేసిన నాతని నేమీ ననకురమ్మ
గుట్టుసేసుకుండితేను గుణమంతు డౌనె
[17–89

గుత్త
యిట్టె సేసవెట్టి నీవు యేమరేవా నీ వసులు
బిట్టగుత్తపైన వారు ఫల మందకుందురా
[14–184

గుదిగుచ్చు
విదుర కమ్ములతోడ నిన్ను గొంత
చూడఁగాను
గుదిగుచ్చి కుమ్మరించే కోపమనేవు
[14–108

గుదిగొను
అదివో చూడరో అందరు మొక్కరో
గుదిగొనె బ్రహ్మము కోనేటిదరిని
[7–264

కదిసిన రుద్రుని గర్వమడఁచితివి
గుదిగొని దివిజులు కొలుచుట యెట్టు
[8–236

గుదిగొను కనరుల కులగిరులూఁటాడ
వుదయించె నదివొ వుగ్రసింహము
[8–239

పదివేల శిరసుల బలు నరసింహము
గుదిగొన్న చేతుల గురుతై నది
[11–13

అదెచూడరయ్యా పెద్ద హనుమంతుని
గుదిగొనె దేవతలు గొనియాడేరయ్యా
[11–214

గుదిగొను హరిభక్తుల కోట్లలో
వెదకు నొకఁడు శ్రీ వేంకటపతి
[11–2–3

గుదిగ్రుచ్చు
గుదిగ్రుచ్చినట్లు తగులై
వదము తుదిన్ మఱియు
మఱియుఁ బల్లవియలరున్
[సం. ల. 30

గుద్దిరము
యిద్దరమె కతమాడె యీవేళ మనవద్ద
గుద్దిరాన నాపె విచ్చి కూచున్నది
[15–4

కడవారు వచ్చేది కానవు గాక
గొడవల మమ్ముఁజూచి గుద్దిరము వేఁటికే
[17–297

గుబ్బతిల్లె తమలోని గుద్దిరా లింతేకాక
గొబ్బున నీడకు వచ్చి కొంగువట్టగలదా
[17–402

గుదులు గుచ్చు
కొరవించి వలపుగుదులు గుచ్చినవాఁడవై
వరమున నిహమునఁ బాయవు నీ విపుడు
[14–38

గునియు
గునియుచుఁ దను నెత్తుకొమ్మని తల్లిపై
నెనయఁ జాఁచిన చేతు లివియపో
[5–108

గునిసి యాడు
గోవింద హరిగోవింద గునిసి
యాడుదం బిటురారో
అవటించి మనమెట్టు గడచెదము
ఆశ్చరియం బిది హరిమాయ
[8–109

గునుకుచు పారు
గోవిందుడు దాడివచ్చె గునుకుచుఁ బారరో
కావుమని మెడలఁ బాగలు వేయరో
[7–11

గుప్పన నూఁదు
కేలి దండములు వాకిలి నడ్డగించి
నేల గుప్పన నూఁది నిలు నిలుండనుచు
[వ. యో. వి. 3–905

గుబ్బతిల్లు
గుబ్బతిల్లె తమలోని గుద్దిరా లింతేకాక
గొబ్బున నీడకు వచ్చి కొంగు వట్టగలదా
[17–402

గుమ్మలాడు
గోవులచన్నులనోర గుమ్మలాడిన నీమోవి
యీవల మాకియ్యఁగాను యెంగిలనేమా
[13–92

గుమిగట్టు
గుట్టువేఁచెమదనుఁడుగుమిగట్టెఁ గోరికలు
[14–122

గుమితము
చెమటలుగార సిరిసింగ నవతియాడ
గుమితానవీఁడెయమ్మా గోపాలకృష్ణుఁడు
[10–172

గుమితనింతసేసి కూడుదువు నన్ను నని
అమరఁ గలలుగని వల్లనాడె
[15–194

గుమీతానరేపుమాపుఁ గోసి రాపించఁగనేల
నముకాన దాని నన్ను జగడించ విడువరా
[17–227

గురుగు
గోమున సేవంతిపువ్వు గురుగుల లోపల
యేమరకపూఁదేనె నెసరువెట్టి...
[16–2–101
[సూ. ని. లో భక్ష్యవిశేషము అనే అర్థం ఇచ్చారు. (ప్రమాణం, ప్రబంధ - 112) అయితే బ్రౌను చెప్పిన 'చిన్నగిన్నె' అనే అర్థాన్ని విస్మరించారు. ఇప్పుడీ ఆరోపం ఆ అర్థాన్ని చెప్తుంది]

గురుతుపెట్టు
కొంకక ఆడినమాట గురుతుపెట్టఁగలేము
లంకె వేదవాక్యము దలఁచఁగలమా
[9–260

గురుమ
వొంటి నే నుండగాను వొడివట్టి పెనఁగేవు
కంటిఁగంటి గురుమ కతలేల
[15–231

గురు వూళిగకాఁడు
జపితఁగాను శాస్త్రిగాను
వుపదేశపు గురువూళిగకాఁడ
[10–212

గుటిసేసుకొను
నీటున శ్రీవెంకటేశ నీ వేలితి వింతలోన
కూటపు రతులు నీకు గుటి సేసుకున్నది
[18–286

గులిమి కొలుచు
గులిమికొలుచుదీరఁ గుదువనియ్యక కొత్త
కొలుచు మీఁద మీఁదఁ గొలవఁగా
[5–110

గుల్నా చేయు (?)
మించు మురిపాలె కావా
మిగులం జొక్కించేవి
కొంచని బీరాలె కావా గుల్నా సేసేవి
[3–132

గూ

గూఁటఁ బడి వెడలు
ఏఁటివిజ్ఞాన మేఁటి చదువు
గూఁటఁబడి వెడలుగతి గురుతు గనలేదు
[11–3–11

గూఁటఁబడు
గూఁటఁబడే పదవులు గోరేటిజీవుఁడు
కూటువైన నిజముక్తి గోరది (డి?) ది
యేఁటికే
[10–204

గూఁటవేయు
కోరియంతలోగురుఁడు గూఁటవేసె మనసు
ఓరుపుతో నీపాలి కొప్పగించె మనసు
[11–40

గూళెము
కోలచేఁ బనులగాచె గోవిందుఁడు
కూలగుమ్మెఁ గంసుని గోవిందుఁడు
గోలమై వేఁగొండెత్తె గోవిందుఁడు
గూళెపు నతులదెచ్చె గోవిందుఁడు
[15–257

గె

గెంటు

నంటుమీఱి సెలవుల నవ్వువేల వుమినేవే
గెంటువేని కన్నులను కెంపువ్వే?
[13-44

గెంటులేని ఆచారము

అరుదుగగెంటులేని ఆచారదంతుఁడఁగాను
హరి నీకరుణ నాపై నంటుపెట్లయ్యా
[8-181

గొ

గొంజెగోడుగు

వింజామరలును విసనకఱ్ఱలును
గొంజెగొడుగులే కొండెల్లా
[11-3-53

గొంట

గొంటపై శ్రీవెంకటేశ కూడితివినన్నునిట్టె
దంటతనమాన నవి తలచుకో నీవు
[17-11

గొంటరి

ఇంటికి రావివాఁడవు యేడనైనా నవ్వనేల
వెంటనే మాతో తగ్గులు విడువరాదు
గొంటరై యిందుకు నాపె
కోపగించినాఁ గోపించీ
[13-45

గొంటరియాపె దానె చిగురువంటి నీమోవి
అంటె యింతసేసె నెంత అగ్గలికాని
[16-2-86

అంటిముట్టె యిందుకెల్ల నాతఁడు
కాఁగానె కాక
గొంటరి చెలులకైనఁ గోపమురాదా
[17-236

గొంది

ఇందరి బుద్దులు యీశ్వరేచ్ఛకు సరిరావు
గొందినున్న మానుషము కోలుపడెంతైనా
[6-94

అందుకే వేగిరమయ్యి నప్పటినుండి
గొందికిట్టే రాఁడు సుమ్మీ కొంకు
విడిపింతును
[13-6

గొందిఁ జిక్కు

గొందిఁ జిక్కె నరకాలు కోపముఁ
బాపముఁ బాసె
యిందునందు శ్రీ వెంకటేశుఁడే మిగిలెను
[10-221

గొందిఁదోయు

కుందని శ్రీ వెంకటాద్రి గోవిందుఁడు
గొందిఁదోసె నసురుల గోవిందుఁడు
[15-257

గొంది నిముడుకొను

సందడించి తమవంటి శరణాగతులుఁదాము
గొంది నిముడుకొందురు గురుకృపజనులు
[9-70

గొందినున్న స్వర్గము

గొందినున్న స్వర్గముగోరి పుణ్యము
సేయును
యెందో తనవ్రాఁత ఫల మెరఁగడు
[8-206

గొందులుఁ దరిబడె

గొందులుఁ దరిబడె శాంతము
కొంచెంబాయె వివేకము
మందుకు వెదకినఁ గానము
మంచితనంపుఁ బనులు
[5-63

గొందులు సందులు

దురిత విధులు గొందుల సందులఁ బడి
ధరలోపల నెందరు చనరిట్లా
[5-163

గొట్లు
తలపోయ నీతుమ్మెదలు గూడగొట్లు
మలయమారుతము ద్రిమ్మరి దిప్పకొయ
[వ. యో. వి. 5-1387

గొడవకూటమి
యెడయక తిరువెంకటేశ మాపై వెరపు
గొడవకూటమి నిన్నుఁగూడిన మైమరపు
[12-149

గొడవలు వెట్టుకొను
గుఱియైనవారు నీతో గొడవలువెట్టుకొంటే
అఱిముఱి నేనేల అడ్డము వచ్చితినో
[17-568

గొడసేటి జిహ్వ
ఘనమగు కోరలు కరాళవదనము
చెనకుచు గొడసేటి జిహ్వ యను
[6-113

గొడ్డుఁ బుల్లితీగె
కొల్లలాడే బాగులు గొడ్డుఁ బుల్లితీగెల
నొల్లనొల్ల మివిడె లంగిటయ్యా మాకును
[17-344

గొడ్డువోవు
వెడ్డువెట్టికూడెనిదె వెంకటేశుఁడింతులను
గొడ్డువోని వరముల గోవిందరాజు
[12-141

గొడ్డేరు
అడ్డగించుకొంటివి నా కప్పులవాఁడ
వావ్వెరి
గొడ్డేరు నీ కొద్దిగాదు కోవము నాకు
[17-237

గొడ్డేరు తెచ్చు
బొడ్డునఁ బుట్టిన పూఁవనితే నిన్ను
గొడ్డేరు తెస్తినే కోడల
[12-312

గొరబగు
తిరమై శ్రీవెంకటాద్రి తిరుపతి లోపలను
గొరబాయ నీ బ్రదుకు గోవిందరాజే
[7-130

గొరబు
సరిఁగానుకిచ్చె కాపె సారెకుఁ జూడఁగాను
గొరబుగ నను నేల కొంగువట్టేవయ్యా
[13-161

తరవాతి చేతలెల్ల దక్కె నీకు నిందరిలో
గొరబై శ్రీ వెంకటాద్రి గోవిందరాజా
[15-174

గొరబుసేయు
చదురుల దొరవట జవ్వనినేట
అదనెఱఁగక నిను నలముదునా
కదిమి కొసరితివి గర్వినై తినని
గుదిగొని కామిని గొరబుసేతునా
[15-239

గొరిశరాయడి
ఆతురాన గొరిశరాయడికి నోపఁగలేరు
చేతిగోరు మీటితేనే భిన్నభిన్న మవుదురు
[8-186

గొరుపు
చిప్పివె నిట్టూరుపులు సిగ్గులివెగొరుపులు
యిప్పుడిట్టె యీ సతి నేమిసేసితో
[15-137

గొల్లదోమటి
కోయఁదోయఁదల్లి వెన్నతోఁ
బెట్టె ముచ్చిములు
పోయఁబోయ గొల్లదోమటాయఁ
బోమా పెరుగు
[15-73

గబ్బినై యదలించిన కన్నుల
మొక్కుచు నన్ను
గొబ్బునఁ గాఁగిలించేవు గొల్లదోమటా
[16-2-38

కమ్మియాపెపైకొరగి కమ్మటినన్నేలపట్టి
కమ్మి చిందులాడనేమి గొల్లదోమటే
[17-505

గొల్లలెక్కలు
చిల్లర చెమటలతోడ చిక్కిన
పూర్వులతోడ
గొల్లలెక్కలాడేవు కోపమేఁటికే
[15–117

గొల్లు
గొల్లెతలనంటి యంటి గొల్లు మేన
నిండె నిదే
వెల్లవిరాయఁబనులు విఠ్ఠలేశా
[17–427

గో

గోడ కడుగు
అడకేల పిలిచేవే అప్పటి నన్ను
గోడ గడుగఁగనేల గొబ్బున రాగదవే
[17–475

గోడ గురుతు
విప్పుచుఁ జెదవులను వినయముచూపిరావే
అప్పటి గోడగురుతు నటు వ్రాసి రావే
[13–215

గోడచిత్తరువు
ఇంతవాఁడు చెనకీ నెక్కడ చూచేవే నీవు
యింతలో గోడ చిత్తరు వేమి వ్రాసేవే
[15–178

గోడనేరు
దండువెళ్ళే మదనుని దాడికి సతుల చన్ను
గొండలెక్కి సారెసారె గోడనేరయ్యె
[5–137

గోడపై సున్నము
నీడలోపల యెండ నెలకొన్న బంధంబు
గోడపై సున్నంబు కొదలేని యెఱుక
[11–3–38

గోడమఱఁగు
గోడమఱఁగువంటిదిగుట్టుతోడిసంసారము
వీడని కట్టువంటిది వేడుక యాస
[6–211

గోడమీఁది సున్నము
చెలువపు వినయాలు చేమకూర శైత్యాలు
కొలఁదిలేని నమపు గోడమీఁది సున్నము
[7–34

గోడలేని చిత్తరువు
జోడుగూడి నీవు నేను నాడుకొన్న
మాటలెల్లా
గోడలేని చిత్తరువులై వెంకటేశ
యాడా నా మతి బాయవురా
[13–223

గోడలేని పెనుచిత్రములు
వావిరిఁగేశవునొల్లని బదుకులు
వర తగలపు చింతపండు
గోవిందుని కటుమొక్కని మొక్కలు
గోడలేని పెను చిత్రములు
[7–1

గోడాడు
తలపోఁత ప్రాఁతె తలఁపులకుఁ దమ
కొలఁదెఱుంగ నియతి గోడాడఁగా
[5–41

గోదిలు
ఆదరించేవారితోడ నంటి పొందవలెఁగాక
గోదివేటి మగవాని కొంగువట్టవచ్చునా
[17–274

గోదు
అదిగొనిపై నొరగేవు అట్టట్టే పోతేఁ
బట్టేవు
సాదులతోనే యింత బలమా నీకు
గోదిలి సాదించేవు గొనుగొన్నవానివలె
యీదెస నీ గాతికని యింత కోపఁగలవా
[17–223

గోవాళ్లు
కాళింగుని మదమణచి దవ్వుగా
కడగడలకు బోఁజోపితివి
గోలపై యజ్ఞఫలము లిచ్చితివి
గోవాళ్లు సేసేటి పను లివియా
[8–277

గోరంటు
గగనాననుండి వచ్చే గంగాజలములైన
వాగినా గోరంటితేనే యోగ్యముగావు
[6–80

గోర
సారెకుఁబెరుగుల చెడెలూ నేఁడు మొదలు
గోరమై కోలలఁ బగులమొత్తుఁడు
[5–57

గోరఁజిమ్ము
చేపట్టఁగ గోరఁజిమ్మిన యందుకు
మోపుచు శిరసున మొక్కవె యిపుడు
[17–456

గోరనూఁదు
సుదతి తనతోనవ్వె సురటిమాటిడుకొంటి
గుదిగొని నన్నునేల గోర నూఁదినే
[18–371

గోరపడు
గోరపడి గడించేవి కోట్లకొలఁదుల
తారితూరి నోటికిఁ దగ్గంత గాదు
[9–249

గోరసేయు
పోరిపోరి నేఁజెప్పిన బుద్ధులెల్లా నీవాపె
జేరఁబోయి కానికగాఁ జెప్పకుండేవా
గోరసేసి నడుమను గోళ్లురాచి నీ వలపు
పేరడిగా జగడాలు పెంచకుండేవా
[16–2–41

చుట్టమయ్యె మటి నీవు సూడు బంటవో
గుట్టుతోడ నుండఁగానే గోరసేతురా
వలపుదబ్బాల వేసేవారు గలరా
కులమువాండ్ల నింత గోరసేయవలెనా
[17–447

గోరివాఁత
కోరికలు సమకూరె వాఁత మానవమ్మా
గారవించె నాతఁడు నీ కైవసమాయ
[17–113

గోరూఁదు
అన్నిరతులకులోనై అట్టే చొక్కించఁగాను
చన్నులేల గోరూఁదేవు సారెకు నన్ను
[14–183

గోరొత్తు
జోడుగాఁజెలియిచ్చిన సొమ్ములవలెనున్నవి
కూడినవేళ నీ మేని గోరొత్తులు
[13–164

గోరొత్తులు
విందులమోవుల యీవులు
వీఁపున నానిన కుచములు
పొందుల కొన గోరొత్తులు
పొలతికి నీ కమరె
[13–131

గోను
గొల్లవారిమాటలు గోనుఁ బువ్వవాటులు
[17–344

గోస
యీసరిశ్రీవెంకటేశుఁడిందఁగూడినమీదట
గోస నాస సేయఁబోతే కోపమేవే నీకు
[17–313

గోలతీరు
ఈతనిఁగొలిచితేనే యిన్నిగోలలునుఁ దీరు
చేతనంబెట్టు పుణ్యాలు చేరువనే కలుగు
[6–57

ఘు

ఘటన నెదురుకొను
కటకట నన్నుఁగూడే దయ నీకు లేకుండితే
ఘటన నెదురుకొని కాఁగిలింతువా
[17-563

ఘడన గడించు
కాయము మోచితి ఘడన గడించితి
చేయారఁ బుణ్యము సేసితినా
[8-156

ఘూ

ఘాతమాను
ఆతఁడే శ్రీవెంకటేశుం డటు మాకు మీకుఁ గర్త
ఘాతమాని యిఁక మాకు కడు గుణమియ్యరో
[9-35

చ

చంకగుదియ
చంకగుదియ యిదే శరణార్తి నే నిదె
తెంకి నా భావము దేవుఁడే యెరుఁగు
[9-100

చంకచరిది
తిరిచి మీరిప్పుడు తెచ్చిన చంక
చరిదిలో నింత ప్రసాదింపవలయు
[వ. యో. వి. 7-316

చంకదుద్దు
పాకిరి చంకదుద్దు శరణార్తి రెండునేల
మేకొని యీమాటవింటెమెత్తురా నిన్నును
[10-203

చంగనదాఁటు
వీరధి చంగనదాఁటి నెట్టన లంక చొచ్చి
శ్రీరాము నుంగరము సీతకిచ్చి
[9-214

చంచలపడు
చంచలపడఁగవద్దు సారెసారెఁ గోరవద్దు
పొంచుకున్న దైవమే బుద్ధులు నేర్పీని
[9-47

చంచు
మంచితనములకే మగలు లోనౌదురు
వంచన చేతలకే వలతురు
చంచులఁ బాడినందుకే సతమై కరుగుదురు
అంచల నింతుల కివి అందములే చెలియా
[13-105

పొంచి వేరొక్కతె నిన్ను బొమ్మల జంకించితే
చంచులమోవిచూపి సన్నచేసేవు
[13-117

చంచుల శ్రీవెంకటేశ నన్నేరిఁగిఁకూడితివి
మించిన నీ నేరుపులు మేలయ్యా నేఁడు
[17-205

చంచు మీరు
ఇంచుకంతసిన్నది నాకెదు మాటాడెనిదే
మించి నీ నవ్విన మందె మేళమయ
వించి వొక్కవూరనె నేలెనో ఆసెలేదో
చంచుమీరియింతేసి రచ్చలకునెక్కుదుమా
[17-496

చంచుల మెరయు
యెంచఁగలోకములెల్లాయెడనెడసందులుగా
చంచులమెరసినాఁడిచ్చట హనుమంతుఁడు
[6-218

చంజుఱేఁగు
వన్నెమేనుఁ జంజుఱేఁగె వాడుమోవి గడుమాఁగె
ఇన్నాళవలెఁగాదు యేమిసేసితివో
[15-137

చండ
చంపాదివిని చండకు నోపక నేను
చెలరేఁగి కాపురము సేసితినో యమ్మా
[17-322

చండిచేయు
దండనుండెఁ గైకోడు దవ్వులనుండేఁ
బైకొను
చండిసేసేది అతని సాజమే కాదా
[17-6

చండిదీరు
అండనె శ్రీవెంకటేశఁడె గోవిందరాజపై
చండిదీర సిరికి భూసతికి నీవు
రెండుచేతుల యిద్దరికిఁ గాగెలిచ్చి యిచ్చి
కొండుక జమళి పెండ్లికొడుకవునైతివి
[13-183

చండిపడు
సారెకుఁ దమయన్నతో చండిపడిపెనగఁగ
కోరి సుగ్రీవు వహించుకొన్నదే గురుతు
[7-82

గుట్టుగానీకింతగలదోగుణము చండిపడెనో
[14-175

నిండిన నా పాదములు నీటిలోని తాఁబేళ్లు
చండిపడ నీవు నన్ను సారెఁ జెనకకురా
[15-130

చండిపెట్టు
చండిపెట్టిమాకై తేస్వతంత్రమించుకాలేదు
నిండిన మాచేఁతలెల్లా నీకే సెలవయ్యా
[8-11

దుండగాననాపెచేతఁ దుటారములాడించేవు
అండకు రావద్దంటే నేనట్టే మాననా
చండిపెట్టి యాఁటవాని జవ్వనముగాకుసేసి
కండగట్టుకొంటేఁ జాలుకాదనేనా నేను
[17-227

చండిపెట్టి మగవానిసాదించి వలపుమంటూ
బండుసేసే యాఁటదాని బదుకేఁటి బదుకే
[17-297

పండఁబడి మోవి తేనె పానకము చవిచూపి
చండిపెట్టి చన్నులతో సాము సేయించీని
[18-126

చండివెట్టు
తండోపతండములై తలమోపులు పనులు
చండివెట్టి పనిగొను సంసారము
[8-111

చండిసేయు
చలముసాదించనీ చండిసేసి పెనఁగనే
నెలకొని కౌఁగిటిలో నించేఁగాని
[18-241

చందనకాపు
చందనక (కాః)పులు నీకు పరిగట్టగంపె
నమ్మ
[13-55

చందమామ గుటుకలు
అందియు నందనియాసల నిటువంటి
చందమామ గుటకలు సతము లవునా
యమ్మ
[4-54

సతులతో నవ్వులు చందమామ గుటుకలు
మతి తలపోఁత లెండమావుల నీళ్లు
[7-34

కందువమాటలనే కంకణాలు గట్టికట్టి
సందడిఁ బెండ్లాడేవు చతురుఁడవు
చందమామగుటుకల సారె నవ్వివావులెల్లా
అందలానఁబెట్టుకొంటె నంతవాడవౌదువు
[14-148

వందములే కళచాయ బయలీఁత
సుద్దులాయ
చందమామ గుటుకల చాలదటరే
[17-493

చందాలు చేయు
యిందరి శ్రీ వెంకటేశ యిట నన్నూఁ
గూడితివి
చందాలుసేయకువయ్య చావులేలచూపేవు
[14-224

చందురుల నించు
జక్కవకు చాలమీద చందురులనించెనంట
బొక్కచుఁ జెలులకేల చూపేవే నీవు
[13-214

చంద్రగాలి
కామిని కెమ్మోవి కాంతి కట్టుకొనే
చంద్రగాలి
[13-168

చక్కజాడ
యెక్కువతక్కువలేదు యెఱు
కెఱఁగమిలేదు
చక్కజాడలో నీకు శరణంటేఁగాని
[6-86

చక్కఁజాయకు వచ్చు
తక్కరీఁడవుకాదువు తగవరివినౌదువు
చక్కఁజాయకురా నేను జాణఁ
జుమ్మీ విభుఁడు
[17-591

చక్కటిసేయు
చక్కటిసేయఁగనేల చవులు చెప్పఁగనేల
గక్కన నాతఁడు నిన్నుఁ గాఁగిలించేను
[17-537

చక్కటులు
చక్కటులు నీవాటితేను సారెకువినేఁగాని
అక్కరతో మారుమాట లడుగకు వయ్యా
[14-272

చక్కటులు చెప్పు
చాలువేరే మీరేల చక్కటులు చెప్పేరే
[16-2-72

చక్కటులు దిద్దు
తడవకు నీవు మమ్ము నినుఁ
దప్పులు సారెకుఁ బట్టనేలనే
నడపడి యెప్పుడుం గలది నాకిఁకఁ
జక్కటులేల దిద్ద
[శృం. వృ. వ. మ. 77

చక్కట్లు చెప్పు
ఒక్కరికొకరు లోనై వుండుటగాక
చక్కట్లు చెప్పఁబోతే సమ్మతౌనా సుద్దులు
[15-158

చక్కదొబ్బు
చనుఁ గొంగు జారెనంటాఁ
జక్కదొబ్బ వచ్చేవు
చనువున నన్నిటాను జాణవా నీవు
చెనకి కాఁగిలించితి శ్రీ వెంకటేశ నీవు
ననిచి నీ పచ్చడము నాకుఁ గప్పరాదా
[17-158

చక్కఁబట్టు
కేవలమైన నీ మాయ గెలువనే రాదట
భావించి మనసుఁ జక్కఁబట్టరాదట
[7-28

చక్కాడు
వాఁడి వాఁడి కోరలతో వడి నసురఁ జక్కాడి
తోఁడేటి మీసాలతోడి దేవసింహము
[8-153

చలమున హిరణ్యుఁ జక్కాడి యిటు ఘా
వలయము నిలిపిన వరాహమా
[8-184

చక్కురము
జక్కవ చన్నులనీడ సరినీయుదునంటెనో
నిక్కి నీచేతులు నంకుఁ జక్కరాలై
వున్నవి
[13-218

చక్కెరబొమ్మ
చక్కెరబొమ్మవంటిది చవిగొంటేనీవలవు
యెక్కడఁ జిక్కించుకొన్నా నింత
దీపై వుండును
[4-188

చక్కెర కవణాల సాంబ్రాణితేజి
చక్కనిగుమ్మ వాసనల పూరెమ్మ
చక్కెర కవణాల సాంబ్రాణి తేజి
[వ. యో. వి. 3-1827

చచ్చన మాటలు
సటలు చూపకుము చచ్చాన మాటలేల
మటుమాయలాడ మున్మాటికి నీవు
[ప. యో. వి. 4–959

చనవున నొక కొన్ని చచ్చనమాట
లని సరసములాడినంత లోపలనె
[ప. యో. వి. 4–1001

చచ్చిపుట్టే పొద్దు
ధరలో మనుజులింతే తామే దయివమనేరు
పొరిఁదాము చచ్చిపుట్టే పొద్దెరఁగరు
[8–40

చట్టుపడు
చట్టుపడఁదోలె నాఁడు సముద్రాలపైఁదేరు
ఘట్టుగాఁ దోలెను పౌండ్రకునిపై నదేతేరు
[6–110

చట్టెడు
వొట్టుక యీదును వుభయ కర్మముల
చట్టెడు సంసార సాగరములను
[6–118

చతురుఁదనము
వదరి సంసారమనే బహురూపమే కాని
చతురుఁదనాన నందు సమర్థుండఁగాను
[7–21

చద్ది
మాటలమూటలు చద్ది మనసులో చిలుపాలు
యేఁటిసేసి విందువెట్టే నింతి నీకును
[14–166

[పులిహోరకు చద్ది అనడం విశాఖజిల్లాలో వరిపాటి]

వొద్దికై నీవటువలెవొనగూడివూడుదుగాక
చద్దికివేఁడికి వెదజల్లులాయ వలపు
[15–39

[ఒక్క బ్రౌణ్యంబులోనే చల్దికి రూపాంతరంగా దీనిని గ్రహించారు. ఈ ఆరోపం వల్ల శీతలాన్నం అనే అర్థంలోనే కాక చలువదనానికి ఈ మాట వాడుతారని భావించవచ్చు]

చద్ది కర్మములు
నిద్దిరించువానిచేతి నిమ్మపంటివలెనే
చద్దికర్మములు తానే జారితే జారె
[5–256

చద్దికి వండిన వంటలు
అద్దములోపలినీడలు అందరిదేహరూపులు
చద్దికి వండిన వంటలు జంటఁగర్మములు
[6–133

చద్దికి వేఁడికి
చద్దికి వేఁడికి మంచిచక్కని సతులమోవి
వొద్దువొద్దు కారగించే భోగి యీతఁడు
[12–5

చద్దికి వేఁడికి నీవు జాణతనా లెన్నాడినా
వద్దనేమా వూరకుండేవార మింతేకాక
[18–368

చద్దికి వేఁడికి వచ్చు
అద్దివో శ్రీ తిరువెంకటాద్రీశుఁ డితఁడని
చద్దికి వేఁడికి వచ్చి సనకాదులు
[11–3–99

చద్దికూళ్ళ పొద్దు
చాలునిక నిద్దురలు చద్దికూళ్ళపొద్దు
వేళాయ నా తండ్రి వేగలేదే
[9–254

చద్దిమూట
వొద్దనే పెక్కుగాలముపూనినపురాకృతము
చద్దిమూఁటై యనుభవించఁగ జేసే మానదు
[8–216

చద్దివేఁడి
ఇద్దరుఁ గదిసి కొంక నిఁక నేఁటికే
చద్దివేఁడి సరసాలు సవిచూడరాదా
[14–125

చద్దివేఁడివలపులు
చద్దివేఁడివలపుల నందడి నున్నాఁడేమో
బుద్ధిగా సన్నల నింపు పుట్టించరే
[18–120

చద్దిసంసారము
చద్ది సంసారమున సరుస సుఖ దుఃఖములు
యెద్దు యెనుపోతునై యేకంబుగాదు
[5-311

చదురంగము
చవికె లోపలనుండి చదురంగ మాడుతాను
వువిద కిచ్చితివి నీ వుంగరము
[13-112

చదురాలు
సరసుఁడవు నీవైతే చదురాలు నీకాపె
అరుదాయె నన్నిటాను అమరు నిద్దరికె
[17-128

చదురుఁడు
అదన శ్రీవెంకటేశ అట్టె నన్ను గూడితివి
చదురుఁడ వన్నిటిని జాణవు నీ వనరా
[15-224

చదురుఁదనము
సరికి బేసికి మీ చదురుఁదనాలు మించె
[13-109

చదురులాడు
చదురులాడియాతఁడు సారెకు నేరుతునంటా
వదరుఁదనములనె వాదించెవే [14-260

చదువక తర్కించు
వేదార్థము దప్పఁ దెలిసిన
విద్వాంసుని వంటిది
పాదుగఁ జదువక తర్కించఁబోవు
పాండిత్యము వంటిది
[7-86

చదువుమీఁది చదువు
చదివెఁబో ప్రాణి సకలము-యీ
చదువుమీఁది చదువు చదువు డాయఁ గాని
[11-3-127

చద్దులగు
వద్దేలే కోపము వలదని తాపము
సుద్దులు విన్నందుకె సూడు వట్టేవా
చద్దులాయను వొట్లు చలము సాధించనేల
గద్దించినందు కతవిఁ గాఁగిలించుకొనవే
[15-237

చనరము
చనరపు సరసాలు చాలు మూల నడవఁగ
గుదిగొన్న నగవు లగ్గువలాయను
[14-276

చనవరి
చనవరి యింద్రుని స్వర్గము చేకొనె
యెనగొని హిరణ్యుం డిది వో దేవా
[10-36

చనవరి బొడుక
సరిఁ గర్మములకెల్ల చనువరి బొడఁకను
పొరలే జన్మముల యప్పుల వాఁడను
[7-246

చనవి
యెనసితిమి శ్రీవెంకటేశ నేనిన్నుమెచ్చితి
చనవి మనవి నాకె సతము నేసేవు
[15-270

చనవి మనవి
మనసిచ్చి నీవే నన్ను మన్నించుకొంటేనే
చనవి మనవి నీకే శరణు చొచ్చితిమి
[11-43

చనవు చెల్లించు
చూచినవారెల్ల నన్నే సొరిది నుప్పతింతురు
మా చనవు చెల్లించి మన్నించరాదా
[18-19

చనవు మనవులు
చనవు మనవులకు జగమెల్లా నిదె
కొనకు మొదలికిని గురి నేను
[6-99

చనవులిచ్చు
కనలి తాటకిఁజంపి కౌశికు జన్నముగాచి
చనవులిచ్చిన రామచంద్ర నరేంద్ర
[9-216

చనవుఁ సలిగె
చనవిచ్చె నాతఁడు సలిగె గలదె నీకు
[17-10

చనవులెల్ల నెరపి సలిగెల బొరలుచు
ననుపు నీకొపెనేసీ నా యెదుటనే
[17-11

చన్నమన్నవారు
యెన్నఁగ సంసార ధర్మ మిదివో
మోక్షము చూప
చిన్నమన్నవారికెల్లా సాధనముగాదు
[8-205

చప చప
కపురంబు చపచపఁగానాడిమంచు
రవణంబు విడియించు రమణఁ జెన్నొందు
[ప. యో. వి. 4-865

చపచపంగాఁజేయు
సరసను శోభిల్లు చైత్రరథంబు
గరిమలు చపచపంగాజేయు రమణ
[ప. యో. వి. 2-20

చప్పఁజేయు
కూరిమి గలపతిని కొసరఁగ బోదురా
సారమైన వలపెల్లాఁ జప్పఁజేతురా
[18-443

చప్పచారు సేయు
కోరినను వేడుకుంటా గుట్టుతో నున్న చెలి
జేరదీయవద్దు గాని చెక్కునొక్కవచ్చును
వూరకై నవట్టితేనెలూరుమాటలాడి చప్ప
చారు సేయవద్దుగాని చవిగొనవచ్చును
[13-142

చలుకు చేయు
ఎగసిన గరుడుని ఏపున ధాయని
జిగిదొలఁక చలుకు చేసినను
[11—3-26

చమరు
జవ్వాది శిరసునిండఁ జమరుకొ యిట్టె
పవ్వళించేవిదె నా పక్క నీవు
[4-15

అల్లవిగో తనమేన నప్పటి పెంజెమటలు
మల్లాడి నామేనఁ జమరవచ్చీని
[13-48

చమురు దీసిన దివ్వె
జమునోరితో బ్రదుకు సంసారము చూడ
చమురుదీసిన దివ్వెసంసారము
[11-3-70

చయ్యాటము
నెయ్యమెఱింగిచెలియ నీవెపో యతనితో
చెయ్యాటములనే పగచాటేవు
[4-82

అయ్యో దయవలదా ఆఁటదానికి
చయ్యాట మాడినాను సంగతి గావలదా
[16-2-86

చయ్యాట (లు)
చయ్యాట లిన్నియు మాని చవిసేసుక
పొదిగి
యెయ్యెడనున్నదో తాను యెవ్వతో యీపె
[17-77

చరిసేయు
పంచభూతము లనెడి పలువన్నె నూలు
చంచలపు గంజివోసి చరిసేసి
[5-178

చరుము
కన్నుల కాఁకలుదీర కప్పురము చరమవే
[14-234

చఱిగొను
చఱిదొనె ననఁ జలమగుము
చ్చిఱుటయు ముచ్చటయు
చెఱగు చీఱుట యనవా
[రేఫ. ఱ. 75

చఱులు
చఱులఁబొరలి యాచార ధర్మములు
మఱచినదే తన మలిన మది
[5-166

చలపట్టు
చలపట్టితేఁ జాలు సర్గమేమి బాఁతా
చలివేఁడి నాలికపై సత్యములోనున్నాఁడు
[6-7

వలపు వెఱపెఱుఁగనా వాఁడిమొనలకునైన
బలిమి దూరించఁ జలపట్టుఁగాక
[6-11

యెలమి శ్రీవెంకటేశ యేలితివి నన్నునిట్టె
చలపట్టి నాకు నీ శరణమె చాలు
[6-131

తలఁ జలపట్టితిని తప్పని భక్తియందు
వెఱవక నిన్నొల్లని విధుల నిందించితి
[6-215

వలయ శాసనాలు వడి నాల్గువేదములు
చలపట్టి జాణలు చదువుకోరో
[7-259

వేగిరించి పెరరేఁచి వేసరించీఁ బనులు
సాగి ముందరఁ బొలసి చలపట్టె సిరులు
[9-158

చలపట్టుకొను
వంతాన రానని చలపటుకొని వుండఁగాను
యెంత దడపైనఁ బోరనేలే మాకు
[17-479

చలపదము
ముక్తికిశ్రీవెంకటేశ మూలమునీపాదములు
సక్తులయి నమ్మటగాక చలపదమేఁటికే
[5-322

చలపాదము
చదివితి ననియెడి చలపాద మింతేకాని
అదననందులోని అర్థమెఱఁగ
[7-21

చలపాదితనము
సొలసిసొలసి వోరచూపులఁ జూచే వదేమే
చలపాదితనమింత సతులకుఁ జెల్లునా
[17-340

చలమరి
యెలమి శ్రీవెంకటేశ యెరవుల వనితలు
చాలమరివని నిన్ను సాదింతురు గాని
[14-160

నవ్వుతా నే దిటితేను నయమిచ్చినా
జవ్వనము చల్లజంపు చలమరివాఁడు
[17-235

చలమరి యంటీఁగదే చల్లజంపంటీఁగదే
అలపుసొలపె ఘనమంటీగదే
[17-266

మలయక నిద్రించునప్పుడు
మత్తుఁడై యున్నప్పుడు
చలమరి జీవునితొడుత సమ్మతమే లేదు
[9-68

పలుయోనులలోపలుమా(మ?) రుఁబొడిమిన
చలమరి నా తోలు జన్మంబులును
[16-19

చలముకొను
పిలువని పేరటము ప్రియునివద్దకు వచ్చి
చలము కొనేటిదాని చలమేఁటి చంచలమే
[7-297

చలమో ఫలమో
పలుమారు వాదమేల పంతమేమి వచ్చె
నీ(మీ?)కు
చలమో ఫలమో సాధించుకోరయ్య
[8-134

చలాలఁబోవు
యీ నిజ మిక్కడివారు యిన్నియుఁ
దెలిసుండియు
మానకచలాలఁ బోయి మాయలఁబొందేరు
[9-94

చలిగొను
పులకలమేనితోఁ బొరలేను కడుఁ
జలిగొని చల్లకు జాజర
[12-331

చలిఁబడు
సంతులేని సతి యింటిచాయ తెరువు
యింతలోనె చలిఁబడి యెండఁదాకే తెరువు
[5-147

చలిమందులు
నీరువట్టుగొని యిట్టె నెయ్యోనాఁ
దెమ్మననేల
నీవు రానప్పటి చలిమందులేలా
[15-69

చలిమి
వెలయించెనితఁడేకా వేదపురహస్యములు
చలిమి నితఁడే చూపె శరణాగతి
[7-138

చలిమి శ్రీ వెంకటేశు శరణాగతితోడ
బలిమి మించిన బ్రహ్మపట్టము సరియా
[7-171

చలిమి బలిమి
తిలకించి నీచేతకు తిట్టకేల మానును
చలిమి బలిమిగల జవరాలు
[17-19

తక్కి చలిమిబలిమి తనకింత గలిగితేను
చిక్కించుక నిన్నేమైనా జేయఁగవలె బో
[17-31

చలి యెండ గాలిచాటు
యిందుమైఁ గప్పిన యెలమించుసోగ
కందువఁ జలి యెండ గాలి చాటుగను
[ప. యో. వి. 3-275

చలివందిరి నీడ
కొలువుకాంతలనెల్లా కొంకక శ్రీవెంకటేశ
వలపుల నీమేను చలివందిరి నీడాయ
కలగొన నీ వురాన గాఁగిలించేవు
[13-185

చలివాపు
వూరకె మాయింట నాతఁడున్నాఁడంటూ
నాడేవు
సారెకు నీవిక మరి సాదించే దేమే
యీరీతి మాచలివాపి యింత అట్టు సేసితివి
తీరెఁబన్నులన్నియును తెగనాడే బదవే
[17-353

చెలియరో యీతఁడిన్ని చింతలవాఁడే
చలివాపి తన మోవి చవులెల్లఁ జూపెనే
[18-92

చలివాయు
చలివాసె భవములు సడిదీరెఁ గర్మములు
యెలమినీమహిములుయేమిచెప్పే మింకను
[7-23

వెలయ నన్నిఁజదివి వివేక మొల్లనివాఁడ
చలివాసి నీభక్తి చవిగానేనా
[8-108

చలి వేఁడిఁబొరలు
చలివేఁడిఁ బొరలకే సర్వేశు పాదాల కింద
తలకొన్న తన్నుఁదానే తలఁచఁగవలెను
[6-198

చలివేఁడి నాలిక
చలపట్టితేఁజాలు సరమేమి బాఁతా
చలివేఁడి నాలికపై సత్యములో నున్నాఁడు
[6-6

చలువకు వేఁడికి సరికి సరి
చలువకు వేఁడికి సరికి సరి
కలదిఁక హరి నీ కరుణే మాకు
[10-213

చలువలోపలి వేఁడి
చలువలోపలి వేఁడి సంసారము చూడ
జలపూత బంగారు సంసారము
[11-3-70

చల్లబాడె
చల్లబాడె అంటుకొని జాణతన లాడేని
పల్లరపు గద్దరీఁడు బయకాఁడు
[13-134

చల్లజంపు
చలమరియంటిఁగదే చల్లజంపంటిఁగదవే
అలపునొలపె ఘనమంటిగదవె
[17-266

చల్లతోడి బోనము

చిలరైన మాయింటఁ జేసిన పాటారగించు
చల్లతోడి బోనమైన చాలుఁజాల దనకా
[6–60

చల్లదుబ్బ

చల్లదుబ్బదుచ్చెదు సాదించితే వలపులు
[13–209

[హంసవింశతిలో(2–75)దుబ్బను పేర్కొనే టప్పుడు చలదుబ్బ అని చెప్పడం గమనించాలి.]

చల్లుఁజూపులు

వల్లెవాట్లతోడ వడిఁ బెద్దకన్నుల
చల్లుఁజూపుల బోయ జవరాలు
[4–118

చల్లుఁ జూపుల జవరాండ్లు రే
వల్లె బాలునిఁ బాడేరు
[12–245

చల్లులాడుకొను

భవనాశిలోవి నీరు పైఁజల్లులాడుకొంటాను
నవకపు సిరులను నవ్వుకొంటాను
[11–216

చల్లువెద

సరులెల్లఁ జిక్కువడి చల్లు వెదలైన విపే
సిరుల నన్నింతా చేయముట్టెను
[17–401

చల్లువెదలాడు

పేటలుఁ బేటలు పెనుఁగు
గూటములుగా దెచ్చి
చాటులైన వరములు చల్లు వెదలాడుచు
[11–2–69

చవిగను

చవిగంటే విడువఁడు సారెసారెనే పనులు
యివల నీతని పొందు వెట్టునేసేదో
[13–87

చవిదేనె

మతిలో చీఁకటిమాన్ప మాణిక్య దీపమవై
సతమై నాలికెపైకి చవిదేనెవై
[9–92

చవుక

పెక్కుమాటలాడితేను ప్రియమెల్లాఁ
జవుకీను
[13–31

కొంగువట్టేవేల నీవు కొనవేట నేఁబట్టగా
జంగిలి సతులకెల్లా చవుకాయ వలపు
[14–237

చవులుగొను

భ్రమఁబడి మాయపుఁ బడతుల తమ్ములు
నమలి చవులుగొనె నా జిహ్వ
[5–56

చా

చాకి మఱుఁగుల జాడ

చాకిమఱుఁగులజాడ చంచలపు సంపదలు
చేకొనిననేమి యివి చెదిరినను నేమి
[11–3–116

చాటిచెప్పు

అప్పుడే వీఁడు దొంగని యేను జాటి
చెప్పిన నామాటఁ జెవిఁబెట్టవైతి
[వ. యో. వి. 4–1393

చాటువ

ఆటలుఁ బాటలునవె అచ్చర లేమలు వారె
చాటువ నలమేల్మంగ సంగది నదె
[8–274

యీటున నాతఁడుఁ దాను యేక
బత్తిమై వుండితే
చాటువకెక్కిన జన్మసాఫల్యము గాదా
[13–147

మాటుననుండివచ్చి మనవద్ద నిలిచిరి
చాటువ సురటులు విసరు చందమే
[17-374

చాటువకెక్కు
మాటలాడవచ్చుఁగాని మనసులు పట్టరాదు
చాటువ కెక్కినయట్టి సతులఁగంటే
[7-240

చాటువ మెరయు
కోటిసూర్య లోక కూటువగూడుక
చాటున మెరసేటి చక్రము
[7-281

చాడిచెప్పు
చనవున నీ ముఖచందురుని వంక నీ
చనుజక్కవలె పో చాడిచెప్పెని
[12-280

చాడిముచ్చు
మాయకువే చల్ల చాడిముచ్చు గొల్లెలేవోరి
పోయవోపోవో మా చల్లపులు నేల నీకును
[4-113

చాడెలు
సారెకుఁజెరుగుల చాడెలూ నేఁడుమొదలూ
గోరమై కోలలఁ బగులమొత్తేఁడు
[5-57

చాతపడు
సకలవేదాధ్యయ శాస్త్రపాఠంబు లివి
శౌరి సంకీర్తనం బిదియె నాకు
సకల కర్మానుష్ఠానముల యితని
కిచ్చుటఁ జాతుపడి కైంకర్య మిదియే
[6-132

చాపకింది నీరు
పాపముఁబుణ్యము పైపైఁ గూడుకొని
చాపకింది నీరు సంసారము
[8-105

వోపనన్నుఁబోనీదు పూరకైనఁ బనిగొను
చాపకింది నీరు వలె సంసారము
[8-111

చాపకూడు
బూటకపుసురలతో బున్నముగపుర్వరమున
కూటువుగాఁ జాపకూడు గుడిచినవాఁడు
[4-43

చాపలము
యేపున నీయంత నీవు యింతి
విచారించకున్నా
ఆపెమాట వినవద్దా అయ్యో నీవు
చాపలాన నీకంటె సతతికి దయవుట్టె
పాప పుణ్యములు నీవు భావించకో
వలదా
[14-65

చాపలెత్తు
కదలేని నిట్టూర్పు గాలి విసరఁగాను
జడియుఁ గోరికలనే చాపలెత్తి
[9-99

చాయకాఁడు
ఆయములు సోఁక మాటలాడి యంత
కొసరిన
చాయకాఁడవె కాక సమ్మతించేవా
[17-45

చాయకు తెచ్చు
మాయలవాఁడ వన్నిటను మాటలు
నేర్తువు చేఁత విన్నియుం
జాయకుఁ దెచ్చి చెప్పెదవు
జాణతనంబిది మేలు వింటినే
[శృం. వృ. ప. శ. 76

చాయకు దెచ్చు
మాయామయములివి మాయకునీవేలికవు
చాయకుదెచ్చేనంటె స్వతంత్రుఁడనయ్యేనా
[5-208

చాయకు దెచ్చుకొను
రాయడించెచోటుగాదు రతికెక్కినపుడైనా
చాయకుఁదెచ్చుకోమాట చవులైనయపుడు
[14-93

చాయకు వచ్చు
కాయమునాదే ఆట కర్తను నే నటనా
చాయకవి రావు నన్నే జరసేఁగాని
[10-58

సరసపు వాఁడతఁడు చాయకు వత్తువు నీవు
[14-143

చాయగు
యేయెడ శ్రీవెంకటేశ యింతనీదాసులకైతే
చాయై చెప్పినట్టు వేసు సకలబంధములు
[9-72

చాయచూపు
సత్తగు శాస్త్రము చాయ చూపినా
కొత్తగ నేనిఁక గుణి నయ్యేనా
[10-60

చాయచేసుకొనివుండు
చాయసేసుకొని వుండి స్వామి
ద్రోహిఁ జెప్పనట్టి
తోయపుచేటెని మంచితోవనే పెట్టితివి (?)
[8-94

చాయదప్పు
మాయగొంత నిజమార్గమునుఁగొంత
చాయదప్పు దిదే సంసారము
[8-105

చాయపాటు పొందు
చాయపాటు పొందులకు సమ్మతించ
రాదు గాని
సేయించు కొంటేఁ బనులు సేయవచ్చును
[18-288

చాయపాట్లు
ఆయాలుసోఁకిన మాటలివియే యికవుగాక
చాయపాటైన వెల్లా ఛవివుట్టినా
[14-115

చాయమేను
వేయిపడిగలతోడ వెలసిన శేషుఁడు
చాయమేని తళుకు వజ్రాల శేషుఁడు
[9-76

చాయల పంట
సందెకాడఁబుట్టినట్టి చాయలపంట యెంత
చందమాయఁజూడరమ్మ చందమామపంట
[11-47

చాయల మాటలు
యీయెడ నేఁ ఒట్టుతో నీ యెదుటనె
నిలుచున్న
చాయలమాట లనక చాల నీవు నమ్మేవా
[4-107

చాయల మేను
సంకుఁజక్రములతోడ చాయలమేనితోడ
సంకెదేర్చే యభయ హస్తముతోడ
[10-163

చాయలు దేరు
తోయధిమీఁద నటుతొఁడిగిన బాణము
చాయలు దేరుచున్నది చనరో దైతేయులు
[10-283

చేయమ్మునెకవారు చెప్పులు రాగి
చాయలుదేరు నచ్చపు నీలిదట్టి
[ప. యో. వి. 6-766

చాయలు మరచు
పాయక యిందే పసుపడి పసుపడి
చాయలు మరచిరి జంతువులు
[8-118

చాయవాటు
చాయవాట్లుగా నెట్టు సరసము లాడినాను
చేయిచాఁచి పెనఁగక చెమరించునా
[18-131

చాయవాటుగఁ జేయఁ జరిగి వచ్చితిమి
పోయినవే కావె భువినిఁ బ్రాణములు
[అ. మ. క. 5179

చాయ సేసుకొను
చాయసేసుకొని నీతో సరిసవ్వే దెఱఁగవు
నీయంతనే వచ్చి నిజము నెరిపేవు
[17-541

చారువాకాలు
జాతులకు నీవాడెటి చారువాకా లింతే కాక
ఆతల నిన్నుఁ గొసర నంత పొందులా
[17-503

చాలు
ఆఁడుజాతెల్లా నొక్కటె అందరికి
నొక్క చాలే
[14-128

చాలుకొను
తొలియాడఁ దిరుతేరు దుష్టులెల్లనణఁగఁగ
చాలుకొని శిష్టులెల్ల జయవెట్టఁగ
[10-178

ఏల వేగిరింపించేరే యేమిరేవో చెలులాల
చాలుకొన్న నాయకుని చరితలు చూడకా
[17-507

చాలుగట్టు
మదిఁ గొంకులేక యేమటి చాలుగట్టి
యదె చేరవచ్చుచున్నది మహాసేన
[వ. యో. వి. 7-69

చాలు మానిసి
యేలికయై మన్నించు నిష్టుఁడై బుద్ధిచెప్పు
చాలు మానిసియై యంచలఁ దిరుగు
[7-183

చాలుమూల
చనరపు సరసాలు చాలుమూల నడవఁగా
గుదిగొన్న నగవు లగ్గువలాయను
[14-276

['చాలుమూలవుభయ నానా దేశాలపెక్కుంద్రు'
అనే మాట శాసనాలలో కనబడుతుంది.
శాసనశబ్దకోశం పుట. 106]

చావడి
కడువిరహినై నిన్ను గన్నులఁ
జూచేమంటేను
వడదేరి కొలువు చావడి నుందువు
[13-22

చావులతోడి సద్ద
తొలుత నాకుఁ జావులతోడి సద్ద వద్దు వద్దు
బలువైన యచ్యుతుని బంట్లము గాన
[9-197

చి

చింక చూపులు
వంకరగోళ్ళ వైపులు వెదకే వదకీ
చింకచూపులను శ్రీ నరసింహము
[9-278

చించరాని బుద్ధి
పెంచి యజ్ఞానతమము పెద్దల నెరఁగనీదు
చించరాని నాబుద్ధి చీఁకటిపాలాయ
[8-30

చించి చెండాడు
చెక్కులవారగోళ్ళఁ జించి చెండాడినయట్టి
వెక్కసుఁడు వీఁడివో వీర నారసింహుఁడు
[10-162

చించుక
చించుకమిన్నులఁబారే చింకలనుబండిగట్టి
వంచుకొనే మన్ననవి వసమయ్యీన
[5-119

చించుబొట్టలు
చించుబొట్టలు ఖడ్గశిఖిచేత మిగుల
నొంచు దానవుల మేనులు గదాహతిని
[ఉ. క. 1298

చించె
యితఁడా తాటకిఁ జించె యీ పిన్నవాఁడా
ఆతల సుబాహుఁగొట్టి యజ్ఞముఁగాచె
[5-299

చింతకాయ కజ్జము
పడఁతుల వేడుకలు వచ్చి వడఁగండ్ల గుల్ల
కడమోవితీపు చింతకాయ కజ్జము
[7-34

చింతకాయ కజ్జాయము
చింతకాయ కజ్జాయము చేరి
యినుమంత వుంటె
అంతటనే నోరూరు నందరికిని [9-4

చింతలు రేఁచు
చింతలురేఁచకు మమ్ము చిత్తమా నీవు
పంతముతో మముఁ గూడి బతుకుమీ నీవు
[8-63

చింతలు సిలుగులు
అంఁయుఁ జూచిన హరిసంకల్పమే
చింతలు సిలుగులు జీవులవి
[8-126

చింతాయకుఁడు
చింతాయకుఁ డగు (r) హరి
చిత్తములో నుండఁగాను
వింత వింత విచారాల వెట్టి మాకేలా
[8-190

శ్రీ వెంకటేశుఁడు నీవే చింతాయకుఁడవు
కావించేటి నీ వుద్యోగము లేమిటాఁతి
[9-98

శ్రీరమణుఁడే చింతాయకుఁడని
వూరక వుండుట వొక సుఖము
[9-256

చింతారతి
చెదరవియలపై చింతారతియై
హృదయమురేఁచీ నేమిసేతురా
[4-138

చిందరకొట్టు
కడిఁది చిందరకొట్టి కడిమి క్రొళ్లతికి
నడి రంకెలిడుచుఁ గ్రేవలి నాకికొనుచు
[అ. మ. శ. 3023

చిందర వందర
ఇందిరానాథుఁడవు యిందరికి నేలికవు
చిందరవందరలైన చింతలు మరేలా
[10-209

చిందరవందరలైన జీడివంటిది వలపు
యిందులోనె కొనవచ్చె నేమిసేతుర
[14-163

చిందులేక కొలుచు
కందువెఱిఁగి వేంకటగిరి రమణుని
చిందులేక కొలచిన దిహపరము
[11-3-20

చిందువందగు
నిరులకొరకుఁగాఁ జించువందయ్యా బ్రాణి
పురుపైపుట్టినపుడే బుద్ధులెందువోయనో
[9-139

చెదరిన మెదడు గిజ్జడియైన తొడలు
చిడిసిన కాయము ల్చిందువందైన
[ఉ. శ. 1727

చిందువందు
యెదవదకుండ నీరెత్తనా నీట
వడిమడమలు చిందువందుగాకుండ
[వ. యో. వి. 4-542

చిందువందు చిత్తము
బొందిలోన నొకటియు భూమిలోన
నొకటియు
చిందువందు చిత్తమె తేచేరునావై కుంతము
[10-196

చిందువందురు
పెట్టిన కస్తూరిబొట్టు బెరసి నీకురులతో
నట్టునిట్టుం జిందువందురై యుండంగా
[4-142

చిందువందులగు
చిందువందులైనవి జిగిగొని తురుము
పొందులొకరికి పొసఁగెనో తోలుత్తే
[18-489

చిందువందులు
సందడించి పెనగఁగా చనవులు మితిమీరె
చిందువందులైనట్టి సిగ్గువెడజారెను
[14-72

సింగారపు నీమేని చిందువందులెల్లఁజూచి
యింగితానఁ బులకించె నిందుకుఁ గానె
[15-223

చిందునేయు
అందు నున్నందుల కావగింజంత
చిందునేసిన నోరసేసిననైన
[వ. యో. వి. 7–1080

చిక్కిన పేరులు
మరుతండ్రిఁ జూచిన మంచి కన్నులను
మరొకరిఁ జూచిన నింపౌనా
సిరవరునామము నొడిగిన నోరను
చిక్కినసేరులు యితవౌనా
[7–79

చిక్కినవి (=తక్కినవి)
వుప్పరిగలోన నుండి వువిద నిన్నురమ్మని
చెప్పిరమ్మన్నది యింతే చిక్కినవెరగము
[17–293

చిక్కుపడ్డ పని
చిక్కువడ్డ పనికిఁ జేసినదే చేఁత
లెక్కలేని యుప్పునకు లేమి కలిమి
[6–63

చిక్కుపెట్టు
తలఁపును నొకచే తత్వములే వేరు వేరు
చెలరేఁగి విష్ణుమాయ చిక్కువెట్టీ నిదివో
[9–261

చిగురుఁగండె
కులధనములతోఁ జిగురుచుండె నీ మాయ
నిలువు నివురగాయ(?) నీ మాయ
[9–58

వినవా యీదేహము విరసపుహేయమౌట
వినినా జిగురుగండెఁ విడిపించరాదు
[9–73

చిగురుఁ గర్మాలు
చిగురుఁగర్మాలు తమ సీమవాఁడ ననేరు
వగఁదల్లిదండ్రి తమవాఁ డనేరు
[9–41

చిగురుఁగొమ్మును చాగ
అగవడి యెవ్వరైనా నారి చింతించేమంచే
చిగురుఁగొమ్మునుఁ చాఁగై చిమ్మి
రేఁగఁజొచ్చును
[చూ. 'అచటఁ బుట్టిన చిగురుఁ గొమ్మైనఁ
చేవ' మనుచరిత్ర. [1–50

చిగురుఁ జేగై వుండు
తగ(శ్రీవెంకటేశుఁడాతానేవచ్చినన్నుఁగూడె
చిగురుఁజేగై వుండు చిమ్మి రేఁచినామా
[18–267

చిగురుఁ జేవయగు
చిగురుఁ జేవయగు శ్రీ వెంకటేశుఁడు
అగు వరము లొసఁగు నటుగాన
[11–38

చిగురులెక్కి చేఁగదేరు
ఇంతే యింతే యింకా నెంత చూచినా
చింతలఁ జిగురులెక్కి చేఁగదేరినట్లు
[10–80

చిగురులోన చేఁగ
భావించరే చెలులాల పరమాత్ముని
చేవదేరి చిగురులో చేఁగయై యుండెను
[8–165

చిగురెంత
చిగురెంత చేగెంత శ్రీపతి యిందులో నీ
పగటు దెలియువాఁడే పరతత్వవేది
[11–68

చిగులు
నగనేలె యాతఁడు నీనటనకుఁ దగినట్టు
చిగులుతా సారెసారెఁ జెప్పినట్టు నేయఁగా
[17–329

చిచ్చుఁ గొఱవి
బలుముల వగదాయ వగటుల వచ్చ
చెలువంబునకు గొంగ జిగి చిచ్చుఁగొఱవి
[వ. యో. వి. 2–1038

చిచ్చుమీఁద గాలిచల్లు
ఒడలి తాపము మీఁదనుసురనీని
కడలేని చిచ్చుమీఁన గాలిచల్లీఁ దరుణి
[4–163

చిచ్చుటికించు
[........నేవ
ట్లురక వగవారి నటు చి
చ్చుటికింతు ననంగ
బాలయును మేలు కృష్ణా
[రేఫ. ఱ. 61

చిచ్చువంటి వెన్నెల
అచ్చపు దీమసమందరి కెక్కడి
దయ్య తుమ్మెదరో
చిచ్చువంటి వెన్నెల చెలిమి
సేయకువయ్య తుమ్మెదరో
[4–32

చిటికె తీయు
తవిలి యొకతెపై పాదము నీవుచాఁచగాను
తివిరి వేళ్ల చిటికె దియ్యవచ్చీ నీకును
[13–174

చిటిపొటి
చిటిపొటి రతులను శ్రీ వెంకటేశ్వర
యెటువలె నొకటయి యెనసితివో
[5–188

చిటిపొటి యలుకలు
మటమాయములఁ దనమగువ వసిఁడినీరు
చిటిపొటి యలుకలఁ జిలికించంగా
[5-178

చిటిమిటి కోపము
చిటిమిటి కోపాన చెలియ సుభద్ర
[సుభ. క. 778

చిట్టంటు
అంటువాయఁ జెమట నీరాడవా నీవు చి
ట్టంటు నీ చేఁతల నా మైనంటవలదా
[15–48

చిట్టంటు చేఁతలు
జట్టిగొనెర విన్ను జవరాలు
చిట్టంటు చేఁతల జెలఁగితి వపుడు
[12–325

చిట్టంటు చేతను
చిట్టంటుచేఁతల సేదలు దీర్చి
చదరిన యలుకల చిక్కెల్లఁ దీర్చి
[శృం. మం. 244

చిట్టంట్లు
పుట్టినదే నగ్నత్వము బూతో బండో
యెరఁగము
చిట్టంట్ల వాచవులగు జీవుల గ్రమింగెదము
[9–51

చిట్టకము
ఎట్టకేల కిదేలరా యెన్నఁడు లేనలవాటు
చిట్టకాల కిన్నాళ్ళిట్టె సేయవత్తురా
[16–2–1

గట్టిగా నీవాసతి కౌఁగిట నుండఁగా జూచి
చిట్టికానకుఁ బాదానఁ జిమ్మితిఁ గాకా
[17–472

మట్టులేక లుగనేల, మరి వెదకఁగనేల
చిట్టకముదీర బుద్ధిచెప్పరె యీతనికి
[15–159

వెట్టదీరఁగ సురటి విసిరితి నాతోని
చిట్టకాన కింక నేమిసేయు మనేరే
[17–314

చిట్టి
ఇంక బాఁతిపడేవాని నేల మాకుఁ
దక్కరించ
చెంతసిదే వెన్న చిట్టిఁ జిట్టిఁదేసి వలపు
[13–180

చిట్లుగను
చేరి వుప్పమ్మేవాఁడు చిట్లు వేఁగనఁడట
వూరకే శ్రీవెంకటేశ వోపికతోడ
[6–39

చిట్టెలు గటు
కటుకెక్కించి చిట్టెలుగట్టిలోముణిఁగి
కుటుచలై వంకర కొంకరకవోక
[వ. యో. వి. 2–338

చిడిసి మల్లెపట్టు
బడి విభీషణునిఁ జేపట్టితే రక్కసు లెల్లా
చిడిసి మల్లెవట్టిరి శ్రీ వేంకటరామ
[10–281

చిడిముడి
మిడిసి లోకములెల్ల మెప్పించ నడచుఁగాని
చిడిముడి హరి మెప్పించే నసలేఁడు
[9–271

చిడిముడి మొగమడఁచినఁ గానరాక
కడుఘోరమగు నంధకారంబు వొడమ
[వ. యో. వి. 839

పడఁతి మీ పెదతండ్రి భక్తిసారుండు
చిడిముడిఁ దనుఁబిల్చి చెప్పినయట్ల
[ప. యో. వి. 5–960

చిడిముడి సేతలు
చిత్తపుటేఁతలు చిడిముడి సేఁతలు
పొత్తుల తమ తలపోఁతలును
[4–154

చిడుముడి
అడియాలము లివే అక్కడ నిక్కడ
చిడిముడి విష్వక్సేనుఁడు గెలిచే
[6–108

నడుమ నడుమ విజ్ఞానపు కథలు వినుట
చిడుముడి నాచార్య సేవసేయుట
[8–212

పొడచూపె నదిగో భూవి దేవతలకు
చిడుముడి శ్రీ నరసింహుఁడు
[9–218

ఆసల నీవద్ద నుండి అద్దితానె ఆనవెట్టి
సేసచల్లే పతిమీఁద చిడుముడి యేలే
[17–325

కడు రాజసపు నీతో కలకలనవ్వుటకంటే
చిడుముడిఁ జిన్నఁబోయే చింతమేలు
[17–327

[సూ. ని. లో 'చిడిముడి' అనే రూపమే ఉంది. బ్రౌను 'చిడుముడి' అనేది కూడా చూపించాడు.]

చిడుముడి కోపము
వెడలేటి వూర్పుల వేఁడిమి చల్లి
చిడుముడి కోపపు శ్రీ నరసింహుఁడు
[9–278

చిడుముడి గోళ్లు
చిడుముడిగోళ్ళతోడ సింహపు మోముతోడ
తొడమీఁదఁ గూచున్న తొయ్యలితోడ
[10–163

చిడుముడి నుండి
అదరి నీసొమ్ములైన ఆత్మలలోనొకఁడనై
చిడుముడి నున్నవాఁడ చిక్కువఱచకుమీ
[8–231

చిడుముడి పడు
వెడరావణునిఁ జంపి విభీషణునిఁ గాచె
చిడుముడి పడక నీచే శార్ఙ్గము
[9–145

చిడుముడి ముచ్చట
వడదాఁకెఁ గదె దీనివాత గన్నుఁగొనలు
చిడుముడి ముచ్చటతో సిగ్గువడని
[4–13

చిడుముడి మూఁగు
చిడుముడి మూఁగిన జీవులలోపల
కడఁగి నేనొక్కఁడ నింతే
[6–71

చిత్తగించు
భోగము నేను నీకు భోగివి నీవు
శ్రీగురుఁడ విన్నిటాను చిత్తగించు
నన్నుచు
[7–40

చిత్తడి
చిన్ని చెమటలవాన చిత్తడిపాలైన నా
చన్నులంటేఁ దన్ను నే జంకించఁగలనా

[ఈ పదానికి 'చిఱుతముడి' అనేది వ్యుత్పత్తి అర్థమేమో అని సూ. ని. లో అని సందేహించారు. ఈ ఆరోపం దాన్ని రూఢి చేస్తుంది.]

చిత్తరు పటము
బడిబడి విరహానఁ బడలేక మా
పడఁతి నీకుఁ జిత్తురు పటమంపె నిదివో
[16–2–47

చిత్తురు వ్రాయు
తెరలం గ్రాఁగిన నెయి క
స్తురివంటిది మంచిదనఁగ దొలితొలి
కదుఁ జి
త్తురు వ్రాయఁగ నుద్యోగిం
తురు వేడ్క నసంగ రేపు దూకొనెఁగృష్ణా
[రేఫ. ఱ. 29

చిత్తశాంతము సేయు
చీకాకువడిన నా చిత్త శాంతము సేయ
లేకనా పీవు బహులీల నన్ను
[5–146

చిత్తానఁబెట్టు
చిత్తానఁబెట్టకుమీమాఁట శ్రీరమణమరవకు
హత్తి నిన్నె మెరుఁగుదు నజ్ఞాన నేను
[7–103

దోసము నీవల్ల లేదు తొలుతె శ్రీవెంకటేశ
సేసినవారి పుణ్యమే చిత్తానఁ బెట్టితివి
[8–43

చిత్తానఁ బెట్టుకొను
చేసిన నా విన్నపము చిత్తానఁ బెట్టుకొమ్మీ
వేసరించి యిప్పుడే నేవేఁడుకొంటిజుమ్మీఁ
[6–177

చితుకెక్కు
వొప్పుగ మేనులు వొరయగ మీకును
చిప్పిలుఁ జెమటలు చితుకెక్కె
[17–12

చిదిరించు
నెరులేరుపడి నిగనిగ చిదిరించు
మురుతైన కుచ్చెల మొరమొర మొఱయ
[వ. యో. వి. 2–137

చిదుగగు
చిదుగాయ సిగ్గులెల్లాఁ జెప్పరమ్మా వొళ్ల
చిదిమినా నెఱుంగదు చెప్పరమ్మా
[4–126

చినుకు చీఁకటిపొద్దు
వనిత కొండంత వలపులే నీ
వరుసకుఁ గాచకుండునా
చినుకుఁ జీకటి పొద్దున నీ వేడ
చెవితో నవ్వేవయ్యా
[16–2–106

చిన్నబోవు
ఏలనీవు చిన్నబొయ్యేవేఁటి కానలువెట్టేవు
[15–219

చిప్ప
నేయమ్మేవారము నవ్వనేరము పోనేమిదే
చేయిచాఁచుపెరుగుచిప్పఁ జిప్పిఁజేసి వలపు
[13–180

చిమ్మ చీఁకటి
యిమ్ముల వారి వాకిటి తిన్నెమీఁదఁ
జిమ్మచీఁకటిలోన జింతింపుచున్న
[వ. యో. వి. 4–1044

చిమ్మిరేఁచు
యెదుటనీవుగలవు యిహములో నేఁగలను
చెదరిన చిత్తమేల చిమ్మిరేఁచీని
[6–36

దేవుఁడవు నీవే యని తెలిపితి విదే మాకు
జీవులము మమ్ము నిఁక చిమ్మిరేఁచనేఁటికి
[8–55

మోవరాని మోపయి మలుగన్నియ్యదు
మమ్ము
చేవ సంసారముపైఁ జిమ్మిరేఁచీని
[9–63

నేనేమి సేయుదును నిన్నుఁబో వివేకము(?)
శ్రీనాథు మహిమలు చిమ్మిరేఁచఁగాను
[10–53

చిమ్మిలిబొమ్మ
కావరాన నీవుగూడి కౌఁగిటనే పిసిపేవు
శ్రీ వెంకటవిభుఁడు చిమ్మిలిబొమ్మ
[13–97

చిముడఁబెట్టు
ఎంతపని యిది యానతియ్యరాదా యీ
చింతచే నీ మనసు చిముడఁబెట్టేవు
[12-202

చిముడు
చెక్కతని నేనొక్కితే చిమిదేవదేమే
[14-199

చిమ్ముదొమ్ము దిమ్ములు
చిన్న చిన్న చిటిపొటి చిమ్ము
దొమ్ము దిమ్ములవి
వున్నవన్నియుఁ జూడ నొకటేకా నిజము
[5-91

చియ్యను
నెయ్యపు హేయము నిచ్చలుఁ గడిగెద
చియ్యని రోయను సిగ్గుఁబడను
[9-28

చిరుతపొగలు
అటమరి పెటపెటమని బెల్లెగసి
చిటచిట రవములఁ జిరుత పొగలెగసి
[8-239

చిల్లర
కాంతమాటలు నీకుఁ గట్టిన ముడుపుగాక
చింతల నింతలోననే చిల్లరయ్యెనా
[14-158

చిల్లర కులము
చెల్లఁబెట్టుదు రెండైనా చిల్లరకులము వారి
తెల్లమిగా మంత్రోపదేశమున
[10-199

చిల్లరదోషాలు
చేయనివాఁ డెవ్వఁడు చిల్లరదోషాలు
యేయెడ జీవులజాడ లీశ్వర కల్పితమే
[6-72

చిల్లరపని
చిల్లరపనికే కాని చేరఁబిలిచి వైకుంఠ
ముల్లసాన నిచ్చేవారు వొకరూ లేరు
[9-34

చిల్లర మనుజులు
దేవుఁడు కారణము తెలిసిన వారికెల్లా
జీవుఁడు గారణము చిల్లర మనుజులకు
[5-295

చిల్లర సతి
కొల్లగా శ్రీవెంకటేశ కూటితివినన్ను నేఁడు
చిల్లర సతిని నా చేతి కియ్యవలెనా
[17-252

చిల్లర సింగారాలు
చిల్లరసింగారాలు చెలులు వేయఁగ నేను
వొల్లనని యిన్నాళ్లు నుంటింగాని
[4-127

చిల్లరైన యిల్లు
చిల్లరైనయిల్లు మా యింటఁ జేసిన
పాటారగించు
చల్లతోడి బోనమైన చాలుఁజాల దనకా
[6-60

చిల్లులఁగాదు
వొడలు మోఁచితిమి వున్నతిఁ బెరిగితిమి
వెడఁజిల్లులఁ గారేది విడిపించ లేమయ్యా
[10-136

చిల్కలేని పంజరము
పంజరంబైతి లోపలఁ జిల్కలేని
పంజరంబునుబోలె పట్టలేకున్నా
[వ. యో. వి. 5-1471

చిల్లాపొల్లు
చిల్లాపొల్లాయ నీ మెయి జెమట
ముత్తెములెల్ల
పెల్లరేఁగి నీవె చక్కఁబెట్టుకొనరాదా
[17-158

చిలికించు
మటమాయములఁ దనమగువ పసిఁడి పీరు
చిటిపొటి యలుకలఁ జిలికించఁగా
[5-178

చిలి విషములు
వలువిధంబులఁ బాలుపడి మాపుదనకఁ
జిలివిషంబులు గొన్ని సేయుచున్నాఁడు
[వ. యో. వి. 5–242

చిలుక చదువులు
తెలిపే గురుడుండఁగ తెలియఁగ నేరమ
చిలుకచదువు వేరో జీవుఁడ
[16–1–14

చిలుకలవోఁ చాలు
బలిమిని యానల బారి బడకు మరి
చిలుకలవోఁ దాలో చిత్తమా
[16–1–12

చిలుకవొట్లు
పలుమారు వనములో బాయకవుండఁగానో
చిలుకవొట్లు మోవిఁ జెలరేఁగెను
[18–414

చిలుకవోట్లు
చిగురుఁగెమ్మోవిపై చిలుక వోట్లమనునా
మిగులఁగ కోవిలల మేఁతగాక
[14–60

చిలుకు
సెలవుల నవ్వువుట్టె చేరువకు నీవు రాఁగా
కలసిన నీకాఁగిట గర్వమువుట్టె
యెలమి శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటా
ధైర్యము వుట్టె
చిలుకుఁ జెలువముల చిత్తగించవయ్యా
[14–15

చిలుకు గోళ్లు
చిలుకు గోళ్ళతోడ సెలవి నవ్వులతోడ
బలుజిహ్వతోడ యోగపట్టెముతోడ
[7–44

చిలుకుఁ జూపులు
చిలుకుఁ జూపులతోడ సెలవి నవ్వులతోడ
నిలుచున్న దెవ్వతో నీ ముందరను
[18–310

చిలుకులు
కన్నుల చూపులు గాలపు చిలుకులు
వెన్నెల నవ్వులే వెలితెరలు
[9–6

చిలుకొట్టు
నెలచెల్వరాల వెన్నెల సొగడాల
చిలుకొట్టి సేవల సెజ్జలమీఁద
[అ. మ. క. 2434

చిలుపము
మాటలమూటల చద్ది మనసులో చిలుపాలు
యేఁటిసేసీ విందువెట్టె నింతి నీకును
[14–166

చివుకు తవ్వు
చిరకాల ధర్మములు చివుకుదవ్వఁగఁబోతే
హరిమఱఁగు చొచ్చితి మాతఁదేరక్షించెను
[7–261

చీ

చీఁకటికి దీపమెత్తు
తెలియఁ జీఁకటికి దీపమెత్తక పెద్ద
వెలుఁగు లోపలికి వెలుఁగేలా
[5–18

చీఁకటి కొన
కనకము దాటితేనే ఘన సుఖమున్నది
వెనక చీఁకటికొన వెలుఁగున్నది
[9–19

చీఁకటి తప్పు
పుడికి నతిఁ గైకొంటి పురుషోత్తమా
పొడమెఁ జీఁకటితప్పు పురుషోత్తమా
[7–49

చిట్టికాన రేపల్లెలో చీఁకటితప్పు సేయఁగా
అట్టె రాత్రులు మేననంటి నట్టుండెను
[10–177

చెప్పఁబోతేఁ బనలేవు చేసిన నీచేఁత లివి
యిప్పటి చీఁకటితప్పు లివియే కాని
[14-222

చెదరేవు నీమేను పెనుగోర నంటితేను
చెదరి చీఁకటి తప్పుసేయ వానిపలెను
[15-19

చీఁకటి తప్పుగొను
యెక్కఁగుట్టము గోళిగె నెనసి
పైకొంఁటే రొతు
తక్కక దానిఁ జీకటి తప్పుగొనవచ్చునా
[6-214

చీఁకటి తప్పుసేయు
మొక్కలమది చాలదా మున్ను
త్రిపురాంగనుఁ
జిక్కించి చీఁకటి తప్పు సేసినది
[15-25

చీఁకటి దవ్వు
జీవులు నిన్నెఱఁగక చీఁకటి దవ్వగనేల
శ్రీవెంకటేశ్వర నిన్ను సేవించేదే నేరుపు
[16-182

చీఁకటి దవ్వుకొను
కలకాలము చీఁకటి దవ్వుకొ నెడి
వలలభ్రమల నెవ్వరు వడరిట్లా
[5-163

చీఁకటి దేహము
మాకువంటి జన్మము గల కాలము
చీఁకటి దేహపు చిత్తపు గుణము
[10-268

చీఁకటిద్రవ్వు
అడియాసవలనపాయని చలంబునుఁగలిగె
కడు మమతవలన చీఁకటి ద్రవ్వఁగలిగె
[5-71

చీఁకటిపడు
విడువవు భవముల వెంట వెంటనే
విడుముడిఁ జిత్తము చీఁకటివడెను
[8-50

చీఁకటి విరిచుక్క
కడుదూర మరిగి చీఁకటి విరిచుక్క
వాడుచువేళకుఁ గృష్ణపురిఁ జేరవచ్చి
[వ. యో. వి. 7-721

చీఁదరగొను
చీఁకటి వాసినమీఁద చీఁదర గొనఁగనేల
మాఁకు వంటి వెడబుద్ధి మానదిదేమయ్యా
[11-27

చీఁదరరేఁగు
అంగమెల్లఁ జెమరించినట్టే గందము
గరఁగె
సింగారించుకొన్న కొప్పు చీఁదరరేఁగె
[14-196

చీకురు వాయులు
సాకిరి వయసు సంసారము గోరు
చీకురు వాయులు జీడిమాను గోరు
[10-107

చీటకము
చీటకపు చెమటల చిట్లు గందాలట
మేటిదార బిలువరే మెరసీనట
[17-183

చీటి
ఆ రమణికి నీవు అంపిన సొమ్ము వీడకుఁ
జేరెను తబ్బిబ్బుగాను చీట్లతోనే
[13-213

పావురము రెక్కఁజీటి నీవొద్దికిఁ
గట్టి యంపి
దేవరకే మొక్కుకుందురా - వెంకటేశ
సేవించు రావలెనంటాను
[13-223

చీటికి మాటికి
పాటించి తనిప్పుడు నా పానుపుపై
గూచుండితే
చీటికి మాటికి సేవసేసే నేను
[14-11

చీటికిమాటికిం బలుకు చెల్లఁగఁ
బెట్టెను నీదు చెక్కులం
గాటుక లేలవచ్చె నవి గానక
యాటిటివేమొ చూచుకో
[శృం. వృ. ప. శ. 99

చీమంత
చీమంత యిడక తెచ్చిన కాసులెల్ల
వేమాఱు డావంగ వేసరి యేను
[ప. యో. వి. 4–509

ఆయెడవేము చీమంత యోడినను
వేయింపు శూద్రులఁ జేయించునాజ్ఞ
[ప. యో. వి. 4–1225

చీమంత మాట
చీమంతమాటైన చెవిలో నీకు బోధించు
కోమలి నీ కెన్నాళ్ళకు గురుతాయఁగా
[17–482

చీరచిక్కు
యిందరితో నీమాటయేమని చెప్పుదునమ్మ
చెంది యీ కృష్ణుడు చీర చిక్కించేను
అందము సేసుక నేను అణంచుక
వుండే నంటే
మందమన్నాఁ డిదె నా మగఁడూర లేఁడు
[17–258

చీరవెలిగా నవ్వు
చీరవెలిగా నవ్వేవు సిగ్గు విడిచేవు
మోరవిడుపు చేసుక మాఁటలు నాఁకేవు
[4–128

చీరికిఁ గైకొను
కలుష రౌద్ర దుఃఖముల కించుకా
కలఁగను చీరికిఁ గైకొనను
[6–181

చు

చుంగు పయ్యెద
కుంగిచేతిపై నొరగి గొబ్బున మెయి
చెమరించె
చుంగుపయ్యెదెత్తరాదా చుఱుకనె మనసు
[13–106

చుంగులు వాలు
చుట్టిన కెలఁకులఁ జుంగులు వాలఁ
గట్టిన హేమాంశుకంబు చూపట్ట
[ప. యో. వి. 673

చుంచు
ముంచిన నీ చెక్కు లద్దముల మించులు
పంచమోవి చుంచులు బింబపు టంచులు
[13–155

చుక్కబొట్టు
వెక్కసమై నా మాట వీను లాలకించునట్టే
చుక్కబొట్టే పెట్టఁబట్టె నూటియెందాకనే
[14–22

చుక్కల పొడవగు
సూక్ష్మమై శ్రీ వెంకటేశ చుక్కల
పొడవుగాఁగ
పక్ష్మనక్షత్రమువలె యాభరణ హారములు
[7–46

చుక్కలు మూయు
జలనిధి పొంగణఁగె చాయల
చుక్కలు మాసె
వలరాచగురు నుప్పవడము గమ్మనరే
[10–130

చుక్కల మూక విప్పు
కలువలవైరి చుక్కల మూకవిప్పు
జలజబాంధవుఁడు క్రౌంజాయతో బొడమె
[ఉ. క. 1097

చుక్కలు మొలపూసలగు
ఒక్క మొలగంట చంద్రుఁ డొక్క
మొలగంట రవి
చుక్కలు మొలపూసలై చూపట్టఁగా
[11–175

మించిన చుక్కలు మొల పూసలుగాఁ
ఎంచె మేను పెళపెళ నార్చి
[11-2-67

నిక్కిన కర్ణము లవే నీలమచ్చ పుర మిదే
చుక్కలు మొలపూసల నొక్క రూపమిదే
[7-145

మొక్కరయ్య అన్నిటికి మూలమీతఁడు
చుక్కలు మొలపూసలై సొంపుమీరినీతఁడు
[8-148

పూని చుక్కలెల్లా మొలపూసలుఁ గాగఁ
బెరిగి
భానుకోటి కాంతితోఁ జూప్పడు
హనుమంతుఁడు
[11-195

చుక్కలు మోచిన దవ్వు

చుక్కలు మోచినదవ్వు చుట్టటీక మిదియని
యిక్కువతో వీధినేఁగ నెన్నికైనదేవుఁడు
[5-249

చుక్కలు మోయు

చుక్కలు మోవఁ బెరిగి సుతు
(సూర్య ?) వద్ద వేదాలు
పుక్కిటఁబెట్టఁ గలశాపురహనుమంతుఁడు
[10-167

ముట్టిన చుక్కలు మోవఁగఁ బెరిగితి
విట్టి ప్రతాపివి యెదురేదయ్యా
[9-132

యెదిరె నిదిరె నదె యిందిరాధిపుని తేరు
కదిసి చుక్కలుమోచె కనకాద్రివలెను
[10-55

చుక్కలు మోఁచీ జూపు లెదుటనే
నెక్కొను మతికిని నిలుకడ యేది
[10-131

చుక్కలు మోవఁగ సొంపుగఁ దోలితి
తొక్కుల దేవర దేవెచ్చరికె
[11-2-30

చుక్కలు మోవ పెరుగు

చుక్కలు మోవఁబెరిగి సూర్యుఁడు
దాసైనాఁడు
చిక్కుబాతాళము దూరి శేషుఁడై నాఁడు
[11-167

చుట్టపు వరుస

చుట్టపు వరుసఁ గొంత చూచిఁ గాక
అట్టె యేమన్నా నెదురాడేవా నీవు
[15-145

చుట్టముఁ జేసుక వచ్చు

ఎట్టివేసాలు సేయఁగ వద్దు గాక
చుట్టముఁ జేసుక రాఁగా సూడు వట్టినా
[18-331

చుట్టాల సురభి

చుట్టాల సురభివని నొకనాడి నంతలోనె
నిట్టచూపులు చూచేవు నీ వెరఁగవా
[16-2-25

చుట్టాలు పక్కాలు

నెట్టన సర్వాంతరాత్మై నిలుచున్న
దేవుఁడిట్టె
చుట్టాలపక్కాలపాటి శుభమియ్యనోపఁడా
[16-1-42

చుట్టుకొను

యిట్టి శ్రీవెంకటేశు నిరవుగ సేవించి
చుట్టుకొన్న యానంద సుఖమే చాలు
[10-65

నీఁగని నా మరులిదె నీవుచుట్టుకొననేల
ఆఁగినేనే పొట్టు పొరలయ్యేఁగాని
[15-152

చుట్టరికమైనచోట చుట్టుకొనుమొగమోట
పొట్టఁబొరుగై తేను పొందుగలుగు
[18-255

చుట్టుఁ బళ్లెము
మేరుమందరాల వలె మెరయు నిద్దెనలు
సూరియ చంద్రులవంటి చుట్టుఁబళ్ళెలు
[9–10

చుట్టు వేడెము
మట్టిదైత్యపురాల మర్మాలువిదళించినాఁడు
చుట్టు వేడెమున యింతా సోదించినాఁడు
[11–10

చుట్లచొళ్లేలు
చెట్లవంటి చన్నులు చేతముట్టి పెనఁగీని
చుట్ల చొళ్లేలతోడఁ జూడరే యీబాలుని
[18–139

చుట్లత పారపు చుంగులు
దండవెట్టి నల్లవాఁడే దైవాలరాయఁడు
దండినెట్టెపుఁ జుట్లత పారపు చుంగులవే
[7–253

చురు చూండ్లు
చూచిన మోహపుఁ జూపులఁ
జురుచూండ్ల కెడమియ్యని
రాచతీకపు నెరజాణఁడు రసికుం
డాతఁడెపో
[5–132

చుఱచుఱఁ జుట్టుకొను
కఱతలయోగిని కర్మము లివంటునా
చుఱచుఱఁజడునైతేఁ జుట్టుకొనుఁగాక
[7–211

చులకఁదనము
చనవునఁ బెనగఁగా నమ్మతించకుండితేను
ఘనతయేది? చులకఁదనవే కాక
[13–11

చులుకఁదనము
వెలినున్న రమణుని వేడుకనేఁ బిలిచితే
చులుకఁదనముఁరాదా చూడగానె యిపుడొ
[17–498

చుల్లరపు సేతలు
ముల్లుచూవ తొలుతేల మొక్క-
తల వంచనేల
వొల్లనె యప్పటిజాడ నుండరాదా
చుల్లరపు సేతలేల సుదతికి చిక్క-నేల
జెల్లుబడిగా బుద్ధులు చెప్పరే యీతనికి
[15–159

చుల్లరపెట్టు చేఁతలు
చుల్లరపెట్టుఁజేతల బొక్కి-నాధదు
వుల్లముతో నీ నెలఁదలూరి బొక్కి-నాధదు
[16–2–20

చుల్లరీఁడు
చుల్లరీఁడపై యెండైనా జొరఁబారేవు కెరలి
పల్లటీఁడపై పడుచువనుల దిరిగేవు
[13–170

చూ

చూడు
ఒప్పదువో యింక కొరవులం జూడేవు నా
కొప్పులెఱుంగవు యింక నొగిలించేవేలరా
[4–8

చూపు నొవ్వు
యాగాగ్ర పూజార్హుఁడైనట్టి దివ్య
యోగివాఁడని చూపు నొవ్వు దీపింప
[వ. ఫ్రొ. వి. 2–1610

చూపెట్టుకుండు
మనవార్తి నానాటి మాయచూపెట్టుకుండితే
జనించిన తనకు విజ్ఞాన సిద్ధియగుట
[7–272

చూపోపు
ఉదరి మాయకక్కఁ జూపోవక మీరు
పదివేలు ననసేలఁ బందలా రనుచు
[వ. యో. వి. 4–1299

చూమరలు
చూమరలఁ జూడఁ జూడఁ జుట్టాల వలనెవుండి
దోమటి పంచేంద్రియాలు దోడుగాక పోయను
[16-1-6

చూరగొను
నీవు నిర్మించినవే నీకే సమర్పణసేసి
సోవల నీకృపయెల్లఁ జూరగొంటిమి
[8-49

చూరలాడు
అతని సద్గుణకీర్తు లనెడి చంద్రికల
శ్రుతిచకోరములచే జూరలాడుచును
[అ. ప. క. 4551

చూరలుగొను
వలవనిజోలే యింతాను వడినిది గాక యేమిసేసినను
సులభమిందునే తొల్లిటివారలు చూరలు గొనిరదే మోక్షంబు
[8-101

చూరవిడుచు
వేడుకలర వెంకటాద్రి వెలసి భూతకోటి దన్నుఁ
జూడఁదనుచు మోక్షపదము చూరవిడిచె నీతఁడు
[11-3-112

చూరాడు
కొదలు మాఁటలనె గొణఁగుచు భువి
సుదతల సిగ్గులు చూరాడి
[16-2-82

చూఱ
అట్టడియాపె పెదవి చూఱలకు నాసపదేవు
[14-205

చూఱలుగొను
అరడి శ్రీవెంకటేశుఁడలమేలుమంగఁగూడి
చూఱలుగొన నెక్కెను శోభనపు తేరు
[10-35

చె

చెంగలించు
తచ్చి నీకు వేఁడై తే తామర వోరుచునా
చెచ్చెరఁజల్లనై వుంటేఁ జెంగలించుఁగాక
[13-81

చెంగావి
సింగారపు సొమ్ములతో చెంగావి ముసుగుతోడ
[13-58

చెంజెమట
ఇచ్చకమాడ నెఱఁగ నేమిసేతునే
హెచ్చిఁ జెంజెమటలు యేమిసేతునే
[15-71

చెండివేయు
కొండమీఁదఁ గూచుండి దైత్యుమై
చెండివేసె నీ సింహము
[10-175

చెందిన చుట్టము
చేరిదగ్గరిన తొల్లి చెందిన చుట్టాలమే
తారుకాణలేక సందడి మరుపాయెను
[17-400

చెంబుమీఁది కనకపుఁ బూత
శ్రీకాంతునిపై జేయని భక్తులు చెంబుమీఁది కనకపుఁ బూత
దాకొని విష్ణుని తెలియని తెలువులు తగనేటి నడిమిపైరులు
[7-1

చెక్కడచు
చెక్కడచితేను చేటఁడు వలపులు
వొక్కమాటె నే నోపుదునా
[15-208

చెక్కలువారు
చెక్కలువారగోళ్ళఁజించి చెండాడినయట్టి
వెక్కసీఁడు వీఁడివో వీరనారసింహుఁడు
[10-162

చెక్కుచేతనుండు
అక్కలాల అమ్మలాల అందరున్నారిదె
చెక్కుచేత నుంటఁగాక సిగ్గువడి వుంటినా
[15-96

చెక్కుచేయి
చిక్కని తేనెలవంటి చెలియమాటలె నీకు
చెక్కుచేతి చింతలకు జిగురై యుంటె
[14-224

చెట్టడచు
చెట్టడచిన నిదె చేటకువండ్లు
గుట్టుదెలుసుకొన గురి నేను
[6-99

చెట్టాపట్టాలాడు
చేలలంటి గోపికల చెట్టాపట్టాలాడితివి
యీలీల మాఁడు పూరిలో యిట్లాదేవా
[8-179

చెట్టునడిగిన పిందియ
చెందిన జిగితోడఁ జెట్టు నడిగిన
పిందియకరణిఁ గాన్పించెద విపుడు
[ప. యో. వి. 2-1153

చెదరు
చెక్కులతమ్మ చెదరుచేతఁ దుడిచితిఁగాక
తక్కిన వెలుగుదునా తప్పులు నేను
[17-380
[నిఘంటువులలో క్రియగానే ఉంది. ఈ ఆరోపం విశేషణానికి ఉదాహరణ]

చెన్నుఁడు
అన్నిటా శ్రీవెంకటేశు నిన్నాదరించి
నిన్ను గూడె
చెన్నుడంటా నితనిఁ జెవిలో మెచ్చేవే
[14-171

చెన్నుమీరు
చెన్నుమీర నీపెట్టుఁ జెట్టే జీవులెల్లాను
వన్నెగా నీ సొమ్ము నీవు వలసినట్టు సేయ
[11-9

చెప్పఁ జూపఁ గతలు
ఎలమితోఁ దిరువెంకటేశుని బొందినయట్టి
చెలియ గర్వము నేఁడు చెప్పఁజూపఁగతలు
[4-33

చెప్పితేఁ బాసును
చెప్పితేఁ బాసునందురు చేసినదోసములెల్లా
వొప్పుగాని మన్నించ నుచితమౌ నీకు
[7-78

చెప్పుడు బుద్ధులు
చెప్పుడుబుద్ధులెందాక చిత్తములో నిలిచెనే
[17-288

చెప్పుడు మాటలు
చెప్పుడుమాటలె చెప్పుకొనుటగాక
చెప్పినట్లఁ దాము సేయరెవ్వరును
[5-133

చెయ్యారఁగను
నెయ్యనిపోసుకోరాదు నీళ్ళనిచల్లఁగరాదు
చెయ్యారఁగంటిమి నేఁడు చేరి నీతోఁ
పొందులు
[14-35

చెయ్యారచేయు
అయ్యేవను లేవిధాన నయ్యీఁగాక
చెయ్యారఁ జేసిన పనికి సిగ్గు లిఁకనేలా
[17-458

చెయిచాచు
శ్రీపతి నీకే చెయి చాఁచెదము
యేపున మమ్మిఁక నీదేర్చవే
[8-19

పాలజలధిపై దేవుని వారము పొఁడి
మాకు నిఁక నేమరుదు
ఆలింపగ నే మింతటివారము
అన్యులకిఁకఁ జెయిఁ చాఁచేమా
[9-82

చెయిమీఁదగు
నీచెయ్యే మీఁదాయె నీకుఁ జెల్లురా నిన్ను
యేచి వలపుల బయ లీదింప నైతిరా
[17-331

చెయిమీరు
మేలముతోడఁ బల్కి
చెయిమీరెదనంచుకొ వెంకటేశ్వరా
[శృం. వృ. ప. శ. 103

చెయి లోనగు
చెక్కులెల్లఁ బులకించె చెలికి
చెయిలోనాయ
వెక్కసాన దగ్గరీని వీఁడె చూడరె
[15-243

చెయివూఁత
చెలిమి విడువలేక చెయివూఁతలు
యిచ్చెఁ గాక
[16-2-68

చెయ్యూఁదు
పల్లకి దిగి వెంటఁ బరగు వైపపుని
నల్లన చెయ్యూఁది యాలోని కరిగె
[అ. చ. 825

చెయ్యొగ్గు
నాకు నాకే సిగ్గయ్యీని నన్ను
జూచుకొంటేను
చేకొని నీవే మన్నించఁ జెయ్యొగ్గేఁగాని
[10-2

చెఱఁగు మాయు
మొఱఁగకురా నీ మోహము నా
చెఱఁగు మాసె నిదె చెల్లె నీ చేఁత
[12-285

చెఱఁగు మాసినవేళ చేరి ముట్టవచ్చేవు
కొఱకంటా వద్దంటేఁ గోపగించేవు
[17-268

చెలప
వలపు నీపై నించె వడిఁ బులకలు వెంచె
చెలప చెమటలవె చెక్కున ముంచె
[15-121

చెలువరి
సింగారపు మేని చెలువరి యింక
చెంగలింతురా చెలువరీ
[16-2-21

చెల్లపిళ్ళలు
తలిదండ్రిగలవారు తమ లేము లెఱఁగక
చెల్లపిళ్లలై యాటలఁ జెందినట్లు
[8-54

చెల్లఁబెట్టు
కల్లని మీ త్రివిక్రమాకారము చూపె మీరు
చెల్లఁబెట్టితిరి వేదశిఖలందు మరియు
[8-68

యిదివో శ్రీవెంకటేశు డిట్టె తా నన్నునేలె
చెదరని ప్రియమెంత చెల్లఁబెట్టీని
[18-354

చెల్లుచీటి
క్షితినాథుచే సొమ్ము చెల్లినందులకు
నితనికి నిప్పింపుఁ డిటఁ జెల్లుచీటి
[వ. యో. వి. 6-610

చెల్లుబడి
చెల్లుబడి ధర్మరాయ చెప్పరాని వలరాయ
కొల్లలై నభోగరాయ కొండలకోనేటిరాయ
[7-225

యిల్లాలై సుఖమిచ్చి యెంచఁ బుత్రులైన
వాఁడ
చెల్లుబడిఁ దామొక్కొటి చేతిపై శ్రీహరియే
[10-11

ఇల్లురికి మాతో నేల యీవడించ వచ్చేవు
చెల్లుబడాతని మీఁదఁ జేయవే నీవు
[13-252

చెల్లుబడిగలవారు చేసినచేఁత
చెల్లఁబెట్టవలసితేఁ జెల్లింతువు
[14-18

చల్లరపు చేఁతలేల సుదతికి జిక్కనేల
చెల్లఁబడిగా బుద్ధులు చెప్పరె యీతనికి
[15-159

చెల్లుబడి దయచేయు
తల్లికిలేని ముద్దు దాదికి గలదా మరి
చెల్లుబడి నీవే దయ సేయుట గాక
[8-167

చెల్లుబడి యిచ్చు
గానిరి మచ్చరాన నీ కాంతమాన చేనివలె
చేసినచేఁతలకల్లా చెల్లుబ డిచ్చితిరా
[16-2-52

చెల్లుబడివాఁడు
చెల్లుబడివాఁడవు వే చేసినదే చేఁతగాక
వల్లదావఁ గొంగువట్ట భావ్యమా నాకు
[18-193

చెల్లుబడులగు
ధర దదీయ ప్రసాదపు విశేషమెకాదె
సిరుల శ్రీవెంకటేశ చెల్లుబడులాయ
[5-224

చెల్లుబళ్లు
జగతిఁగల చెల్లుబళ్లై
వగినగి భూషించునట్టి నానుడి పలుకుల్
[నం. ఆ. 59

చెవి పండుగ
అనుచు సుభద్ర దానాడు వాక్యములు
వివి చెవి పండగై విజయు డిట్లనియె
[సుభ. క. 622

చెవిఁబెట్టు
చిలుకాలు వద్దనిన చెలుల మాటలు చెవిఁ
బెట్టవు నీకుఁ దగిన బీరములె కాని
[15-220

అప్పుడే నీఁకు దొంగనియేను జాటి
చెప్పిన నామాటఁ జెవిఁ బెట్టవైతి
[వ. యో. వి. 4-1394

చెవియొగ్గి విను
చేదెల్లా నీ మాటలె చెవియొగ్గి వినఁగాను
[16-2-85

చెవి సోఁకు
ఉదిరి యస్మద్గురుబోనన్నమో యనిన
సుదతి వాక్యము చెవిసోఁకె సోఁకుటయు
[వ. యో. వి. 6-856

తవిలి కొండలు వచ్చు దళముల దళము
చెవిసోఁకఁ గడనుండి చేటుల్లిలిడఁగ
[వ. యో. వి. 7-90

చెవులకు వేఁడియగు
వినియది చెవులకు వేఁడియై యున్న
ననయంబు వగచు రామానుజార్యునకు
[వ. యో. వి. 8-689

చెవుల పండుగ
అంతరంగములోనను అయము
నీ చింత నాకు
బంతి నీ మాటలె చెవులపండుగ నాకు
[15-197

చెవులఁ బుడుకలు విఱచు
గడుసులేమియు నెఱుంగని రాజు చెవులఁ
బుడకలు విఱచి రేపును మాపు వచ్చి
[వ. యో. వి. 3-1247

చెవులు చిలులగు
చెప్పకువే వాని సుద్ది చెవులెల్లాఁ
జిలులయ్యీ
[15-102

చే

చేకత్తి
చిగురుమోవి మాటల చేకత్తుల వంకాల
దగిలి నీపై యాపె దండవెట్టీని
[14-149

చేకత్తిగోళ్లు
చెంతలఁ బెనగఁబోతే కత్తిగోళ్ళే తాఁకు
నంతేసి లోఁతులు బొగనాఁడువారికేలా
[17-458

చేకాచి
చను మొనలు సోఁకఁగా జాణతనపుఁజేఁతలు
చెనకలేకనా కొంత చేకాచి కాక
[16-2-58

చేకానిక
ఆ కెఱుఁగు నీవూ నెఱుఁగు దదివొ మాట
చేకానిక నీకిమ్మనె చెలియ నన్నిపుడు
[13-112

చేకానికలు
పరివార వాద్యసంభ్రమము రెట్టింపు
కరమొప్పఁ జేకానికలు గొనివచ్చి
[అ. చ. 725

చేకానిక
చన్నులు నేలమోవ సాగిలి మొక్కి రావే
వున్నతి చేకానికె వొద్దబెట్టి రావే
[13-215

చేకానుకలు
కై కొను నీ రతిఁ గలనేటి కాంక్షలు
చేకానుకలనే చెప్పిని
[18-403

సొలయక 'శ్రీనివాసోరక్ష'తనుచు
నెలమిఁ జేకానుక లిచ్చి రిచ్చుటయు
[వ. యో. వి. 3-1029

చేకానుకిచ్చు
శ్రీవెంకటేశ్వర నీకు చేకాను కిచ్చేనంటే
లావు సంపదల నీవు లక్ష్మీనాథుఁడవు
[8-159

చేకొద్దివాఁడు
చేకొద్దివాఁడవు గాన చెప్పె నీకుఁబనులెల్లా
మాకు నిన్ను గేలిసేయ మరి యేలా
[13-202

చేకొను
ఆకటి రుచులివి యణఁగినపుడవో
చేకొని సుఖమును జెందేది
[7-177

శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు చేరి నిలుచున్నవాఁడు
సేవించినయంతలోనే చేకొని యేలునితఁడు
[10-138

చేకొలఁది
యీకడ శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడ వైతివిదె
చేకొలఁది నిటుపీకె చెల్లు నీ మాట
[11-103

చేఁగదేరు
కాఁగిట నంగన గలసినవాఁడవు
మాఁగిన సిగ్గులు మరియాల
చేఁగదేర్చె నిదె శ్రీవెంకటేశ్వర
వీఁగక ననుపులు విడువకు మీఁకనూ
[17-34

[సూ. ని. లో చేగ అని అర్ధానుస్వార రహితంగా మాట ఉంది]

చేఁగ దొలుచు
తొలుప్రాయపు మింద తుమ్మెదా కడు
దొలిచేవు చేఁగవే తుమ్మెదా
[4-9

చేఁగెక్కు
వలుమరు నీతో వంతములాడగ
చెలియకు గుచములు చేగెక్కె
[17-12

చేగడియ
చేగడియదీసి వొచ్చి శ్రీవెంకటేశుఁ గూడె
వేగిలించి మావిదన వెలువల నున్నది
[17-476

చేగదేరు
ఆగమభోగములకు హరివాలోనున్నవాఁడు
చేగదేర నాకు మేలె చింతించుఁ గాక
[7-245

భాగవతులైనవారు వట్టినదెల్లా నీదేరు
చేగదేర వారలు సేసినదే చేఁత
[8-119

చేగదేర నీవు నన్నుఁజేసిన మానిసి నింతే
సొగల నా యజ్ఞానము చూడక రక్షించవే
[8-199

చేగమీరిన పనులు
చేగమీరిన పనులే నేపేవెల్ల
బాగుమీరఁ దనపై వచ్చే దెరఁగడు
[17-502

చేచాచి మొక్కు
యీ లీల శ్రీ వెంకటేశుఁ డెదుటనె
వుండ(గా?)
మూలలకుఁ జేచాఁచి మొక్కు నిక నేలా
[8-187

చేచాఁచు
అదన మన్నించఁగానే ఆసఁ
జేఁచాఁచితిఁ గాక
చెదరకనాఁడే నాకుఁ జేతిలోని వాఁడవు
[8-269

వీరిదై పొడలెక్కి విరుగఁబడఁగనేల
చేరియుండి నంతకే చే చాఁచరాదా
[11-131

చేచేత
చూచిచూచి నీ మూరితి నా బొమ్మగఁ
జేసుకొని
చేచేత నాలో ధ్యానము సేయుచు
నున్నాఁడను
[7-61

కాచేదెఱఁగరా ఘను డితఁ డెవ్వరైనా
చేచేత శరణంచుఁ జేకొనే బిరుదు
[9-62

యేచిన శ్రీవెంకటేశుఁడే యితఁడట
చేచేతఁ బూజింప సేవలు గొనఁడా
[8-141

చేచేత చేయు
లాచిపెంపుడుఁ గుఱ్ఱలు లలిన జీవులెల్లాను
చేచేత నీ దాసులను నేసినట్లు సేయు
[11-9

చేటకాడు
చేటకాళ్ళ మించిన ఘాతము
పోటుదారల పెద్దఘాతము
[11-3-43

చేటఁడేమి గంపెఁడేమి
నెలవి నవ్విన నవ్వు చేటఁడేమి
గంపెఁడేమి
పలుకులన్నియు నేమి పదరనేమి
[18-287

చేటవేలుపులు
సరి నెందువోయ్యేవంటే సకినాలువాటించి
తిరిగి తిరిగి వచ్చి తిట్టేవేరా
అరుదు నీకింతైతే నందువుయ్యేవనులకు
వెరవుతోడఁ జేట వేలుపులఁ జూడరా
[17-212

చేటువాటు
కీటమై వేంకటగిరి కిందనైనసుండక యీ
చేటువాటు కేలనోఁచె చెల్లఁబో ప్రాణి
[5-202

చేటెఱుంగని కూన
చేటెఱుంగని కూన చెలిచిత్తమే కదా
కోటికిని బడగెత్తెఁ గోరికలును
[4-135

చేడవెట్టు
బొడ్డుచెర్ల బొమ్మిరెడ్డి పొలమెల్లఁ జేడవెట్టి
గడ్డనుండి పైరువిత్తి కారుకుండగా
[11-2-41

చేతఁజుట్టుకొను
చేసిన పుణ్యము చేతఁజుట్టుకొని
రాని వెనుతగిలి రక్షించు
[11-7

చేతలు చిగుళ్ళగు
చేవ మా చేతలు నిట్టెఁ జిగుళ్లై
నిలుచుఁ జూమ్మీ
శ్రీవెంకటేశుఁడ ముందే చేకొనే
ఉన్నదానను
[18-11

చేతికిచ్చు
శ్రీవిష్ణునామమొకటే చేతికిచ్చె వైకుంఠము
తాపై యున్న నామములు తమికించి నివిశి
[9-8

చేతికి లోఁజేసుకొను
చూతమిఁక దనలాగు చూపే నీకు వట్టిసిగ్గు
చేతికి లోఁజేసుక చెనకఁగరాదా
[18–465

చేతికి లోనగు
చేతికి లోనైనప్పుడు చెప్పేఁగాని
యేతులసెలవి నవ్వు వీడనేలా
[15–231

ఏమని విన్నవించేను యెన్నని కాచేవు నీవు
శ్రీమాధవుఁడ నీకుఁ జేతికి లోనయ్యే
[10–208

చెలరేఁగే వదియేమే చేతికిలోనాయనంటా
వలపుమీఁద గలవాఁడు గాఁడా
[17–340

చెలిమిసేసినవాఁడు చేతికి లోనైనవాఁడు
తలచినప్పుడే నా దండకు రాఁడా
[18–348

చేతికి లోనైవుండు
చేతికి లోనైవుండునే చెప్పినట్టు సేసునే
యీతలఁ దనగుణము లేమని చెప్పుదునే
[18–123

చేతికివచ్చు
చింతించఁ జింతించఁ జేతికివచ్చె మనసు
అంతలో శ్రీవెంకటేశుఁ డందికాచెను
[10–219

చేతి నిధానము
చేతి నిధానము శ్రీ వెంకటపతి
యేతలఁ జూచిన నిందరికి
[6–43

చేతి పరుసమై యుండు
శ్రీవెంకటేశుఁడే మనచేతిపరుసమైయుండి
తావున నిహపరాలు తానియ్యఁగాను
[8–196

చేతిపైఁడి
వెక్కసాన చేతిపైఁడి వెలవెట్టికొనవద్దు
చిక్కులెల్లాఁ జాపెటి సంజీవి వున్నదిదివో
[16–1–54

చేతి ముసిడికాయ
జిగిగల చేతి ముసిడికాయయగునన్ను
మొగిఁగల్పకము ఫలముగఁ జేయగ
వసమా
[5–124

చేతివాఁడు
యింతటిదైవమవు నిన్నింతనెందు వెదకేను
చెంత శరణాగతుల చేతివాఁడవు
[8–188

చేతిలో మాణికము
సేవచేసిన వారికి చేతిలో మాణికమవు
భావించువారికి పరబ్రహ్మమవు
[9–129

చేతిలోనిది
చేసినట్టె సేసుఁగాక చెప్పేదేమి
సేసవెట్టినట్టి తన చేతిలోని దానను
[13–226

చేతిలోనివాఁడు
నేనా సిగ్గెరుంగ నీవే విచారించి కావు
శ్రీనిధి శ్రీవెంకటేశ। చేతిలోనివాఁడను
[2–19

అదనమన్నించఁగానే ఆసఁజేవాఁచితిఁగాక
చెదరక నాఁడే నాకుఁ జేతిలోనివాఁడవు
[8–269

చేతిలోనుండు
యీతలనేర్పరులకు నిందే యిహపరములు
చేతిలో నున్నవి యిది చింతించరో జనులు
[8–104

చేతుల తుద
కనురెప్పల తుదలఁ గట్టువడెఁ గాలము
ఘనమై చేతులతుదఁ గర్మమున్నది
[9–19

చేతులెత్తు
చెప్పఁగా నెఱఁగరా చేరి వేదవ్యాసులు
తప్పక చేతులెత్తి దైవమితఁడన్నది
[9–62

చేఁదగు
పోయిన రాతిరి నిన్నుం దోకుమంటాఁ
దలమారు
చేయివట్టి పెనంగుట చేఁదాయంగా
[4-131

చేఁదు తీపగు
అరిది చేఁదుం దీపై నంతకంటేనా
సరిలేని విభుతోడఁ జయ్యాట మాదేవు
[4-139

చేదోడు
చేదోడిందుకు శ్రీ వెంకటేశ్వర
ఆ దెస నిను శరణంటిమి గొంత
[9-286

చేనిమ్మపండు
కమ్మర నిదె వెంకటేశ నీచే
నిమ్మపండైన నీ బంటు
[11-2-67

ఇద్దరిచేనిమ్మపండవేమి సేయవచ్చు నిన్ను
అద్ది నీతో మాటాడ నను వెయ్యకా
[15-174

చేనుగా దున్ను
పొత్తులపాపమనేటి పోడు నఱికివేసి
చిత్తమనియెడు చేను చేనుగా దున్ని
[9-70

చేపట్టు
ఒక్కఁడే అంతర్యామి వుపకారి చేపట్టు
తక్కినవి యిన్నియును తలఁపురేఁచెడివి
[5-325

కందువ నీ బిరుదు సత్యము కానిమ్మని
నేము చేపట్టితిమి
అంది నీవే మాకు దిక్కైతివి అన్నిటా
సంతోసాన నున్నారమయ్యా
[7-105

ఒకటి సుజ్ఞానము వొకటి అజ్ఞానము
ప్రకటించి ఒకటి చేపట్టరో వివేకులు
[7-123

చేపట్టి పుణ్యము చేరువలయితే
శ్రీపతి దాసుల సేవే దొరకు
[9-21

చేపట్టు గుంచము
ఎంతమహిమో నీది యెవ్వరి కలవిగాదు
చింతించితే దాసులకుఁ జేపట్టుఁగుంచమవు
[6-191

చేపట్టుఁగుంచము శ్రీవిభుఁడు
వై పెరిఁగి పొగడవలెఁగాక
[10-174

చేపడు
చేపడిన మాత్రమున చేటులేని పదవుల
యేపున నెవ్వరున్నారో యెరుఁగరయ్యా
[8-134

చేమకూరకైత్యాలు
చెలువపు వినయాలు చేమకూరకైత్యాలు
కొలఁదిలేని ననుపు గోడమీఁది సున్నము
[7-34

చేమీఁదగు
నేము నీవారమె యించు నెరుసులేని
చేమీఁదయిన మీఁద చెప్పనేల పనులు
[13-69

చేముంచు
నా మనసే చక్కనైతే నాకుఁ
బ్రత్యక్షము గావా
చేముంచి నేరమేమి నేసితివో కాక
[6-175

కామక్రోధము లజ్జగించుటయే
కల్యాణానుభవము
చేముంచి పాపము సేయక
మానుటే చెప్పఁగ లాభము
[6-209

యీమాట గర్వముగాదు నీ మహిమే
కొనియాడితిఁ గాని
చేముంచి నా స్వాతంత్ర్యము
చెప్పిన వాఁడఁగాను
[7-104

చేమించి యిందరిలోన జితేంద్రియుఁడఁ
గాను
భూమెల్లా దానమిచ్చిన పుణ్యుడఁగాను
[8-181

సౌమిత్రి సహోదర దశరథరామా
చేముంచి గుత్తిలో వెలసిన రఘురామా
[9-210

కోమలపుమేనివాఁడు గొప్పకిరీటమువాఁడు
చేముంచి హిరణ్యదైత్యు జించినవాఁడు
[10-275

కామిని నవ్వులు నీకుఁ గప్పురవిడేలేకాక
చేముంచి మరివేరే చేఁదయ్యీకా
[14-158

కామిని శ్రీవెంకటేశ కాఁగిటఁ గలసి నేఁడు
చేముంచి ఆ కారణము చెప్పఁగలవా
[14-249

చేముంచి శ్రీవెంకటేశ చెలగికూడితినన్ను
వాములనిదెల్లా మరవకురా నీవూ
[17-231

నేమపువ్రతాలకోప నిందుమాయలకునోప
చేముంచి తమకముల చింతించుచే గాని
[17-370

ఏమిసేతు నిందుకు నిన్నెటువలె
వేఁడుకొందు
చేముంచి నీ మోము చూడ సిగ్గయ్యీ నాకు
[17-519

చేరి చేముంచి గొజ్జెగి పీటముంచి
సారెకు నీరీతి సరసంపు రీతి
[వ. యో. వి. 3-1976

[అర్థనిర్ణయంకోసం ఈ ఆరోపానికి వివిధ
ప్రయోగాలు చూపడమైంది.]

చేముట్టు

నీముద్రలు ధరించితి నీగుణాలు వొగడితి
చేముట్టి పూజించితి శ్రీయంగాలు
[7-23

చేముట్టు సరసము

చేముట్టి నీవు నాతో చేరి సరసమాడఁగ
యేమంటినో నిన్ను యెరఁగనేను
[15-270

చేముళ్ళఁదాల్చు

కదిసి హారమ్ముల గదివాడి యినుప
చదురులవలే దాల్చు చేముళ్ళఁ దాల్చి
[అ. మ. క. 3509

చేయంటు

దీపములుదెల్లఁబారె తిమిరమంతయు జారె
శ్రీ పురుషోత్తమునిఁ జేయంటి లెమ్మనరే
[10-130

చేయార

చేయఁబోతే పుణ్యుఁడుగా జీవునికిఁ దడవా
చేయారఁ గర్మము తన చేతిలోనే వున్నది
[6-7

కాయముతోనింద్రియ కింకరుఁడనై యేమని
చేయార నీ బంటు నని చెప్పుకొనేను
[10-2

చేయారచేయు

పాయమెల్ల సంసారము పాలేపడితిఁ గాని
చేయార నీసేవ నేఁ జేసుటలేదు
[8-60

కాయము మోచితి ఘనత గడించితి
చేయారఁ బుణ్యము సేసితినా
[8-156

చేయారఁబూజించు

చేయార నిన్నుఁ బూజించి చేరి
నీ ముద్రలు మోఁచి
యీయెడ నుండఁగా నీవే యీ దేరింతుగాక
[6-52

చేయి చాచు

సిరులు దనకుండినాఁ జేయిచాఁచుఁబరులకు
యిరవు లెరఁగరాదు యిది వో మాయ
[9-1

కంచపు గాలాపటించే కలిమిలోవారమింతే
చంచలపు టాసలు చేయిచాఁచ నేఁటికి
[9-45

చేయిచ్చు
చేయిచ్చి వున్నాఁడు శ్రీ వెంకటేశుఁడు
యీయెడ నీ రెండు నేకమే
[8-105

చేయిచ్చి యలమేల్మంగ శ్రీవెంకటేశుఁడ కూడే
వాయింతినే నేను నిజమాడి బదుకరాదా
[14-172

చేయినోరు నోడగు
బోయెఁబోయెఁ గాలమెల్ల పూఁటపూఁటకు
చేయినోరునోడాయ చెల్లఁబోయీరోఁతలు
[11-3-77

చేయిమీఁదగు
సాయరాదు కోయరాదు పడఁతుల సంగములు
చేయిమీఁదయిన దాక సిగ్గువీడదు
[14-146

నాయంతనె వచ్చెనా నాతుల కిదె చాలు
చేయి మీదాయెను నేఁడు చెల్లదా నీకు
[17-163

దాయకపాయక లోలోఁదగిలినవ్వుకొనేరు
చేయిమీఁదై మీలో మీకు సిగ్గులెల్లాఁ దేరెనో
[18-489

చేయి మీఁదుసేయు
వేర మొకరిపై నేయ వీచేయి మీఁదునేయ
నేరుపు నాలికనాలు నీ వియ్యవలెనే
[17-522

చేయిముంచి చేయు
చేయవలసినప్పుడే చేయిముంచి చేనేఁగాక
యీయెడ నుండియుఁ బంతాలేలే నాకు
[17-160

చేయిముట్టు
నరులెల్లఁజిక్కువడి చల్లువెదలై నవివే
సిరుల నిన్నెంతాపె చేయిముట్టెనో
[17-401

చేయి సేసుకొను
నీయంత నీవెఱఁగవు నేనా చెప్పితిఁజుమ్మీ
చేయి చేసుకోఁజాలక సిగ్గున నున్నదానను
[18-11

చేయెత్తి మొక్కు
కదిసి శ్రీపతిఁగూడి గద్దెమీఁదఁ గూచుండి
యెదుటఁ బ్రహ్మదుఁడు చేయెత్తిమొక్కఁగా
[10-162

చేయెత్తు
దేవతల మొరాలించు దీకొంటి వింతపనికి
చేవ నభయము ఇచ్చి చేయెత్తితివి
[7-127

చేయెత్తుకుండు
పోడిమిదైత్యులపూఁచి చేయెత్తుకున్నాఁడు
వాఁడి ప్రతాపముతోడ వాయుజుఁడు
[11-191

చేరఁడు
బారెఁడె కురులుగాని చేరెఁడేసి పాదాలు
[14-299

చేరఁడేసి కన్నులు
చెంగట మా మొగమున చేరఁడేసి కన్నులంటా
అంగనలందరు నన్ను నాడుకొనేరే
[15-210

చేరలంతేసి కన్నులు
ఊరకే పోనియ్యరా నన్నుద్దండాన
చేరలంతేసి కన్నులఁ జెంగలిచ్చే విప్పుడు
[4-165

చేరికెసేయు
చేరికసేసి కూరుచకు చేరి కరంబులనంటి మమ్మిప్పీ
[శృం. వృ. వ. శ. 40

చేరుముత్యాలు

చేరువఁ గాఁగిటిలోనఁ జెమరించేవిదియేమె
చేరుముత్యా లిటునటుఁ జిందినట్టు
[15–120

చేరువ బంధువుఁడు

జీవునికే కాలము శ్రీహరి చేరువ
బంధువుఁ డీతఁడు
భావములోపలి పెరరేపకుఁడై
శక్తి చేకొనును యీతఁడు
[7–158

చేర్వ

ముదిసె యొకఁడనును మోక్షము చేర్వని
తుదఁ బుట్టొకఁడది దూరమనును
[10–4

చేలాగిచ్చు

చెమటమేని తనకు చేలాగిచ్చిన దాన
అమరఁ గాఁగిటఁగూడ నరుదా నాకు
[17–478

చేవదీరు

చేవదీరె సందియము లేదిదే
భావము నమ్మి ప్రపన్నులకును
[11–3–157

దేవుఁడవు నీవు జీవులు నీ బంట్లు
చేవదేరి నీస్నేఁతే శేఖరమై నిలిచె
[9–226

దేవకి కృష్ణునిఁగాంచె దేవతలు నుతియించ
చేవదేరెఁ బనులెల్లా సేయరో పండుగలూ
[18–383

చేవమీరు

చేవమీర సిరుల బూజించేదేమి నిన్ను
శ్రీవెంకటేశ నీవు శ్రీపతివి
[7–222

దేవ నీ విచ్చినయట్టి దేహపు టూరిలోన
చేవమీర గాఁపురము సేసేమయ్యా
[9–16

చేవమీర సురల రక్షించే కల్పతరువు
యీవేళ జన్మించినాఁడు యిదె కృష్ణుఁడు
[10–139

వావిరి సుగ్రీవాది వానరకోట్లు గొలువ
చేవమీరి పొగడొందు శ్రీరాముఁ డితఁడు
[11–4

చేవయెక్కు

తగిలినేఁ గాలమెల్ల ధ్యానము సేయగనీకు
జిగి నీ మేనికిఁ గొంత చేవయెక్కెనా
[10–232

చేవలుమీరు

వోవితోడఁ గంసునికి నూరునిండెఁ
జూడఁగానె
చేవలు మీరినయట్టి శ్రీజయంతినాఁడు
[8–258

చేవల్లకు వచ్చు

చేవల్లకు రాకుండితేఁ జిగిరించు వంతము
భావించక లోఁచితేను వచ్చిదేరును
[13–225

చేవ సంసారము

మోవరాని మోవయిములుగవియ్యదుమమ్ము
చేపసంసారముపైఁ జిమ్మిరేఁచీవి
[9–63

చేవొడ్డుకొను

కంటికిఁ గంటిరెప్ప కాచుకవుండిన యట్టు
వొంటిదేహమెల్లా జేవొడ్డుకొన్నట్టు
[6–96

చేసుకొన్న చెలి

చేసుకొన్న చెలిగాన చేకొని కొవరితే
యీసులు రేఁచుకొనేవేమీ నీవు
[15–192

చేసురటి

కదిసి చేసురటి కాంతుఁడు విసరీ
నదె నీ చేతుల నందుకోవె

[17–547

చేసూటి

సిగ్గువడనివా రదె చేసూటినె వున్నవారు
కగ్గులేక గొబ్బునను గాఁగిలించు మనవె

[15–214

వాసన నీటిలో వంచి క్రోవించి
చేసూటిగా నొక్క చెలిమీఁద జిమ్మ

[శృ. క. 304

చేసూటిచూపు

చేసూటినే చూపెను సిగ్గు లిదేఁటికి నీకు
నేసపాలు వట్టుకొని శిరసెత్తరాదా

[18–309

చొ

చొక్కుఁదనము

జోడుజోడు గూడదాయ
చొక్కుఁదనము మానదాయ
యేడకేడ తలపోఁత యెంతపేసె దైవమా

[5–128

చొక్కుమందు

కందువమై చమరించి-గందవొడిచల్లుకొని
పొంద నిన్నుఁదలఁచితిరా-వెంకటేశా
అంది చొక్కుమందు లాయిరా

[13–223

చొచ్చుకొను

నీ దాసుఁడననుచు నీమరఁగుచొచ్చుకొంచే
యేదెసనైనాఁబెట్టి యీడేరింతుగాక

[6–52

చొటు

అట్టె మన్నింతువుగాన ఆనవెట్టి యడిగితి
జట్టిగా మోహము నీకె సతిపై నయ్యా
చుట్టమ వందరికట చొటు నీకెన్ని నట

[15–186

చొప్పు

చొప్పుగా నీకెదురులు చూచిచూచివాకిటను
రెప్పలు ముయ్యగలేక రేసు వడితి

[14–25

యెప్పుడు వత్తువో యని యెదురు
చూచినందుకు
చొప్పుతో నీవున్నందుకు జూకలాయను

[15–244

చొప్పు పట్టు

చొప్పుగా శ్రీవెంకటేశుఁ డొక్కఁడే
దైవమని
చొప్పువట్టి కొలిచిరి శుకాదులు

[9–280

చొప్పుమాపు

చొప్పగు సంసార మిది వున్నతి
నాచార్య సేవ
చొప్పుమాపి పుణ్యానకుఁ జొరకుండా
జేసెను

[8–80

చొప్పులెత్తు

చిప్పిల సరికిబేసిఁ జెనకిన చెనకులే
చొప్పులెత్తి తమకెల్లాఁ జూపుమనేరు

[14–14

కళలు నీమోముననే కానవచ్చి నంటిఁగాక
పొలసి నీ రతులలో చొప్పులెత్తేనా

[14–45

చొప్పువేయు

కొప్పువిరులు రాలఁగ కొమ్మ
నీతోఁడఁ బెనఁగి
చొప్పువేసె నీవు దన సొమ్ముగాను

[18–427

చొప్పెత్తు
ఎప్పుడు శ్రీవెంకటేశుఁ డెదలోన
నున్నవాఁడు
చొప్పెత్తి యాతని మూర్తి చూచుటేబుద్ధి
[6–195

చెప్పకున్న దోసము సేసిన చేఁతలు నీతో
చొప్పెత్తి వయ్యెదగంటే సోదించక
మానఁడు
[17–490

చో

చోద్యపడు
గోనకొని యావేత్ర కుంజంబు వెడలి
తనవారలెల్లనెంతయుఁ జోద్యపడఁగ
[వ. యో. వి. 2–368

చోదుముట్టు
పూసిన సిరి గందవొడి బుగబుగలు
దాని పంకజ భవాందము చోదుముట్ట
[వ. యో. వి. 4–1602

చిగురాకు బోఁడుల సేదలు దీర్చి
గొబ్బునఁదావి దిక్కులఁ జోదుముట్ట
[శృం. మం. 73

చొల్లుగుజ్జము
గొల్లముంజురాతజడ్డుకోరి బుద్ధుడై నగ్గు
చొల్లుగుజ్జుపు నూఁగు రొమ్ములు మానువా
[13–198

చొల్లెము
చొల్లెపుఁజట్టుతోడి చుంగల రాజసముతో
వెల్లివిరిగాఁ నేగి వెలదులు గొలువ
[13–58

చౌ

చౌకపుట్టించు
కడఁగి మీఱిన నెన్ని గతులను లేని
నడిపై చిన్నపునకుఁ జౌకపుట్టించి
[వ. యో. వి. 3–1273

చౌకలుసేయు
సంగతిగాదు మానినులఁ జౌకలు
సేతురె నీవు కాంతకున్
పంగెన వాఁడవా యెఱుఁగ
బత్తి మొనర్పఁగ నిన్నుజేటికిన్
[శృం. వృ. వ. శ. 83

చౌలు
పదపదార్థంబు లేర్పడఁ జౌలకింపు
బదయింప రసరీతు లుప్పొంగుచుండ
[వ. యో. వి. 3–1660

జ

జంకెన
జంకెనలనె పలు చదువులు చదివితి
మంకుఁ దనం బిదిమానదు
[9–28

చలములేటికి జంకెన తగదిఁక
బలిమి శ్రీవెంకటపతి గూడె
[17–456

జంగచాఁచు
వొక్క జంగచాఁచినాఁడు వొగిఁ
దూర్పుఁ బడమర
తక్కక భుజా లుబ్బించె
దక్షిణోత్తరాలు వింత
[7–116

నులిచితే వాలము మిన్నులు మోవఁ
జాఁచినాఁడు
జలధిదాఁటఁగ జంగచాఁచినాఁడు
[9–230

తూరుపుఁ బడమరాకు దొడ్డగా జంగచాఁచి
సారెకు నర్కుఁనివద్దఁ జదివీ వాఁడే
[10-158

జంగదండ
పెట్టిన జంగదండ పిడికిటి మొలచేయి
అట్టె వలచేయెత్తిన యాయిత్తము
[10-85

జంగవెట్టు
వసలుగా జంగవెట్టి వండ్లగుత్తి చేతఁబట్టి
అసురలనెల్లఁ గొట్టీ హనుమంతుఁడు
[10-272

జంగిలి
జంగిలి నతుల నీవు సారె సారె
నమ్మించఁగా
అంగడిబడే నవె నీ అన్నమాటలు
[14-151

నంగడి నేఁ జెనకితే నమ్మతించే
వెందుకైనా
జంగిలి రతులకు వేనరపుగా నీవు
[14-162

తరుణి యెదుటనె తలవంచుక వున్నది
వెరవున నీపెను నవ్వించ గలవా
పరనము లాడితేను జంగిలి కడుపులోన
దొరలితే నది గడు దోసమనీ సుమ్మీ
[14-249

పాలు తనపైఁ గారగా పడతులు నవ్వగాను
గేలికి లోనాయను జంగిలి కృష్ణుడు
[15-173

నంగడి జాణతనాలు నతులెల్ల నాడఁగాను
జంగిలి వలపులేల చల్లవచ్చేవూ
[17-3

[మా. ని. లో అల్పసైన్యాధిపతి, గోసమూహము, మంద, మృగముల సమూహము అన్న అర్థాలే యిచ్చారు.]

జంగిలింతే
జంగిలింతే సంసారము సాధించేది
లోకమెల్లా
అంగడి బడి జీవుని కలవు లేదయ్యా
[7-115

జంగిలి మనుజుఁడు
జంగిలి మనుజునకు సరుసఁబాపమే చవి
అంగలించవలదంటే నగ్గలమౌను
[9-1

జంగిలి విడెము
సరుసగూమందేఁ గాని జంగిలి విడేలలోన
వారిమొకుఁ జేయి చాఁచనోవరా నేను
[17-214

జంట జూజము
సరిబేసి మాటలాడ జంట జాజలా యివి
సిరులతో బెనఁగఁగ జెట్టిసాదనా
[13-121

జంటమొనసూది
సునరముగాదు జంటమొన
సూదిని రెంటి ముగ్గువ్వ నొక్కఁచే
[శృం. వృ. వ. శ. 73

జగజోగమాటలు
మఱియున్న జగజోగమాటలు మాని
తెలివవే చనుదెంచి తెలివవే గడియ
[వ. యో. వి. 4-969

జగజోలి
ఫలము వారలా కాక వనిమాలినట్టి
చలమువారలా వట్టి జగజోలి యేల
[వ. యో. వి. 7-1030

జగడగాడు
బిగిసి నామైనున్న పెనుకట్లుండఁగా
జగడగాండ్లు పగ చాటఁగను
[5-124

జగడించు
వనజాక్షి చూపులను వలరాజు తూపులను
యెనయకే జగడించె నిన్నాళ్లను
[12-36

గమితాన రేపుమాపుఁ గొసరాడించంగనేల
నముకాన దాని నన్ను జగడించ విడవరా
[17-227

జగజాగ
మగిడివచ్చిన సిగ్గుమాలుతు ననుచు
జగజాగ ముదుసలి సాదింపుచుండె
[4-302

జగజాఁగ
రమణుని సేఁతలు రచ్చల వేసితేను
రమణి అది జగజాఁగ గాక
[18-393

జజ్జరించు
దండి శ్రీ వెంకటపతి దాడిముట్టె నదెయిదె
బందుబందై జజ్జరించి పారరో దైతేయులు
[6-79

జట్టి
అట్టె మన్నింతువుగాన అనపెట్టియడిగితి
జట్టిగా మోహము నీకే సతిపై నయ్యా
[15-166

జట్టిగా నొనగూడు
జట్టిగా నొనగూడితే సంసారమే ఫలము
యిట్టె హరి దనకు నియ్యవలెఁగాని
[7-168

జట్టిగా మెరయు
రట్టడి శ్రీ వెంకటేశుఁ డిట్టె వీధులనెల్ల
జట్టిగామెరపేయట్టి సంభ్రమము లాయను
[8-161

జట్టిగొను
చదువులోనె హరినె జట్టిగొనవలెఁ గాక
మదముగప్పిన మీఁద మగుడ నది గలదా
[5-274

జట్టిగొనితొలె జరాసంధునిపై నదేతేరు
కొట్టి తొలె హంస డిభకులపైఁ దేరు
[6-110

అట్టె లోకమువారు అర్థకామపరులే
జట్టిగొని నీవైతే సర్వదాతవు
[7-72

పుట్టేటి జీవులు పొదలేటి జీవులు
జట్టిగొని రిదియే జగమెల్లా
[8-29

ఇట్టి యవివేకబుద్ధి యేపనికి వచ్చునిఁక
జట్టిగొని నా గుణము చక్కఁజేయఁగదవే
[8-189

జట్టిగొన్న దాసులకు శాంతసింహము
పట్టపు శ్రీవేంకట యోభళ నారసింహము
[11-120

జట్టి చేరగాఁడు
ఇట్టెకూడినందుకను యిచ్చగించవలెఁగాక
జట్టిచేరగానివలెనట వేఁటికే
[14-96

జట్టిమాయలు
పట్టపు శ్రీరమణ భవరోగ వైద్య
జట్టిమాయలతోడి శౌరికృష్ణ
[11-36

జడధి లోపలి యీఁత
నడిబెట్టె గటకటా సంసారము చూడ
జడధిలోపలి యీఁత సంసారము
[11-3-70

జడనువాపు
పాలుపడి నిన్నుఁజేరి పట్టి కొలిచినవారి
జాలిపాటు తొలఁగించి జడనువాపి
[11-32

జడిగొను
జడిగొన్న గుక్కిళ్లు చవిగొన్నయందాఁక
వాడలోమాటలు మోహముదుగునందాఁకా
[5-152

జడిగొని యెన్నఁడు బాయని
సంసారపు బంధంబుల
విడుమని వొక నిముషములో
విడిపించును యితఁడు
[5-177

జడిగొని యేకాంత లోకాంతమై
మతి సంగతి నాపు(డీత(డు
పొడలుచు వైదిక లౌకికముల నొక
పొత్తున(గుడుచును యీత(డు
[7–158

జనవేషము
జనవేషమేడ పారిజాతము దెచ్చినదేడ
తిని వెన్నముచ్చిమేడ దైవికమేడ
[7–195

జన్నెపట్టు
సంతతము నా వయసు జన్నెపట్టితి నీకు
యెంతైనా నా విన్నప మీడేరించవయ్యా
[15–270

జన్నెపట్టి పుట్టి జక్కగ(బెట్టిన
వెన్న దిన్నవా(డు వీ(డుగదె
[10–288

జవ్వాది మెత్తినది తన
జవ్వనమే జన్నెపట్టినది [12–315

జన్మకోట్లు
కొల(దిమీఱ జన్మకోట్ల(బెనగొని
తొల(గని నాలోని దురితము
[5–212

జపిత
జపితలు గొందరు శాస్త్రులు గొందరు
ప్రవత్తి గొందరు బలువులు [5–324

జమళి
జమళి వచ్యుతుని సమారాధనలు
విమలములే కాని వితథము గావు
[6–88

జమళి శ్రీవెంకటేశు సరసపూడిగానకు
తిమురుచునుండే యట్టి హనుమంతు(డా
[7–16

జమళి నీ యాయుధ లాంఛనము
మోచినప్పుడే
అమర(గాలదండము లవియెల్ల(బొలిచె
[8–12

నిమిషములో నిది నింగి(దిరిగాడేది
జమళిలోను వెలికి సరితూ(గేది
[9–60

జమళి సరసమాడ చన్నుల కస్తూరిపూత
అమరి నీ పురమున కడియాల మాయను
[13–132

చెమరించేవేటికే చెక్కునొక్కి యాత(డు
జమళి వే(డుకొని యిచ్చకమునేయ(గాను
[15–209

సమరతి నీ పాన్పుపై సరి నేనుండగాజాళి
జమళి(దమలోననె సన్న నేసేరు
[17–124

రమణితో నొకమాట రతి నాతో నొకమాట.
అమరదు యెన్న(డు నీ వాడకురా
కమలము వొక కన్ను కలువయు
వొక కన్ను
జమళి రండు నడప సాజమే నీకును
[17–173

తమకించే వింతలోన తలరావోలి నాతో
జమళి నక్కడే మేలు చల్లేవా వోరి
[17–203

జమళి క్రొమ్మెనల(జంచలపెట్టు కొప్పు
కమలారియై కళంకము లెన్ను మోము
[వ. యో. వి. 3–1554

జమళిపుట్టు
అమరుల జన్మములు నసురుల జన్మములు
జమళి(బుట్టినంతలో సరియౌనా
[6–44

జమళి పెండ్లికొడుకు
అండనె శ్రీవెంకటేశండె గోవింద రాజై
చండిదీర సిరికి భూసతికి నీవు
రెండుచేతుల యిద్దరికి(గా(గి లిచ్చిచ్చి
కొండుక జమళి పెండ్లి కొడుకవునైతివి
[13–183

జమళి భుజములు
తిమిర్చిమమ్ముఁ గావగ దిక్కాయి
మాకు నిలువ
జమళి భుజముల శంఖచక్రముల గలిగె
[8-3

జమళి విధులు
రమణి నేర్పు నేరములాయె
జమళివిధుల సరసపు విభుఁడా
[4-3

జమునోరిలో బ్రదుకు
జమునోరిలో బ్రదుకు సంసారము చూడ
చమురుదీసిన దివ్వె సంసారము
[11-3-70

జయంతి యగు
దాదాత రోహిణీ నక్షత్రము గూడిన రేయి
సాదించ లోకులకెల్లా జయంతి యాయను
[8-161

జయంతి పండుగ
హరి కర్మ్యము లీరో జయంతి పండుగ
సేయరో
కెరలి శ్రీవెంకటాద్రి కృష్ణుఁడితఁడు
[10-1

జయజయవెట్టు
సురలు జయజయవెట్ట నసురలెల్ల
మొరలెట్ట
సిరితో మెలఁగీ నరసింహదేవుఁడు
[6-228

జయపెటు
అనుచు లోకములెల్ల నదె జయవెట్టేరు
నినుఁ గొల్చితిఁ గావవే నీరజాక్షుఁడా
[6-111

ఎల్లవారలు జయపెట్ట నేలుచుండి
వినుతికెక్కిన యధిపుఁడు ఘనుఁడుదలఁప
[నీతి. శ. 30

జయలిడు
మొక్కరే మొక్కరే మీరు ముందు
ముందే జయలిడి
దక్కి శ్రీ వెంకటేశుఁడే తానైన దేవునికి
[7-145

జనులెల్ల జయలిడ సకలరాజ్యంబు
జనువడ నెంతయుఁ బాలించుచుండి
[వ. యో. వి. 5-35

ఇలయెల్ల జయలిడి నిష్టభోగముల
పలుపుచుండిరి మహోత్సాహంబు లెసఁగ
[అ. మ. క. 4502

జయలు వెట్టు
సంతతము నందరును జయలువెట్టఁగనీక
కాంతలిఁక వేరి నిన్నుఁ గాదనేరా
[14-286

జయవెట్టు
జగములెల్లా నీదేరె జయవెట్టి రిందరును
తగనేఁడు కృష్ణావతారమాయ నిదివో
[10-20

తొలియాదేఁ దిరుతేరు దుష్టులెల్లనణఁగఁగ
చాలుకొని శిష్టులెల్ల జయవెట్టఁగ
[10-178

సనకాదు లొకవంక జయవెట్టుచున్నారు
ఎనసి సురలు చేతులెత్తి మొక్కేరు
[11-174

జరగు
ఊరకె గుట్టుసేసుక వుండనీవయ్యా
పేరఁబెట్టి నటువంటి పెరుగెమా జరుగు
[1-7-344

జరచు
పొందుగా శ్రీ వెంకటేశ పూఁచి
నన్నుఁ గలసితి
చందముగా యిఁకనేమి జరసేమునిన్నును
[17-108

జరయు

సిరలేల యొత్తెను సిగ్గువడి వున్నవారి
జరసేటి వారు లేరా సారె వింతులు
[14-207

దొరలకె కాని లేదు తుంటతనము
జరసి నీతో నవ్వ సరి చానసా
[14-287

సారె నిన్ను వెంగమాడి జరయఁగ
నేరుతునా
ఆరీతినె నిన్నుఁ గొనియాడ నేర్తుఁగాక
[15-94

ఇందరు సవతులకు నేనె గురియా
సందడి నాతనినే జరయరాదా
[15-99

ఏఁటికి జాగులు నేసేరింకా మీరు
చాటిచెప్పి పతినిట్టె జరయరమ్మి
[17-309

సంతసాననే నీతో జరసి మాటాడఁగాను
వంతము దప్పినంటాఁ బలుకవు
[17-351

కాయము నాదే అట కర్తను నేనటనా
చాయకవిరావు నన్నే జరసేఁగాని
[10-58

జరాసంధునిఁ దోలిన తేరు

సమరములో జరాసంధునిఁ దోలిన తేరు
అమరుల వెనుబలమగు శౌరి తేరు
[6-227

జఱయు

వెఱగంది మోవినీకు విందుచెప్పేఁబో
నిన్ను
జఱసి నే గుక్కిళ్ళఁ జవిగొంటిబో
[15-59

మఱియొందూ గతిలేదు మనుష నీవేదిక్కు
జఱసి లక్ష్మిశ నీ శరణమే దిక్కు
[6-146

జఱిగొను

మరియు గృహా రామక్షేత్రంబులు
జఱిగొను మాయా జనకములు
[9-176

జలగవలె బీరుచు

లయించక లోభము జలఁగవలెఁ బీరుచఁగా
నియమించి మట్టుపెట్ట నేఁడు నాకు వసమా
[8-208

జలధిలోపలి మీను

జలధిలోపలి మీను జలధి దానౌనా
జలములాధారమైన జంతువుగాక
[5-139

జలధిలో వానలు

కెరలమీఁద మిక్కిలి నీ సేవలు
వరుస జలధిలో వానలు
[9-114

జలపూఁత బంగారు

చలువలోపలి వేఁడి సంసారము చూడ
జలపూఁత బంగారు సంసారము
[11-3-70

జలములోపలనున్న చందురు నీడ

జలములోపలనున్న చందురునీడవలె
సలుగడలఁ గదలీ నా మనసు
[11-53

జలుక

అలుకేది జలుకేది ఆకెయింటనున్న నన్ను
సొలసి చూచిన మారు చూడనా నేను
[15-32

[సణుఁగు, గొణుఁగు; వేసట, ఓప
అన్నట్లు అలుక, జలుక అని జంటగా
వాడుతారేమో అని ఈ సంకీర్తనలోని
ఇతరప్రయోగాలు చూస్తే అనిపిస్తోంది.]

జల్లిబట్టు

జవ్వనము తనసొమ్ము జల్లిఁ బట్టవచ్చునా
చివ్వనఁ దానే నాపై నేసవెట్టేఁ గాక
[18-472

జవకట్టినంత
వివరము మాలినట్టి వెఱ్ఱిదేహి తొల్లి
జవకట్టినంతేకాక చండి పోరనేఁటికే
[8-96

జవకట్టు
భవరోగములు పీడి పారఁగబెద్దలు మున్ను
జవకట్టి కొనిన నిచ్చలమైన మందు
[5-140

జవకట్టి పూర్వవాసనల సంసారమే
చవియె తాఁగాని ముక్తి చవిగాదు
[11-29

వివిధంబు లగు నేకవింశతి శ్రుతుల
జవకట్టినట్టి యా సప్తస్వరముల
[అ. మ. క. 2287

జవదాఁటు
చవిచేసుక యిటు జరిగెదము
జవదాఁటకురో సంసారులార
[9-253

జవళి
జవళి నీ పాదములే శరణము చొచ్చినాఁడ
తవిలి నీ చిత్తమింతే తరవాత నింకను
[6-106

చవికి కర్మం బనెడి చిచ్చు చొచ్చిన నాకు
జవళి నాచార్య కృప జలధియే దిక్కు
[6-146

యివియు నీమాయే యిన్నియు నీ యాజ్ఞలే
జవళిఁ బ్రాణులకెల్ల సమ్మతైనవి
[6-158

ఇవిగో మీమహిమలు యేమనిపొగడవచ్చు
జవళినెంచి చూచితే సరి బేసివంటివి
[7-58

తివిరి నన్ను నీకుక్షిఁ దెచ్చిడుకొన్నఫలము
జవళి నా నేరములు చక్కఁబెట్టఁ బడెను
[8-59

భువి శ్రీవెంకటమున నున్నాఁడిదె
జవళి వరంబుల సంతాయ జగము
[9-44

జవళి నాశాపాశములకుఁ గొడవలి
నవనీతచోరు నామంబొకటే
[10-16

భవనాసియేటి దండఁ బాదుకొని కూచుండి
జవళిదైత్యు పేగులు జందేలు వేసి
[10-162

చవికె లోపలనుండి చదురంగమాడ తాను
వువిద కిచ్చితివి నీ వుంగరము
జవళి నదే నిన్ను సారెఁ దలపించునని
తవిలి నీకెచ్చరించఁ దరవిచ్చె నిపుడు
[13-112

జవళి గన్నీరుతోడ చలపట్టుకుండఁగాను
తవిలి నీకింకా నేల దయపుట్టదు
[14-292

జవళి పంతాలవాఁడు
జవళిపంతాలవాఁడు శంఖుచక్రములవాఁడు
తివిరిన అహోబల దేవుఁడటె వీఁడు
[7-274

జవళి వేడుకలు
వవళించబోయి నీవేవరవయి వుండగఁజెలి
జవళి వేడుకలకు సంతసించెను
[17-153

జవళి శాస్త్రములు
భువిఁ దొల్లి లేరా పుణ్యము నేసినవారు
జవళి శాస్త్రములెల్లాఁ జదివినవారు లేరా
[7-261

జవ్వనపుఁ గాక
సతి కౌఁగిలొకటే జవ్వనపుఁ గాఁకరేచు
సుత కౌఁగి లొక వేరే సుఖమైతోఁచు
[6-163

జవ్వనపు ముక్కుగొయ్య
నగుబాటుగని జవ్వనపు ముక్కుగొయ్య
యగునట్టి ముదిమి వాయఁగజేసి నన్ను
[వ. యో. వి. 2-1043

జాగంటు
పుప్పటించి యాడకుండా పూరివారికెల్లాను
చప్పుడు జాగంటవేసి చాటుదములేవయ్యా
[14–222

జాజరకాఁడు
అంకుల చేతులవట్టి మానవేల పెట్టిని
వంకెలేని కొయ్యకాఁడు జాజరకాఁడు
[13–134

జాజరకానికి వంకోచవడరాదు
మొగమోట దూతకుఁ దగవుకాదు
[నీతి. శ. 38

జాజరగు
కళ్కానించేవు రతికి కడుఁదమకించే నేను
చక్కని యింతులమీఁద జాజకాయవలపు
[14–237

జాజరవంటు
వలరాజా వంపున వలపు వి త్తిన వంట
చలువై పున్నమనాఁటి జాజరపంట
[11–47

జాజరలో వాఁడు
వంతలోని జాణవు జాజరలో వాఁడవు
నింత లేదు నాకు నీకు విన్నప మిదయ్యా
[13–209

జాజరాడు
అల్లదె నీ రమణి ఆయ త్తమై వున్నది
పెల్లుగ జాజరాడఁ బిలిచీఁ బోవయ్యా
[17–172

జాజరలాడు
పవిత చూపులు కలువల వసంతము
ఘనమైన మోహము గంధము వసంతము
మనసులో కోరికలు మంచినీళ్ళవసంతము
పెనగిజాజరలాడఁ బిలిచీనయ్యా
[17–172

జాజుకొను
జలజలఁ జెమరించె జాజుకొన బులకించె
[14–290

జాడ జన్మము
నీడని మా యంతరాత్మ విష్ణుఁడు మా
జాడ జన్మ మతనికే నమర్పణము
[11–88

జాడదప్పి తిరుగు
తోఁడు నీదై యచ్యుతుఁడు
తొలఁగక వుండఁగాను
జాడదప్పి తిరిగేటి జాలి మాకేలా
[8–190

జాడలెత్తు
ఇల నీటిలో జాడలెత్తంగఁ జాలు
తలవరులను బిల్చి తచ్చాయఁ జూప
[వ. యో. వి. 7–973

జాణదేవర
ఇంతట నిద్దెవిచ్చేని యింతిగూడితేఁ గనక
వంతుకు నిన్ను జాణదేవర వనవచ్చును
[15–56

జాతరదైవాలు
జాతరదైవాల నిన్ను సరిగాఁ బూజింతురు
ఆతల వైష్ణవులు దాసనుకొందురు
[8–52

జాతిలేని జీవుఁడు
చేతనాత్మకుఁడట శ్రీ వెంకటేశ్వరుఁడు
జాతిలేని జీవునికి స్వతంత్ర మేది
[6–72

జామెక్కు
తెల్లవాటె జామెక్కె దేవతలు మునులు
అల్లనల్ల నంత నింత నదివో వారె
[4–25

వేకువజామున వెడలి జామెక్కు
దాఁక మిక్కిలి యెండ దాఁకంగ నడిచి
[అ. చ. 331

జాఱువడు
మాఱుమోమిదేఁటికి మంకుఁదనమి దేఁటికి
జాఱువాడ నే నవ్వితే వంతపించ వలదా
[13–43

జాలిదీరు
ఆలించు పాలించు ఆదిమ పురుషుడను
జాలి దీర నీకే శరణు చొచ్చితిమి
[11-43

జాలిపాటు
పాటుపడి నిన్నుఁ జేరి పట్టి కొలిచినవారి
జాలిపాటు తొలఁగించి జడను వాపి
[11-32

జాలిఁబడు
జాలిఁబదే నేతలు సంసారభోగములెల్లా
జాలిలేనివి విష్ణుని సంతతపు పూజలు
[7-8

యింకా శ్రీవెంకటేశుఁడితఁడేమాదేవుఁడని
సంకె లేకుండుముగాక జాలిఁ బడఁగలమా
[9-260

మేలెఱఁగి జవరాలి మెచ్చవద్దా
జాలిఁబడి నీవేల జంకించేవయ్యా
[18-410

జాలిఁబెట్టు
జాలిఁబెట్టి వెంకటేశ్వరుఁడు నన్నిదె రతి
నోలలాడించెను చూడరో పొందులు
[12-33

చల్లగాలి నిన్నును జాలిఁబెట్టె నంటా
వెల్లిగ నా కేలె లక్కే విఱచేవే
[12-208

జాలి రొప్పు
జాలిరొప్పితి వట్టి సటలనే యేపొద్దు
యేల మెచ్చ వింకాను యేమిసేతుమయ్యా
[9-267

జాళె
కొందరి జాళెలు నిండు కొందరికి
సొమ్ములవు
కొందరి పుణ్యాలఁ జేసుఁ గొందరి
పాపులఁ జేసు
[5-283

జి

జిగిమించు
పగయెల్ల నడఁచి జగము లేలుచును
జిగిమించిన నరసింహము
[10-75

జిగిమించ నాలోన శ్రీ వెంకటేశుఁడే
ఒగివాయ దెన్నఁడును బదుకవో మనసా
[10-228

జిగురుకంటె
వెగటైన విషయాల వేడుక పడకు మలి
జిగురుఁగంటెలు సుమీ చిత్తమ్మా
[16-1-12

జిడ్డుపెట్టు
పుట్టుచు నతఁడు నేప్పునఁ దల్లి జిడ్డు
పెట్టరమ్మని యుగ్గు పెట్టఁ బోయినను
[అ. వ. 223

జిబ్బిటియగు
వొచ్చిదైన వేదమార్గ మొల్లని
పుణ్యమంటేవు
జిబ్బిటాయ తపమేలె జీవుఁడు
[16-1-14

జివ్వాడు
చన్నుగొండల వ్రేఁగు సైరింపలేక
చిన్నారికేఁ దీఁగ జివ్వాడుచుండ
[వ. యో. వి. 4-596

జీ

జీతనాతములు
పగిదిఁ జెల్లించు నప్పగిది రాహుతుల
నగరిబంటుల జీతనాతంబులేలు
[ప. యో. వి. 3–1081

జీతాలువెట్టు
యెన్నఁగ బంట్ల నేలే యేలిక జీతాలువెట్టి
మన్నించి కాచుకొని మనిపినయట్లు
[7–109

జీనువ
ముదిత యెఱఁగు వింటే మొక్కలాన
వాలునమ్మా
చెదరని పెంపుదు చికిలివలె
సురతివుండిన యింటిచుట్టూఁదిరుగునమ్మా
చెదరని మతితోడ జీనువ వలెను
[16–2–115

జీరలగు
అలరు చెనకులచే నంగములు జీరలాయ
మలసి యిందుకు నిఁక మంత్రమేదాకో
[9–67

జీరవారు
పుక్కగోరిదాన నన్ను నొరసి చూడకురా
చెక్కలేద సోఁకినాను జీరవారీని
[18–375

జీరుకు బండ
మేరమీరె కోరికల మిసిమిచూడకు మవి
జీరుకు బండలాయి చిత్తమా
[16–1–12

జీవకోట్లు
ఇతని మఱచితిమి యెదుటనె యుండఁగ
యిన్నాళ్లను నేమెరఁగక
ప్రతి లే దితనికి జీవకోట్లకుఁ బ్రాణ
బంధుఁ డితఁడు
[9–17

జీర్ణవసతి
ఒక జీర్ణవసతిలో యోగసమాధి
నకలంక గతి నున్న యయ్యోగి కడక
[ప. యో. వి. 8–460

జుం

జుంటియీఁగ
వంతుకు నీ విట్టి జుంటి యీఁగవలె
వాడవాడనేల తిరిగేవయ్యా
[16–2–106
[జుంటీఁగ అనే రూపమే గాని విసంధిగా
ఈ రూపం నిఘంటువుల కెక్కలేదు.]

జుంటీఁగ కత
యీమేర శ్రీ వెంకటేశ్వరుని శరణనె
సోమరి కర్మ మంటితే జుంటీఁగ కతవును
[6–29

జుంజురించు
ముంజు గబ్బుల తుట్టుముదుక వెంట్రుకలు
జుంజురింపఁగ విదుర్చుచు జుఋమనుచు
[అ. మ. క. 2090

జుట్టెఁడు యినుము
జుట్టెడు యినుము నమ్మి సొరిది
నొక్కఁడు భూమిఁ
గట్టిడి భయములెల్లఁ గడవఁగాను
[5–254

జునుఁగు
చట్టపు సంబంధాన సోఁకితే పరబాధలు
చుట్టుకోక లోనుగాక జునుఁగుచే బుద్ధి
[6–195

జునుగు
పెనఁగలు జునుగులుఁ బెట్టేవు పిలువఁగ
పనిమాలిన పని బలువమ్మా
[17–339

జూ

జూజము
సొగసి యెంత వరాకో జూజాలశ్ట్ఘ ఆదేని
[18–20

జూజరి
శ్రీ వెంకటేశ నీవు చేరి కూడఁగానె కని
సోవలుగా మొరఁగితే జూజరి నేను
[15–3

జూటరి
నీటున శ్రీవెంకటేశ నినుఁగనియింతలోనె
జూటరినై యింతలోనె సుజ్ఞానినైతి
[5–226

కోటి చదువగవచ్చు కోపము నిలుపరాదు
జూటరై వొకఁడు దన్ను సోఁకనాడితేను
[7–240

చూడవే యిప్పటి నేనే జూటరినట
జాడలు తాఁగట్టిన పచ్చాడమె యెరుఁగు
[17–246

జూటుఁదనము
చాటిచెప్పి నింతే కాక సాదుఁ
గొయ్యతనమున
జూటుఁదనమున నిన్ను సూడువట్టవచ్చెనా
[14–213

జూటుదనాలవాఁడు
జూటుఁదనాలవాఁడవు సుగ్రీవ నారసింహా
పాటించి నిన్ను నేము పంగించేవారమా
[10– 64

జె

జెట్టిపోరు
జెట్టిపోరునఁ దన్నుఁ జెనకవచ్చిన వానిఁ
బట్టి చంపినవాడు పసిబిడ్డా
[16–1–11

జెట్టిసాదన
సరిబేసి మాటలాడ జంటజూజాలా యవి
నిరులతోఁ బెనగఁగ జెట్టి సాదనా
[13–121

జెడగట్టు
చిగురుఁ బాదాల నిగ్గు జెడగట్టెనో అప్పటి
తగియల్లదె తులసి దండవలె నున్నది
[13–218

జెడలు
గడగడ వడఁకేటి గండస్థలములు
జెడలు గదలిచీ శ్రీ నరసింహము
[9–278

జే

జేడవెట్టు
నినుపుగాఁ గావేరి నీరు గారెమునఁ
దనివారనెత్తి యంతట జేడవెట్టి
[ప. యో. వి. 4–76

జేవుఱు ముద్ద
మోమెల్ల జేవుఱుముద్ద చందమున
సోమించఁగణి కృష్ణుఁజూచి యిట్లనియె
[ప. యో. వి. 2–1253

జొ

జొత్తు
కొత్తగా శ్రీవెంకటేశ కూడవింకకుముందు
జొత్తుల చెమట చెలిఁ జూతువు రావయ్యా
[14–144

జో

జోక
మాకేమి బుద్ధి చెప్పేవు మాటిమాటికి
జోకలతో నీ వాపెకు చట్టమవే కావా
[14–116

జోడుకోడెలు
నల్లనివాఁడు కృష్ణుఁడు తెల్లనివాఁడు
రాముఁడు
అల్లదివో జోడుకోడెలై వున్నారు
[8–4

జోడు జోడు గూడు
జోడుజోడు గూడదాయ
చౌక్కఁదనము మానదాయ
యేడకేడ తలపోఁత యెంతనేపె దైవమా
[5–128

జోడు దొడుగు
యేకటతో శ్రీవెంకటేశుఁడెతానన్నుఁగూడె
సోఁకె చన్నుమొనలకు జోడు దొడిగీని
[15–238

జోతాలు
చిట్టి నీ బంగారు చేతుల హరికి
బెట్టుమా జోతాలు ప్రియము రెట్టింప
[వ. యో. వి. 3–189

జోలిదవ్వు
ఏలోకమున లేఁడు యింతటిదైవము మరి
జోలిదవ్వి తవ్వి యెంత సోదించినాను
[8–102

ప్రత్యక్షమే మాకుఁ బ్రమాణము
సత్యరూప దవ్వి జాలిఁబడనోపము
[10–122

జోలిఁబెట్టు
ఎంతకత నడిపితి వేమి జోలిఁబెట్టితివి
చింతించ లోకములు నీ చేతివే కావా
[7–81

ఆదట దయదలఁచి యాదరించినంతెచాలు
సోదించి యాఁతనినంత జోలిఁబెట్టఁజాలను
[13–5

జోలిఁబెట్టి పూరకై నా సొరిదిఁ బెనఁగరాదు
యీ లీల వొకరొకరు యెనయుటే తగును
[18–178

ఠు

ఠుమర
ఘనమగు కోరలు కరాళ వదనము
చెనకుచు గొడనేటి జిహ్వాయును
నినుపుఁగ టమరలు (?) నిటలలోచనము
నొనరఁగ గొలుపై యున్నాఁడు వాఁడే
[6–113

టా

టా [కొను ధాతువు-శత్రర్థకంలో వచ్చేది]
నిద్దురగఁటికిరాఁగా నీచేఁతలుదాఁచుకొంటా
వద్దఁగూచుండినదె వరుసా నాకు
[15–229

ఠే

ఠేను
తనరుఁ గొండల తరతరము నా వురము
మినుకు వజ్రపుఠేను(?) మించు నామేను
[15–17

డా

డాగుమోయు
చేకొని నీ సాకారచింత యేడ నేనేడ
పైకొని నీ డాగుమోచి బ్రదికితిఁ జాలదా
[6–169

యేమిటాఁ జిక్కవు నీవు
యింత దేవుఁడవు గాన
కామించి నీ డాగుమోచి గతిగనేను
[9–166

అరుతఁ గట్టిన తాళి యవె వనమాలికలు
సరుస మోఁచినడాగు శంఖచక్రములు
[10–113

డాగువెట్టు
నెట్టన నైదుగురికి నేము డాగువెట్టేము
చుట్టిచుట్టి వీడుబట్టు చూపి వున్నది
[9–198

డాగు వేసుకొను
వెనకటి సంసారము విడువక వుండఁగాను
వినయాన నీ డాగు వేసుకొంటిని
[11–189

ఢాగులు మోచుకొను
కోరి మా భుజముల డాగులు
మోచుకున్నారము
ధారుణిలోపల మమ్ము దయఁజూచుఁగాక
[6–101

డాగులు మోయు
కొలిచిన పతి చేకొని రక్షించును అని
కొలిచితిని డాగులు మోసి
[2–8

డీ

డీలుపడు
ప్రకృతి వాసన డీలుపడుచు నజ్ఞాన
నికర వారిధుల మునింగి తేలుచును
[వ. యో. వి. 421

డుం

డుక్కులుదూరు
డొక్కలు చెరబారి డుక్కులు దూరి
గుక్కుమిక్కనుచు డగ్గుత్తికల్వడగ
[ఉ. క. 938

త

తంగు
ఎవ్వఁడో వీఁడేల తంగి వచ్చి
నవ్వీ నవ్వీ నాతోనే
[12–175

తంగేటి జున్ను
ధనధాన్య సంగతి తంగేటి జున్ను
గొనబైన ప్రాయంబు కొంగుపసిండి
[వ. యో. వి. 3–712

తండము తండమగు
దండము వెట్టెదన్ వలపు
తండము తండముగాఁ దొడంగెను
[శృం. వృ. వ. శ. 29

తండుముండగు
కొండవంటి యాసతోడ కోరక తాను
నుండితేను
తండుముండై లంపటాలు తగినీనా తనకు
[16–1–30

తండుముండు
కొండో నుయ్యో కుమతులాల
తండుముండు తట్టుముట్టు తాఁకైనఁగనుఁడి
[5-102

తండుముండుపడు
కొండలవంటికరళ్లు కోరిక లెందుచూచినా
తండుముండు పడేవారే దాఁటలేరెవ్వరును
[6–56

తండోపతండములు
తండోపతండములై తలమోపులు పనులు
చండివెట్టి పనిగొను సంసారము
[8–111

తంపర
తంపి నీ చుట్టరికము తామెరకంటె దంపర
[15–89

తంపి
సొంపుల నీ యిచ్చకాలు చుక్కలకంటె గనము
గుంపెన నీ గుణమె కొంచెముగాని
తంపి నీ చుట్టరికము తామెరకంటె దంపర
యింపు నీ వలపె యారడిన్నిటిలో గాని
[15–89

తకపికలు
ప్రకృతికాతుమదాను పరమాత్ముఁ డాతఁడు
తకపికలై మురియఁ దనకేల
[8–132

ప్రకటించి రమ్మనుచు పాదాలువట్టునాఆపె
తకపికలుగను ముందలపట్టఁబోలు
[15–267

తక్కరి విద్య
తక్కరివిద్యలు యేమీఁదలఁచకుమీఅయ్య
చిక్కఁడా వలచిన చేతిలోని దానను
[14–145

తక్కరీఁడు
తక్కరీఁ డంటిఁ గదవేదంట వీఁడంటి గదవే
అక్కడి కతలే చెప్పినంటిఁగదవే
[17–266

తక్కరించు
ఇంత బాఁతిపదేవానినేల మాకుఁ దక్కరించ
చెంత నిదే వెన్న బిట్టిఁ జిబ్బెడేసి వలపు
[13–180

తక్కించు
చిక్కక హిరణ్యకశిపు నాత్మలో నుండక
తక్కించి నీవెడసితే తానే పొలియఁడా
[7–81

తకుమాఱు సేయు
తనునొత్తి సేయనే తకుమాఱు సేయు
ననువునఁ గొనగోళ్ళ నలగుబ్బ బొత్తి
[అ. మ. క. 2457

తక్కు
వొక్క జంగ చాఁచినాఁడు వొగిఁ దూర్పు పడమర
తక్కక భుజా లుబ్బించె దక్షిణోత్త రాలు నింద
[7–116

తక్కులబెట్టు
ఒక్కలాగు వాఁడవా యోరి యిట్టి
తక్కులం బెట్టితి నన్ను దగిలించి నీవు
[4–6

ఎక్కడఁ గడచే రీ నరులు
తక్కులఁ బెట్టేరు తరుణులు భువిని
[9–6

తగడుగొను
అగపడి జిగి హాళాహాళిగాఁగ బిగిసి
తగడుగొన్నట్టి రత్నపుతేవ నలరి
[అ. మ. క. 5283

తగవరి
చెంతల నాతని మాటే చెల్లఁబెట్ట వచ్చేను
యెంత తగవరివే యేవే నీవు
[14–136

తగవు
నిన్నుమీర నోపను నే నెటువలెనుండిన
అన్నిటానే నీకే లోనవుతే నా తగవు
[17–544

తగవుకుఁ దీయు
తలచేటి నా మనసే నీకును ధనముగాఁ గప్పము వెట్టితిని
పలుమరు నన్నును తగవుకుఁ దియ్యక
వరమాత్మా నను గావగదే
[7–68

తగినపాటనే తనియు
అగపడి శ్రీ వెంకటాధిపు కృపచే
తగిన పాటనే తనిసేమయ్యా
[9–165

తగు తగదను
తలఁచి యెవ్వరినేఁ దగుఁ దనలేను
కొలఁది జీవుఁడ నింతే కొనమొదలెఱఁగ
[9-248

తగుమానము
ద్వాపరము లెట్లుండు తగుమాన మెట్లుండు
కోపము లెట్లుండు కొఱఁత లెట్లుండు
[4-27

తగులనాడు
దగ్గరి నిన్నెవ్వరైనాఁ దగుల నాడిననూ
ఎగ్గెఱుంగ కెందుకైనా నేఁగకుండేవా
[4-39

తగులమి
జిగిఁ గలయికలకు గుఱి సిగ్గు
విడుచు మెచెలియ
తగులమికి గుఱి యేకతముల వునికే
[13-35

తగులము
తలచిన యట్లనె తగులము
దలపులు నెలకొన్నవారి కెల్లాను
[14-264

తగులాటమగు
తలఁపులోపలి రతుల దమకించఁబోయినను
తలఁపు వలపులకెల్లఁ దగులాటమాయ
[4-155

తగులాయము
తగులాయ మైనందుకే తమకింతు
రెప్పుడును
నగవుల తేటలకే ననుపొడుదు
[13-105

నేరిపె నన్నియుఁ దానెయ్యమున నేఁగూడితి
తాపుకాణించఁగఁబోతే తగులాయమె
[14-263

తగులు
దరిచేపటాలేదు తగులులేదు నానాఁడు
నరకమే కురిసీని నా బ్రదుకు
[8-110

ఆతఁడే యెరుఁగును అంకెలైన తగులు
చేతిలో వున్నదిది చెప్పరాని తగులు
[13-200

తగులు చేయు
ప్రతిలేని దురితము పాలుసేయక
నన్నుఁ బాలించవైతివో కర్మమా
తతితోడ నాత్మ పరితాపంబు తోడు
తను తగులేల సేసితో కర్మమా
[5-187

తగులువడు
యెందుసు దగులువడ కేకరూపని నిన్ను
కందువఁ గొలుచువాఁడె ఘనపుణ్యుఁడు
[9-255

తగులువీఁడు
తనువుతో భోగాలు తగులు వీఁడగలేము
వెనక కర్మపాశాలు వీడించుకోఁ గలమా
[9-260

తగులైయుండు
జగము లేలేటివాఁడు సంసారి జేసినవాఁడు
తగులైయుండినవాఁడు తానేకాఁడా
[7-243

తగులైవుండు
నానావిధులను బొరలి యలపుతో
నలి నే నిద్రించేటప్పుడు
తానును ఆ పరిమాణంబులకు
తగులైవుండును యీతఁడు
[9-17

తగ్గు ముగ్గులగు
తగ్గుముగ్గులైన వేళ తలచినవారెల్ల
సిగ్గుబాటుకాక తమ్ముఁ జేరవచ్చేరా
[11-3-81

తగ్గు, మొగ్గు
తలవంచుకుండినాను తగ్గులేదు మొగ్గులేదు
పలుక వుండినాను భయములేదు
[17-15

అగ్గమై శ్రీవేంకటేశ అన్నిటా
నిన్నపె గూడె
తగ్గుమొగ్గులేనిది దయనుండ నేర్చునూ
[18-159

తగ్గుల మొగ్గుల సేతలు
సిగ్గులు దొలఁగని యాసలఁ జిక్కి
కదా దుర్మానపు
సిగ్గుల మొగ్గులచేతను చిక్కువడిరి జనులు
సిగ్గులు దొలఁగుట యెన్నఁడు చిత్తము
లోనొ చెన్నఁడు
తగ్గుల మొగ్గులసేఁతలు తలఁగుట
లెన్నఁడొకో
[5-78

తచ్చన
వచ్చిరాని పదముకంటివో వలపు
తచ్చన మాటలవంటి తమివలపు
[13-212

తక్కుల నీ గుట్టకు తచ్చన సన్నలకు
వొక్కమాటె యీపనుల కోపుదుజా నేను
[14-202

వచ్చి వచ్చి రమణుఁడు వాకిట నేల నిలిచె
తచ్చనలెల్లాఁ దెలిపె దగ్గరి రమ్మనవే
[14-57

తచ్చన లెంచు
యెక్కడనైనాఁ జేయి యెకసక్యాలు
తక్కిన వారితోడ తచ్చన లెంచకయ్యా
[18-1

తచ్చన వినయము
మెచ్చిమెచ్చినాతో నమ్మిక మాఁటలాడేవు
తచ్చన వినయాల యాతఁడవు గాదా
[16-2-19

తచ్చిచూచు
అమరఁ దట్టు పుణుఁగు అవధరించఁగాను
తమితోఁ బోలికలెల్లఁ దచ్చి చూడఁగా
[8-166

తచ్చి చూచేది తన్నుల దాసులమీదికరుణ
రచ్చకెక్కఁ గలశాపురము
హనుమంతుఁడు
[8-232

వచ్చిగరికెకాలము ప్రపంచములో బ్రదుకు
తచ్చిచూచేటి సూత్రము తన జ్ఞానము
[10-24

తచ్చిచూచితేఁ జాలుదైవమే కలఁడుగాక
హెచ్చిన మాయలఁ బడనేల మాకు నికను
[16-1-35

తచ్చి తలఁచు
చెచ్చెర మనసిది శ్రీ వేంకటేశ్వరుఁ
దచ్చి తలచఁగా దరి చేరెడిని
[8-47

తచ్చివేయు
ముచ్చటదీరదు తన మొగము చూచిన
దాఁకా
తచ్చివేసి నేనుండఁగ తనకేపె వెఱపు
[15-150

తటతట నదరు
కుటిలదేహియై కుత్తికఁ బ్రాణము
తటతట నదరఁగ దలచీనా
[5-207

తటుకన
ఇటు నిను దెలియఁగ నెంతటివారము
తటుకన నాసలఁ దగులుట గాకా
[7-71

తట్టుపడు
ఘనుఁడ శ్రీవేంకటేశ కమ్మర నీకృపచేతఁ
దనిసి యే విధులనుఁ దట్టువడనైతి
[6-27

ఏమిసేతుదైవమా యెన్నఁడుగరుణించేవో
దామెన సంసారములోఁ దట్టుపడే మనసు
[6-105

యెడగువ్వతలచూప నీకుండను బ్టై
పడు నెండవడి బెట్టువడిఁ దట్టు పడుచు
[ప. యో. వి. 7–268

తట్టుపుణుఁగు
సొలసి సొలసి నీతో జోడై వుండేటివేళ
తవిదుఁదోడి చూపులే తట్టుపుణుఁగు
[13–129

తాలిమితో జాలువారీ తట్టుపుణుఁగపిగోరే
పోలింపఁ బుణుంగుకపు పురుషోత్తమునికి
[14–153

తట్టు ముట్టు
కొండో సుయ్యో కుమతులాల
తండుముండు తట్టుముట్టు తాఁకై నగనుఁడి
[5–102

గట్టిగా శ్రీ వెంకటేశు కైంకర్యమే సేసి
తట్టుముట్టు లేనిదే తగ నిజభక్తి
[7–235

తట్టుముట్టు పడు
దక్కనివి గోరనేల తట్టుముట్టు పడనేల
చిక్కినంతకే సంతసించరాదా
[11–131

తట్టుముట్టు సేయు
యిట్టి శ్రీ వెంకటేశ యింతలో గూడితివీపెఁ
తట్టుముట్టు సేయకిట్టి దయఁజూడరాదా
[17–524

తట్టువడు
తట్టువడ లోకమెల్లఁ దప్పుకొనినా లేదు
తెట్టఁదెరువున నోరు దెఱచినా లేదు
[5–55

ముట్టుకొన్న యింద్రియాల ముదిసి
ముదిసి రాఁగా
తట్టువడి తనమేను తానె మరచె
[7–146

తట్టువడ్డ జీవునికి దైవము శ్రీహరియని
యిట్టె మొరయిడిరి యింద్రాదులు
[9–280

ఇట్టెసరి సారికేదియు లేదాయ
తట్టువడుటేకాని దరిచేరలేదు
[11–2–26

తట్టువడ లోకమెల్లఁ దప్పుకొన్న లేదు
తెట్టదెరువున నోరు దెరచిన లేదు
[11–2–29

తడతాఁకులు
అడవుల వెన్నెల లారడి బమకులు
తడతాకుల పరితాపములు
[5–24

కడగనుటే సౌఖ్యముగాక యీ
తడతాఁకుల నెందరు చనరిట్లా
[5–163

పగగొని తిరిగేటి జన్మపు బాధలు
తనకే కాలము
తగు సుఖమెక్కడ నున్నది తడ
తాఁకులె కాక
[5–209

అదియ నదియనయ్య యఖిలలోకైకనాథ
తడతాఁకుల తాపత్రయము మానుపుటకు
[11–121

జడిసివుండిన నీతో చనవు చెప్పుటకంటే
కడకాఁకులఁ బొరపే తడవకు మమ్మను
[17–327

తడవు
హరి నారాయణ యనియెడి నోరను
ధర నితరులపేళ్లు దడవుపెట్టు
[9–167

తడిపాఁత మెడగోఁత
తడిపాఁత మెడగోఁత తలఁపు
విషయాసక్తి
గుడిమీఁది తరువు అలకులము
(అలుగులము ?) ప్రాణులకు
[11–3–38

తడిసూళ్లు

తెల్లని కప్పున కాపు తెఱవు నవ్వులగూడి
పొల్లుగాని పుష్పాళ్ళ పోగులాయను
మెల్లని నీవు రూపుల మించుల రవలురేగి
వొల్లని తడిసూళ్లు వొత్తులాయను
[13–137

తడుము

అతని సముఁగావో చిత్రగుప్త నాయందలి
యోఁగాము లన్నియును
అతఁడే మీకు త్తరము చెప్పెడిని
యన్నిటికిని మునుఁ దడవకుమీ
[7–60

తత్తరపరచు

చిత్తవికారము జీవులపాపము
తత్తరపరచక తరయ దిది
[5–122

తత్తరీఁడు

నొత్తి శ్రీవెంకటేశుఁడు వాడిదట్టి
నన్నుఁ గూడె
తత్తరీఁడు మాటచెప్పె దగ్గరి రమ్మనవే
[15–57

తనకుఁదానె వచ్చు

అనుభవమునకుఁ బ్రాప్తియైనది
తనుకుఁదానె వచ్చి తగిలి కాని పోదు
[5–6

తని

చిలుకవే నవ్వులు సెలవుల నాది యేవే
బలిమిఁ జిలుక తని వంజరాన నున్నది
[13–208

తనివి ఆకు

వొక్కమాటె నవ్వు నవ్వి వొడివట్టి
తీసి నన్ను
తక్కులఁ బెట్టినదె తనివారెనా
[15–229

తనివెఱుంగని యాస

తనివెఱుంగని యాస తరుణి వేడుక గదా
నినుపులై రతులు పెన్నిధులాయెను
[4–135

తనివోవు

తనివోని యాగతంత్రములు లక్షల సంఖ్య
అనఘుఁడై చేసిన యటమీఁద
జననము లన్నిట జనియించి పరము పా
వనుఁడై మటికదా వైష్ణవుఁడౌట
[5–86

తనివోక మనసులో తన వెట్టిగానఁడు
ఘనుఁడు శ్రీవెంకటేశుఁ గానబొయ్యీనా
[8–135

నీవే యెరిఁగి సేయు నీ చిత్తమువచ్చినట్టు
తావులఁ గొసరేనన్నా తనివోదు నాకు
[8–188

తనువు వేఁచు

పనిమాలిన యీ పలు లంపటముల
తనువు వేఁచు టెంతషని యిట్లు
[5–167

తన్నుఁదానె

నెలపై శ్రీవెంకటేశ నిన్నుఁ గూడె
తన్నుఁదానె
అలమి పైకొనవయ్య అప్పటికి నీవు
[17–298

తన్నువడు

తగిలి భీష్ముఁడు శరతల్పమందునుండఁడా
అగడై విభీషణుఁడు అన్నచేఁ
దన్ను వడఁడా
[8–245

తప్పకన్ను

తప్పకన్నును బట్టతల గూని పీఁపు
పుప్పిగోళ్లను నీచపోయిన కాళ్ళు
[ప. యో. వి. 4–753

తప్పఁ దెలియు
వేదార్థముదప్పఁదెలిసినవిద్వాంసునివంటిది
పాదుగఁ జదువక తక్కించఁబోవు
పాండిత్యము వంటిది
[7–86

తప్పఁదోయు
తప్పఁదోయవే దైవశిఖామణి
యిప్పుడు నీకృప నెనసితి నేను
[5–272

తప్పి సేయు
బాలకివి నీ విపుడు ప్రౌఢనాయకుఁ డతఁడు
తాలిమి నీయదకుఁ దప్పి వేసేనా
[17–448

తప్పుగాలి
కాయపువోడ తప్పుగాలి విసరినవేళ
పోయినట్టే పోనిచ్చి పొనుఁగుటగాక
[11–79

తప్పుఁదెరువు
ఒక్కఁడే దైవం బున్నతుఁ డితఁడు
తక్కిన తలఁపులు తప్పుఁ దెరువులు
[9–274

తప్పుఁదోవులు
తారుమారు తాఁకునోఁకు తప్పుఁ
దోవు లిన్నియు
వారపారులేనివెల్ల వొక్కటెకా నిజము
[5–91

తమకి
పువ్వువంటి నా వయసు పూఁచి
నీపైఁ జల్లఁగానె
తవ్వేవు జాణతనాలు తమకి వౌదువు
[15–225

తమిపుట్టు
మెండుగాఁ బరకాంతల మీఁది
తమి వుట్టితేను
అందుకాచందుకు భ్రమయకుండుటే బుద్ధి
[6–195

తమిరేఁచు
మలసి యా చూపులు మనసునఁ దగిలించు
తలఁపు మాటలాడఁ దమి రేఁచును
[7–33

తమ్మచిట్టము
జీబుకొల్పుచుఁ దమ్మ చిట్టంబుగట్టి
గాటకోరిందలఁ గడు దట్టమైన
[వ. యో. వి. 7–97

తమ్మ పడిగము
పతి వదనము తమ్మ పడిగమాయె నీకు
మతిఁ జలకుంకా నీకు మానదటకే
[15–106

తరకాఁడు
తరుణకూటమి గంటే దప్పిదీర్చనే వలె
తరకాని వలెనుంటె తమియాడది
[13–227

[వేఁటకాఁడు, మాసటీఁడు కోవలోని మాట కాబోలు. 'వేటకానివలె నుంటె వేడుకేది' 'మాసటీని వలెనుంటె మచ్చి కేదది' అని మిగతా చరణాలలో వుంది]

తరఁగుమొరఁగులు
హరిభక్తి వోడయెక్కినట్టి వారలేకాని
తరఁగు మొరఁగులను దాఁటలే రెవ్వరును
[6–56

తరతరము
గరిమల శ్రీ వెంకటపతిఁ గొలిచితి
తరతర మిందే దక్కితిమయ్యా
[9–155

తరమిడు
తరిత్రాడు తరువ తరమిడి
తిరుగుట తిరియుట యుదిరము
తెరలుట తెరవున్
[రేఫ. ఱ. 26

తరవాటు

వారక యొక తరవాటు చేకొనుచు
నీరజోదరుల వర్ణించి వర్ణించి
[ప. యో. వి. 3-460

తరవాయిగొను

పురుష జంతువులెల్ల యీఁడు జంతువుల
తరవాయిగొని వెంటఁ దగులుఁ గాని
[10-134

తరితేపు సేయు

తెరవనిదె కరుణించె దేవుఁడేనాయకుఁడు
తరితేపు సేయఁగాని తలఁపులో నుండు
[12-343

తరవిడు

తరవిడి వెనక ముందరి ధనంబునకు
హరువుగై కొనుఁడు లేదనిన నా గడుసు
[ప. యో. వి. 6-257

తరవు

చవికె లోపలనుండి చదురంగమాడుతాను
వువిద కిచ్చితివి నీ వుంగరము
జవళినదే నిన్నుసారెఁ దలపించునని
తవిలి నీకెచ్చరించఁ దరవిచ్చె నిపుడు
[13-112

తానుచూచినంతె చాలు తరవులు వెట్టకురే
మేనులు సోఁకిని మీఁద మించీఁ గాని
[17-305

తరవులు పెట్టు

సాహసభూతము ఘన హింసలకే
చూఁపించి జేయి
దాహపుటాసలు వెనకముందరల
తరవులు వెట్టీని
[7-66

తనువికారములు తరవులు వెట్టిన
కొనయెదుకైనా కొరతవడు
[11-106

దండనున్నవతిఁ దరవులు వెట్టపు
నిండు రాజసము నీదమ్మా
[17-381

తానే వచ్చీగాని తరవులు వెట్టకురే
మోనమునఁ జెలులాల మొక్కరే మీరు
[18-148

తరితీపు

తరితీపువలనఁ జిత్తభ్రాంతి తగఁగలిగె
విరహంబు వలనఁ బరవేదనలుఁ గలిగె
[5-71

దవ్వులమాటలు వినే తరితీపు వేడుకే
యివ్వల నన్నుఁ గూడితి విదీ వేడుకే
[18-244

తెంచివేయని తరితీపుఁ గోరికలఁ
గలకొన విహరించెఁ గాంతకై తగిలి
[చ క్ర. మం. 62

తరితీపులు

తరితీపు లెట్లుండు తాలుము లెట్లుండు
గరువంబు లెట్లుండు కసరు లెట్లుండు
[4-27

చిఱునగవు మాటలకుఁ జిత్తగించితిఁగాని
తరితీపులని లోను దలఁపలేనైతి
[5-30

కలుగునే తనివి బహుపదార్థములు
గక్కున నంగళ్లను జూచి
కొలఁదిమీఱఁ గడు తరితీపులతో
కోరుచు నోరూరం గాక
[6-190

తరితీపులైయుండు

అరతఁ జేసే విన్నపా లడియాసలై
యుండు
తరితీపులై యుండు దవ్వులవిన్నపములూ
[18-125

తరిత్రాడు
తరిత్రాడు తరువ తరమిడి
తిరుగుట తిరియుటయు దిరసు
తెరలుట తెరువుక
[రేఫ. ఱ. 26

తరువులువెట్టు
వరుఁడవే యలపరాత్పరుఁడవే యనుచుఁ
దరుచుగా గోపికల తరువులువెట్ట
[అ. మ. క. 2333

తఱచు టూరుపులు
మఱలు దేహియై మఱచి వున్నయెడ
తఱచు టూరుపులఁ దలఁచీనా
[5-207

తఱవాయి
నెఱి నరకములో నానితివియుఁ గొన్నాళ్ళ
తఱవాయి దెలుసుకో దానికేమి
[9-42

తలకిందగు
కోవిలపలకదు కొమ్మావి లతల
దైవిక మిదివో తలకిందాయ
[12-44

తలకూడు
గుణములెల్ల నిరుణముగాక
తలకూడదు శాంతంబు
అనువున కనువై అంతయుఁ దాఁగక
ఆనందము లేదు
[5-276

తలచిన తలఁపులు దలకూడె
వెలుపలె లోపల వెరగిఁ కొనవే
[15-276

తలకెత్తు
వసముగాని పనివడిఁ దలకెత్తుక
అసురుసుర గానిదది సుఖము
[9-256

తలకెక్కు
తలకెక్కెఁగదె దీని తనువికారములు
పొలుపైన నెరులు కొప్పున జారెను
[4-13

కానిమ్మనియాపెరాఁగా కాఁగిటనీవుంచఁగా
కానమై నా వలపు తలకెక్కెను
[17-568

తలకెత్తుకొను
చక్కజ్ఞానియైనవాఁడు పారార్థము
వేదమందు
తక్కక చేకొనుఁగాక తలకెత్తుకొనునా
[6-186

తలకొను
కలుషంపు దుర్మదము గడచినప్పుడు గదా
తలకొన్న మోక్షంబు తనకుఁ జేవదుట
[6-104

తలకొను కాలత్రయ ధర్మంబును
అలరఁగ నారాయణుని మహిమలె
[7-111

తలగుండు గండఁడు
మారీచసుబాహు మదమర్దన తాటకాహర
కూరేంద్రజిత్తు తలగుండు గండా (?)
[6-220

సోదించు మారీచుని తలగుండు గండ
ఆదినారాయణ యసురభంజనా
[11-5

కొలమై (?) బరుని తలగుండుగండరామా
చలమరి సమరపు జయరామ రామా
[11-62

తలఁజుట్టుట
పలు లంపటములచేఁ బడుట దుఃఖంబులు
తలఁజుట్టుటేకాక తనకేమి కలదు
[5-92

తల తడియార్చుచందము
తలతడియార్చుచందము దోఁప మౌని
కులసాధుసోఁకంగఁ గ్రొమ్ముడి విడిచి
[ప. యో. వి. 4-653

తల తిక్క
వాక్కొక్కనాటి వద్దె వాదిగీఁగాని తల
తిక్క గొన్నిపాపములు దీరకపోయను
[16-1-6

తలను వేఁగు
నీ తలనే వేఁగెనా నిన్ను దూరఁ బనిలేదు
జాతిఁ బుల్లఁదీఁగెలకు సారె వలుగుదురు
[13-50

తలనె వేఁగు
నీ తలనె వేఁగినా నిందు భోగాలు
కాతరపుఁ దమకము కాదనఁగఁ గలవా
[15-170

తలపట్టు
తలపట్టుతోనుందాన దగ్గరకు రాకురా
తలఁపట్టి నీమీదఁ దగులాయెనే
[15-48

తలపట్టు పెట్టుకొను
తలఁబట్టు పెట్టుకొంటిఁ దతి గా దీ వేళను
పొలసి మాయ త్త నేఁడు పొరుగింట
నున్నది
[17-476

తలపులకొనవాఁడు
తలఁచిచూచినాను తనలోనే మఱచిన(నా?)
తలఁపుల కొనవాఁడు దైవమొకతె
[9-91

తలపువాఁడు
తలపూవాడని తరుణినే నేను, నే
నలరుఁజవికలోని యాకెనే కదే
[4-105

తలఁపెట్టు
చిక్కని నీ మాటలకే చెమరించె మే నెల్లా
తక్కిన చేఁతలు వించే తలపెట్టానో
[14-192

తలపే కూళై తగులు
ఇల జాణతనము లిన్నిటికిఁ గలదు
తలఁపే కూళై తగిలీ కాని
[7-179

తలపోసుకొను
యిచ్చఁ గామక్రోధాలనే హిత
మంత్రులునుఁ దాను
తచ్చి తలపోసుకొనీఁ దగజీవుఁడు
[6-58

పరమయోగీశ్వరుల పద్ధతి యిది
ధరణిలో వివేకులు దలపోసుకొనుట
[8-212

తాలిమితో మహిమలు దలపోసుకొనవలె
వేళవేళ ధ్యానించి వెదకఁగవలెను
[8-228

తలమరకాఁడు
సరిఁబాపపుణ్యముల సరకులు నించుకొని
దరిచేరె జీవుఁడనే తలమరకాఁడు
[9-99

తలమీఁద నిడుకొను
తలమీఁద నిడికొనఁ దలఁచిన నిన్నుఁ
దలమీఁద నిడుకొన్నదానిగాఁ జూడు
[వ. యో. వి. 5-1783

తలమొల
దైవమా నీ మాయ తలమొలెఱఁగ నీదు
కావరపు విషయాల కట్లు వదలవు
[6-4

తలమోపులు
తండోపతండములై తలమోపుల పనులు
చండిపెట్టి పనిగొను సంసారము
[8-111

తల రాయి యగు
తలరాయిగాఁగ నెందరికి మొక్కెడిని
తెలివిమాలినయట్టి దేహి
[11-3-72

తల రాయి సేయు
సిగ్గువిడిచి కూడెను శ్రీవెంకటేశుఁడు
వొగ్గి తల రాయిసేసు కూరకైనాను
[17-596

తల రాయి సేసుకొను
చిఱుత నవ్వులేల సిగ్గులు వడఁగనేల
గుఱ్ఱఁ దలరాయి సేసుకొంద మిఁక
లేవయ్యా
[41–222

తలరో
మెలఁగ పరశురాము మెల్లేసిన బాణము
తళతళ మెరసీని తలరో యసురలు
[10–283

తలకెత్తుకొను
లంపటాలుసంపదలు లలినంబారాసులాయ
యింపుల ముంచి తలల కెత్తుకోరో
[8–170

తలలేదు తోఁకలేదు
తలలేదు తోఁకలేదు దైవమా నీమాయలకు
తెలిసియుఁ దెలియక తిరిగేము నేము
[11–73

తలవీడు
తలవీడి వుండేనేమి తప్పక చూచిననేమి
నెలవునఁ గూడితివి నీకు మేలు
[14–44

తలవెంట్రుకలందరు
తలఁచి వరము లడిగే వారలు
తలవెంట్రుకలందరు వారె
యిల సందడిలో నా కొలువు
యెటువలె నెక్కునో
[7–67

తల్లాడ నిల్లాడ
అరిది సేఁతలే చేసి తల్లాడ నిల్లాడ
సరిలేక వుండితివి జలరాశికాడ
[5–197

తవ్వించి తలకెత్తు
అవ్వల సంసారభ్రాంతి అనాది
నుండియు లోలోఁ
దవ్వించి తలకెత్తే యంతర్యామే కాక
[6-45

తవ్వికట్టుకొను
జవ్వనము మోఁచేదియు సరి
ముదుసేదె కాని
తవ్వికట్టుకొనే దేది దాఁచే దేది
[7-37

తష్టి గట్టుకొను
నష్టిలేదు నడచేది నడవక మానరాదు
తష్టిగట్టుకొంటి(?) గాక తామానబొయ్యీనా
[10–197

తహతహదీరు
యిల నీ దాస్యం బిది యొకటే
సిలుగుల భవముల బిలుగు
మాన్పగదె చిత్తము తహదీర
[7–142

తళివెట్టు
తలకక వడి నగత్తలు పూడ్చుకొఱకు
దళముగా నందంద తళివెట్టువారు
[వ. యో. వి. 6–320

తా

తా (శత్రర్థక క్రియా ప్రత్యయం)
నవ్వుతా నే నుండఁగానె నంటున
గిలిగించేవు
అవ్వల నీ కింకా నెంత ఆసోదమోయి
[15–225

తాఁకు సోఁకు
తారుమారు తాఁకు సోఁకు తప్పుఁ
దోపు లిన్నియు
వోరపారు లేనివెల్ల వొక్కటెకా నిజము
[5–91

తాఁచుబాముఁవంటి.......

వంకచీరఁ దాఁచుఁబామువంటి
దేవరమీఁద నానవెట్టితి
[16-2-106

తాచు

చేచేత నీ రేవులను శ్రీ వెంకటేశుఁడవు
తాచియున్నదాన దయదలఁపు నీచేతిది
[14-297

చీచీ నతుల మనఁగా సిగ్గు గదా
తాచి యిన్నియు నింగఁ దచవ నేమిటికి
[17-406

యేచి కోపించక తొల్లె యింతిచే
సేవ చేయించి
తాచి నీ కాఁగిట నీవు తమిరేఁచవయ్యా
[17-486

తాఁటకూఁటలు

తాఁటకూఁటలూ నేల తావచ్చినట్టె వర్తము
పాటించి నా వలపు పండి పొల్లవొయ్యీనా
[13-20

తాటిమాని నీడ

రతులలో మాటలు రావిమాని పువ్వులు
తతిఁ విరహపు కాఁక తాటిమాని నీడ
[7-34

తాటకూఁటలు

ఏఁటికయ్య మాఁటలు యింకా
తాటకూఁటలు
యీటువెట్టుకొని నిన్ను నేమనేము నేము
[15-233

తాటించు

యీటుతో శ్రీవెంకటేశుఁ డిటు నను(గలసి
తాటించి పొగడిని తనకు నే నెదురా
[13-15

తాటోటుకాఁడు

తప్పురే కూడై నటి తాటోటుకాఁడవు నీతో
యిప్పుడునమ్మి నీపొందు వెట్టునేఁజేసితిరా
[13-10

తాడుపడు

యీడుగాని చెలి నన్ను నేమేమో ఆడగాను
వేడుకనోరాఁ గన్నుల వినేవు నీవు
తాడుపడి నేనందుకు తరిఁ జిన్నఁ
బోయుండఁగా
గూడెనా నీ కేమైనాఁ గోరి కట్టుకోవయ్యా
[17-409

తాడుపడ్డ మనసు

తాడుపడ్డ మనసుకు దైవము విష్ణుఁడే యని
పాడి కొలిచిరి తొల్లి బ్రహ్మాదులు
[9-280

తాడుపై తపసు

పాడూరికో బ్రదుకు పాపకర్మపు బుద్ధి
తాడుపై తపసు తమ ధనము ప్రాణులకు
[11-3-38

తాడువేఁడు

నారలు నావి వొలిచి నమ్మికల దాడు వేఁడి
బోరచిని వల్లెవేసే బొట్టివాఁడవు
[13-93

తాఁదాను (తనకు తాను)

నేనేమీ ననఁ జుమ్మీ నెలఁతలాల
కనకమై సిగ్గువడీ తాఁదానే
[14-36

తాపజ్వరము

తరుణుల కౌఁగిలనే తాపజ్వరాలు వట్టి
కరఁగి మేనెల్ల దిగఁ గారజొచ్చెను
[9-67

తాపలేక మేడలెక్కు

తావలేక మేడలెక్కుఁ దలచేము
యేపులేని చిత్తముతో యీహీహీ నేము
[11-3-28

తాపి

చూపరాదు గాని నా చుట్టుకొన్న తమకము
ఆఁపరాని నిట్టూరుపులందుఁ జూడరా
తీపులమాటలఁబోదు తేటల వెన్నెలఁబోదు
తాపియై నిన్ను బోదించే దానిగంటే గాని
[17-354

తాపికాండ్లు

తాపికాండ్లారు గోరు ధర్మాసనము వారు
చాపలమే పను లెట్టు జరగీనయ్యా
[9–175

తాయిమక్కళాలు

అయలేరే యేమిచెప్పి రాతవినుద్దులు నాకు
తాయి మక్కళాలె కాక దయగద్దా తనకు
[4–115

తారి తారి దాఁగు

నేరమి సేసినవాఁడు విక్కపు వెలికఁగని
తారితారి యిందు నందు దాఁగినయట్టు
[8–107

తారితూరు

గోరవడి గడించేవి కోట్లు కొలఁదులు
తారితూరి నోటికిఁ దగ్గంత గాదు
[9–249

తారుకాణ

తారుకాణలైనచోట తమకించి కూడకున్న
చేరఁగ జాణఁడాగోడ చేరుపుగాక
[13–11

తారుకాణవై యుండగ దాచనేల
కూరిమెల్ల నీ మీఁద గుంపువైనరోట్ల
[13–62

తారేడ వారేడ

తారేడ వారేడ దైవము శ్రీవెంకటేశు
డారయ నంతరాత్ముఁ డని తెలిసి
[6–126

తావిగాలి

దొరసిమోముఁ దమ్మిపై తుమ్మెదలు
చెలరేఁగే
గరిమ ముక్కునఁ దావిగాలి విసరే
[18–307

తావుకొను

మనసు నమ్మనేర్చితే మనుజుఁడే
దేవుఁడౌను
తనలోనె వున్నవాఁడు తావుకొని దైవము
[7–118

తావుకొని చేరువ నీ ధ్యాస మిట్టేవున్నది
భావించి నమ్మేటి వారి పని యింతే కావి
[8–284

దైవమై మమ్మేలి దాసుల రక్షించె
తావుకొనఁగ నిటు దయతోఁ జూచి
[9–218

భావించినట్టు మతిఁ బరమ యోగులకెల్ల
తావుకొని నిచ్చలుఁ బ్రత్యక్షమైతివి
[11–132

తగు శ్రీవెంకటాద్రిఁ దావుకొని వరాలిచ్చీ
చక్కఁదనముల కెల్లాఁ జక్కని నరహరి
[11–197

భావించి నీవు చూచిన భాగ్యమే యెక్కుడు
తావుకొన్న నీ రతులే ధనధాన్యాలు
[18–106

తావులిచ్చు

ఎవ్వనికిఁ గలదయ్య యిటువంటి నేరుపు
దవ్వులకుండఁగా నీవు తావు నిచ్చేవు
[14–198

తావులువేయు

కాఁకరేచవద్దు గాక కలయ వద్దంటినా
వేఁకపుఁ దావులు యాలో వేసేఁగాక
[15–238

తాసు

చేసినంతే చేఁతగాక చెలులెల్లా నీ వట్టుకు
తాసువలె మెలఁగితే తగ వెటిగేవా
[17–20
[కార్రివడి లేకుండా ప్రయోగం]

తాళికట్టు
నేరుపరి వన్నిటాను నీకుఁ గట్టితేనే దాళి
చేరిమాటాడకున్న, జెచ్చెరఁ దిట్టైనా
కోరిన కోరిక నీవు గుంపించి నేనేదేమి
తాడుకాజైన దాఁకా నీ దండ నుండే
మయ్యా
[14-235

కన్నుల నీ మొక్కులకు కరుణారసానాకు
కన్నెనయ్యే నీకు తాళి గట్టితిఁగాక
[14-202

తాళిగోణము
విమలమై నిండారు వెన్నెలసోగ
కొమరు మించిన తాళిగోణంబుతోడ
[వ. యో. వి. 3-1207

తాళిమెడవాఁడు
చిగురుమోవివాఁడు శ్రీ వెంకటేశుఁడు
(వాఁడు)
తగు నలమేలుమంగ తాళిమెడవాఁడు
[13-116

తాళుకొను
కాల మక్షయము నేయ కర్మము ఫలించఁ
జేయ
తాళుకొని మరపించఁ దలపించ [7-85

తి

తిక్కపట్టు
తిక్కవట్టినాకు నాకే దేవతలకెల్లా మొక్క
వొక్కరివాఁడ గాకుందు వుస్సురను
కొంటాను
[8-98

తిక్కముత్తెలు
తిక్కముత్తెల కుచ్చుల తిరుతేరు
తెక్కలఁ బ్రతాపించీఁ దిరుతేరు
[11-24

తిట్టపెట్టు
పట్టివానగురియించ పైరులు మొలపించ
తిట్టపెట్ట నొకానొక దేవుఁడు గలఁడు
[7-85

గుట్టుతోఁ జైతన్యమై గుణము లన్నిటికిని
తిట్టపెట్టి రచించిన దేవుఁ డింతే కాక
[6-45

తిట్టములు
బెడిదవుఁ బెద్దలెల్లాఁ బెట్టిన తిట్టములంటా
యీడుకుఁజేసేఁగాక యిందేమి గలదు
[6-74

తిట్టువడు
పరగ శ్రీవెంకటాద్రి పతియును నీతఁడె
తిరమై గొల్లెతలచేఁ దిట్టువడేఁగాని
[10-249

తిట్టువాటు
కోపింతువట నీవు కోరి నేనోరువలేనా
దీపించ నన్నిటా నీకుఁ దిట్టువాటని కాక
[13-138

తిట్టేటి మాటలును దీవించే మాటలు
తిట్టేటి మాటలును దీవించే మాటలును
అట్టే సరేని తలచి నాతఁడే సుఖి
[5-309

తిత్తిదేహము
మత్తిలి యీతనికంటె మరిలేదితరములు
తిత్తిదేహపు బ్రదుకు తెలిసేటి వారికి
[5-327

తిద్దుబడి
వొద్దికె నప్పటిఁ గొన్ని వుపచారాలువలెనా
తిద్దుబడి నోరుచుకో తిద్దితివి చాలదా
[14-117

తిద్దుబడుగుజ్జము
పొద్దొకబై రూపము పొదలేటి యీ వయసు
తిద్దుబడి గుజ్జము హత్తినగుణము
[10–24

తినుకు
యిరుకుమాని సంది నేఁటికి జొరవలె
తిరుగలేక యేల తినుకవలె
[16–1–49

తిన్నవెల్లఁదీరు
నిన్న నిద్రించితిమి నేఁడే మేలుకొంటిమి
తిన్నవెల్లఁ దీరినచే తెలియమయ్యా
[10–136

తిప్పన తొప్పన
తిప్పన తొప్పనకేతు దేవన బావన గన్న
పప్పన బొప్పనగారిఁ బాడిపాడి
[11–3–77

తిప్పుతీరగు
దెప్పరపు భవములఁ దిప్పు దీరైతి మిదె
తప్పుకొని కావఁగదో కర్మమా
[11–37

తిప్పుఁదీరులాడు
తప్పి రెండు దునుకలు గూడినవాని
తిప్పుఁదీరులాడే దేవుఁడు
[11–3–45

తిమిరి
తెమలి వానరులై యీ దేవతలే బంట్లైరి
తిమిరి శ్రీవేంకటపతికి నేఁడు నాఁడు
[5–302

తిమురు
జమళి నిద్దరూ నెంత సరులకుఁ బెనఁగేరు
తిమురనేఁటికి మీలో దిందు పడరాదా
[13–121

తిమ్మటులు
మలసి సంసారమే మరగిన మనసు
తలనేము తిమ్మటలు గైకొనేది యరుదా
[10–39

దెప్పరాన నీవు లోలోఁ దిరిగే తిమ్మటలకు
యిప్పటి మా యలుకలు యేడకెక్కీను
[15–224

తనువునకుఁ గలిగె సంతతమైన తిమ్మటలు
మనువునకుఁ గలిగె నామస వికారములు
[5–84

దెప్పరపు సంపదకుఁ దిమ్మటలే దక్కెఁ
గాక
యెప్పుడు శ్రీ వేంకటేశుఁ డిక మానీనా
[5–214

దించక తిరిగే తిమ్మట లన్నియు
అంచల వెఱ్ఱుల అలమటలు [8–137

తిమ్మిరిపట్టు
మతిలేని రతులఁ దిమ్మిరివట్టె దేహాలు
మతిమఱచె నిందుకు మందేదొకో
[9–67

తిరిగాడి
ఇట్టునట్టుఁ దిరిగాడి యేమైనాఁ జెడనాడి
పెట్టరంటాఁ బోయరంటాఁ బెక్కులాడి
[5–59

తిరియబోవు
ధరఁ దనయింటఁగోటిధనమట్టేవుండఁగాను
మరలి తిరియఁబోతే మట్టుపడేనా
[8–67

తిరుతేరు
రణములు గెలిచి మరలె నదె తిరుతేరు
గణుతికెక్కెను శ్రీవెంకటగిరిదేవుఁడు
[8–145

అదె యెక్కె దిరుతేరు అసురలు బెదరఁగ
త్రిదశులు చెలఁగఁగ దేవదేవుఁడు
[10–178

తిరుపగు
తిరుపై యవ్వలవ్వలఁ దిరుగు
చుండేటి వేళఁ
దిరిగినట్లు నుండు దిక్కులెల్లాను
[6–75

తిరుపళచ్చి
వేఁకునఁ దిరుపళచ్చి విష్ణునికిఁ జేయరో
ఆఁకటి కొదగినట్టి ఆరగింపులు
[9–9

తిరుపుగొను
తిరువీధులే గని తిరుతేరు
తిరుపు గొన్నట్లాను తిరుతేరు
[11–24

తిరుమిక్కాళ్లు
ఆలాగు వాఁడనేనని చిలుకజోదుల
వాలు తిరుమిక్కాళ్ళకు వడినిల్చేవా
[13–181

తిరుమేను
దేవతలందరు నీ తిరుమేనై నమూర్తి
ఆవాలఁ బాదాన లోక మణఁచితివి
[10–194

తిరువనందలము
తనివారఁ దిరువనందలము నేవనేఁడు
అనువుగా సేవించరో అమరులు ఋషులు
[15–189

తిరువాముడి
చదివేరు వైష్ణవులు సారెఁ దిరువాముడిదె
కదిసి శ్రీ సతి ముందే కాచుకున్నది
[9–195

తీ

తీఁగసాఁగు
ఈరీతిఁ దనలో విగురొత్తు కోర్కె
సారెసారెకుఁ దీఁగ సాఁగ రంగేశు
[వ. యో. వి. 3–1895

తీగనవ్వు
తెల్లని మేనితోడ తీగనవ్వులతోడ
చల్లని గంధముల వాసనలతోడ
[7–121

తీగెమాటలు
తీగె మాటలాడుకొంటా తేరి
పన్ను వేసుకొంటా
బాగుగా నెవ్వతో నీ పక్కనున్నది
[18–310

తీగెలు సాగు
మగుడఁగ నేరవు జన్మజన్మముల
మనసు వీవికే సహాయము
తెగవెన్నటికిని యింద్రియ సంపద
తీగెలు సాగుచు నొకటొకటి
[8–88

తీగె సంసారమత్తులు
తీగె సంసారమత్తులు తెలియక వీరివలె
వేగినంతా నయ్యేమంటే వెరవులఁ
బకవు (?)
[8–119

తీఁట తీగెలు
తీఁటతీగెలు సొమ్మంటా దేహము
నిండాఁ గట్టె
తీఁటకుఁగాక బాలులు తెగి వాపోగా
[6–167

తీఁడుకొను
కోరలు దీఁడుకొంటాను
ఘోర నారసింహుఁడు
సారెసారె నెత్తురులు చల్లుకొంటాను
[11–210

తీఁడేటి మీసాలు
వాఁడివాఁడి కోరలతో వడినసురఁజక్కాడి
తీఁడేటి మీసాలతోడి దేవసింహము
[8–153

తీదీపు
దినదిన సుఖాలు తీదీపు దుఃఖములకు
యెనసి సరికిసరి యిందు కిందుకు
[9–74

సంచితపుఁ గర్మమట జనన లయములట
ముంచిన తీదీపే కాక మోదమున్నదా
[10–129

తీదీపుచేయు
తిప్పితిప్పి నాయాసలు తెగి వైష్ణవధర్మానఁ
దెప్పలఁ దేలకుండాను తీదీపు సేసె
[8–80

తీదీపులు
రేపేపో రేసులెల్లా నీ
తీపే పో తీదీపులూ [4–110

వరుసము సోఁకియు బ్రదుకవద్దా
తిరిగి కర్మము లింక తీ దీపులా
[5–183

చేపట్టి గురుబుద్ధి సేసేటిదే సుఖము తీ
దీపులఁ బడనియ్యట్టి దీనమె సుఖము
[6–159

భగవంతుఁడ నీ పదములు గనకే
తెగని పాపముల తీ దీపులైతి [8–182

దినదిన తపములఁ దీదీపు లవుతుంచే
తనిసి శ్రీవెంకటేశు దాసులై బ్రదుకరో
[9–279

దిక్కెవరు యీ తీ దీపులలో
దిక్కుముక్కులకు దేవుఁడె కాక
[11–3–15

తీదీపులు రేఁచు
చాపలగర్వము యెవ్వరినైనా
సాధింపించీని
తీపుల ధనములు మీఁది మీఁదనే
తీ దీపులు రేఁచీని
[7–66

తీపునంజు
మోపులు మోవంగ నొల్లములుగఁగనే
నొల్లి
తీపు నంజనొల్ల చేఁదు దినఁగనొల్ల
[10–65

తీపులకు దీపు
వూపవయసునవందు వొడమించు నీవలపు
తీపులకుఁ గడుదీపు దినదినము వలపు
[9–111

తీపుల పుట్టించు
తీపుల పుట్టించు దినదిన రుచులై
పూవల సంసార భోగములు
[9–207

తీపులఁబెట్టు
అంచెలఁ గంచములోఁ బదార్థములై
వుండినవి
తెంచరాని పాశములై తీపులఁ బెట్టేవి
[6–199

తీపుల యాసలు
తీపుల యాసలు దీరినపుడ వో
తాపత్రయములు దలఁగేది
[7–177

తీపులు పుట్టించు
తీపులు వుట్టించి యెవ్వరేమనినఁ
దెలిసి వాదడువ నేమిటికి
శ్రీపతిఁ గొలిచితి చేరె సంపదలు
జిగినితఁడే మా రక్షకుఁడు
[8–117

తీపులు మఱపు
యేపున శ్రీ వెంకటేశ్వరు శరణమే
తీపులు మఱపేటి దివ్యానందము
[7–231

తీపువిల్లు
విరహాగ్ని వొదవె వేవేగ మన్మథుఁడు
విరితూపు తన తీపు వింట సంధించి
[శృ. క. 491

తీరనివెట్టి
అనినకృషి వాణిజ్యాలన్నియుఁ దీరనివెట్టి
మానని యాచార మాల్మికుఁ బడ్డపాటు
[6–185

తీరుగడ
జగడమునుఁబోలె నలసతలేని మమతదను
తెగివేఁచనే కాని తీరుగడలేదు
[5–210

తీలు
మేలెల్ల వొక్కచే మించు తీలా నొకచే
తాలిమితో ఫలియించు తలఁపూ నొకచే
[10–37

చెలువుఁడ నీవు మేలు చిత్తమె తీలుగాని
పలుకులఁ దానిసితి బాసవెట్టో గాని
[15–89

తీలుపడు
నేలకు మింటికి మేనునిండఁ బెరిగి యక్షుని
తీలుపడఁగొట్టినట్టి దేవహనుమంతుఁడా
[7–16

తు

తుంటతనము
దొరలకె కాని లేదు తుంటతనము
[14–287

తుండించు
యెలమి జక్రాయుధున కెదురా దానవులు
తొలఁగకెందు వొచ్చినఁ దుండించుఁ గాక
[8–1

తుంపెనలాడు
గుంపులె చీఁకటి గుమురుల మూల
దుంచలోయన జడల్ తుంపెనలాడు
[అ. మ. శ. 749

తుకతుకలు
వొకరు రక్షించఁగా వేరొకరిపాలైన నాక
తుకతుకలే కాక దూరఁగఁ జోటున్నదా
[7–176

తుటుములువెట్టు
తుటుములువెట్టుచుఁ దుటుమ గట్టుచును
నటనిటరారె మీరనుచుఁ నొండొరుల
[అ. మ. శ. 2959

తుత్తుమురగు
తూపుచేతనంటితేనే తుత్తుమురై పారుదురు
రాపు నీలికాళ గంచే రణభీతి గొందురు
[8–186

తుత్తుమురై విరుగు
పారిరి దానవులెల్లా పంచబంగాళమైరి
తూరిరి గొందులెల్లాను తుత్తుమురై విరిగి
[10–21

తుదకెక్కించు
పదునాలులోకములుపన్నివున్నవి మోక్షము
తుదకెక్కించనవైనాఁ దోడుగావు
[8–205

తుదకెక్కు
యెదుట శ్రీవెంకటేశ యిట్టె నన్నుగావితివి
తుదకెక్కితిమి యింక దొలఁగఁగ వలెనా
[7–285

వదలక నా భోగవాంఛలే పెంచిపెంచి
తుదకెక్క వెదకని దుష్టుఁడ నేను
[8–39

తుదకెక్క నీవే యితరములు దొరకని
మరేమి సేసినను
బదికిరిందునే పరమవైష్ణవులు
పలు చదువులలో వినరాదా
[8–101

దోమటికర్మాలు నేసితుదకెక్కవాఁడఁగాను
యేమిటికిఁ గాచితివో యిది సోద్యమయ్యా
[8–181

దురితమణఁగె నిటు తుదకెక్కె సుఖము
హరియొక్కఁడెగతి యన్నపుడే
[8–242

గోవిందుఁ డితనిఁ గొలిచితి మిదివో
తోవయుఁగంటిమి తుదకెక్కితిమి
[9–265

పూనిన శ్రీవెంకటేశ వొంటి నీకు శరణని
తోనే యీ రెండుఁగడచి తుదకెక్కేఁ గాక
[10-44

ఈరీతి శ్రీవెంకటేశుఁడ నా మనసు
తోరపు విజ్ఞానము తుదకెక్కె మనసు
[11-40

తుదగట్టు
వేటొక భావనయేల వీనితోఁ బెనఁగనేల
తూటినందే హరిఁ గూర్చి తుదగట్టగాక
[6-123

తుదగను
బంతినే నీనామములు ప్రతిధ్వనులై వున్నవి
దొంతులైన భవముల తుదగను మనుచు
[6-102

తుదమీఱు
చుట్టుఁ గన్నిటికికి చూపుఁ జాతకముల వె
కొట్టి యిఁకమీఁద నవి తుదమీఱఁగలవా
[13-1

తుదముట్టు
అట్టె గరుడధ్వజ మటు మిన్నుముట్టితేను
కిట్టి దనుజుల కపకీర్తి తుదముట్టెను
[8-92

తుదిపదమగు
తిరువెంకటాద్రి పతిపై
దొరకని చెప్పంగఁ బదము
తుది పదమయ్యెన్
[సం. ల. 2

తుదిపదము
చిక్కినాఁడు మతి శ్రీ వెంకటేశ్వరుఁ
డిక్కడి తుదిపదమెఱఁగరు గాని
[6-10

తుదిపదమునకుఁ జేదోడైన విభవము
వదలపు శ్రీ వెంకటపతియే యెఱుకా
[6-63

వూహల శ్రీవెంకటేశ వున్నతి నన్నేలితివి
బాహుబలము తుది పదమయితి వానికి
[8-265

చిక్కినాలోనైనది శ్రీవైష్ణవధర్మము
తొక్కినది భావముల తుదిపదము
[10-40

పొరిఁగర్మపుబుద్ధి పుట్టువుపై నునిచి
వెరవునఁ బాపముఁ బుణ్యము
విడుచుట వివేకమగు దుదిపదము
[10-90

తుదిపదమెక్కు
ఇందునే తుదిపదమెక్కి రిందరును
మందర నీ మహి మిదివో
[9-259

వుల్లము శ్రీవెంకటోత్తము శరణని
యెల్లందుఁదిపద మెక్కిరి గాన
[10-86

తుప్పుడు
తొలఁగఁదోసి తుప్పుడుతోడనే లోహంబు
వెలయ బంగారు గావించిన గతి
[5-124

తుర్రులూడు
మురదనుజుని పెద్దమొదలి యెముకఁ దీసి
తురులూడదరే తుత్తు తుత్తు తుత్తుత్తు
[11-354

తుఱిగొను
తుఱుము తుఱిగొనియె ననఁగాఁ
దఱిగె ననం దక్కు వనుట తలపోయంగా
[రేఫ. ఱ. 80

తులఁదూఁగు
తొలుకారు మెఱుఁగులం దులఁ దూఁగు
పసిఁడి
గొనుసులతోడఁ గోల్కొని చెన్ను మిగిలి
[ప. యో. వి. 3-944

తువ్వరవడు
పువ్వులనెత్తావిఁ బొదలు తేనియలు
తువ్వరవడు నెలదోఁటలో నిలిచి
[ప. యో. వి. 7-272

తూ

తూంట్లబొంత

కాలము పారేటి దాడి కాయము
తూంట్ల బొంత
అలరి శ్రీవెంకటేశ యది నీ చేత
[11-102

తూఁగుమంచము

చేరి తూఁగు మంచముఁచే చెలియ
చనుమొనలు
తారుచు బొటనవేలఁ దాఁకించవా
[13-123

కౌఁగిలించి నన్ను వెంకటరాయ నీవువోరి
తూఁగుమంచావకుఁదీసి దోపాలు గట్టకురా
[4-137

తూఁచినట్టు

రేఁచి నీవు నన్నుఁ గడు రేసు లెంత
పుట్టించినా
తూఁచినట్టు కళలెల్లా తుదముట్టేనా
[17-573

తూఁటరి

కూటమే నాదిగాక గురుతులు సోకించేటి
తూఁటరిని నీవు గావా దొరసాని విపుడు
[14-101

తూకొను

పైకొనిఁ నేజేసిన పాపమె కావలె నొండె
తూకొని నా నామముచేఁ దుంచుట యుండె
[10-203

వాకిట నున్నాఁడు వాఁడె వనిత నీ
రమణుఁడు
తూకొని నీ వెదురువత్తువో యంటాను
[13-224

యీ కడ నన్ను మన్నించి యింటి
కిట్టె వచ్చేవంటా
తూకొని నీ రాకల కెదురుచూతును
[17-480

తూపొడుచు

తుమ్మెదదాఁటులఁ దొలఁగఁ దూపొడిచి
పైకాపుగాఁగ సంపంగలు ముడిచి
[శృం. మం. 138

గోపుచ్ఛ గోమూత్ర గోరోచనముల
తూపొడిచియు మీఁదఁదుడిచి బొట్టిడుచు
[అ. మ. క. 683

తూరనవ్వు

చెలువుఁ డెదుట వచ్చి చెయ్యి వట్టు
కున్నవాఁడు
తొలగఁదోయఁగ రాక తూర నవ్వేనమ్మ
[13-13

తూరిపారు

చెంత నీ సంసారము నేసేవాఁడ నేనంటా
దొంతుల కోరికలతోఁ దూరిపారేను
[8-189

తొరలఁగ సొలసితే తూరిపారు (?)
మర్మములు
యిరవైన యాపెఁజాసి యెట్టోరువఁగలఁడే
[18-479

తూరిపెట్టు

యిచ్చక మాడుదురుఁగాని యీసడించ
నెన్నఁడును
తుచ్ఛమాడకుండా నాన తూరిపెట్టేనే
[14-8

తూరుపెత్తు

మొల్లమిగాలి యొకటి ముంచి
తూరుపెత్తుచోట
పొల్లకట్టు కడఁబడె పోగువడె గట్టివెల్లా
[10-267

దొంతినున్నవలపులు తూరుపెత్తే వేళలకు
అంతలో పొలివారించె నది మెచ్చవలదా
[14-113

పొంగుచుఁ దూరుపెత్తంగఁ బొలి
వారె నివ్వెరగు
పంగులఁ గోరువట్టు నీ భాగ్యము
కొలఁదయ్యా
[17–442

దొంతినున్న నా వలపు తూరుపెత్తితిఁ గాక
పంతము చూపితినా పదరి నీకు
[18–386

తూర్పు వీవలులు
ములముల వికసించు మొల్ల క్రొన్ననల
పలపులఁ దూర్పువీవలు లెచ్చరింప
[వ. యో. వి. 5–1686

తూర్పెత్తు
తొడరిగా లప్పుడు తూర్పెత్త కవేను
విడిచి మఱచిన వెనక వెదికితేఁ గలదా
[5–274

తొడుకు మేయఁగరాదు తూర్పెత్తితేఁ
బొల్లువోదు
బడినే శ్రీహరిభక్తి చెట్టుకట్టితేను
[8–230

నుటిపిలి పాపములన్నియు నుగ్గుగ
నిటు తూర్పెత్తిరి
వెఱవము వెఱవము కర్మపు విధు
లిఁక మాకేలా
[9–79

మెలఁగెడుజాడఁ బ్రామినుకు వజ్రములు
తులగింప జలజలఁ దూర్పెత్తినట్టి
[వ. యో. వి. 3–531

తృ

తృణము మేరువుచేయు
యెలమి నే నుపకార మెవ్వరికిఁజేయలేను
మెలఁగి నీవే తృణము మేరువుసేయుదువు
[8–45

తృష్ణ
కలసిన కర్మపుఁ గలిమిచేతఁ దృష్ణ
వెలితిగాక యిల్లువెడల దేమిసేతు
[5–110

తె

తెంకి
ఇంకనేల వేగిరము యింతలోని పనికిఁగా
తెంకినే పాన్పుపుమీఁద దిద్దుకొనేఁ గాని
[15–63

తెంకిఁ గూచుండు.........
తెంకిఁ గూచుండి కన్నులు తేలవేసి
నిన్నుఁ జూచి
కొంకక నీ చెవిలోనఁ గొరిమేమోచెప్పెరా
[15–151

తెందేఁపగా నొసఁగు
ఆ పూర్ణ సదనాంబరాదులతోడ
దీపించు సిరులఁ దెందేఁవఁగా నొసఁగి
[అ. మ. క. 3814

తెందేపలు
కొలిచే మనే బంట్లు గోటానఁ గోట్లు
గలరు నిమ్న
దెలిసే మనే జ్ఞానులు తెందేప లున్నారు
[7–67

కోరినవి యెన్నిలేవు కోరఁగల వెన్నిలేవు
తీరని సంపదలతో తెందేపలు
[8–9

ఎన్నఁడు దీరీని తెందేపలు
వన్నిన జీవుల బంధములు
[8–50

కోరికలై తేను కొండల పొడవులు
తీరని మోహాలు తెందేపలు
[11–11

తెకతెర బుక్కాడి దిను
సకలరాజ్యంబు నిశ్చలత నిన్నాళ్ల
తెకతెరబుక్కాడి దినియుండు నీవు
[వ. యో. వి. 6–514

తెక్కలికాఁడు
దిక్కందరికి నైన దేవుఁడు కడుఁ
దెక్కలికాఁడైన దేవుఁడు
[11–3–45

తెక్క
గక్కన రావది యేమే ఘనుఁడు
నవ్వుతా నిన్ను
తెక్కలనె చేయివట్టి తియ్యఁగాను
[17–310

తెగక కన్నులు మూయు
తెగక కన్నులు మూసి దేహము
మఱచేవాఁడ
నిగిడి దేవుఁడని విన్నెరిఁగేనా
[8–108

తెగఁగొను
తిరువెంకటేశుం దెగఁగొంటి విట్టే
ఉరముపై దిగకుండంగ వద్దా
[4–122

తెగడు
పొగరు మూఁకులమీఁది పువ్వుల
వాగరే లేదా
తెగడిపెరఁబెట్టితే తేనెలయ్యేవి
[13–84

తెగని జీవనము
అగపడి శ్రీ వెంకటాధిప నీ కృపఁ
తెగని జీవనము దినదినమెల్లా
[8–29

తెగని బంధువుఁడు
తెగని బంధువుఁడు దేవుఁడు
బగివాయఁ దిహముఁ బరమునగు
[7–238

తెగిన కొలుచులు
తిలకింపఁగ నాహారంబునకును
తెగినకొలుచు లవి యెన్నెన్నో
యిలపై నే బ్రదికిన కాలము యెంతని
వ్రాసెనో చిత్రగుప్తుఁడు
[6–189

తెగివిడుచు
కంటి మిదివో వేంకటగిరిపై మా
వెంటరాక తెగి విడువఁగదో
[5–141

తెగుదెంపు
లంపటము విరియించ లావుచాలక తుదిని
దింప నొకకొంతైన తెగుదెంపులేదు
[5–120

తెగుదెంపులేని భ్రాంతికిఁ జిక్కి యాచార
మెగసి గొందులు దూరె నేఁటి బ్రదుకు
[5–98

తెగుదెంపులేమి
తెగుదెంపులేమికి దీనగతే దిక్కు
బిగువుఁగూటికి వట్టి బీరమే తగవు
[6–63

తెగువడు
నగుసంపదలచేత నన్ను నేనే మరచితి
తెగువడి వివేకించఁ దీరదెప్పుడు
[9–258

తెట్టతెరువు
యిట్టె శ్రీ వెంకటేశ యిందుకే నిన్నుఁ
గూడితిఁ
దెట్టతెరువున నన్నుఁ దీవించే వేమిగా
[17–323

తట్టువడ లోకమెల్లఁ దప్పకొనినా లేదు
తెట్టఁదెరువున నోరు దెఱచినా లేదు
[5–55

తెట్టఁదెరువున దించు
పట్టుకొంటి మిదె పాపపుణ్యములు
తెట్టఁదెరువుననె దించాలేము
[9–53

తెట్టెగట్టు
పూని శ్రీ వెంకటేశుపై పొందే (దియ ?)
లమేలు మంగపై
[8–150

తెప్పతిరుణాళ్లు
ఎందు నీకుఁ బ్రియమో యీ తెప్పతిరుణాళ్లు
దిందుపడె సిరులతో తెప్పతిరుణాళ్లు
[6–143

తెప్పదేలు
ఆ లక్కమాంబతో నా సూరివరుఁడు
మేలి సంపదల నర్మిలిఁ దెప్పదేలి
[అ. చ. 184

తగువస్తువులఁ గన్నుఁ దనియంగదోచి
తెగడుచుం గడుఁ దెప్పదేలి యామీఁద
[ప. యో. వి. 7–116

తెప్పల కోనేటమ్మ
దేవునికి దేవికిని తెప్పల కోనేటమ్మ
వేవేలు మ్రొక్కులు లోకపావని నీకమ్మా
[7–192

తెప్పలదేలు
చిప్పిల నహోబిలాన శ్రీవెంకటాద్రి మీఁద
తెప్పెల దేలేటి యట్టి దేవసింహమూ
[7–129

తిప్పితిప్పి నాయాసలు తెగి వైష్ణవధర్మానఁ
దెప్పలఁ దేలకుండాను తీదీపు సేసె
[8–80

ఇయ్యెడ శ్రీవెంకటేశ ఇదే నీ దేవులనైతి
వయ్యెదఁ గప్పి ఇట్టె తెప్పలఁ దేలవలదా
[18–284

తెమలించు
రారే యింకా నతని రవ్వసేతురా
ధీరుఁడైన వానినంత తెమలించ వచ్చునా
[14–129

తెమ్మ
తెమ్మలైన పిరుఁదు మరుతేరువలె
నుండగాను
నెమ్మది నీ కెదురుగా నిలుచుందునా
[14–281

తెమ్మరదూది
నెరయఁ దెమ్మరదూది నించి చూపట్టు
పరపుపై నొసపరి బాగు లేర్పడగ
[ప. యో. వి. 2–1455

తెమ్మలగు
యిమ్ముల నీవావి యిద్దరి కొకటే
తెమ్మలాయ నీ తీరని చిక్కు
[9–276

తెరచిరాజను
తిరముగ ధ్రువునికి దివ్యపదంబిచ్చి
తెరచి రాజన్నట్టి దేవుఁడు
[12–243

తెరచీర
పరిమళము లతఁడు పైపైఁ బూయగఁ
బూయగ
తెరచీరఁ దుడిచీని తీసి తీసి యదివో
[17–326

తెరచీరమఱఁగు
తెరచీరమఱఁగింతే తెరువేల మూసేవు
గురుసేల దాఁచేవో గలియుగమా
[11–3–52

తెరదీసినట్లు
పరమాత్ముఁ దేలుకొంటే బంధములు
గలవా
తెరదీసినట్లానె తెగుఁగాక
[9–134

తెరదీసినట్టు

తెరదీసినట్టుండు తెలిసితే జ్ఞానము
మరుగక మఱచితే మరఁగై తోచు
[11–179

తెరనాటకము

ఒక్కటి తరవాత వేరొకటై కాచుకుండు
చక్క దెరనాటకము సంగతి సంసారము
[8–111

తెరమరఁగు

వేవేగ నాతఁడే నన్ను విచ్చావ విడిఁ
గూడెను
దేవరే మేలు నేసె తెరమరఁ గేటికే
[17–353

తెరమరఁగులు

తెరమరఁగుల కర్మ దేహాలెల్ల వీరితోడ
పురుఁడు వెట్టుకోఁబోతే పోలికలు రావు
[8–119

తెరమరఁగు వలలు

తెలియరాదు నీమాయ తెరమరఁగుపెక్కు
వలలఁ జిక్కక నిన్నే కొలువఁగవలయు
[7–101

తెరమరుగుదినాలు

తెరమరుగు దినాలు దేవుఁడ నీ కల్పితమే
సొరిది యీ సుఖలెల్ల చుట్టాలె నాకు
[8–8

తెర మఱఁగుకు మఱఁగు

పైరగు తనలో భక్తి వదలితే
కూరిమి తెరమఱఁగునకును మఱఁగు
[8–69

తెరమఱఁగు మెకము

ఇరవైన యట్టుండు యెఱఁగన దీ మాయ
తెరమఱఁగు మెకమువలె తిరుగు
నీ బ్రదుకు
[5–311

తెరవేఁటి సింహము

దిట్టయై వేదాలలోని తెరవేఁట సింహము
నెట్టుకొనిన దురిత నివారణ సింహము
[8–151

తెరవేయు

తివిరి శ్రీ వెంకటేశ తెరవేసి నిన్నుఁ
గూడె
[13–71

ఇద్దరుఁ దెలుసుకోరే యిన్నిటా జాణలు
మీరు
పొద్దునఁ దెరవేసేము పొలఁతుల మిపుడు
[14–24

యింత సిగ్గువడఁగాను యెరుకలు నేయరాదు
వాతలు నేయక తెరవేయవమ్మా
[14–135

వనిత నీమోముచూచి వసివాడు వాడినదె
వెనుకొని నీవు తెరవేయరాదా
[15–10

తెరువాటుగొట్టు

వదలక మండలేశ్వరునైనఁ గా
కొదుకక తెరువాటు గొట్టనోపుదము
[వ. యో. వి. 7–520

తెరవేసి కలయు

మాటాడఁ దతివేదొ మనసియ్యఁ దతిలేదొ
నాఁటముగ దెరవేసి కలయరాదా
[14–169

తెల్లఁబారు

దీపములు దెల్లఁబారె తిమిర
మంతయు జారె
శ్రీపురుషోత్తమునిఁ జేయంటి లెమ్మవరే
[10–130

తెల్లవారించు

మల్లాడి తనదాసులమతిలోఁ దా నుదయించి
తెల్లవారించే వాఁడు దేవుఁడు
[11–42

తెవులుపడు
తెవులు వడినవాఁడు తినబోయి మధురము
చవిగాక పులుసులు చవిగోరినట్లు
[5–15

తెవ్వనికాలము
చివ్వన నాలోకములు చేరి కాలము గడుపు
తెవ్వనికాలము నిద్రాఁ దెలివినై ముంచును
[7–112

తే

తేటతెల్లమగు
యీటుతో శ్రీ వెంకటేశ యెనసె
నీవు రాగాను
తేటతెల్లమాయ మేలు తెలుసుకోవయ్యా
[15–265

తేటతెల్లమి
తేటతెల్ల తెల్లమి మాటలఁ దెలియ
నాడు గదరా
మాటిమాటి కింత యేల మరఁగులాదేవు
[16–2–79

తేటతెల్లమిగాఁజెప్పు
తెలిసినమాట తేటతెల్లమిగాఁజెప్పేను
[16–2–46

తేటముత్యాలు
చేరి ముత్యపుఁజిప్పల చిమకులు నిలిచితే
మేరతేటముత్యాలై మించకుండేనా
[10–66

తేనెచాడె
చిక్కనితేనెచాడె చివ్వనరాతవేసితే
అక్కడ జోరునఁగారె యశోదమ్మా
[10–161

తేమరేఁగి ఊటువట్టు
ప్రేమముతోఁ గేదారిపెరిగి పండినపంట
తేమరేఁగి ఊటువట్టె తిమ్మనాయఁడా
[11–241

తేమల పండించు
కామించి పస్యములు గలిగించి
చంద్రుఁడనై
తేమలబండించేటి దేవుఁడనేను
[7–204

తేరకత్తె
ఊరకుండుమనవే వొక్కటొక్కటే
రేఁచక
తేరకత్తెనై తేనేమి దిద్దుబడి కనరే
[14–295

తేరకత్తెనెవ్వతెనో తెచ్చి యాపెచేతనాకు
చేరికొనఁబెట్టి సేవ సేయించేవు
[17–358

తేరకొను
సారెఁ జుట్టివట్టితివి జారినపయ్యదకొంగు
తేరకొననిది యేమో తెలిసేనా నేను
[17–272

తేరసొమ్ము
దున్నినఁ జోళననాధుని యాన నీకు
నిన్నాళ్లు తేరసొమ్మిటు తినందగునె
[వ. యో. వి. 7–754

తేరిచూచు
తేరిచూచి యీవేళ తేనెమోవియానితేను
ఆరితేరి మారుమాటలాడించేనే
[14–260

తేరిన నీళ్లు
కారణాన నప్పటిసేఁగలిగెనా నది మతి
తేరిననీళ్ళ వండు దేరినట్లవును
[6–29

తేరుపడగెలు
కూరిమి మటములు గోపురంబులును
తేరుపడగెలే తెరువెల్లా
[11–3–53

తేలగిలు
తేలగిలే నిన్నుఁజూచి తెలివొందె నా మొగము
కోలుముందై ఆపె నిన్నుఁగూడగాను
[14–128

తేలింపుఁగన్నులు
తేలింపుఁగన్నులయాపె తీపులమాటల యాపె
లోలునిఁగాజేసె నిన్ను లోకమెరఁగ
[15–287

తేవ
మోవి నీఁదికెంపులకు మోనమెమరఁగు
కావికన్నులకు నిద్రకడుమరఁగు
తేవలనిట్టూర్పులకు తీగెనవ్వెమరఁగు
యీవిధాలుగంటి నాతో నిఁకనేలమరఁగు
[15–127

మోవఁగ విషయంబులపై మోహము కడుఁబుట్టు
శ్రీవెంకనాథా అని చెప్పఁగరావయ్య
ఆవలజూడఁగ జల్లనైవుండుఁగాని
తేవలఁగూఁకటవేళ్లు తెగఁబారునుమిగులా
[16–1–60

[ఉత్సవ విశేషము అని నిఘంటువుల అర్థం]

తై

తైలు
మొగమునేముచూచితే మోనులువార నవ్వేవు
తగువనంతపునీట దైలువోసేవే
[13–206

తైలువారు
తమిరేఁచఁగావలపు దైలువారఁగా నవ్వి
సమరతికిఁ బెనఁగి సమ్మతించవయ్యా.
[18–357

జలకేళినలపు కాంక్షలు దైలువార
తిలకించి పసిఁడియందియలు మ్రోయంగ
[ఉ. క. 317

తొ

తొంగిచూపులు
తొంగిచూపులమొక్కులు తుమ్మెద పిండు రెక్కలు
బొంగేటి చనుఁగొనలు పూఁవమొనలు
[18–266

అంగలించి మీరు రతినలయుచుండఁగాన
తొంగిచూపులవాకిట దొట్టుకున్నది
[18–482

తొంటిసంసారి
గొంటరై శ్రీవెంకటేశుఁ గొలువకుండిన వాఁడు
తొంటిసంసారవుఁగాక దొరయేఁటికొను
[5–301

తొండివోవు
ఆసలచే వేఁగేది నీకింతవేడుకై తేఁజాలు
దోసమా నాపై వణకు దొండివోయీనా
[17–255

[తొండి అంటే రంధ్రము. తూటు అని సూ. ని. ప్రయోగం ఇవ్వలేదు.]

తొక్కుమెట్టాడు
ఎక్కడఁదిరిగినా మాయింటికేవత్తువు నీవు
తొక్కుమెట్టాడి నిన్ను దూరనేఁటికి
[13–197

తొక్కులఁబడు
ఎక్కడనున్నారో సురలెవ్వరు భూమికి దిక్కో
తొక్కులఁబడె జీవుఁడు దుండగీలచేతను
[8–64

తొక్కులాడు
తక్కులమొన్న నా మఱందలితోడ
నీవు వోరి
తొక్కులాడితివి చాలు దోసాలు గట్టకురా
[4–137

తొట్టు
విరులపైఁ జల్లరెవెట్టఁ బొరలున్నవాఁడు
తొరలఁగప్పురమీరె కొట్టీఁదగ
[15–266

తొడఁగుచ్చి కట్టుకొను
కలకాలముననుండి కాపురపులంపటలె
కలిమితో తొడఁగుచ్చి కట్టుకొనిన
[11–20

తొడమె
తుంచి తమలపాకుల తొడమెలు నీమీఁద
ఇంచుకించుక వేసి నిందరుఁజూడ
[13–62

తొడసు
చెంతలనీతని సేవకులకుమరి
దొంతికర్మముల తొడసీఁకనేలా
[11–28

గాలపుఁ జిక్కుల కర్మపుతొడసుల
యీలకరచే మేమొకో
[16–1–5

తొడికితీయు
ధరణిపైఁ జెలరేఁగి తనువువేసరినాను
దురితాలు నలువంకఁ దొడికితీసినను
[10–206

తొడికిపట్టు
వగలఁ గోపము పాపమువలె నాలుక
చాఁచఁగ
పగటుతోడఁ దొడికిపట్టఁగ నేరుతునా
[8–208

పక్కన నుక్కుఁగంభము పగిలించుక
వెడలి
తొక్కి హిరణ్యకసిపుఁ దొడికిపట్టి
[10–285

తొడిమనూడి
వనివితొడిమనూడి పండుతీఁగెనంటదు
జనులకెల్లాఁ బ్రకృతిసహజమింతే
[7–54

తొడుకుమేయు
చిక్కినావు తొడుకుమేసివచ్చెసంటా
గొల్లఁడు
దుక్కక కావక పోఁదోలవచ్చునా
[6–214

తొత్తు
దొరవై పనులుగొన తొత్తులుబంట్లులేరా
[14–207

తొప్పందోఁగు
అప్పళించిన జవ్వాది యంటినమేనులతోడ
తొప్పందోఁగు చెమటలం దొరుగు
వెన్నుండురా
[4–147

తొప్పఁదోఁగు
పిప్పిగాఁగఁ బిప్పరించి పేగులు జందెలువేసి
తొప్పఁదోఁగుచు నెత్తురు దోసిటఁ జల్లె
[10–285

కప్పకుర చెఱఁగు వేంకటరాయ చెమటలఁ
దొప్పఁదోఁగి యెవ్వతో పొందులకునేగితివి
[12–52

కాఁగేటి కుచగిరులు కమ్మఁ జెమటలఁ
దొప్పఁ
దోఁగగా తమకంబు తొలఁగ నాఁచేవే
[12–202

వసంతములాడవచ్చిన వడిఁదానె
తొప్పదోఁగె
[17–462

యిప్పుడే శ్రీవెంకటేశ యీకెనేలితివిగాక
తొప్పఁదోగినచెమట దొమ్మి నోలలార్చదా
[18–481

బంతుల సరసంబు పైకొని యాడఁ
జెదిరిన పుష్పాళ్ళచేఁ దొప్పఁదోఁగి
[శృం. మం. 92

తొప్పఁదోఁచు
వెలఁది వేంకటగిరి విభుఁడు నా కౌఁగిట
తొలఁగక చెమటలఁ దొప్పదోఁచీనే
[4-22

తొఋక కవిత్వాలు
తొఋక కవిత్వాల దోషాలఁ బొరలితే
దిఋకార నవ్వఁడా దేవుఁడైనాను
[7-260

తొరలఁగాచు
తొరలఁ గాఁచినప్పుడు తోడంటు
వెట్టినప్పుడు
పెరుగుఁబాలును నొక్క పేరుపునే కాదా
[15-222

తొరలించు
కరఁగినట్టె కరఁగి కరతలెల్లా మొరఁగి
సిరులఁ గూడదుఁగాక చింతలేవే
యిరవై శ్రీవెంకటేశుఁడెనసెఁదానేనన్ను
తొరలించు కొంచుఁగాక తోయనేలే
[14-3

[ఈ ధాతురూపానికి నిఘంటువులలో
ప్రయోగాలు చూపలేదు.]

తొరలింపు వేడుకలు
ధరలో బిడ్డవొక్కటి తల్లిదండ్రు లిద్దరు
తొరలింపు వేడుకలై తోఁచుచుండ
[7-119

తొరలు
యిరుదెసవీతోనేము యేకతములాడఁగాను
తొరలఁ గాఁగిలించేవు తోతో నీవు
[15-271

సమపకంబము మాఁటు సమరతి
. తోడు చూపు
అరుదుగఁ జిమ్మిరేఁగె నమ్మఁగారికి
తొరల నాడినమాట తొడమీఁద నింటఁబెట్టి
అరమరపులు నిండె నయ్యఁగారికి
[15-297

తొక్కఁ బాదము లతఁడు తొరలి
పెనఁగు నీకె
చెక్కులు నొక్కి బుద్ధులు చెప్పనె పట్టె
[15-293

నిరతి శ్రీవెంకటాద్రి నిలయుఁడు నిన్నుఁ
గూడె
తొరలిన నీ రతుల దోడు చూపవలదా
[17-192

తొరలువోవు
చూపరఁ బసురము తొరలువోయినను
సొమ్ము గలుగువాఁడే పరవంజుక
పైపైఁదానే వెదకితెచ్చి కాపాడఁగ
నతనికి భారము గాన
[9-108

తొర్లుఁబూఁట
యేపును సంసారమున యిదిగాక
కమ్మటాను
దాపుగ తొర్లుఁబూఁట తగిలించుకొంటిని
[10-142

తొఱ్ఱపెసలు
మిఱ్ఱువల్లములకుఁ దెచ్చి మెటిసి.
భూతజాలములకు
దొఱ్ఱపెసలు గొలిచినట్టి దోసమేల
పాయును
[5-113

తొలరో
దోసము దోసము తొలరో శ్రీహరి
దాసాను దాసుల దగ్గఱకా
[5-144

తొలి తొలుత
చేకొని తొలి తొలుతే చేసిన పన్నీరుకాపు
జోకఁ గాలువలై పొరిది జార
[6-50

తొలిపల్కుకొన దఱి బండు పంట ?
గుఱిమీఱు తొలిపల్కుకొన వేల్పుప్రాసఁ
దఱిఁ బండు పంట నా ద్రావిడభాష
[వ. యో. వి. 2-1431

తోకచిచ్చు
వేఁకపుఁ గోపము నేఁడే విడుమంటే
నేలవిడు
తోఁక చిచ్చయిన యానఁ దుంచినఁగాక
[11-3-75

తోఁగు
దాఁగిలి ముచ్చిములాడే దాయగాఁడ
వైన నిన్ను
తోఁగి చూచెట్టు నీరతి దొమ్మికిలోనైతినా
[13-10

తోఁడుదొక్కు
యిలఁ దోఁడు దొక్కితేను
యెండించకుండునా (?)
చెలులయిండ్లకుఁబోతే చిక్కించకుండురా
[8-273

తోఁడుఁబోతు
సమయగాంద్రకు మఱి చనవు చెల్లింపక
తోఁడుఁబోతుల నిల్లు ద్రొక్కనీక
[నీతి. శ. 49

తోకు
తొయ్యలి యెవ్వతె యైనాఁ దోకినా
నవ్వేటి నీవు
యియ్యెడ నే మెక్కినాను యేవగించేవు
[16-2-5

తోడంటు
ఉడికేటి పాతము లుగ్రనరకములు
తొడికేటి కర్మము తోడంటు
[8-50

తోడంటువెట్టు
పోరచి మోవితేనెలు పొదిగి తోడంటు పెట్టి
సారెకు విందువెట్టేవు చతురుఁడవు
[14-148

ముంగిట నే పాలుగాఁచి మూలఁ
తోడంటు వెట్టఁగా
సంగతి గానప్పుడే మంచము వంచేవు
[14-198

తొరలఁ గాఁచినప్పుడు తోడంటు
వెట్టినప్పుడు
పెరుగుఁ బాలును నొక్క పేరువునే కాదా
[15-222

తోడఁ దోడఁ దెలుపు
వీడక శ్రీ వెంకటేశ వెలయ నీ దాసులకు
తోడఁదోడఁ దెలుపుచు తోడయి రక్షింతువు
[6-196

తోడనే
తోఁగిన చెమటలార తోడనే శ్రీవెంకటేశు
రేఁగి నవ్వించుట గాక రిచ్చవడేదా
[14-61

తోడఁబెండ్లికూఁతురు
చేపట్టి నిన్నిదె కూడె శ్రీ వెంకటేశు
డో యమ్మా
కోపులఁ దోడబెండ్లి కూఁతురా నేను
[13-55

పీడెము చేతికిత్తువు వెరపులు వాపుదువు
తోడఁబెండ్లికూతుర రాలై తొక్కవే కాలు
[13-187

తోడు నీడ
తోయరాక రెంటికిని తోడునీడై తి నింతే
బాయటి కర్మములాల పట్టకురో మమ్మును
[5-289

తోడునీడై వచ్చు మరిదొరతనము సేయించు
పాడితేఁ బంచేంద్రియాలఁ బంపు సేయించు
[8-140

దోమటి నింద్రియాలేకా తోడు నీడయై
నన్ను
వేమరు భోగించఁజేసి వెనుబలమైనది
[8-288

యీడనే శ్రీవెంకటేశుఁ డింతలో
దా నన్ను నేలె
తోడునీడవలె నిద్దే దొరసితే నేను
[18-274

యేడనున్నాలంపటాలు యెదుటనే పొలసీని
జోడువాయనీక తోడునీడలవలె
[7-97

తోతొక్కులాడు
తోతొక్కులాడుచు ద్రోవ కిక్కిరిసి
[సు. శ. 287

తోతో
ఘాతల వరాంగనఁ గలసితివని నిన్ను
తోతో మునులకిఁక దూరఁ జోచేవయ్యా
[10-89

తొడమీదవేయకురా తోతో యిందరు
నవ్వేరు
యెద యిక దగ్గరితే నిదే పనా
[17-303

నీ తెరువువచ్చితిమా నీకేమిగారణమె
తోతో నారాయణుని దూరుదుగాక
[17-313

తోదోపు
దూపయునాఁకటికిఁకా తోదోపు మాకిఁక
వద్దు
కాపమృతమథనుఁడుగలడిద్దే కాన
[9-197

తోదోపులాడు
దొంతులైన మోహములు తోదోపు
లాడఁగాను
పంతములాడవచ్చునా ప్రియురాండ్లకు
[18-516

తోదోపులు
మిన్నుచూచేయందుకుఁగా మిక్కిలి
తోదోపులేల
అన్నిటా నీవుండఁగాను అడుగనేల
[9-124

తోదోపులాడుచుఁ దొలఁగకనంత
వేదశాఖలువోలె వెలయు శాఖలను
[వ. యో. వి. 3-450

తోఁపుతిత్తి
తొలుతే మా కాఁపురాలు తోఁపుతిత్తి
దాఁపురాలు
[17-344

తోపడు
పాపపుణ్యముల భవముల జీవిని
తోపడ కర్మము దొబ్బెనా
[10-69

తోపునూకుడు
వీఁపుగానరాగాదాఁగే విభమేఁటికే
తోపునూకుడించునేది దొరసానివిపుడు
[14-101

తోపునూకుడువయసు
తీపుమేలములఁజిక్కి దిక్కులతనకు
మొక్కి
తోపునూకుడువయసుదొబ్బఁగాను
[15-131

తోపుసేయు
తోపుసేయఁగరాక దురితపుతరువుల
కాపదలకు లోనాయ బ్రదుకు
[5-153

తోఁబుట్టు
ఎందరికిఁ గొడుకుగాఁ డీ జీవుఁడు వెనక
కెందరికిఁ దోఁబుట్టఁ డీ జీవుఁడు
[11-3-31

తోయపుపేటె
చాయనేసుకొనివుండి స్వామి ద్రోహిఁ
జెప్పనట్టి
తోయపుపేటిని మంచితోవనేపెట్టితివి(?)
[8-94

తోలిబొమ్మ
పాలువోసిపెంచిన నాపాలిట వెంకటేశనే
తోలిబొమ్మఁ జూమ్మీ కాతువుగాని దైవమా
[5-189

తోలుఁదిత్తి

నేలాఁ దడియదు నీరూఁ దివియదు
తోలుదిత్తికే కొలఁది దొరకొన్నమాయ
[9–14

తోలుదేహులు

నేమముతో నడచేటి నేరుపేది మావల్లి
దీముతో మోచిన తోలుదేహులము
[8–249

తోలుబొంత

తోలుబొంతగట్టుకొన్నదొర నింతే
నన్ను నీవు
కూళసంసారమా యేల కొసరేవు
[9–45

తోలుబొమ్మలు

తోడునీడ సతులెల్లా తోలుబొమ్మలె కాక
వేడుక కూటములకు వెలపెట్టేవా
[14–212

త్రా

త్రాణ

విన్నపము లింక నేల వేగినంతాను
మన్నించ కింక నుంటే మఱి యేది త్రాణ
[14–62

[పల్లవిలో మొదటి పాదంలో తప్ప—ఈ సంకీర్తనంలో 13 సార్లు త్రాణ అనే పదం పాదాంతంలో వాడారు.]

ద

దంచనపురాయి

మాయనుగ్గులుసేయ మాధవుని దంచనపు
రాయివో వైరాగ్యరచన జీవులకు
[5–74

దంగుడు బియ్యము

తొంగలి రెప్పలు రాత్రులుఁ బగలును
సంగడి కనుఁగవ సరిఁదిప్పుచు
చెంగలించి వెసఁ జేతులు విసరుచు
దంగుడు బియ్యము దంచీమాయ
[5–72

దంట

తొలుతనేఁ జెనకితే దొమ్ములయ్యీఁ
జేఁతలు
తలవంచుకుండితే దంటనందురు
[14–16

దంట శ్రీ వెంకటేశుఁడు తానే వచ్చి
నన్నుఁ గూడె
యింటిలోనె నన్ను మెచ్చి యింత
కోపఁగలనా
[14–49

దంటతనము

నేరుచుకోవే నీవు నిక్కము దంటతనము
[14–100

దంటతనమునకటు తగులఁ జూచితేఁజాలు
యింటికి రాక డాయక యెందువోయీనే
[15–256

గొంటవై శ్రీవెంకటేశుగూడితివినన్నునిట్టె
దంటతనమున నని తలఁచుకో నీవు
[17–11

తనలోనె మోహించీ దంటతనము నేరదు
ననుపువేయాకె తోడ నడపవయ్యా
[17–178

దండచేరు

భావములోపలఁ దన పాపబంధములఁ బాసి
తావుల నాతనికృప దండ చేరరాదా
[7–181

దండదాపు

తన నిజభక్తియె దండయు దాపును
మనను నిలుపుచే మరి శుభము
[10–173

దండవెట్టు
చిగురుమోవి మాటచే కత్తుల పంతాల
దగిలి నీపై నాపె దండవెట్టీని
[14–149

దండి బారగు
అళులెల్ల దండిబారై మున్ను నడవ
చిలుకల గమి వాని చెంతనే యరుగ
[ఉ. క. 522

దండెకాయు
తనువే వాళవు తలయే దండెకాయ
ఘనమై పూర్వులు రెండు కట్టినతాళ్లు
[9–178

దండెఁ గూర్చు
చూడదు తలయెత్తి శ్రుతి దండెఁగూర్చి
పాడదు చెలులెల్లఁ బైకొన్న సరస
[శృం. మం. 183

దండెమీటు
అంతకముందే నారదుఁ డవి దండె
మీటి చెప్పె
యింతటా వేఁటాడి జీవహింసలు సేసినది
[6–162

దండెవేయు
జీవునికి దండెవేసినవాఁడవు నీవు
వావాతిమాటలే నీపై వన్నెవదాలు
[9–178

దంతపుటోవరి
దంతపు టోవరిలోన తానే వనినుండఁగానో
కొంత నేఁ బిలిచితే నూకొనెఁగా తాను
[15–83

దంతెనపుఁజేయి
చేరి విన్నూ బూజించనిచేయి
దంతెనపుఁజేయి
తారి నీకు మొక్కనట్టి తలయే పెడతల
[7–216

దందు
సందు సుడివలపుల సదమదమై వుండగా
దందు పసరమువలె తానేల వచ్చీని
[13–237

యిందుకే శ్రీవెంకటేశ యిదే గోపక
లున్నారు
దందువంటి రాజసపుదాన నీకుఁ బ్రియమా
[14–220

దక్కఁగొను
దక్కఁగొంటేఁజాలు పెద్దతనమే మియరుదా
తక్కక శాంతముతోడి దయలోననున్నది
[6–7

గక్షన నీపాదములు కొఁగిలించీ తనియను
దక్కఁగొని మోవియానీ తనియను
[18–116

దగదొట్టు
చిప్పిలనవ్వఁగఁబోతే సిగ్గులు రేఁగవా
దప్పికి మోవడిగితే దగదొట్టదా
[18–316

దగ్గరి [= క్త్వార్థంలో]
తప్పక వొట్లువెట్టి దగ్గరి రమ్మనవేమె
[15–241

దగ్గరి విన్నపాలు
దగ్గరి విన్నపాలకు తరుణి గాచుకుండగా
వొగ్గక వుంటివి తడవున్నదాఁకాను
[17–144

దగ్గరు
తలఁపులోపల నీవు దగ్గరితేనే చాలు
కలలోని కాపురముఁ గైవల్యమే
[10–128

తప్పక వొట్లువెట్టి దగ్గరి రమ్మనవేమే
వట్టి యాకతాయి చెప్పినద్దికి దగ్గరె నిదే
[15–242

దగ్గరుచు
మేరలో దగ్గరుతానె మెచ్చె నిన్నిటా నీకె
ఆరతి నీవెరుఁగదు వధికుఁడవు
[17–101

దడి సుడులు
సరగున మంగళస్నాన మాడించి
తరుణికి జిలుగారు దడిసుడు లిచ్చి
[వ. యో. వి. 5–1570

దట్టమైన పుట్టు
పుట్టితేఁ దనపాలికిఁ బుట్టె నీ ప్రపంచము
దట్టమైన పుట్టెల్లఁ దనతోడిదే
[9–163

దట్టి కట్టుకొను
చెలియ మునుపు సింగారించుకొన్న
చెంగావిచీర యిది నీవు
తలఁకక నేఁడు దట్టిగట్టుకొంచె
దానికేమి దోసమా
[16–2–57

దప్పము చెడు
దప్పము చెడినవాని తరుణి కౌఁగిటఁ జేరి
అప్పటప్పటికి నుస్సురనినయట్టు
[5–143

దప్పికిఁ బన్నీరిచ్చు
తడఁబడే పెదవుల దప్పికిఁ బన్నీరిచ్చి
అడియాలాలెల్లాఁ దన్ను నడుగనేలే
[18–338

దప్పిదీరు
కప్పియట్టె కల్లలాడఁ గలిగిన నాలికె
దప్పిదీర శ్రీహరి దలఁచఁగ లేదా
[8–139

దప్పిదేరు
వ్రేఁకపుటారుపులేలె వెచ్చని మేనిది యేలె
తాఁకియుఁ దలఁచవదేలే దప్పిదేరవదేలె
[4–53

ఎప్పుడు వచ్చునోయంటా నెదురు
చూచీఁ బతికి
దప్పిదేరు మోముతోడ దాఁచలేదుప్రియము
[12–335

యిప్పుడు వచ్చితివి మాయింటికి నీవు
దప్పిదీరె నాపయి దయ దలఁచఁగవలదా
[18–281

దప్పులుదేరు
తప్పకాతని మోవినే దప్పులు దేరీఁగాక
యిప్ప డింత పన్నీరు ఇచ్చిరే నాకు
[18–242

దయాధర్మపువాఁడు
ధర్మపువారిలో నీ దయాధర్మపువాఁడ
మర్మపువారిలో నీ మాయల మర్మము
వాఁడ [9–20

దరి దరి
దరిదరిఁగాక నే దగ్గరి కూడగఁబోతే
సరసమే విరసమౌ సకియలాల
[17–498

దరిచేర్చు
పురుషోత్తముఁడ నీవే పుణ్యము
గట్టుక నన్ను
దరిచేర్చి రక్షించి దయఁజూడఁగదవే
[8–121

నెఱవుగ శ్రీ వెంకటేశ్వర నీకే నే
శరణాగతి చొచ్చితిని
తతి దరిచేర్పఁగఁ గూడు వెట్టఁగా
దైవమ నీకే భారము
[9–84

దరిదాపు
దొరకె మాపాలికిఁ గందువ యర్థము
దరిదాపై యుండిన తత్త్వార్థము
[6–3

తక్కక మాయలోఁబడి దరిదాపులేవి
నన్ను
వెక్కసార రక్షించక విడిచేవా నీవు
[8–70

దాసవర్గములకెల్లా దరిదాపు మీరె కాన
వాసికి నెక్కించరాదా వసుధలో మమ్మును
[8–267

దరిదాపు యితఁడేకా తగ వెనుక వేసుకో
విరవిరఁబాపాలు నావెంటఁ బడినాను
[9–128

దరియించు
ఎట్టు దరియించవచ్చును యిటువంటి
వెల్లఁ జూచి
బట్టబయ లీఁదించఁగా భ్రమసి నట్టయ్యీని
[13–238

దరిశనభక్తి
దరిశనభక్తిచేఁ దనరినవారికి
యిరవైనమోక్షము యెదిటిది
[9–106

దఱికొలుపు
దఱికొలిపెఁ దేటి కనుఁగొనఁ
దఱుమఅయనఁ బెద్దఱాలు తలకొనెఁగృష్ణా
[రేఫ. ఱ. 80

దవ్వు చుట్టఱికము
తలపోసి ఆదియును దవ్వు చుట్టఱికమని
యిలఁదేరి మీఁదనేఁగీ నిందిరా విభుఁడు
[5–249

దవ్వు చేరువ
ఎవ్వరి భాగ్యం బెట్టున్నదో
దవ్వు చేరువకు తానే గురుతు
[6–43

దవ్వులు తిరుగు
దినకర సోమగ్రహణ కాలముల
తీర్థాచరణలు చేసిన ఫలములు
తనుఁదానె సిద్ధించును వూరకే
దవ్వులు దిరుగఁగ మతియేలా
[7–2

దవ్వులే చేరువలగు
యివ్వల నప్పుడే వెంకటేశుం డిదె
నిన్నుఁ గూడె
దవ్వులే చేరువలాయె దక్కెఁగా నీ పనులు
[4–145

దవ్వువోవు
జీవములు దవ్వువోయ చీమలునుఁ
బుట్ట చొచ్చె
వేవేలయిన నిది విడువనయ్యా
[10–79

దళ్యావితనము
వెల్లవిరినింత యాల వెనక ముందరిపాటు
దళ్లావితనము మాని తలఁచుకో రాదా
[16–1–31

దళ్లుకొను
మురిపంబు నొయ్యారమును దళ్లుకొనఁగ
నొరయు ముద్దులుగురియుచునొక్కనాఁడు
[వ. యో. వి. 5–741

ధర్మపుణ్యాం
నీవు ధర్మపుణ్యానకు నెలవై కూడితిగాక
దావతి నానలువెట్ట దగవున్నదా
[17–25

దా

దాకాల మోఁకాల
దాకాల మోఁకాల దాటించెఁ గొందరి
ఆకాశవీధినుండి హనుమంతుఁడు
[9–13

దాకొను
దాకొని జగములు పుట్టించు
బ్రహ్మకు తండ్రివి నీవే
[10–104

దాకొని శ్రీవెంకటేశు దాసుఁడైన వానికిని
యేకముగఁ బంపు నేసు నేమి మాయో కాని
[10–134

దాకొనియాకెముందరతనగుఱుతెరుఁగించి
ఆకార మటు చూపె హనుమంతుఁడు
[10–155

దాఁగిలి ముచ్చిములాడు
దాఁగిలి ముచ్చిములాడే దాయగాఁడ
వైన నిన్ను
తోఁగి చూచెట్టు నీరతి దొమ్మికి లోనై తిరా
[13-10

దాఁగిలి ముచ్చిములు
చావులుఁ బుట్టుగు లాడెడి సరి
దాఁగిలి ముచ్చిములు
భావపు టారంభంబులు బాలలీలగతులు
[5-270

దాఁగిలి ముచ్చులాడు
అక్కఁడ దాఁగిలి ముచ్చులాడి దానిఁ
గన్ను మూసి
దక్కినా మోదాని నాకుఁ దమ్ములము వెట్టేనే
[16-2-94

దాఁగిలి ముచ్చులు
తగు విభాండకునితో దాఁగిలి
ముచ్చులాడితి (వి ?)
అగడుగా బండివిరివాటలాడితి
[8-179

దాఁచబెట్టు
వెన్నుఁడ నన్ను నిట్టె విడెము దెమ్మ నేవు
యెన్ని దాచబెట్టితివి యేరా నీవు
[16-2-99

దాడి
కాలముపారేటిదాడి కాయముతూంట్లబొంత
అలరి శ్రీవెంకటేశ యది నీ చేత
[11-102

దాడింబు
దాడింబపువ్వులవన్నె తళుకుఁ
బయ్యెద కొంగు
వేడుకతో వల్లెవాటు వేశి
[4-42

దాడిపోవు
చూడరో చూడరో నేఁడు సురలార
నరులార
దాడివోయి దనుజుల దండించి తావచ్చె
[9-223

దాతపు దైవము
శ్రీ తరుణీశ శ్రీవేంకటపతి సేవారతి
నిను నే భజియించెద
దాతపు దైవమవై నను(గావుము
తలఁచెద మిదియె తత్వంబు
[11-155

దాదాత
దాదాత రోహిణి నక్షత్రము గూడినరేయి
సాదించ లోకులకెల్లా జయంతి యాయను
[8-161

బొలఁతికి బాసయిచ్చి బొమ్మచారివై
వుండఁగ
చెలి వేరొకతెవచ్చి చేయివట్టీని
బలిమి యెవ్వరిదో పనులు దాదాత మోచె
నిలువు నూరువండీని నీమేని పులకలు
[14-66

దాపిరము
మూసి దాఁపిరము వేల మోవి నున్నవి
కెంపులు
[14-105

తగులనాడినవాఁడు దాఁపిరపు మాటలేకె
[13-74

చేసుకొన్నయట్టివాఁడుచెప్పినట్టె సేసుగాఁక
మూసి దాఁపిరములేలె మొరగులేలె
[17-90

దాపుదండ
చాపలపు గుణములే సరిఁజొచ్చేయేరులు
దాపుదండ చేకొని దాఁటలే రెవ్వరును
[6-56

సమరవిజయమైన శార్ఙ్గాది శరములు
తమితోడ మాకు దాపుదండై వుండుఁగాక
[6-101

నెలపైన సుఖమియ్య నీ ధ్యానమే చాలు
అల దాపుదండకు నీ యర్చనే చాలు
[7-248

దామెన
ఏమని వూరడించేవో యిఁక నీ చిత్తము కొద్ది
దామెన తిట్లతోడ తలవంచీ నదివో
[14–102

దామెన కట్టు
పామరపు టింద్రియాల బారిఁ దోసితివి నన్ను
దామెన కట్టుగాఁ గట్టి తత్వమా నీవు
[6–59

దామెన సంసారము
ఏమిసేతుదైవమా యెన్నఁడుగరుణించేవో
దామెన సంసారములోఁ దట్టువడీ మనసు
[6–105

దాయక పాయక
ఆయమందుకను హరిదానైయై
దాయక పాయక తగిలున్నాఁడు
[7–270

దప్పిదేర గూడితిమి దాయకపాయక మన
మెప్పుడు నిట్లానుండేదిదివో మాట
[13–205

దాయగాఁడు
దాఁగిలి ముచ్చిములాడే దాయగాఁడ వైన నిన్ను
[13–10

దాయగాండ్లు
దాయగాండ్లెవ్వరినైనా దప్పించుకొనేవారే
బాయిట నున్నా నీపొన్న శరణ్యుఁడవు
[7–72

దాయము
చాయలకె మాటలాడీ సన్నలకె పాటపాడీ
దాయముగా జూడరే సంతసపుఁ జూపు
[15–213

దాయికొను
దాయికొని రమణుఁడు దగ్గరఁ గూచుండితేనే
పాయక అవ్వలి మోమై వవ్వళించేవు
[13–24

దాయిదండ
సేయఁగలకర్మమెల్లా సేసి తొల్లి ఫలించెను
దాయిదండగల హరిదాసులకును
[8–256

తతి నెవ్వరికెవ్వరు దాయిదండయ్యేరయ్య
అతివ నీకుఁ గాఁగ నాయఁగాక
[14–284

దాయిదండయి నా తమకము లివియె కా
నేయరాని వినయాలు నేయించెను
[18–52

దారకత్తిసాము
తరుణి కొనగోరనే దార కత్తిసాము సేసె
అరిది ముంజేయి కొర డందుకుఁ దోడు
[18–314

దారదప్పు
మేరతో శ్రీవెంకటేశ మీరె దయ జూడఁగాను
దారిదప్పుకిట్టె మీ దాసుఁడనైతి
[8–283

దారదప్పి మగవాఁడు తనయిచ్చఁ దిరిగాడి
యీరసాన నేమనిన యెగ్గులనుఁ బట్టడు
[17–477

దారఁబెట్టు
తేనెదెచ్చి కత్తికి దారఁబెట్టి (న)
నానావిధముల నాఁకేరు
[11–2–4

దారానుద్దపు మాఁటలు
దారానుద్దపుమాఁటలు తాఁకనాడీ మదనుని
నారసాలు సేసుకు నారసింహుఁడా
[16–2–18

దారిదప్పు
నేరమెల్లా జీవునిది నేరుపెల్లా దేవునిది
దారిదప్పి విజ్ఞవీఁగఁ దనకేల
[8–132

దాలు (?) వేఁడు
వాలిన కాలుని వసమైనప్పుడు
దాలు (?) వేఁడఁగాఁ దలఁచీనా
[5-207

దావతి
జీవన్ముక్తుడనైతి శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ జేరి
దావతులిన్నియు మాని తన్మయుఁడనైతి
[5-290

కాపరించినట్టి కాఁపురములలో
నీవలావలయ్యే మేమొకో
దావతి సుఖమిల దారి దెలిసియు
నేవగించవే మేమొకో
[16-1-5

భావించి నీదాసులనె భజించు మంటివిగాక
దావతి లంపటాలలోఁ దడఁబడు మంటివా
[16-1-40

నీవు ధర్మపుణ్యానకు నెలవై కూడితి గాక
దావతి నానలువెట్టఁ దగవున్నదా?
[17-25

నీ వేలివుంగరమిదె నేఁడు నాచేఁజిక్కినది
దావతి యిఁక నేఁటికిఁ దగునైతి నేను
[17-104

దావతి పాట్లు
దావతి పాట్లుమానె తరవు లుడిగెను మా
తోవ రాకుండితేఁ జాలు తొయ్యలు లాల
[17-334

దావతు
దావతులఁ దాను గన్నతల్లి గొడ్డనివల్క
దేవతా నిందతుల దెలుపంగ వశమా
[16-1-58

దాసానుదాసి
దంటనై యాతని దాసానుదాసినై
వొంటి నుండెదనేమి నొల్లనోయయ్య
[5-138

దాసోహము నొల్లరు
నీ ముద్రలూ నొల్లరు నీ దాసోహము
నొల్లరు
కామించి నీమీఁది భక్తి కడు నొల్లరు
[8-52

దాస్య గరుఁడడు
కనలి మనసనెడి యాకాసమున నున్నానాకు
కనుఁగొనఁగ నీ దాస్య గరుడఁడే దిక్కు
[6-146

దాస్య బలవంతుఁడు
బలువులలో నీ దాస్య బలవంతుఁడ నేను
యెలమి మాకిఁకఁ జూడనేమి గడమయ్యా
[9-20

ధా

ధావతి
భావించి చక్రమీతఁడు పట్టితే నసురలెల్ల
ధావతి తొడుతను పాతాళము వట్టిరి
[13-220

ది

దిండుపైఁడి చీరకాళతెక్కులవాఁడు
కొండగద్దెమీఁదివాఁడు గొప్పకిరీటము
వాఁడు
దిండుపైఁడి చీరకాళతెక్కులవాఁడు
[7-274

దిందుపద
దిందిపదూరకుండక దీపమెగసనద్దొచ్చి
ముందు నేనే నవ్వినది మోసము నావల్లి
[13-7

దిందుపడు

యిందుకు నందుకుఁ బోనీ రిహలోకమందు వారు
దిందుపడని వళకు తీరుచవయ్యా
[9-41

కందువ శ్రీ వెంకటాద్రి ఘనవరము లోనఁగె
దిందుపడ్డలోకులకు ద్రిష్టమిదేకాదా
[9-56

దిందుపడి దేవతల దేవునికి శరణు
అందిమిన్నునేల నేకమై నతనికి శరణు
[9-85

చెంది చేఁదుదిన్న నోరు చేఁదేయయి వుండుఁగాక
దిందుపడి కొంతైనాఁ దియ్యనుండేనా
[10-186

జమళి నిద్దరూ నెంతనరులకుఁ బెనఁగేరు
తిమురనేఁటికి మీలో దిందుపడరాదా
[13-121

మందలోననున్న నేము మాపటంతఁగాని రాము
దిందుపడీఁ గొంగువట్టి తియ్యకువయ్య
[17-273

దిక్కుదెస

దిక్కుదెసవై నాకు దేవుఁడవై యేలికవు
చొక్కి నా మనసింత సోదించవలెనా
[6-59

దేవ నీయాధీనము దిక్కుదెస నాకు నీవే
దేవసేయకుండీనా రక్షించ నీకు భారము
[6-214

అక్కఅతోఁజేసిన పుణ్యమే కట్టివేసునట
దిక్కుదెస యెవ్వరు యీ దేహిఁ గరుణించను
[7-25

దిక్కుదెసయి స్వతంత్రుఁడయి తేరిన ఆదిమూలమై
అక్కజపుమహిమల యాతనికే శరణు
[7-48

మనిపికావఁగ దిరుమణి లాంఛనమే చాలు
యెనసెను దిక్కుదెస యిఁకనేల వెదక
[7-248

దిక్కుదెసయగు

తెగనిమాయెయుండు దిక్కుదెసయై యుండు
నగుతా మాపాలనుండి నటియించు బనిఁడీ
[5-283

దిక్కుమొక్కులు

దిక్కెవరు యీ తీదీపులలో
దిక్కుమొక్కులకు దేవుఁడెకాక
[11-3-15

దిక్కులవారు

మిక్కిలి నీవు మెచ్చఁగా మేనికి వెంగయై తోఁచీ
దిక్కులవారు నవ్వేరం తేశాలయ్యా
[13-108

దిగవిడుచు

మహిమల నీవిది మరిదిగ విడువవు
వివారణజీవులు విడువఁగ గలరా
[7-162

దిగులుచొచ్చు

తెరలి దైత్యులగుండె దిగులుచొచ్చె నత్తరి
సిరులమించినయట్టి శ్రీజయంతినాఁడు
[8-258

దిగ్గుడుకు దిగ్గుడు

శ్రీ వెంకటేశ్వర నీ సేవే ధ్రువపదము
దేవతాంతరమెల్లా దిగ్గుడుకు దిగ్గుడు
[8-201

దిచ్చరి

దిచ్చరి చెంచువారికి దేవరకు మీవని
ముచ్చటలాడఁగ చన్నుమొనలునాఁటీవి
[14-194

పచ్చని మోవి చిగురువందిరివెట్టెమాటల
దిచ్చరి సిగ్గులు నింతి తెరగట్టెను
[14–259

నిచ్చనిరులు విరులు నీకుఁ బాదపూజలాయె
దిచ్చరి నీ యలుకింకాఁ దీరదాయనా
[15–106

దిచ్చరిమనసు
చంచలపుఁ గనుదోయి సతుల బారికిఁ
జిక్కి
చంచలమందెను నా దిచ్చరిమనసు

దిచ్చరీఁడు
దిచ్చరీఁడై యిట్లు దిరువేంకటేశ్వరుండుఁ
నిచ్చనిచ్చలునుఁ గడుబెచ్చు పెరిగీని
[4–62

దిట్టతనము
అట్టునేయదాపె నిన్నాఅడిఁబెనఁగకున్న
దిట్టతనము నేరక దిగేవంటాను
[14–111

దిడువగు
అడరి వైరాగ్యధనమర్చించనోపెనా,
దిడువై జితేంద్రియస్థిరుఁడాతఁడు
[7–218

దినకొత్తలు
కోపములై తేను కోటానుకోట్లు
దీవనములై తేను దినకొత్తలు
[11–11

దినదినకోరికలు
తీరెఁ దీరె అన్నములు దినదినకోరికలు
కోరఁబోతే యాసలెల్ల కోటానఁగోటి
[10–221

దినదినభోగాలు
యెనసితి వీలాగున యిట్టే శ్రీవేంకటేశ
దినదినభోగాలఁ దీరవు నీ రతులూ
[18–318

దినదినము
కాయముపై మోఁచిపెట్టిఁ గట్టివేసిన
సొమ్ములు
మాయలై దినదినము మమతరేఁచీని
[9–63

దినదినముదొబ్బు
మదినొక్కవేళఁ దనమాట దలపోతునే
కదిసి యొకవేళ దన్ను కలలోనఁ గందునే
పదములనె నొకవేళ యెదురునడకునేఁ
దనకు
తుదనిట్లు దినదినము దొబ్బుదునే నేను
[15–78

దినదినరుచి
దినదినరుచిగోరేటి దేహమా
ఘనమోహపాశాలఁ గట్టేఁగదె దేహమా
[5–241

దినదినరుచులు
దినదినరుచులివి దేహమువి
చెనకేటి కోరిక చిత్తముది
[10–81

బాలులకు వృద్ధులకు పాయపు వివేకులకు
తేలించే బంధములు దినరుచులు
[9–72

తనువు మోచితినంటా తరుణుల
పొందులంటా
దినదినరుచులంటాఁ దిరిగేము
[11–75

దినబాధ
మనసున నెప్పుడు మానదిది
దినబాధెటువలెఁ దీటీనో
[5–122

దినభోగాలు
తీరవి నా జన్మమిది దినభోగాలకుఁజర
యీ రీతి విడిపించ నిఁక నెవ్వరో
[10–202

దినమత్తులు
ఘనసిద్ధగంధర్వులు కడగానలేరట
దినమత్తులయు మా తెలిసేటిది
[8–124

దినములు దొబ్బు
పనిగొంటే జవ్వనము బంగారువంటిదె పో
దినములు దొబ్బితే వన్నెదీసుఁగాని
[14–59

తుంచరాదు నీ మదము దొబ్బరావు
దినములు
[14–122

దినములె ఘనము
యిలయును జగమును యిదే యిదే
తెలిసిచూడఁగా దినములె ఘనము
[9–253

దినమొక్క వయసెక్కు
దినమొక్క వయసెక్కు దేహమాసారె
పెనుమదము గురిసే బెండుదేహమా
[5–241

దినలెక్కలు
దినలెక్కలూరుపులు తెచ్చితెచ్చి
వొప్పించఁగ
యెనలేని జన్మముల కెవ్వరు గురి
[11–6

దినవలపులు
కనుచూపులకొనరు గబ్బితనపుటుసురు
దినవలపులకు నెత్తిన యసదు
[17–526

దినవేడుక
తనదాసునికొరకు ధరియించె నీ మానము
దినవేడుకఁ గదికె నారసింహుఁడు
[16–1–37

దినసంతలెక్క
కొనేవారుఁ దినేవారు కూడికూడి మూఁకలై
దినసంతలెక్కనిదే దేహాలాల రారో
[8–170

దినసంసారము
దినసంసారమే మాకు దేవుఁడని కొలుచుక
వెనుకొని ఘనముక్తి వెదకేము
[8–174

దిబుకారనవ్వు
తొబుక కవిత్వాల దోషాలఁ బొరలితే
దిబుకారనవ్వఁడా దేవుఁడైనాను
[7–260

దిబ్బలువెట్టు
దిబ్బలువెట్టుచుఁ దేలినదదివో
ఉబ్బునీటిపై నొకహంసా
[5–16

దిబ్బాలు దొడుకులు
కలసితి నేను శ్రీవెంకటపతినిపుడని
తొలుత నీ చనుదిబ్బాలు దొడికేగాని
[13–181

దిబ్బెము
యింతలో నా పిరుఁదులు యిసుకదిబ్బె
లంటూ
రంతులుగాఁ గదునేల రాఁపు సేసేరే
[15–210

దిమ్మరివిద్య
దేవరదానైన దిమ్మరివిద్యలతఁడు
యీ వేళ నా కోరిక యీడేర్చలేఁడా
[14–13

దిమ్మరిమాఁట
నెమ్మొగమువాడెనంటా నిండుఁజెమటఉడ
దంటా
దిమ్మరిమాటల నిన్నుఁ దిట్టవచ్చునా
[17–411

దిమ్మరిమాయ
పుట్టుమాలినదరుబోఁకిలి నన్నుఁ
దిట్టేవదేమోసి దిమ్మరిమాయ
[11–3–41

దిమ్మరివాఁడు
నీయంత నీవే యెరిఁగి నిచ్చ నన్ను గాతుగాక
మాయలతోఁ బొరలే దిమ్మరివాఁడ నేను
[7–258

దిమ్మరేఁచు
తుమ్మఁగానే లేచేవు తొయ్యలి యెవ్వతె యైనా
దిమ్మరేఁచి వాదుదీసి తిట్టకుండీనా
[13–30

కమ్మరఁ గమ్మర నీతో కందువ నవ్వీన నవ్వు
దిమ్మరేఁచి నీ గుణము తేలించకుండీనా
[15–200

దివెపంజులు
దీమసపుపారివార దివెపంజులు చేఁబట్టి
యేమరక మీలో మీరు యియ్యరోజవి
[10–116

దివ్వార్ద్రబువ్వులకోవి
ఇసుముఁ గన్నపుఁగత్తి యెద దట్టిలోనఁ
బొసఁగిన దివ్వార్ద్రబువ్వులకోవి
[ప. యో. వి. 6–770

దివ్వెత్తు ఫలము
ఏమియుఁ జేయఁగపద్దు యింతలోనె మోక్షము
దీమపు విజ్ఞానమే దివ్వెత్తు ఫలము
[5–255

దివ్వెత్తుఁ బొద్దు
దివ్వెత్తుఁబొద్దుదాఁక తిరిగివచ్చియింటిలో
వువ్విళ్లూరుచు నసురుసురై వున్నాఁడు
[14–189

దివ్వెన
నవ్వులనె నొకమాట నటనల నొకమాట
దివ్వెనల నొకమాట తిట్టేవేమే
[14–73

దిష్ట దిబ్బములు
పడఁతికి నీవు నమ్ముమని బాసలు చేయుచు నున్నవేళ న
క్కడ నొకలేమ మీ నటన కాంక్షలఁ జూడఁగ దిష్టదిబ్బముల్
[శృం. వృ. ప. శ. 86

దిష్టదైవము
దేవశిఖామణివి దిష్టదైవమవు నీవు
యీవల నీబంటు నాకు నెదురింక నేది
[9–129

దిష్టపు జన్మము
ఆవల నాకర్మమున కాచార్యుఁడే గురి
దేవ నీ శరణు గురిదిష్టపు జన్మానకు
[10–224

దిష్టపు నాలిక
పరమపదమె గురిపట్టినవ్రతమునకు
తిరుమంత్రగురి దిష్టపు నాలికకు
[10–224

దిష్టపు మన్నన
తేటలఁ గతలుచెప్పి దిష్టపు మన్నన లిచ్చి
యీటునఁ గోపము దీర్చె నిదివో విభుఁడు
[17–500

దిష్టము
తెలిపితివి బుద్ధులు దిష్టముగాఁ గూడితివి
[14–277

గుంపెన శ్రీ వెంకటేశ గూడితిమయ్యా నిన్ను
దింపక నా వురమున దిష్టము మోచితినే
[15–59

నేనేల తనునాడె నేఁడు గొత్తలా నాకు
తేనెగారె తనమోవికి దిష్టమున్నదనవే
[15–262

కలదుగా యిటువంటి గడుసరి భూమిమీద
తెలిసితి మిన్నాళ్ళకు దిష్టముగ నీవిని
[17–198

తుచనుదాఁచఁగరాదు తోడ దిష్టమైవుండఁగ
మదిమది యిట్లైతి మగఁ డూరలేడూ
[17-258

దిష్టించి చూచు
తేరకొన నాపె నున్నది దిష్టించి చూచినది
కోరి నీ చేయివేసిన గుణమయ్యా
[17-496

దిష్టించు
అగడుఁ దాపపు రవికినారనే రాహువదె
తెగి యందుమీఁద నది దిష్టించగలదా
[13-1

చూపులు నీపై నిలిపి సుద్దులు నేఁజెప్పఁగాను
తీపలేమి వెదకేవు దిష్టించి నన్ను
[14-183

చిగురాకు నామోవి చిత్తజు నాడిదమట
తెగుఁజేసు నీ వంత దిష్టించకురా
[15-86

దీ

దీకొను
దేవతల మొరాలించి దీకొంటి వింతపనికి
చేవ నభయము లిచ్చి చేయెత్తితివి
[7-127

వైకుంఠ మెరుఁగుదుమా వర్ణించి
యింతక తొల్లి
దీకొని శ్రీవెంకటాద్రిఁ దిరిగి కాక
[10-111

దీకొనుచుఁ జేసేరు దేవపూజాది యజ్ఞాలు
యేకాత్మవాదులాల యికవా యీమాట
[10-269

దీనకులు
పెట్టించె అసలను పెడకొడమలఁ దన్ను
తిట్టించె నిజద్రవ్య దీనకులచేత
[5-127

దీపంబు లెత్తు
అలచోటి చెంచెతలకి శిరోమణుల
బలు పొదరిండ్ల దీపంబు లెత్తెదరు
[వ. యో. వి. 5-1840

దీపనము
వుడివోని దీపనమున కోరిచినవె మరికదా
జడివట్టి నా జిహ్వాచాపల్యము మానుటా
[16-1-4

దీపనాగ్ని
దీపనాగ్నితోఁ దిరిగేటి దేహము
పైపై విరతికిఁ బట్టేది
[2-284

దీపమగు
దీపమైన హరిభక్తి దెలిసి యింతటనైనఁ
గాపాడి వరమీవో కర్మమా
[11-37

దీపమిడు
కలయఁ జీకటియైతేఁగాని దీపమిడుకోఁడు
యిల నజ్ఞుఁడైనఁగాని యెరుక వెదకఁడు
[10-37

దీపమెత్తు
యిల నంధకారపు టింటిలో నొక
దీపమెత్తి మెఱసినట్టు
వొలసి శ్రీ వెంకటపతి శరణాగతి
వొకచే నాకు
[10-77

దీపాళిపండుగ
తివిరివేగుదాఁకా దీపాళిపండుగ సేసె
జవకట్టి నినుఁబాసి జాగరాలను
[17-184

దీమసము
కోమలులు మీఁదమీఁద కోపగించినాఁజవి
దీమసానఁ బెదవుల దిట్టినాఁ జవి
[13-65

దీము
భూమికి దిక్కైనవారు పొడచూపికావవద్దా
దీముగా నిలువలేరు తెలిసేమంటేను
[8-115

దీము భోగములు
వెఱ్ఱిదెలిసి రోఁకలిచెనఁ జుట్టుకొన్నట్టు
యిట్టి దీము భోగములు నెనసేము
[8-174

దీవెత్తు పొద్దు
యీరీతి నింత గలిగితె యింటికైనా
దోడితేవే
తీరవు మీముచ్చటలు దీవెత్తుఁ బొద్దాయెను
[17-190

దొ

దొంగల ధర్మాసనము
ధీరతచెడి తను జీవుఁడు తెలియఁగ
నేరకయుండిన
ధారుణిలోపల దొంగల ధర్మాసనమాయ
[11-3-6

దొండెము
తుత్తుమురై కోరికెల దొండెము
రేఁగఁగఁ జొచ్చె
జొత్తుల వెరగుపడి చూచీఁ బుట్టుగులు

దొండ్లు వాడుచు
చక్కిలాల కుండలెల్లా చలాన దొండ్లు
వాడిచి
దిక్కైన దోఁటి కోలలఁ దీసేనమ్మ
[10-161

దొంతరకొండ
అగ్గమై శ్రీవెంకటేశుఁ డలమేలు
మంగఁ గూడె
తగ్గులేని మొత్తపు దొంతరకొండ వలెను
[10-55

దొంతర కొడుకు
వంతుకు యశోదకు నవ్వల నందగోపునికి
దొంతరకొడుకై నాఁడు తొల్లి వీరేపుణ్యాలో
[7-275

దొంతినుండు
అంతట మాటలెయాడి హరిశరణనకుంటె
దొంతినున్న భవములు తొలఁగునా వివేకికి
[10-196

దొంతి పెట్టిన కుండలు
ఇంతయు నీ మాయామయమేగతిఁ
దెలియఁగ వచ్చును
దొంతిబెట్టిన కుండలు తొడరినజన్మములు
[6-133

దొంతి విషయములు
దొంతి విషయములాల దొరలాల
చెంతమీఁదటి బుద్ధి చెప్పరో మాకు
[7-173

దొంతులకు ఉరుకు
సంతసాన నిన్నుఁ జూచి సరసమాడి
నంతలో
దొంతుల కురుకఁడుగా దొరకనిమనుఁడు
[15-7

దొంతులకు నెక్కు
అలమె శ్రీవెంకటేశుఁ డంటిన మా
వొడఁబాటు
తొలుత మీ నవ్వులెల్లా దొంతులకు
నెక్కవా
[13-41

దొడ్డవిండి పండుగ
తూటి సీతపెండ్లి హరు దొడ్డవిండి
పండుగాయ
పాటిపాటి నమ్మ నేటువలె వచ్చు వీరిని
[6-8

దొడ్డివారు
తెలిసి వెన్నారగించీ గోవిందుఁడు
తొలఁగ దోసేరు దొడ్డివారు
[8–162

దొడ్డు
కోటిపూజ లిల లేవా కుమతులు సేసేవి
పాటలప్రపన్నుని భక్తి దొడ్డుగాక
[9–123

దొడ్డు ఎంచు
తొరలిశ్రీవెంకటేశ దొడ్డుగొంచమెంచనేల
యిరవై లోకహితాన కేదైనా నేమి
[7–203

దొప్పఁదోఁగు
మంచికస్తూరి యుమ్మవి దొప్పఁదోఁగి
యించితంబైన కంఠాంబుజాతంబు
[వ. యో. వి. 333

దొబ్బు
వూరకే దినదినాల యుగాలు దొబ్బితిఁగాని
నేరిచి వివేకము నిలుపనైతి
[8–283

దొబ్బుకొను
నిబ్బరమైలోకమెల్లా నిండుకవుందురువట
దొబ్బుకొంటాఁ దిరిగేము తోవల నిన్ను
[8–231

దొబ్బుఁ దెడ్లు
పాపపుణ్యములురెండు పక్కనున్నచీలలు
తోపుల యన్నపానాలు దొబ్బుఁ దెడ్లు
[6–152

దొమ్మిచేయు
పంచేంద్రియములాల పంచభూతములాల
అంచెలఁ దొమ్మి సేయకురో మీరు
[9–208

దొమ్మిపూజ
దొరతనానకుఁ రాగా దొమ్మిపూజలాయెఁగా
[17–600

దొమ్మి పోఁజు
చిడిముడి జంకింతుము చెక్కులద్దె
నొక్కుదుము
తొడసోఁకిన జీతాలఁ దొమ్మిపోఁజువారము
[14–182

దొమ్మి సేయు
జలకమాడెటివేళ సంగడికి వచ్చేవు
తొలమంచె కాఁగిలించి దొమ్మిసేసేవు
[17–262

గుట్టుతోఁ గాఁగిలించఁగఁ గొప్పువీడె
నింతే కాక
తొట్టిన రతులలోన దొమ్మి సేయవచ్చెనా
[17–316

దొమ్ములఁ బెట్టు
చెల్లినంతా వచ్చి వచ్చి చెట్టవట్టేవు
తొల్లియు నెందరినిట్టే దొమ్ములఁ బెట్టితివో
[12–29

దొమ్ముల మేయు
దొమ్ముల మేసువారికి దొడ్డవరి కేటిఁమాట
[14–194

దొమ్ములు
నమలెడి నా వాచవులకు నానావిధ
భక్షణములు
కమలిన దుర్గంధపు శాకమ్ములు
దొమ్ములును
[11–3–129

దొరకాలువ నెత్తురు
కాంచన దైత్యుఁడు దొరకాలువ
నెత్తురువార
చించెను గోళ్ళ నరసింహదేవుఁడు
[6–228

దొరకోలు
తొలఁగక నన్నుఁగూడి దొరకోలు
సేసుకొని
చెలఁగీ శ్రీ వెంకటటాద్రి చిన్నబావగారు
[17–355

దోఁగిపోవు
వున్నతి దోలఁగ వాని వొళ్ళెల్లా
దోఁగిపోయ
కన్నెలార యీకృష్ణుఁ గంటిరంటరమ్మ
[6–165

దోఁటు
వేడుకనీమోవినాపె విందుగా మోవంటితివి
ఆడానీడా దోఁటిగా నేఁడందెగా మీ వలపు
[14–141

దోమటి
దొడ్డ మేఁకపాల గూడు దోమటి
దొడికినాఁడు
గడ్డు వయసగు బిడ్డ గన్నవాఁడు
[4–43

దోమటి నా మతిలోనఁ దోడునీడపై యుండి
పామెచె సుఖములనే భ్రమయించ వలెనా
[6–59

యేమాయ నీపాదములిటు నేము పిసికితే
దోమటి నాపె కాలు దొక్కఁగాఁ గాక
[13–9

తొడఁదొడ మోచిన మేలము
దోమటి వీడెపుఁ టుదుటులు
జడిగొను చూపుల ననుపులు సతికిని
నీ కమరె
[13–131

కామినికెమ్మోవికాంతి కట్టుకొనే చంద్రగావి
ఆముకొన్న మోహకళ లాభరణాలు
ధోమటిమాటలవిందు ధూపదీపనై వేద్యాలు
కామించినటువలె కలిగె నీకిపుడు
[13–168

దొంతుల వెరిగి గొల్ల దోమటాయ వలపు
యెంతటిదాన నయ్యేనో యిందరిలో నేఁడు
[14–121

ప్రేమపు మోవితేనెలు పెదవిమీఁదనే
వుండు
చే ముట్టి వడ్డించఁబోతె చిరునవ్వులు
గామిడి శ్రీవెంకటేశ కలసితివిటు నన్ను
దోమటి దొడికేమంటే దొడ్డమాకు
[14–267

మఱియేఁటి సుద్దులు మమ్మేమడిగేవు నీవు
మెఱసి మీయిక్కువలు మించెను దోమటై
[14–174

కూడిన నీ సతులనుఁ గూచుండఁ
బెట్టుకోఁగా
తోడులు నీడలు నొక్క దోమటాయను
[14–273

ప్రేమమునఁ బిలువఁగా బెట్టి వూఁకొంటిఁ
గాన
దోమటిఁ దడవకుంటె దొమ్మి నేతునా
[15–132

ఏమి సేతు నీ సుద్దుల కేమందును
దోమటిఁ గొంగువట్టఁగ తొలఁగి పోరాదు
[15–271

చూమరలఁ జూడఁ జూడ జుట్టాల
వలనె వుండి
దోమటి పంచేంద్రియాలు దోడుగాక
పోయను
[16–1–6

దోమటి చెనకులనె దుండగాలు నేనేని
దీమసము తోప నన్నతి వెంగళప్పుడు
[16–2–29

ఏమి బాఁతినే నీకు యిటు నాకె దక్కితివి
దోమటి నిందుకె పోసి తొత్తనైతి నేను
[17–2

యేమాడిన నాఁట దాని కెగ్గులేదు తప్పులేదు
నేమాన నూరకుండిన నేరమిలేదు
దోమటిగా జూచినాను దొరతనమై తోఁచు
వేమారు నవ్విన నవి వేడుకలై నిలుచు
[17-15

కామించి శ్రీ వెంకటేశ గక్కన గూడితి నన్ను
దోమటి దొడికించితే దూరను నే నాపెను
[17-68

నీ మేలులోనిదాన నీవు మన్నించేటిదాన
దోమటి నన్నియు నీ చేతుల నున్నవికను
[17-138

యేమనీనె చెన్నుఁడూ యేకతాన నన్నునూ
దోమటి వావులు నాపై దొరలించీని
[17-162

కామించి నగవచ్చేవు కాఁగిటి బిగించేవు
యేమి నననివారితో యేతులా నీకు
దోమటి దొడికితివి దొడ్డ చుట్టమువలెనె
వేమపు శ్రీవెంకటేశ నీవె నేనై తిరా
[17-223

తామరవేసె నతఁడు తట్టితివి చేత నీవు
దోమటి దొడికేవేళ దోసమూ యేమి
[17-382

దోమటి కర్మాలు
దోమటికర్మాలు నేసి తుదకెక్కవాఁడఁగాను
యేమిటికిఁ గాచెతివో యిది సోద్యమయ్యా
[8-181

దోమటి కుడుచు
శ్రీమంతుఁడ నీచేఁత దేహమిది
దోమటి గుడువక తోయఁగ వశమా
[9-119

దోమటి దొడికినట్లు
తొల్లియు రేపల్లె గొల్లదోమటి దొడికినట్టు
తల్లి అనసూయ పాలఁ దనిసినట్టు
[6-60

దోమటి దొడుకు
దొంతి వెట్టిగొల్లెతలు దోమటిదొడుకఁగాను
బంతిచిక్కినట్టి మోవిపండు నే దాఁచితినే
[14-79

దోమతెర
విన్నపాలు వినవలె వింతవింతలు
పన్నగపు దోమతెర పైకెత్తవేలయ్యా
[4-25

దోమతెరవేయించి తొంగిచూచే విందరికి
వోముచూ నీ వేసాల కోపునా ఆపె
[13-251

కామిని నీవురాఁగానె గక్కన లేచి నిలిచి
దోమతెరమాటు కేఁగి తొంగిచూచీని
[17-300

దోసకారి
యీసుద్దులకె నే నీ యింటికిరాను వెలుకు
దోసకారి చెలికత్తె తోడితెచ్చేఁగాని
[13-2

దోసాలు గట్టు
వావిగాదు నీకు నాకు వద్దువద్దు నీ
తోవ రా వెలుతుమన్నా దోసాలుగట్టకురా
[4-137

దోసిలించు
తూరేటి నెరులతో దోసిలించి మొక్కఁగాను
[14-292

దోసిలొగ్గు
ఆసలనిమోడి వెట్టి యంగడి వెంటాఁ దిప్పె
దోసిలొగ్గించె దైన్యము దొరలెదుట
[8-64

ద్వా

ద్వాపరమునాటి ముసలి
తగ నలవడఁజేరి తను జూచువారు
మొగి ద్వాపరమునాఁటి ముసలి వీఁడనఁగ
[వ. యో. వి. 7-298

ద్రి

ద్రిమ్మరి దిప్పకాయ
తలపోయ నీ తుమ్మెదలు గూడ గొట్లు
మలయమారుతము ద్రిమ్మరి దిప్పకాయ
[వ. యో. వి. 5–1388

ద్రిష్టి మంత్రము
ఘాతఁగరుణాకరుఁడై కరుణదృష్టివాఁడే
మా తరతరము ద్రిష్టిమంత్రపు రక్ష
[10–54

దు

దుంకదూరు
ఏలవచ్చి యేలపోయీ నెందుండీ ప్రాణి
తోలుతిత్తిలోనఁ జొచ్చి దుంకదూరనా
[5–202

దుత్త
ఆలదొడ్డివారము నే మంతేని యెఱఁగము
పాలదుత్త దుత్తఁదేసి పట్టవయ్య వలపు
[13–180

దుప్పటి
అప్పటిఁ బోదువుగాని అందాకా విచ్చేయుమంటా
దుప్పటి కొంగువట్టేవు దొడ్డదానవే
[13–4

దుబ్బ
తోడనె వెన్నదుబ్బలు తోడుత నేలవచ్చీని
వేడుకకాఁడు శ్రీ వెంకటేశుఁడు
[13–134

గొల్లెతలమెఱఁగము గొప్ప జాణతనములు
చల్లదుబ్బ దుబ్బఁదేసి చల్లేమువలపు
[13–180

దుమ్ము దూరుపెత్తు
ఇంతే మతేమిలేదు యిందుమీఁదను
దొంతుల కర్మాలు దుమ్ము దూరుపెత్తుటా
[5–223

దుమ్ములు
దుమ్ములుగా సాల్వునిపై దొడ్డగాఁ దోలిన తేరు
దొమ్మి రుక్మిణిపెండ్లికిఁ దోలినట్టి తేరు
[10–35

దురదుర
మరుని కార్ముకబాణము మహిమ గదు నెఱిఁగించె
దురదురనఁ జేతులనె తుడిచేరు సతులు
[4–173

దువ్వటము
చివ్వనమై చెమరించి చిత్తడి చెమటతోడ
దువ్వటపుఁ బయ్యెదెల్లాఁ దొప్పఁదోగెను
[13–144

దూ

దూఁటి [ఔపవిభక్తికం]
పీఁటమీఁద గూచుండి ప్రియములు చెప్పి చెప్పి
దూఁటి చన్నుల నొత్తెను తొలుతాతని
[14–140

దూతికె
కాతరాన నీ గుణాలు కదుఁగదు గొసరిని
దూతికెవలెనే మాట దొమ్మిసేసీనో
[14–92

దూపిల్లు
దూపిలేవు నీచేఁతకు దొరలకుందాననంటూ
చావలాన నీ వాపెను సమ్మతింపించరాదా
[14–197

దూరిపోఱు
రూపువో సౌఖ్యంబుడిచి చేసినది పువ్వుఁ
దూపువో హృదయంబు దూకి పాఱినది
[4–159

దూరి మాఁటలు
ఆడకు దూరి మాఁటలిఁక నాడకు
వత్తువుగాని వూరకే
[శృం. శ. 31

దూరుకెక్కు
దూరుకెక్కరి నీచేత తొల్లే గొల్లెతలెల్లా
యీరీతి విద్యలు నీకు నింకా నెన్ని గలవో
[18–226

దూరువేయు
నేరకుంటె నరకము నేరిచితే స్వర్గమంటా
దూరువేసే లింతేకాక దోషమెవ్వరిదయ్యా
[5–234

దూఃఱుగా జెప్పు
అయ్య మీ పనులన్ని ఆగడాలాయె
తొయ్యలి నాతోన దూఱుగా జెప్పె
[సు. క. 416

దూఱుముట్టు
పాముతో నటుపొందు పాటింపఁగా రాదు
దుర్జనసంగతి దూఱుముట్టు
[నీ. శ. 36

దూఱులు వల్కు
దొరకొన్న యపుడె చెంతకు
దొరకొల్పుట మేలనంగ దూఱులువల్కన్
[రేఫ. 31

దూఱు లెక్కించు
దూఱులెక్కించెదో తోయజాక్షునకు
[సు. క. 625

దూవు
వీవుగుఱ్ఱముదోలఁగ నెలతచిక్కుదీయుచు
తావులమేడపైనుండి తప్పక చూచె
కావించి నీ సమకట్లలో నల్లజల్లి
దూవిన నేరుపుల కెదురువలచెనయ్యా
[16–2–102

దూళికాళ్లు
చెడ్డచెడ్డ మనసుల చెంచువారము ఆల
దొడ్డివాఁడ పోవయ్య దూళికాళ్ళరాక
[12–58

దృ

దృష్టంబరచే నుండు
అకటా దృష్టంబరచే నుండఁగ
సకలము నుపదేశము లిఁక నేవి
[8–120

దృష్టించి చూచు
కష్టపు విధిగాక కడపట దీని
దృష్టించి చూచిన దృష్టి దాఁకెడిని
[ప. యో. వి. 4–1426

దృష్టి తీయించు
దృష్టి తీయింతుమే తెలివిరా నీకు
[సు. క. 775

దృష్టి దాఁకు
కష్టపు విధిగాక కడపట దీని
దృష్టించి చూచిన దృష్టి దాఁకెడిని
[ప. యో. వి. 4–1426

దె

దెత్తి
త త్తరించి తలఁచక దవ్వుపోయి పరులకు
దెత్తిపై యేలనోళ్ల దెరచేవో మనసా
[8–196

దెత్తిగొను
నెత్తికన్ను మానినవాని పెండ్లికి
దెత్తిగొన్నయట్టి దేవుఁడు
[11–3–45

దెసలఁ దిరుగు
తిరువెంకటాచలాధిపుని మాయలచేత
దెసలఁ దిరిగినయట్టి కర్మమా
హరిదాసులగువారి నాదరింతువు గాక
అంత నొప్పింతువా కర్మమా
[5–187

దెసల దేవుఁడు
పసులగాచేవాని బ్రహ్మ నుతించె నంచేను
దెసలదేవుఁడే యని తెలియవద్దు
[5–328

దెసలు వెదకు
పసుర మడవిఁబడ్డ బసురము గలవాఁడు
దెసలు వెదకింటికిఁ దెచ్చుకొన్నట్టు
[9–148

దే

దేవకాంతరాలు
తప్పఁదెరువుల దేవకాంతరాలు
దడవకు వోవో జీవుడు
[16–1–3

దేవపిండము
యిల దేవపిండమ వయ్యీన నీ యాటలయ్య
బలు సముద్రాల మీఁది పాటవరువు
[15–9

దేవరలేని పూజ
వట్టిజోలితో నూరక దేవరలేని
పూజవంటిది
వొట్టుక ఫలములులేని వంటలకు
వొడిగట్టే యటువంటిది
[7–86

దేవాసనము
శ్రీ వెంకటేశుఁడు వాఁడె చేరి
యలమేలుమంగ
సావధానమున సరసములాడఁగ
దేవాసనం బెక్కి తేఁకువ నారగింపులు
వానివిరిఁ జేకొనీ వాఁడె వాడవాడలను
[17–304

దేవులమ్మ
దేవులమ్మ యిందిర మా దిక్కై
విన్నవించరాదా
శ్రీ వెంకటపతికి చిత్తమందను
[8–267

దేవులసాని
దండికోడ నూడిగపుదాన నయ్యేనంటేనేల
చండిపోరి నీ దేవులసానిఁ జేసేవయ్యా
[17–504

దేవులు [దేవికి గౌరవసూచక బహువచనం]
దేవరవైతి విన్నిటా దేవులాయ నాపెనీకు
[13–3

దేవుళ్లు [దేవికి బహువచనం]
నీవు నే నొక్కటిగాఁగ నిజము నిన్ను
జించితి
దేవుళ్ళు నీ కెందరు తెలుపవయ్యా
శ్రీవెంకటేశ నేను జిగి నలమేల్మంగను
తావుగాను రమించితి తగు వింతగలదా
[15–166

వదియారువేలు నూటయెనమండ్రు
దేవుళ్ళకు నన్నిరూపులై
వినోదించిన నెరజాణుండవని
[వై. వ. 40

దేశాంత్రులు
తగ నూటయిరువై యెనిమిది తిరుపతుం
గల స్థానికులును చక్రవర్తి పీఠములును
అగణితంబైన దేశాంత్రులు మఠంబులును
నదికమై చెలువొందఁగాను
[5–130

దేహపుటూరు
దేవ నీ విచ్చినయట్టి దేహపుటూరిలోన
చేవమీరఁ గాఁపురము సేసేమయ్యా

దేహమెత్తి కను
సరిమూఁడులోకములఁ జాటి నర్థము
గరిమ నీదేహమెత్తి కంటిమి మేమిదివో
[10–137

ధే

ధేయను
వాగియబిగువింత వదలి దాఁటించి
రాగేలు బిగియించి రవళి ధేయనుచు
[వ. యో. వి. 2–674

దాఁటించి ధేయని తరులు గావించి
యాటోవకోపంటు లడరఁ దోడ్తున
[వ. యో. వి. 3–1726

ధృ

ధృవపట్టము
శ్రీవెంకటేశుదాసులు చేసినదెల్లా సృష్టి
యేవంకా ధృవపట్టమే యిటు వారికి
[8–119

దై

దైలువారు
తలవంచే నిన్నుఁజూచి దైలువారే
నా చెమట
[14–128

యినుమడించెఁ జెమటల వేఁటికె
యింతిఁ రతిఁ
దీనివోని కళలెల్ల దైలువారెలా
[16–2–42

దైవారు
తలఁపు లీడేరెను తమకము దైవారెను
చలపట్టితే నింక చప్పఁగాదా [15–289
చిప్పిల నెలవులను చెలియ బ్టై నవ్వఁగాను
తప్పక చూచే వక్కడె దైవారుతా
[17–54

దైవిక మెరుగు
దీమసాన నీ దాసుల ద్రిష్టమెరుఁగుటగాని
యీమేర నీదైవిక మెరిఁగే వారెవ్వరు
[7–69

న

నంజువంటి పాము
వల్లని నాయారు యిది నంజువంటిపామట
[15–86

నంటు
పితోనె అనతీవయ నంటున సంతసించేను
చేతికి లోనైతి విఁక జేరె నాకు మేలు
[17–115

నంటుచేయు
అంటి మేనుదాఁకించి ఆకుమడచి నీ కిచ్చి
నంటు సేసె నీతోను నా యెదుటనె
[17-11

నంటు తమకము
జంటవై(శ్రీవెంక టేశ నరినన్నుఁ గూడితివి
నంటుతమకము లింత నానవేతురా
[17-152

నచ్చికములేకుండు
కమ్మటి నీ భక్తియనే కామధాను
వున్నవారు
వుమ్మడి నచ్చికము లేకుందురయ్యా
[7-75

నచ్చు
మచ్చరము నాకుఁ చీరె మనసెల్ల
నొక్కటాయ
నచ్చులనాపె నీతో నవ్వఁగాను
[13-255

యిచ్చకమైయుండేవాఁడ వెగ్గులేల వచ్చేవు
నచ్చుల నే తిట్టినాను నవ్వవలెఁబో
[17-49

నటనలుసేయు
నవ్వి నవ్వి నీతో నటనలు సేసేనంటే
యెవ్వలనో జాజమాడే వేమిసేతును
[14-28

నట్టేటి వరద
నట్టేటివరదవలె నానాటి నీ మాయ
కొట్టుకపారఁగఁజొచ్చె కూడెన విజ్ఞానము
[8-32

నడ
వడియఁ జెమటలతోడ వత్తివంటి
మోవితోడ
నడ మురిపెముతో(డ) నవ్వేవేమే
[13-42

నడగొండ
నానావర్ణముల నడగొండవలెను
దానవారి తేరదె తగ తిరువీధుల
[10-55

నడపు
నడపుల హంసలనయన చాతకములు
వడతి శ్రీవెంకటపతి పొదిగె
[14-7

గుంపెన మానడపు కొప్పు గడు నిడుపు
[15-114

నడివీది పెసర
గటిరాజు బదుకాయ కడలేని మనసు
నడివీది పెసరాయ నయమైన మనసు
[11-3-125

నడుమంతరాలు
నామమాత్రజీవులము నడుమంతరాల వచ్చి
నేము గర్తల మనుచు నిక్కేము గాక
[8-61

నడుమగు
ఉడివోని సంసారాన నున్నారము
నడుమాయ నవ్వులకు నా బ్రతుకు
[8-110

నడుమ రుచులు
నడుమ రుచులకే నాలుక అమ్ముడువోయ
యెడయేది నిన్ను నుతియించే అందుకును
[8-176

నడుముచొచ్చు చుట్టాలు
వుడిగినా గామాదు లొక్కొక్క
వ్యాజానవచ్చి
నుడిసి నడుముచొచ్చు చుట్టాలవలె
[7-97

ననచు
యెనలేక శ్రీవెంకటేశ నన్నుగూడితివి
ననిచితి నిది నీకు నయమే కాదా
[17-197

ననుపుచేయు
చనవులెల్ల నెరపి పలిగెల బొరలుచు
ననుపు నీ కాపె సేసీ నా యెదుటనే
[17-11

నసుపులు నడుపు
పెనగక నాతో ప్రియములు చూపేవు
నసుపు విందుననె నడపేవా
[17–8

నన్ను దగ్గరకు వచ్చు
తగుమాటలేమి గల్లా దవ్వులఁ
జెప్పుదురు గాని
అగడయ్యీ నీవు నన్ను నంత దగ్గరకుదా
[15–130

నమ్మిక
నవ్వునవ్వ వేళలేదా నమ్మికకు వేళలేదా
[14–169

నమ్మిక బొంకులు
[3–72

నమ్మినవారి నిధానము
నెట్టన నమ్మినవారి నిధానమై వున్నవాఁడు
పట్టపు శ్రీ వెంకటాద్రి పతియైన దేవుఁడు
[8–125

నయగారము
నయగారి నీ సుద్దులు నాకుఁ గొత్తలా
ప్రియములన్నియు దాఁచిపెట్టిఁచెట్టవయ్యా
[13–108

నయగారి
నయగారి మాటలెల్ల నమ్మితిఁగనక యిట్టే
భయము విడిచి నీతోఁ బలికే నేను
[14–126

నవ్వుల జాణతనాలు నయగారి వినయాలు
యెవ్వతె నేరిపెరా యేరా నీకు
[17–231

నయగారి మాటలు
నయగారి మాటలాడి నవ్వులు మాతో
నవ్వేది
నియతము నీకుఁ దొల్లె నేఁడు గొత్తలా
[15–253

వయగారి మాటలు నటన చూపులను
ప్రియము నయముల బెల్లించి పొంచి
[అ. మ. క. 3352

నరకమే కురియు
దరిచేరుటా లేదు తగులు లేదు నానాఁడు
నరకమే కురిసీని నా బ్రదుకు
[8–110

నరమిగొను
అరగునా దుర్బలున శరుదైన యన్నంబు
కురుచ బుద్ధులను నరమి గొనుఁగాక
[5–145

నలఁకువ
ఇలదుర్గుణముల కీ జన్మంబున
నలఁకువ సేసెఁబో నా వ్రాఁత
[5–136

నలినలిసేయు
నలుగడఁ జూచి చూచి నరహరి మోవి
నలినలి సేతురా నరహరి
[13–229

నలిరేఁగు
పిలిచి యిప్పటివేనే ప్రియములు
చెప్పఁగాను
నలిరేఁగి మెచ్చేది నా భాగ్యము
[13–133

సొలసి సొలసి నిన్నుఁ జూచిన
యీ చెలిచూపు
నలిరేఁగి నీ మతిలో నాటకుండేనా
[15–200

నలుగుల పాఁతర
కాంతలు నవ్వుచునై నాఁ గన్నులఁ
జూచిన చూపు
వంతమున నలుగుల పాఁతర సుండి
[6–26

నలుదిక్కుల కడగను
కలయ నలుదిక్కుల కడఁగానఁగ రాదట
జలజాక్ష నీ రూపు తలపోయగలనా
[7–28

నల్లతిండి
నల్లతిండే మరి మీఁద మరగితేరోఁతలా(?)
వుల్లమిచ్చే వెంకటేశు వొద్ది కిటువంటిది
[11–3–60

నల్లనిచేత
చెలఁబో తనకుఁ దెచ్చెదు నంత లేదె
నల్లనిచేఁత మానక పోయి తెపుడు
[ప. యో. వి. 6–518

నల్లుపెద
వెట్టి విన్నపములాయ వేఁగుదాఁకా
మా కతలు
జట్టిగా మా విరహము వెదలాయను
[17–413

నల్లెటనాడు
పొదలుచు మృత్యువు వందివోసై
నల్లెటనాడఁగ
పదిలముగాఁ గింకరులును చొప్పరుల
బర విడిచి
[5–201

నల్లెఁడంత నాలికె
నడుమనె నల్లెఁడంత నాలికెవాఁడ నింతే
వుడివోని సుద్దులెల్లా నుగ్గడించేను
[7–193

నవకము
తివిరి శ్రీవెంకటేశ తెరవేసి నిన్నుఁగూడె
నవకానఁ బట్టు మీకొన్నది కోలువలపు
[13–71

నవరేత్రి
శ్రావణ బహుళాష్టమి నవరేత్రి కాడను
శ్రీవిభుఁడుదయించెఁ జెలులాల వినరె
[10–287

నవ్వులకైనా
నవ్వులకైనాను నా మాట మీరని నిన్ను
యెవ్వతెరా నిన్ను నింతగ జేసినది
[16–2–97

నవ్వులుచేయు...
ఎవ్వరికైనను యీ వ్రాఁత నను
నవ్వులు సేసెఁబో నా వ్రాఁత
[5–136

నస
కొసరే మా మాటలు కూరిములో తేటలు
నసలు నేఁడింపౌనా నాఁడే కాక
[17–154

నసచేయు
వసతో శ్రీ వెంకటపతి నన్ను నిటు గూడె
నసచేసి నాతోనె నవ్వీనటా
[17–183

నా

నాకు నాకే......
అన్నేసి నాకు నాకే ఆడుకోరాదు
యెన్నుకొమ్మీ నా మాట లితవైన యపుడు
[14–93

నాఁగువారు
చేఁగదేర గూడితివి శ్రీవెంకటేశ నేఁడు
నాఁగువార మీఁదమీఁద నవ్వవచ్చుఁగా
[14–254

చేఁగదేరఁగూడెనిన్ను శ్రీవెంకటేఁశు
డతఁడు
నాగువారె సరసాలు నవ్వకుండఁ గలవా
[15–170

నాఁగువార శ్రీ వెంకటనాథ నన్ను
గూడితివి
యేఁగివచ్చి యిట్టె మా యింట నుండ
వయ్యా
[16–2–23

యేఁగివచ్చి శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁగూడితివి
నాఁగువారె వలపులు నమ్మి కియ్యవలెనా
[17–558

నాఁగేటిగీఁత
బాఁతిలేని దారవోత పావము
చూడని చేఁత
నాఁతిమీఁది తలపోఁత నాఁగేటిగీఁత
[12–274

నాగవల్లి సోబనము
వంటుతోడి సరసాలు నాగవల్లి సోబనాలు
పెంటలైన సమరతి పెట్టినపేట
[15-199

[నాగవల్లి నిష్ఠూరం అన్నది ప్రసిద్ధమే. అన్నమయ్య కాలంలో నాగవల్లినాడు సోబనమేగాని నిష్ఠూరం లేదా?]

నాగవెల్లి
పానుపుమీఁదికిఁ దీసె పాణిగ్రహణమున
నానారతులఁ జేసె నాగవెల్లి
[14-259

నాగవెల్లి కట్నాలు
చందకావులు నీకు సరిగట్ట నంపెనమ్మ
యిందు నాగవెల్లి కట్నా లింతలోనె
వచ్చెనా
[13-55

నాగేటి వేగిలి
రానికెక్కె మునులకు రచ్చైన పొలము
పేవరక నాఁగేటి వేగిలైన పొలము
[10-52

నాఁటకపుది
యేఁటికయ్యా నీవు మాతో యేలాట
లాడేవు
నాఁటకపుదావనా నవ్వేదానఁ గాకా
[18-278

నాఁటకుఁడు
గాఁటపు కమలజుఁ గాంచిన యీ
నాఁటకుఁడే మా నమ్మిన విభుఁడు
[11-3-17

యేఁటికి బొంకేవు నాతో యెవ్వతెఁ
దెచ్చితి వోరి
నాఁటకుఁడ నా మనసు మన్నించరా
[17-217

నాటికి నాఁడే
నవిచిన వావులెల్ల నాటికి నాఁడే కాక
కొనవేసి మమ్మునేల కూరిమి గొసరేవు
[17-457

నాఁటకీఁడు
ననిచి శ్రీవెంకటేశ నాటకీఁడ వవుత నిన్ను
యెనసిన వేళనేమీ నెంగమైతిమిరా
[17-18

అసల శ్రీవెంకటేశ అలమేలుమంగ నేను
నాసరి నాకెఁ గూడితి నాటకీఁడా
[17-589

నాణెపుముద్ర
ధరణీశునాజ్ఞల తమదేశములందు
సిరుల నాణెపుముద్ర చెల్లీనట
[5-215

నాదించు
వేదాలకొడయడట వెన్నలు దొంగవెనట
నాదించి విన్నవారికి నమ్మికా యిది
[17-415

నాదు దీయు
తెగరానిచోట వాదుదీసి యెంత మాటాడిన
పగలేదు చనువులు బలిమె కాని
[15-223

నాదుపుట్టు
దట్టమై యీతని భేరిఁ దగనాదు పుట్టితేను
పుట్టీ నుత్పాతాలు వైరిపురములందు
[8-92

నానుడి బాసలు
మానకురా యిటు మాటాడీని
నానుడి బాసలు నమ్మితిని
[18-57

నానుడిమాఁట
సరిగాఁడు నీఁ దనవలదు జగమున
రాజు వలసినది దేవులు
యిరవుగ నందరు లోకము లోపల
యిది నానుడిమాఁట
[7-64

నా భాగ్యము నీ చిత్తము
యెఱఁగను శ్రీవెంకటేశ్వర యెంతో
ఇఁక నాలోపలి దుర్గ(గు?)ణములు
మెఱఁగు చొచ్చితిని నే విన్నాకు మరి
నా భాగ్యము నీ చిత్తము
[8-88

నాము
మోమునఁ గళలుముంచె మోవిపై
చేఁతలురఁగె
నాముతో శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁగూడితి
[14-196

నాము మేయు
మింగుచుఁ గర్మపు నాముమేసిన సంసారికి
అంగడి కర్మమే బ్రహ్మమై తోఁచును
[9-78

నాము రేఁచు
రవ్వలైన వెన్నెలల రాఁసాయ మోహము
నవ్వినవ్వి వానిచూపు నామురేఁచేనే
[16-2-44

నాములెక్క
యేమిటికే బిగువు యింకానా తగవు
మోముచూచి నవ్వితేనె మోపుగట్టేవా
నాములెక్కఁ బంతములు నావిసేయ
నీకనేల
కై మీకినందు తతనిఁ గాఁగిలించుకొనవే
[15-237

నామువారఁ గల్లలాడు
నామువారఁగల్లలాటి నాలికఁగొంతపాపము
గోమునఁబాపము మేనఁ గుప్పలాయనివిగో
[9-38

నామువారు
నామువార సెలవినె నవ్వులు లోలోనదాఁచీ
[14-248

నాయఁడు
రొమ్మునఁ బూసగల వురుటు నాయఁడ
నంటావే
బమ్మరబోవుచు మాపై నొరగేవు
[14-194

నాయిటిగాలి
అంగన విరహవేళ నాయిటిగాలై వూర్పు
వెంగలితనాన నట్టె విసరఁజొచ్చె
[17-442

నాయిటివోవు
వేవేగ నాయిటివోతె విసరదు బెట్టుగాలి
[16-2-104

నారవలె నారటిలు
చీరినఁ దునుఁగక చేసిన దురితము
నారవలెనే కడు నారటేలి
[8-224

నారుకొను
పూరకే పరాకైనట్టుండును దేవుఁడు
నారుకొన మతిలోఁ దనపైనే చింత
[7-110

నారుకొన్న వంటలు నీ నై వేద్యాలుగాఁ
దలతు
నీరెల్లా నీ తీర్థమని నెమ్మిఁదలఁతు
[7-90

నారుకొనె సంపదలు నానారూపములై
తీరదేమిటా నీ చిక్కు దేవుఁడు వెట్టినది
[7-256

తగిలి శ్రీ వెంకటేశ తతినీకెఁ గూడితివి
నగవులు సెలవుల నారుకొనఁ జొచ్చెను
[13-139

నారుకొన్నవెన్నికంకణాలుదాఁగట్టుకొనినా
వూరివారి కేమిటికే వుప్పతించను
[13-152

నారువోసుండు
లావుగా నీ ప్రసాద తులసి నారువోసున్నది
వేవేలు పాతకాలెల్ల విదళించుమనుచు
[6-102

లావుగా నీ ప్రసాదతులసి నారువోసున్నది
వేవేలు పాతకాలెల్లా విదళించు మనచు
[8-285

నాలి
నవ్వులు నవ్వగరాదు నాలినూరకుండరాదు.
యివ్వల నీతో సరసమెటుఁ బోరాదు
[17-404

నాలిక త్తె
నాలిక త్తెలు నీమాఁట నవ్వుదు రింతెకాని
వాలాయించి మంత్రముగా వ్రాయవచ్చును
[13–140

నాలిక త్తె దానిమాట నమ్మితివా నీవప్పుడె
మూలల ములిగేమేలు ముందరనె వున్నది
[18–62

నాలికాఁడు
నాలికాఁడు మొదలనే నవ్వులనె పొద్దువుచ్చీ
యేలినప్పుడేవీఁ గాక యింతకోపఁగలనా
[14–49

నవ్వ నవ్వనోపనా నాలికాఁడు రమణుఁడు
[14–189

నాలికాఁడు శ్రీవెంకటనాథుడు నన్ను నిట్టె
వోలివెట్టకె కూడ నోయమ్మ వీఁడు
[16–2–6

నాలికూళలు
మాయలు నేర్చినవారు మహిమలోన
జాణలు
నా యాలు నడచేవారే నాలికూళలు
[17–86

నాలికెఁ గడచు
మేలు దెలుసుకొని మెచ్చెదమంటే
నాలికె గడచితే నరకములు
[8–137

నాలిక కొన నిలుచు
ఆడిగొని వెదకితే నాలిక కొన
వేదమై నిలిచినాఁడు వీఁడివో హరి
[8–57

నాలిఘోరములు
నానాజీవులువడే నాలి ఘోరములు చూచు
దీనికెంత వగతువో దేవనిచిత్తానను
[8–246

నాలిచేయు
ఏల వొడఁబరచేవు యింతలోనె నన్ను
నాలిసేసి నీతోను నవ్వేదానవా
[17–65

నాలితోడ సన్నచేయు
తాలిమితో మీఁద మీఁద దరవయ్యీఁ
గర్మము
నాలితోడ సన్నసేసె నవ్వునవ్వీ మర్మము
[9–168

నాలిమింటి వెత్తుపెట్టు
గాలిముడియగఁగట్టి కలుగుడి గట్టుయోగి
నాలిమింటి ఎత్తువెట్టి నగు నొకయోగి
[6–125

నాలిసంసారము
నాలిసంసారము బ్రహ్మనాఁటనుండిఁ
జేసేఁగాని
మేలిమి మోక్షముతోవ మెలఁగఁగ నైతిని
[8–283

నాలిసేయు
నవ్వులు నవ్వనే పట్టె నాలిసేయనే పట్టె
ఇవ్వల నన్నుంగూడేది యెన్నఁడే తాను
[4–115

నాలి వెన్నెల
క్రొవ్వెల కావరె కోమలి మనము
నవ్వినట్లనె యుండు నాలి వెన్నెలలు
[అ. మ. క. 4591

నాలిసేయు
నాములెక్కఁ బంతములు నాలిసేయకు
నిఁకనేల
కైమీరినందు కతనిఁ గాఁగిలించుకొవవే
[15–237

ఏల మాతోఁ జెల్లఁబెట్టే వెమ్ములు నీవు
నాలిసేయ కిఁక నవ్వ వచ్చీ మాకు
[17–110

నాలుక కెక్కు
పాలుపొంగినటువలెఁ బాయము మోచితిమి
నాలుకకెక్కినవెల్లా నమలితిమి
[9–267

నాలుక కొనల నాను
నాలుక కొనలనె నానుచు నున్నది
గాలపు నిజమును గల్లయును
[9–105

నింగిమోచిన చేఁతలు
చెంగట మొఱఁగి కలసితివి వేంకటరాయ
నింగిమోచిన చేఁతలు నే నెఱంగనా
[12–26

నింగిమోయు
నిక్కిన కర్ణములు నింగిని మోచిన
బొమ్మలు
చక్క శిరసుఁపై దారఁజూచిన తోఁక
[10–85

నించాఁ బెంచా
నేరమి నేరుపు నించాఁ బెంచా
నేరీతినైనా నితఁడే
[11–2–12

నించు
నించేవు కాఁగిటను నిన్నుఁజూచినవ్వితేను
మంచముపైకిఁ దీసి తా మన్నించేవు
[14–41

నిండిన సంపదవలె....
నిండిన సంపదవలె నెలఁత నిన్నంటితేను
అండ నోరెత్తవేవైతి వదేమయ్యా
[15–23

నిండు కుండ
వేగినంతా నిన్ను నేల వేసరించగు
నీ గతి దప్పకు చాలు నిండుకుండే నేను
[18–22

నిండు గర్వి
నీటున నే నూరకున్న నిండుగర్వి నేననేవు
యేఁటికిఁ గొసర నీ మే లిటువంటిదయ్యా
[18–14

నిండు జాగరము
బొండుమల్లి పానుపుపై-నుండి నన్నుఁ
బాడి పాడి
నిండు జాగరము లుంటిరా-వెంకటేశ
యొండలాయ వెన్నెలలురా
[13–223

నిండు నిధానము
అండనే శ్రీవెంకటేశు నలమేల్మంగనుఁ
గొల్చి
నిండునిధానములై నిల్చినారయ్యా
[7–32

నేర్చినవారికిం వలపు నిండు నిధానము
వేంకటేశ్వరా
[శృం. శ. 82

నిండుబండికిఁ జేట
వేనకు వీడేల యనకుము విడువ
నిన్నింక శరణుచొచ్చితి
నీ సరెవ్వరులేరు వెదకిన నిండు
బండికిఁ జేటవేఁగా
[6–35

నిండు మేఘవర్ణుఁడు
మేకొని నీవే నిండు మేఘవర్ణుఁడవ గాన
నీకు మేఘపు పుష్పాలే పన్నీరు కావు
[

నిండు దానాలు
నేనే స్వతంత్రుఁడ నంటా
నిండు దానాలెల్ల మాని
పూనియిక఼జేయఁబోతే పొంచి యవి నగవా
[8–74

నిండె నిండదను
నిండె నిండదనరాదు నిచ్చనిచ్చఁబ్రకృతికి
కొండవంటిహరిమాయ గురియైన లోకము
[10–193

నిండు నిధానము
దండితోడ నీ మాయదాఁచే యందు
కుపాయము
నిండు నిధానమైన నీపై భక్తే
[7–100

నెట్టనఁ దలఁచేవారి నిండు నిధానమవు
పట్టినవారి చేతి బంగారమవు
[9–219

నిందవాయు
అందుకు హరికథ యను తీర్థంబున
నిండవానె నీ(క నిర్మలమైతి
[10-187

నిచ్చ కల్యాణాలు
వున్నతి శ్రీవెంకటాద్రినుండి లక్ష్మి
దేవి తోడ
వన్ని నిచ్చ కల్యాణాల(బరగినమ్మా
[8-193

ఇంతటి నీ నోము ఫలమేమి చెప్పేదా
కాంతరో యిదె నిచ్చకల్యాణము గాదా
[18-147

నిచ్చ కొత్త పంటలు
సకలధాన్యం నిచ్చ కొత్త పంటలై
రాసులవుచున్నవి
[వై. గీ. 12

నిచ్చకొత్తలు
వీరుబుగ్గతంటిది నిచ్చకొత్తలైనది
పోరచి పంచభూతాల పొరుగైనది
[9-60

యి(టసింట శ్రీవెంకటేశ పంతమిచ్చి
నన్ను
నంటియంటి నిచ్చకొత్తలాయె(బోనా
మనువు
[15-73

నిచ్చన
నిచ్చనలవంటివి నా నిందు(గోరికలు నీకు
హెచ్చిన వలపు తలకెక్క(జేసే యిందుకు
[17-414

నిచ్చనిచ్చ
చెచ్చెరవాసులెక్కించ చెప్పినపనులుసేయ
నిచ్చనిచ్చ నాపెకు నీవు గలిగితివిగా
[17-530

నిచ్చపంట
యెన్న(డు(గల(గవట్టి హితుఁడవు నీవె
వన్నివద్దెవ్వండె నిచ్చపంట నీవె
[16-1-46

నిచ్చ పండుగలు
నిచ్చ పండుగలుసేసె నీతోడి మాటలనె
[17-184

నిచ్చ పెండ్లికూతురు
నిచ్చ పెండ్లికూ(తురనై నేనె నీవై
యుండగ
నచ్చుల నీ మోవితమ్మె నావంతు సేసేవు
[15-264

నిచ్చ బెండ్లి
కొచ్చి శ్రీ వెంకటేశు(డ కూడితివి
అందుకేమి
నిచ్చ(బెండ్లాయను లోనికి నే(గరాదా
[14-165

నిచ్చ సంపదలు
నీ దేవియైన లక్ష్మి నిచ్చ సంపదలు నిండె
ఆదిమై శ్రీవెంకటేశ ఆకె నీ వురాన నిండె
[9-127

నిచ్చళించు
బలిమిగూడ(గా నీవు పైకొంటి విపుడెకాక
తెలుసుకొందమనెంచే తేటపదేవా
నెలవై శ్రీవెంకటేశ నిచ్చళించ నెట్టువచ్చు
కులికెటి నీ వలపు కొల(దే కాక
[17-140

నిజబాన
నెమ్మది(గూడినదాన నిజ బానడుగనై తిని
[17-528

నిజమరి
అయ్యెడ నిజమరి అట్టె వుండక
కయ్యాన(దానేల కల(గినే
[15-254

ఆనలు నీ కేమిటికి నంత నిజమరివై తే
కేనాన నీవే బదికేవు గాక
[17-323

నిజము గల్లలు
నీ శరణాగతి యొక్కటి గలిగిన
నిజము గల్లలకు వెఱపేలా
ఆకల నీ వంతర్యామివి గన అందిన
దేహమె వైకుంఠము
[10-76

నిజము నిష్ఠూరము
నీతో నే మాటాడితే నిజము నిష్ఠూరము
నీ తెరఁగి మాటలెల్ల నీ వాడనయ్యా
[14–85

నిటలపు వ్రాత
కటకటా యేమిటాను కడవరగానఁ డిదే
నిటలపువ్రాఁత యెట్టో నిజము దెలియదు
[8–79

నిట్టచరులు
సర్వదేవతలు మృగజాతులై చరించేకొండ
నిర్వహించి జలధులే నిట్టచరులై నకొండ
[9–182

నిట్టచూపు
నిద్దిరించు మంచేను నిట్టచూపు చూచీని
[17–361

నిట్టచూపు గుడ్లు
నిక్కిన కర్ణములతో నిట్టచూపు గుడ్లతో
మిక్కుటమైన పెద్ద మీసాలతోడ
[9–229

నిట్టతాడు
వెట్టగా రావణురొమ్మువిరుగఁ జేతనే గుద్దె
నిట్టతాడువంటిది వాఁడు నీ బంటు
[11–3–3

నిడిగూఁతలు
నిలువుఁ గాగతో నిడిఁగూతలతో
కొలకొలమని గోవిందుఁడు
[8–142

నిడుద మొక్కులు
అడరి శ్రీవెంకటేశ అన్నిటా గెలుతువు యీ
నిడుద మొక్కులు దొల్లె నేఁడు గొత్తలా
[15–253

నిడుప పగ్గాలు
నిరతితో పట్టునూలి నిడుప పగ్గాలతోడ
యిరవై శ్రీపతి తేరు యేఁగీ వీధులను
[9–221

నిడుప మీసాలు
నిడుప మీసాలతోడ నిట్టూరుపులతోడ
మిడిగుడ్లతోఁ దెల్లని మేనితోడ
[7–44

నిడువుల గూడు
నడవుల హంసల నయన చాతకములు
పడఁతి శ్రీ వెంకటపతి పొదిగె
నిడువులఁ గూడుచు నిన్ను పోఁకించెనని
జడియకుమీ నీ చనవులె మెరసే
[14–7

నిడుసాగు
తరవులనే పెట్టీని తతిలేని యాసలివి
నిరతంపు జన్మములు నిడుసాగఁగా
[9–194

నిత్యకొత్తలు
ఆతుమ దొల్లిటిదే అంతరాత్మ దొల్లిటిదే
నీతితో యీ దేహములే నిత్యకొత్తలు
[8–104

నిద్దరమడలు
పిన్నవాఁడు కృష్ణుఁడు పెద్దవాఁడు రాముఁడు
వన్నె నిద్దరమడలవలె నున్నారు
[8–4

నిద్దిరించు
కద్దుగద్దు నీవల్ల కడమలేమీ లేవు
నిద్దురించు నీగుణము నిన్ననె పో వింటిని
[17–348

నిద్దిరించువాని చేతి నిమ్మపండు
నిద్దిరించువానిచేతి నిమ్మవంటివలెనే
చద్దికర్మములు తానే జారితే జారె
[5–256

నిదులు
నిదుల శేషాచలము నిక్కి పైపైఁ
బొడచూపె
యిదివో కొలువున్నాఁడు హృదయాంత
రాత్ముఁడు
[6–111

నిద్దురగంటెఁ బెట్టు
అద్దమరాతిరివో యమ్మలాలా అయ్యో
నిద్దురఁ గంటఁబెట్టదు నిన్నటినుండి
[12-32

నిద్దుర చిత్తము
వొద్దిక భూమెత్తిన యా యెద్దుకు
నే ముద్దుగాక
నిద్దురచిత్తముతోడి నీకు నే ముద్దా
[11-3-20

నిధి నిధానము
వంచక శ్రీవేంకటేశ వారివారి బ్రదుకులు
నించి నీవేయైతివి నిధి నిధానమవై
[7-124

నీ నామమె మాకు నిధియు నిధానము
నీ నామమె యాత్మ నిధానంజనము
[11-130

నిద్రామందము
కరచరణాదులు గల చైతన్యము
గక్కున బానుపుపై నుండి
సరుగన సడలిన నిద్రామందము
సమకూడీ నరుల కటువలెనే
[11-22

నినుచు
బచ్చెనరూపులు పెక్కువదెచ్చుల వేసినట్లు
నిచ్చల నినుచున్నది నీ మాయ
[6-180

నిన్న నేఁటివారు
మున్నె నీ కొప్పగించితి ముంచిన
నా దేహమెల్ల
నిన్న నేఁటివారి మాటనే వినేనా
[17-445

నిన్న మొన్న
కాకలించ నిన్న మొన్న కాఁగిలించఁ
గలమా
[15-155

నిప్పు లేశైపారు
గోరపు వెన్నెల వెల్లిగొని మీఁద
మీఁద నిప్పు
లేశైపారఁగఁ జొచ్చెనెందు చొత్తమే
[4-16

నిప్పువంటి....
మనసార నీవె నిప్పువంటి బాస
మగువకు నిచ్చివచ్చితి
[16-2-106

నిబ్బరికము
తెలవక చన్ద్రోవఁ దివురిని బిడ్డఁ
బరికించి యింత నిబ్బరికంబు లేదు
[వ. యో. వి. 3-223

నిమిషమేఁడగు
భ్రమయించే విద్దే పదిమారులు
నిమిషమేడాయె నీచేత నాకు
[4-103

నిమ్మకుఁ బులుసు
కలదిగలట్టే కర్మఫలంబులు
నిలిపితిమా నేము నిమ్మకుఁ బులుసు
[5-275

నిమ్మపంట గొనివేయు
రమ్మని చేరఁబిలిచీ రాకున్నాఁ దనచేతి
నిమ్మపంటఁ గొనివేసెనె నన్నును
[17-468

నిమ్మపంటఁ గొను
అమ్మరో పానుపుమీఁద నాకె నీవు
నున్నారంటా
నిమ్మపంటఁ గొని నేము నిన్ను
నేయవచ్చునా
[17-411

నిమ్మపంట వేయు
నిమ్మపంట వేయగాను నిక్కముగా
వచ్చేనవి
నమ్మితిగా యాదవ నారాయణా
[16-2-22

ఉమ్మగిలఁ జిత్తముతో నుడుకుతా
నుండే నన్ను
యెమ్మెలకుఁ జెనకేవు యేరా నీవు
తమ్మిమొగ్గ వాట్లకె తల్లడించేనా మేను
నిమ్మపంట వేసేవు నే నోపఁగలనా
[17–384

పువ్వులనే వేయఁగాను పూచి నిమ్మ
పంట వేసీ
[17–470

నిమ్మపండు అందుకొను
సమ్మతించననఁగను సందడిమాటాడరాదు
నిమ్మపండందుకొంచే నీవే నే నమ్మ
[14–135

నిరత పుణ్యములు
ధరపైఁ దపసుల తపముల చెరచెను
నిరత పుణ్యముల నీరు సేసె నదె
[10–36

నిరుహేతుక దయానిధి
నిరుహేతుక దయానిధివి నీవు
కరుణించు నీకు నొక్కటి విన్నపము
[6–106

నిఱిగొను
నిఱిగొనియె ననఁగ నిండుట
[రేఫ. 85

నిలగు
చలము నీకు గలిగితే సాదించవలెఁ గాక
నిలిగి ముసుగిడుచే నిష్ఠూరము గాదా
[17–195

నిలిచిన నిలువున
పిలిచినంబుల నడ్డపెట్టి యీ బొమ్మ
నిలిచిన నిలువున నేఁడు గైకొనుఁడు
[వ. యో. వి. 4–1220

నిలువ సిడ
మలసి యితఁ డొకఁడు వొడమఁగఁ
గదా యిందరికి
నిలువ సిడలు గలిగె నిధి నిధానములై
[11–3–50

నిలువుకు నిలువున
నిలువుకు నిలువున నీ మోహము
చూచి నేను
బలిమి సేసి పెనఁగితేఁ బసురువేయదా
[15–31

నిలువుగన్నులు విల్లు
అలవడ నంగజం డరుదెంచి పొంచి
నిలువగన్నుల వెల్లి నెరినెక్కు ద్రోచి
[వ. యో. వి. 5–1364

నిలువుఁ గొలువు
వలపుల చెమటల వసంతము చల్లిని
నిలువు గొలువులను నెయ్యము నించీని
[18–299

నిలువున బొంకు
కలదిగలట్టె మాకు తల్లలాడరాదు గాక
నిలువున బొంకు బొంక నీకుఁ జెల్లదా
[17–545

నిలువున నూరు పండు
చెలరేఁగే మంజేతి చిలుకవో వలపు
నిలువున నూరుపండేటి మొలకవో వలపు
[13–212

నిలువు నూరు
నీ రచనల నీవును నిలువు నూరు నిండు
[14–267

నిలువు నూరు వండు
నెలఁత నిన్నుఁ జూచితే నిలువు నూరు
వండేని
యెలమి నీ పుణ్యమిఁక నెంతనఁగ
వచ్చునే
[18–424

నిలువెంత నీఁవెంత
నిలువెంత నీఁవెంత నీ మాయ లివి భువి
బలిమిఁ దెలియువాఁడె పరతత్వ వేది
[11–68

నిలువెల్లఁ బులకించు
అలమోహనాంగి చేయంటుటవలన
నిలువెల్ల బులకింప నెనరామతింప
[ప. యో. వి. 4–692

నిలువెల్లాఁ జేఁదు
నిలువెల్లాఁజేదే నెరిఁ గొన్ని వృక్షములు
కలదెల్లఁ దీపే కమ్మరఁ గొన్ని
[9–261

నివురుగాయ
కులధనములతోఁ జిగురుఁగండె నీ మాయ
నిలువు నివురుగాయ (?) నీ మాయ
[9–58

నివ్వరి ముల్లంత
నిలువెల్లా నెంచుకొంటే నివ్వరి
ముల్లంతలేను
బలువుఁడ నీవైతే బ్రహ్మాండము
[8–45

నిష్ఠూరపరుఁడు
పనిలేదు నిష్ఠూరపరుఁడు దానై వుండు
తనకుఁదానే కర్త తనమాటఁ గాన
[5–49

నిష్ఠూరి
తలవయ్య మమ్మనేల తడవేనయ్య
నెలవైనే నిజమాడి నిష్ఠూరి నింతే
[17–167

రవ్వగా నీవు ముద్దరాలవౌట యెఱఁగరు
నివ్వటిల్ల నాతనినే నిష్టూరి యనరా
[13–70

నిష్టూరులు
యిచ్చకమాడేటివారు యిన్నిటానితవరులు
నిచ్చ బుద్ధి చెప్పేవారె నిష్టూరులు
[17–86

నీ

నీకు నీకె
నీకు నీకె తెలుసుకో నీ సుద్దులు
నాకుఁ బొద్దుసేసి నవ్వు నవ్వఁదగునా
[15–63

నీఁగు
నీఁగని నామరులిదె నీవు చుట్టుకొనవేల
ఆఁగి నేనే పొట్టువారు లయ్యేఁగాని
[15–152

కాఁగిట నేనించగాను కన్నులు మూసు
కొనేవు
మాఁగఁబెట్టేవు వలపు మతిలో మేలే
సాఁగిన శ్రీవెంకటపతి నన్నుఁ గూడితివి
నీఁగనిరతులు నేఁడు నేరుచుకొంటివా
[17–360

నీ చిత్తము నా భాగ్యము
నీ కెటువలసె నటుసేయ నీ చిత్తము
నా భాగ్యము
యేకడనైనా లక్ష్మీకాంతుఁడ యిదియేపో
నా విన్నపము [9–84

నీతోడి వారమా నిను దూరేమా నీ
చేతిలోనివారము నీ చిత్తము నా భాగ్యము
[15–268

నీటముంచు పాలముంచు
నీటముంచు పాలముంచు నీ చిత్తమిఁకను
చాటితి నీ కృప గురి సంసారమునకు
[10–224

నీటమునిగి వేచుట
ఇలనేఁగ వటినని యీపూపుఁదేనె నీటను
నెలకొని నీవు మునిఁగి వేచేవా
[13–18

నీటిపై వ్రాఁత
లలనల జవ్వనాలు లక్కపూసక పురులు
నెలకొని సేసే బత్తి నీటిపై వ్రాఁత
[7–34

నీటిపై వ్రాఁతలా నీరజాసమవ్రాత
లెఱఁగెనా తత్త్వంబు నింతలోన
[సి. శ. 40

నీటిలోన బుగ్గ
నీటిలోన వొకబుగ్గ నిమిషములోనఁ బుట్టి
కోటిసేసి నట్లుండుఁ గొంతవడి
[7–126

నీటుగర్వాలు
యెన్నగ శ్రీవెంకటేశ యిందరినేలేవు నీవే
నిన్నే కొలుచుటగాక నీటు గర్వాలేల
[9–124

నీటుల మిత్తి
నీటుల మిత్తి వన్నెల వేఱువిత్తు
పాటించి చూడ రూపము పాలిమరి
[వ. యో. వి. 2–1093

నీడకన్ను యెండకన్ను
యిదె నీడకన్ను యెండకన్ను మఱి
కదిసి నీయందే కలిగెనటా
[5–240

నీడ దిరుగని చింతాడు
బడిబడి నొసఁగుచు (ను?) బ్రాణచారులకు
కడిమి నీడ దిరుగని చింతాడు
[11–3–108

నీడమాను
మంతన మేమాడుదువు మాఁటిమాఁటికి
నాతోను
మంతుకెక్కిన నీడమానివంటివాఁడు
[14–78

నీడయపోలె వశమగు
నీడయపోలె నన్నిట వశుం డగుచు
నాడుమన్నటువలె నాడుచునుండు
[వ. యో. వి. 3–876

నీడలేని యెండ
నిద్దురలో తెలివంటా నీడలోని యెండంటా
వుద్దువుద్దులై లేని వొద్దిక నున్నారము
[11–3–7

నీడలోపల యెండ
నీడలోపల యెండ నెలకొన్న బంధంబు
గోడపై సున్నంబు కొదలేని యెఱుక
[11–3–38

నీడవంటివాఁడు
యీడనే శ్రీవెంకటేశుఁ డిట్టె నన్నుఁ
గావెఁగా
నీడవంటివాఁడ నేను నేరుపింక నేదో
[9–65

నీడవెట్టు
దట్టపుఁ దమకపు మైదావానలానకు
నిట్టూరుపులె పో నీడవెట్టీని
[12–280

నీదెసఁ జుట్టమా
ఏదిర నాడుకంటసరి యిప్పుడు
నీ చెలిమేనఁ బెట్టితిన్
నీదెసఁ జుట్టమా యదియు నెట్టన
నీవలె నుండఁగానె పో
[శృం. శ. 90

నీరగు
మనసులో పాపబుద్ధి మరి యెంతదలఁచినా
నినుఁ దలఁచినంతనే నీరౌను
[9–88

నీరాటి రేవు
నీరాటి రేవుల బొంచీనమ్మా
నిక్కినిక్కి తానె చూచీనమ్మ
వేరులేక యెట్టు దగ్గు నుదుము
గోవింద కృష్ణరాయని
[16–2–111

నీరాడు వచ్చి ముంత చొచ్చు
వాడాలేదు పీడాలేదు వచ్చేవంటా నీరాకకు
తోడనే యెదురుచూచె తొలఁగ కిదే
యేడగా నాకు నిద్దె యిచ్చకాలాడేవు నీ
రాడువచ్చి ముంతచొచ్చె రారాదలోనికి
[14–214

నీరార్చు
ధావతిఁ దలిదండ్రులు తమబిడ్డల
తనువులఁ బంకములంటినను
యే విధముల నీరార్చి పెంతురటు
యిన్నిట నీవేగతి నాకు
[9–103

నీరాళ్ళ గొంది
నెఱయ మించులతోడ నీరాళ్ళ గొంది
మెఱచెం దళుక్కున మేఘంబుల చెంత
[వ. యో. వి. 4–579

నీరుకొలఁది తామెర
నీరుకొలఁదితామెర నేరిచితేను వలపు
యీరీతి విన్నవించరే యింతులాల పతికి
[18–228

నీరుచందమున నిలువన గరఁగు
నలినశరుండైవ నను(జూచెనేని
నిలువుఁ గరఁగడే నీరు చందమున
[వ. యో. వి. 4–410

నీరుచేయు
ధరపై దవనుల తపములు చెరిచెను
నిరతపుణ్యముల నీరు సేసెనదె
[10–36

నీరుబుగ్గ
నీరుబుగ్గవంటిది నిచ్చకొత్తలైనది
పోరచి పంచభూతాల పొరుగైనది
[9–60

నీరువంక తుంగ
కదిసి చేకూరితేను ఘనమై హర్షించు
వెద నీరువంక తుంగ విధమాయె మనసు
[11–122

కోరికలు మించినట్టి కొలని నఖులచేత
నీరువంక తుంగైనవి నీ గుణాలు
[14–151

మేరమరినవ్వరాదు మెలుఁతనుదూరరాదు
నీరువంక తుంగవలె నీ వున్నాఁడవు
[14–179

నీరువంక పొలము
నిండినట్టి మడుగుల నీరువంక పొలము
కొండలు మోఁచిన పెద్ద గొబ్బరపుఁ
బొలము
[10–52

నీళ్లునములు
నీళ్ళే నమలేవు నీ లోనె సన్నల
వేళ్ళే చూపేవు వెలుపలికి [4–58

నీవు నీళ్లు నమలితే నిండెను వేదములు
యీవలఁ దలెత్తితేనె యింద్ర పదవులు
మించె
[6–156

ను

నుగ్గాడు
పక్కన జరాసంధు బలమెల్ల నుగ్గాడి
నిక్కము మధురము నిల్పె నీచే గద
[9–145

నుగ్గు నూచంబగు
నుగ్గు నూచంబులై నుఱుములై జడిసి
కగ్గులేముగ్గులై కకపిక లగుచు
[అ. మ. క. 4217

నుగ్గునూచంబు
దిగ్గనంజొచ్చి యేత్తెర వీరవరులు
నుగ్గునూచంబుగా నురుమాడఁ దలఁచి
[వ. యో. వి. 6–346

నుగ్గు నూచము సేయు
ఎగసి రాక్షసబలం బిట్టటుగాగ
నొగల కేతువు నుగ్గునూచంబు సేసి
[ఉ. క. 957

నుడుగులు దప్పినాను నోము ఫలము
దప్పదు
అడిగిరావె విభు డందు కేమనీనో
యెడయని బాస నీ కిచ్చినాఁడు
నుడుగులు దప్పినాను నోము ఫలము
దప్పదు
కడవి యింతటినైన దగ్గరి రమ్మనవే
[15–22

నుద్దము
నెట్టన నుద్దాలుమెట్టై నిలుచుండి తమకము
మెట్టుక నెరపేఁగాని మీఁదుకిం దెరఁగదే
[17–240

నున్నని సుద్దులు
పేరు నారాయణుఁడవు బెంబాడిచేతలు నీవి
నోరు మూసుకొన్నఁ బోదు నున్నని
నీ సుద్దులు
[6–162

నున్నని మాటలు
అన్నియుఁ జదివితిఁగా ఆహా నేను
నున్నని మాటల నోరు నుడిగెదదేదో
[9–65

నుయ్యో కొండో
నిక్కము నాతనికింక నేనేలె నీవు
నొక్కకువే నా చెక్కు నుయ్యో కొండో
[12–340

నుఱుపు
నుఱిపిరి పావములన్నియు నుగ్గుగ
నిటు తూర్పెత్తిరి
వెఱవము వెఱవము కర్మపు విధులిఁక
మాకేలా [9–79

నులిపచ్చి పయ్యెదకొంగు
పనుపడ నులిపచ్చి పయ్యెద కొంగు
మొనల నానిన కుచముల నొప్పుదాని
[ప. యో. వి. 4–633

నులివెచ్చ నూర్పు
నులివెచ్చనూర్పి కన్నులకెంపు నెఱయఁ
దలఁపున నెలకొన్న తాల్మివో విడిచి
[ప. యో. వి. 529

నులివెచ్చమాటలు
నులివెచ్చమాటల నొవ్వనామనమునోఁకఁ
బలికేవదేల బట్టబాయిటను [4–96

నులివేఁడి
బలుపైన బొట్టమీఁది పాల చాఱలతోడ
నులివేఁడి వెన్నదిన్న నోరితోడ
[4–1

నూ

నూఁగురులు
నున్నని గోరుదీసి నూఁగురుల కొప్పు దీసి
యిన్నినే రట్టు సేసితే నేమిసేసేవే
[14–73

నూఁటికి సెలవు
నూఁటికి సెలవు గాఁగ నూలిపోఁగే
యందురు
యేఁటికి మాఁటలెల్లా నిందులోనే వున్నవి
[17–435

నూరార్చు
ఓర్చి ప్రియంబు వల్కుటకు నొద్దిక
తోడఁ గరంగిమాట నూ
రార్చి పెనంగు నవ్విభుని నక్కున
జేర్తురు గారవంబునన్
[శృం. శ. 82

నూరిపోయు
పామరులఁ దనమీఁది పాటలెల్లాఁ
బాడుమంటా
భూమికెల్లా నోర నూరి పోసినవాఁడు
[11–3–55

నూరునిండు
నోవితోడఁ గంసునికి నూరునిండెఁ
జూడఁగానె
చేవలు మీరినయట్టి శ్రీజయంతినాఁడు
[8–258

నూరు పండు
బలిమి యెవ్వరిదో వనులు దాదాత మోచె
నిలువు నూరువండీని నీమేని పులకలు
[14–66

నూరు వండు
నిలువు నూరు వండేని (?) నిచ్చలు
నీ దేహమైతే
వొలసీ దుఃఖములకు నోరువలేదు
[8–248

నూరూఁ బండు
వెలయ నాతఁడె నిన్ను వెల్లివిరిగాఁ గూడె
నిలువు నూరూఁబండె నీకేలె వెరపూ
[17–335

నూరేండ్ల బ్రతుకు
వరగ నూరేండ్ల బ్రతుకునకే కా
ధర నన్నియును గూర్చి దాఁచుకొనేది
[9–271

నూఱు బండు
మీఱు జవ్వనము క్రొమ్మినిమితో నిల్పు
నూఱుబండెడిని గన్నులఁ దన్నుఁజూడ
[ప. యో. వి. 4–406

నె

నెంజరివి
వాలుకరెప్పలువంచి వడిఁదప్పక చూచేవు
వోలినిందాఁక నేడనుంటివంచేను
తాలిమి లేనప్పటిని తగఁ గసరుకోనేవు
యేలని నెంజిరివింక నెంతటాఁ దీరదురా
[17–345

నెక్కొను
చెక్కులఁ జెమటవుట్టె చింతతోడనిగ్గులను
నెక్కొని రానికోపాన నిట్టూర్పు వుట్టె
[14–15

నెటికలుదీయు
సిగ్గులు వదుతా నీ చేతి నెటికలు దీసె
అగ్గమై నీ లోని యాయాలు ముట్టెనా
[18–359

నెటుకలు విఱచు
నివురుచు సొగసుగా నెటుకలు విఱచి
సవరగాఁజే పరుసన మించకుండ
[ప. యో. వి. 3–1216

నెత్తి మాసారు
నెత్తిమాసారని నెత్తురుకందు
తిత్తటి నను నాజి నీల్గింత మనుచు
[అ. మ. క. 3085

నెత్తిమీఁది చిచ్చు
మిత్తివలెఁ జెల్ల రేఁగి మీఁదఁ
గానే యెండకంచే
నెత్తిమీఁది చిచ్చుగదా నీడలోని యెండ
[12–198

నెత్తురు గుండాలు
పైపై నితఁ డడుగిడ పాతాళానఁ
[illegible] గుంగుదురు
కోపించినంత నెత్తురుగుండాల పాలౌదురు
[8–186

నెత్తురు నీరు
వాలి నెత్తురునీటను వాఁడి పదనిచ్చినమ్మ
కూలిచె నొక్కమాటునఁ గుంభకర్ణుని
[8–133

నెత్రు పట్టము
ఆనవడి వరదాన మడిగిన బొలము
బొనలతోఁ గడునెత్రు పట్టమైన బొలము
[10–52

నెప్పున చేయు
యిప్పుడే శ్రీవెంకటేశ యిటు
నిన్నుఁ గొలువఁగా
నెప్పున నేఁ జేసినట్టి నేరములెల్లా నడఁగె
[6–61

నెప్పు
తప్పక చూచినవాఁడు తలవంచుకొనవేవే
నెప్పుదాఁక గురువేసి నేఁ గాననీనా
[14–2

అప్పటి నన్నె కొపరినది వో ఆపె
నెప్పున నన్నిపనులు నీకె తెలుసును
[15–223

నెప్పున దాఁచగనేల నిన్నుఁ బాయలేనంటి
యిప్పుడిట్టె విచ్చేసితి వియ్యకోలా నీకు
[17–115

నెప్పున నీ మహిమకు నేనె తారుకాణ
చెప్పెనేల నిఁకవేరె చేసి చూపఁగాను
[7–116

కప్పురపు బాగాలు కట్టివేసితి నీపై
నెప్పున నందుకొంటివి నిచ్చెనెక్క నీవూ
[17–137

నెమరువెట్టు
నీరాని నెమ్మది నెమరు వెట్టుచును
జేరువ గుమురుగాఁజేరి ధేనువులు
[అ. మ. క. 3210

నెమలి చుంగులు
నెలఁతల కనుదిష్టి నెమలి చుంగులై
యుంచె
వలఁబెట్టి చలపట్టు వద్దనవే
[15–97

నెమలి నడపు
నెమలి చుంగులవాఁడ నిలునిలురా ఆ
నెమలి నడపులెల్లా నీకు లేదచే
[15–108

నెమ్మెలు ఆఁడు
నీవే జాణవైతే నిన్ను మెచ్చేను
ఆవల నెమ్మె లూరక ఆడుకోకువే
[13–125

నెయ్యము దియ్యము
తన భక్తవరుఁ బరాంతకుఁ గేలఁజూపి
యనియె నెయ్యమునుదియ్యమును రెట్టింప
[ప. యో. వి. 7–18

నెరజాణఁడు
చూచిన మోహపుఁ జూపులఁ
జురుచూడ్ల కెదమియ్యని
రాచఱికపు నెరజాణఁడు రసికుం
డాతఁడెపో
[5–132

నెరపరికలు
పొరపొచ్చెమెట్లుండు పొలయలుక
లెట్లుండు
నెరపరికలెట్లుండు నెఱుకలెట్లుండు
[4–27

నెరవాది
ఇయ్యకొంటిగానీవే యిందుకేమి
నెయ్యపు మాటలకెల్లా నెరవాది తాను
[13–72

నెరవాదితనము
పైకొని కొంగువట్టితే బలిమి నుసురనేవు
నీకు నీకే తెలుసునే నెరవాదితనము
[15–2

నెరసులెంచు
నిర్మితము నీదింతే నెరసు లెంచఁగనేల
ధర్మమందు నింక గజదంత పరీక్షేఁటికే
[5–322

నెరివిరి
నిదురమోముతో నెరివిరి గుండఁగ
గుదిగొనిఁ బైకొనఁ దగవా
[17–156

నెఱజాణఁడు
అంగనలాల మనచే నాడించుకొనెఁగాని
సంగతెఱిఁగిన నెఱజాణఁ డితఁడే
[5–279

నెఱమంటల పిల్లలు కత్తి
మానిసిదిండ్ల మొత్తు నెఱమంటల
పిల్లలకత్తి వేల్పు పెన్
బోనపుముద్ద నిద్దముల పొల్పు
దొలంకెడు సంకుఁ గలు
[శ్రీ. 16

నెఱిగుజ్జు మెడ
నిడువెడఁదగు వెన్ను నెఱిగుజ్జు
మెడయుఁ
గడుదొడ్డ పిఱుఁదు చక్కని ముద్దు నడలు
[ప. యో. వి. 2–539

నెలకట్టు
నిగనిగం దళుకొత్తు నెలకట్టు క్రింద
జిగివిభూతి ద్వియచిత్రితంబగుచు
[ప. యో. వి. 269

నెలవరి
వాసుదేవ నీవు నెలవరివి మగుడనేల
యీసరి నీవద్ద నుండే యె(నెః)ట్టైనఁ
జేయవయ్యా
[10-143

నెలవుకొను
యీతల శ్రీ వెంకటాద్రి విటు విజనగరాన
నీతితో నెలవుకొని నెగడితివి
[10-274

నెవ్వదీరు
నెవ్వదీర నిదె నిను విశ్వరూపుఁ
డెవ్వల నని శ్రుతు లెంచీఁగాక
[11-123

నెళనెళన విరచు
నెళనెళన విరిచె నిక్కి వాని యెముకలు
పెళపెళనారిచి పెచ్చుపెరిగె హరి
[11-218

నే

నేమస్తుఁడు
యిట్టె వదిలితేను యెండై నాఁటారు మనసు
కట్టుకనేమస్తుఁడైతే కైవసమై యుండును
[

చెంతల నేఁబిలిచితే చేరి వూరకున్నాఁడవు
వంతముదప్పేనా పలికితేను
యింతలో నేమస్తునిగా నెవ్వతె సేసెనో
నిన్ను
నంతోసించేగాని ఆ సతిఁ జూవరాదా
[13-104

నేరాలెంచు
నిర్మించి శ్రీవెంకటేశ నేరాలు నన్ను
నెంచుక
ధర్మము దలఁచి నీవే దయఁజూడవే
[8-177

నేల దలకిందు చేయు
మూల నిధానముగని ముందుగానఁ
దొకయోగి
నేల దలకించుసేసి నిక్కు నొకయోగి
[6-125

నేల మిన్ను నొకటగు
నేల మిన్ను నొకటై నిలుచున్నరూపుతోడ
పాలువడి మెరసీని ప్రత్యక్షదైవము
[11-64

నేస్తము సేయు
ననిచి నేరమా నా నేరమింతే కాక
నిను దొరవని నమ్మి నేస్తము సేసినది
[16-2-69

నొ

నొచ్చమను
అన్నిటా నేనే మఱి యప్పటిమాఁటేయంచు
నన్నల నన్నందుకు నొచ్చమని దూరకుమీ
[6-177

నొప్పులు సేయు
పొడవుఁ జందురుఁడు నొప్పులు
సేయు విరహులను
పెడమొకము చేసి నొప్పించేవు
[4-111

నొసలివ్రాత
మొగి సురలకు మేలు ముంచి
దైత్యులకుఁ గీడు
తగిలి నొసలివ్రాఁత తప్పదిది తొల్లి
[10-5

నో

నోటి చదువు
ఆదికాలపు వైష్ణవులందరి నోటిచదువు
గాదిలి నారాయణాష్టాక్షర మిదియే
[10-33

నోటి విన్నపములు
కోటులైన వేదములు కోనాడీ
విన్నందులోన
నోటి విన్నపము లొక్క నువ్వుగింజంతె
[8-42

నోరఁ జిక్కించి నుడుగు
జిగి నీనామము నోరఁ జిక్కించి
నుడిగేదేమి
మగుడి శబ్దాక్షర మంత్రరూపుఁడవు
[7-222

నోరారఁ గన్నుల విను
యీడుగాని చెలినన్ను నేమేమో ఆడఁగాను
వేడుక నోరారఁ గన్నుల వినేవు నీవు
[17-409

నోరు నిండా నుతియించు
ఆరసి పెద్దలనన్ని నడుగుచుండఁగవలె
నోరునిండా నుతియించవలెను
[8-228

నోరు మూసుక మొక్కు
ఊరకే మూసుక వొంటి నీకు
మొక్కేమయ్యా
చేరి నారాయణ నీవు చేసినట్టు సేయవే
[10-230

నోరుబారు
కెరలి తరువఁగ నరుదుమీఱఁగ
సురల దొరలకు నోరులూరఁగ
[శ్రీ. 3

నోరూరు
నొక్కుచు మోవియ్యగానె నో రూరెను
[14-159

నోళ్లు దెరచు
యీకడ నచ్యుత మరఁగు చొచ్చితిమి
యెన్నటికిని నాశములేదు
యేకొఱఁతనియిఁక నానవడుచు
నే మెవ్వరికి నోళ్లు దెరచెదము
[9-82

ప

పంగించి చెప్పు
కొంగుపట్టి తీసితేనె గొబ్బున లోనౌదువు
పంగించి చెప్పు నీ కొక్కపాటి వున్నదా
[15-175

పంగించు
జూటుఁదనాలవాఁడవు సుగ్రీవ నారసింహా
పాటించి నిన్ను నేము పంగించే వారమా
[10-164

యెంగిలి మోవితోడ నేమి మాటలాడినాను
పంగించె యెంతైనా నంటు
పాయదంటాఁ జుమ్మీ
[14-249

ఏల వేగిరించేవు యిట్టె నిన్నుఁబంగించి
మేలిమి చేఁతలుచూపి మెప్పించెఁ జుమ్మీ
[15-253

చెలిమి నీతో నింకాఁ జేయవచ్చితేఁ గనక
పలుమారు నీ వప్పుడు పంగించరాదా
[17-234

అనుక శ్రీ వెంకటేశుఁ డలమేలు మంగఁ
గూడె
పానిపట్టి యింతలోనె పంగితమిపుడు
[17-301

నిన్ను నేఁగూడినరతి నేరుచునా యెవ్వతైన
పన్ని నిన్ను నేనిట్టే పంగించఁగాక
[17-368

పంగు
అంగన విరహవేళ నాయిటిగాలై పూర్వు
వెంగలితనాన నట్టె విసరఁజొచ్చె
పొంగుచుఁ దూరుపెత్తంగఁ
బోరివారె నివ్వెరగు
పంగులఁ గోరువట్టు నీ భాగ్యము
కొలరయ్యా
[17-442

పంగెనలవారు
యెంచుకొంటే నిన్ను నన్ను నెంతకెంత
వంచబాణుని బలము పంగెనల వారము
[18-291

పంగెమగు
కాలమునడపి పూర్వుగాలిఁబుచ్చేబదుకు
పాలుమాలే యింద్రియాల
పంగెమాయ బదుకు
[7-163

పంగెము
అవల నిశ్చలబుద్ధి అదియేడ నేనేడ
భవము చంచల మనసు పంగెమే యెపుడు
[7-174

జక్కవలె చన్నులై జంట వాయకుండఁ
గాను
పక్కనఁ గొండలతోడి పంగెమేటికే
[13-166

పంగెమైన వాఁడు
పాయపు మదములకు పంగెమైన
వాఁడను (?)
యీయెడ నీ వాఁడనని యెట్టుగొలిచేనయ్యా
[7-246

పంచగాల వేలములు
అంచెలశ్రీవెంకటేశుఁడనే బోయనాయఁడు
పంచఁగాల వేలముల బలుబోయనాయఁడు
[5-285

పంచదారిడినఁ జేదు
చేరి పంచదారిడినఁ జేదు దెచ్చి పెట్టినాను
ఆరగించి తనివొందే యతఁడే సుఖి
[5-309

పంచబంగాళము
పారిరి దానవులెల్లా పంచబంగాళమైరి
తూరిరి గొందులెల్లాను తుత్తుమురై విరిగి
[10-21

పంచబేరములు
పరగి నీ ముందరను పంచబేరములుండఁగా
గరిమఁ జక్రము నీకుఁ గాపై వుండగా
[7-130

పంచబేరములకుఁ బ్రణుతిగావించి
పంచి పాత్రములఁ దప్పక విలోకించి
[వ. యో. వి. 4-1169

పంచలఁదోయు
బహుసంసారములెల్లఁ బంచలఁ
దోసినవాఁడ
సహజపింద్రియముల జారినవాఁడ
[9-22

పంచల నిధానము
హరికృపాధనముచేనబ్బిన
మహాత్ములకు
సరకుగాకుండు పంచల నిధానములు
[6-114

పంచలవేయు
యెంచగా నాపె నీకు హితవరుగాలు గాని
పంచలవేయఁగ నీకుఁ బగవారమా
[17-515

పంచినపాళ్లు
యెంచగ శ్రీవెంకటేశు దాసులకు
బంచినపాళ్ళఁ బరగిన దొకటే
[10-16

పంచేంద్రియ పదిలములు
కడుపునిండితే ఘనమై నిండును
బడిఁ బంచేంద్రియ పదిలములు (?)
[10-213

పంజ
వుదయచందురుఁజూచి - అదె నీ పంజని నవి
యెదురుకోనే వచ్చితిరా - వెంకటేశ
బెదరి మారుమోమైతిరా
[13-223

పంటుముద్ర
పండువంటి మోవికేలే వచ్చి లక్కముద్రలివి
పండిన పంటకే కావా బలుముద్రలు
[13-38

పండఁబడు
యిలనేఁ బండఁబడేవి యీశ్వర నీకు మొక్కలే
తలఁచే నా తలఁపెల్లా దామోదర నీ ధ్యానమే
[6-201

పండితనాయం
బడిబడి నీవు చెప్పే పండితనాయానకు
తొడిఁబడు నెవ్వతైనా తుచ్ఛమాడకుండునా
[16-2-77

పండిన పసిఁడి
అందనున్న హరి నాత్మ దలఁచిన
పండిన పసిఁడే బ్రతుకరో ప్రజలు
[11-3-85

పండిన మనసు
అంద నిన్నిటాఁ దనిసి యాసలెల్లాఁ దెగఁగోసి
పండిన మనసువారు ప్రపన్నులు
[5-287

పండి పొల్లవోవు
తల్లడించి పడనేల దైవము దూరనేల
చెల్లఁబో నేఁడే పండిపొల్లవోయెనా
[11-2-50

పండి రాసులగు
నిండెను లోకములెల్ల నెరి నితని కరుణ
పండిరాసులాయఁ గీర్తిప్రతాపము లెల్లను
[11-3

పండుగమొక్కు
నీడనుండె అలసీని నిలుచుండె కలసీని
పాడితోడనె మొక్కరే పండుగమొక్కు
[15-213

పండు గాయసేయు
ఎండలోని నీడ యీ మనసు
పండుగాయసేయఁ బనిలేదు మనసు
[11-3-125

పండ్లగోల
బెట్టుగానొకచేతఁ జూపెడి తన ప్రతాపము
పట్టుకున్నాఁ డొకచేతఁ బండ్లగోల
[8-232

పెక్కుపండ్లగోలలు పిడికిలించినవాఁడు
మిక్కిలి లంకసాధించి మించినవాఁడు
[9-230

యెడమచేతఁబట్టె నిదివో పండ్లగోల
కుడిచేత రాకాసి గుంపులఁ గొట్టె
[10-167

పండ్లఁ బెట్టుకొను
పాని నీపై మచ్చరము పండ్లబెట్టుకొటీతేను
మోనాన వాండ్లెక్కి నీమోవిమీఁదనిండెను
[14-221

పంతపు వుబ్బు
పంతపు వుబ్బు మానితే పరమాత్ముఁడు తోడౌను
వింతలు దలఁకొంటే విశ్వరూపమే
[8-152

పంతనము
పవ్వళించేవేమే నీ పంతనాలో పొంతనాలో
యివ్వల శ్రీవెంకటేశుఁ డెదమియ్యగాఁ
[17-341

పంత మిచ్చు
వెన్నడించి సూడువద్దే విష్ణుమాయ
నీకు నేము
యిన్నిటా బంతమిచ్చేము యింకఁగావరో
[6-40

సవతి మచ్చరమున సతులదూరితి నేను
పవళించనేల నీకుఁ బంతమిచ్చేమయ్యా
[24-216

పంతసు చెరచు
పంతము చెరచి వాఁడు పానుపుమీదికివచ్చి
యింత సేయలేని వలపేటికమ్మా
[4-21

పంతియ
అంత రెండవయోగి యతనిపైఁ బ్రేమ
పంతియ మితిలేని భక్తియే చమురు
[ప. యో. వి. 882

పందెమేయు పసురము
బట్టబయటఁ దోలితేను బందెమేయుఁ
బసురము
పట్టిమేపితేను తన పనులు సేయు
[7-107

పంపుచేయు
కొచ్చిన శ్రీవెంకటేశు కొలువుడు
బంటు నింతే
వచ్చియింద్రియాలకెల్లాఁ బంపు సేసేను
[7-193

యింపుల శ్రీవెంకటేశ యిదె నీ దాసులవి
పంపునేసి బ్రదికించె ప్రపన్నసుగతి
[8-32

తగు శ్రీవెంకటేశ్వరు దాసుఁడై గెలిచితేనే
పగటున నివియెల్లాఁ బంపు సేయకుండునా
[8-273

దాకొని శ్రీవెంకటేశు దాసుఁడైన వానికిని
యేకముగఁ బంపు నేసు నేమి మాయోకాని
[10-134

తొరలిన యింద్రియాలఁ దోసిపోవ
నెట్టు వచ్చు
సిరుల నేలిక వంపు సేయు టింతేకాక
[10-248

శ్రీపతి పంపిటు సేసితి మింతే
తాపి మమ్ముఁ దగులఁ దగవేది
[10-254

సూటినీవు దలఁచితే సురలు పంపునేసిరి
చాటితేనే నీపేరు జవమాయను
[10-280

పంపుఁజేయు
పంపు నాకుఁ జేయదు భవమది నాదైనా
తెంపున కర్మవీధులఁ దిప్పేఁగాని
[10-58

పంపుడు దయ్యము
పంపుడు దయ్యమై బాధఁబెట్టెడు యాన
కొంపలోన నుండనీఁ గోరినా
[5-129

పంపువెట్టు
కాకాసురు వేసిన కసవే రావణుమీఁద
నాకడఁ బంపువెట్టితే నప్పుడే సమయఁడా
[7-81

పంచేంద్రియములు నాపైఁ బంపు
వెట్టితివి నీవు
యెంచి వానినే దండించే దిది
నేరమౌఁ గాదో
[8-20

పంపువెట్టి దండంపిన బలు నీ వుద్యోగాల
గుంపు గూర్చి ముక్తి చూరగొనరాదా
[8-217

పంబి
అంబరాననున్న ధ్రువునజ్ఞానమెల్లఁబాపె
పంబి నీచేతనుండిన పాంచజన్యము
[9-145

పకపక నవ్వు
మొక మొకమెదుటనె ముంగోప మింకనేల
పకపక నగుతానె పంతమిచ్చె నాతఁడు
[17-385

యీయెడ శ్రీవెంకటేశ యిట్టె నిన్నంగన గూడి
పాయపు మదముతోడ పకపక నవ్వెను
[17-395

పక్కన జన్మాలు
పక్కన జన్మాలనెల్లాఁ బాటువడేదెల్లాను
యెక్కడో సంసారాన కిందుకింతే కా
[6-69

పక్కనఁ బొడచూపు
చెక్కుమీటిపాలువోయ చేరినోరుదెరచితే
పక్కనను బొడచూపే బ్రహ్మాండాలు
[10-237

పక్కున మొక్కు
పక్కున మొక్కేరా నీవయిఁడి కాళ్లకు వోరి
అక్కతోఁ జెప్పేఁగాని అందుకొనే రారా
[6-14

పగ గెల్చు
యేలికకు ధనమిచ్చి హితభోగా లందేరట
కేలఁగత్తి పూని పగ గెల్చేరట
[7-30

పగటు
పలుమారుఁ బెనఁగక పదవే నీవు
నిలుచున్నాఁ డెదుటనే నీకెంత పగటే
[17-171

పగటుఁ గోవెల
పగటుఁ గోవెలమించి పాఱిడా సతిపలుకు
జగడమునఁ బికిఁబాసి సన్నగిలెఁగాక
[4-7

పగటుమేలము
పగటుమేలము చాలు పదవోయి నీకేమి
తగులువీరికాఁడవు దక్కివద్దే వుందువూ
[17-465

పగ చేసుకొను
పగసేసుకొన్నవాఁడుఁ బలుమందసము లోన
వెగటు జాగరముల వేగించినట్టు
[8-107

పగపాడు
పగపాడే చూచుచుండ భాగవతులను హరి(?)
తగిన పుణ్యులనిందు తప్పులెంచవచ్చునా
[8-245

పగలగు
ఎడయక తిరువెంకటేశుఁ దలఁచని వాని
అడరుబుద్ధులు పగలేఁబో లోలోననె
[5-143

పగ్గాలు పట్టితీయు
పరగు వేదరాసులే పగ్గాలువట్టి తియ్యఁగ
సరుగ దుష్టులఁగొట్టి జయము చేకొనెను
[8-122

పచారము
సరి సంసారము సంతల కూటమి
సొరిదిఁ బచారము చూపే దిది
[11-21

పచారాలు
విచారించుకోరో యిది వివేకులాల మెండు
పచారాలు చూచి మీరు భ్రమయకురో
[8-241

పచారించు
విచారించుకొనేవారి వివేకాల కొలఁదులు
పచారించి వున్నవెల్ల భావన మాత్రములు
[10-30

అడరి యెవ్వతో యింటి కరిగేవేళ విభుని
వడిఁ జేపట్టి తీసితే వచ్చీనటే
బడి నేయరిగి యాకెఁ బచారించియానవెట్టి
కడు బలిమిఁగూడినఁగాక నీఁడబ్బునట్టే
[13-165

చెలిపంత మేమాడినా చెల్లించగ వలదా
బలిమి నీ వింతలోనే పచారించవలెనా
[14-98

అలరి విన్నాపెచూచు నా వెనుక
నేనుఁజూతు
బలిమిదెలియక నేఁబచారించఁగాని
[14-115

చెంతలనే నిన్నుఁగూడె శ్రీ వెంక
టేశుఁడు లోలో
బంతినే మోవి తీపులు పచారించవమ్మ
[14-135

బాసలు నీ విచ్చినవి పచారించ వచ్చెనా
[14-213

పచ్చగందు
పచ్చగందని పడుచఁబడఁతి నేను నే
డ(వః)చ్చి వేసినట్టి వనితనె కదవె
[4-105

క్రమము తప్పక పచ్చగందక తెచ్చి
యమృతోపమానంబులైన శాకముల
[అ. మ. క. 6293

పచ్చలకోలపులు
బచ్చనరూపెలు పచ్చల కొలపులు
విచ్చల నిచ్చల నెయ్యములు
[5-24

పచ్చారు
యిచ్చగించి యేపొద్దు యీపె చన్నుఁగవకే
వచ్చారేది యెఱఁగ మా వంతగాఁడా
[13-141

వలుమారుఁదన్నుఁజూచి పచ్చారుకంటేను
తలవంచుక తనముందర నుండుటే మేలు
[18-109

పచ్చికపట్టు
పవిపకి గొల్లవాఁడు పచ్చికపట్టునఁబసుల
తవియగ నిల్పినిల్పి తానే మేపినట్లు
[7-109

పచ్చిగచ్చు మేను
యెచ్చరికతోడ వేంకటేశు దాసులఁగూడి
పచ్చిగచ్చుమేనితోడ భయమెల్ల బాయుఁడు
[5-102

పచ్చిగరికె కాలము
పచ్చిగరికె కాలము ప్రపంచములో బ్రదుకు
తచ్చిచూచెటి సూత్రము తన జ్ఞానము
[10-24

పచ్చిచేయు
మెచ్చితి బళిరా వోరి మేటి జాణ నిన్నుఁ
బచ్చి చేసేదింత నీకుఁబంతమా లోకాననూ
[12-62

పచ్చితనానఁ దిరుగు
వచ్చితనానఁ దిరిగి వండవద్దా చిత్తము
గచ్చులఁ దాఁ గనుఁగాయే కలకాలము
[9-147

పచ్చితిట్టు
పయ్యెదపై జెయివేసి పచ్చితిట్టు దిట్టితేను
నెయ్యమునఁ గరఁగితి నిదేమో గాని
[15-147

పచ్చిదీరు
బచ్చెన చేఁతల నిన్ను భ్రమయించే
దానఁగాను
పచ్చిదీర నాకిచ్చిన బాసలు నీచేతివి
[18-10

పచ్చిదేర నవ్వు
విచ్చన విడిని శ్రీవేంకట నారసింహుఁడు
పచ్చిదేరనట్టే పకపక నవ్వి
[11-210

పచ్చిదేరు
పచ్చిదేరుచు నుట్ల పండుగాయను
గచ్చులకు గొల్లెతలు కొఁగిలించి పట్టఁగా
[8-150

అలిమేలుమంగ నీయకుక్కమీఁదనిలువఁగా
బలిమి శ్రీ వెంకటేశ పచ్చిదేరేవు
[18-136

పచ్చి నవ్వు
పయ్యెదమఱఁగునసే పచ్చినవ్వు నవ్వనేల
చయ్యనఁగూడి మోవి చవిచూపవే
[18–382

పచ్చినెత్తురు
పగఁగొని మానక పచ్చి నెత్తు రెప్పుడును
తెగికొనుఁ దానె తి త్తి తి త్తి తి త్తితి
[11–3–54

పచ్చి పాపాలు
పచ్చిపాపా లణఁచ నీ ప్రసాదమే చాలు
యెచ్చుకొందు వుపాయాలు యిఁకనేల
వెదక
[7–243

పచ్చిపాలలోని వెన్న
పచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముఁడు
బచ్చన వాసినరూపు పరమాత్ముఁడు
[5–235

పచ్చిపోక
అది సోఁక నొక కాంత యదరంటి కాఁక
యెదసోఁకఁ గోసి జయ్యెన పచ్చిపోక
[శ. క. 267

పచ్చిమీఁద పచ్చి
కలయునీపతివచ్చె గక్కున నిన్నిదెమెచ్చె
పలికీని చిలుకలు పచ్చిమీఁదఁ బచ్చి
[15–16

సోఁకనన్నమానదు నాసోగయే నేమొకాని
పైకొని నీ పచ్చిమీఁదఁ బచ్చిదగునా
[15–64

పచ్చి యింద్రియాలు
కొచ్చిన శ్రీ వెంకటేశు కొలువుదు
బంట నింతే
పచ్చియింద్రియాలకెల్లాఁ బంపు సేసేను
[7–193

పచ్చి వడఁగండ్ల గుళ్లు
పడఁతుల వేడుకలు పచ్చివడఁగండ్ల గుళ్లు
కడుమోవితీపు చింతకాయ కజ్జము
[7–34

పచ్చి వెచ్చి
మచ్చిక నాతఁడు నేఁడు మా యింటికి
వచ్చెనంటా
పచ్చిగొంతా వెచ్చిగొంతాఁ బలికేవేమే
విచ్చనేఁ గాఁగానె కాక నీచేత మరొకతె
పచ్చివెచ్చి రోఁతల బడఁబోయినా
[17–215

పఁఐకుఁ బంతాలలోని పచ్చివెచ్చి వెంగేలు
వెలయించీ నీకె చేత వింటేరటే చెలులు
[18–328

పచ్చివెచ్చి చదువులు
నిచ్చలుఁగోరిన యంతే నిజమైనలోకము
పచ్చివెచ్చి చదువుల భ్రమయఁగ నేలా
[10–220

పచ్చివేఁడి
నగవులోపలి యలపునంపైన పొలయలుక
పగటు లోపలి వెరగు పచ్చివేఁడి
[4–70

పచ్చివొళ్లు
పచ్చివొళ్లు మోచితిమి పాపమెల్లాఁ
జేసితిమి
హెచ్చినమీఁద సుద్దులేఁటివో కాని
[9–243

పచ్చిసతుల వలపు
తచ్చి విషము మింగితే తలకెక్క
కుండునా
పచ్చిసతుల వలపు భ్రమయించకుండునా
[8–273

పచ్చిసేఁతలు
పయ్యెద చెరఁగుజారఁ బచ్చిసేత
లిన్నియును
ముయ్యఁజూచీ నిటువంటి మోహ
మెందుఁ గలదా
[12–327

పచ్చిసేయు
భజనమెరయ నన్నుఁ బచ్చి సేసేవు ఇంత
గజరుఁజేఁతల కోపఁగలనా యిఁకను
[12–242

అకటా నావంటి మంకులైన చెలులైతే నిన్ను
పకపకనవ్వి నిన్నుఁ బచ్చిసేయకుండరు
[18–20

పచ్చీవెచ్చీ
పగలూరాతిరీఁగాని పటుసంధ్యాకాలమందు
మొగిఁ బచ్చీవెచ్చీగాని మొనగోళ్ళచే
[–11–212

పటువాళి చీర
కుటిలంపుఁ జేఁతలు కుచ్చులుగాఁ గట్టి
పటువాళి చీరలమ్మే బలు బేహారి
[5–178

పట్టపగలై వుండు
పట్టపగలై వున్నాఁడు బాయట నెందు చూచిన
గట్టిగాఁ గాననివారి కల్లయింతే సుండి
[10–244

పట్టపు దేవుళ్లు
పట్టపు దేవుళ్లఁ దాను బంతి సాగి వున్నవాఁడు
అట్టినేయరో పులుగ మారగింపులు
[9–9

పట్టపు నెమలి చుంగు
బొట్టుల మెకముసేసే బోయనాయఁడు
పట్టపు నెమలిచుంగు బలుబోయనాయఁడు
[5–285

పట్టమెక్కు
యెక్కెను ధ్రువుఁడు పట్టము యిదివో నిన్నుఁ గొలిచి
చిక్కెను నీ శరణాగతి నేఁడు శ్రీవైష్ణవులచేతను
[10–217

పట్టమేలించు
నమ్మితే నితఁడే మన్ననఁ గాచు
ఇమ్ముల ధ్రువునిఁ బట్టమేలించినట్లు
[11–41

పట్టరాని జవ్వనము
పట్టరాని జవ్వనము పరసిపోవే ముదిమి
నెట్టుకొల్పి వుబ్బడఁచీ నీ మాయ
[6–180

పట్టితే పసిఁడి రాలు
పట్టితే పసిఁడిరాలీ బచ్చన సంసారము
గుట్టుదెలియఁ బ్రాణము కూటి చేతిది
[8–248

పట్టినందుకెల్లాఁ దీసు
పట్టినందుకెల్లాఁదీసు పాపమే చవులుసేసు
నిట్టి పిడిఁ బోనీదు నీ మాయ
[9–251

పట్టినదెల్లా నీడేరు
భాగవతులైన వారు పట్టినదెల్లా నీడేరు
చేగదేర వారలు సేసినదే చేఁత
[8–119

పట్టి పిసుకు
పట్టి పిసుక నిఁక బనిలేదు
గుట్టు దెలిసితే గులగులలు
[8–137

పట్టుఁగొమ్మ
అట్టె శ్రీవేంకటేశ అంతరంగాన నీవేకా
పట్టుగొమ్మవై యుండఁగ బదికేది నేను
[8–288

పట్టువెట్టు
మెఱసి పెండ్లికివలె మేలు కట్లు గట్టించి
పిటిగొన ముత్యాలపేఁట పటువెట్టెను
[18–406

పట్టెడ
నయమే కలిగితేను నమ్మించవలెఁగాక
భయము లేకింతవడి పట్టెడఁ జెల్లునా
[16–2–72

పట్టువెట్టుకొను
పాయలేక నన్నుఁజూసి పట్టువెట్టు
కొంటి వంటా
మాయలు నేసేవదేర మాటి మాటికి
[4–107

పడగెత్తు
గండరగండఁడై పసిఁడి కంబమునఁ
బడగెత్తి యల్ల స
త్కుండలి మండలాధిపతి గోత్ర
విచిత్ర నివాస సౌఖ్యమున
[శ్రీ. 13

పడచు మాట
పడచు మాటనకా ప్రహ్లాదునకు
పొడచూపె నాదిపురుషుడు
[5–219

పడని పొట్లు
కడుపెంత తాఁగుడుచు కుడుపెంత దీనికై
పడనిపొట్లనెల్లఁ బడి పొరలనేలా
[5–205

పడిగాలు పడు
పడిగాలు పడియున్న ప్రాణాధారముల
పడఁతుల ధనములఁ బాలించితి
[5–183

పడి తళించు
పాయని చుట్టరికాలు పడితళించఁగ వచ్చు
చాయల నీ గురుతులు సరివచ్చి వున్నవి
[13–216

పడిబొమ్మ లెట్టు
వరుసతో జోడించి వాడిమి మెరసె
భావజునకు మారు పడిబొమ్మ లెట్టు
[ఉ. క. 232

పడుచులాట
తహతహలఁ గర్మబంధములఁ
దగిలిన యపుడే
అహహ దేహికిఁ బడుచులాటవో బదుకు
[5–297

పడెచ్చులు
బచ్చెనరూపులు పెక్కు పడెచ్చుల వేసినట్లు
నిచ్చల నినుచున్నది నీ మాయ
[6–180

పడె దన్నము
మిగిలినదేమిఁక మీఁదట దేహికి
అగపడు నొక పడెఁ దన్నంబు
[9–268

పడ్డవోఁద మెక్కు
యెఱఁగనా యీ లోక మిది
మాయమయమని
యెఱిఁగినాఁ బడ్డవోఁద మెక్కరాదు
[9–73

పతికి పతి
కూరిమిఁ గాలుచాఁచేవు కొనుకొంటివా
వోరి
వూరకె పతికిఁ బతి నోపనా నేను
[17–237

పతివాది
యెదుట మాకల్లా నిజమేరుపరచఁగ వచ్చి
అదె పతివాది వయ్యే వప్పటి నీవు
[17–287

పతివెట్టు
ఇంత నీవు మన్నించుట యిందుకా నన్ను
వింతవారిఁ బతివెట్ట వేడుకా నీకు
[17–250

పత్రసాలము
మొలచు జననలోకమునకు నుదుట వ్రాసే
బలుఁడ నీచే నేఁ బత్రసాల మందుకొంటి
[11–126

మనసురానివాఁడవు మాతో నవ్వఁగనేల
అనువు గాదని విడనాఁడగరాదా
చనవున నిన్ను నాఁగ సరి బత్రసాలమా!
యెనయుచు నేకరాజ్య మేలవయ్య నీవే
[17–305

పదను దీయు
ఇచ్చకము లాడరే యింతులాల
వచ్చిజవ్వన మింతలో పదను దీసేనా
[13-20

పదము
ముసరు సిగ్గులె మోనాన నుండిన
వన నీ పదములె పాడించీని
[14-219

పదవి మీరు
మొదల నంతర్యామి మూర్తివయిన నీకు
పదవిమీర నదియే ప్రాణప్రతిష్ఠ
[10-46

పదారంగుళాల ప్రాణము
లచ్చనఁ బదారంగుళాల ప్రాణమింతే
కుచ్చికాలపు దినాలు గొలచీని
[7-193

పదిఁ బది
ఇదిగాదదిగా దిన్నియు నింతే
పదిఁబది హరి నీ పదమే నిజము
[9-23

యిదివో నా నోముఫల మిఁక వెరపులేదు
పదిఁబదై యాసలు నాపై దనకున్నవి
[18-270

పదిలించు
విదళించె భవములను వేంకటేశ్వరుఁ
గొలిచి
పదిలించె నతని కృప పరమ సౌఖ్యములు
[5-127

పదివేల తెఱఁగుల భావించు
పదివేల తెఱఁగుల భావించి యేము
వెదకెదు లాగుల వెదకి చూచితిమి
[వ. యో. వి. 3-1314

పదివేలను
ఉదిరి మా యక్కఁ జూపోపక మీరు
పదివేలు వననేఁ బందలా రనుచు
[వ. యో. వి. 4-1300

పదివేలు
యిచ్చకాన నీకు నాకు నేఁటి
మొగమోట మింక
వచ్చినదే పదివేలు వాదులాటే చాలును
[17-579

పదివేలు చెప్పు
వినుఁడు మీ రిటు పదివేలు చెప్పినను
వినఁగూడునే నాకు విపరించి చూడ
[వ. యో. వి. 3-1116

పెఱవారలవి కనుపెట్టి కైకొనఁగ
వెఱతురు తుదిఁ బదివేలు చెప్పినను
[వ. యో. వి. 3-1397

పదివేలు పనులు
పాయరాని పదివేలు పనులు నీకు యీ
కాయము నీ విప్పుదైన కాఁగలించుమీ
[4-179

పదివేలు పలుకు
పదివేలు మీతోడఁ బలుకంగనేలఁ
ద్రదకు లచ్చెరువంద దివి భువి క్రింద
[వ. యో. వి. 3-1444

పదివేలు భోగములు
మదన జనకునికి మజ్జనవేళ
పదివేలు భోగములు వరగీనదె
[8-163

పదివేలు వచ్చు
ఎట్టయినఁ జేయరా నీవిఁక నేలా నన్నుఁ
బట్టకుర పలుమారు పదివేలు వచ్చెను
[12-47

పనికి వచ్చు
అనుమాన మైనందుకు అన్ని యాసలు
వెట్టిన
పనికివచ్చునో రాదో భావించరాదు
[17-394

పనిగొను

పెనగొన్న జంతువులు పెక్కులెన్నైగలవు
పనిగొన్న నీ దాస పరికరములే
[9–255

పనిగొను

పనిగొంటే భువిలోనేఁ బరియే అక్షరములు
కొనాడితే నీ గుణాలు కోటానఁగోటి
[7–80

పనిగొను వారల భాగ్యమిది
వెనక ముందరికి వివేక మొకటే
[10–7

అతిభక్తిఁ బనిసేసి అధికుడాయ నొకఁడు
సతతముఁ బనిగొని సఖుఁడాయె నొకఁడు
[10–8

తలచినట్టుండదు తలఁపు నాదైనాను
కులికి నన్నే పనిగొనీఁ గాని
[10–58

పని పాటలగు

ముంచి యందరికై నాను మోపులై
వుండి కర్మము
వంచు కందరికిఁ దమ పనిపాటలై
[7–124

పనిపాటలు

చిమ్ముచు నాతఁడు నేమించిన పని
పాటలలో
వుమ్మడిఁ జేసేటి వట్టి వూడిగాలే కాక
[7–250

పనిపూను

పని పూని కరముతో పాంచజన్యము వట్టి
అనిశముఁ గరుణించీ నాది నారాయణుఁడు
[9–234

పనివూనివుంటివటు భక్తపరతంత్రుఁడవై
తనిసి నీ వధికమో దాసులే యధికమో
[7–215

పనిమాలు

పనిమాలిన యీ పలు లంపటముల
తనువు వేఁచు టెంతటి పనియిట్లా
[5–163

ననుఁ జూచి హరి నీవు నవ్వకుండేవా
పనిమాలెంత బయలుపాఁకీ నా మనసు
[6–187

పనిలేని పని

పగటున నీవేళఁ బనిలేని పనికి
నగనేల చెపుమ పన్నగరాజశయన
[వ. యో. వి. 4–885

పనిలేని పనులు

కొనరేరు మునరేరు కోరిక దీర్చు మనేరు
పనలేని పనులకు బడల నే నోపను
[8–220

పనిలేని పాటు

వట్టి యాసలనె యిటువలెనె పో యిన్నాళ్ల
బట్టబయ లీఁదితిమి పనిలేని పాట
[11–3–89

పనివడు

తన నీడ యద్దములోఁ దానే యటు చూచి
పనివడి వూరకే భ్రమయవలెనటయ్యా
[7–210

పనివడి భక్తపరిపాలకుఁడవట నీవు
తను భోగాలు భోగించఁ దగవౌను నీకు
[7–78

చనవై శ్రీవెంకటేశు శరణను టొక్కటే
పనివడి చెఱకునఁ బండు పండినట్లు
[10–80

పనివడి యొక్కటె ప్రపంచమార్గము
కొన నొకటే వైకుంఠమార్గము
[10–218

పనివనిగా

అప్పుడే బలిమిసేసే వందుకేమి
చిప్పిల పనివనిగాఁ జెప్పర నాతోను
[17–155

పనివాఁడు

యెలమి పన్నెలితివి యియ్యకొంటినేనట్టె
పలుకుఁ బంతము చెల్లె పనివాఁడ వౌదువు
[15-225

పనివి

పనివి నిన్నుఁ దలచి పాటలు పాడేవేళ
అనుఁగు గాంధర్వ కాంత యనవచ్చును
[15-56

పనిపూను

పొనిగి భయదుఃఖములఁ బొరలి
నప్పటి వేళ
పనిపూని మీమీఁది భక్తి గలుగు
[17-182

పనుపడి

పెనఁగులాడేటివేళ బెరసిన చెమటల
పనుపడి నీ తమికిఁ బదనాయను
[13-132

పనుపడు

పాయక యిందే పనుపడి పనుపడి
చాయలు మరచిరి జంతువులు
[8-118

పనులు అంగడిఁబెట్టు

వెంగలితనాన నిన్ను వెల్లవిరి సేయరాదు
అంగడిఁ బెట్టకు పనులట్టె వుండ
నీయవచ్చు
[15-168

పన్నారు దొంతులు

పన్నారు దొంతుల పాలుఁ బెరుగులు
యిన్ని నారగించె యీశుఁడు గదవె
[10-288

పన్నివుండు

పదునాల్గు లోకములు పన్ని వున్నవి
మోక్షము
తుదకెక్కించనవైనాఁ దోడుగావు
[8-205

పన్నీటి పొట్లము

పొక్కఁడి చెలిఁ బన్నీటిపొట్లానఁ దాఁకవేసి
తక్కఁరి నవ్వులతోడఁ దలవంచేవు
[12-37

పన్నీరు

పెదవికిఁ బదనురాఁ బిలిచి పన్నీ రిపే
కదసి యెవ్వతెకో కతలు చెప్పె
[14-234

పన్నీరుకాపు

మేకొని నీవే నిండు మేఘవర్ణుఁడవు గాన
నీకు మేఘపు పుష్పాలే పన్నీరుకాపు
[7-46

పన్నుకొని

పన్నెల నీ వచ్చుడాన వ్రాసిన కోలాటపు
అన్నువ పతిమలను అలుచూచి
మున్ను పురకామినుల మోహము
మఱవలేక
పన్నుక వున్నాడవని పకపక నవ్వేను
[15-74

పన్నుకొను

పన్నుకొంటి సంపదలు పంచభూతాలలో
నైతి
యిన్నిటా నీ పంపుననే యిఁకనో బుద్ధి
[8-270

పన్నెల నిష్టానిష్ట వస్తుభేదములెల్లాను
పన్నుకొన్న యటువంటి భావన మాత్ర
ములు
[10-30

పన్నుగడై వచ్చు

వెన్నలు దొంగిలుదురు వీఁడు వాఁడు
నొక్కఁటే
పన్నుగడై వచ్చినారు పట్టరే యీ బాలలు
[8-4

పమ్ము

వచ్చెదేరెఁ బనులు పమ్ము జూఁపు మొనలు
హెచ్చెనిదె నా మాట లియ్యకొనరాదా
[15-249

పయిడి కాళ్లు
పక్కన మొక్కేరా నీ పయిడి కాళ్ళకు వోరి
అక్కతోఁ జెప్పేఁగాని అందుకొనే రారా
[6-14

పయిరు సేయు
అలరి శ్రీవెంకటేశ అప్పటి నన్నుగూడితి
బలిమిఁ బయిరుసేయఁగ పంటవండె వలపు
[13-83

పయ్యాడు
పయ్యాడినవారి చేతి బాగా లందుకోనీవే
యియ్యకోలై ఆకుమడిచిచ్చేఁ గాని
[17-147

పరకటనుండు
పాపముఁ బుణ్యము పరకట నున్నది
చేపట్టుము నీ చేతిది ప్రాణి
[9-105

పరకళ్లు
గొందిఁ బంటసేయువాఁడు కొలుచులు పరకళ్ళఁ
జిందకుండా గాదెఁబోసి చేరి కాచీని
[9-148

పరచఁగు
చేతలు యీ గుణమైన సిగ్గువడవలదా
బాఁతివడి విషయాలఁ బరచయ్యీఁ గాక
[9-147

పరచు
కాంతుఁడ యిటు గాకున్న కన్నవారి వెంట నెల్లా
వంతపు నీ మనసిది పరచై తిరుగుఁగా
[15-167

పరచుఁదనము
మరలి పద్మజుని మనుమనినైనఁ జంపే
పరచుఁ దనమున వృథా పాలుమాలీనే
[4-22

పరఁదు
నరహరి కరుణే నమ్మిన వారికి
పరఁదున నిఁక భయపడఁ జోటేది
[11-85

పరఁదుకొను
యెంతని పరఁదుకొనే విందిరానాథుఁడా
అంతరంగముల నుండె అందరిలోన
[16-1-41

పరపు
మేనికి నీ కాఁగిలి మెత్తని పరపు నాకు
[15-197

పరబ్రహము
యీ యపరాధము యెంచకుమీ నను యిందునెపో నీ శరణంటి
పాయను నిన్నిఁక శ్రీ వెంకటపతి పరబ్రహమవు ఆటుగాన
[10-103

పరవఁజుక
చూపరఁ బసురము తొరలు వోయినను సొమ్ము గలుగువాఁడే పరవంజుక
పైపైఁదానే వెదకి తెచ్చి కాపాడఁగ నతనికి భారముగాన
[9-103

పరవంజుకొను
బావల సంసారము పరవంజుకొని తొల్లి
యేదినమ్మి పాటువడె నీ జీవుఁడు
[8-79

పరవిడచు
పొదలుచు మృత్యువు పంది వోలై నల్లెట నాడఁగ
పదిలముగాఁ గింకరులను చొప్పరులఁ బరవిడిచి
[5-201

పరసిపోవు
పరగి నాలుకనొంపు పరసిపోయ
పరులనే నుతించి పలుమారు
[6-61

వట్టరాని జవ్వనము పరసిపోతే ముదిమి
నెట్టుకొల్పి పుబ్బడచీ నీ మాయ
[6-180

పాపపుణ్యాలంటె నంటాఁ బాయవు
సుఖదుఃఖాలు
పైపై ననుభవించఁ బరసిపోవు
[9-270

పరాకుసేయు
యిది నీవు సేయు నుద్యోగంబునకు
బరాకుసేయుట గాదు గదా
[వై. వ. 14

పరాకై యుండు
పరమాత్మ నీవెందొ పరాకై యున్నాను
పరగ నన్నింద్రియాలు పరచినాను
[10-206

పరాకై వుండు
తలఁచితే నీ రూపము తానే యెదుటనుండు
యిలఁబరాకై వుండితే నెచ్చోటాఁజిక్కదు.
[8-201

పరి అరికట్టుకొను
పలు జన్మములే నన్ను పరి అరికట్టుకోఁగా
తొలగఁదోసి నాకుఁ దోడై తివి
[5-300

పరిగలేరు
పరిగలేరేటి వానిఁ బట్టపురాణిఁగా
విరతభోగము లిచ్చి నిలిపినట్లు
[5-185

పరిణము
కురులు నెన్నుదుటికిని గుణుతు
లధరంబునకు
మురిపెంపు జిఱునగవు ముద్దుమోమునకుఁ
దిరమైన వేడుకలు తిరువేంకటేశునకుఁ
బరిణాపు మాటలివి పడఁతు లిందటికి
[4-23

పరిపాటి మార్గము
జితకాములకు గాని చేతికిని లోనయి
చిక్కవే కాలంబు కర్మమా
మతిహీనులైనట్టి మాకు నొక పరిపాటి
మార్గంబు చూపవో కర్మమా
[5-187

పరియ విడచు
దేవా మీరు పంచేంద్రియంబులం
బరియ విడిచి
ప్రాణుల నజ్ఞానంబున ముంచి
యెత్తి భ్రమయింపంగా నీతో
నెదిరించి వాటి నడంప శక్తులమే
[వై. వ. 13

పరివోవు
పరివోని దురిత కూపములఁ బడకుమని
వెరవు చెప్పెడివారు వేరే
[5-70

పరివోని సురత సంపదల నింపులచేత
వరవధూతతికి పరవశమైన దితఁడు
[5-112

పరుజు
వాడి వో కంటిరటవే వన్నెలవాఁడు
పైడి మోలము కటారు పరుజులవాఁడు
[13-116

పరువతము
అజుత లింగముగట్టి యది నమ్మఁజాలక
పరువత మేఁగిన బత్తుఁడనైతి
[5-19

పరువుదోలు
చేపట్టి యాపె చేతులఁ బిగ్గఁబట్టుక
పైపై వీధులవెంటఁ బరువుదోలిని
[13-58

పరుషవచ్చేకత
కోపరమై యేఁటనేఁటాఁ గోరి
వరములకుఁ గా
కావించి పరుష వచ్చేకత చూచుకోరయ్యా
[8-134

పరుసమంటు
మమ్ముఁ జూడనేల నీ మహిమె
చూతువు గాక
వుమ్మడిఁ బరుసమంటే దొక్కమాఁటే
కాదా
[10–232

పరుసము దాఁకు
పక్కన లోహము పరుసము దాఁకిన
తెక్కువనంతా హేమమె కాదా
[9–250

పఱఁడు
పనిమాలినట్టి వట్టి పఱఁడుగాక మాకు
ననిచి యిదియు నొక్క నగుఁబాట్లా
[5–214

పఱచగు
పలుశాస్త్రములుచూచి బలుదేవతలఁ
గొలిచి పఱచైన యీ దేహము
పలు సందేహములను వచ్చిన తెరువునను
పాపుకోనేఁ గలనా
[10–77

పఱచుఁ దలఁపులు
తటి విరహవేదనకు తలపోఁతచే బాధ
పఱచుఁ దలఁపులకుఁ దావముల బాధ
[4–36

పఱివోవు
పఱివోని యాస దనుఁబట్టుకొను భూతమని
వెలచినది యదిగదా విజ్ఞాన మహిమ
[5–123

పెఱమూకలు పెఱచేతను
బఱివఱియలు సేయు టనఁగఁ
బఱివోయె ననన్
[రేఫ. 92

పలకెక్కు
ఉలి వచ్చియై యుండ నొకయింత యూరి
పలకెక్కు గుగ్గిల పదును గానిచ్చి
[వ. యో. వి. 4–78

పలగొను
వావిరి ముమ్మారు పలగొని వచ్చితి
నీ వారమైతిమి నిలిచితి మిపుడు
[7–88

పలవి
పలులంపటాలఁ బడి బడలినగాని నాకు
పలవి నిన్నుఁ దలచే భక్తిలేదు
[10–106

పలికి తప్పు నడచు
యిల నీ దేహముమోఁచి యింతాఁ
గల్లలనుచు
పలికి తప్పు నడచే భావమే పాషండము
[5–256

పలుకఁబాటు
పలుకఁబాటెను గనుపట్టె నంతటను
వల నొప్పు నల్ల గల్వలబంతి యూరు
[వ. యో. వి. 719

పలుకు పంతం
పిలిచి శ్రీవెంకటేశ పెనగి నన్నుఁ
గూడితివి
పలుకుఁబంతాన నీ నా బలువింతే కాకా
[17–253

యెలమి నన్నేలితివి యియ్యకొంటి నేనట్టె
పలుకుఁ బంతము చెల్లె పనివాఁడవౌదువు
[15–225

పలుకుల కొనవాఁడు
పలికి చూచినాను పలుకక మానినాను
పలుకుల కొనవాఁడు పరమాత్ముఁడే
[9–91

పలుపేగుల జంద్యాల పంతాలవాఁడు
సెలవి నవ్వులవాఁడు చేకత్తి గోళ్ళవాఁడు
పలుపేగుల జంద్యాల పంతాలవాఁడు
[7–274

పల్లకట్టు
వలపు చప్పఁజేసెటి వగకాఁడ నీ
బలిమి నా మనసుకుఁ బల్లకట్టవలెనా
[17–159

పల్లటీఁడు
పంతమాడనేర నా పల్లటీఁడు నాయకుఁడు
[14–189

పల్లదము
చెల్లఁబో నాకె సుద్దులు చెప్పకువయ్యా
పల్లదాన నీవు నీవే బదుకవయ్యా
[17–167

చెల్లఁబో నే నెంత దనచేతి కలవ త్తినే
పల్లదము దననోరఁ బైపైనున్నది
[17–248

వొల్లన శ్రీవెంకటేశుఁ డొద్దికతో
నిన్నుఁ గూడె
పల్లదాన నవ్వేఁబో పాసియుండే దానిని
[17–318

పల్లదీఁడు
బాలుఁడటవే సాదటమే పీఁడు
పల్లదీఁడు గాక
[16–2–111

పల్లపు పాతాళము
కెల్లరేఁగి నిక్కి హరికీర్తి భుజములవె
పల్లపు పాతాళానఁ బడరో దనుజులు
[6–79

పల్లాండు పల్లాండే
గుట్టువఁ గోరికలెల్లఁ గొల్లవట్టినే
వట్టపు దేవికి పీకుఁ బల్లాండు పల్లాండే
[12–187

పల్లించు
పల్లించిన నీ పసిఁడి గరుడనిని
కెల్లున నీ వెక్కిన యపుడు
[11–3–26

పల్లుసోకించు
పవ నీ మోవిపైఁ బల్లు సోకించీ
పసిబిడ్డల బాగులా
[16–2–81

పశుబంధము
చటుల కరంబులఁ గుటిల దానవుని
బటుగతిఁ బట్టెను బశుబంధముగా
[10–175

పసలు పుట్టించు
ఫణిరాజ ముఖులకుఁ బసలు పుట్టించు
ఫణిరాజ గోత్ర సౌభాగ్యంబు మరఁగి
[శృం. మం. 63

అసమ యశంపాన్వితంబు దోదయము
పసలు పుట్టించు నప్పనము నచ్చటను
[వ. యో. వి. 3–28

పసిగొను
పసిగొని రుణానుబంధము కొలఁదే
పసులనుఁ బడతులు బహూసుతులు
[7–188

పరమపదంబను చేనికి పసిగొను
నర మృగములకును
తరమిడి సంసారపు టోఁదములనె
యాఁగించి
[5–201

పసిగొని యింద్రియాల బంటై
వుండు నొకవేళ
మునిపితోడై వానకు మొక్కు నొక్కవేళ
[6–97

పసిగొని తనుఁబాపములు భ్రమించిన
కసరి సృష్టి చీఁకటి వడు నపుడే
[8–69

పసిడితము
పసని గద్దియ పీఁటపై నుంచి మంచి
పసిడితంబుగ నీటఁ బాదము లిడిగి
[వ. యో. వి. 4–1070

పసిఁడి మొల్లాము
పసిఁడి మొల్లాము గుబ్బల కవాటములఁ
బొసఁగి చూపట్టు గోపుర మంటపములు
[వ. యో. వి. 3–66

పసిఁడి యక్షంతలు
పసిఁడి యక్షంతలివె పట్టరో వేగమే రారో
దెసఁ బేరంటాండ్లు దేవుని పెండ్లికిని
[8-194

పసిబాల
వుసురన నిఁక నేలె వొగిఁ
దలపంచ నేలె
పసిబాలవా యేమె వదతి నీవు
[15-291

పసిబాల వయసు
పసిబాల వయసున బండి దన్ని విరిచితి
వెసగె నే మాయెల్లా యివె వితలేశ్వరా
[10-171

పసివట్టు
పైకొని మైగాలిఁ బసివట్టి తిరుగు
మెలఁగు మయూర గామినులొట యెఱఁగి
[శృం. మం. 114

పసుబాలు
పాఱకున్న పసుబాలై బడదు మనసు
పాటితే జవ్వనమునఁ బట్టరాదు
[6-157

పసురు వేయు
నిలువుకు నిలువున నీమోహముచూచి నేను
బలిమినేసి పెనఁగితేఁ బసురు వేయదా
[15-31

బలిమిఁ బిసుకఁబోతే పసురువేయు విరులు
యెలజవ్వనిని నేఁడు యింత నేతురా
[17-226

పసురెక్కు
కొనరియప్పుడునిన్నుఁ గోపించినదియల్లా
పసురెక్కుఁగాక యిఁకఁ బంతమిచ్చేనా
[17-234

పసుల పొఁడి
గోపాలకృష్ణుని చూపే కోరిన
పసుల పొఁడి
గోపికావల్లభు కృపే కూర్మి వనిత
[10-51

పళ్లెపు మోవి
పచ్చని చిగురువంటి పళ్ళెపుమోవి చెలి
కుచ్చి తేనె మాటలు కురిసీ నదె
[17-64

పళ్లెము కూటివారు
పరమమైన యాతని పళ్లెము కూటి వారికి
ధరలో నేమిటి వంకాఁ దప్పులే లేవు
[9-277

పక్షి సకినగాఁడు
భవరోగ వైద్యుడైన బలువెజ్జు
సవరని పైఁడి పక్షి సకినగాఁడు
[16-1-22

పొ

పొంగెములో వాఁడు
బచ్చెనల నతదు నీ పొంగెములో వాఁడె
నెచ్చెలి నీకుఁ గొంకితేనే నీకు వెరతునా
[17-194

పొక్కపొక్కను
పొక్క పొక్కని తమ భాషఁ జెప్పుచును
గ్రక్కున నటకు దగ్గఱ నేగుదెంచి
[ప. యో. వి. 2-34

పాఁగు
యింతగాల మింద్రియముల నిట్టె
పాఁగిన తలఁపు యిఁక
నంతగాలము చిత్తమాఁగినే నది
దిప్పుకోఁ గలనా [10-77

లోఁగుచునే విను లోనికిఁ బిలువఁగ
కాఁగిట తానేల కదిమీనే
వీఁగక కూడె శ్రీ వెంకటేశ్వరుఁడు
పాఁగి తా నేటికి భ్రమసీనే [15-254

దాఁగవీ పనులు నేఁడు దక్కితి
శ్రీ వెంకటేశ
పొఁగిన జాణఁడ నాతోఁ బలికి మెప్పించరా
[17-217

పొఁగని శ్రీవెంకటపతి నన్నుఁ గూడితివి
పిఁగని రతులు నేఁడు నేరుచు కొంటివా
[17-360

పొగకాఁడు
వంతాన నామోము తప్పక చూచే వదియేమీ
వంతుకుఁ బొగకాఁడ వీవల నీవే కావా
[13-151

పొటుమగు
కొంచక శ్రీవెంకటేశ కూడితివి నన్ను నిట్టె
వంచల నీ మన్ననలు పొటమాయెఁ గదరా
[14-122

పొటి చెడు
ఒచ్చపుఁ బాపాలకెల్లా నొడిగట్టె మనసు
ఐచ్చన చంచలములఁ బొటిచెడె మనసు
[11-40

పొటిపట్టు
వెల్లవిరిగా దొంగిలి వెన్నలు దిన్న నోట
వల్లదాలేమాడినాను పొటివట్టేమా
[13-92

పొటిమీఱు
పొటిమీఱిన భక్తి పరత నీ కట్టు
కోటలెన్నిన రాతి కోటలేవయ్య
[ప. యో. వి. 7-1299

పొడి నడపు
పంతములాడవదేమే పలుమారును నీవు
అంతేసి పొడినడపే వందుమీఁద గలదా
[13-75

పొడిపంతాలు
యింతులెల్లఁ గూటితిరి యియ్యకోలు
నేసితిరి
యింతలోనె పొఁడిబంతా లెన్నికాయనే
[15-243

వేడుకగలవారికి వెంగెములే హితవౌను
పొడివంతా లిందునేల పచారించేవయ్యా
[18-390

పొడిఁ బంటా
బల్లిదపు హరిభక్తి పొడిఁబంటా నాకు
వొల్లము కర్మఫలము లొకటి నేము
[8-63

హరిపదములె మాకు నన్నపానభోగములు
పరమాత్మపాదములె పొఁడిఁబంటా మాకు
[10-149

పొఁతరఁబెట్టు
అలయకువే నీవు అప్పటి నొలయకువే
తలఁపులో రతులు పొతరఁబెట్టేవా
[15-237

పొఁతు మాకు
చేతఁలు దవ్వేటివాఁడు సిగ్గువడ నేరుచునా
పొఁతు మాకై వుండేవాఁడు పైకొనీనా
[17-475

పొతక కోట్లు
పొతకకోట్లు భవములు భస్మీ
భూతము నేయఁగఁ బొడవొకటే
[5-188

పొతాళముల నిధానములు
పరమాత్మునికిఁ గాని తపంబులు
పొతాళముల నిధానములు
మరు గురునికిఁగాని పూవుల పూజించి
మగఁడులేని సింగారములు
[7-1

పొతురలాడు
పుట్టుగుకెల్ల సుఖము వొల్లలేని నీ భక్తి
తొట్టి కాళ్ళ సుఖము పొతురలాడుట
[10-78

పొతురాడించు
బలిమి నరంట్లను పక్కనఁబెట్టైఁదోయనేతే
అలమి యంచులఁ బాతు రాడింతురా
[13-182

పాద

యీదెస శ్రీ వెంకటేశ యిటె నన్ను గూడితివి
పాదగు జాణవు నే నీ పలుకులో దానను
[15-268

పాదపుఁబరము

పంకజపుఁజేయిచాచి పాదపుఁబరమిచ్చిన
వెంకటేశు కృపతోడ వెలయఁదానే
[5-104

పాదికెత్తు

పాదికెత్తు మెరుఁగారు బంగారుగుండు
నేదదేర మెడఁగట్ట చిత్తగించితి
[12-218

పాదుకొని కూచుండు

భవనాసియేటి దండఁబాదుకొని కూచుండి
జవళి దైత్యు పేగులు జందెలు వేసి
[10-162

పాదుకొను

పాదుగా శ్రీ వెంకటాద్రిపై మహిమ వెదచల్లె
పాదుకొన్న యీతని శ్రీపాదములే సాక్షి
[8-271

వేదమందు శాస్త్రమందు వేవేలు వాదములందు
పాదుకొని బోధించీఁ బరమాత్ముఁడు
[9-283

వేదవేదాంతములందు విజ్ఞానశాస్త్రములందు
పాదుకొనఁ బలికేటి పరమార్థము
[10-169

పాదుగఁ బుట్టు

ఆదికి నాది హరి యొకఁడే
పాదుగఁబుట్టెటి భవములె వేరు
[9-253

పాదు పడు

పాదుపడక నడుమను దిరిగాడెడి ప్రపంచముదే నేరమి
యేదెస నొకచో నిజమేరుపడక యిటువలెఁ దిరిగాడెడిఁ గాన
[9-107

పాదై యుండు

యీదెస శ్రీవెంకటేశ నీవు నాలో
పాదై యుండి నన్ను బ్రదికించే న (వ?) య్యా
[10-107

పాని

నే నున్నదెసయెంత నేఁడు దన వేడుకెంత
పానిపట్టి యింతలో నే బాఁతైతినా
[17-275

అనుక శ్రీవెంకటేశుఁ డలమేలు మంగఁ గూడె
పానిపట్టి యింతలోనె పంగింత మిపుడు
[17-301

పాని కుచములు

కానుకలందే వాఁడవు గక్కున నన్నంటరాదా
పానికుచముల నిమ్మపండ్ల దానను
[17-105

పానిన

ధ్యానమే మా ధనము దయే మా ధనము
పానిన శ్రీవెంకటాద్రి పతియే మా ధనము
[7-223

పాని పట్టు

మానని కాముకులకు మగువలే దైవము
పానిపట్టి వారివారి భ్రమ మాన్ప వశమా
[5-323

పానిపట్టి శ్రీ వెంకటపతి యింతకు మూలము
అనుక యీతని శరణనే వారి నేరుపు
[6-90

పానివట్టి హరియది వరిహరించని వాఁడా
ఆనుక హరిదాసుల కంతటనే భంగమా
[8-245

కానను ముందరవచ్చే ఘనకర్మపాశములు
పానిపట్టి (?) యించుకంతా భయము లేదు
[9-258

నానాదేవతలకు నరసింహుఁ గంభములో
పానిపట్టి చూపినట్టి ప్రహ్లాదుఁడా
[11-135

పానిపట్టి సర్వవిధ బంధుఁడు
విష్ణుఁ డుండఁగా
మానిని చుట్టరికాలు మరుగఁగఁ జెలునా
[16-1-55

ఆనవెట్టినా మానరు అప్పటి మీరు
పానివట్టి చెలులాల వగరాన నటరే
[17-555

తానేల నిలుచున్నాఁడు తడవుల నుండీని
పానిపట్టి చెలులాల పదమనరే
[17-166

పాను

పాని నీపై మచ్చరము పండ్లఁబెట్టు
కుంటితేను
మోనాన వాండ్లెక్కి నీమోవిమీఁదనిండెను
[14-221

తానకమాయె నిదిగో తగుదివ్వెల పండుక
పాని నీ కరుణఁజూచే వచ్చి చూపులు
[15-87

పానుకొను

పానుకొని దనుజుల బలు కిరీటమణుల
సానలఁదీరిన వో చక్రమా
[5-125

పామరి

పామరిపై దుర్వ్యాపారమునకు
వలుమారునుఁ బొయ్యేవు
వేమరు దుర్జన సంగాతంబులు
విశ్రామ మనుచు నుండేవు
[5-126

పాముఱితనము

పాముఱితనమున బహు వేదనలను
నామన సెనసెఁబో నాబ్రాఁత
[5-136

పాముతోడి పొత్తు

బలుసంసారపు పొందు పాముతోడి
పొత్తు సుండి
వెలలేని వలపులు విషము సుండి
[5-319

పామునోరి కడి

పామునోరి కడి మీప్రాణపు టూరుపుగాలి
జాముజాము మేలుఁ గడు చక్కఁజేయఁ
గనుఁడు
[5-102

పాము పరపు

పాము పరపుపైఁ బండిన సిద్ధుఁడు
పాము పాశముల పరిహారము
[5-263

పాము పుట్ట గొంతు

పాముపుట్టగొంటి మీఁది వడుమటి తెరువు
చీమక దొంతరలోని చిన్న తెరువు
[5-147

పాములవాకట్టు

పాముపైఁ బండేటివాఁడే పాముల
వాకట్టు రక్ష
నేమపు సర్వ జీవాత్మ జీవరక్ష
[10-54

పామెటి సుఖములు

దోమటి నా మతిలోనఁ దోడు నీడవై
యుండి
పామెటి సుఖములనే భ్రమయించవలెనా
[6-59

పాయము పిడికిటఁ బట్టు
పాయము పిడికిటఁబట్టుచు నుండేటి
కాయధారులకుఁ గలదా విరతి
[5-257

పాయవట్టము
వచ్చలు దాచినయట్టి పాదుకలు మెట్టినది
లచ్చన మొగపుల మొలనూళ్లది
అచ్చపు టుంగరముల అందెలుఁ
బాయవట్టాలు
గచ్చుల ముంజేతుల కంకణ నూడిగేలది
[15-79

పారఁగొలుచు
కొలుచు ముంచుట పారఁ
గొలుచుటయొండు
దెలియఁ గారాక యెంతే చిత్రగతుల
[వ. యో. వి. 6-663

పారఁదోసు
దంట మమకార మిట్టే తన్ను నేల
సాగనిచ్చు
బంటుఁజేసి ఆసలనే పారఁదోసుఁగాక
[5-119

పారఁ బట్టించు
ఇంత మమ్మిట్లా నెలయించకురా నీ
పంతములన్నియుఁ బారఁబట్టింతు నోరి
[12-10

పారణ చేయు
వొక నీ నామము వోగిఁ దలంచిన
అకళంకం బగు నా పాపంబులు
అన్నియుఁ బారణేసేసె
[7-142

పారవెళ్లు
పారితెంచి యెత్తివేసి పారవెళ్లితివి (వి?).
నీరసపు పెద్దలైన నీకు నే ముద్దా
[11-3-21

పారాడించు
పంచల నరులవెంటఁ బారాడించే మనసు
కొంచక శ్రీ వెంకటేశుఁ గొలిపించలేదా
[8-139

పారాడు
చప్పుడుతో నింద్రియ విషయ పరివారము
అప్పుడు పారాడుదురు ఆహా మేలు
[6-124

పారిటాకులు
పట్టుచీరేఁటికి నాకు పారిటాకులె చాలు
దట్టిగట్టు కొమ్మనవే తన మొలనే
[4-108

పారితెంచు
పాటించి యీ సుద్దివిని పారితెంచి
చూచితేను
కోటికోటి సొమ్ములాయ కొత్తలో యమ్మా
[6-167

పారితెంచి నిన్ను బలిమిఁ గూడేనంటే
నేరుతు రందుకుఁ దగు నెపములెల్లా
[13-22

పారివారు
దీమసపు పారివార దివె పంజులు చేఁబట్టి
యేమరక మీలోమీరు యియ్యరో జాలి
[10-166

పారుపత్తెము
బహుముఖంబులఁ బాఱు పత్తెంబె కాని
యహరహంబొక ముఖమై యుండఁ
దెపుడు
[వ. యో. వి. 3-746

పారుపత్యము
బత్తితోఁ బంచేంద్రియపు పరివారము
గొలువ
చిత్తజు పారుపత్యము సేసే నిదివో
[9-97

పారుపత్యములు ఇచ్చు
కైపుగాక నన్ను శ్రీ వెంకటనాథ
కూడితివి
పైపై నాపెకుఁ బారుపత్యము లిచ్చితివా
[16-2-52

పారుబడి వడ్డి
ముందటి జన్మములెల్లా ముంచెఁ
బారుబడి వడ్డి
యెందుచొచ్చినానుఁ బోనియ్య దీ రుణము
[5–294

పాఱబట్టు
పట్టి శతాంగంబు పైఁ బెట్టికొనుచుఁ
జుట్టియున్నట్టి రాజులఁ బాఱబట్టి
[అ. మ. శ. 6526

పాఱితెంచు
పాఱితెంచి దశకంఠు పది శిరసులమీఁద
ఆఱికి(?) నమ్ము వేసె నాదిదేవుఁడు
[9–183

పాలకూళ్లు
బంతి మోవుల యావుల పాలకూళ్ళవంటివి
మంతనాన నుండి నీవు మన్నించేవేళను
[7–58

ఆనగల వానికిఁగా అందరితో వినయాలు
బానగల వానికిఁగా పాలకూళ్లు
[14–129

పాలలెక్క
నంటుమీఱి సెలవుల నవ్వులేల వుమిసేవే
గెంటులేని కన్నులను కెంపు లెక్కని
యింటిలోనే శ్రీవెంకటేశుఁడ గూడితినేను
వంటలై పులకపైరు పాలలెక్కని
[13–44

పాలకొండ మల
మందల పాలకొండ మలకు నట్టనడుమ
విందగు దాసులతోడ వి(ర)హరించీ
దేవుఁడు
[11–80

పాల చాడె (?)
చెక్కులనొక్కితే నీసెలవులఁ బాలుచింద
చక్కని రేపల్లె పాలా చాదే (?) దొంగవా
[18–447

పాలతోడఁ బోయు
ఎంతవని కెంతవని యిది యేఁటిదే
వంతమె సతులకిది పాలతోడఁబోసిరో
[17–306

పాలతో వోయు
చెల్లులేవే యాతఁడు నీచేతఁ జిక్కెనే
పల్లదమే తల్లి నీకుఁ బాలతోనే వోసెనే
[17–522

పాలనే పెరుగు
పాలనే పెరిగిన పసిఁడి టెంకాయ
పాశెల నెడనీరు వట్టి పెట్టినను
[అ. ప. 53

పాలముచ్చిమి
వేసులు మాకుఁ జెప్పి విన భారతముగాఁగ
మోసని పాలముచ్చిమి మొదలుగాను
[6–162

పాలవుట్లు పండుగ
పాలజలధి యల్లుండె (డై ?)
పాయకుండే యీతనికి
పాలవుట్లవండుగ బాఁతే (తా?) యనచే
[8–17

పాలసుఁడు
తాలిమితో నాలో నిన్ను ధ్యానము
సేసేనంటే
పాలసుఁడ నేను నీపాటి వాఁడనా
[7–102

పాలార్చు
యితవై పనిసేసేటి యింటి వసురమునకు
వెతదీరఁ బాలార్చి వెద్దువెట్టఁ దగదా
[5–237

యితవై పనిసేసేటి యింటి వసురమునకు
వెతదీరఁ బాలార్చి లెద్దువెట్టఁ దగదా
[10–207

పాలార్చి తొట్టెలలోఁ బండఁబెట్టి యశోద
నీలవర్ణుఁ దొంగిచూచె నిద్దురోయని
[10–258

రీతిగా సింగారించి రేయిఁబగలుఁ బాలార్చ
పూతల సింగార బొమ్మ గలిగెఁగా నీకు
[17–482

పాలికిచ్చిన రాసి
పండిన కర్మఫలము పాలికిచ్చిన రాసి
అండనే శ్రీ వేంకటేశుఁడైన లోక
బంధుఁడు
[8–281

పాలిమాలు
నీటుల మిత్తి పన్నెల వేఱు విత్తు
పాటించి చూడ రూపము పాలుమాలి
[వ. యో. వి. 2–1040

పాలు
నెలఁతల మర్మము నీ కొక్కనికె పాలు
అలరిన నీ రతులు ఆమె పాలు
[13–69

పాలుకొను
పాలుకొనెఁ బులకలు పమ్మె
సిగ్గు మొలకలు
గోలదానవా యేమే గుట్టు దాఁచేవే
[14–76

పాలుపు
సోలి నే వీరిఁ గొలిచే సూత్రపు
బొమ్మ నింతే
పాలుపుఁ గర్మములాల పట్టుకురో
మమ్మును [5–289

పాలుమాలు
పాలుమాలే మంకునైనా పనిసేయించు
నీ మాయ
రేలుఁ బగళ్ళొకరు ప్రేరేఁపుచుండ వలెనా
[8–237

పాలువట్టు
పాయపు వలపు తొల్లే పాలువట్టే
వార మింతే
నాయములు చెప్పి మిమ్ము నవ్వేటి
వారమా [14–134

పాలు వెన్నగాఱు
తేటి కన్గొనఁ జెక్కు దెనఁబాలు వెన్న
గాఱెడు యీ ముద్దుగాఱెడి వారి
[అ. మ. క. 3690

పావ
ఇందాఁక రాకుంటితే నిది పావ గావలెనా
చందాలు చెప్పవచ్చేవు సాదించవచ్చేమా
[17–513

పావాలు
దంతపుఁబావాలు మెట్టి
పంతాన నేను వాఁగాను
యింతలో బలిమిఁ బట్టేవు వెంకటేశ
అంత నీకుఁ బ్రియమైతినా
[13–223

పాసిక
అంతలోనే పగడ పాలాడుమనే వాఁడెను
యింతి యలసెఁ బాసిక లెత్తియ్యరాదా
[13–151

పాసుండు
ప్రాణికై దేహము పాపపుణ్యము సేయు
ప్రాణి వెంటనె బొంది పాసుండదు
[11–3–93

పాసెములూఁ జక్కెరవెట్టు
చనవున వేంకటస్వామి కౌఁగిటఁ గూడి
కినిసి పాసెములూఁ జక్కెరవెట్టెఁ దరుణి
[4–163

పాశెలపట్టు
పాశెలపట్టుకుఁ బోరో బ్రహ్మా
రుద్రాదు లిందరు
పాలసముద్రాన హరి పవ్వళించెను
[9–236

పిండిలి వండు
శరనిధి మంధర శైలంబు గలఁచు
శరణిఁ బిండితి వండుగానేనఁ గలఁప
[అ. మ. క. 6730

పిగ్గె
చేపట్టి యాపె చేతులఁ బిగ్గెఁబొట్టుక
పైపై వీధులవెంటఁ బరువు దోవనీ
[13–58

పిడికిట తృప్తులు
పిడికిట తృప్తులు పితరు లెవ్వనిని
దడవిన ఘనుఁడాతనిఁ గనుఁడి
[5–5

పిడికిటి మొలచేయి
పెట్టిన జంగదండ పిడికిటి మొలచేయి
అట్టె వలిచేయెత్తిన యాయితము
[10–85

పిడికిలించు
పెక్కు పండ్ల గొలలు పిడికిలించినవాఁడు
మిక్కిలి లంకసాధించి మించినవాఁడు
[9–230

పిడిగుండ్లు
వువిద చన్నులనొత్తి పూరడించఁ
జూచితేను
యివె పిడిగుండ్లయితే నేమి నేసును
[14–293

పిడిఁబోవు
పట్టినందుకెల్లాఁ దీసు పాపమే
చవులు నేసు
నిట్టి పిడిఁ బోనీదు నీ మాయ
[9–251

పిడుగు వ్రాలిన మాడ్కి
పిడుగు వ్రాలిన మాడ్కి పెళపెళ నార్చి
పొడు పొడు పొడుఁడంచు పోపీకుఁడచును
[ప. యో. వి. 7–103

పిడుచ గట్టు
పిడుచ గట్టిన యట్టు పెడచేత నడచి
పడసీక పురములోపలఁ జొరఁబొడడి
[11–3–82

పితాళ్ళు
యిచ్చ నెవ్వనిఁ దలఁచి యిత్తురు
పితాళ్ళకు
ముచ్చట నెవ్వని నామములనే సంకల్పము
[9–69

పినుఁగు దాసరి
బినుఁగుదాసరి నొక పెద్దగాఁ జేసి
కొనివచ్చి పొడవునం గూర్చుండఁ బెట్టి
[ప. యో. వి. 5–239

పిన్నవి
మున్నుగా మొలనున్న ముమ్మూలకావి
పిన్నవి వడిమెడం బెనచి తగిల్చి
కడువాడి యేకాంగి కత్తి దేమల్చి
యెడయుచు మెడబూను నంతలోపలనె
నంచులు నచటి స్థానంబులవారు
బంచిన భీతి జేబట్టి గొబ్బునను
బిన్నలి దప్పించి........
[4–321

పిప్పిగట్టు
వుప్పతించి దూరఁగానె వొద్దఁ
గూచుండినాతఁడు
పిప్పిగట్టె సిగ్గులతోఁ బెనఁగేవే
[15–1

కప్పుర మలపినవాఁడు కొఁగిటికి
వచ్చునే కా
పిప్పిగట్టి మరినవ్వి పెనఁగేఁ గాక
[18–164

పగటునఁ దనతోను పంతమాడే దానవచె
బిగువుఁ గౌఁగిట మోవి పిప్పిగట్టె నిపుడు
[18–432

పిలిచి వడమియ్యరే పిప్పిగట్టెఁ బెదవులు
చెలులకుఁ గతలెంత చెప్పినాఁడో
[18–462

పిప్పి చవి యడుగు
పిప్పిచవి యడుగుట పెక్కు
దైవాలఁ గొలిచి
తప్పిన శ్రీ వెంకటేశు కరుణ సాధించుట
[6–49

పిప్పి మీఁగడ
కప్పిదొడ్డివారమైతే కన్నుల
మొక్కినంతలో
పిప్పిమీఁగడున్నదంటూ పెదవు లానేవు
[13–156

పిప్పివంటివాఁడు
ముప్పిరిఁ బెక్కుగాలము ముదిసిఁ
దనియలేఁగా
పిప్పివంటివాఁడ నేను పెనఁగేటి దేదో
[9–65

పిమ్మటి
కమ్మరనంతటఁ బోకక కాఁగుల
పాలంటఁ బోఁగాఁ
బిమ్మటిగాఁ గిందుమీఁదై పెనగితేనే
[15–87

పిరితియ్యక
బింకమునఁ జూడరో పిరితియ్యక నేఁడు
అంకపు దనుజ సంహార సింహము
[5–13

పిరితియ్యు
వేమర నవ్వఁగవచ్చు విరహము పట్టరాదు
ప్రేమము చల్లితే నాన పిరితియ్యదు
[18–476

పిరితీయు
అగ్గలపుఁబ్రేమ చల్లి అంతలోఁ బిరితీసేవు
నిగ్గులు నీడలు గొన్ని నేరుచుకొంటివా
[17–360

పిరిదూరు
సారెసారెఁ బిరిదూరి సాకిమలు చెప్పగావు
కురిచేటి చెలులెల్ల దీవించకుందురో
[16–2–50

పిరివీకగు
వొక్కటివాఁడు దానైతే వున్నచో
నే మేలు చేరు
పెక్కుబుద్ధులఁ బోతేను పిరివీకౌను
[6–94

పిరివీకు
దీకొనిజగములోని ద్రిష్టములే చూచుఁగాని
భీకరపు జన్మముల పిరివీకు చూడఁడు
[10–284

పిరివీకులు
చనవు తా నిచ్చినది చలముతో మాటాడితి
పెనఁగఁబోయితే మరి పిరివీకులె
[14–263

నెట్టుకొని పీరు గడు నిజమనుచు
హరి నాత్మఁ
బెట్టనేరక వృథా పిరివీకు లైతి
[5–121

ఎవ్వరివాఁడాఁగాను యిదె పిరివీకులై
నవ్వుచు నీ శరణంటి నన్నుఁ గావవయ్యా
[9–41

చనవులేనిచోటి జగడాలు
పెనఁగఁబోతే వట్టి పిరివీకులు
[14–265

పిరివీకు సేయు
యెక్కడచొచ్చి జీవుఁడీ కర్మపురుణములు
పెక్కు విధములఁ బిరువీకు సేయఁగా
[16–1–6

పిఱివోవు
పఱవఁగ నోపక తోడీఁబరఁ
బఱివోయెననంగ ఱాలుపెనగొనెఁ గృష్ణా
[రేఫ. 92

పిలిచి బిడ్డ నిచ్చుట
వలరాయని గరిడివంటిదివో వలపు
పిలిచి బిడ్డ నిచ్చిన ప్రియ మిది వలపు
[13-212

పిలుచులు
వలుకల చిలుకల పాటల కోవిలల
పిలుచులుగా చెలి పెంచెనదే
[14-7

పిలిపిలి నడలు
కలకల రవణింపఁ గారుమెఱుంగు
పిలుపనా నింటిలోఁ బిలిపిలి నడల
[వ. యో. వి. 5-576

పిలువని పేరంటము
ప్రియముతో మంచమెక్కె పిలువని
పేరంటము
లయకాఁడు గదవే తొలఁగు బావగారు
[17-355

పిలువని పేరటము
పిలువని పేరటము ప్రియుని వద్దికి వచ్చి
చలముకొనేటి దావి చలమేటి చలమే
[17-297

పిలువని పేరటము పెందలకాడే వచ్చి
కొలువులు నేసిన గుఱుతెఱిఁగించీని
[18-431

పిల్లదీపులు
పిన్నవై గోపాలుతోఁ బిల్లదీపు లాడితివి
యెన్నికమాడుపూరిలో విట్లాడేవా
[8-179

తెగడి నీతోఁ బిల్లదీపులాడఁ బిలిచేవు
[13-201

పిసరు
వసమైన వారిమాట వలచి వచ్చినవారు
పిసరుమందె మేళాల పెంచకుండరు
[13-19

పిసిఁడితనము
పిసిఁడితనంబిది పిమ్మటఁ దిట్టించు
గడు నహంకారంబు కష్టపఱచు
[సి. శ. 43

పీ

పీరుచు
మచ్చిక దోఁగెదు తాను ముద్దుల
విరిచినాఁడు
పిచ్చిలఁ బూతకి చన్ను పీరిచినాఁడు
[8-235

పీలిచుంగు
పేలరి మాటలాడేవు పెద్దతనమా యిది
పీలిచుంగుతోడి చెల్లి పిల్లరాయఁడా
[6-2-80

పీలిచుంగులు
వచ్చని చీరగట్టిన బలు దొరనంటావే
కుచ్చుల పీలిచుంగుల కొంగువట్టేవు
[14-194

పీలిపించవు పాగ
వమ్మిన పీలిపించవు పాగ చూచి
నీ వనుచు
దిమ్మ విడిచి వొయ్యనె తెప్పిరివె నిపుడు
[16-2-105

పు

పుంగడుగు
మృదువైన తరుణుల మెఱుగు
బాహులతల
పొదలెల్లఁదూరితూరిపుంగడుగయ్యేరయ్యా
[5-137

పుంటి నొవ్వులు
అంటుకొని మరుఁడొంటి అతివ
నేఁపుట కుంచె
పుంటి నొవ్వుల విరులపోలై మేలు
[12-42

పుండ్లు బూచులు
పురుషోత్తమా యంటేఁ బుండ్లు బూచులు మాను
పరమౌషధ మీతఁడే పాటింప మాకు
[5–286

పుక్కాట
దక్కె శ్రీవెంకటదైవముఁ గొలిచితి
పుక్కాట గర్వము పోదింకాను
[10–187

నిక్కచందురుఁ జేమోమై నిండు గళలు దేరఁగ
పుక్కాట నద్దముతోడి పురుఁడేఁటికే
[13–166

తళుకక వయ్యెదలోన దాఁచిన నీ కుచములు
పుక్కాటైన జక్కవల పొయగాయెనే
[17–94

పుక్కాట సతులు నాతో పురుఁడుకురాగాను
దక్కెనా నీ వంతమదె తగఁజూచేవు
[17–409

పుక్కిటఁ బెట్టు
చుక్కలు మోవఁ బెరికి సుతు (సూరుః) వద్ద వేదాలు
పుక్కటఁబెట్టెఁ గలశాపురహనుమంతుఁడు
[10–167

పుక్కిటి పురాణము
ఇక్కడి సుఖము నా కక్కడ సుఖంబని
ఎక్కడిదైనా నూరకేఁగి యేఁగి
గ్రక్కన శ్రీ తిరువేంకటపతిఁ గానక
పుక్కిటి పురాణమయిపోయెఁ గాలము
[5–48

పుక్కిలి బంటి
పుక్కిలి బంటియ నీతో పొందుల మాటలు నాకు
పిక్కటిల్లె వలపులు పెక్కులేల చాలురా
[18–8

పుచ్చకాయలఁ బరసిపోవు
పరగఁ బుచ్చకాయలఁ బరసిపోదు మంత్రము
గరిమ ముట్టంటు లేని ఘనమంత్రము
[6–153

పుచ్చకాయ లోర్చుట
పొంచి యేమిసేసి నాకు పుచ్చకాయ లోర్చఁగాక
యెంచి వేలఁ జూపితేను యికరము లోర్చున్
[14–131

పుచ్చిన పోక
తెచ్చుకోలు తాలిమల దిట్టతనము చీచీ
పుచ్చినపోకరా చీచీ పోయెఁగా మీకాలము
[11–3–66

పుటమెక్కు
పొలఁతులకాఁకనే పుటమెక్కె మనసు
చలివేఁడి జవ్వనము నందిఁ జిక్కె మనసు
[11–40

పుటమెగయు
కుటిల బహు దైత్యాంతకుఁడవు వెంకటరాయ
పుటమెగసితి జగంబుల యింటికాడ
[5–197

వడిగొని మనసిజ వాయువిసరఁగ
పొడవగు నెఱుకలు పుటమెగసె
[8–19

పుట్టఁగఁ బుట్టినవి
మునుపనె మొక్కులు మోచివచ్చితె తెక్కులు
పొసిగిసీవు పుట్టఁగఁ బుట్టినవే కదరా
[15–215

పుట్టఁగోచి
కొనల వెల్వడు పుట్టగోచియు నెరులు
బెనఁగొన్న నుసుదబ్బ పేఁదు డాకేల
[వ. యో. వి. 2–327

పుట్టచెండు చేయు
యీతఁడా వసుదేవుని యింటిలో నిధానము
చేతనే కంసునిఁ బుట్టచెండు సేసినాఁడు
[10-6

పుట్టచెండులు
తెల్లరేఁగి వీధులనుఁ గేరి పుట్టచెండులాడీ
బల్లిదుఁడు గదవమ్మ బాలకృష్ణుఁడు
[10-172

పుట్టుభోగి
పుట్టుభోగి జవరాలు పొలిఁతి యిది
వట్టెమంచముమీఁదటఁ బవళించే దేవుఁడు
[14-208

పుట్టెడు నీళ్లు
వగఁగొని లోన నప్పటినుండి సొంపు
డిగి కంటకంట పుట్టెడునీళ్ళు కార
[వ. యో. వి. 4-1010

పుడిసిళ్ళఁ జల్లు
పొడవులకుఁ బొడవైన పురుషోత్తమా
బిరుదు
పుడిసిళ్లఁ జల్లితివి పురుషోత్తమా
[7-49

పుణుఁగు కాపు
నేఁడె సుక్కురారము నెలఁతలాల
పోడిమి సేవసేయరే పుణుఁగుకాపు
[14-153

పుణ్యావాజన
పురుఁడువెళ్ళను మరి పుణ్యావాజన నేసిరి
మురిపేన గొల్లెతలు ముద్దాడిరి
[9-220

పుత్తెంచు
నీవెట్టితనమెంతునో నిన్నుఁ బుత్తెంచికట్టి
ఆ వెట్టితన మెంతునో అమ్మరో నేఁడు
[13-4

పునుకతల
పరగ పునుకతల పావనము సేసెమంటా
నిరతితోడ దినము పీట ముంచేము
[8-174

పురపు
వెరవెఱుంగని పురపు వింతలాగుల
యొరపు
మిరుమిట్లుగొను మేని మెరుపు
[4-20

పురవేదనలు
తరితీపువలనఁ జిత్తభ్రాంతి తగఁగలిగె
విరహంబువలనఁ బురవేదనలఁ గలిగె
[5-71

పురిగొను
వరులకై తే నిదే పాపముగాదా
పురిగొని నీవంతఁ బుణ్యమాయఁగాకా
[7-82

పురిగొని యిందుమీఁద పొంచి
విశ్వాసములేక
పెరుగఁగఁ బెరుగఁగ పెచ్చురేఁగఁగాని
[10-211

పొఁగిన శ్రీ వెంకటాద్రిపతి నన్నుఁ
గూడితివి
పోఁగువోఁగు బొందినట్టు పురిగొంట గాక
[17-369

పురుఁటి యింటి రక్ష
నేమపు శ్రీవెంకటాద్రి నిలయుఁడై
యున్నవాఁడే
యేమిటాను మా పురుఁటి యింటిరక్ష
[10-54

పురుఁడు
పుక్కిట నతులు నాతో పురుఁడుకు
రాఁగాను
దక్కెనా నీ పంతమదె తగఁజూచేవు
[17-409

పురుషామృగము
మిన్నక పురుషామృగముల వేఁటలు
పన్నక యాదేరు పడఁతులు భువిని
[9-6

పులకబియ్యము
పులకబియ్యాలఁ బొంగలిపెట్టి
బాలి వలపుల చన్నులను
[14-10

పులిగాయ
వినుకలి చదువుల సదలో వేమరు
మాఁగఁగఁ బెట్టిన
ఘనకర్మపు టొగరుడుగదు కమ్మర
పులిగాయై
[5-307

పులిగూడు దిను
పులిగూడు దిన్నవాని పొందొక్కఁచే
సేసెఁగాని
నలువంక లక్ష్మీనాథుఁ డితఁడే
[5-279

పులిజూజము
వొలిసి పులిజూజము వొడిఁగట్టు
కొని రాఁగా
అలరి నన్నాడించేవు అందగాఁడా
[13-167

పులిబోతు పొందిక
తిని పులిబోఁతు పొందిక నున్న లెక్క
గొనవింటిలోపల గుంఁడించు కొనుచు
[వ. యో. వి. 4-777

పులిమిపుచ్చు
త్రోయంగ మఱియు నందులకునిందులకుఁ
బోయెఁబొమ్మవి వారిఁ బులిమిపుచ్చుటయు
[వ. యో. వి. 6-280

అలవరి వారల నణకించినట్లు
పులిమిపుచ్చిన నిన్నుఁ బోనము నేఁడు
[వ. యో. వి. 7-1006

పులి మేలుకొన్న చందము
కుపితుఁడై పులి మేలుకొన్న చందమున
నపుడు వారలఁజూచి యంతంద కినిసి
[వ. యో. వి. 6-283

పులు కడిగిన ముత్తెము
మున్నే పులుకడిగిన ముత్తెమువంటి వాని
చన్నులపై కస్తూరేల సారె నంటించేవే
[18-525

పులు కడిగిన ముత్యము
ముంగిటఁ బులుకడిగిన ముత్యమువలె
నున్నాఁడు
కుంగని రాజసముతో కొండవంటిదేవుఁడు
[8-125

పులుగు దోషము
పులుగునెక్కినవాఁడే పులుఁగుదోషపురక్ష
బలు బాలుఁడైనవాఁడే బాలగ్రహ రక్ష
[10-54

పులు మానిసి
చిత్తములో నిన్నుఁ జింతించ నేరక
మత్తుడనై పులుమానిసినైతి
[5-19

పులు మేపు
చెలఁగి యధర్మము పుట్టింప నీకేల
సృష్టింపఁగ మరిపీకేల
పులులను లేళ్ళ నొక్క కదుపుగా
పులు మేపుదురటె మాధవుఁడా
[9-180

పువ్వక పూచు
అవ్వల మాటలాడఁగ నందుకె తా
మాటాడికె
పువ్వక పూచినట్టు పుల్లఁబారును
[17-28

పువ్వక పూచె నను
నవ్వకుండఁగానె వట్టి నవ్వు నవ్వే
రెవ్వరైన
పువ్వక పూచె ననేరు పోవయ్య రాక
[12-58

పువ్వు కంకటి
ఉంకించి యవ్వు డయ్యోనవరి పువ్వు
కంకటి మీఁదు దిగ్గన డిగ్గనుఱికి
[వ. యో. వి. 3-1010

పువ్వున పుట్టిన పూప

ఎవ్వరి నేమనలేవు యింతే నేసి నోపమి
పువ్వునఁబుట్టిన యట్టి పూఁపవంటివాడవు
[15-5

పువ్వువంటిది వలపు

యెవ్వ తానయిచ్చినదో యింతకు
నేరఁడు తొల్లి
పువ్వువంటిది వలపు పోనియ్యఁ గదరే
[17-154

పూ

పూఁచి నట్టుగు

హత్తి శ్రీవెంకటేశు దాస్య మధీనము
జన్మము
పొత్తులనందుకు నది పూఁచినట్టయ్యీని
[9-95

పూఁచి పెంచు

పుట్టించినవాఁడవ పూఁచినన్నుఁ బెంచలేవా
కట్టఁగడ నమ్మని నాకడమే కాక
[8-6

పూఁచి వాఁగు

పొదలుఁ బూదండలవే పూఁచి వాఁగే
ఘంటలవే
యెదుటఁ దిరువీధుల నేఁసీ సేవించరో
[9-212

పూఁచు

నీ వోజగాదిరి నిన్నె అగనా
బూవపు సరసాలేల పూఁచ వచ్చేవూ
[9-209

పూఁచుకొను

కొంకి తిద్దేదేకాని గురియైన రతిదాఁకా
బొంకపు బూతుమాటలఁ బూచుకున్నది
[14-210

పూచికొలుచు

సర్వేశ్వరా నీతో సరియెవ్వరు
పూర్వపువారు చెప్పఁగా బూచికొలిచేఁగాని
[7-69

పూచినట్టి సంపెంగ

వున్నతినలమేల్మంగ నురముననుంచువేళ
పెన్నిధై పూచినట్టి సంపెంగవలెనుండెను
[8-165

పూచిన తంగేడు

పూచిన తంగేడువలెఁ బొలఁతినిలుచున్నది
కూచుండు మనరాదా కోరి నీవద్ద
[18-177

పూచినతంగేడువలె పొలఁతిదండనుండఁగ
యేచి కూచుండు మనవిదేమయ్యా
[15-23

పూచినదేహము

పూచిన యీ దేహము పువ్వుగాని
పిందె గాని
చేచేత నెవ్వరికిఁ జెప్పనోపఁ బ్రియము
[8-7

పూజ కుండలు

దొంతిఁబెట్టి వలపులు తోరపు బూజ
కుండలా
పంతాలు సంగడిఁ బారబండికండ్లా
[13-121

పూజఫలము

వాజి వాహనములట వాఁడిలేదట తొంటి
పూజఫలమిది వెలిత భోగమూఁ గాదో
[5-150

పూజ్యము

కొలిచి మాడలుకట్టు గుండలుఁ దూచి
నిలువ పూజ్యముగ నన్నియును జెల్లించి
[వ. యో. వి. 6-608

పూఁట కాఁపు

ఎట్టు గడియించెనమ్మ యీ వలపు
పుట్టించినటువంటి పూఁటకాఁపు మరుండు
[4–23

నుదుటవ్రాసిన వ్రాలు నూరేండ్లవ్రతము
పొదలు నా కర్మమే పూఁట కాఁపు
[5–294

పూఁట పూఁట

కలదింతె మాఁట కంకునియాఁట
తెలుసుకో నీలో నిదియె పూఁటపూఁట
[15–16

పూఁట పూఁట వరాలు

మేటిశ్రీవెంకటము మీఁద నొనఁగే విదివో
పూట పూఁట వరాలు పురుషోత్తమా
[7–47

పూఁటలు వడు

వలుమాఱు శపథముల్ పలికెడు నాతండు
పూఁటలు వడునటి పోటుకాఁడు
[సి. శ. 13

పూఁటవెట్టి

తోడికఁ దప్పించునిదె తోఁటి
కళావతిఁ బూఁట వెట్టియే
[శృం. శ. 44

పూఁటవెట్టు

కోపుల రాజులనెల్ల కొలిచి కొన్నాళ్లు మేను
చూపుడుఁ బూఁటవెట్టితి సొగిసి నేను
[10–142

ముంచి చిగురుమోవి నీమోవి మోఁపె
నని చెప్పి
పొంచి వసంతుని నీకుఁ బూఁట వెట్టినట్లు
[13–62

కాకరివై దూరేవు గక్కన విడెమీనంటా
పోకులఁబోక నీ వాపెఁ బూఁటవెట్టరాదా
[14–1–97

పూఁత కోకలు

వొకటిఁ గోరరు వొరులఁ గొలువరు
వొల్లరు బ్రహ్మాది పట్టములు
అకటా వీరల పరియనఁ బాపం
బాఱు మతంబుల పూఁతకోకలక
[5–239

పూఁత మాటలు

పూఁతమాటల సొలపు బొంకులనె దూరేవు
యీఁతలేని చల్లులాట యేమిసేసేవే
[12–195

పూదియలు గాదియలు

చుట్టుప్రోవులఁ గొలుచులఁ గూడఁబెట్టి
దిట్టకూళలకుఁ బూదియలు గాదియలు
[అ. మ. శ. 170

పూనీటి యెసరు

పూనిక నొక కల్వ ప్రోయి యమర్చి
పూనీటి యెసరునం బొలుపారుచున్న
[వ. యో. వి. 5–606

పూఁవలుఁ బిందెలగు

పూఁవల నవ్వులతోడి పొలతులఁ జూచి
చూచి
పూవలుఁ బిందెలునై పొల్లువోయఁదవము
[5–226

పూఁవలుఁ బిందెలు పుట్టు

పరమయోగములఁ బూఁవములఁ
బిందెలు పుట్టి
వరగె సురలనే వందిటయందు
[6–222

పూప కొడుకు

నీ పాదతీర్థమునెత్తి మోచె నొకఁడు
పూవకొడుకై యొకఁడు బొడ్డున బుట్టి
[8–76

పూపతలపోఁతలు

పూవ తలపోఁతలకు పుట్టినయిల్లని యేదో
పైపై నూర్పులు విలువఁగఁ జోచేదో
[7–184

పూప సంసారము
పూప సంసారము నమ్మి పుంగుడై యున్నాళ్ళదాఁకా
దాపులేక బ్రతికితి దానికేమి
[9-42

పూప సుఖము
పూపసుఖమూ నొల్లము పొంచి దుఃఖమూ నొల్లము
చేపట్టి బ్రహ్మానందము శ్రీ వెంక టేశుఁ డిచ్చెను
[9-197

పూపిందగు
వెదవడి పుత్తులు ప్రోత్రులే విత్తులు లోలో వెలులచిము
పొదిఁ గర్మపు పూమారదు పూపిం దయిన దిదే
[5-307

పూరిఁ గరచు
పోఁడిమితో భీతివాయ పూరి నోళ్ళఁ గరవరో
ఆఁడువార మనుకోరో అతఁడు దడవఁడు
[7-11

పూరి కరచు
కరణచోరఁగ నీకు సారెనాజ్ఞ వెట్టరాదు
సరిఁ బూరిగరవఁగ చంపరాదు
[5-326

పూరి గఱచు
పీడని కర్మము నీకు వెఱచి పూరిగఱచే
మీడనే ధర్మధార మాకింకనైనాఁ బట్టవో
[6-40

పూరిఁ గఱవఁజేయు
తఱచుగా రిపుల నుద్ధతి పింఛ పింఛ
గఱవనేయుచుఁ బూరి గఱవఁ జేయుచును
[అ. మ. క. 7117

పూరిజీవులు
ఊరకైతే నిన్నుఁగాన మొక కారణానగాని
పూరిజీవులము నీవు పురుషోత్తముఁడవు
[6-161

పూరి మేపు
పుట్టించిన హరి పూరిమేపునా
గట్టిగా రక్షించుఁగా కతఁడు
[5-320

పుట్టించిన దైవము పూరిమేపునా మమ్ముఁ
బట్టిన పూర్వకర్మపు పాసిపొయ్యీనా
[8-7

పూర్ణాహుతిఁ జేయు
యెడయక కౌశికుని యజ్ఞము గాచినమ్మ
అడరి రావణుని పూర్ణాహుతిగఁ జేసెను
[8-133

పూవక పూచు కావక కాచు
కతలు పూవకపూచె కావకకాచె
[14-214

పూవు
వలపే పూవఁగాను వాసనలు మానునా
[14-152

పూవు పిందెవలె
పూవు పిందెవలెఁ బొడమి వున్నవి
యేవల యీ రెండు నేకమే
[8-105

పూవుఁ బరపు
తిరువేంకటాచలాధీశ్వరుని కనుగిరుపు
తిరుణి కిటువంటి మెత్తని పూవుఁ బరపు
[4-20

పూవెంత ఫలమెంత
పూవెంత ఫలమెంత పురుషోత్తముఁడు నీ
భావమెరుఁగువాఁడె వరతత్వవేది
[11-68

పూసగుచ్చినట్టు
వాసితో నుండుచే మేలు వనితకు
పూసగుచ్చినటు తన్నుఁబొగడేదే మంచిది
[18-391

పూసగుచ్చినట్టు చెప్పు
పూసగుచ్చినట్టు నీకు బుద్ధులు నేఁజెప్పితేను
ఆసతో నామోవి మోవినందుకోనేవు
[17-564

పూసగుచ్చిన దారము
పూసగుచ్చినదారము పోనీఁడు తానన్నును
వాసితో వీరివారి వెనువెంట వలలఁ
దిరుగుట చాలదా
[17-449

పూసఁగుచ్చు
వాసికెక్కించి నీతో వాదులెల్లా మానేఁగాక
పూసగుచ్చి నీ గుణాలు పొగడరాదా
[13-46

పూసగొండి
వాసితోడి సిగ్గులు వన్నెకెక్క నన్నిటాను
పూసగొండి(?) సిగ్గులై తేఁ బోదిసేయరాదు
[18-445

పూసగొండి మాటలు
వాగరుదీపుగా నీవు వోరగండ్లఁజూచినా
మగటిమిఁ బూసగొండి మాటలెల్లా
నాడుదూ
[18-34

పూసవలెఁ గట్టుకొను
నేసవెట్టిన సతులు చేరి కొలిచే రింతే
పూసవలెఁ గట్టుకొని భోగించేరచే
[18-532

పూనుకొను వాసుకొను
పూసుక వాసుక వచ్చి పొందులు
నీతోఁ జెప్పి
వేసరించే కాఁగిటిలో వేడుకున్నదా
[17-506

పె

పెంకులలో వాన
కోరి ముత్యపుఁజిప్పలఁ గురిసిన వానయు
సారె బెంకులలో వాన సరియౌనా
[6-44

పెంచువలె నలినలియగు
ఇల నిందటి నుతియించి పెంచువలె
నలినలి యైనది నా జిహ్వ
[5-56

పెంచెము
నించి శ్రీవెంకటేశుఁడు నీ కాఁగిటఁ
గూడినాను
పెంచె పుటురాన నిన్నుఁ బెట్టుకొనేఁగా
[13-130

పెంజమాటలు
అంగపుఁ జిటుఁజెమట లర్ఘ్యపాద్యా
చమనాలు
సంగతిఁ బెంజమాటలె జలకములు
[18-273

పెంట
యిరవై శ్రీ వెంకటేశ యిదె నన్ను
గూడితివి
పెరరేఁగిన రతులు పెంటలుగఁ జొచ్చుమ
[13-19

ఇంటికివచ్చినదాన నెగసక్కము సేసేనా
పెంటలుగాఁ గాఁగిటిలోఁ బెనఁగేఁగాక
[13-99

నంటుతోడి సరసాలు నాగవల్లి సోబనాలు
పెంటలైన సమరతి పెట్టినపేఁట
[15-199

జంటల నీచన్నులు జవ్వనపు చెన్నులు
అంటఁగాఁ బయ్యెద నేల అడ్డెము సేసేవే
వెంటనే కూడితివి శ్రీవెంకటేశుఁడనునేను
పెంటలుగ నిట్లానె పెనఁగఁగరాదా
[15-249

పెంట పట్టు సరసాలు
వొంటి నేనుండఁగాను వొడివట్టి పెనఁగేవు
కంటిఁగంటి గురుమ కతలేల
వుంటిమి నీ వన్నిటాను వొరవరి వొదువు
పెంటపట్టు సరసాలఁ బెనఁగనేల
[15-231

పెంటలగు
బెరవెసంపదలెల్ల పెంటలై శ్రీవెంకటాద్రి
తిరమై మించిన దేవదేవుని పెండ్లికిని
[8-21

మారుమో మయ్యేవదేమె మగువ
నీ మోము కళలు
పేరడై వొక్కచోటనె పెంటలయ్యీ
జుమ్మీ
[15-26

పెంట వెట్టుకొను
ఇంటవాన నేనుండఁగా యెరవునతమానీకు
పెంటవెట్టుక నావద్దఁ బ్రియాలు చల్లేవు
[15-269

పెండ్లి కట్నము
జాడతో వాయించరె పంచమహా
వాయిద్యాలు
యీడనె పెండ్లి కట్నాలియ్యరె యిద్దరికి
[15-55

పెండ్లికూతురు
పెచ్చువలపులఁ దానె పెండ్లికూతురై
వున్నది
[14-259

పెండ్లి విడెము
కిట్టి రుక్మిణీదేవిఁ గృష్ణుఁడు పెండ్లాడివచ్చె
పెట్టుడిందరికి నేఁడు పెండ్లివిడేలు
[15-55

పెండ్లి వీడేలు
మంతనపు మాఁటవాఁడు మరి
గుట్టుతోడి వాఁడు
వింతలేక తగఁ బెండ్లి వీడే లెట్టువెట్టెనే
[18-367

పెంపుడుఁ బేయ
పెలుచఁ గోవెలయన్నఁ బెంపుడుఁ బేయ
కెలయుగిరంబు మిక్కిలి వాతరట్టు
[వ. యో. వి. 5-1385

పెంపు సొంపు
సంపద మెరయుచు సంజీవి దెచ్చితి
పెంపును సొంపునుఁ బేర్కొన వశమా
[9-132

పెచ్చు
పెచ్చువలపులదానే పెండ్లికూతురై వున్నది
రచ్చనేసే వెందాఁక రావయ్య లోనికి
[14-259

పెచ్చుపెరుగు
అచ్చిగొండి నీవంటి నెలఁతనా నేను,
యింత
పెచ్చుపెరిగేవదేమె పిన్నదానవా
[4-105

యిరవై శ్రీవెంకటేశు హితుఁడై
యెప్పుడు బెచ్చు
పెరుగుచు నున్నవాఁడు పెద్ద
హనుమంతుఁడు
[10-158

పెచ్చురేగు
పురిగొని యందుమీఁద బొంచి
విశ్వాసము లేక
పెరుగఁగఁ బెరుగఁగ పెచ్చురేగీఁ గావి
[10-211

పెట్టనికోట
పెట్టనికోటిందరికిఁ బెండ్లి కొడుకు బొమ్మఁ
బెట్టిన సురలకెల్లఁ బెండ్లి కొడుకు
[12-185

ఇంత వాసిగలదానివేల నవ్వితివే ముందు
చెంతఁ బెట్టనికోటవై చెలఁగవద్దా
[13-239

పొలసి యాడెడిమాట సుమాళము మీఁది
పాట
పెలుచుఁ గామినులకుఁ బెట్టనికోట
[17–526

చుట్టును విలసిలుచుం దనుఁదానె
పెట్టనికోటయై పెంపొందుచుండ
[వ. యో. వి. 596

పెట్టుజెట్టు
వలపులు చవియంటా వంతులకుఁగొసరేవు
చెలి యీ విభుఁడు పెట్టుఁ జెట్టా నీకు
[13–97

నివ్వటిల్ల నీయంత నీ వెఱుఁగ వింతేసి
చివ్వన నౌకరి పెట్టుఁజెట్టవే యెపుడును
[

పెడకొడములు
పెట్టించె ఆసలను పెడకొడములఁ దన్ను
తిట్టించె నిజద్రవ్య దీనకులచేత
[5–127

పెడగంతలు దీయు
పెద్ద తెరవుండఁగాను పెడగంతులు దీసుక
పొద్దువోక యడవులఁ బుంగుడయ్యేరు
[9–94

పెడచెవుల మంత్రము
పెనఁగి పెదకఁబోతే పెడచెవుల మంత్రమై
వినవచ్చీ మాటలలో వీఁడివోహరి
[8–57

పెడచేతతో చేత
పెడచేతలో చేత బెరసి కొందరిఁ గొట్టె
అడరి దానవుల హనుమంతుఁడు
[9–13

పెడతటి గండఁడు
కాయపుఁ బెడతటి గండడు విధి
దనుఁగడతేర్చిన తన కడ కర్మములు
పోయి సంచితంబులఁ గలసినవి
పొదలుచుఁ గొండలపొడవై పెరుగు
[5–199

పెడతల
చేరి నిన్ను బూజించని చేయి
దంతెనపుఁ జేయి
తారి నీకు మొక్కనట్టి తలమే పెడతల
[7–216

పెడతలఁ బట్టించు
వడి నహంకృత విప్రవరుల నాలుకలు
పెడతలఁ బటించి భీతులై వారు
[వ. యో. వి. 2–1824

పెడఁబాపు
చలపట్టి కరిరాజు శరణంటే విచ్చేసి
కలుషముఁ బెడఁబాపి కాచినట్టు
[6–85

దురితము లణఁగించ దుఃఖములు
పెడఁబావ
గరిమఁ గేశవ నీవే కలవు నాకు
[9–162

పెడఁబాయు
సిగ్గులెల్లాఁ బెడఁబాసె చేరియెవ్వరునవ్వినా
యెగ్గుపట్టదు మనసు యెఱుకతోనే
[6–4

వంత నావల్లవచ్చిన వగపెల్లాఁ బెడఁబాయు
చింతదీర్చు కొంతగాక సిగ్గువదేదా
[14–61

చింతలెల్లఁ బెడబాసె చెక్కుచెయి
దియ్యవమ్మ
కాంతు డింటికి విచ్చేసె కడమదీరె
[17–113

పెడమర
పెడమరలుండఁగాను పేరునఁ బిలువకురా
వడిమురిపెములు గర్వపువారమూ
[17–155

పెడమరలించు
నిలిచిన నిలువుకు నిచ్చలు మొకచే
మలయని పతిఁ బెడమరలించెఁ గనక
[15–119

పెడమరలు
పెడమరలి అటుచూచి పెదవులనె
నినుఁ దిట్టి
వడఁతి మరలెను నీవు పైకొనినను
[15-124

పెడరేఁచు
దీవన మనియెడి తీరని యాస
రేపుమాపుఁ బెడరేఁచఁగా
తోపునేయఁగరాక దురితపు తరువుల
కాపదలకు లోనాయ బ్రదుకు
[5-153

పుట్టుచునే కన్నవారిఁ బుట్టినవారి నాసలఁ
బెట్టిపెట్టి దుఃఖములఁ బెడరేఁచనా
[5-202

ఆమని పంచేంద్రియాల నటు
పెడరేఁచు వాఁడు
నేమపుఁ బుత్రదారలై నిండుకుండుఁ గాక
[7-245

బడఁబడఁగదవో వో మనసా
పెడరేఁచి యతఁడే పెనఁగీఁ గాక
[8-126

పెడవాడఁ బెట్టు
వెట్ట సంసారమిది వెంకటేశుఁగొలువని
వట్టి మనుజుల పెడవాడఁ బెట్టుఁగాక
[5-119

పెదవుల వుడుకఅచు
తోరంపుఁ బెనుచేతుల మల్లచఱచి
దారుణలీలఁ బెదవుల వుడుకఅచి
[11-3-82

పెదవులెత్తి చదువు
తుద సూర్యమండలముతోడ
మోము దిప్పుకొంటా
పెదవులెత్తి చదివె పెద్ద హనుమంతుఁడు
[11-175

పెదవెత్తు
చదివియు ఫలమేది శాంతముగలుగుదాఁకా
పెదవెత్తి ఫలమేది ప్రియమాడు దాఁకను
[5-262

పెద్ద కొలువు
మొక్కుకువె నిన్నతఁడు మొగము
చూచిన దాఁక
గుక్కుచు నింతుల పెద్ద కొలువులోన
[15-260

పెద్దరికెము
పొద్దువోదా వలపులు పోగులు
వోసి వున్నదా
పెద్దరికేలకు నేల పిలిపించేనే
[14-69

వద్దనా విడువవు వాకిటఁ గూచుండీ నీ
పెద్దరికెలెల్లా నాతో పెంచి చెప్పేవు
[17-348

పెనకువ
చనవుగలిగిన యడల సరస మింతయి
నమరు
పెనకువలుగల యడల ప్రియములును
నమరు
[13-34

పెనగొను
పెనగొని భటులకుఁ బెట్టిన కొలఁదియు
వనులును గుర్తులు వంతములు
[7-188

పెనగొని వారల పేరులు మరచిరె
మనుజ కీటముల మరెవ్వఁ డెరుఁగు
[8-255

పెనగొన్న జంతువులుపెక్కులెన్నెగలవు
వనిగొన్న నీ దాస వరికరములే
[9-255

పెనగొన నాతనిపేరు నుడిగినను
తనకు మహానందము లేమరుదు
[10-174

పెనపరి
పెనపరి మాటలెల్లా పెదవిపై నూరి పూరి
తనివోని యధరామృతముపై నిలిచెను
[13–139

పెనపులఁ బెట్టు
యెనసె శ్రీవెంకటేశ యిటు నీ
వాదరించఁగా
పెనపులఁ బెట్టవుగా ప్రేమపు వలపులు
[15–7

పెరరేఁచు
నేరఁగలదొక్కటే నిశ్చల బ్రహ్మవిద్య
వారివారి యంతర్యామె వచ్చి పెరరేఁచీని
[6–184

చేకొని నీవు పెరరేఁచిన యీ చైతన్యము
పైకొని ఆ కర్మముల పాలుసేయఁదగునా
[8–55

అరుదుగ నంతర్యామగు దేవుఁడు
పొరిఁ బెరరేఁచుటె పొందేఁగాక
[8–75

తిరుగాఁ దమలో నుండే దేవుఁడు
పెర రేఁచఁగా
మేరతోనే జీవులెల్లా మెరసేరు వీరెవో
[8–243

కడుఁదమకము నీకు గమ్మి పెరరేఁచితేను
అడరి నాతో మాటలాడకుందువ
[17–563

పెరరేపకుఁడు
నిరతి నింద్రియాలకు నే వెఱవ నీ వాత్మఁ
బెరరేఁపకుఁడవై పెరిగితేఁజాలు
[5–228

జీవునికే కాలము శ్రీహరి చేరువ
బంధువుఁ డితఁడు
భావము లోపలి పెరరేవకుఁడై భక్తి
చేకొనును యీతఁడు
[7–158

పెరరేఁపణ
దైవమా నీ పెరరేఁపణ లివి
తప్పక వున్నవి జీవులకు
భావించి కాదని దొబ్బి దీకొనఁగ
బ్రహ్మాదులకైనను వసమా
[6–190

సాదింప రెండును జగత్తు మూలము
భేదించి యివి నీ పెరరేఁపణలు
[7–255

పెరరేఁపు
రతిఁ బెరరేఁపుల రంతుల యేఁపుల
గతిమాలితి వీఁక గావఁగదో
[5–141

నిలిచి శ్రీవెంకటేశ నీవే నాయెదలోనుండి.
మలసి పెరరేఁపుచు మన్నించేవు గాక
[6–38

పెరరేఁపులు
నిండిన మా కోరికలు నీ పెరరేఁపులే
వుండఁ జోటు నీకు నా వుల్లములోనే
[8–11

పెలుచ
నలుగడ నిందరు నవ్వేరు
పెలుచై తానేల బెదరీనే
[15–254

పెలచ మాటలు
వెలలేని సోయగపు విభుని చల్లనిరూపు
పెలచమాటలనే మరపించేరు సతులు
[4–173

పెలచమాటల రాసిఁ బెట్టనే కాని
తెలియునే మీకు నదృష్టకారణము
[వ. యో. వి. 5–177

పెలుచు
వలచిన సతిగాఁగా వడిగిందు పడెఁగాక
పెలుచు వేరొక్క తయితే పెను
అట్టు సేయదా
[14-127

పెలుచుఁదనము
చలము మానినఁ గాక సమ్మతింపించ
వచ్చునే
పెలుచుఁదనపు నీకుఁ బెనఁగె గాక
[15-241

పెల్లురేఁగు
పెల్లురేఁగి తాఁజేసే పెనుఁ గర్మబంధములే
మెల్లనే నానాఁటికి మేను గొప్పచేసును
[9-52

పెల్లెసగు
యెత్తఁబోయిన నిందిరేశుని యాజ్ఞ
నెత్తరాకున్నఁ బెల్లెసఁగు కోపమున
[వ. యో. వి. 7-134

పే

పేఁట్లురాలు
గంధానఁబూసినపూఁత కడగి లప్పలుగట్టి
యిందుమూగెల మేల్మంగ కింపులాయను
కందుప శ్రీవెంకటేశ కౌఁగిటఁ బేఁట్లు రాలి
సందడి రతులలోన సంగతాయను
[13-144

పెనగొనె హారములు బేఁట్లురాలె గంధము
చెనకి యప్పటినేల సిగ్గురేఁచేవయ్యా
[18-362

పేళ్లగయు
అటమరి పెటపెటమని బేళ్లెగసి
చిటచిట రవములఁ జిరుత పొగలెగసి
[8-239

పేఁడు
పేఁడుచు మాటలెఁ బెరతేనె నీపైఁ
బోఁడి మాపె బూయగానె
వేఁడి విట్టూర్పుల వెనఁగారముల
మాఁడనేల నీకు మంకుగద్దా
[17-383

వాఁడివో నీరమణుఁడు వలసినట్టుసేయు నీ
పేఁడుకొని మాకు నింత పెనఁగ నేమిటికి
[17-404

పేఁడుకొను
వీఁడిగో నిలుచున్నాడు విజవగరములోన
పేఁడుకొన్న ప్రతాపానఁ బెద్ద
హనుమంతుఁడు
[9-230

పేఁడుకొనే మాచలము భేదమా తనకునాకు
పోఁడిమి తనకు నింత బుద్ధివచ్చిన దెవ్వతె
[13-246

వాఁడి మాటలాడేనా వచ్చి నన్నేల పొదిగి
పేఁడుకొని వలపు రేపించెఁజూడ నీవే
[18-277

పేనిపట్టు
నేనూ నీ దేవులనె నిండక వుండుట మేలు
పేనిపట్టి యిందుకేల పిలిచేవు నీవు
[13-128

మోనాననే గొసరినా మోహపుగద్దాతవికి
పేనిపట్టి వచ్చిగాని పిల్వరే వాని
[17-188

పేయ
పేయబొరఁగా యిల్లు బెంబడిఁ జొచ్చితిఁ
గాక
ఆయెడ నన్నేల తిట్టేవదే మోపె
[13-12

పేరడి

క్రూరత్వమునకు కుదువ యీ బ్రదుకు
పేరడి నేమిటి పెద్దలమయ్యా
[5–308

పేరటి మదములెల్ల పెనగొనఁగా నొరుల
వీరసించ కీదేహి యేల మానును
[16–1–8

కారుకాణ వేఁటికి తప్పులేని వాఁడవైతే
పేరడి నాచారములు పెంచేవు గాక
[17–323

ఆరయ రాజసపు వాఁడా నాలెన్ని పెట్టినాను
పేరడి నుండుటె కాని పెనగరాదు
[17–342

అనుమానము లేదని అన నీపెఁ బెట్టగాను
పెనచి నీ వామాట పేరడిఁ బెట్టేవు
[17–423

పేరడి యగు

మారుమోమయ్యేవదేమె మగువ
నీ మోముకళలు
పేరడై వొక్క-చోటనె పెంటలయ్యీఁ
జుమ్మీ
[15–26

పేరనిపాలఁ దోడంటు........

సారెఁ బ్రియముచెప్పినా నవతులనమ్ముదురా
పేరనిపాలఁదోడంటు బెట్టితేను పేరునా
[13–254

పేరఁబెట్టు

యీ రీతి నన్ను నేలె యింకాఁ గొనరితేను
పేరఁబెట్టితే పాలు పెరుగే కాదా
[13–241

పేరఁబెట్టితే వలపు పెరుగువంటిదె పో
కేరికాఁచఁబోతే విరిగిపోవుఁగాని
[14–59

పేరించు

పెనఁగఁగా మర్మాలు ప్రేమనెంతగరఁగెనో
తనిపి పేరింతునచే తరితీపుసిగ్గులా
[18–353

పేరిన తేనె

యీ రీతి వెదురుబియ్యమేరనో పేవా
పేరిన తేనెలు తెచ్చిపెట్టనో పేవా
[12–224

పేరు

సారెఁ బ్రియముచెప్పినా నవతులు
నమ్ముదురా
పేరనిపాలఁ దోదంటుపెట్టితేను పేరునా
[13–254

పేరుకొను

యీరీతి శ్రీవెంకటేశ యిట్టె నన్నుఁ
గూడితివి
పేరుకొని యిఁగ విన్ను ప్రియాన
మెప్పింతును
[13–26

పేరుపడు

నారదాది సనకసనందనాదులవలె
పేరుపడి నిన్నుఁబాడి పెద్దలైనట్టి
[6–24

పేరుపు

తొరలఁగాఁచినప్పుడు తోడంటుపెట్టి
నప్పుడు
పెరుగుఁ బాలును నొక్క-పేరుపునేగాదా
[15–222

పేరుపెంపు

ఊరులేని పొలమేర పేరుపెంపులేని
బ్రతుకు
గారవంబులేని ప్రియము కదియనేఁటికే
[12–55

పేరుమాల్చు

బింకపురాకాసుల పేరుమాల్చినవాఁడు
వంకలవంకలమేన వన్నెపెట్టువాఁడు
[4–156

పేరులువారు
ఆరూఢగతులనయ్యా కృష్ణయనుచు
పేరులువారి గంభీరవిక్రమములు
[అ. మ. క. 4188

పేరువాడు
చేరి కర్మములు నన్ను చెఱవట్టుకుండఁ గాను
పేరువాడివచ్చి విడిపించుకొంటివి
[5–300

బలవంతుఁడైనవాఁడు భయములిన్నిటిబాసి
గెలిచి పేరువాడుచుఁ గెరలీనటా
[8–34

పెక్కుదేవతలు పేరువాడె దరు
తక్కక ఘనలము తామే యనుచు
[9–59

పేరు వీఁపున వ్రాయు
పెనఁగకవుండవయ్యా పేరు నీ వీఁపున వ్రాసే
[13–216

పేరెమువాఁడు
తగఁబచ్చపదకంబు తళుకుల మెఱుఁగు
చిగి చన్నుగవచుట్టుఁ బేరెంటువాఁడు
[వ. యో. వి. 2–194

పేరెలువారు
పెలుచులంకముంగిట పేరెలువారెను తేరు
చెలఁగె దిగ్విజయపు శ్రీహరితేరు
[6–227

పేలరి
అలరి శ్రీవెంకటాద్రి నాటలాడనే మరగి
పేలరియై కడుపెచ్చువెరిగీనమ్మా
[8–17

యీలాగుల శ్రీవెంకటేశ ఆకెఁగూడితివి
పేలరియై జాజరాడఁ బిలిచీఁ బోవయ్యా
[17–172

పేలరిమాఁటలు
పేలరిమాఁటలాడిన ప్రియములై తోఁచును
[16–2–66

పై

పైఁడికత
ఒక్కరికిఁ జెప్పరాదు పూఁకొనరాదు
పక్కననేమనినాను పైఁడికతవంటిరే
[13–235

పైఁడిగాదెలు
కానుకపైఁడిగాదెలకాఁడఁ దన నిజరూపు
ఆనుక వొడమూపేని అఖిలేశుఁడు
[9–222

పైఁడిబొద్దులు
ముద్దులవ్రేళ్ళతోడ మొరవంక యుంగరాల
నిద్దపుంజేతులపైఁడి బొద్దులతోడ
[4–1

పైఁడియము
కన్నునన్నలు నాకేగాదెఁ బోసుకుండితివా
పన్నిపైఁడియమ్ములిన్నీఁ జారవేసితివా
[17–499

పైఁడి వెండి యనుసులు
పాపపుణ్యా లిరువంక పైఁడి వెండి యనుసులు
పైపైగు త్తికె మేటిపై చనిగె
[9–178

పైకొనరు
అదరి శ్రీవెంకటేశ అట్టె నన్ను నేలితివి
బడిబడి నే మేలు పైకొనరాయను
[13–132

యియ్యెడ శ్రీవెంకటేశ యేలితి పదారువేల
నెయ్యాన నన్నుఁగూడితి నిలిచెఁ బైకొవరు
[15–9

పైతరవగు
మనసూ రోసితి మరులూ బాసితి
తనువేలో పైతరవాయ
[9–155

బాగుల నిన్నద్దలించబరవా బొమ్మలను
పొఁగిన యింతి కుచాలె పైతరవుగాక
[15–112

పైతరవు
దండినేఁ బైతరవా తగునా నీకెరవా
నిండుకొనివుండితేనె నీకు నగవా
[15–155

పైతరవుబత్తి
ఆతుమఁదలఁచేవారు అలుకలు చూవుదురా
పైతరవుబత్తిసేసి బదుకుటకాగా
[18–128

పైతరవుబదుకు
వాడిలితోలెనెమ్ముల వాడిగట్టేబదుకు
బడిఁ బుణ్యపాపాల పైతరవుబదుకు
[7–163

పైతరవువెట్టు
మోతఁ గాఁకలతోనే మోమువంచితి
నింతెపో
పైతరవువెట్టి తన్ను బలిమి సేసితినా
[15–96

వోరి నీవు సేసినందు కొల్లకవుంచేనంటే
భారపు నా జవ్వనము పైతరవువెట్టురా
[17–200

పైపచారాలు
సుదిసిపైవచారాలేచూచి సురతసుఖాన
పదఁతులఁ బొంది పొంది పరిణామించేను
[8–37

పైపై చవులు
నడిఁ బైపై వింతవింతచవులే వెదకుఁగాని
విడువని యాత్మకు వెగటిందులేదు
[11–20

పైపైఁ దోయు
మీ పాదాలేకొల్చి మీ యనుజ్ఞగొని దాని
పైపైఁ దోయుటగాక బలిమారాజ్ఞతో
[7–209

పైరులుచేయు
పంచేంద్రియములకే పైరులుసేసితిమి
అంచెలఁ బ్రాణులకిఁక నానాజ్ఞలేలయ్యా
[9–198

పైరువిత్తు
పాపపుపైరువిత్తిన పండిన పంటలలోన
రూపింపఁగ నిందు రుచియేమిగలదు
[5–49

పైరొప్పు
ఈ యింతితో విభుఁ డింపొందుననుచు
నేపునఁ గీరంబులేచి పైరొప్పె
[శృం. మం. 173

పైవచ్చు నైవచ్చు
బలువలతోడి పొందు పైవచ్చు నైవచ్చు
[17–536

పొ

పొంగణచు
మచ్చికఁ బన్నీటను మారెవరుగాఁబోసి
కచ్చుపెట్టి మల్లెమొగ్గఁ గలయఁబెట్టి
మెచ్చుల మరువమున మింటినట్టి
పొంగణచి
ముచ్చట చిచ్చొకొనమూఁకుడుమూసి
[16–2–101

పొందికఁగల్గు
తెలివ నీతోడి పొందికగల్గువాఁడు
మఱియేల దేవసామ్రాజ్యంబు వెదకు
[వ. యో. వి. 2–59

పొందు అంటుకొను
అమరదో నీవు నేనూ నంటుకొన్న పొందులు
తమితో నా గర్వమింత తగదంటావూ [17-124

పొందులపని
చేకొలఁదిదాన నేను చిత్తము నొప్పించేనా
పైకొన్నవారి పొందుల పనిదీర్చుమనవే [17-561

పొక్కులు
ఈ చూపులు నీ తీపులు నీ నగవులు నీ తగవులు
నీ చొక్కులు నీ పొక్కులు నీ వెడె యలుకలును [5-65

పొగరు మగతనము
పొగరు మగతనానఁ బురుషోత్తముఁ డితఁడు
వెగటై యీతనిపాటి వెదకినలేరు [8-102

పొగరుముంపు
మొగముచూచి నాకు ముందట నిలుచుండఁగా
పొగరు ముంపున నిన్నుఁ బొమ్మందునా [17-590

పొగరుమూఁపుఁదనము
వెగటైన విషయాల వేడుకపడకుమవి
జిగురుఁ గండెలుసుమ్మీ చిత్తమా
పొగరు మూఁపుదనాలఁ బొరలకు మవియెల్ల
తగులు విరిపందేలదారివంటివి [16-1-12

పొగులు
ఎన్నఁడూ నెరగమయ్య యిటువంటి పనులు
నిన్ను నాపెఁ గంటిమయ్య నేర్పుల పొగల [14-92

పొఁజు
చిత్తమనే దళవాయి చింతలనే పొఁజువెట్టి
యిత్తలవిషయములు యెన్నికిచ్చిరి [5-313

పొట్ట పొంకఁబు
బుద్ధిహీనిన చింత బోనియూరికిఁ దెరువు
పొద్దువోవని వలపు పొట్ట పొంకంబు [11-3-30

పొట్టపొరుగు
చుట్టమైనయట్టివాడు సులభుఁడైనట్టివాఁడు
దట్టమై నాకిన్నిటాను తానేకదే
పొట్టఁ బొరుగుననుండి పొరచివెట్టంపి నేఁడు
గట్టిగా నింత కరుణ గలదుగా నాకు [17-149

పొట్టఁ బొరుగు చుట్టాలు భోజనసహాయులే
నెట్టన నీవై తే నిర్వాహకుఁడవు [7-72

పొట్టఁ బొరుగువారితో పురుఁడు నాకదియేల
యిట్టె నీవు నాకుఁ జనవిచ్చియుండగా [17-539

చుట్టరికమైనచోట చుట్టుకొను మొగమోట
పొట్టఁ బొరుగై తేను పొందుగలుగు [18-255

పొట్టు పొరలగు
వీఁగని నామరులిదె నీవు చుట్టుకొవనేల
ఆఁగి నేనే పొట్టపొరలయ్యేఁగాని [15-152

తడయక దేశమంతయుఁ ద్రవ్వికొనుచుఁ
బొడివోసికొని పొట్టుపొరతాచువేఁగి
[వ. యో. వి. 2-736

పొడకమ్ము
గడ్డపార మింగితే నాఁకలి దీరనా యీ
వొడ్డిభవముదన్ను వొడకమ్ముఁగాక [5-119

పొదలువెట్టు
పొదలువెట్టెడి పొగులు పొందువాసి
వాసిన దిగులు
పదఁతికి నిది యెల బరికించఁ బగలు
[4-20

పొదలువెట్టుచునున్న పొలతిభావముచెప్ప
తదఁబడె నాలిక తమకాన [4-106

పొడవుకు పొడవు
పొసఁగని మహిమల పొడవుకుఁ బొడవైన
దినకరకోటితేజమవు నీవు
[7-98

పొడవకుఁ బొడవగు పురుషోత్తముఁడిదె
బుడిబుడి మాచేతఁ బూజగొనె
[8-10

పొడవుకుఁ బొడవైన పురుషోత్తముఁడు
నేఁడు
అదరి తొట్టెలబాలుఁడాయనమ్మ [8-17

పొడవులకుఁ బొడవు
పొడవులకుఁ బొడవైన పురుషోత్తమా
బిరుదు
పుడిసిళ్ళఁ జల్లితివి పురుషోత్తమా
[7-49

పొడవెక్కించు
పుట్టించఁ బెంచఁగ పొడవెక్కించ
దేహాల
గట్టిగా మాఁటలాడించఁగదలించ
[7-85

పొడిఁబడి
అదె పొడిఁబడి పతి యసురుసురనఁగా
వదరి నేఁ బిలుచుట పాడియేనా
[17-156

పొడిఁబడు
వొడలోముకొనకుంటే వుపేంద్రుఁడు
రక్షించు
పొడిఁబడకుంటేనే పూర్ణభావమలరు
[8-152

పొడిబడు
పొలమెల్లాఁ దిరిగాడి పొడిఁబడనేవద్దు
కలఁకక గడ్డపార తవ్వవద్దు
[16-1-54

పొడిబడుకొను
అడియాసఁ దలిదండ్రులదె యిదే
యనుచుఁ
బొడిబడుకొనుచు నప్పురుసెల్లఁ గడపి
[వ. యో. వి. 3-141

పొడుపుడుకతలు
కానివేరా పొడుపుడుఁగతలు వొడువుమని
ఆనవెట్టి నన్నేల అడ్డగించేవు
[16-2-88

పొత్తర
పొదల పువ్వులుగోసి పొత్తరగట్టు
కుండఁగా
వెదచల్లుదురా నాపై వేసాలవాఁడా
[13-167

పొత్తుమీఁద సిసువు
పొసఁగఁ బొత్తులమీఁదఁ బురుఁటింటి
లోపల
సిసువై మహిమచూపె శ్రీకృష్ణుఁడు
[10-1

పొత్తులకాఁపు
యింతట విడిచేవా నన్నింద్రియాలఁ
గట్టివేసి
పొంతఁజూచేవిటు నాకుఁ బొత్తులకాఁపవుగా
[9-169

పొత్తులకూడు
ఉట్టిపై చెరలాట మూరఁబొత్తులకూడు
పట్టుచాలనికొమ్ము (మ్మ ?) బహు
నాయకము
[11-3-5

పొత్తులబదుకు
ఇందుకా కోరిపుట్టె యిట్టిబదుకు
పొందుల శ్రీహరితోడి పొత్తుల మా బదుకు
[7-163

పొత్తులమందు
బుద్దెరఁగక బాలుఁడై పొత్తులలో
నున్నపుడు
కొద్దిలేక తానెవ్వరిగురు తెరుఁగు
[8-268

పొత్తులమగఁడు
కొత్తలు నీచేఁతలు గోవిందరాజ
పొత్తులమగఁడవై భోగించేవిపుడు
[13-183

పొత్తులమగఁడవట పొరచికాఁపురమట
యిత్తల నాపై భక్తి యింకా నీకుఁ గలదా
[15-166

పొత్తులమగువ
పొత్తుల మగువలకుఁ బోవునా యింక
యిత్తలఁ గూడుండుదము యీడ కిచ్చే
రావే
[13-249

పొత్తుల సూత్రము
హత్తిన రేపల్లెలోని అంగనామణులకెల్ల
పొత్తుల సూత్రము మా బుద్ధులహరి
[17-343

పొదచాటుమృగము
ఎదురుచూచిచూచి మెలయించి
వెలయించి
పొదచాటుమృగమైపోయెఁ గాలము
[5-48

పొదపెట్టు
పోయిన ప్రాణంబు పొదపెట్టి తేరాదు
గతజలంబున నడ్డకట్టరాదు
[సం. క. 18

పొదరులాడు
పొదిగి మమ్ము రేఁచక పొపొ నీవు
పొదరులాడక నీవు పొపో నీవు
[17-291

పొదిగొను
పొదిగొని సంసారపుత్రదారలిల
వదలని నీ దాసవర్గములే
[7-283

పొదిగొని యడవుల వెదకి చూచితే
భూవరాహమని కంటిమి
చెదరక కొండల గుహల వెదకితే
శ్రీనరసింహుండున్నాఁడు
[9-81

అదనను శ్రీగురుదయానతిగలుగఁగ
పొదిగొని యివి తలపోయఁగవలసె
[10-96

అదిగో శ్రావణ బహుళాష్టమి నేఁడు
పొదిగొన్న రోహిణి సంపూర్ణము నేఁడు
[10-179

పొదివిచ్చుఁజేయు
పొదివి గొల్లలమూఁక పొదివిచ్చుఁజేయుఁ
డిదెవత్తు మీవెంటనే నింతనంత
[అ. మ. క. 2127

పొదుగుడువలపు
కదిసి నేనుండఁగానె కాఁగిటఁ గూడితివి
పొదుగుడు వలపుల పొదువేల
[15-231

పొద్దగు
కావిరింతయువిరిసె కందుసంధ్యకుఁ
బొద్దాయ
శ్రీవెంకటేశుని విచ్చేయుమనరే
[10-130

ఇందిరారమణుఁ దెచ్చియియ్యరో
మాకిటువలె
పొంది యీతనిఁ బూజించఁ బొద్దాయ
నిపుడు [11-135

పొద్దుగాని పొద్దు
అద్దో నాతో నీవు అలిగి యందుచేరిన
పొద్దుగాని పొద్దనక పొందురు నేనేరా
[13-30

పొద్దుపొడపుఁ గుంకు
భోగించవేళగద్దు పొద్దువొడపుఁ గుంకును
వేగమే హరిఁదలచ వేళలేదు
[5–292

పొద్దుపొద్దు
అద్దములోఁ దననీడ అంతటా మెరసినట్లు
పొద్దువొద్దు తనతోనే భోగాలెల్లా
[9–252

బొమ్మల జంకించఁగాని పొద్దుపొద్దు గాచుకుండి
సమ్మతించ నీ మనసు జట్టిగొంతును
[13–26

పొద్దుపోవు
కొలువువిరిసె నిదె గోవిందుఁడు పొద్దువోయ
వెలుపట నుక్కళాలు వేగుదాఁకానుండరో
[9–2–36

పొద్దుసేయు
నీకు నీకే తెలుసుకో నీ సుద్దులు
నీకుఁ బొద్దుసేసి నవ్వు నవ్వఁదగునా
[15–64

పొద్దొకవిధమయితోఁచు
పొద్దొకవిధమయితోఁచును భువినజ్ఞానాంబుధిలో
నద్దినదిది దెలియఁగరా దంబుదముల మెఱుఁగు
[6–133

పొనిగిపోవు
యెనసెను శ్రీవెంకటేశు డింతసేసినన్ను
పొనిగిపోయిన సుద్ది పోనియ్యఁగదరే
[17–154

చనవరులమానేము సంగడి నీతో గూచుండ
పొనిగిపోయిన సుద్ది పోనియ్యవు
[17–457

పొనుఁగుపడు
మనసులో మర్మమై మరలఁ బారుచునుండు
పొనుఁగువడ్డ మదము పోవఁగనేదు
[7–4

పొరచి కాఁపురము
పొత్తులమగఁడవట పొరచి కాఁపురమట
యిత్తల నాపై భక్తి యింకా నీకుఁగలదా
[15–166

పొరచి చేఁతలు
చెక్కు నొక్కు నొక్కి యిట్టి శ్రీవెంకటేశ్వర నిన్ను
చెక్కు చేతితోడనె తాసిగ్గువడ్డది
పుక్కిటివిదేలఁ గొంత పొరచి చేఁతలఁ గొంత
గక్కన నీకందియిచ్చీ కడమదొడమలు
[17–128

పొరచు
పొట్టఁబొరుగుననుండి పొరచివెట్టించి నేఁడు
గట్టిగా నింత గరుణ గలదు నాకు

పొరఁటు
నుడిగొను నప్పాలు నుకినప్పాలును
పొడిబెల్లముతోఁ బొరఁటుచును
[4–4

పొరపొచ్చెము
పొరపొచ్చెమెట్లుండు పొలయలుకలెట్లుండు
నెరపరికలెట్లుండు నెఱుకలెట్లుండు
[4–27

యీదెస నలమేల్మంగ వెనసితి వితవి
పోదితో నిటుగాకున్న పొరపొచ్చమెంచదా
[14–243

పొరయించు
కరఁగించి కరఁగించి కాఁగిట నిన్నుఁ
గూడఁగా
పొరయించవలదా పొందుల నేఁడు
[14–150

పొరయు
కరకమలమును కందువ గోపికలెల్లా
పొరసి నినుఁజూపుచే పుష్పయాగము
[13–60

పొరి
సరసపుమాట వేసారె నాడి తమనవ్వు
పొరి నీపై జల్లుచే పుష్పయాగము
[13–60

పొరుగగు
యేచిన బంధమిది మోక్షమిదియన
లేమయ్యే
పూచిన పంచేంద్రియాల పొరుగైతిమిదివో
[10–253

పొర్లుగిరుగులవారు
హరిమాయ కంసు మదమడఁచె నేఁడు
పొరుగిరుగులవా రుబ్బొంగిరి నేఁడు
[10–179

పొరుగుపొరచు
వరిగి యాపె నీకు బనులు సేయరాఁగాను
నరి నాకుఁజేయుమంటా సన్న సేసేవు
పొరుగు పొరచిగా నీ పొలతులకుఁ
జేయించు
యిరవు నాతో మాయలేల సేసేవిఁకను
[17–88

పొరుగుపొరచులు
తరుణి అప్పణిగొని తమకించి నాతోడ
యొరవుల నవ్వులు నీవేల నవ్వేవు
వరుసవంతులవారి వాసులగొంతరేఁచుక
పొరుగు పొరచులేల పుయ్యవచ్చేవు
[17–3

పొరుగుపోరచి
పొద్దున నీయింటికి నీపొందులు సేయ
వచ్చితే
సుద్దులు చెప్పఁగవచ్చీఁ జూడకా తాను
బుద్ధులెఱుఁగుదునంటా పొరుగుపోరచి
యింటా
ఉద్దండానఁ జన్నులంటీనో యక్కరో
వీఁడు
[13–96

పొరెవొడుచు
పావనమతిఁ బొరెవొడిచి పరమానందముఁ
బొందుచు
శ్రీవేంకటపతి మనమునఁ జింతించీ
నరమృగము
[5–210

పొలగూడు
దొడ్డమేఁకపొలగూడు దోమటి దొడికి
నాఁడు
గడ్డువయసగు బిడ్డగన్నవాఁడు
[4–43

దేవరొజ్జ లోకవంక దిక్కులతోఁ
బొలగూడు
దీవెనతో నారగించి తీపుమరగి
[6–70

పొలమురాజు
పొలమురాజై తిరిగీ బోయనాయఁడు
వెలయ మోటునమందే వేఁట బోయ
నాయఁడు
[5–285

పొలమురాజవు నీవు పురుషోత్తమా
పొలఁకువదే కంబమునఁ బురుషోత్తమా
[7–49

పొలమురాజులు
అందనే పొలమురాజులుండేటి పొలము
చెండివేసి మాకులెల్లా నెలగిన పొలము
[10–52

పొలయలుక
వరుస మోహపుఁ బసల వలలఁ
జిక్కి-తిఁగాని
గరువంపుఁ బొలయలుక గానలేనైతి
[5-30

కెఱలి కాంతలు నేనుఁగినిసినను
బొలయలుక
విఱిచి కలుపుదువు గాలి విషయబుద్ధి
[11-3-10

పొలయలుక కూటముల భోగి దానటుగాన
మలసి యొక్కొ-కవేళ మారుమొగమాయ
[11-3-39

పొలయలుకలు
అందమధికముసేయు నైక్యములు
పొందులధికముసేయుఁ బొలయలుకలు
[5-88

పొలయాట
చిందుల పాటల శిరి పొలయాటల
అందెల మోఁతల నాడె నదే [12-24

పొలసిపోవు
బలిమిసేయకురే పట్టి పెనఁగకురే
పొలసి పోవచ్చినాఁడు పోనియ్యగదరే
[17-154

పొలసులాడు
పొలసులాడకు నీవు పురుషోత్తమా
బులిసిలోఁగఁగనేల పురుషోత్తమా
[7-49

పొలియు
ఏ గతి నన్నుద్ధరించేవో యింతటిమీఁదట
మమ్ము
భోగపుఁ గోరికలచేఁ బొలిసెఁబోపనులు
[6-61

పొలివారించు
దొంతినున్న వలపులు తూరుపెత్తేవేళలకు
అంతలో పొలివారించె నది మెచ్చవలదా
[14-113

పొలివారు
వెలిధాన్యంబులు విషయపురాసులు
పొలివారేటివూరుపుగములు (?)
[11-3-113

పొంగుచుఁ దూరుపెత్తంగఁ బొలివారె
నివ్వెరగు
[17-442

పొలివోవు
పాపపు వసురము బందెలుమేయఁగ
పోపుల పుణ్యము పొలివోయ
[8-19

పొలిసిపోవు
అంది నిన్ను నొకమాటు హరి యని
నుడిగితే
పొందిన పాతకమెల్లాఁ బొలిసిపోయ
[6-51

పొల్ల
పువ్వులలోపలి పొల్ల పూఁచి చెప్పగలవా
[14-290

తెల్లనాయఁ గన్నులు తేనెగారెఁ గెమ్మోవి
వల్లెవాటుతో నున్నాఁడు వాఁడె చూడరే
పొల్లవద్దనుంటిరి పూనుకవచ్చితిరి
కల్లలు నిజమునందె కానవచ్చెనె
[15-243

బల్లిదుఁడవైతివి బతుకవయ్యా
పొల్లలేకుండా నిన్నుఁ బొగడేమయ్యా
[14-284

పొలకట్టు
బల్లిదుఁ డాతని మాని పరులవేఁడేదెల్లా
పొల్లకట్టు దంచి దంచి పోగుసేసుకొనుటా
[5-223

మొల్లమి గాలియొకటెముంచి తూరుపెత్తు
చోట
పొల్లకట్టు కడఁబడె పోగువడెగట్టివెల్లా
[10-267

పొల్లకట్టుదంచు
వులములో నెంచ నెంచ నుద్యోగములే పెక్కు
పొల్లకట్టు దంచ దంచఁ బోగులైనట్లు [10–80

పొల్లువోవు
పొల్లువోకే మేను నేఁడు భోగించకుండ లేదు
తల్లికడుపులోనుండి తానేమి భోగించెనో [9–139

పొల్లసేయు
పురసతుల మానములు పొల్లసేసినచేయి
తురగంబుఁ బరపేడి దొడ్డచేయి [11–3–122

పొల్లికట్టుదంచు
యెల్లధాన్యములు మా యింటిలో నుండఁగాను
పొల్లికట్టుదంచేమని బుద్ధి మాకేలా [8–190

పొల్లువోవు
పూఁవలనవ్వులతోడి పొలఁతులఁ జూచి చూచి
పూవలుఁ బిందెలునై పొల్లువోయఁ దవము [5–226

కెల్లరేఁగె దేహమంతే కిమ్ముల చుట్టరికాలు
పొల్లువోదెన్నఁడు భూమి పుట్టఁగాఁ బుట్టినది [7–256

తాఁట తూఁటలూ నెలతవచ్చినట్టే వత్తము
పాటించిన నా వలపు పండి పొల్లవోయ్యీనా [13–120

పొల్లైపోవు
నాఁటకమింతా నవ్వులకే
పూఁటకుఁ బూఁటకుఁ బొల్లైపోవు [11–44

పో

పోఁకవెట్టు
యేరా వొదన్నమాన విల్లురికి నాతోను
మీరినవ్వేవు కోమటి మేనరికమా
వారము వజ్జమనక వాకిట నన్ను నాఁగేవు
పోరచి మావారు నీకుఁ బోఁకవెట్టిరా [16–2–38

పోక అందుకొను
మేటియైన విభునితో మేకులు చూవకువే
తేటవయసుల పూవుఁ దీగెవు నీవు
మాటువేసిమందులనూరి మగఁడు నవ్వులనే
చాటుకుఁ బోకందుకొని సమ్మతించవే [13–103

పోకుమని యాఁవరాదు పొమ్మని చెప్పఁగరాదు
పోకుమని యాఁవరాదు పొమ్మని చెప్పఁగరాదు
మీకు మీకే చూచుకొండు మీరే కనుండు [5–102

పోఁగు పోగు పొందినట్లు
పాఁగిన శ్రీవెంకటాద్రిపతి నన్నుగూడితివి
పోఁగు వోఁగుఁ బొందినట్లు పురిగొంటగాక [17–369

పోఁగెత్తు
చేవలఁబత్తిముదుగు చేనిముదుగూలేదు
వావిరిఁ బోఁగెత్తేటి వారివారి నేరుపు [6–90

పోగులైన బ్రహ్మలు
పోగులైన బ్రహ్మలను బొడ్డునఁ గన్న దైవము
శ్రీగలిగి భూపతైన శ్రీవేంకటదైవము
[7-137

పోగువోయు
పొద్దువోదా వలపులు పోగువోసివున్నావా
పెద్దరికేలకు నేల పిలిపించీనే
[14-69

పోచిళ్ల
అరయ నీ మనసుకు ననుమానమైతేను
పోరచి నీ పొరుగునఁ బోచిళ్ల చల్లరా
[17-212

పోటిగుఱపుఁబస
బూటకపు బుద్ధిగల పురుషోత్తమా
పోటిగుఱపుఁబసల పురుషోత్తమా
[7-49

పోటిఁగోల
కూటమిదియంతగల్లాగుట్టుననుండువు గాని
పోటిఁ గోలనాటితేనెపోకురా నీవు
[15-141

పోటిదొర
తీపు నీకామాఁటలైతె తిట్టించుకొందుగాని
పోపోనే నందుకోప పోటిదొరవౌదువు
[17-287

పోటుగంటులు
పోరిఁ గర్మముఁ బొడిచి పోటుగంటులఁ దూరి
మెరగొని తిరిగేరు యేకాంగవీరులు
[6-25

పోటుపాటు
నెలవై వుబ్బి సగ్గులే విచ్చలఁ బోటునఁ బాటు
బలువైన యానే బడబాగ్ని
[6-56

పోడునఱకు
పొత్తులపాపమనేటి పోడునఱికివేసి
చిత్తమనియెడు చేను చేనుగాదున్ని
[9-70

పోతఁ జల్లాఱు
నలువదియేండ్లపై నరసిన వనితలు
పోతఁజల్లాఱిన భోజనంబు
[శి. శ. 54

పోతరించి కాతరించి పొరలు
యేతులనందుఁ గొన్నాళ్లు యిందుఁ గొన్నాళ్లు దేహికి
పోతరించి కాతరించి పొరలనే పట్టెను
[8-106

పోది
యీ దెసఁ గూడితివి నీ వింతలో శ్రీవెంకటేశ
పోదిగా నాపెఁగూడె పొసఁగె నీపొందులు
[14-223

పోదిసేయు
తిమ్మిరెడ్డి మాకునిచ్చె దిష్టమైన పొలము
బొమ్మిరెడ్డి కప్పగించి పోదిసేసెఁ బొలము
[10-52

పోదెక్కు
ఆహారము పెట్టితేను అట్టే విడుచు భూతము
ఆహారానకుఁ బోదెక్కనట్టె ప్రాయము
[7-4

పోదొబ్బు
కనకముపై యాసకాదని పోదొబ్బితేనే
తనకు వేవేలు ఘోరతపముల ఫలము
[5-255

తొట్టిన పాపపుణ్యాలు తొల్లె నీ వంపులే
పుట్టిన మీ మాయలెల్లాఁ బోదొబ్బేమా
[8-246

పోపుల పుణ్యము
పాపపు వసురము బందెలుమేయఁగ
పోవుల పుణ్యము పొలివోయ
[8-19

పోయినదెల్లా పొల్లు
పోయినదెల్లా పొల్లుపూఁచినదొక్కటే కాక
కాయజకేళికి నింకఁ గదియరమ్మననే
[15-22

పోయినదే పోక
దాయలగాఁ జూడఁదలఁతురు తాము
పోయినదే పోక పొసఁగనే నవరు
[వ. యో. వి. 3-239

పోరచి
ధారుణి శ్రీవెంకటేశు దాసుల సంగతి నుండే
పోరచి నే జీవులైనఁ బుణ్యాలు గాకుందురా
[10-66

పోరచి నా మనసిది పుణ్యపాపాలకుఁ జర
మారుకొని విడిపించ మరియెవ్వరో
[10-202

కోరి నీమోహపుసతిగుబ్బలవలె నున్నవి
పోరచి నీ పెండ్లిలోని బూజకుండలు
[13-164

పొదుగఁగ నూరకున్న పోరచి కాఁకలు రేఁగు
అదన నీ పతిమతి ఆస యీడేరించవే
[13-225

పారెసారె నేనెంత సంపదలు గోరినాను
పోరచి నీ దేహమెకా భోగించేది
[16-1-35

వూరకే మా యింటిదాఁక నొంటి వచ్చినవాఁడవు
పోరచిపైయట్టె మళ్ళిపోదురా నీవు
[17-224

పోరచిగా మాఁటలాడి పులకలఁ జిగిరించి
ఆరితేరి జాముపోయ నంపుమన్నా నంపదే
[17-240

పోరచు
పోరచి వనిత మారుపొదిగేవు నన్ను నిట్టే
చేరి యాపె నిన్నుఁగూడి చెలఁగుదాఁకా
[7-57

నీరు బుగ్గవంటిది నిచ్చకొత్తలైనది
పోరచి పంచభూతాల పొరుగైనది
[9-60

పోరుకాడింపు
జగములఁ బొదమించు జలజసంభవుల
నగణితంబుగ బోరుకాడింపుచున్నా
[వ. యో. వి. 5-538

పోరులుపెట్టు
పుట్టించేవాఁడవు నీవే పోరులుపెట్టేవు నీవే
యెట్టు నేరుచుకొంటివిని నీ వినోదమా
[8-43

పోలించు
యేలినవాఁడవు నీవు యిటు నేఁ గొలిచినవాఁడ
పోలింపఁగఁ నీవే దేవుఁడవు భువి నే నొక జీవుఁడను
[7-280

పోలింప వివేకులకు పుణ్యమునుఁ బాపమును
వేలవేలనే వున్నవి వెదకరో జనులు
[8-104

మూలమని నుడిగితే ముంచి యెవ్వఁడు గాంచెను
పోలించ నెవ్వని నాభిఁ బుట్టె లోకాలు
[8-241

నాలిక వొక్కటే నీ నామము లనంతము
పోలించి నే నిన్నెటు పొగడేదయ్యా
[9-166

మేలురాయి నీ గుణము మెచ్చవచ్చును
పోలించ నీచేత పూఁట పూఁట కొత్తే
కాదా
[16-2-5

చాలు చాలునంత మాలో సత్యాలేల
పోలించి వింటేఁ గల్లలు పుట్టేఁదేసి
రాలవా
[17-407

పోసపోవు
పోసపోనివారయితె మయికి మయి సేతురు
వాసి మానాపతులనె వంచుకొంటేఁ జెల్లునా
[14-270

పోసరించు
పోసరించి యిందరు నీ పొందుల
భ్రమలఁబడి
పోసివున్నారదే తమ పతియైన హరిని
[8-160

ఆసపడి నే నిందులో అన్నియు నావనుచు
పోసరించి మాయలలోఁ బొరలెదనయ్యా
[8-260

పోసరించి వూరివారి పొందులు సేయించి
నీచే
బాసలు సేయించనేల పరచనేల
[13-128

పోసరించి నీ మోవి తీపులేకావా గొల్లెతల
వాసుల నోరూరించి వలలఁ బెట్టినవి
[13-173

యీసురేఁచుక దొడ్డహితవరివలెనే
పోసరించి నాకేల బుద్ధిచెప్పేవే
[14-87

సేసకును సేసచల్లఁ జేయికిఁ జేయిగలదు
పోసరించి నీ కాఁగిటఁ బొందెదే మేలు
[14-97

పోసరించివుంటే నన్ను పొందుగా
యింత సేసె
పాసితే విరహవేదనపాలు సేసెను
[17-191

పోళమి
పోళమిఁ దండ్రిగల పుత్రుని కంగదలేదు
మేలుగాఁ బండిన భూమికిఁ గరవులేదు
[7-20

పోళిమి
నాలి నాయెదుట నీవు నవ్వు నవ్వే వేమే
నిన్నుఁ
బోళిమితోఁ బొంది నన్నుఁ బొందెనంటాను
[15-99

మూలనున్నవారి మమ్ము ముంగిటవేసితివి.
పోళిమినాఁడు వారు నీ పొరుగవుటే
దోనమా
[17-175

పౌ

పౌఁజు
పొడవు మీను టెక్కెము పూవుల
యమ్ములపొది
వెడలె మరుఁడు దండు విరహులపై
యెడయని వెన్నెలలు వెగయుఁ
బౌఁజులధూళి
యిడుమఁ జింతతో లోన నేమి సేసేవే
[17-349

బలిమి నీకుఁ గలిగితే పౌఁజులమీఁద
నురికి
వలసినట్టు మెరయవద్దనేనా నేను
[17-461

ఫ

ఫలాధరుఁడు
వరుఁడు సీతకు ఫలాధరుఁడు మహోగ్రపు
శరుఁడు రాక్షస సంహారుఁడు వాఁడే
[6-219

ప్ర

ప్రతిపెట్టుకొను

నీవే కావఁగ గర్తవు నేనే శరణాగతుఁడను
కైవసమగు నను ప్రతిపెట్టుక నా కథలు
యెంచనేలా అయ్యా
[7-280

ప్రత్యక్షమే ప్రమాణము

ప్రత్యక్షమే మాకుఁ బ్రమాణము
సత్యరూపజోలిదవ్వి జాలిఁబడనోపము
[10-122

ప్రయాసాలు

ఎందు వెదకనేల యే ప్రయాసాలు నేల
యిందే వున్నది బ్రదు కిహపరములకు
[9-161

ప్రహరి దిరుగు

పట్నమ్ములో వారు ప్రహరి దిరిగెదరు
[సు. శ. 1098

ప్రా

ప్రాణాచారులు

గరుడగంభముకాడ కడుఁ బ్రాణాచారులకు
వరములొసఁగిని శ్రీవల్లభుఁడు
[9-222

ప్రాణాచారులుపడు

వరులఁ గొలిచివచ్చి ప్రాణాచారులుపడితే
సిరుల వరాలిచ్చేవు శ్రీవెంకటేశా
[8-128

ప్రాణుఁడు

తనువుఁ బ్రాణుఁడు రెండు తగిలి
గర్భమునందు
ఒనర నేకమై యుదయించి
[11-3-93

ప్రామినుకు ఱెక్కలతేజి

కలికి ప్రామినుకు ఱెక్కలు తేజినెక్కి
సలలిత శశిబింబ సహిత హైమాద్రి
[వ. యో. వి. 3-387

ప్రి

ప్రియపడు

క్రియఁగూడె శ్రీవెంకటగిరిపతిమెచ్చితి
ప్రియపడేవిదెనీవు భేదమేమిగంటివే
[15-241

ప్రు

ప్రుంగుడు

మెలుఁతదిగాదీ మేనిటు కాఁతల
కలవఱచిన నీయదేకాక
పులకజొంపములఁ బ్రుంగుడగుచు నీ
యలుకల చెమటలు కమ్ముడువోయె
[4-11

ప్రే

ప్రేరేఁచు

ఆలరి శ్రీవెంకటేశుఁ డంతలో విచ్చేసి
కూడె
తలఁపు ప్రేరేఁచినట్టి దైవము నేమందమే
[15-136

ప్రొ

ప్రొద్దువంగడము

ప్రొద్దువంగడమునఁ బొడమినయట్టి
ముద్దుల రాచూలి మురువు దీపింప
[వ. యో. వి. 3-2008

బంగారము కరఁగక వన్నెలేదు
కచ్చుపెట్టి బంగారము కరఁగక
వన్నెలేదు
అచ్చముగ వోరి నీవు అటువంటివాఁడవు
[13–8

బంగారువంటి
బంగారువంటిదాన పచ్చివిటుఁడవు నీవు
యెంగిలి నీమాటవింటి నేమినేతురా
[14–163

బంగించు
సంగడిఁ గూచుండి నీవు సణఁగులేల
రాల్చేవు
బంగించి యీతనిఁ దప్పుపట్టవే నీవు
[13–252

బంటివారు
యీవల వానగురిసి యేరెంత బంటివారినా
కావరపు జీవునకు గతు గతుకే
[6–33

బంటు
నా మర్మ మిట్టిది యిఁక నీ మర్మమాన
తీరా
యీ మేరఁ జూచినవారి కెంత బంటో
యిఁకను
[14–190

బంటుజీవుఁడు
యిట్టె యలమేలుమంగ నేలె
శ్రీవెంకటేశుఁడు
నెట్టన నీ బంటు జీవునికి మితిలేదయ్యా
[7–115

బంటుపంతము
బంటు బంటు పంతమేడ బాసలెచ్చరించ
నేల
వొంటిఁ జీఁకటి మోఁగువుండునా
యెందైనను
[15–38

బంటుబంటుగు
పాయని యర్థములకు బంటు బంటై
తిరుగక
ఆయతమై మోసపోనిదది యెఱుక
[11–3–164

బండగు
కొండదవ్వుట యెలుకగోరిపట్టుట దీన
బండాయ సంసారబంధము
[11–3–109

బండయి తిరుగు
పండిన పంటలు పరమాత్మ విడిచి
బండయి తిరిగిన బడలికలు
[5–24

బండవెవసాయము
పలుకంతల చేను బండవెవసాయము
బలిమిఁ దొక్కెఁ గుంటి వసురము
[9–175

బండారమునంబడు
బండారమునంబడిన లెక్కకు
పరుల చాడి చెప్పం జోటులేదు
[వై. వ. 5

బండారుముద్ర
మతించిన కౌస్తుభమణి నిలువుటద్దము
మితిలేని శ్రీవత్సముమించు బండారు
ముద్ర [15–299

బండికండ్లు
సరిపిఱుఁదే రెండు ఱంట బండికండ్లు
సరవితోఁ బాదాలు చాఁపునొగలు
[6–152

పన్నిద్దరు సూరియుల బండికండ్లతేరు
సన్నుతి శేషాద్రిదేవాసనపుఁదేరు
[7–5

బలు కులపర్వతాలె బండికండ్లైనతేరు
నలుదిక్కులంచుల వున్నతపుఁదేరు
[7–132

బండికండ్ల రవమదే బంగారుమెఱుఁగులవే
కొండవంటి రథమదే గొడుగులవే
[8-164

గరుడధ్వజముతోడ కనకపుగుఱ్ఱాలతోడ
వరపై యష్టదిక్కుల బండికండ్లతో
[9-221

బండికన్ను
బుద్ధిలేని బుద్ధితోడ పొందుసేసుకొని వట్టి
యెద్దుబండికంటి నీఁగేము
[11-3-7

బండికళ్లు
దొంతిబెట్టవలపులు తోరపుబూజకుండలా
పంతాలు సంగాడిఁ బారబండికండ్లా
[13-121

బండిబంటు
యిందరి పాలిటికి యీశ్వరుఁడ వేలికవు
పందలై యర్జును బండి బంటవైతివి
[5-298

బండుబండగు
దండి శ్రీవెంకటపతి దాడిముట్టె నదెయిదె
బండుబండై జజ్జిరించి పారరో దైతేయులు
[6-79

మెండుగ దేవుఁడు వీధి మెరసి యేతెంచీ వాఁడే
బండుబండై యసురలు పారరో దిక్కులకు
[8-164

ఎండచేత నీడచేత నెల్లనాఁడు నిట్లానే
బండుబండై యెందుఁ గడవల గానక
[11-3-24

బండు బండుసేయు
ఉండలేక నీవద్దనే వుసురంటిఁగాక యింత
బండుబండుసేసిన యీ ప్రాణమేలరా
[12-29

బండు బండై
బండుబండై పూరఁగల పనులెల్లాఁ జేసేము
యోడా(డొ?)తా నీదొతా నెఱఁగము
[10-126

బండి బాటఆగు
చెల్లెఁ జెల్లె నీవుసేసె చేఁతలెల్లాను నీ
పల్లదాలిన్నియు బండిబాటాయఁదగవు
[15-73

బండి బాటచేయు
దండిగా శ్రీవెంకటేశుదాసులై పరముతోవ
బండిబాటచేసినారు ప్రపన్నులు
[5-287

బండి బోయిఁడు
బండి విఱిచినట్టి పాతకమునఁ బెద్ద
బండి బోయిఁడవై పనిసేయవలసె
[5-180

పసులఁగాచుట యెట్టు బండిబోయిఁడవౌ టెట్టు
వెసనిన్నుదలఁచితే వెరగయ్యీ నాకు
[7-98

పని బండిబోయిఁడేడ బాణుని నరకుటేడ
వినఁ గత నీ మహిమ విష్ణుజగన్నాథా
[7-195

బండుజన్మములు
నిండిన జగములెల్లా నీ యాధీనము
బండుజన్మములవాఁడ భయమేమీ నెఱఁగ
[9-248

బండు సేయు
బండుసేయఁగ హరికిఁ బంతమా యటు గాదు
యెండ దాఁకక నీడ హితవెఱుఁగరాదు
[5-11

నిండు నా నడపుచూచి నెమలిదగ్గరివచ్చె
బండుసేసినారు సూచి పాయదు పాము
[12-172

బంతికూటివేళ
మంతనాననుండి తమకింతు నీ రాకకు
బంతికూటివేళ నీకు వారమిత్తును
[18-281

బంతికూడు
బట్టబయటి భోగాలు బంతికూటి భోజనాలు
పట్టితమవని యేరుపరచ నేమున్నది
[7-76

బంతికూటి సతులెల్లాఁ బలుమారు నేఁపగా
చింతతోఁ బళ్లెముమీఁద జెయి చాఁచ
దాయెను
[12-41

బంతిగట్టి నురిపెడి పసురము
అంతటను సర్వనరకాదిలోకాలుమెట్టితి
బంతిగట్టి నురిపెడి పసురమునై
[9-49

బంతిఁగట్టు
బంతిఁగట్టి నురిపేటి పసురము లెడనెడఁ
బొంత నొక్కొక్క గవుకవుచ్చుకొన్నట్టు
[10-201

యింతిని వద్దాఁ బెట్టుక యేల పిలిచీనె
నన్ను
బంతిఁగట్ట రతులేమి పసులదొడ్డే
[17-505

బంతిపెట్టు
వంతమాడి నీకు చెలి వగటులు చూపఁగాను
యెంతకైనా నీ వాపెతో నియ్యకోఁగాను
నంతలో సానివలె సమ్మతించేవారమింతే
బంతిఁబెట్టి మిమ్ము నొడఁబరచేవారమా
[14-134

యెంతలేదు నీ సణఁగు యేల వాడుకు
వచ్చేవు
బంతిఁబెట్టి వలపు పంచిపెట్టవచ్చునా
[15-193

బందమ(ము?) వెట్టించుకొను
వంచల నాసలచేత బందమ (ము ?)
వెట్టించుకొంటి
ముంచిన గుఱ్ఱమువంటి మూఢుఁడఁ
గావవే
[10-227

బందెదీరు
అందరికి నీ సేవలు హస్తగతాలై వున్నవి
బందెదీర నీకు మొక్క బ్రదుకుమని
[8-285

బందెమాన్యము
సరుస శ్రీవెంకటేశు శరణాగతులకును
పరగ మాయలదొడ్డి బందెమాన్యము
[7-217

బందెయెద్దుమోరు
బంగిలి కాంతలనెల్లా నంగతులెంచక నీవు
యెంగిలిసేసేవు మోవి యేశముగాను
వంగించ నీ నోరు బందెయెద్దుమోరాయ
[13-185

బందెలుతెచ్చు
పసురమువంటివాఁడ పాపపుబందెలుదెత్తు
శిసువువంటివాఁడ సిగ్గు నెగ్గు నెరగ

బందెలుమేయు
పాపము పసురము బందెలుమేయఁగ
పోవుల పుణ్యము పొలివోయ
[8-19

పసిమిఁ బాపమనేటి బందెలు మేసితిని
కసరి దేహము కట్టుగాడినుంటిని
[10-227

బందెలుపేయు
వేలె తన గురుతు లెస్సగా నెఱుఁగుదునా
వేళగాదన్నా బందెలు వేయవచ్చీని
[15-138

బిగివాయు

నగధరు శరణము నమ్మి యాచార్యుని
బిగివాయనిదే పరమ వైష్ణవము
[7-83

తెగని బంధువుఁడు దేవుఁడు
బిగివాయఁ డిహముఁ బరమునను
[7-238

తగిలేటి పురుషులు తమకపు కాంతలు
బిగివాయని(దీ?)ది బదుకెల్లా
[8-29

నిగిడి శ్రీవెంకటనిలయుఁ డితఁడు
బిగివాయని శ్రీపతి యితఁడు
[10-271

జిగిమించ నాలోన శ్రీవెంకటేశుఁడే
బిగివాయఁ డెన్నఁడును బదుకవో మనసా
[10-228

వెగటుగ నేమునేసే విన్నపమెందు
కెక్కును
బిగివాయకుండేవారి భాగ్యమింతేకాక
[15-175

మగవారికేఁటి మేలు మరతురు వేగిరమే
బిగివాయకుండఁగానె పరాకైతివిరా
[17-249

బిగివానివున్నవేళ పగచాటుదుము నిన్ను
మొగముచూచితేనె మొక్కుదుము
[17-595

తగిలి పీ కౌఁగిట తనిసిన మాకును
బిగివాయఁగ నిఁకఁ బనిలేదు
[18-28

నిగిడి శ్రీవెంకటేశ నే నలమేలుమంగను
బిగివాయ కేలితివి బదుకుటగాకా
[18-128

జిగి నిట్టిది మా కన్నె శ్రీవెంకటేశ
బిగివాయదు జోలి చూపకువయ్యా
యీపెకు
[18-257

బిగ్గన నవ్వు

సిగ్గులు ముదిరితే సెలవికి నవ్వువచ్చు
బిగ్గన నవ్వితేఁ గోపమువచ్చును
[17-438

బిగ్గనఁ బిగులు

ఇటు గరుడని నీవెక్కినను
పటపట దిక్కులు బిగ్గనఁ బిగిసె
[11-3-26

బిగ్గు

దగ్గరనె వున్నవారు తరుణులందరు నదే
బిగ్గనఁ దాఁ బైకొంచే పకపక నగరా
[17-283

బిచ్చన

యిచ్చకము నాకుఁజేసి యెంత నేనలిగి
నాను
బిచ్చనల నావద్దఁ బాయఁడే వీఁడు
[17-367

బిచ్చన కవితలు

పుచ్చినట్టి పండు బూఁజిలోననేవుండు
బిచ్చన కవితలు బాఁతిగావు యెందు
[7-260

బిచ్చన బంధాలు

పొచ్చములు నల్లనాఁటి పూఁట దీరదని
కొన్ని
బిచ్చనబంధాలువచ్చెఁ బాఁపగదవయ్య
[11-65

బిచ్చన రూపులు

బిచ్చన రూపులు వచ్చల కొలపులు
నిచ్చలు నిచ్చలు నెయ్యములు
[5-24

బచ్చన మాటలు
రచ్చరావికింద రంతులె చేసేవు
బచ్చన మాటల పవకాఁడ
[4-103

బచ్చనవాసినరూపు
పచ్చిపాలలోని వెన్న పరమాత్ముఁడు
బచ్చనవాసినరూపు పరమాత్ముఁడు
[5-235

బచ్చించు
ముచ్చట నేమడిగితే మెఱఁగు మాట
లాడేవు
బచ్చించి యాలనేరెడుఁబండులమ్మేవే
]13-206

బచ్చుచేతి వొరగల్లు
బచ్చుచేతి వొరగల్లు పరమాత్ముఁడు
యిచ్చకొలఁది వాఁడు వోయీ
పరమాత్ముఁడు
[5-235

బచ్చుబేరాలు
భారపు పైఁడికొండలో బచ్చుబేరా
లమరునా
[5-156

బచ్చెన
బచ్చెన మంచముదాఁకి పైఁబడితి
నీవుండేది
యచ్చట నెవ్వఁడెఱుఁగు నదే మోపె
[13-12

బచ్చెనదేహము
బచ్చెనదేహపు పైపొర సుఖమే
యిచ్చఁ బ్రపంచంబీనెడిని
[8-47

బచ్చెనరూపులు
బచ్చెనరూపులు పెక్కు వడెచ్చుల
వేసినట్లు
నిచ్చల నినుచున్నది నీ మాయ
[6-180

బటువుబిల్లపెట్టు
మొనపాదముచాఁచితె మొక్కేది తగవు
కాక
పెనఁగి అట్టె బటువుబిల్లపెట్టనేల
[13-178

బట్టగుత్తగు
బట్టగుత్తైనాపె నేఁడు పాయకవద్దనుండగా
యిట్టె శ్రీవెంకటనాథుఁ డిటు సేసెనే
[16-2-94

బట్టబయలు
నెట్టన గర్ణధారుఁడులేని జలనిధి నడిమి
యోడవంటిది
బట్టబయటనే పరమేశ్వర నీపై భక్తిలేని
వాని బతుకు
[7-86

బట్టబయటి ధనము
పట్టినవారి చేబిడ్డ పరమాత్ముఁడు
బట్టబయటి ధనము పరమాత్ముఁడు
[5-235

బట్టబయటి భోగాలు
బట్టబయటి భోగాలు బంతికూటి భోజనాలు
వట్టితమవని యేరుపరచ నేమున్నది
[7-76

బట్టబయలగు
వరున నేసుగమీఁదవాని సున్నంబడుగ
వచ్చునా నీకిట్లఁ గర్మమా
పరమపురుషోత్తముని భ్రమతఁబడి నీవిట్ల
బట్టబయలైతిగా కర్మమా
[5-187

బట్టబయలీఁదు
వెట్టికి వించేఁ జాలు వేగుదాఁకఁ జెప్పేఁ
దాను
బట్టబయలీఁదనోపఁ బదవే మా యింటికి
[17-161

బట్టబయలు
పలుశ్రుతుల గర్తలై పరగితే మేరలేదు
అల బట్టబయలు గర్తైతే నాధారములేదు
[5-310

పట్టిజాలిఁ దమతమవారలంటాఁ దలఁచుక
బట్టబయలే నానాభావాలఁ బొందుదురు
[8-227

కన్నదేఁటిదో విన్నదేఁటిదో కాఁగల
దిఁక నేదో
నన్నుంగానను నిన్నుంగానను నడుము
బట్టబయలు
[9-29

బట్టబయలు తగుళ్లు
పలుచుట్టరికములు బట్టబయలు తగుళ్లు
చెలఁగు నాచార్యసేవ జీవన్ముక్తి
[6-185

బట్టబయలు పందిలివెట్టు
బట్టబయలు పందిలివెట్టరుగాని చే
పట్టరు శ్రీవెంకటాద్రిపైనున్న హరిని
[8-160

బట్టబయలుసేయు
మట్టు మరి తమకపుమాఁటలనె నీవలపు
బట్టబయలె సేసేవు పండరంగివిఠలా
[16-2-27

బట్టబాయిట
వట్టి కాళింగునిఁ దోలి పాముకొల
దీర్చినాడు
బట్టబాయిటనే రేపల్లెవారికి
[6-57

పరగ యోనులు రోసి బట్టబాయిటవేసె
పొరిది యోనుల రోసి చొరక నేమానఁ
గాని
[7-242

ఇట్టె మమ్ము రక్షించుట యేమి దొడ్డ
నీకు నేఁడు
బట్టబాయిటనే నీవు పదిరూపులైతివి
[7-269

బట్టిబయలు
పట్టిన వ్రతము నీవే పరిపాలింతువుగాక
బట్టిబయలింతే నేను బలిమున్నదా
[11-158

బట్టువలె పొగడు
యిరవుగాదా నీ పంతము యిప్పుడు
నన్నుఁగూడి నందె
పొరసి నిన్ను బట్టువలెఁ బొగడఁగాక
[15-31

బడకరము
జతనము జతనము సర్వేశునగరిది
బతుకుఁదోవ యిదె బడకరము
[7-84

బడి
అడరి యెవ్వతో యింటికరిగేవేళ విభుని
వడిఁ జేపట్టి తీసితే వచ్చేనటే
బడి నే యరిగి యాకెఁ బచారించి
యానవెట్టి
కడు బలిమిఁ గూడినఁగాక వీఁడబ్బునటే
[13-165

బడిగండ్లు
బంతులనెదుటనున్న పడఁతుల చన్నులివి
కంతల నొడ్డిన బడిగండ్లు సుండి
[6-26

బడిఁగాచు
యెడయక శ్రీవెంకటేశ్వర నీవే
బడిఁగాచితివిదె బ్రదికితి నేను
[5-258

బడిఁదగులు
కోరిన నా కోరికలు కొనసాగకపోవు
బారిఁబడుచు కాలము దాఁబడిఁ దగులక
పోదు
[9-206

బడిదప్పితిరుగు
బడిదప్పి తిరిగేటి వడుచుల తమవారు
తడయక తెచ్చుక ఆదరించినట్టు
[6–5

బడిదప్పు
బడిదప్పెఁగదె దీని వలుకుఁ దేనియలు
తడఁబాటుతోడ చిత్తము దాఁచె నిపుడు
[4–13

బడిదప్పితే బంట్లు పరదేసులౌదురు
యడయక కూడుకుంటే హితులౌదురు
[7–107

బడిఁదిప్పు
యీడులేక శ్రీహరి నీ వుండెడి
యీ దేహపు నీ పరికరమూ
బాడిగఁ బంచేంద్రియములు పట్టుక
బడిఁ దిప్పెడి నీకే సెలవు
[9–103

బడినాడు
మేలుకొను నాయన్న మెల్లనే నీతోడి
బాలులదె పిలిచేరు బడినాడను
[9–254

బడినుండు
కడివోని జవ్వనము కలిమిలేమెఱుఁగునా
బడినుండి మిగుల రుణపడుచుఁగాక
[6–11

బడిపెట్టు
కోలగగ్గెరఁద్రోసి గుంజిళ్ళబెట్టి
పైలావుదొరుగంగ బడిపెట్టుపెట్టి
[అ. చ. 116

బడిబడి
కడుసంపదలును కాలముకొలఁదే
బడిబడిఁ జవులై ఫలియించు
[7–188

బడియు శ్రీవెంకటేశ్వరు దాసుఁడాయనా
బడిబడిఁ దుదఁ బరబ్రహ్మమే యతఁడు
[7–218

అడుగులు మూఁటనే యఖిలము గొలిచితి
బడిబడి నే రాచపగ సీఁగితి
[7–269

వుడిబడి కోర్కుల నొకసంసారము
బడిబడి యాసలఁ బరగీని
[7–270

విడువక సూక్ష్మపు వీనులు యివిగో
బడిబడి నాదబ్రహ్మము మోచె
[8–47

అడుగులు మూఁటలోకాలటు గొలచిన
వాఁడు
బడిబడి రేపల్లెఁ బారాడీని
[8–113

తడవి శ్రీవెంకటేశుదాసులు మమ్ముఁ
గాచిరి
బడిబడి నిత్యకర్మఫలము లెన్నటికో
[9–54

బడిబడిఁ గర్మముల పాఁజులు దీర్చరో
వెడమాయ పట్టణపువీధులు నేఁగీని
[9–97

యెడమీక శ్రీవెంకటేశ నేఁడు నన్ను
గాచె
బడిబడి నీ నామపఠన (నేఁడి) దిగో
[9–145

బడిబడి నానాటి బతుకు చెప్పుకోలేము
పొడలేటి యితరుల బోధించఁగలమా
[9–260

బడిబడిఁ దిరుగు
ఒడలొసగిన హరినొల్లక యితరుల
బడిబడిఁ దిరిగిన బంధములు
[5–24

ఎవ్వరి దూరఁగఁ జోటులేదు
మరి యేమనఁగల దిదివో తగవు
యివ్వల నందరి బడిబడిఁ దిరిగే
యీ కర్మముదే నేరమి
[9–107

బడిబడి దిరుగు
బడిబడి దిరిగా డీ బాలకృష్ణుఁడూ
యెడయని జాణగదె యీ బాలకృష్ణుఁడూ
[17–141

బడిబడిఁ బట్టు
వడినడవుల చింకవంటిది నా మనసు
బడిబడిఁ బట్టఁ బట్టఁ బారీఁగాన
[7–161

బడిబడి మొక్కు
బడిబడి మొక్కినాను పరాకై వున్నాఁడవు
[17–509

బడిబడివచ్చు
పక్కన మాయమైపోవు బడిబడినేవచ్చు
నెక్కొని కల్లందమో నిజమందమో
[9–270

బడిపనివాఁడు
పాయని సంసారానకు బడివ(వః) ని
వాఁడను
కాయపు భోగాల పూడిగపువాఁడను
[7–246

బడివాయఁడు
విఱువకిది వో శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
బడివాయఁడు మా పాలిట నిలిచి
[8–10

బడివాయు
అడరి బాఁతిపడి యవని దేవతలు
బడివాయరు యజ్ఞభాగాలకు
[6–10

యెడయక శ్రీవెంకటేశ నీకు బంటనై
బడివాయ కిట్లా నే బ్రదుకుచే కలది
[6–197

శ్రీవెంకటేశుఁ డాత్మఁ జేకొనివుండినది
భావించకున్న నాతఁడు బడివాసీనా
[8–263

వసిచల్లమ్మె గొల్లవడుచా నీవె
వసివడి తిరిగేవు బడివాయక
[12–196

బడివాయకుండితేను పాయమే
కామధేనువు
యెడయని పతులకు నింతులకును
[13–148

అడుగరే చెలులాల అంతేసి నే నెరఁగ
బడివాయఁ డాసలకో పంతాలకునో
[14–132

తొడపై శ్రీసతిఁబెట్టి దొడ్డకొలువున్న నీకు
తడవినా పొందులింకాఁ దలపయ్యీనా
యెడయక శ్రీవెంకటేశ కూడినదాననై
బడివాయక నీయొద్ద బతికితిఁగాగ
[17–263

చిడిముడి జంకింతురు చేతికి లోనై నప్పుడు
బడివాయక పొందులు వరగేటి చోటను
[18–327

విడెమిచ్చి యింతలో శ్రీవెంకటేశ
కూడితివి
బడివాసివుండితేను బత్తివెలితయ్యీనా
[18–366

బతిమి
ప్రతినైన యతినైన వలలమాటలఁబెట్టి
బతిమి చెరుతురుగా బంధువులాల
[16–1–28

అతివమూచి కల్లలాడుమన్నా నాదేవు
బతిమిఁ బారాడుమన్నాఁ బారాదేవు
[16–2–75

బతిమివట్టు
సతమై యాపెతోఁగాని జట్టిగా నాతోఁగాని
బతిమివట్టినట్లాఁ బాయకుండేఁ జాలును
[16–2–61

కతకారి శ్రీవెంకటనాథ నన్నుఁగూడి
బతిమివట్టుకుండఁగా బాసకుగఁజెల్లునా
[16–2–69

బత్తిచేయు
మగనిపై బత్తిసేసి మంచిలోకాలెక్కేరట
తగుదండకొలవట్టి తత్వగతిగనేరట
[7–30

చిత్తజ గురుఁడవో శ్రీ నరసింహా
బత్తిసేసేరు మునులు పరికించవయ్యా
[10–292

బత్తిసేసినవారికి భవరోగవైద్యుఁడవు
హత్తి నుతించినవారి యానందమీవు
[9–219

బత్తేలు
వుంగిటిగాఁ గోపగింతు మొకమూరు
నవ్వుదుము
యెంగిలిమోవి బత్తేల నేలుకొన్నవారము
[12–182

బద్దితాడు
మననే నీ బద్దితాడు మరి గుణాలె జీవాళి
మొనసిన పుట్టుగే మూలమైన కరడి
[9–178.

బద్దు
యిద్దరి మొక్కటిగాఁగ నిన్నియు
నమరెఁగాక
పొద్దువోనిచోట చవివుట్టినా నీకు
గద్దరి శ్రీవెంకటేశ కౌఁగిట నన్నుఁ
గూడితి
బద్దుగాదు మెచ్చితి నా భాగ్యమింతేగాక
[17–337

బద్దులమాటలు
బద్దులమాటలాడి భ్రమయించి రేపల్లెలో
ముద్దులుచూపి వెన్నలు ముచ్చిలినట్లు
[9–25

బమ్మచారి
బగ్గన నంటివి నీవు బమ్మచారినంటాను
వెగ్గళించి వదారువేలు సతులుండగా
[14–229

బమ్మర
కమ్మి యక్రూరుఁడు దేఁగా కంసునిపై
నెక్కెఁ దేరు
బమ్మర పోదంతవక్త్రుపైఁ దోలెఁ దేరు
[10–35

బమ్మె
యిమ్ముల శ్రీవెంకటేశ యింతలోనె
కూడితిమి
వొమ్మెగా జాణతనాలోవోయి
[13–250

బయకాఁడు
చల్లచాడెలంటుకొని జాణతనాలాడీని
పల్లదపు గద్దరీఁడు బయకాఁడు
[13–134

బయకారాలు
నయమువనేఁ గొంత నవ్వులు నవ్వగఁ
బోతే
బయకారాలని వారే వచ్చిసేతురు
[17–534

బయకారించు
నయమున నా పతిని నా యింటికిరాకుండా
బయకారించితివిగా పదవమ్మా
[16–2–9

నయముచాలనిచోట నవ్వులు నవ్వఁగఁ
బోతే
బయకారించెననవా పక్కన నీవె
[17–553

బయలగు
కతగానట్టి మహిమ గానలేక వుండఁగాను
బతిమాలఁగానె యింత బయలాయఁగాని
[10–211

బయలీఁత
ప్రియముతో వావులేల పెనచీనే చెలులతో
బయలీఁత నగవుల బచ్చెనకాఁడు
[13–149

బయలీఁదు
నీ చెయ్యే మీఁదాయె నీకుఁ జెల్లురా నిన్ను
యేచి వలపుల బయలీదించనైతిరా
[17–331

బయలీఁదించు
బయలీఁదించకురే పలుమారు యీ
ప్రియునిపేర నిందరినిఁ బిలిచీఁ జెలియా
[4–177

బయలీఁదించనదివో ప్రాణులను
హరిమాయ
క్రియ తెలుసుకొనేటి కీలింతేకాని
[9-4

బయలుచిమ్ము
పాదమున నేనెట్టి బయలుచిమ్మిన నీవు
వాదుకువచ్చేవేమె వనితా
[15-43

బయలుతత్త్వము
పాదగు విష్ణుఁడుండఁగ బయలుతత్త్వ
మనేరు
లేదు జీవత్త్వమంతటా లేమలఁ
బొందుదురు
[8-33

బయలుపందిలిపెట్టు
నయమున నాయెదుట నన్నుఁ బేరుకొని
పాడి
బయలు పందిలివెట్టీ బావఁగారు
[17-355

బయలుపన్నిన వురులు
జిగి నిందుకుఁగాఁ బుట్టే చిత్తవికారములు
నిగుడుచు బయలువన్నినయట్టి వురులు
[6-203

బయలు ముడివేయు
యెగసక్కెనకు బయలేల ముడివేసేవే
[13-182

బయలు మొరంగు
బయలు మొరంగగు వరమమాయ యిది
నయమున లోనై నడతురుగాని
[7-2-67

బయలు పందిరిపెట్టు
బయలువందిరిపెట్టు పంకజోదరుని
నయమున నట్లు మన్ననెమినమ్మి
[అ. మ. శ. 4013

బయలువందిలి
వట్టరానిది మనసు బయలువందిలిచేఁత
చుట్టుకొన్నది కర్మము వట్టిదిగుట్టు
[7-115

బయలువందిలి కర్మబంధములు నీమాయ
నియమపుఁ బెనుగాలి నీ మాయ
[9-58

బయలు వందిలిపెట్టు
బయలు వందిలిపెట్టి వరగఁ జిత్తము
గలిగె
దయమాలి తిరుగ నాత్మజుఁ దొకఁడుఁ
గలిగె
[5-71

బయలు వందిలివెట్టు (ట్టె?)
బయలు వందిలివెట్టు (ట్టె?)
వనిలేని లంపటము
దయవిడువఁదొడఁగె
చిత్తములోని కాంక్ష
[11-3-103

బయలువాఁకు
భావించలే రెవ్వరును బయలువాఁకేరుగాని
నీవే గుఱుతు మాకు నీరజనాభా
[6-200

అన్నిటికి మూలమని హరినెంచరు
పన్నిన మాయలో వారు బయలువాఁకేరు
[7-27

బయలే వెలుఁగై తోఁచు
పలుమరు చీఁకటి చూఁడగ
బయలే వెలుఁగై తోచినయట్లు
అలయక తనలో చూపు చూచినను
అంతరంగమున హరిఁగనును
[6-137

బయలైపోవు
తేటల నాఁకలి దీరిన విమ్మట
పాటుకుఁ బాసే బయలైపోవు
[11-44

బయిరూపము
కగ్గుదేర నీవు మున్ను కట్టుకొన్న
బయిరూపము
వొగ్గి అడకపోవునా వోరుచుకో యిఁకను
[14-128

బరుబోఁకు

పుట్టుమాలిన బరుబోఁకివి నన్నుఁ
దిట్టినదే మోసి దిమ్మరిమాయ
[11-3-41

బలుదూరు

ముచ్చట కెవ్వరులేరు మోహమిది
బలుదూరు
యెచ్చట నెవ్వరులేరు యేఁటికే నాపేరు
[12-266

బలుము

పైకొని కాఁగిలించితే బలుములై తోఁచీని
[17-284

బలువుఁడు

నీవే బలవంతుఁడవో నీకంటేఁ గర్మము
బలువో
కైవసముగ నే నెంచి చూచితే
కర్మముకంటే బలువుఁడవు
[6-179

తక్కక మానితివట్టే దానుని యాధీనమై
నిక్కి నీ కింకరుఁడే నీకంటే బలువుఁడు
[7-215

ఎవ్వరి నేమనఁగల నెంత బలువుఁడ నేను
నవ్వుచు నీవే యిఁక నన్ను మన్నించ
వయ్యా
[7-246

బలువుఁడవందు మీఁద పనిగొననోపుదువు
చలివాసి మమ్మేల సోకిరివెట్టేవు
[15-223

పట్టి శ్రీవెంకటేశుఁడు బలువుఁడు
నన్నుఁగూడె
[15-256

బలుసుకొను

పదరక పురమున బలుసుకుండిఁగా
ముదముల పైపై ముంచేఁగాకా
[14-255

బహుదైవికము మించు

బాల లీలలు నటించి బహుదైవికము
మించె
పాలు వెన్నలు దొంగిలెఁ బరమమూర్తి
[8-112

బా

బాజు

సాజపు శ్రీవెంకటేశు శరణమొక్కటేగతి
బాజుఁ గర్మమందొకటి బంధమోక్షములు
[6-78

బాడిగెమోయు

పంచేంద్రియములనే బాడిగె మోఁచితిని
లంచపు సంసారమనే లాడిఁబడితి
[10-227

బాఁతి

ఏమి బాఁతి నే నీకు యిటు నాకె దక్కితివి
దోమటి విందుకె పోనీ కొత్తనైతి నేను
[17-2

బాఁతిపడు

ఇంత బాఁతిపడేవానినేల మాకుఁ
దక్కరించ
చెంత నిదే వెన్న చిట్టిఁ జిట్టేఁదేడి వలపు
[13-180

బాయట

కాయము కొట్టఁగొననే ఘనవైకుంఠ
మున్నది
బాయట శ్రీవెంకటపతి వున్నాఁడు
[9-19

బాయట నూరక పారెటి గాలే
కాయములోపలఁ గలిగేది
[10-184

పట్టవగలై వున్నాఁడు బాయట నెందు
చూచిన
గట్టిగాఁ గాననివారికల్ల యింతే సుండీ
[10–244

బాయటి
పాయదే జంతువులైనాఁ బశుపక్షులకు
నైనా
బాయిటి గీముల గట్టుఁ బాటుబంధము
యేయెడ శ్రీవెంకటేశ యింత నీదాసుల
కైతే
[9–72

బాయిట
హేయ మిందే దుపాదేయ మిందేది
బాయిటనే హరి సర్వపరిపూర్ణుఁడు
[6–136

దాయ గాండ్లెవ్వరినైనా దప్పించుకొనే
వారే
బాయిటనున్నా నీ వాపన్నశరణ్యుఁడవు
[7–72

చేయివట్టితియ్యనే చేసన్న నీవు నేయ
బాయిట మమ్మెపుడూనుఁ బట్టవద్దు
[15–183

బాయిటనాడుతా నెంత పరువులు వెట్టితివో
యీయెడ బుసకొట్టేవు యిటువలెఁ గలదా
[17–332

బారలుచాఁచు
కోరికలూరక కొనలు సాగఁగా
బారలుచాఁచీఁ బ్రపంచము
[8–118

బారిఁబడు
కోరిన నా కోరికలు కొనసాగక పోవు
బారిఁబడుచు కాలము దాటీఁ
దగులకపోదు
[9–206

బారివిద్య
చెల్లుబడి నొక్కకొండ చేతఁబట్టి
యెత్తినాఁడు
బల్లిదుఁడు వాఁడెవో బారివిద్యవాఁడు
[61–1–22

బారివిద్యలు
పాపపుణ్యములు రెండు బారివిద్య
లుండఁగాను
కోపుల నాటలవారిఁగోరి చూచేము
[10–190

బాలకి
యీ లీల శ్రీవెంకటేశ యిటునన్నుఁ
గూడితివి
బాలకి నన్నిట్టే చేపట్టుదువుగాక
[14–17

బాలనాగాలు
శీలముతో వీరల చెట్లలు వట్టుటెల్లా
బాలనాగాలఁ దొడికిపట్టుట సుండీ
[6–26

బావఁగారు
బాపుబాపు జాణగదే బావఁగారు
కోవగించే నోపనంటేగోల బావఁగారు
[

బాసికము ఇచ్చు
నేసలువెట్టితేనేమె చేతులుముట్టితేనేమె
వాసల నామోము చూడవలెఁగా తానూ
వేసాలు నెరపనీవె వీడెపు మదమో
యేమో
బాసికము నీకిచ్చిన పని నాకేకాదా
[14–252

బాహిరపుబయట
దేహపుటాకాశపు నిట్టూర్పులు
బాహిరపు బయట నడఁగినయట్లు
అహా జీవుని జనన మరణములు అందే
పొడముచు నందడఁగు
[6–137

బి

బిందిచుట్టు
కీవిపై బింది చుట్టినయట్టి మరుని
మావుచాయల చక్క మావుకుళ్లాయి
[అ. మ. క. 4945

బిందెలనించు
పెక్కు నీ వినయములు బిందెలునించే
నా పెకు
యిక్కడనే వుండవయ్య యేలనవ్వే
విఁకను
[17-389

బిగువుకూడు
తెగుదెంపులేమికి దీనగతే దిక్కు
బిగువుఁగూటికి వట్టి బీరమే తగవు
[6-63

బిగ్గె
బిగ్గె నే గాఁగిలించితే బెగడవేమిటా నీవు
యెగ్గులెంతెంచనివాఁడ వేమిటిచెప్పేది
[14-175

బిడారించు
కులుకుతావుల తమ్మికొలని భావమున
పొలుచు హంసక నాదములు బిడారించ
[అ. చ. 16

బిత్తరపుటాసలు
దాఁచిన నీచిత్తపు బిత్తరపుటాసలు నాపై
చాఁచి చాఁచి పలుమారు
చంపంజూచే వేలరా
[4-8

బిత్తరికాఁడు
వేగుదాఁకా జాగరాల పేసారితిమి
వాగపు బిత్తరికాఁడ వచ్చేనో రావో
[15-84

బిత్తలు
పొలఁతులనెడి మహా భూతాలు సోకిన
తలమొలలు విడి బిత్తలైయున్నారు
[9-67

బిమ్మటిపొద్దు
సమ్మతించు జీవుఁడా సంసార మొక
జాడగాదు
బిమ్మిటి పొద్దొకజాడ పెనచునింతే
[5-325

బిరుదుకెక్కు
ప్రియములింపులు బిరుదుకెక్కిన
నయము మీలో నాఁటినను
[12-30

బిరుదుటెక్కెము
బిరుదు టెక్కెములుగా బెక్కు
సంకీర్తనములు
హరిమీఁద విన్నవించె నన్నమయ్య
[16-1-23

బిరుదుబంటు
ముట్టిన ప్రతాపపు రాముని సేనలలోన
అట్టి బిరుదుబంటు శ్రీహనుమంతుఁడు
[8-138

బిల్లఁగోట్లు
గల్లుగల్లు మనఁగాను గజ్జెలు నందెలతోడ
బిల్లఁగోట్లాడీని పిన్న కృష్ణుఁడు
[10-172

బీ

బీగంబుచేయి
బీగంబు చేయిచే బీగముల్ దెఱచి
లాగుగాఁ గుంచె కోలనులోన నిడిన
[ప. యో. వి. 4-1165

బీరకాయచిక్కు
ఎక్కడఁదీరవి యీ బీరకాయ
చిక్కుదా నితనిచేఁ దీరుటయెట్లు
[ప. యో. వి. 5-255

బీరఁగాడు
తనను వలచినట్టి తరుణి సూర్పనకను
పెనుముక్కుగోసిన బీరఁగాడే
[15-134

బుగ్గ
నిగ్గుగల ముత్యాలు నెలఁతలు చల్లఁగాను
యిగ్గలతో వారాశిఁ బోలితివి
[13–169

బుజ
చెలి చెమటలనాని చిత్తములో వలపులు
పులకలై మొలచెను బుజకలిగే
[17–442

బుజమెక్కించు
నీ వలమేలుమంగవు నిన్నుర
మెక్కించుకొంచే
భూవనితఁదెచ్చి బుజమెక్కించేవే
[13–193

బుడిబుడి
పొడవుకుఁ బొడవగు పురుషోత్తముఁడిదె
బుడిబుడి మాచేతఁ బూజగొనె
[8–10

బుడిబుడిమాయలు
బుడిబుడిమాయలఁ బొరలేటి దేహికి
కడవరాని బంధము కాంతలు
[9–72

బుడిబుడియేడ్పులు
ఇప్పుడు బుడిబుడియేడ్పు లేడ్చినను
దప్పునే యిది పెద్ద దయ్యంబుపట్టు
[వ. యో. వి. 3–234

బుడిబుడి సంగాతాలు
తడవేరు తగిలేరు తామే శ్రీవెంకటేశ
బుడిబుడి సంగాతాలఁ బొరల నే నోపను
[8–220

బుట్టటకొమ్ములు
చెక్కు చెమటగోరులఁ జిందుకుండా
మీటుచు
చక్కబుట్టట కొమ్ములు సాదించీని
[14–149

బులిసిలోఁగు
పొలసులాడకు నీవు పురుషోత్తమా
బులిసిలోఁగఁగ నేల పురుషోత్తమా
[7–49

బులుపు
తనివిమాలిన తలఁపు తడవోరుపనిబులుపు
అనువెఱుంగని కెలపు అడియాసమెలపు
[4–20
యెదుటనె వలపు యింటికాడ బులుపు
[15–215

బులుపుఁగోపము
నలువొందఁ జంద్రకిరణములు
మయివడిఁబొక్కె
బులుపుఁగోపము తోడఁబుట్టుఁ బగచేసె
[12–160

బువ్వానపెట్టు
అవ్వలిమోమైన మిమ్ము నాఁకలి
గొంటిరంటా
బువ్వానఁ బెట్టగనేల పొదుగనేల
[13–128

బువ్వాలబంతి
పలుకుల బువ్వాలబంతికి వచ్చేఁగాక
అలుకలమీద మాటలాడేదానా
[14–167

బువ్వాలు
కరజపు వినయాలు కాఁగిటిరతిబువ్వాలు
[14–166

బుసకొట్టులు
తొట్టిన పెంజెమటలతోడనె బుసకొట్టులు
పుట్టిపడఁ జూడరమ్మ వుగ్ర
హనుమంతుఁడు
[10–85

బూ

బూతాలపొంగలి
బూతాల పొంగటికే పొదమిన పంటలెల్లా
కోతవేత చూచుకొని కోరుకొటారు
[9–175

బూతుజన్మము
భూతమై యడవిలోఁ బొక్కుచుఁ దా
నుండక యీ
బూతుజన్మమేల మోఁచె బుచ్చినప్రాణి
[5–202

బూతుమాట
కొంకితిట్టేరే కాని గురియైన రతిదాకా
పొంకపు బూతుమాటలఁ బాచుకొన్నది
[14–210

బూతులసంసారము
పొరలే గర్వమింతె బూతుల సంసారము
మరలి నే మూరకుంటె మానఁబొయ్యీనా
[10–197

బూతో బండో
పుట్టినదే నగ్నత్వము బూతో బండో
యెరఁగము
చిట్టంట్ల వాచవులగు జీవుల మ్రింగెదము
[9–51

బూములదొక్కు
బుద్దులు చెప్పఁగనోప బూములు
దొక్కఁగనోఁప
వొద్దనె పాయక నీతో నుండుటేగాని
[17–370

బూవపు సరసాలు
నీ వోజగాదిది నిన్నెఅగనా
బూవపు సరసాలేల పూఁచవచ్చేవూ
[17–3

బూవము
ఆవటించి పెండ్లాడి నలమేల్మంగను నేను
బూవాన నిద్దరి నెంత పొగడేరే మీరు
[18–145

బె

బెండుపడు
పెక్కుమతములుచూచి బెండుపడ్డవారు
లేరా
వక్కన నన్నివిద్యలఁ బరగినవారు లేరా
[7–261

బెండువంటివారు
కొండలరాయఁడ మమ్ముఁగోరి
పుట్టించఁగా నీవు
బెండువంటివారము మా బిగువేఁటి బిగువు
[10–126

బెందడివేయు
సందడి బొక్కలో సందు సందులను
దందడిగొనఁగ బెందడివేయువారు
[వ. యో. వి. 7–454

బెంబడి
తావులఁ జూడఁగ తగిలివ కోర్కుల
బావరతుల బెంబడి మనసందు (?)
[11–19

పేయ చొరఁగానె యిల్లు బెంబడిఁ
బొచ్చితిఁగాక
ఆయెడ నన్నేల తిట్టేవదేమోపె
[13–12

చలము నీతో నేల సారె సారె నాపెకు
పలుకు బెంబడినే పచ్చినేసీని
[14–165

కోపగించ నీతో నేల కొసరుచు నాపెను
తీపుల బెంబడి నే దిమ్మరేఁచీని
[14–165

బెంబాడిచేఁతలు
పేరు నారాయణుఁడవు బెంబాడిచేతలు నీవి
నోరు మూసుకొన్నఁ బోదు నున్నని
నీ సుద్దులు
[6–162

పెక్కులునేర్చి నతఁడు బెంబాడిచేఁత
అతఁడు
దిక్కులఁ దన నేరాలు దిద్దుకోలేఁడా
[14–13

బెట్టిమాటలు
బెట్టిమాటలాఁడఁగాను ప్రియమేనో కాదో
యంటా
గుట్టున నూరకున్నదానఁ గోవమా ఇది
[18–9

పెనఁగినా నీతోను బెట్టిమాటలాడేనా
తనిసితి మాటలనే తమి యింకా రేఁచేవు
[18–19

బెడయు
బెడసి కూడు వేఁడైతే పెదవు లోరుచునా
జడిసీ దగుపాపైతేఁ జవిపుట్టుగాక
[13–81

బెరయు
పెనఁగులాడినవేళ బెరసిన చెమటల
పనుపడి నీ తమికిఁ బదనాయను
[13–132

బెల్లపుమాఁటలు
బెల్లపుమాఁటల చెల్లపిళ్ళరాయఁడా నీకు
జెల్లునయ్య యేమైన చెల్లపిళ్ళరాయఁడా
[16–2–80

బెల్లించు
కల్లలు పచరించి కడపట మనల
బెల్లించి యిది దక్కఁ బెనఁగఁజూచెదరు
[వ. యో. వి. 4–1190

యెల్లకాంతలుండినాను యేల నీవు
మెచ్చేవు
బెల్లించకువయ్య రేని ప్రియాలేల చెప్పేవు
[14–228

బెళకు
యిరవయిన శ్రీవెంకటేశ నినుఁ
గొలువఁగా
పెరిగి నానందంబు బెళకులిఁకలేవు
[9–33

పలుకనేరదుగాని భావములోనిచేఁత
బెళకకుండా నట్టెపెట్టుకొన్నది
[14–210

బెళకు నాలుక
బెళకు నాలుకకు నీపేరువచ్చితేఁజాలు
పలికినవన్నియు పరమవేదములే
[10–128

బే

బేటాడు
వాటమై మిగుల విద్వత్కదంబముల
బేటాడు నారాజు పేరోలగంబు
[వ. యో. వి. 5–220

బేడలుగాఁజేయు
వోడక పిడికిలించి వుగ్రదైత్యుల తలలు
బేడలుగాఁ జేసినాఁడు పెద్దహనుమంతుఁడు
[7–116

బేరి జోకొట్టు
తలఁచుక తలఁచుక తా నేఁ డెవ్వరితోను
బెళకుప్రియాలుచెప్పి బేరిజోకొట్టీనే
[17–244

బేలుచేయు
యేలితివి శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటా నీకెను
బేలుఁజేయవద్దుగాని ప్రేమనించవచ్చును
[13–142

బేలుఁడు

నాలికె కారు రుచులు నలినలిఁ దెలుపు
నీ మాయ
బేలుఁడై విరక్తుఁడై బిక్షమెత్తించు
నీ మాయ
[8-237

బేలుదనము

యీ లీల శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదనే
యిందరికిని బొడచూపితివి
బేలుదనంబులనెంచిచూడ పసిబిడ్డలు
చేసేటి పనులివియా
[8-277

బేసబెల్లి

ఆసలేల మానుఁ దన ఆఁకలిలో నుండఁ
గాను
బేసబెల్లి దేహముతోఁ బెరుగుఁగాక
[10-61

బేసబెల్లి యెంగిలైన పెదవినంజుడునోరఁ
దీసితీసి సారెసారెఁ దిన్నవారము
[11-2-19

నసుపున నీ వింతేసి నవ్వులు నవ్వినదాఁక
అనవుగా మాడలాడె నాపె సాదించి
పెనఁగేటి యిటువంటి బేసబెల్లివారికేకా
వెనకముందరికెల్లా వెలవెట్టువలపు
[14-52

యీసురేఁచనేఁటికి యిందరిలోపలనిన్ను
వాసిదెచ్చుకొని యెంత వంచఁజూతురో
రాసికెక్కితివి తొల్లె రచ్చకూ నెక్కితివి
బేసబెల్లి నాకోపము పెంచ నిఁక వొద్దురా
[17-58

బేసబెల్లి కాఁగిటి బిగువుకు నే నోప
రేసులతో నవ్వు నవ్వే వాసులే మెచ్చు
[17-333

సేసలువెట్టేవేళ చేతనెంత పెనఁగినా
బేసబెల్లి పంతాల బీరమాడఁజెల్లదూ
[18-222

ఆసలుగలిగితేనే అంటుకొను వేడుకలు
బేసబెల్లి (?) వేడుకలఁ బ్రియములేదు
[18-445

బేసబెల్లితనము

బేసబెల్లితనమున బ్రియాన నిచ్చకమాడి
మూసి దైన్యపుఁజేతుల మొక్కులింతే
కాక
[7-250

ఆసలుచూపి మాటాడి ఆసవెట్టి సన్నసేసి
బేసబెల్లితనమునఁ బెనఁగేవపునే
[13-4

బేసబెల్లితనమున పెనగులాఁడగ మిమ్ము
తోసుకవచ్చి యడ్డము తూర నాకేలా
[13-128

బొ

బొట్టులమెకము

బొట్టులమెకముసేసే బోయనాయఁడు
పట్టపునెమలిచుంగు బలుబోయనాయఁడు
[5-285

బొడుకలు

లెక్కించ నితనికైన లెంకలకు బొడుకల
కొక్కట విధినిషేధా లూహింపలేవు
[7-277

బొడ్డుతామెర

దనుజాంతకు బొడ్డుతామెరకాదా
జననకారణము సర్వమునకు
[10-133

బొద్దు

ముద్దులవ్రేళ్ళతోడ మొరవంకయుంగరాల
నిద్దపుం జేతుల పైఁడి బొద్దులతోడ
[4-1

బొమముడివెట్టుకొను

జగడాఁగయ్యెకూడ సందిటనిటికి
మొగము జొత్తిల బొమముడి వెట్టుకొనుచు
[వ. యో. వి. 4–1250

బొమముళ్లు

నగవుల సుడివడె నభోంతరంబుల
పొగలెగసెను పెనుబొమముళ్ళ
[8–239

బొమ్మంచుమోవి

పులకజొంపాలతోడ బొమ్మంచు మోవితోడ
కొలచి నందె కొలచి కొంకనేటికే
[15–117

బొమ్మచారి

పొలఁతికి బాసయిచ్చి బొమ్మచారివై వుండఁగ
చెలి పేరొకతెవచ్చి చేయివట్టీని
[14–66

బాల బొమ్మచారై యుండె పగలెల్లా సాధించె
నీ లీలలు దలఁచి నీకుగానె
[15–300

బొమ్మజంకెనలు

యిమ్మల శ్రీవెంకటేశుఁ డిరవుగా నిన్ను నేలే
బొమ్మ జంకెనల నెంత పొందుచూపేవే
[18–522

బొమ్మఁబెట్టు

మహి నా పుట్టుగులకే మరి బొమ్మఁ బెట్టినాఁడ
విహితమిందుకు నేది విధి చెప్పవయ్యా
[9–22

బొమ్మముడిజంకెన

పూఁచిన యొఱపుల బొమ్మముడిజంకెనల
లోఁచకువే మనసు చిల్లులువోయాని
[4–8

బొమ్మముడిఁబెట్టు

పువ్వువంటియాన ముడుపుగఁ గట్టుకొంటిగాకఁ
నివ్వటిల్లు బొమ్మముడినీపైఁ బెట్టితినా
[18–386

బొమ్మరపోవు

బొమ్మరపోవఁడు పూతఁకిఁ బొరిగొన
అమ్మరో గయ్యాళి శిశువు
[4–151

బొమ్మరవోవు

బొమ్మరవోయి వేల్పుల మూఁకవేల్పుఁ
గమ్మరిఁబిలిచి యక్కజము చూచితివె
[వ. యో. వి. 519

బొమ్మరిండ్లాట

తనయాడు చెలులును దాను ప్రేమమున
నెనసి యొక్కెడ బొమ్మరిండ్లాటలనుచు
[వ. యో. వి. 5–598

బొమ్మల జంకించు

పొట్టఁ బొరుగుననుండి బొమ్మల జంకింతురు
గుట్టుతోడ నూరకైనాఁ గొసరుదురు
[18–405

పచ్చి నీగుణములకు పరిణామించుటగాక
కెచ్చురేఁగి బొమ్మల జంకించవచ్చునా
[15–15

దేవులనై యుండిన మందెమేళాన నూరకే
పూవుల నీవువేసితే బొమ్మల జంకింతునా
[18–276

బొమ్మల జంకించనోప పొరిఁజెక్కు నొక్కనోప
యెమ్మె నీరతులఁజొక్కి యిట్టుండేనేను
[17–396

బొమ్మలపెండెము

మగువపాదమున బొమ్మల పెండెమున్నది
నిగనిగ మనీనదే నీ విచ్చినదా
[18–436

బొమ్మలు ముడిపెట్టు
మొక్కలాన బొమ్మలు ముడిపెట్టుకోకువే
చక్కని నీమోమునకు సాజమేమేలు
[18-493

బొమ్మపెట్టు
అగణితాయుష్మంతుఁడై యక్షకలిమి
నగుచుండ మృత్యువునకు బొమ్మపెట్టు
[ప. యో. వి. 2-748

భ

భంగపెట్టు
కుంగకలమేలుమంగఁగూడి
శ్రీవెంకటేశుఁడు
భంగపెట్టీ దైతేయులు పారరో
దిక్కులకు
[8-164

పరకామినులను భంగపెట్టినదె
హిరణ్యకశిపుఁడిదివో దేవా
[10-36

భవనాసి పొంతవాఁడు
భవనాసి పొంతవాఁడు భావించఁ
దెల్లనివాఁడు
యివల శ్రీవెంకటాద్రి నిరవైనాఁడు
[7-274

భవనాశియేరు
నడుమఁజెమట భవనాశియేరు మీకునచ్చె
అడియాలముగ లోలోనందెఁగా మీవలపు
[14-141

భా

భారకుఁడు
దైవమే భారకుఁడు ధరణి రక్షించుటకు
భావింప నరులచేత పనిలేదు
[9-164

భారపెట్టు
భారపెట్టి దేహమెల్లా బడిలించినయాస
పారిమమ్మేఁచితి వింతబదుకవోయాసా
[11-161

భావరతి
శ్రీవెంకటేశుఁడ నన్నుచేకొని కూడితివిట్టె
భావరతి నాపెనుఁ జెప్పకు మంటిఁగాకా
[17-473

భు

భుజవేయు
కోపులఁ బుణ్యములెల్ల గోవిందుని
కిచ్చితిమి
పాపల స్వర్గముత్రోవ భుజవేయరో
[6-145

భుజములు మూఁడగు
పూఁచి భుజములు మూఁడై
పొరలి వుండుటగాని
చాఁచిన కరము మీకే సన్నసేసీని
[17-575

భే

భేశాన
బలువైన గడియలువాపి భేశాన
తలుపులు దెఱచి య త్తటిలోనికరిగి
[ప. యో. వి. 4-1167

భో

భోఁసేయు

యింటనె భోఁసేసేవేళ యెంగిలి
ముట్టవచ్చేవు [17–268

ప్రళయకాలము (continued)

ప్రళయకాలమునాఁడు బ్రహ్మాండకోట్లు
సొలవక నీ కుక్షి చొచ్చినట్లు
[11–83

బ్ర

బ్రహ్మాండకోట్లు

పెక్కు బ్రహ్మాండకోట్లు పెక్కు
బ్రహ్మకోట్లు
పెక్కు రుద్రకోట్లును పెక్కు యింద్రులు
[7–265

భ్ర

భ్రమఁబడు

పచ్చవి కనకముపై భ్రమఁబడెమనసు
చిచ్చువంటి విషయాల శివమెత్తెమనసు
[11–40

మ

మంక

చెల్లఁబోనాహారముల చిక్కువడితేనేమి
మల్లాడి దిద్దవచ్చేవు మంకవానీవు
[17–158

మంకుఁ గామక్రోధాలు

మనసునఁబుట్టిన మంకుఁ గామక్రోధాలు
వనిలేవు తనకంటెఁ బాపమంటదు
[7–54

మంకులు తీరు

ఇంతనేలగుట్టు యిన్నియు బయటఁబడె
మంకులెల్లఁదీరెనిఁక మానరాదు పొందులు
[14–53

మంకు విడిపించు

చనవులిచ్చినను సమతు సేసియిటు
పెనగి మంకు విడిపించితివి
[15–180

మంగలాన జాజులువేచు

సంగతెఱగవు నీ జాణనందువు
మంగలాన జాజులు వేమారు వేఁచేవు
[12–4

మంచముకింద నూయి

మఱివిచారించఁబోతే మంచము
కిందే నూయి
మెఱయఁగ హరిఁగొల్చి మించరో జనులు
[10–135

వుండివుండి కిందుమీఁదు వుపమఁ
జింతించుకొంటి
వుండఁబో మంచముకింద నొక నూయి
[5–242

మంచముపై జాగరాలు

ముంచుకొంటె వలపులు మొగచాటవుగ
మంచముపై జాగరాలు మరి మేలయ్యా
[17–64

మంచము వంచు

ముంగిటనేపాలుఁగాలి మూలఁదోఁటంటు
వెట్టఁగా
సంగతిగానప్పుడే మంచము వంచేవు
[14–198

మంచమెక్కు

సుద్దులెల్లఁ జెప్పిచెప్పి చొక్కుఁ
బెట్టుచునాతో
పొద్దున మంచమెక్కితే పొందుకాయనా
[15–229

నేఁడన్నుఁగైకొని నేరమిందేదే
యీదెసఁ దనమంచ మెక్కనైతినా
[15-32

మంచముకింద నుయ్యి
మరల విచారించితే మంచము
కిందే నుయ్యి
శిరుల హరివారైరి శివాదులు
[9-280

మంచముకిందె నూయి
మఱి నా సుద్దులు యెంచఁగ నెంచఁగ
మంచముకిందె నూయి
గుఱి నీ కథలివి వినఁబోతే నీవే
కొండలఁ గోటానఁగోట్లు
[9-84

మంచానకువచ్చు
మనసు పట్టఁగలేక మరియేల పారలేవు
చనవు నేనుక నా మంచమునకు రారాదా
[14-206

మంచిమణఁగు
వుదటుమీఁది నణఁగు వొద్దికతోడి
గొణఁగు
మదరాగమీపతికి మంచిమణఁగు
[17-526

మంచు విచ్చినట్టు
ఘనుఁడు శ్రీవేంకటేశుఁగని
శరణన్న జాలు
వెనకపాపాలు మంచు విచ్చినట్టు విచ్చురే
[6-140

మంటఁగలసిపోవు
కలుషబుద్ధులఁ బ్రజ్ఞగలదింతయును
మంటఁ
గలసిపోవుట పూర్వకర్మ విశేషం
[11-3-47

మంటఁజేసినబొమ్మ
మంటఁజేసినబొమ్మ మనికి సంసారంబు
రెంటికినిగాని నీరిడికొలువు బ్రదుకు
[11-3-38

మంటమారితనము
బంటువలెఁ దా వాకిటఁ బవళించి
వుండఁగాను
మంటమారితనమున మాటలాడనైతి
[17-582

మంటికి
అందిన శ్రీవేంకటేశుఁ డంతరాత్మఁ
దొక్కఁడింతే
మందలించి కొలువరు మంటికా
మీ జ్ఞానము
[8-65

మంటివంకబతుకు
మంటివంకబతుకు తా మదియించి
మురిసేను
యింటి ముంగిటనేవుండి యిహీ నేను
[7-279

మండాటము
నెలవినవ్వులతోడఁ జింతలేలయ్యా
చెలఁగి మా మండాటాలు చేకొనరాదా
[18-309
వట్టి మండాటములేల వద్దనేలా
[17-537

మండాటాలు
కోమలిమన్నన నీది కోరికలెల్లా నీవి
వేమరు మండాటాల లింకలేలయ్యా
[17-96

మండాడుకొను
యిప్పుడే నా కరములు వేన చెప్పుకొని
మండాడుకొనియెద నది యెట్లంటేని
[వై. వ. 11

మండెమురాయఁడు
మానక శ్రీవేంకటేశ మండెము
రాయఁడవై
పూని నన్ను మన్నించి పొందేవు నరహరి
[13-229

మంతనాననుండు
చింతలెల్లా నుడిగితే శ్రీపతియందే వుండు
మంతనాన నుండితేను మరి నాతఁడే
[8-152

మంతనానబిల్చు
సంతతజ్ఞానాన నీ సాకార మున్నదందురు
మంతనానఁబిల్తు నొకమాట వినఁబడదు
[8-210

మంతుకునెక్కు
మంతుకు నెక్కినమతి సమస్తమును
యింతయు శ్రీవెంకటేశు మహిమలే
[7-111

వంతము రిప్పించేది భావము గరఁగించేది
మంతుకునెక్కిన తన మంచిగుణమే
[18-240

మంతుకుఁ బుట్టించు
చింతలిఁక నేలా శ్రీపతిగలుగఁగాను
మంతుకుఁ బుట్టించి తానె మనువుఁగాక
[10-226

మంతుకెక్కు
మంతుకెక్కిన ద్రౌపదీ మాన
రక్షకుఁడీతఁడు
చెంతనే వృద్ధవృపాలి చింతామణి యీతఁడు
[11-231

చింతించ రక్షించిన శ్రీవెంకటేశుఁడు
మంతుకెక్కెనిఁక మతకములేల
[9-273

మందటూడు
మందానిలుఁడు యెంత మందటాడినా నేమి
అందరిలోఁ దనపొందు లబ్బెగా నాకు
[18-270

మందడిసాని
మందడిసానుల కమ్మనిమోముఁ
దమ్ములకు
చెందిన తుమ్మిదవో మా శ్రీకృష్ణుఁడు
[17-343

మందపిలివుండు
పట్టరాని విషముల పాముఁదెచ్చి తలకిందఁ
బెట్టుకొన్నా నది మందపిలి వుండేనా
[5-119

మందపురాక్షసులు
యిందుబో శ్రీవెంకటేశ యిట్టె
నీ దాసులుగాక
మందపు రాక్షసులాడే మతము నడతురు
[8-33

మందమిరియాలు
మందమిరియాలువో నీ మాటలు
సిందలకుగునివో నీ సీటులు
[15-116

మందలించు
మందలించినకాఁగిట మర్మములెల్లా
యున్నవి
యెందునైనా నీ సిరులే యేమి గొరతయ్యా
[14-34

కందువవనులు సేయఁగలవు నీవేమైనా
అందాలు నేసుకరాను ఆపెగలదు
పొందులుచూచి మిమ్ము పొగడనేము
గలము
మందలించినగవయ్య మతియాలకడదు
[13-69

మందలో గొంగ
వెంటరాకుమని కృష్ణు వెరపించి యశోద
వొంటిమందలో గొంగవున్నాఁడనె
[10-258

మందునూరు
నేరుపుగలిగితేఁ జాలు నీవేనేను
దూరి మాటాడనోప మందులిట్టినూరకోరా
[17-365

మందెమేలములు
మానవెన్నటికిని మందెమేలములు
[శు. శ. 951

మందెమేలము

మన్నించి యెంతగూడినా మందెమేలము
చెల్లునా
మున్నిటిసుద్దులు నేడు మొనసేతురా
[18–27

మేలిమిచ్చినమందె మేలంబుమాని
తాలిమితోడ నాతని చిత్తమెఱఁగి
[ప. యో. వి. 5–1777

కౌమరప్రాయము దొరఁకొనికూడిమాడి
మమతఁజాయకయున్న మందెమేలమున
[ప. యో. వి. 4–990

మందెమేళము

మంచముపైఁ దలపోతు మందెమేళ
మనియన
కంచముకూడర్పింతుఁ గాదననేర
[7–89

ఇందుకుఁగా నెవ్వరూ మరేమిసేసేరు
మందె మేళమోపకున్న మరియాల
మెక్కేను
[14–211

మందెమేళము నీతో మాటలాడిమిగాక
కందువ మన్నన చాలు కలకాలమెల్లను
[12–1

మాపుదాఁకా నినుఁగొల్చి మందెమేళమే
కంటే
దావగు వీ దాసుల శేషత్వమొక్కఁడు
[7–249

మంతనములాడినట్టి మందెమేళముననె
పంతములే నీయడకు బచరించితి
[17–17

యేలికవని వెఱవక మందెమేళమున
వేవే లవరాధంబులుఁ
జేసితినోచున్ కొనవె శ్రీవెంకటేశ్వరా
[వై. వ. 36

నీ కొలువునేసి నీ పాదములకుమ్రొక్కఁగా
మందెమేళ
మయ్యెడునో యంతట నింతటనుండి
సేవింపుదును
[వై. వ. 16

నీకుమొక్కఁన మందెమేళము నేనొక
కొండనేసుక
లోకముల దేవతలకెల్లను లోను
వెలిగానైతి
[6–35

మందెమేళాలు

పొందుల శ్రీవెంకటేశ భోగించితివినన్ను
మందెమేళాలాడే నింతె మరియేమిసేసేరా
[17–1

మక్కళించు

పక్కన నిన్నుదగ్గరివంతపుమాటలెల్ల
మక్కళించియాడ నీతో మరచితిని
[17–18

మక్కువేయు

గుక్కక నా దీమసము గోడవంటిది
యెంతని
మక్కువేసే తానేచూచి మమ్ముఁగాచీఁ
గాకా
[18–261

మగఁడులేని మనువు

మక్కువ మగఁడులేని మనువు గలుగునా
లెక్కించి యంతర్యామివిలేవి
నే నున్నాఁడనా
[6–130

మగఁడులేని సింగారములు

పరమాత్మునికిఁగాని తపంబులు
పాతాళముల విధానములు
మరుగురునికిఁగాని పూవుల పూజలు
మగఁడులేని సింగారములు
[7–1

మగటిమి
నగి శ్రీవేంకటేశుఁడు నన్నుగూడె యింతలో
మగటిమినింత మన్నించుమనవె
[15-262

మగపాడియగు
ఒఱపులు నంత మా కుదుటులుం గఱపి
మఱియు నెంచుట యెల్ల మగపాడి యగునె
[అ. మ. క. 2653

మగుడి మగుడి
జగడాలన్నియుఁ దేరె పతి నీతో పంతమాయ
మగుడి మగుడి నీతో మాటలింకనా
[14-300

మచ్చముపట్టు[=గుర్తించు]
అలరులు ముడిచేనంటేఁ దాఁలోగిని
మలసి వాడుఁజూపుల మచ్చముపట్టేనా
[17-361

మచ్చికె
మచ్చికె విన్నుఁజూచితే మంచానకుఁ దీసేవు
[17-536

మచ్చుమేపులసిరులు
చచ్చేటి దాకమాయ సరిఁబుట్టే దాక మాయ
మచ్చుమేపులసిరులు మాయలో మాయ
[7-224

మచ్చుమేపులు
మెఱయించే చన్నులే మించుఁబెట్లు గుండ్లుసుండి
మెఱుఁగు మోవులే మచ్చుమేపులుసుండి
[5-319

మజ్జాత
మాతో నింకానా మజ్జాతాయను మాకు
చేతికి లోనైన మీఁద జెప్పవలెనా
[14-151

మజ్జాతి
నవమై శ్రీవేంకటేశ నాకె మజ్జాతిగాక
వివిరి వేరొక్కతె నీతోఁ బొందుసేసునా
[17-347

యెనసితివి శ్రీవేంకటేశ నన్నింతేసిగాను
చనవరులకును మజ్జాతియాయ నిపుడు
[14-197

మటుమాయము
కటకటా కర్మమా కాలములో మర్మమా
మాట మాయైపోతివంటూ మదినమ్మి వుంటిఁగా
[6-155

మటుమాయములు
మటమాయములఁ దనమగువపసిఁడిసిరు
చిటిపొటి యలుకలఁ జిలికించఁగా
[5-178

మటుమాయపుచవి
నటించు చవలపు నాటకగలనే
మటమాయపు చవి మానేనా
[10-69

మటుమాయలబండి
మంకుదిమ్మరియట మాయలబండి
డొంకువోయిన టకటొంకుసంకటము
[వ. యో. వి. 4-745

మట్టినచోటెు మట్టు
నెట్టిన శ్రీవేంకటేశ్వర నీతో గూడఁగ జగములు
మట్టినచోటే మటే మనుజులమిదెనేము
[9-51

మట్టుపడు
వొఱలి బంధించవద్దు వున్నతి శ్రీవేంకటేశు
మఱఁగుచొచ్చి మఱచి మట్టుపడవలెఁ గాన(క?)
[10-72

మట్టుపడకిటు నూరుమారులైనా నారగించు
ఇట్టె యిందరిలోన నిన్నాళ్లును
[11-3-56

మట్టుపడి యొకచోట మ(నః)సెందు నిలువదు
యిట్టి చెంచలుఁడ నాకు నెన్నఁడో నిశ్చయమే
[11-66

ఒరసి దుర్గుణముల మానిన నా చిత్తము
మరలి మించిగుణాన మట్టుపడీనా
[71-50

వనివడి యెట్లా నీ భక్తి యిచ్చేవో నా
మనసు చంచలమెట్టు మట్టుపడీవో
[7-93

మగవాఁడవంచు మీఁద మట్టుపడనోపుదువు
తగవులు మమ్మేల యిత్తరి నడిగేవు
[15-223

మట్టుపెట్టు

నూటికైన నీ నామము నుడుగఁగ వశమా
మాటలు నీ సెలవుగా మట్టుపెట్టు టెంతే
[7-29

వొగి నీ వెండైనఁబోతే వొరుచుకుండఁగ లేను
మగఁడవు నీ గుణాలు మట్టుపెట్టలేను
[17-399

మట్టుమీరు

గుట్టుతో శ్రీవెంకటేశుఁ గొలువఁగా నన్నతఁడు
మట్టుమీరఁ బదవిచ్చి మన్నించఁగాను
[10-53

మట్టుమీఱు

అట్టయితే నా యంతర్యామి వేలెత్తివయ్యా
మట్టుమీఱి ముక్తియాస మానవటవయ్యా
[7-220

మట్టుమీఱు పుష్పమయతోరణములు
కట్టకట్టినగతి నొప్పుచుండు
[వ. యో. వి. 5-15

మట్టుమీఱక లోకసమ్మతముగాఁగ
గుట్టుతోఁడుత మెలఁగినఁ గోటిసేయు
[సీ. శ. 16

మట్టుమేర

ఎదురులేక చరింతురెట్టైనా శ్రీవైష్ణవులు
మదించి నేనుగులకు మట్టుమేరవున్నారా
[9-112

మట్టులేదు

కొట్టఁగొనకెక్కించుఁ గోరి మొదలికి దించు
మట్టులేదింతింతిని మరియు నీ మాయ
[9-251

మట్టులేని మంత్రము

పుట్టిన జన్మము పావనమైతే
మట్టులేని తిరుమంత్రము దొరకు
[9-21

మట్టులేని వయసు

చుట్టాలఁజేరి చూచి సుద్దులవావులుగంటి
మట్టులేని వయసుతో మదముగంటి
[7-22

మట్టువడు

ఏమిసేసినఁ గపటికి హితవుగాదు
మాఱుమలసినఁ బనులెల్ల మట్టువడును
[సీ. శ. 76

మత్తుఁడై యున్నఁ గార్యంబు మట్టువడదు
వలసి యొల్లమిసేయంగవలదు పతికి
[సీ. శ. 51

మట్టె

మంచి నడపులకును మట్టెలేమాటు
[13-242

మడవగప్పు
నిడుదవాఱుగఁజేసి నీరునిండార
మడవగప్పుచు దండ మడవ విప్పుచును
[ద. యో. వి. 4–546

మడిదున్నుకొని బ్రదుకు
పైపైనె దేహంపుఁ బల్లెలోనఁగిన నరక
కూపముల మడిదున్నుకొని బ్రదుకవలసె
[11–2–27

మడుగులు గలంచు
అడుగరానిదడిగే వాసలు నేసేవు
మడుగులు గలంచేటి మాటలాదేవు
[4–128

మడుగులుబ్బు
కలవే శ్రీవెంకటేశ కూడితివి వయోమద
మెలమి మడుగులుబ్బె నెంత బంటు
యీఁకను
[14–190

మతకరి
యితవై శ్రీవెంకటేశ యింతి నిట్టె
కూడితివి
మతకరి కరితీపు మరియేలయ్యా
[14–157

మతిచింత
అతను సంపదకంటెన సదా చెలిరూపు
మతిచింతచేత వేమరు నలఁగెఁగాక
[4–7

మతివారు
ఇతరుల దూరనేల యెవ్వరూ నేమిసేతురు
మతివారూఁ దమపంటి మనుజులేకాక
[6–174

మత్తాయిగొను
యెక్కడిని నానాఁటికి మదమెంతైనా
నజ్ఞానమున
యెక్కడి నీ సంసారమె హరి యెదుటనే
మత్తాయిగొన్నట్లు
[8–88

మదనమెత్తించు
బిత్తిగలవానివలె పట్టి యాకు మడిచిచ్చి
యిత్తల మదనమెత్తించి యెమ్మెచూపేవు
[17–228

మదనమెత్తు
సన్నపుఁ జెమట నొసలఁ బొడమ
గన్నులు దేలగిలగఁ జొక్కుచు
మిన్నక మదనమెత్తెననుచు మెలుఁత
తమ్ముల ముమియున
[4–50

మదరసము
కన్నుల తేటల కప్పురమాకుల
సన్నపు నిట్టూర్పు సంపెంగల
చిన్ని నెరిఁగురుల చీఁకటిమాకుల
వన్నె మదరసము వడిసేఁ జెలియా
[15–230

మదరాగము
కాతరపు మాటలాడి కన్నుల
కెంపెక్కించేవు
యీ తరుణి మదరాగమిది యెమ్మెలనరా
[17–447

మధ్యాన్నము
యిచ్చట శ్రీవెంకటేశుఁ డింత సేసికూడె
నింకా
మచ్చికతో రమ్మనవే మధ్యాన్న
మెక్కను
[14–64

మనవార్తి
మనవార్తి నానాఁటిమాయ చూపెట్టు
కుండితే
జనించి తనకు విజ్ఞాన సిద్ధియగుట
[7–272

మనవి చనవులు
ఆనుక భాష్యకారులు అట్టెమీరుఁ
జేయరాదా
మానక విన్నపము మా మనవి చనవులు
[8–267

మనవి సనవులు
మునుకొని ధ్యానించువారు మును
లెందరైనాఁ గలరట
వినయపు నా మనవి సనవులకు
వేళలెపుడు గలిగీనో
[7–67

మనసరి
అంత మనసరివని ఆడెనా నిన్ను
చింతించే వీయాలననే సిగ్గు కింతేకాక
[16–2–60

మనసుకొట్టఁగొౕన
మనసు కొట్టఁగొౕననే మరిదైవమున్నాఁడు
చెనకి యిఁకనెన్నడు సేయరు పుణ్యములు
[9–19

మనసుదవ్వి కనుఁగొను
సూటిగా గురుఁడు మాకుఁజూపె కర్మము
గాటపుమనసు దవ్వికనుఁగొంటి మిదివో
[10–137

మనసునఁదాగినపాలు
మనసునఁ దాగినపాలివి మదిఁగల
కోరికలిన్నియు
యినుమున నిగిరినసీళ్లు యిల నాహారములు
[6–133

మనసుపెట్టు
అందాకె మనసు పెట్టినటువంటి కౌఁగిలి
కిందటనేవాఁడి మిగిలినదె గాకా
[7–51

మనసు పేద
ఆవతియఁగదవే అందుకే
కాచుకున్నాఁడను
వూనుక నీవెంత నేర్పరివైనా భువి
మనసు పేదను నేను
[7–67

మనసు, మర్మము (జంటమాటలు)
చెవకే వీమాటలకు చేయిచాచ కేలమాను
మనసు మర్మముగొన్న మదిరాక్షి
[17–19

మనసువచ్చు
జాడ నీ మనసువస్తే సరుగఁ గరుణింతువు,
వోడక శ్రీవెంకటేశ వున్నసుద్దులేఁటికి
[9–174

మనికితము
మగువకు నేడుగా మనికితమెల్లఁబాసె
వెగటువోనీమిటికి విచ్చేయగాను
[17–129

మనికితపడు
వెంగన నిమ్మపంటను వేసేలవేసితినంటా
కంగి మనికితపడి కరఁగీఁజెలి
[13–221

మనికొలుచు
తిరువెంకటాచలాధిపునిఁగని మనికొలుచు
వెరవుచేతనెకాని విడవదీబాధ
[5–142

మనుఁగాపు
వినవయ్య యిదివో శ్రీవెంకటేశ నా మనవి
మనుఁగాఁపుజేసితివి మన్నించవయ్య
[10–208

మనువు
తనువునకుఁగలిగె వంతతమైన తిమ్మటలు
మనువునకుఁ గలిగె నామని వికారములు
[5–84

మనోవ్యభిచారము
యెక్కడసిద్ధించు బ్రహ్మచర్యము
యెదుటనే కాంతలఁ జూచినవేళను
చక్కఁగా మనోవ్యభిచారంబునఁ
జలియించుంగాక
[6–190

మన్నమగఁడు
నన్నపుఁ జల్లనిగాలి జాలిరేఁచఁ
బగవాఁడ
మన్నమగఁడు సేసిన మతకముగాక
[16–2–49

మమతరేఁచు
కాయముపై మోఁచి పెట్టెఁ గట్టివేసిన
బొమ్మలు
మాయలై దినదినము మమతరేఁచీని
[9-63

మయిలలు మణఁగులు
మదిలో చింతలు మయిలలు మణఁగులు
వదలవు నీ పని వద్దనకా
[7-241

మరఁగు
చేరి శ్రీవెంకటేశు సేవించుకుండఁగవలె
గారవాన సదా మరుఁగవలెను
[8-228

భేదాభేదములేదు పెక్కు మరఁగులులేవు
ఆదినంత్యములును ముక్తాత్మలొక్కచే
[10-43

మరఁగుచొచ్చు
నిరతి శ్రీవెంకటేశ నీ మరఁగు
చొచ్చి నేఁడు
గురునియానతిచేతఁ గొంకులెల్లబాసె
[8-8

ఏమిసేయఁగలవాఁడ నిదివో నేను
నీమరఁగుచొచ్చితిఁగా నీ చిత్తమిఁకను
[8-200

యిచ్చల శ్రీవెంకటేశ యిహపరమెల్లా
నీవు
చొచ్చితిమి నీమరఁగు సూదివెంట దారమై
[9-32

నిక్క శ్రీవెంకటేశ్వర నీ మరఁగు నేఁ
జొచ్చితి
యెక్కువఁ దానిటమీఁద నెందుకు
దాఁగినో
[9-139

మరఁగులు
మనుజులూరకే తాము మరఁగులంటా
నుందురు
యెనసి దేవుఁడు సేసె నిందరికిమాయ
[8-238

మరఁగులుసేయు
అంతరాత్మవై నీవు అటుమరఁగులుసేయ
నింతనె నినుఁదెలిసేయంతవాఁడనా
[11-158

మరఁగువారు
కలిగిన శరణాగత వజ్రపంజర
వలసగు నీ మరఁగువారమయ్యా
[9-146

మరగాళ్లు
వున్నతి నీకడకు రాకున్న కాళ్లు మరగాళ్లు
సన్నుతిసేయనిజిహ్వ పరిసుపజిహ్వ
[7-216

మరగించుకొను
సరసనైదులశలింద్ల జవ్వనపు గొల్లెతల
మరగించుకొన్నవాఁడు మఱి
యీ విట్ఠలుఁడు
[6-217

మరణదెసలు
యెందరకో మరణదెసలచే నిల
సంయోగ దుఃఖితులు
యెందరకో జన్మరోగముల నెక్కువ
భయమందేటివారు
[6-138

మరపగు
వలరాజుతూపు సంజావడినెక్క మనసు
మలసి రతిసుఖాల మరపాయ మనసు
[11-40

మరపు
గరిమెల శ్రీవెంకటపతి మాకును
మరిపెను వైష్ణవమార్గమదే
[11-139

మరవఁడా పుట్టువులు మరణములుఁ
బ్రాణులకు
వఱవఁడా గంగఁ దన పాదకమలమున
[5–68

మరలుచ
యిరవుగ శ్రీవెంకటేశుఁడ నీ మాయ
మరలుచ నీవే సమర్థుడవు
[7–162

మరిగెంతైనా
జ్ఞానము నేనెఱఁగ నజ్ఞానము నే నెఱఁగను
మానను విషయములు మరిగెంతైనా
[6–2

మరుచిలుకులు
దిట్టైనయది యెవ్వతర నీ యధరమందు
కొట్టగొన మరు చిలుకలొత్తినది
[12–158

మరుతేరు
యింతుల మనోవీథినేఁగి మరుతేరి మీఁద
నంతటా రతిప్రియుఁ డటుగాన
[5–249

మరునాఁటి చవులు
నందడించి మరునాఁటి చవులకే
కూడపెట్టు
పొంది మింగిన కళ్ళ పులుసరమెంచఁడు
[8–206

మరుపాయాలు
కడుఁ బోరా దీతఁడే కారణమందరికి
తడవి మరుపాయలఁ దగులఁ
జోటేదయ్యా
[8–264

మరువు
పాయమనియెడి మహాపాతకుఁడు
తమఁదెచ్చి
మాయంపుసుఖమువకు మరువఁగాను
[5–211

మరుపెట్టు
తరుచయ్యిన పాతక మరుపెట్టక
నరకము చూపెఁబో నా వ్రాఁత
[5–136

మరుసాము
పురుటుఁదమకమున నోపిక కలిగితేను
పెండుటి మరుసామున కియ్యకొనరాదా
[14–125

మర్యాదసేయు
ఐన మున్నొకటి మర్యాదసేసితికి
నీ నగంబులఁబోలు నేడు కోడియల
[అ. మ. ర. 6621

మఱఁగుచొచ్చు
యే వుపాయమునులేక యీతని మఱఁగు
చొచ్చి
దేవుఁ డంతర్యామియని తేజముఁ
బొందితిమి
[8–30

చిక్కి నింద్రియములకు చిక్కను
బంధములకు
చొక్కిహరి నీ మఱఁగుచొచ్చితిఁజాలు
[9–171

వొౌఱలి బంధించవద్దు వున్నతి
శ్రీవెంకటేశ
మఱఁగుచొచ్చి మఱచి మట్టువడవలెను
గాన(క ?)
[10–72

సిరుల వేదాలు నిన్నుఁ జెప్పఁగా వినీని
మరగి మఱఁగుచొచ్చే మమ్ముఁగావవే
[6–73

మఱఁగున బదుకు
ధరలోన నీవు దయదలఁచి నన్నేలుకోగా
వరగు నీ మఱఁగున బదుకుదుఁగాక
[7–250

మఱచుంట
ఆఁకట నాసేలమాను అన్నిటాను
యిందరికి
మాఁకువడి త త్తరము మఱచుంటెఁగాక
[11-3-75

మఱపు
సోదించి చూడఁబోతే చూచి మఱపు
వో దేవదేవ మించెనోహో నీ మాయ
[7-119

మఱపుట
అతిశయముగఁ గర్మినై తిని నీ
మతము నా కొకయింత మఱపవా
[5-17

మఱపేమాట
యెదురులేమికిఁ దనకే దైనఁ దలఁపిది
మదమత్తునకుఁ దనమఱపేమాట
[6-63

మఱఁగుఁజొచ్చు
విఱిగి భూస్థలి నుండ వెఱచి దేవతల
మఱుగుఁజొచ్చెనో దాని మహిమ
యెట్టిదియొ
[వ. యో. వి. 3-723

మఱ్ఱిమానిపంట
కలిమి కామినితోడ కారుకమ్మిన పంట
మలయుచుఁ దమలోన మఱ్ఱిమానిపంట
[11-47

మలకలమాటలు
నెలత నీకు నటు నేర్పిన నేర్పుల
మలకలమాటలు మఱచితివా

మలకల సొమ్ములు
కలకలమను పాదకమలముల
మలకలసొమ్ములమ్మడి నొప్పుమిగుల
[వ. యో. వి. 5-1476

మలఁగు
పరుస చెమటలు మేనజావఁగాను
నిరతపు నిట్టూరుపు నిగుడగాను
నరిఁగరఁగి జవ్వాది జారగాను
చొరసి మలఁగు మీదనున్నాడు దేవుఁడు
[15-93

అనవడి చూడఁగాను అద్దె మలఁగు
పై బండి
నీ సుద్దులే చెప్పేవు నీకేడ వలపు
[13-227

మలగువేయు
సెలవు నీ కాపెసేసి చేతులు నీమీఁదఁ
జాఁచి
అలసి వందున్నఁదాపె అది యేఁటిదో
మలఁగు నీకువేసి మరి తానూ నందొరగి
యెలమి నూరకే వున్నదిది యేఁటిదో
[15-186

మలగు
పానుపుపై నాకె వెలుపల మలుగుపై నీవు
పూనివున్న మీకు నేము బుద్ధిచెప్పఁ
గలమా
[15-65

యెదుటనున్నదిగాక యెడసినదిగాక
వాదిగి మలగుపై నొరిగినదివో
[17-245

మంచముపైనుండి యాపె మలగుపై
నొరగుతా
యించుకంతగోర నూదె నేటికోగాని
[17-205

మలయగొళ్లు
కలితవ్రజములు ముక్కాలుసేయజాలి
మలయగొళ్ళకుమారు మలయచన్దోయి
[ఉ. క. 8254

మలసి సొలసి మన్నించు
యెలమి శ్రీవెంకటేశ యిటు నిన్నుఁ గొలువఁగా
మలసి సొలసి నన్ను మన్నించె నీమాయ
[9-251

మలసుకొను
మాటలు నీ వాడేవంటా మలసుకొన్నాఁ దతఁడు
[14-101

మల్లడు
తొల్లిటిదానసె తొడమీఁదఁ బండుండఁగ
మల్లడియంతదవ్వు నీ మనసెట్టువారెరా
[17-249

మల్లాడు
మల్లాడి తనదాసుల మతిలోఁ దా నుదయించి
తెల్లవారించేవాఁడు దేవుఁడు
[11-42

తగుమోహసలిలంబు దాఁట మతిలేదుగన
మగుడఁబడి భవముతో మల్లాడువలసె
[11-3-92

మళ్లవేసుకొను
మతిలోని నాయంకే మళ్ళవేసికొని కొంత
వెతదీర్చుకొంటగాక వేగిరించేదా
[14-61

మా

మాఁకు
కాఁకలుచల్లేటివాఁడు కందువదీర్చేఁడు సుమ్మీ
మాఁకువలె మేనెల్లా మఱపింతును
[13-6

మాఁకుపడు
యేఁకట శ్రీవెంకటేశ యితవాయఁగదరా
మాఁకువడ మరుడింతమరపెనోకాక
[17-222

మాఁగు
దాఁగక శ్రీవెంకటేశ దగ్గరైన దవ్వయిన
మాఁగి నిన్ను దలపోసే మనసే గుఱుతు
[10-8

మాఁట
మాఁట నీతో నాడితివి మనసు దెలిసితిని
యేఁటికి నన్నుఁ బిలిచేవేరా నీవు
[17-377

మాఁటచెప్పెద జీవుడా మారుమాఁట లేఁటికి జీవుడా
నాఁటకంబుల పంచేంద్రియముల నమ్మకువో వో జీవుడా
[16-3

మాఁటుపట్టు
నెలసు విల్లువిఱిచి సీతఁ బెండ్లియాడునాడు
పలికి బొంకని మాఁటపట్టు నాకు నిమ్మీ
[15-21

మాకుపడు
మానినుల పొందులేల మాకుపడివుండవేల
[15-159

మాగఁబెట్టు
కాఁగిటిలోపలి మేలుకడఁగి భోగించక
మాఁగబెట్టి వూరకుంటే మంకుదీరదు
[18-317

మాచరపు
అదనాయ శ్రీవెంకటాధిప మాచరపదొ
యెదుట నిన్నటి మాపే యియ్యకొంటి వయ్యా
[9-195

మాటుమందు
మరఁగి నాపొందె నీకు మాటుమందు
నరున విద్దెమును సతులమె కామా
[13-146

చే ముట్టిచ్చే మాటుమందు చెనకుల నాతో
పొందు
[14–196

మాలుగలుపు
చాలనొవ్విసేయునట్టి జన్మమేమి
మరణమే జ
మాలుగలిపి దొరతనంబుమాన్పి
టింతచాలదా
[5–200

మాటపట్టు
మనుజాధినాథుఁడు మాటవట్టుడిగి
తనసీమయంతయుఁ దానెకైకొనియె
[ప. యో. వి. 6–731

మగువకు నీవిచ్చిన మాటవట్టు దలఁచుకో
తగిన చుట్టరికము దలఁచుకో
[18–72

మాటమాట జగడాలు
మలసేయప్పటివేళ మాటమాట జగడాలు
అలిగి లేచిపోయితే నందుకేమి
[14–206

మాటయిచ్చుకొను
మటి యెవ్వతెకీ పొద్దుమాట
యిచ్చుకున్నాఁడవో
యెఱుఁగక నీకు వీడెమియ్యవచ్చునా
[18–352

మాటలతో మూఁటలు
చేనివంటల కొల్చులు చెప్పరాని చెద్దులు
మానమానవిచింతలు మాటలతో మూఁటలు
[4–33

మాటు
అతివ పీ యంగములె అతను
ఏపుమాటు
తతి నొకటి కొకటికిని దైవమేసేసె
[13–1

మాటుమందు
అటువంటి సతిఁగాని యాదరించవు
మటుమాయముల మాటుమందులే నీకు
[13–82

మాడమాడ పంతములు
యీడ కేతించి శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁ
గూడితివి
మాడమాడ పంతములు మరియు రారాదా
[14–206

మాడుపు టిల్లు
మా మాటవినక నీవు మాడుపుటింటిలో
చొచ్చి
కామించి శ్రీవెంకటేశుఁగనికూడితి
[17–581

మాడలుకట్టు గుండులు
కొలిచి మాడలుకట్టు గుండులఁ దూఁచి
నిలువ పూజ్యముగ నన్నియును జెల్లించి
[ప. యో. వి. 607

మానడవళ్లి
వానరెడి దినభోగములు పూరేటి
చనుఁబాలు
మానుకొను మానడవళ్ళి ముద్దులు
మీ కివివో [5–270

మానము
చేవట్టి మానాలుచూడ చెట్టెక్కించివేళలు
కాపించే గొల్లెతలఁగాని నీవు లోఁగవు
[14–209

మానాపతి
ఎటిఁగివుందువుగాని యిందరివలెఁ జూడక
మరువరానియట్టి మానాపతిసుమ్మీ
[15–248

కాఁగిటఁగూడేవారి కనురెప్పలే మరఁగు
వీఁగకు వేకూడెను శ్రీవెంకటేశుఁడు
మాఁగిన మోవి నీవంటి మానపతులేకదా
రాఁగవై యీతనిఁ బొంది రవ్వకెక్కిన
వారు [14–186

మానావతి అయి నా మనసు సోదింతురా
అనుకొని మెచ్చఁదగవేఁగాక
[14–106

పోసపోనివారయితె మయికి మయి
నేతురు
వాని మానాపతులనె వంచుకొం౦ఁటేఁ జెల్లునా
[14–270

వూరక మానావతినై వోజదప్పకుండఁగాని
దేరీతి చేసినదిది యియ్యకొంటగాక
[17–506

మానాపతులు
ఉమ్మడి మానాపతులు వోరుచుకుందురు
గాక
దిమ్మరి మగవారితో దీకొనఁగఁ జెల్లునా
[17–398

వూరివారినెల్లా నంతా వోరి కలయఁ
గొంటివో
వారించి మానాపతులు వాడనుం౦ఁటే నేరమా
[17–175

మానిబొమ్మ
తేనెపూసి నీవిట్లాఁ దిప్పఁగానే తిరిగేటి
మానిబొమ్మఁ జుమ్మీ నా మతిలోని
దైవమా
[5–189

మానిమీఁది తపసి
నానామార్గముల నాఁటుకొను నొక యోగి
మానిమీఁది తపసి సామాన్యుఁడా యోగి
[6–125

మానిమొదలఁ బోసిన నీరు
మోదముతో నొకమాని మొదలఁబోసిన
నీరు
పాదుకొని కొనకెక్కి ఫలించుఁగాక
[10–59

మానివోడ
మానివోడనమ్మి వొక్క మనుజుఁడు
వార్ధిదాఁటి
నానార్థములఁగూర్చి నటించఁగాను
[5–254

మానివోడనమ్ము
మానివోడనమ్మొకఁడు మహాజలధిదాఁటి
నానార్థములుగూర్చి నటియించీని
[10–124

మానిసిదిండ్లమొత్తు
మానిసిదిండ్లమొత్తు నెఱమంటల
పిల్లలకత్తి వేల్పుపెన్
బోనపుముద్ద నిద్దముల పొల్పు దొలంకెడు
సంకుఁగల్గు
[శ్రీ. 16

మానుపడు
మానుపడి తనపొందు మానితినా తొల్లిటద్దె
కానుకియ్యనా నేఁడు కడనుండి నేను
[15–125

మానువంటివారు
శ్రీనాథ నీవు మాకు జీవమయివుండఁగాను
మానువంటివారము మా మననేటి మనసు
[10–126

మాపటిచేఁతలు
ఆ వనికి బెట్టుగానన్న దీవించేవు
మాపటి చేతలకె మచ్చిక చల్లేవు
[4–128

మాపుదాఁకా
యేపున శ్రీవెంకటేశునిటులఁ
బూజించినట్టు
మాపుదాఁకా నితరుల మనసురాదు
[10–250

మాపుదాఁకా నలిగెలు మహిమలు లేవా
శ్రీపతిదాసులై యంత చెల్లదుగాక
[8–134

పాపము నెరుఁగుదు బంధము నెరుఁగుదు
మాపుదాఁకా నివి నేను మానలేఁ గాని
[10–195

మాపుదాఁకా మాను
కోపగించుకొనుటింతె కొంకక లోకాలు
నేము
మాపుదాఁకా మానుమంటే మానఁ
బొయ్యీనా
[10–197

మాపుదాఁకా వెదకు
లోపల తా నూరకుంటే లోకమెల్లాఁ
జరియించుట
మాపుదాఁకా వెదకినా మఱిలేదు తెఱఁగు
[7–7

మాపునిద్దుర
కైపుగ నింతటఁ గామవికారము
మాపు నిద్దురల మంపులె కలది
[10–70

మాపురేపు
ఓపితేఁ దానే తగిలి వోపకున్నఁ దానే
మాని
మాపు రేపు నలయించే మాయ మాకేలా
[8–190

మాపురేపుముంచు
తేపలేని సముద్రము తెఱఁగున
కర్మమెల్లా
మాపు రేపు ముంచఁజొచ్చె మతిలోని
ధైర్యము
[8–32

మాయదారి మాటలు
మాయదారి మాటలేల మరుఁగున నున్న
యాపె
చాయల నీ మోహపుగతిగదా
[15–284

మాయను
వేదములు చదువుతా విశ్వమెల్లాఁ
గల్ల నేరు
ఆ దెస తాము పుట్టుండి అదియును
మాయ నేరు
[8–33

మారిమసంగు
మేరలు దప్పిన శత్రుల
మారి మసంగుటలు మొరదు
మరియాద యగున్
[శేఫ. 43

మారుఁబేరు
నా మగని కౌఁగిటిలో ననిచేజక్కవలవి
ప్రేమమున మారుఁబేరు పెట్టుదురటే
[13–56

మారుకు మారాడు
మారుకు మారాడేటి మందవారము మేము
కోరికినాటేటి చల్లకోరో చల్లా
[4–109

మారుకు మారు
పరమున నిహమున వెంట వెంటనే
పాయని బంధువుఁ డీతఁడు
ధరఁ దనుఁ దలఁచిన మారుకు మారై
తారకించును యీతడు
[7–158

తప్పక చూచీవాఁడె తరుణి నీ మోము
దిక్కు
చొప్పుగా మారుకుమారు చూతువంటాను
[13–224

కాఁగె నిట్టూర్పులై గాలి మారుకుమారు
ఈఁగి చేసినదై వమెఱుఁగఁడా చేత
[4–141

మారుకొను
పోరచి నా మనసిది పుణ్యపాపాలకుఁ జర
మారుకొని విడిపించ మరియెవ్వరో
[10–202

మారుత్తరము
మంతుకెక్కినవద్దముడి మారుత్తరా
లియ్యవిదే
[14-243

మారుదైవములు
మారుదైవములులేరు మరి నన్ను
గావ నిన్నుఁ
బేరుకొని శరణంటిఁ బెడఁబాపుమాయ
[7-213

మారుమలయు
తతి నలమేలుమంగపతి శ్రీవెంకటేశ్వర
మతకాన నువ్వవారు మాఱుమల సేరు
[7-27

సుదతి సింగారాలు చూడరమ్మ చెలులాల
మదనుబలాల మారుమలయవలెను
[13-166

చేనన్న సేసినందుకు సెలవియ్యవలెఁగాక
మానటీనివలె మారుమలయనేల
[14-96

వేసినట్టే వేసి నీతో వేడుకపడుఁదుఁగాక
మానచేలవలె నీతో మారుమలపేనా
[14-105

మారుముద్ర
మారుముద్రగాని మంచిమాడకు
వొట్టములేల
కారుకాణగొ హరి తానె రక్షించుఁగాక
[6-1-25

మారుమొగమగు
అలుగుచు గొంత మారుమొగమై
యటుచూచిన దర్పణంబునన్
[శృం. శ. 64

పొలయలుక కూటముల ఖోగి దానటుగాన
మలసి యొక్కొకవేళ మారుమొగమాయ
[11-3-39

మారుమోము
మతకాన మీరెంత మారుమోములై
యుండిన
రతిఁగూడకుంటే రాగలోచనలతోడను
[14-1

మార్పులాడు
అంగలించి శ్రీవెంకటాధిప నీవుగూడితివి
పుంగరములాకెవేళ్ళ నొగిమార్పులాడెను
[14-174

మాలతనము
మాలతనమువంటిది మతిఁ దగులు
గామము
అలరి ముట్టువంటిది అంటుఁ గ్రోధము
[6-211

మాలుగలపు
మనసొకటి కోరికలు మాలగలపుచు (?)
నుండు
తవిసితే నదియ పరతత్త్వమై నిలుచు
[9-137

మాలుగలయు
మాయపుటాసల మాలుగలసె మది
యేయెడ శుద్దేనో యెరఁగమిఁక
[10-187

మాలుగొను
తేలింపఁ గన్నుల యాపె తీపులమాటల
యాపె
లోలునిగాఁ జేసె నిన్ను లోకమెరఁగ
మాలుగొనివున్నాఁడవు మదమెత్తి
వున్నాడవు
అలరి మా విన్నపము లాలకించేవా
[15-287

మాలెమీఁద పరుపు
మేలుదెలియ కతికాముకుండవై
మీఁదెఱఁగక తిరిగేవు
మాలెమీఁద పరుపెందాఁకా నీమచ్చిక
విడువఁగలేవు
[5-126

మాసటీఁడు
చేసన్న నేసినందుకు చెలివియ్యవలెఁగాక
మాసటీనివలె మారు మలయనేల
[14-96

మాను
పొంచి గర్భమున మాను పొదిగివుండిన నాఁడు
యెంచుకొని ముచ్చటాడ నెవ్వరున్నారు
[8-268

మి

మింగినకళ్లపులుసరము
సందడించి మరునాఁటి చవులకే కూడపెట్టు
పొంది మింగినకళ్ళపులుసరమెంచఁడు
[8-206

మించుఁబెట్లు గుండ్లు
మెఱయించే చన్నులే మించుఁబెట్లు గుట్లుసుండి
మెఱఁగు మోవులే మచ్చుమేపులుసుండి
[5-319

మింటికట్లు
మింటికట్లు దెగనేసి యంటిపగసాదించి
దంట రాకుమారుఁడు తా నీ కూరుఁడా
[6-226

మింటితాపలుతుంచు
తొడికి మింటితాపలు తుంచి దూప (?) దాఁకినమ్మ
జలధి మరుదేశాల జలమింకించె
[8-133

మింటిపొడవు
మింటిపొడవైనట్టి మించుఁ గిరీటంబదె
జంటలవెలుఁగు శంఖచక్రాలవె [5-75

మిండతుమ్మెద
తమ్మిపూవుఁ గొలనిలో తరుణులుం దాము మింద
తుమ్మెద లీఁదులాడంగ దొంగిచూచి
[4-2

మిటమిట నెండగాయు
మటిమూడ మిట్టాడు మానిసిలేక
మెఱయు వేఁడిమి మిటమిట నెండగాయ
[వ. యో. వి. 7-276

మిటిమిటిపడు
మెలిగొన్న శిఖలంత మిటిమిటిపడఁగ
విడుసాగిలగ మెడల్ నిక్కించి బిగువు
[వ. యో. వి. 2-1542
మెడజాఱఁ జుట్టు చెర్వివ శిఖాశాఖ
మెడలపై నొకయింత మిటిమిటిపడఁగ
[అ. మ. క. 4766

మిట్టిపడు
ఆట్టెకాదా తనమోహమందరు నెరఁగవద్దా
మిట్టిపడి యిందుకే మెచ్చితిఁగా నేను
[17-375

ఇట్టునట్టు మిట్టిపడ నించుకంతేలేదు —వీఁపు
పట్టగట్టమోఁపు మోఁచిపాటువడ్డలేదు
[11-2-29

ఇట్టునట్టు మిట్టిపడ యించుకంతాలేదు —వీఁపు
బట్టగట్ట మోపుమోఁచి పాటువడ్డాలేదు
[5-55

మిడిగుడ్లు
నిడుపమీసాలతోడా నిట్టూరుపులతోడ
మిడిగుడ్లతోఁ దెల్లని మేనితోడ
[7-44

మిడిమూలము
మిడిమూలపు నీ మెచ్చు మేలు మేలు కైకొంటి
వడినోవ నన్నుఁబోవువచ్చి కాఁగిలించేవు
[14-192

మితి, మేర
మించి కాఁగిటఁగూడిన మితిలేదు
మేరలేదు
యించుక గుట్టుననున్న యెరవెలేదు
[7-15

మితిలేని విత్తులు
మితిలేని విత్తులెన్ని మేదినిపైఁ జల్లినాను
తతితో వి త్తినవే తగఁబండును
[7-26

మితివెట్టు
యేకొని భూరేణువులు మితివెట్టఁగరాదట
శ్రీకాంతుఁడ నీ మహిమ చెప్పిచూపవశమా
[7-28

మినుకంత
చను నోటఁబెట్టండు చను గ్రోలకున్న
మినుకంతయుగైన మ్రింగఁడేడువఁడు
[వ. యో. వి. 2-386

మినుకారునెరులు
కనిసర్వగీర్వాణ కామినీమణులు
మినుకారునెరుల తుమ్మెదల వేడించు
[వ. యో. వి. 5-558

మినుకుల దినములు
తనిసితి మిన్నిటి తగులేలో
మినుకుల దినముల మెచ్చేమయ్యా
[9-155

మినుకు విజ్ఞానము
తనయంతరంగపుటద్దము మాసితే నది
మినుకు విజ్ఞానాన మెరుఁగిచ్చుటగాక
[11-79

మిన్నుజలము
అడుగుకింద లోకమెల్ల నడఁచ దలఁచి
గుఱుతుమీర
పొడవులెరిగి మిన్నుజలము పొడిచితెచ్చె
నీతఁడు
[11-3-112

మిన్నునూయి చేఁతాటఁ జేదు
మిన్నునూయి చేఁతాట జేఁది
మెచ్చు మింగు నొక యోగి
వెన్ననన్నముగనూరి పీఁగు నొక యోగి
[6-125

మిన్నునేలఁగూడు
కన్నుల వేంకటపతిఁగన్న తెరువు
మిన్నునేలఁగూడిన మీఁదితెరువు
[5-147

మిన్నునేల నేకమగు
దిందుపడి దేవతల దేవునికి శరణు
అంది మిన్నునేల నేకమై నతనికి శరణు
[9-85

మిన్నునేల నేకము
మిన్నునేల నేకముగా మించిన వాలయెత్తి
సన్నుతిగా వలకేలుచాఁచినవాఁడు
[10-158

మిన్నునేలా నొక్కటగు
మిన్నునేలా నొక్కటైన మేటితేరు
కన్నులపండువయిన శ్రీకాంతునితేరు
[6-227

మిన్నుముట్టఁ బెరుగు
మొలచి పిన్నై మిన్నుముట్టఁబెరిగిన
వాఁడే
తొలఁగఁదో నేటి ముట్టు దోషపురక్ష
[10-54

మిన్నుముట్టు
అట్టె గరుడధ్వజమటు మిన్నుముట్టితేను
కిట్టి దనుజాల కపకీర్తి తుదముట్టెను
[8-92

ఇలనుండి మిన్నుముట్టే యింద్రజాలము
వాఁడు
తలద్రుంచి బ్రదికించు తుక్కులవాఁడు
[11-57

మిన్నుమోయు
కదలె కదలె నదె గరుడధ్వజుని తేరు
అదె మిన్ను మోచిన నీలాద్రివలెను
[10–55

మిన్నులంటారు
చించుక మిన్నులంటారే చింకలను
జండిగట్టి
వంచుకొనే మన్ను నవి వసమయ్యీనా
[5–119

మిన్నులతోడరాయు
దూరంబు చనక శార్దూలంబు డిగ్గి
తోరమై మిన్నులతోడ రాయుచును
[వ. యో. వి. 2–766

మిన్నులపొడవు
మించిన కోరికలివి మిన్నుల పొడవులు
కొంచపు దేహము దనకొలఁదిగాదు
[9–249

మిన్నులమీఁదికిఁబోవు
మన్నున బుట్టిన కాయము మన్నున
నణఁగెటి దింతే
మిన్నులమీఁదికిఁబోవదు మెరయుచు
నెంతైనా
[9–115

మిన్నులుముట్టు
ధరణివంపెట్టఁ బ్రతిధ్వనులు మిన్నులు
ముట్ట
సిరపెత్తె నలి నరసింహదేవుఁడు
[6–228

అడరె నద్దేవుని కోపాగ్నులు బెడిదపు
మిడుఁగురులతోడుత మిన్నులుముట్టె
[11–218

కడు నిసుమంతలు కన్నుల చూపులు
ముడుఁగక మిన్నులు ముట్టెడిని
[8–47

మిన్నులుమోయు
దట్టముగఁ బారావతములు మిన్నులు
మోవ
కొట్టఁగొనకెక్కెవా కూడికూడి
[11–3–89

తూరుపునం బొడిచె జందురుఁడు
మిన్నుల మోవ
పాఱుతెంచె విరహుల బందికాఁడు
[శృం. సం. 4–16

మించులదురగము మిన్నులుమోవఁగ
నుంచలఁ గురుచలనాడఁగను
[11–2–30

మిన్నులుమోవ
వంచెను శిరసుమీఁద వాలుగాఁ దనతోఁక
పెంచెను మిన్నులుమోవ పెనుదేహము
[9–12

మిన్నులుమోవచూచు
నులిచి తావాలము మిన్నులుమోవఁ
జాఁచినాఁడు
జలధి దాఁటఁగ జంగచాఁచినాఁడు
[9–230

మిఱుఁజూపులు
మిఱుఁజూపులు మాఁకేయఁగ
మఱఁదలనం బెద్దజాలు మహిలోఁ గృష్ణా
[రేఫ. ఆ. 103

మిఱ్ఱుపల్లములు
మిఱ్ఱుపల్లములకుఁదెచ్చి మెఱసి
భూతజాలములకుఁ
దొట్టఁ వెసలు గొలచినట్టి దోసమేల
పాయుమా
[5–113

మీ

మీఁజేయి

వీడెమియ్యరాఁగాను వెలఁదిని నన్నచేసి
కూడఁగూడ మీఁజేతులు గోరనెత్తవా
[13-123

సుదతి నీకు నొసగే సోబనపక్షంతలు
అదన నీవు మీఁజేత నందుకొంటివి
[14-19

మీఁదటు

పుట్టుభోగి జవరాలు పొలఁతి యిది
పట్టిమంచముమీఁదటఁ బవళించే దెపుడు
[14-208

మీఁదబెత్తు

యెమ్మెలు నెరవఁగాను యియ్యకేలు
సేయరాదు
వుమ్మడిమీఁద బెత్తులు వూహించవమ్మా
[14-135

మీఁదనుండు దొడ్డలెల్ల సన్నములెల్లా
నందులుగారు
మించిన జల్లియొకటి మీఁదనుండు
దొడ్డలెల్ల
చంచుల సన్నములెల్లా నందులఁగారు
[10-267

మీఁదమిక్కిలి

రానికి మీఁదమిక్కిలి రాకాసితనుబున్నారు
మోసమోక యేలుకో నీ మోహమునను
[14-262

మీఁదమీఁదఁ జవులు

మేటి వెంకటేశుఁ బాసి మీఁద మీఁదఁ
జవులంటా
నాటకపు తెరువుల నడిచేము
[11-3-28

మీఁదమీఁదవుండు

తాలిమి చక్కనగాని తమక మెంతైనాఁ
గద్దు
మేలమాడవయ్యా చెలి మీఁద మీఁద
నున్నది
[17-298

మీఁదుదెలియు

మించు సంసారము చొచ్చి మీఁదు
దెలియనివాఁడ
నంచ నీవంతర్యామివని మొక్కేనా
[8-108

మీఁదుయెత్తు

యెత్తినది మీఁదు దనకె మేనుఁ
బ్రాయమును
మొత్తమి నా కేఁకమీఁద మోనమె మేలు
[15-61

మీఁదెత్తు

పాటించి నీ భావము పట్టవశమూ తలఁచి
మేటి నా మనసు నీకు మీఁదెత్తుటింతే
[7-29

గుట్టున నా చన్నులు నీకు మీఁదెత్తినవే
కావా
బెట్టుగాఁ బెనఁగి చేతఁబట్టేవుగాక
[18-364

దేహము భోగించి దించిన విషయము
లిహాలమీఁదెత్తి నివి గొన్ని
[9-93

తనువు లంపటానకు తగమీఁదెత్తితి మిదె
వొనరి నీ వూడిగాన కొదిగేదెట్టు
[8-176

తెరమఱుంగున నొక్కెతకు మీఁదెత్తిన
మోవి
యిరవుగ నీ కది యెంగిలికాదా
[7-51

ఉత్తలపు విరహాన నుడుకుచు వయసు మీ
దెత్తినదినతి నీకు విందుకొరకా
[12-53

కొండలవంటి చన్నులు కొనసాగి
పెరుగఁగా
మెండగు వయసు నీకు మీఁదెత్తుకున్నది
[18-286

మీఁదెఱగు
మేలు దెలియ కతికాముకుండవై
మీఁదెఱఁగక తిరిగేవు
మాలెమీద వరువెందాఁకా నీ మచ్చిక
విడువఁగ లేవు [5-126

మీగడగట్టు
సోగలై మొనజూపు చూపుల వలపు
మీగడ గట్టించు మెఱుగు జెక్కులును
[ఉ. క. ద్వి. 385

మీనుమీసము
మినమినమను మీను మీసంబుఁ దెగడు
వసిఁడివన్నియ ముంజి పచ్చని గోఁచి
[ప. యో. వి. 4-939

మీసలపై తేనె
మ్రుగ్గు వెట్టిన పిండి మొనపియట్లకురాదు
మీసలపై తేనె మ్రింగరాదు
[వి. శ. 71

మీసలు దీఁటుకొను
కరముల మీసలొక్కటఁ దీటికొనుచు
బెరయంగఁ గరణాలఁ బిలువుఁడటన్న
[ప. యో. వి. 6-211

మీసలు డిద్దికొను
కాలవర్ణములతోఁ గాలకూటంబు
జ్వాలలఁబోలు మీసలు డిద్దికొనుచు
[అ. మ. క. ద్వి. 3620

మీసలు దిద్దికొను
కొలువ మీసలు దిద్దికొనుచు నేత్రముల
జలజల నిప్పుల జడియుప్పతిలఁగ
[అ. మ. క. ద్వి. 3073

మీసాలమీఁది తేనె
తీపువలెనే వుండు దప్పుఁ బదార్థాలు
మేపుగొంచే మీసాలమీఁది తేనెను
[7-6

మీసాలు నివురు
మీసాలు నివురుచు మిడిగ్రుడ్లుద్రిప్పి
నాసయాడించి కర్ణములు నిక్కించి
[ఉ. క. ద్వి. 1467

మీసాలు వడివెట్టు
ఉలుకుసూర్పులుమించి హుంకరింపుచును
వలకేల మీసాలు వడివెట్టుకొనుచు
[ఉ. క. ద్వి. 385

ము

ముంగారుముంపు
మునిమునినవ్వుల ముంగారుముంపులు
వనినాడుఁ జెమట వానలు
[15-230

ముంగిట నిధానము
దొంగిలివెన్నలుఁ బాలుదొటికేటి వీచేయి
ముంగిట నిధానమున్న మోసపోయీనా
[4-39

ముంగిట నిధానములు
ముంగిట నిధానములు ములుగంగ
బొమ్మలతో
వంగడి గొల్లెతలెల్ల జడియఁగాను
[4-30

ముంగిటనుండు
యెన్నిటి కుత్తరమిచ్చే యేపనిసేసి
మెప్పించే
మున్నిటి కర్మములకు ముంగిట
నున్నాఁడను [7-258

ముంగిటవేయు
చిత్తమెల్లా దక్కఁగొనె సిగ్గులు
ముంగిటవేసె
వత్తివలె దేహమెల్లా వాడఁబారెను
[12–28

బంగారు పతిమవంటి పడఁతినీ మైఁదీఁగ
ముంగిటవేయక యిట్టె ముయ్యవేతరుణి
[4–123

ముంగిటి నిధానము
ముంగిటి నిధానమై ముదితవో కొనగానె
అంగలించి మాటలాడవదేమయ్యా
[15–23

ఇంగితమెఱిఁగి వెంకటేశుఁడిదే
కన్నులకు
ముంగిటి నిధానమైన మూలభూతమదే
[5–75

ముంగిటి పసిడికుంభములు
అంగడికెత్తినట్టి దెవ్వెలంగన
ముఖాంబుజములు
ముంగిటి పసిడికుంభములు ముద్దుల
కుచయుగంబు
[5–1

ముంగిటి ముత్యము
ముద్దుగారే యశోద ముంగిటి
ముత్యము వీఁడు
తిద్దరాని మహిమల దేవికి సుతుడు
[9–288

ముంగై మురాలు
ముంగైమురాలును నవే మొలకతారును
నదె
బంగారు నిగ్గులవన్నె వచ్చుబట్టదే
[5–75

ముంచారము
ముందరనె యెనసెటి శిరముల
ముంచారము ముగడపఁగ వసమా
[16–2–112

ముంచిగాచు
మూలమని నుడిగితే ముంచి యెవ్వఁడు
గాచెను
పోలించ వెవ్వని నాభిఁబుట్టె లోకాలు
[8–241

ముంచిన
ముంచిన నారాయణమూర్తులే యీ
జగమెల్ల
అంచిత నామములే యీ యక్షరాలెల్ల
[5–327

ముంచిన మాఁటలు
ముంచినమాఁటలే మోహపుఘంటలు
మంచి యధరములే మచ్చులవి
[9–6

ముంచిన మాయ
యెంచిచూచితేఁ గల వీ పంచమహా
భూతాలే
ముంచిన నీమాయ తుద మొదలే లేదు
[7–80

ముంచిన వేడుక
ముంచిన వేడుకతోడ మొక్కుటగాక
కంచములో పలికూడ కాలఁదన్నేఁటికే
[5–322

ముంచి నవ్వు
మొగమునేఁ జూచితేను ముంచి నీవు
నవ్వితివి
[15–157

ముంచి వుండు
వాఁడివో ప్రతాప సుగ్రీవ నరసింహుఁడట్టె
మూఁడుమూర్తు లొకరూపై ముంచి
వున్నాఁడు
[8–234

ముంచివెట్టిచేయు
ముంగిటి క్షేత్రాలంటి ముంచి వెట్టి
సేయఁగంటి
అంగపు వన్నెచూచి అంతరాత్మఁగంటి
[7–22

ముంచి సిరులందు
దిక్కుల యజ్ఞాలుచేసి దివిజులయ్యేరట
మొక్కి విప్రుల వర్చించి ముంచి సిరులందేరట
[7-30

ముంచు
ముంచివొత్తిన చన్నుల ముద్రలు వొత్తినాఁడింతే
అందల శ్రీవెంకటేశు ననకునీవు
[14-5

వంచల పీతాంబరు శరణాగతి
ముంచిన యజ్ఞానమునకు దీపము
[9-275

ముంచిన నీచేఁతలకు మోహించినదాననై
పొంచి వుడిగేలు సేసి పొలసెనన్ను
[14-126

సిగ్గులు సెలవినంటే శ్రీవెంకటేశు ముంచవే
[14-119

మొగముచూచిన దానముంచి నే రావించేనా
జిగిఁ దాను చెప్పినట్టు నే సేఁగాక
[13-99

చిగురందిచ్చితిఁగాక చేగోరు దాఁకించితినా
మొగమోటనుంటిఁగాక ముంచికైకునా
[14-80

ముంచు
తానువంటిది మనను తప్పులు నీకా లేవు
మూసిన ముత్యాలవలె ముంచీని నవ్వులు
[14-66

మంచివాఁడవవుదువు మమ్ముఁ దడవకు చాలు
ముంచి నీకు నే పొద్దు మొక్కేము నేము
[17-371

ముంచుకొను
కొండలవంటి పనులు కోరి ముంచుకొంటే నూర
కుండి కైకొననివాఁడే యోగీంద్రుఁడు
[6-117

ముంగిటి దేహికిఁ గర్మములు ముంచుకొనుఁగాక
రంగుగ శ్రీపతిఁ గొలిచి రతికెక్కినా
]10-186

ముంజు
గొల్లముంజ రాచజడ్డుకోరి బుద్ధుడైన సిగ్గు,
బొల్లిగుబ్బపు నూఁగురొచ్చులమానునా
[13-198

ముంజీతము
చుట్టరిక మెంచేవారిచోటికి వల్లిదండ్రివి
ముట్టి కొలిచినవారి ముంజీతమవు
[9-219

ముంజేతి కంకణము
పద్మనాభా నీకై మ్రొక్కనెత్తిన కేలి
నమస్కారంబు ముంజేతికంకణంబు
[వై. వ. మా. గీ. 10

చొప్పుగా నీ పాదాలు సోఁకినవారికెల్లా
కప్పమైన ముంజేతికంకణమవె 'కావా
[15-201

ముంజేతి చిలుక
చెలరేఁగే ముంజేతి చిలుకవో వలపు
నిలువున నూరువందేటి మొలకవో వలపు
[13-212

ముంటికొనవాదులడిచేనా
నేఁడు గొతలా తననేరుపులివి
వాఁడివెట్టి ముంటికొనవాదులడిచేనా
[14-298

ముంటివాఁడి
అంటిముట్టినే పరనమాడఁగానా కొనగోరి
ముంటివాఁడి సోఁకకుండా మొక్కవచ్చి నితఁడు [17-535

ముందరవెనుకలగు
వలచి తిరువేంకటేశ్వరునిం బొంది
సమరుని
తలఁపులన్నియును ముందరవెనుకలాయె
[4-49

ముందరిపీడెము
యెందరు సతులు నీ కెట్టైనా నుందురుగాక
ముందరి పీడెము నది మోహము నది
[13-27

ముందువెనక అగు
పొదిగి కలసెఁ దానె పూఁచి నీవు నవ్వేవు
ముదమునఁ బనులెల్లా ముందువెనకాయెనె
[15-2

ముందువెనకలు
ఎందరు గలిగిన నితనిలోనే
ముందు వెనకలను ముఖ్యం బితఁడే
[9-265

ముందువెనకెంచు
అందెనంటె మోక్షము హరిదాసులవల్లను
ముందువెనకెంచితేను మూలమే హరి
[10-221

ముందువెనకలెంచు
ముందువెనుకలెంచని మొక్కవీఁడా తాను
[14-159

ముకెము
ముకెమై వుభయకర్మములు
బంధహేతువని
ప్రకటించి వేదాంతపఠనమే యెక్కుడు
[10-188

ముక్కపోవు
తక్కక పరస్త్రీలఁ దలఁచి మనసుబుద్ధి
మొక్కుపోయె మాకు నేఁటి ముందటి
పుణ్యాలు
[11-16

చక్కని నీవదనము చందురికంటే మేలు
ముక్కపోయినది నీ మోవి యింతెపో
[15-92

తక్కక పరస్త్రీలఁ దలఁచి మనసుబుద్ధి
ముక్కపోయె మాకు నేఁటి ముందరి
పుణ్యములు
[6-61

ముక్కవోవు
నిక్కె నా విరహము నీకు మేలై తేఁ జాలు
మొక్కవోయి నా మోహములోన
వొక్కరికైన నెలవు వున్నదిగా
యీ బతుకు
[17-255

ముక్కునకోపము
అయ్యో యేమే తనకు నేనంటే నెంత
నదర మే
కొయ్యగదే ముక్కుననే కోపమున్నది
[17-248

దూరఁబోతే గోపము దొరకు ముక్కున
నుండు
[17-168

ముక్కున నూరుపుమోయు
ముక్కున నూరుపుమోచి ముంచి
పుణ్యపాపాల
కక్కసానఁ జిక్కి తమ్ముఁ గానఁ డింతే
కాక
[8-78

ముక్కునూర్పుగాలి
మునుకొని వెదకితే ముక్కునూర్పు
గాలికొన
వెనవెనకఁ దిరిగీ వీఁడివో హరి.
[8-57

ముక్కున నూర్పులు
కానఁగల యీ ప్రపంచమెల్లా కలయో
యిది నిజమో
కానరాని యీ ముక్కున నూర్పుల
కాలముఁ గొలిచేటి కుంచములు
[9-29

ముక్కనబంటి
వెక్కెన్నగతి చిన్నలు నీతలనే వేగినచే
ముక్కనబంటి భోగించే మగుడువా నీవు
[14-201

ముక్కుమీద వేలు
ముక్కుమీఁద వేలిడుక మోనమున
నేనుండితే
దక్కె సిగ్గుల మునిఁగీ తాఁదానే
[14-36

ముక్కుమోమెఱుఁగు
ముక్కుమోమెఱుఁగక మోమోటపడక
మొక్కలీఁడను చందమున విడనాడ
[అ. మ. క. ద్వి. 2351

ముక్కుమోవ మొక్కులు
గక్కనఁ దాఁ గూడగాను కాదు కూడ
దంటినా
ముక్కుమోవసాగి లేలమొక్కెనె తాను
[17-208

ముక్కువాతనుండు
యెనసి ప్రాణవాయువు లివి సొమ్మని
నమ్మితి
మొనసిలోను వెలినై ముక్కువాతనున్నవి
[8-41

ముగుదు
నెక్కెన్న రతిచిన్నలు వీతలనే వేగెనచే
ముక్కన్నబంటి భోగించే ముగుదువా
పీవు
[14-201

ముగురువేల్పులదండ
నగుఁబాటులైన జననమరణములేల
ముగురు వేల్పులదండ మొనచూపరాదా
[7-181

ముగ్గులుపెట్టు
పిక్కటిల్లు నవ్వులవేపెట్టె ముగ్గులు
యెక్కడ వరాకుపీకు యీకెఁజాడరాదా
[18-484

ముచ్చిమిగూడు
తీరని వేడుకతో తిరుమంగయాళువారి
ఆరడి ముచ్చిమిగూటి కాసపడ్డవాఁడు
[11-3-55

ముచ్చిమీదరు
అచ్చపు శ్రీవెంకటేశ అట్టె నన్నుఁ
గూడితివి
ముచ్చిమిదీరినమీఁద మొక్కులేల
యిఁకను
[17-551

ముచ్చిమినుతులు
ముచ్చుఁగన్నతల్లి మూలకొదిగినట్లు
ముచ్చిమినుతులేల మొక్కరో హరికి
[7-260

ముచ్చిమిపొద్దు
చెలిచుక్కలన్ని కోరికలతోడ చిత్తము
నీ కిచ్చుకుండఁగా
పొలసి ముచ్చిమి పొద్దున నెడ పూఁబోడిఁ
బిలిచేవయ్యా
[16-2-106

ముచ్చో చిచ్చో
రచ్చమాని చింతకిందురాఁపుల
కూటమిపొందు
ముచ్చోచిచ్చో మూఢులాల
[5-102

ముట్టంటు
యిదె దైవమిదె గురుఁడెట్టని
యెరిఁగేమయ్య
మొదల నానాయోని ముట్టంటువారము
[10-258

వరగఁ బుచ్చకాయలఁ బరసిపోదు
మంత్రము
గరిమ ముట్టంటులేని ఘనమంత్రము
[6-153

కంతుని ముట్టంటుగలసె మదిలో
యెంతటి శుద్దినో యెరఁగమిఁక
[10-187

ముట్టంటుపడు
కాంచనము అంటువడినఁగలదా
అందు నింద్యము
పెంచు ముట్టంటువడినఁ బెక్కువ
దూష్యముగాక
[7–211

ముట్టిచేత మొక్కు
ముట్టిచేతమొక్కలేదు ముందటనే
వుండఁగాను
బట్టబయలుపాఁకేరు బహుశర్మవిధుల
[6–23

ముట్టుకోలుగొను
పన్నికాళియల నంపద ముట్టుకోలు
గొన్న నిగ్గులసోనఁ గురియులేఁదొడలు
[వ. యో. వి. 291

ముట్టుదోషము
మొలచి పిన్నై మిన్ను ముట్టఁ
బెరిగినవాఁడే
తొలఁగఁదోసేటి ముట్టుదోషపురక్ష
[10–54

ముట్టుపడు
పట్టియుఁ బట్టఁగరాని పాయములో
మర్మము
ముట్టుపడ్డ పతిమీఁది మోహమిదిగో
[15–126

ముట్టుపడు
అచ్యుతుఁడు జనించె నద్దమరేతిరికాడ
ముచ్చిమి రాకాసుల ముట్టువడిరి
[10–20

ముట్టుపాఁత
ముట్టుపాఁతవలె మురిగినదేహము
గుట్టునదాఁచితిఁ గొన్నాళ్లు
[11–2–17

ముట్టుపెంచు
కంచుఁబెంచు నొక్కగతి నదికితేముట్టు
పెంచువలెనే చూచు పెరుమాళ్ల వాని
[7–260

ముట్టువారి ముట్టుకొను
గోడనెక్కిచూచేవు గొబ్బునదగ్గరిరావు
ఆడనుండె యెడమాట లాడించేవు
వీడెపు నీమోవిచూపి వికవికనవ్వేవు
కూడిముట్టువారి ముట్టుకొన్నవానివలెను
[15–19

ముట్టుసేయు
ముట్టుసేయుచోటనే మూలమూల
సారెసారెఁ
బుట్టి పుట్టి యాబదలఁ బొందువారము
[11–2–19

ముడికాఁడు
వొక్కమాట విన్నంటె వూరివారిపైఁ
జుట్టేవు
మిక్కిలి ముడికాఁడవు మేలురా నీవు
[17–187

ముడికారి
ముడికారి నటలేలెముదితా
ముడి నీ సిరసునఁ గొమ్ముకి యిదెకదరా
[15–72

ముడిగిన మంత్రము
మునికొని వేదముల ముడిగినమంత్రము
కొననాలికలలోఁ గుదురై నిలిచె
[8–10

ముడిచివేయు
వుడివోక వనములో వుప్పైన విరులు నే
ముడిచివేసినంతనే ముట్టరా దాయను
[6–80

అన్నియు నాయందేకంటి విన్నటివాఁడా
నే
మున్నె నా భావములతో ముడిచివేసినది
[9–90

ముడిదీరు
కడుగుట్టు నేఁజేసితే కాఁగిలించుకొంటి
విట్టె
ముడిదీరె నిటమీఁద మొక్కేనిదే
[17–63

ముడియ
అడఁచి దాచివున్నది అందే
బ్రహ్మానందము
విడువరో యీ ముడియ వెలయఁ
జేపట్టరో
[11–180

ముడుపు కొంగునఁగట్టు
ముడుపుకొంగునఁగట్టి మూలమూలల
వదకే
వెడమతినై నేవెర్రుండనైతి [5–19

ముడుపుగట్టు
పువ్వువంటియాస ముడుపుగఁ
గట్టుకొంటిఁగాక
నివ్వటిల్లు బొమ్మముడి నీపైఁబెట్టితినా
[18–868

మునుఁగుడువడు
ముంచిన బంధములలో మునుఁ
గుడువడక తా
నంచల విడఁదన్నుట యెఱుక
[11–3–164

ముత్తెపుఁజిప్పల నీరు
ముత్తెపుఁ జిప్పల నీరు మున్నిటివలె
మండునా
ముత్తెములై బలిసి లోమొనపుఁగాక
[6–139

ముత్యాలకుచ్చులు
గరుడధ్వజమదే ఘంటారము లవే
సౌరిదిముత్యాల కుచ్చులనవే
[8–164

ముదిమాటలు
ముందర వీరీతి ముదమాటలాడితి
యెందఱఁ జెఱపెనో యీకొంపచెఱుపు
[వ. యో. వి. 4–1397

ముదిసితే
దనికుఁడై ఫలమేది ధర్మము సేయుదాఁకా
వనిమాలిముదిసితే పానేనా భవము
[5–262

ముదుర వుంగరము
కడువేగ ముదుర వుంగరమెయంపి మరు
కడివోనిబాగాలఁ గాఁచనేల
[16–2–47

ముదుల
వట్టి యాకతాలుచెప్పి వద్దికిదగ్గరేవిదె
అట్టె వుండరాద అన్నినయ్యాఁగాని
తట్టి ఆతని ముదలతచ్చాన గాఁబోలు నిది
నట్టనడుమనె యేఁటినాటకమె నీవు
[15–242

ముదలకించు
నేరమెల్లఁదీర నేడు నిన్ను ముదల
కించితి
బోరనోవ నీతోను బోవయ్య చాలును
[17–516

మున్నిటి తనమాటలు ముదులకించిరావే
[13–215

ముద్దులదెచ్చు
అనతి మరఁగువాఁడ వన్నిటానీవు
మోసపోక నానాపె ముద్దులదేరాదా
[14–197

ముదుసు
మోహంబెన్నడు ముదుసునయ్యా
దాహంబెన్నడు తలఁగునయ్యా
[16-1–18

ముదుసేది
జవ్వనము మోఁచేదియునరి
ముదుసేసెకాని
తవ్వికట్టుకొనేదేది దాఁచేదేది
[7–87

ముద్దరాలు
వొద్దనె శ్రీవెంకటేశుఁ డొగిఁ గూడు
కొఱఁగమే
ముద్దరాలనేఁడు నీమోహమెంచరాదే
[13–42

మూసిన ముత్యాలవంటి ముద్దరాండ్లము
యీసరిబేసిక్కినీతో నెదురాడఁగలమా
[14–207

ముద్దుగారు
వన్నెల నీ కోపమింతవద్దు నీకు నీయాన
కన్నుల నవ్వుల ముద్దుగారిని బాలుఁడు
[5–57

ముద్దుగునియు
తల్లిదండ్రిగలవాఁడు తప్పులేమైనఁజేసి
తల్లితో ముద్దుగునిసి తప్పించినట్టు
[9–160

ఆడుతాఁబాడుతా నీతో నట్టె
ముద్దు గునుసుతా
వోడక నీదండచేరి వున్నారమయ్యా
[9–101

ముద్దుగునిసొడు
మున్ను యశోదవద్దను ముద్దుగొని
సాడితివి
వన్ని రేవల్లెవీధులఁ బారాడితివి
[8–179

ముద్దుచేయు
మూలఁబడనీకతెచ్చి ముద్దుసేసి కావఁగాను
మేలెరుఁగు బుధులెల్ల మెత్తురువో
నిన్నును [11–32

ముద్దులాఁడు
రారా చిన్నన్నా రారోరి చిన్నవాఁడ
రార ముద్దులాఁడ రారోరి బాలకృష్ణ
[16–2–82

ముద్రకర్తలు
పంచేంద్రియములనేఁ బారఁదోలే వాఁడనా
మంచి నీవుపెట్టినట్టి ముద్రకర్తలు
[8–26

ముద్రమానుసులు
మునుపని విషయముల ముద్ర.
మానుసులఁగా
నునుతిచివి నామీఁద నొకటొకటినే
[6–62

ముద్రమోయు
నేలనే నీముద్ర మోచి నేనేఁటి వాఁడనైనా
పేలరి జగముతోనఁ బెద్దనైతి నిదివో
[9–160

ముద్రలుమోయు
పారవేసిన పుల్లాకుబండికలై మించినట్లు
కోరి నీముద్రలు మోచి కొండగొంటినిదివో
[9–177

ముద్రవెట్టు
పొంచి నీవేడ నేనేడ బుజముల ముద్రవెట్టి
సంచితమై నేసినట్టి సంబంధమేకాక
[10–185

మావంటివారితోడ నూఁటాడువలదని
మోవిమీఁద నెవ్వతైనా ముద్రవెట్టెను
[16–2–32

మునిమాఁపె
మునిమాఁపె పఱతెంచి ముంగిటువలావ
వనులకు మమునొడఁ బఱుచు నీపదుచు
[అ. మ. క. ద్వి. 808

మునివాఁడు
అనుక శ్రీవెంకటేశ అతుమ
నీ వుండఁగాను
మోనాన నీకు మొక్కేటి మునివాఁడనేను
[7–108

మునుకొను
మునుకొని ధ్యానించువారు మును
లెందరైనాఁ గలరట
వినయపు నా మనవి వనవులకు
వేళలెపుడు గలిగీనో
[7–67

మునుకొన్న చూపులకు మొదలైనవునికె
అనిశము కతలెల్ల నాలకించేవునికి
[10–25

మునుకొన్న గామములై ముందర
నుండేవాఁడు
కొనవాలుక మీఁదటి గోవిందుఁడే పో
[10-11

మునుకొన్న ముదములు మోపుల
కొలఁదులు
పెనఁగిన లోభాలు పెనువాములు
[11-11

మునుకొని మనోవేగమునవచ్చె హరి
తేరు
తనరారుకోటి చంద్రప్రభలతో
[9-223

మునుపు వెనక
దాసునిఁగా శ్రీవెంకటేశుఁడు
దయఁజూచెను నను నీ వేళ
మోసములన్నియును దేరెను మునుపు
వెనక యేదో
[8-254

మునుపు వెనుకలు
యెనసినకలలోని దిదియొక్కలోకము
మునుపువెనక లివే మూఁడులోకములు
[10-47

మునుమిడు
మూడుధామంబుల మొనసినిల్చుచును
మూడుగుణంబుల మునుమిడిదాఁటి
[వ. యో. వి. 390

మునుము
యెక్కడఁ బిల (చి?) నా నేమనీ పలికి
మొక్కన మన్నంచు మునుముగను
[8-141

మున్నిటి
మున్నించి శ్రీవెంకటేశ మరిగి
నన్నే నేలితి
మున్నిటి నీ కోరికలు ముంచి నిజమాయెను
[17-67

మున్నిటి తనమాటలు మొదలకించిరావే
అన్నిటా తనసన్నలు అడిగిరావే
[13-215

మున్నిటి జన్మము
పున్నతపు సంపదల నోలలాడేయట్టివాఁడు
మున్నిటి జన్మాన నీకు మొక్కినవాఁడు
హరి
[5-236

మున్నిటి వెనకలు
యిన్నిటా శ్రీవెంకటేశ యిటు
నన్నుఁగూడితివి
మున్నిటి వెనకల యీ ముచ్చటలే
యిఁకను
[17-368

మున్ను పిన్నెలుఁగు
మున్నుపిన్నెలుఁగక ముదితతోఁగూడి
కన్నుగానని రీతిఁ కప్పెను బొరలు
[వ. యో. వి. 2-1133

ముప్పదిరెండువేళలు
పాడేము నేము పరమాత్మ నిన్నును
వేడుక ముప్పదిరెండు వేళాల రాగాలను
[9-178

ముప్పిరి
ముప్పిరిపువ్వులు నీకు ముడుచుకో
నంపెనమ్మ
చెప్పవే యాపెయుఁ దానుఁ జేకొని
మిగిలెనా
[13-55

పిప్పియైన నీ మేని పెక్కులాగు
టటుచూచి
ముప్పిరి గళలంటితే మోసమా యిది
[13-43

ముప్పిరిఁగొను
తప్పక బంధములను తగిలించే కోరికె
ముప్పిరిఁ గొనేటి మోక్షమునకు లేదా
[8-139

ముప్పిరిగొను
అప్పుడు కొంకణుఁ డంతరంగమున
ముప్పిరిగొను మోదమున వెఱగంది
[ప. యో. వి. 2–776

ముప్పిరివడ్డి
అప్పుదనమీఁద మోచి అదె
యెన్నాళ్లవుండే
ముప్పిరివడ్డి వారక మూలనుండినాఁ బోదు
[5–330

ముమ్మఱుఁబలుకు
మాఱాగకు చేకొను ము
మ్మఱుఁబలికినను ఱాలుమానుగ గృష్ణా
[రేఫ. ఱ. 101

ముయి
పోసపోనివారయితె ముయికిమయి నేతురు
వాసిమానావతులనె వంచుకొంటేఁ జెల్లునా
[14–270

మొక్కలాన ముయికిని ముయివంటిది
వలపు
యిక్కడనే కానవచ్చె నేమినేతురా
[14–163

ముయికిము
వుంచపు గోరితాఁకులె వుంకువ బొమ్ములు
ముంచిన వలుసోఁకులె ముయికిముయి
యెంచగ శ్రీవెంకటేశ యిందిర
కూటములు
కంచపుఁ బెండ్లిమాకు కలిగెఁగా నేడు
[15–129

ముయిముచ్చటు
ముట్టితేనే ముయిముచ్చటలూ
అట్టునేయనా నాఅడిదానవా
[15–208

ముయ్యంచు చంచలము
అయ్యో నా నేరమికే అట్టె యేమనివగతు
ముయ్యంచు చంచలాన మోసపోతిఁగాక
[8–39

ముయ్యంచు మనసు
అయ్యోపోయం బ్రాయముఁ గాలము
ముయ్యంచు మనసున నే మోహమతినైతి
[5–121

ముయ్యఁజూచు
పయ్యెదచెరఁగు జారఁ బచ్చి
నేఁతలిన్నియును
ముయ్యఁజూచీ నిటువంటి
మోహమెందుగలదా
[12–327

ముయ్యకమూయు
తొయ్యవి భారపుఁ దురు మమరె
ముయ్యకమూసిన మురిపమున
[4–148

ముయ్యాడువాకు
ముప్పిరిగొన్నసతులు ముయ్యాడు
వా రున్నారు
తప్పులు నిన్నుఁ బట్టేటిదానను నే
బ్రియమా
[14–220

మురికిడొక్క
యెంచి నూరేండ్లమీఁద యెప్పుడో
మరణము
ముంచి యిట్టే మోచినదె మురికిడొక్క
[8–86

మురిపేనఁగాచు
మురిపేనకరిఁగాచి మొసలి దుంచినవాఁడు
అరుదైన ప్రతాపపు ఆదినారాయణుఁడు
[9–234

మురియఁగొట్టు
మూడువర్ణంబుల ముదమారనొసఁగి
మూడు తాపంబుల మురియఁగొట్టుచును
[వ. యో. వి. 392

ముట్టుఁబాలమంతు
వెట్టివారిఁ తెలుపుట వేవేలు సుకృతము
ముట్టుఁ బాలమంకేకాని ముందుగాన
దైవమా [8–37

వెట్టిదెలిసి మరియు వేఁదురు
దవ్వేము నేము
ముట్టుఁబాలమంకువాఁడ మూలమా శరణు
[8-177

ములములమూఁగు
ముఃముల మూఁగుచు మొనయ
కొక్కెరలఁ
గెరలంగఁ జేయుచుఁ గ్రీడఁగరంగు
[చక్ర. మం. 31

ములుచు
చేయి నాపై వేయబోతే శ్రీవెంకటపతికి
యీయెడ గైదండ యిచ్చేవిది మేలే
పాయక శ్రీవెంకటపతియే నన్నునుఁగూడె
చాయ యెఱగనియట్టి సతియెపో ములుచు
[17-174

ములుచేఁగ
కలికి నీ కన్నులు కడుసోగలు
మొలక. చన్నులె ములుచేఁగలు
[13-155

మువ్వంక
మువ్వంక వేదములను ముద్దు
మాఁటలాడనేర్చె
యెవ్వరుఁ గొంతనేర్ప నేఁటికే వీనికి
[7-153

నవ్వుచు నీ శరణాగతి నమ్మిన
మువ్వంక శుకాదిమునులే కాక
[9-264

మువ్వంకఁ గర్మాలు
అవ్వలి దేహభోగములట్టే కర్మములౌను
మువ్వంకఁ గర్మాలు లోకములై
చెందును
[7-112

మువ్వంక వలపులు
నివ్వెరదై వున్నాఁడవు నే మెంతపిలిచినా
మువ్వంకవలపులు ముంచకుండీనా
[15-200

మువ్వరజాము
అగపడ్డందుకు మేని అడియాలములు గురి
మొగమేది రమ్మనవే మువ్వర
జామెక్కెను [14-64

ముసగనలు
కొసరకు యాతఁడె గొబ్బునఁగూడినదాక
ముసగసల యాకతముల మీలోన
[15-260

ముసిపితోడగు
పసిగొని యింద్రియాల బంటై వుండు
నొకవేళ
ముసిపితోడై వానకు మొక్కవేళ
[6-97

ముసిపి నరుఁడు
పొసఁగ మానుగ నన్ను బుట్టించితేఁ
బొగదేవా
ముసిపినరుఁ జేయఁగా మొరయాదేఁగాక
[6-135

ముసిపు
కుంటెనలు విసుపై కోరికలు ముసిపై
అంటఁగాక వున్నదాననా వెట్టనేఁటికే
[15-109

ముసిమిచెప్పు
కసరి సవతులు మొగాలు ముడుచు
కొన్నాను
ముసిమిచెప్పి నవ్వించి మొక్కుదునేను
[18-377

ముసిముసినవ్వులు
కొసరి నివ్వింతలోనె కోపగించేనా
ముసిముసి నవ్వులెల్లా ముచ్చటలె కావా
[17-529

ముసుఁగుపాలుసేయు
వాలి తిరుగునట్టి దైత్యవరుల
మోహవతులనెల్ల
మూలమూలఁ ద్రోసె ముసుఁగుపాలు
సేసె సీతఁడు [11-3-112

మూఁకగట్టు
సతులెల్లా మూఁకగట్టి సంగడి
నిలుచుండగా
సతమై కరఁగవద్దా సారెకు నీవు
[16-2-85

మూఁకగమికాఁడు
మూఁకగమికాఁడ నేను మొక్కెఁద
శ్రీవెంకటేశ
యేఁకటారఁ గడపేవా నెంచుకో
మాపొఁజు
[6-64

మూఁకలు మూఁకలుగట్టు
మునరికోనేటిదండ మూఁకలు
మూఁకలుగట్టి
విసిగి ప్రాణులు విన్నవించేరు గానవే
[11-83

మూఁకొను
వొప్పుగా నందరి పూర్పు లొక్కటైనందుకు గురి
కప్పురమదే కాక కస్తూరిగా మూఁకొనరా
[7-233

మూఁడేమాటలు
మూఁడేమాటలు మూఁడుమూండ్లు
తొమ్మిది
వేఁడుకొని చదువరో వేదాంతరహస్యము
[6-233

మూఁతిగిరుపు
మోవమూఁతి గిరిపితే మూఁడు
లోకాలు నిలిచె
మోవిఁబార నవ్వితేనే ముగిసే రసురలు
[6-156

మూఁపులు మూడగు
బొదలుచువచ్చి మూఁపులు మూడగాఁగ
నదె పిల్చెదరు మాటలాడవే తండ్రి
[వ. యో. వి. 3-202

మూకొను
సారెకుఁ బువ్వులబంతి సరసుఁడు
మూకొనఁగ
చేరి నతియాలమెచ్చెఁ జెప్పరమ్మ
[18-529

మూపునఁ గట్టినచద్ది
యేపున నానవిడిచి యేరువడి వుండేను
మూపునఁ గట్టిన చద్దై మోఁపించును
[7-6

మూపులు మూఁడు అగు
యెవ్వరైనాపెను నేఁడిటు పేరుకొంటెఁ
జాలు
అవ్వల మూపులు మూఁడు అవుదువు నీవు
[17-417

మూరటు బారటు
తోరణములేదో వెల్లా
మూఁరట బారట ముంచిన లతల
[11-3-53

మూరుకొను
తొలుత నే వలచిన తొయ్యలినేని
మలసి నిన్నుఁగాదని మారుకొనవచ్చునా
[13-178

మూలనిధానము
మూల నిధానముగని ముందుగానఁ
దొకయోగి
నేల దలకిందుసేసి నిక్కినొకయోగి
[6-125

మూలమూలచొచ్చు
యేలమి శ్రీవెంకటేశుఁ దేవుమీర
జొచ్చితేమ
ములిగి దైత్యసతులు మూలమూల
చొచ్చిరి
[8-92

మూవంకఁ దమకము
కావిరిలో నీవెంకకఁ కదేరఁజూచినాను
మూవంకఁ దమకమే ముంచీనాను
[17-573

మూవంకలు
శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదఁ జెలఁగి
నాతఁడికఁడే
మూవంకల మముఁగాచె మొక్కితి
మాతనికి [10-47

మూవంకలుమెట్టు
కైవసముగాఁగాని కరగి మెచ్చితిఁగాని
మూవంకలు మెట్టితేనె మొక్కలినేను
[15-3

మూవంకవీఁగు
నీ వింక యలుగుదురా నివ్వెరగుతో
నుందురా
మూవంక వీఁగీవాఁడె మొక్కుదువో
యంటాను [13-224

మూవరుస
మూవరుస నిత్యులును ముక్తులును
గొలువఁగా
యీవలనేఁగివచ్చి నిందిరానాధుఁడు
[10-31

మూశినముత్తెము
కేశవ నారాయణ కృష్ణా గోవింద
ముకుంద
మూశిన ముత్తెమువలె మొక్కేము నీకు
[7-131

మూసినగర్భము
ఆసలి వెఱఁగము అలమట లెఱఁగము
మూసినగర్భమే మును సుఖము
[7-231

మూసినదే కీలు
వేసరితేనేలేదు విచారించితేఁ గద్దు
మూసినదే కీలు మంచి వివేకులకు
[9-239

మూసిన ముత్తెము
దాసితోఁ బెండ్లాడేవాఁడు వట్టి తరితీపులేల
మూసిన ముత్తెమైవా మోముచూచుఁగాక
[18-455

మూసిన ముత్తెమువలె ముంగిట
నిలుచున్నదీ
ఆసపడ్డచెలితో మాటాడవయ్యా
[18-298

మూసిన ముత్యము
మూసిన ముత్యమువలె ముంగిటికి
వచ్చితివి
యీసులు నీతోనేల యింకానేడ సుద్దులు
[17-75

మూపినమేను
పుట్టినచోటంటినా ఆది భూతములనెలవు
నెట్టున మూసినమేను నిఖిల హేయ
మయము
[10-41

మె

మెంగ
ఏల పురుఁడువెట్టుక యింతసేసేవు నన్ను
మేలిమివాఁడవు నీవు మెంగ దాననేను
[13-93

మెంగతనము
అంగళ్ళముంగిళ్ళ వల్లారు ముద్దుమాసేవు
మెంగతనాలు నీసొమ్ము మేలుగా నీవు
[14-162

మెచ్చు మెచ్చకుంటే మాను
మెచ్చు మెచ్చకుంటే మాను మించి నే నాడకమాన
అచ్చపు నీ సూత్రధారి నవధారుదేవ
[5-150

మెట్టిన సంసారము
మెట్టిన సంసారము మెదిగినపాటే చాలు
తొట్టి కన్నవారినెల్ల దూర నోపమిందుకు
[8-7

మెట్టిపట్టుకొను
యెట్టుండినా నీవే నన్ను వీడేరించు కొంత గాక
మెట్టి పట్టుకొని నిన్ను మెప్పించఁగలనా
[18-30

మెట్టుకొను
మెట్టుకొని నీవు నా మెఱుఁగుఁ బయ్యెద చెఱఁగు
పట్టేవు నీకు నీ పరిణామమా
[4-38

మెట్లేయు
మెలఁగి పరశురాము మెట్లేసిన బాణము
తళతళ మెరసేని తలరోయ సురలు
[10-283

మెడగట్టు
మేనవాఁడ వటుగాన మెడ గొనిపించె
తానె అలమేలుమంగ తమకమేలా
[13-202

మెడగుదియ
కొసరి కర్మపు మెడగుదియ మోఁచితిని
పమరమువంటివాఁడఁ బాలించవే
[40-227

మెడచుట్టు
మేరతో పంచేంద్రియములు మెడచుట్టక పోవు
మేరీతుల సంసారము గెలువఁగ నెదురు బడిని బలిమి (ని) కనేదయ్యా
[9-206

మెడదేవళ్లయెత్తు
హత్తి తన్నొలకపోఁగా నంతరియెడ దేవళ్ళ
యెత్తి పాదాలందుఁ జూపె నితఁడు విట్ఠలుఁడు
[6-217

మెడఁబూను
వేళతో నిద్దిరించుచు విరక్తునివలె నుండు
మేలుకొన్నవేళ నన్నిమెడఁ బూనును
[8-77

మెడఁబెట్టు
కనకాంబరముగట్టి కౌస్తుభము మెడఁబెట్టి
వెను వెంట శ్రీపతి సేవించుచుండగా
[9-234

మెడలఁ బాగలువేయు
గోవిందుఁడు దాడివచ్చె గునుకుచుఁ బారరో
కావుమని మెడలఁ బాగలువేయరో
[7-11

మెడవట్టినూకు
ఉడుగనియ్యని మోహముబ్బి పరమార్థములు
మెడవట్టినూకె నేమిటికింక నెఱుక
[11-3-115

మెఱకు
మెరమీర దాని నీతో మెఱకేలఁ నిన్ను
గారవించగా యాడోకతలేల
[17-60

మెత్తులువేయు
అందపు నీమోవి తేనెలానియనియెవ్వతో
అందుపెఁ గెంపులు నించెనదె చూడుమా
పొందులన దెవ్వరికి పొరని నీవయ్యకుండా
కందువమెత్తులుదేయుగతి నువ్వే విభుడా
[15-135

మెరమెరలు
రేకేపో రిచ్చలెల్లా నీ
మేలే మేలేపో మెరమెరలు
[4-110

మెరయు
చనవే మెరతుఁగాని సాధింవనోవ
[14-8

మెరుఁగువెట్టు
అద్దము మెరుఁగు వెట్టినవి గోర
నంటితేను
గద్దించేవిది యేమే కలికి [15-43

మెఱమెచ్చులు
తతి నామాపు వీగుండె తమిఁగరఁగించఁ
జొమ్మి
మెఱమెచ్చులకు మితిమీరళ వున్న
దానను [18-11

మెలుపు
వెలయఁగ విరహపువేళ వాఁడెక్కుఁ
గాళ
మెలపువఁగదిసితే మెత్తవేకాదా
[7-56

మెలుపులేని చిచ్చు
మెలపులేని చిచ్చు మీఁద మిక్కిలిగొంత
నిలుపులేదు పట్టి నిలువఁగరాదు
[11-3-40

మెత్తిని
మేలే జాణవౌదువు మెత్తివే నిన్ను
[13-207

మే

మేకు
ఏల బుద్దులు చెప్పేరే యింతలో వాకు
మేలిమి విభునితోడ మేకులేలే
[14-3

మగువల మేకులకు మట్టుపడే వారెకాక
జగములోఁ గాదనేటి జాణలెవ్వరు
[17-16

నేసెటి నీ మేకులకు నెలవుల నవ్వులకు
ఆసపడ్డవారము మా కలకేఁటికి
[17-43

జక్కవపులుగులు నీ చన్నులకు నోడినాను
పెక్కు దేశములనెల్లాఁ బేరుపడెఁగా
నిక్కి తుమ్మిదలు నీ నెరుల కెనరాకున్నా
మిక్కిలి మొరసెన నేమేకులై నాఁ గగ్గెఁగా
[18-130

మేటియైన విభునితో మేకులుచూపకువే
తేటవయసుల పూవుఁ దీగెవు నీవు
[13-103

మేకులుజేయు
మెండు తుమ్మెదలతో మేకులుజేయు
పుండరీకములన పూఁబోణలైవో
[అ. మ. క. 6237

మేకులునేయు
మెచ్చినట్టివాఁడవు మేకులు నేసినేసి
యిచ్చగించి కలయగ నింతనేరవా
[17-111

యీమేర శ్రీవెంకటేశ యిద్దరి మమ్ముఁ
గూడితి
కామించి మేకులునేయఁ గలిగెఁగా నీకు
[17-482

మేకునేయు
మేనవారి పిన్నదాని మేకుపేసి
యింటిలోనఁ
దోసుకొంటి వెఱఁగవా దుండగీఁడ
[12-284

వెన్నెలలు షేఁడనుచు విసీరించుకొనె నాపై
కన్నుల నవ్వులు చల్లి కాఁకరేఁచేను
పన్నిపురిసిన యందుపై నుదుకు చల్లినట్లు
యెన్నమాతో మేకునేనే ఏఁళ నేలనయ్య
[15-33

అచ్చపు శ్రీవెంకటేశ అన్నిటాను
విన్నుఁగూడి
మెచ్చినదె మేలాయ మేకుపేయవలెనా
[17–159

మేకొను
సాకిరి చంకదుద్దు శరణార్తి రెండునేల
మేకొని యీమాటవింటె మెత్తురా
విన్నను
[10–203

మెఱసి కూచుండగానె మేకొనుకూటములు
[14–211

మేఘపు పుష్పాలు
మేకొని విపే నిండు మేఘవర్ణుఁడవు గాన
నీకు మేఘపు పుష్పాలే వన్నీరుకాపు
[7–46

మేఘముల వికారములు
భావించి మాధవుపై లేనితలఁపులు
మేఘముల వికారములు
శ్రీవెంకటపతి కరుణకలిగితే జీవుల
కివియే వినోదములు
[7–1

మేటాన మేట్లు
మాటులేవి మాటుదెచ్చి మరఁగు
వెట్టుకవట్టె
మేటావ మేట్లవలె మెరవేము
[11–3–7

మేడలకు మాడుగులు
మిగుల నున్నతములగు మేడలను
మాడుగులు
మితిలేని దివ్యతవనులున్న గృహములను
వొగినొరఁగు పెరుమాళ్ళ వునికిపట్టయి
వెలయు
దిగువ తిరుపతి గడవఁగాను
[5–130

మేడెపు వలపు - మెత్తని పరపు
మేడెపు వలపిదివో మెత్తని పరపిదివో
వాడిక నీమేలు నాపై వంచవయ్యా
[17–136

మేడెపు వరములు
యీడనె మాబోంట్లకు విరవై కోనేటిదండ
మేడెపు వరములెల్ల మెచ్చి యిచ్చినట్లు
[11–41

మేడెపు సంసారము
మేడెపు సంసారములో మించిన
నిద్ర తెలుపు
వేఁకల బంధువుఁడు శ్రీ వేంకటేశుఁడే
[8–140

మేడెము
తగులనాడినవాఁడు తప్పు దిద్దుకొననేలే
నిగిడి మేడెము చొచ్చి నేఁ గావవీనా
[14–2

మేదకపు కొయ్య
వాదు నీతోఁబెట్టుకొంటే వాదవారిపైఁ
బెట్టేవు
మేదకపు కొయ్యవవుదు మేలురా నీవు.
[17–187

మేదరింటి లంజ
మేదరింటి లంజవోయి మేదినీశుఁ
దగులఁగ
గోదిలికు లిటలెల్లఁ గుల్లిపయట్టు
[11–2–31

మేనపడుచు
నయావఁ బందెమువేసి నడుమ
మేనపడుచు
ప్రియవది విన్ను విట్టె పెండ్లాడెను
[13–177

మేనవాఁడు
మన్నించి నన్నునిట్టె మరఁదల రమ్మనేవు
యెన్నటి మేనవాఁడవేరా నీవు
[16–2–99

పూని పిలువఁగ నొల్లక పోయిన
మేనవాఁడ ననీ మేలే
[16-2-113

మేనవాఁడ వటుగాన వెండగట్టు కొనిపించె
తానె అలమేలుమంగ తమక మేల
[13-202

మేనవారి పడుచు
సోయగమై తనమోము చూచినట్టి మోహించి
పాయకుండ మేనవారి పడుచనా నేను
[16-2-89

మేనవావి
నారాయణుఁడు భువివరుఁడు దాఁ గాఁగానే
మేరఁ బాండవు లెచ్చిరి మేనవావిని
[8-258

మేలుమేలు యిదియేమి మేనవావిబలువా
యీలీల నన్నుఁగూడె నింతేవాలు
[15-105

మేఁటి నన్నుమెచ్చఁబోయి మేనవావి చుట్టుకొంటే
మేఁటవెట్టి దమకము యేమిసేతురా
[17-455

మేనిపచ్చి
యెవ్వతో కాఁగిటి నీ యీ మేనిపచ్చి చూచి
యివ్వల నీకాఁగిలి నీకెక్కె నిపుడు
[15-77

మేనువత్తివలె అగు
వాడు మోవిపంచుకొనె వత్తివలె నాయమేను
చూడరాదా అపె చిక్కె చుణుకనెమనసు
[13-106

మేయికొను
పాపకర్మునిఁదెచ్చి పరమియ్యఁదలఁచిన
మేపులకేపోక మేయికొనీనా
[5-194

మేరమీరు
చేరి బ్రహ్మాదులెల్లను సేవలుసేయఁగాను
మేరమీరిన శిరుల మేడలోనున్నాఁడు
[7-121

మేఁకములాడు
మేఁకములాడీ వద్దంటే మిక్కిలి గొల్లెతలతో
అలకించి వినవమ్మ యశోదమ్మా
[10-161

మేలుకట్టు
మించు నానామేఘముల మేలుకట్లతేరు
చంచుల నక్షత్రాల కుచ్చులతేరు
[7-5

మేలుకుమేలు
చేకొని శ్రీవెంకటేశ జిగినన్నుఁ గూడితివి
యాకడ మేలుకుమేలు వెంతేసి కాఁగలదో
[14-32

మేలుబంతి
నేరుచుకొంటివే మేలు నేఁడే యింతేసి
మేరమీరి సేసినదే మేలు బంతిగాదా
[13-191

మేలులేదు తీలులేదు
మేలులేదు తీలులేదు మించీనిదే హరిమాయ
కాలమందే హరిఁగంటి కైవల్యమొకటే
[6-78

మేలొకటి తీలొకటి
చుట్టి వరిగురుమతో జొన్నగింజ
నరిమూఁగు
తెట్టెలై మేలొకటికి తీలొకటికాయ
[8-14

మేసులు
మేసుల శ్రీవెంకటేశ మీదన్యమే
వుండఁగా
వానిఁ బరులఁ గొలవనే వడిఁగోరి జీవుఁడు
[6-103

మేసుల నీ లాంఛనాలు మించి నన్ను
దూషించె
సాసించి శత్రువును సంహరింపవే
[11-159

మై

మైలసంత
ముచ్చిక కర్మమనేటి మైల సంతలలోన
వెచ్చపు కర్మధనము విలువచేసి
[5-178

మొ

మొకదాకిరి
చిన్నకన్న సుద్దులెల్లా చెల్లఁ రిసేనేనంటే
కన్నుల జంకించి చూచి కాఁటాళించేవు
అన్నీ నీమొకదాకిరి నాతుమలో పెట్టుకొంటే
ఉన్ని వెలఁదుల నాకు చిరునవ్వయి మించెను
[111-21

కపట మెఱఁగనా కతలు చెప్పితిఁగాక
నెపమున వావులు నే నీకుఁ జెప్పేనా
కపురు మొకదాకిరి గడించ నీకువచ్చునా
యిపుడిట్టే నీకు దాయెన పెట్టేనా
[17-577

మొకబంగము
వక్కన మీ లోన మొకబంగాలు
వాసినదాకా
వెక్కసపు పీ వఱఁగు వినవలెగా
[17-483

మొకమజ్జనము
కనుదెరవు నాతండ్రి కమలాప్తుఁ
డుదయించె
వనిత మొకమజ్జనము వడిఁ దెచ్చెను
[9-254

మొకమాయకాఁడు
ముచ్చుల నీ విటువంటి మొకమాయ
కాఁడనేత
యిచ్చలోన నేము తొల్లె యెరగమైతిమిరా
[17-18

మొకమిచ్చులు
వొకటొకటికి నీవు వొరపెటి దానవు
మొక మిచ్చులాడనే మొరలె యాతనివి
[17-5

మొకమోడించు
గద్దరి శ్రీవెంకటేశ గబ్బినైన నన్నుఁ
జూడు
ముద్దుమోము యిచ్చి కూడి మొక
మోడిచితివి
[17-338

మొకమోడు
నాకు మొకమోడి యూకెవనుపేల
దాఁచేవు
జోకతోడ మాటలాడి సోదించరాదా
[18-373

వొకపనివాఁడనై పూని ముద్రధారినైతి
మొకమోడి యిందుకే గోమువనేలు
నన్నును [6-2

మొక్కపోవు

తెగి మురాసురుజాడ తెలియఁగా వరకుఁను
మొగిసి పోటుకుఁబోయి మొక్కబోయినా
[7–74

మొక్కలము

మొక్కలము విడిచి నే ముచ్చట లాడుకోఁగాను
వెక్కసపు వెంగెమని వేరెతలఁచేవూ
[17–423

మునుపుఁ జెప్పంపకున్నా మొక్కలాన విచ్చేవచ్చి
చనవు చేకొనుచే చాలదా మాకు
[17–197

దక్కె నీకుఁ బంతము తగిలినప్పుడె నేము
మొక్కోతి మిట్టి నీతో మొక్కలము లొల్లము
[13–61

మొక్కలాన నీకుదక్కి మోసపోయి వున్న నన్ను
తొక్కేవు నాకాలు వట్టి దూరవ్వటి వలెనా
[17–384

మొక్కలాడు

మున్నాడి యొక్కరొక్కరు మొక్కలాదే రవ్వటిని
కన్నచో గోళ్లదాఁకినే కడువాఁడి పొద్దు
[14–176

మొక్కవీఁడు

మూందువెవళ లెంచని మొక్కవీఁడాతను
[14–159

మొక్కశీఁడు

మోవిచూపే గమ్మటి మొక్కశీఁడువీఁడు
దేవుఁడుగదవే వీఁడు తీపులరేఁచీని
[17–162

మొగచాటు

ముంచుకొంటే వలపులు మొగచాటవును
మంచముపై జాగరాలు మరి యేలయ్యా
[17–64

విడువక వవ్వితేను మొగచాటగును
[13–31

చిగురు చిత్తముతోనె విన్ను నంటఁగాను
మొగచాటైరతులెల్ల మొనమాచెఁగా
[17–48

వొక్కమాఁటె సారెసారె నొట్టుకొని చవిగొంటే
మొక్కలానఁ బంచరాద మొగచాటుగాదా
[13–241

చక్కెర యేదుగానైతే చవి మొగచాటు గాదా
వొక్కమారే యింతగద్దా వూరకుండ వయ్యా
[13–108

మొగచాటు లేదాయె ముచ్చటలెల్లఁ దీరె
సొగసి నీవు మొగము చూడఁగాను
[17–129

దగ్గరితె దవ్వులనుంటెఁ జవి
[15–1

మొగదాకిరి

మేలములాడఁగఁబోతే మీఁదఁ జెయి వేయవలె
నాలి మొగదాకిరైతే నాయంత నే మందవలె
[13–5

మొగమాయకాఁడు

ఎంత మొగమాయకాఁడవే ముందు నిన్ను
వంతము నెరవబోయి పైకొంటె నేను
[17–63

ఎంత మొగమాయకాఁడో యేమోకాని
యింతులార వెరగైతి మీఁకనేమోకాని
[15–147

మొగమిచ్చ
విగువుఁ గొనగోళ్ళను బిరుదులే
తొలఁకిని
మొగమిచ్చకుఁ జేతులు మొక్కఁగాని
[13-88

మొగమిచ్చలాఁడి
మొగమిచ్చలాఁడిగాన మోహములు
చల్లీని
జిగి నిన్నెంత మీఁటినాఁ జెల్లునయ్య
ఆపెకు [18-487

మొగమిచ్చలు
మొగమిచ్చలు నెరప ముసిముసి
నవ్వులు నవ్వ
తగవులఁ బెట్ట నీకు తతివచ్చేనే
[17-522

మొగమొగాలు
తగవేల నీ మంచితనానకే మెచ్చుకొంటా
మొగమొగాలెదుట నే మొక్కుకొంటఁగాక
[17-369

మొగమెఱక
అందులో మొగమెఱకై యున్నవాని
ముందర నిలిచి నెమ్మోము వీక్షించి
[వ. యో. వి. 4-1271

మొగమాటకాఁడు
మొగమాటకాఁడు మోనాన నుండక
పెగడి ఆ వేఁటికి బెట్టినె
[15-254

మొగమోటలు
తగిలేరు పొగిలేరు దైన్యమే చూపేరు
మొగమాటలను నేను మోసపోవ నోపను
[8-220

మొగమోడు
కమ్మటి నిచ్చకమ్ములు నెరపుడు
కైవసము గావలె ననుచు
వుమ్మడి నీ గుణాలు వొగడుదు వూరక
మొగమోడుదు వనుచు
[7-62

దక్కఁగొన మాలోని తన భోగములాల
మొక్కితిమి మాకుఁ గొంత మొగమోడరో
[6-40

మొగసాల వాకిలి
మెఱవెట్టెదము మీకు మొగసాల వాకిటను
మఱఁగు చొచ్చితి మీకు మము గావరో
[5-331

మొగసిరిరక్ష
సిరిమగఁడే మొగసిరి రక్ష
మరుగురుఁడే మా మర్మపు రక్ష
[10-54

మొగుడ
తరుణి కుచములను తామర మొగుడలు
విరిపేనోయని వెరపునను
[4-17

మొత్తమి
యెత్తిన మీఁదను దనకె మేనుఁ
బ్రాయమును
మొత్తమి నా కిఁకమీఁద మోనమెచాలు
[15-61

మొత్తిమోఁదు
తుత్తుమురుగ దైత్యుల దనుజుల నవి
మొత్తిమీఁది చలమునఁ జెలఁగి
[11-3-78

మొదలవెనక మొక్కు
పొదలి శ్రీవెంకటేశ పొంది నీ కరుణచేత
మొదల వెనక నీకే మొక్కేమయ్యా
[9-257

మొదలారి
నీవెకా చెప్పఁ జూప నీవె నీవెకా
శ్రీవిభు ప్రతినిధివి నేన మొదలారి
[5-158

మొదలివేల్పు
మొదలివేల్పు మా మొఱ యాలించవె
యెదుటఁగావు మము నిదివో దేవా
[10-36

మొదలెంచు
పట్టి మొదలెంచితేను బ్రహ్మఁ గన్న
తండ్రితఁడు
ముట్టున వింతటివారు మరి వేరి
[8–102

మొనగోరివాఁత
మోఁత నీటిలోని యీఁత
మూఁపునఁ బుట్టిన మేఁత
మూఁతిమీఁది కత్తికోఁత మొనగోరివాఁత
[12–274

మొనగోరు
గునిసి మమ్మిద్దరినిఁ గూరిచితి వాపె నీపై
మొనగోరు మోపినదె మొదలాయెనా
[15–268

మొనగోరూఁదు
అక్కున శ్రీవెంకటేశు అలమేల్మంగను
నేను
మొక్కితిఁగాక రతుల మొనగోరూఁదితినా
[18–386

మొనచూపు
మొనచూపవలసితే ముంచి నీకు నెదిరించి
చెనకెటి వారిపై నే చేఁతసేయరాదా
[17–461

మోహాంధకారముపై మొనచూపేనని
పోయి
సాహసములేకనే జడిసితిని
[8–265

వగఁబాటులైన జనన మరణములేల
ముగురు వేల్పులదండ మొనచూపరాదా
[7–181

మొనచేసుకొను
యింతనేవే దయగలవాఁడవు
యెప్పుడు నే నిర్దయుఁడను
చెంతల నన్నొక మొనసేసుక నాచేఁత
లెంచనేలా అయ్యా
[7–280

మొనపు
మొనపి సిగ్గులను మొగ్గులు వెట్టీ
చెనకేటి చెక్కు చేతలను
[14–10

మొనయు
చనవులకు గుఱి మిగుల సవిగెలు
మెరయుటలు
మొనయ పొందులకు గుఱి మొగమోటలే
[13–35

మొనవాఁడి
కొలచిన వారికి కొంగు పైఁడి
ములిగినవారికి మొనవాఁడి
[7–197

ముప్పెఁజేయు
వదినెవ్వతో నిన్ను వాకట్టుగట్టుక యింత
ముడిపెట్టి విడిచి ముప్పెఁ జేసెఁగాక
[17–563

మొయిలచ్చన
మెచ్చితే వెంకటేశ మొయిలచ్చన
చూపె నాపె
యెచ్చి లోలోనే కూడితి రిద్దరూను జాణవే
[13–109

మొయిలులేని వానజల్లు
లలిమీరి యన్యోన్య విలాసములు
భోగములు
వలవని మొయిలులేని వానజల్లు
[6–203

మొరఁగులాడు
అక్కరతో నాతఁడె ఆదరించి నన్నుఁ
గూడె
మొక్కనై తినంటా నేల మొరఁగు లాదేరే
[17–314

మొరపెట్టు
కాలముసు వీటఁబోయె కర్మమును
దెగదాయ
మూలనుండి యెవ్వరికి మొరపెట్టేను
[9–34

మొరవంక
ముద్దుల వ్రేళ్ళతోడ మొరవంక
యుంగరాల
నిద్దపుం జేతుల పైఁడి బొద్దులతోడ
[4-1

మొఱపెటు
యీ రీతి శ్రీవెంకటేశ యెదలో
నీ వుండఁగాను
బీరాన నీకే మొఱపెట్టు నొకవేళ
[6-97

మొలచు
మొలచి నాలుగు యుగముల రాజులు
ఘనులు
కలకాలము గొని కడగన్న మందు
[5-140

మొలపూసలు
చుక్కలు మొలపూసలు సూర్య
చంద్రులు కన్నులు
దిక్కులు చేతు లెండలు దివ్యాయుధాలు
[7-9

చుక్కలు మొలపూసలు సుద్దులవాడి
రోమాలు
వుక్కుమీరెఁ జూడరమ్మ వుగ్ర
హనుమంతుఁడు
[10-85

మొలవఁగఁబెట్టు
మునుపేయిజగమెల్లా నీవు
మొలవఁగఁ బెట్టినవి
వెనుకొని నేను నీవాఁడనే యని
విన్నవించనేల
[10-105

మొల్లపూఁచినరీతి
సేవించి మొల్లపూఁచినరీతి మేని
తీవలు గరుపార ధృతిభీతు లగుచు
[వ. యో. వి. 2-1747

మొల్లమి
మొల్లమి నీ విటబుద్ధి మునుపనె కలిగితె
వొల్లనె దొంతనాన నుండవచ్చుఁగా
[14-251

మో

మోఁచు
వున్నతి తోడుత నిన్ను మోఁచుటకు
వున్నారు గరుడుఁడు శేషుఁడు నీకు
అన్నిటాను నీ కౌఁగిటి లోపల నలరీ
నలమేల్మంగ
[7-67

మోఁచివచ్చు
రేఁచిన జనన మరణములు రెంటికిదీనేసి
మోఁచి వచ్చితే విజ్ఞానమెరఁగఁగ
మొదలికిఁ గొనకును
యెదయేదయ్యా [9-206

మోఁటు
ఏఁటికి దగ్గరేవయ్యా యిదేమినీవు
మోఁటునందానఁ జన్ను మొనలుదాఁకీనె
[14-194

మోఁపుల కొలఁది
మునుల జడలవిగో మోఁపుల కొలఁదులు
యిన చంద్రాదుల నెక్కువ గెలిచెను
[10-36

మోకదాకు
మంకువాననేదుఁగాని మనసు
మోకదాకిరి (?)
కొంకక యేమి సేసినాఁ గోపగించనమ్మా
[18-312

మోకాలు ఇచ్చలజూచు
చరి వేసుకొంటా నే నీ చెక్కునొక్కఁగాఁ
జూచి
సారెఁదమ మోకాలిచ్చల జూచేరు
[17-124

మోకాళ్ళబంటి
వేడుకవాల మాకాళవీధితోఁ బెనచినాఁడు
యేడు జలధులు చేసె నిదె మోకాళ్ళబంటి
[7-116

మోక్షమరచేతిది
మక్కువ భాగవతాభిమానము గలవారి
కక్కరలేని మోక్ష మరచేతిది
[9-106

మోచిదించు
మనుపనె భూమిదన్ను మోచి
దించకుంటే మేలు
వెనుకొన్న కోపము విడిచితే మేలు
[9-158

మోచివచ్చు
హెచ్చి మోచివచ్చితేను యెక్కడి
గొడపయందు
యిచ్చట నిశ్చలబుద్ధి యెందూఁనే గానదు
[8-168

మోటుపెట్టు
మాటకు మోటాడఁబోతే మరియెన్నైనా
గలవు
మోటుపెట్టి నేము నీకు మొక్కేదే మేలు
[14-91

మోదరలాడు
మొత్తి మోదరలాడి మొనసి గుండెలకు
నెత్తుర దిగఁదన్ని నీపెల్లఁ జెఱచి
[వ. యా. వి. 6-289

మోన
వే విన్నుఁ గోవగించితే నీవు నివ్వితి
వందుకు
మోవాన నంతలోననే మొక్కేనిదే
[17-63

ఆన వెట్టుకోఁగాని అన్నిటా జాణను నేను
మోవాన నీ పాదాలు మొక్కే యందురు
[17-47

మోనము [= మౌనము]
మోనాన నుందానవేమే మునివైతివా
మేనులు సోఁకిన మందెమేళమైనలేదా
[17-254

మొగమాటకాఁడు మోనాన నుండక
బెగడి ఆనేఁటికి బెట్టీనే
[15-254

పూని నిన్ను నుతియించి భోగియాయ
నొకఁడు
మోనమున నిన్నుదిట్టి మోక్షమందె
నొకఁడు
[10-8

పూని యాతనిఁగొలిచి భువినేజాతైనాను
మోనమునఁ బొందేటి మోక్షము నొకటే
[10-42

ముక్కుమీద వేలిడుక మోనమున
నే నుండితే
దక్కి సిగ్గుః మునిగీలేఁ దానే
[14-36

తానె వొట్టువెట్టుకొని తరుణి యాతడిచ్చిన
కానుక కప్పురమెల్ల కడఁబారఁ జల్లెను
మోనమున దప్పిగొనె మించి మీరైన
విడెము
ఆనవెట్టి యిచ్చి యిట్టె ఆకు మడిచియ్యరే
[17-256

దూరనేను పారలేదు దొమ్మినన్నుఁ
జేయరేమ
మోరతోపుఁ దనముల మోనమే మేలు
[15-61

మోనాన
లోనికిఁదీసి నిన్నింతిలోను వేమకొనఁగాను
మోనాననే నుంటివట మొక్కుదాకను
[17-144

వట్టి మోనాలిఁక నేల వాఁడె సరసములాడీ
వట్టిన చలముమాని వలుకవమ్మా
[17–133

తానె నీ వేడనున్నా వెదకి తోడితెమ్మనఁగ
మోనాన వచ్చితి వింతె ముం దెరుఁగుదునా
[17–180

తానె యెరఁగదా తనలాగు
మోనాన నే నొక్కమారు మొక్కితేనె
చాలునే [17–99

మోనాన నేఁ గొసరి నా మోహము
గద్దాతనికి
పేనివట్టి వచ్చీఁగాని పిల్వరే వాని
[17–188

మోనాన శ్రీవెంకటేశ మొక్కి నీ
దాసుఁడఁగగా
అవిన విన్నియుఁ దరిహార మయ్యీఁగాక
[9–147

ఆనుక శ్రీవెంకటేశ ఆతుమ నీవుండఁగాను
మోనాన నీకు మొక్కేటి మునివాఁడనేను
[7–108

మోనాన నుండు
మోనాననుండుత గాక మోహపు నీ
మాటలకు
దానికె నే మారాడితేఁ దమకించేవా
[17–123

మోనానమొక్కు
మోనాన నూరకె నీకు మొక్కేఁగాన
కానికలు సారెవేమి కప్పమంపే నీకును
[17–108

మోపు
యీయెడ శ్రీవెంకటేశ యేలితివి నన్ను నీవు
మోయరాని నేను నీకు మోవని పిఁగేను
[5–316

మోపుగట్టు
యెమిటికే బిగువు యింకానా తగవు
మోముచూచి నవ్వితేనే మోపుగట్టేవా
[15–237

జ్ఞానినైతిననే గర్వాచారపు వాఁడఁగాను
కానక నీపై మోపుగట్టనోపను
[7–108

మోపుచు
యేపున నింతటివారి కెక్కుడైన దైవమవు
మోపుచు ధర్మరాజుకు మొక్కు లెట్టయ్యా
[8–76

మోపుమోచి మలుగు
దీపనాగ్నిగల దిష్టము యీ మేను
మోపుమోచి నేము మలిగేది యరుదా
[10–39

మోపులుగట్టు
మోవరాని దూరులెల్లా మోపులుఁగట్టగాను
వేవేగ విన్నియు మన విభుడు మోఁచీనా
[16–2–70

మోపెట్టు
తీవ్రుల విలునారితిండి మోపెట్టి
పూవుఁ దూపుల యంత పొంచవెట్టఁగట్టి
[శృం. మం. 171

మోయని మోపు
ఆయము రెంటికి నన్నపానములు
మోయని మోఁపిది మలుగఁగనేలా
[6–147

మోరతోపు
కోరికఁ దనబ్రదుకు గురువాక్యాధీనమైతే
మోరతోపులేని నిత్యముక్తుఁడు దానే
[7–226

మోరతోపుఁ దనము
దూరలేను పోరలేను దొమ్మి దన్నుఁ
జేయలేను
మోరతోపుఁ దనముల మోనమే చాలు
[15–61

మోరతోపుఁ దనములు మొగములో
నుండఁగాను
యీరీతి సాకిరడుగ నితనేలా
[17–517

మోరతోపై వుండు
చేయం నాతనిముద్ర చెల్లుబడి నుండఁగా
మోరతోపై వున్నవాఁడే ముందు
వెట్టివాఁడు
[5–238

మోరతోఁపులు
తలనెత్తుకొన నీకుఁ దరమె యింతేల
తొలఁగరా యీ మోరతోఁపు లేమిటికి
[వ. యో. వి. 4–958

మోరుఁడు
అబుగన తాఁ బట్టిన వ్రతముండఁగ
నన్యమతము చేపట్టెనను
నటనల నెందుననుఁ బొందక జీవుఁడు
నడుమనె మోరుఁడైనట్లు
[6–22

మోలంచు సేయు
జిగిమోవులని చెంత చిగురులనాని
మొగరైనఁ గావని మోలంచుచేసి
[అ. మ. క. 2446

మోలము
వాఁడివో కంటిరటరే వన్నెలవాడు
పైడిమోలము కటారు వరుజాలవాడు
[13–116

మోపరాచిమోపు
మోపరాచి మోపయి ములుగనియ్యడీ
మమ్ము
చేవ సంసారముపైఁ జిమ్మిరేఁచీని
[9–63

మోపచెంచు
ముద్దుముద్దునేసి నిన్ను మోవఁజెంచె
మీకల్లి
[15–73

మోవనాడు
మోవనాడి యిందరూను మొక్కఁగాన
వింటిఁగాక
చేవచేరి నాఁటదైతే చిమ్మి రేఁచకుండునా
[17–420

దేవుఁడంటాఁ దనమీఁద తెగి సొలపు
మాటల
మోవనాడలేక యింత మొక్కితిఁగాని
[12–144

మోవిగిరుపు
నీ విన్నిటా నేర్పరివి నే నింతేసి నేరను
మోవిగిరిపేనింతే మంచి యేమినేనేరా
[17–1

మోవిరసము
రతిలో శ్రీవెంకటేశ దగ్గరి కూడితివాకె
రతిసలనెను మోవిరస మియ్యవమ్మా
[17–157

మోనలేనిది
మోనలేనిది నీ సంకల్పితము మొక్కే
మిములకు శ్రీవెంకటేశా
ఆసపడనితరుల నాకు నిదే యానయని
నీ దాసులమై యున్నారమమ్మా
[7–105

య

యవ్వనము
యవ్వన మదమున నెఱయును కోరిక
కొవ్వున నణఁగదు కొంతైనా
[5–179

యో

యోగపట్టెము
చిలుకు గోళ్ళతోడ సెలవి నవ్వులతోడ
బలు జిహ్వతోడ యోగపట్టెముతోడ
[7–44

రంటడు
రంట దెప్పదింద్రియాల రవ్వైతేఁ గావవేవో
అంటిన శ్రీవెంకటాద్రి ఆడమూలమా
[6-66

రంట దెప్పరపు రచన
రంట దెప్పరపు రచన మా బదుకు
జంటల శ్రీపతి శరణమె నిజము
[10-184

రంటికి వచ్చుట
ఎవ్వరికిఁ దెలుసు నీ యిట్టి మాయలు
రవ్వలుగాఁ జూడఁబోతే రంటికిని వత్తువూ
[17-465

రంటు
పతిబాసి వున్నదాన బలు విరహపువేళ
యితవంటా విరులు నాకేల యిచ్చేరే
రతిరాజు నమ్ములివి రంటదెప్పరపువేళ
తతుకున నాటుఁజేసుగవిశన నాదరే
[17-221

రండు
రండూ నేరుతువే రమణి నీవు
వెండిపైఁడి వుంగరాలు వేలనే పెట్టితివే
[14-26

వుందేది వొక్కటె యింట
వందేది వొక్కటెవద్ద
రండును నడపేవు నీ రాజసమున
[14-38

ఎవ్వరి కెవ్వరి చుట్టాలేమి
బూమెలు నేసేవు
రవ్వలనాఁడు బుద్దులు రండూ రెండే
[14-273

బీరమాడి బెళకేవు పెనఁగి తలవంచేవు
ఔరా నీపొందు లెందుకైనా వచ్చును
మారుమలసేనప్పటి మరి రండూ నడపేవు
నేడతు వన్నిపనులు నే నెఱఁగఁగాని
[15-268

రంతు కెక్కు-
వంతగాఁజు మిక్కిలి నీ వననజూఁడు
రంతుకెక్కె మతంగ పర్వత పవనజూఁడు
[10-273

రంతుచేయు
వింతగాఁగ నొకబంతి విజిచె నప్పటినంటా
రంతునేసే రవివో రచ్చలు నిండి
[6-65

రంపపు
రంపపు వేంకటరమణుని కథవిన
నింపగు వారికి నిదె ధనము
[5-42

రంభారూళ్లు నేయు
మమ్ము నింవాక రంభారూళ్లనేసి
లెమ్మన్న లేవక లీల నాకింక
[వ. యో. వి. 4-1011

రక్తగుండాలు
జగములో రాక్షసుల సంహారముగ నేసె
నిగిడి రక్తగుండాలు నిండనేసెను
[6-107

రచన
మతకాన మీరెంత మారుమోములై
యుండిన
రతిఁ గూడకుండేరా రచనలతోడను
[14-1

రచనల నిన్నిట రసికుఁడవు
యిచట విన్నపంబిదె నేసెదను
[14-7

యీ రతి శ్రీవెంకటేశ యెననితివిటునన్ను
నీ రచనకు నవ్వితే నీకేల కలఁగా
[14-45

ఎచటనుండి వచ్చితి వెదురుచూచితి నీకు
రచన మన్నించి నన్ను రవ్వగాఁ జేసితివి
[14-217

రచనకాఁడు
రుచులైన నీ మాఁటలె రూఢి కెక్కించెను మమ్ము
రచనకాడవో పండరంగినాథా [17-127

రచ్చకెక్కు
తచ్చి చూచేది కన్నుల దాసుల మీఁదికరుణ
రచ్చకెక్కెఁ గలశాపురము హనుమంతుఁడు [8-232

అచ్చపు శ్రీవెంకటేశుఁ డన్నిటాను నన్నునేలె
రచ్చకెక్కె నిఁకతాను రాకుండీనా [14-2

రచ్చకొట్టము
యిటె కై కొనఁబోవుటే రీతిరచ్చ
కొట్టమై నా యున్న కొలువుకూటంబు [వ. యో. వి. 3-1340

రచ్చఁబడు
రాఁగా రాఁగా వలపు రచ్చబడీని [14-27

రచ్చఁబడ్డ వలపులు రమణ నణఁగునా
తచ్చి కప్పూరిపూసితే దాఁగునా వాసనా [18-80

రచ్చఁబడి వలపులు రాఁపాయ మీఁతలఁపులు
వచ్చివేసి ఇఁక నవ్వఁ బాడిగాదు మీకు [18-345

రచ్చరావి
రచ్చరావికింద రంతులె చేసేవు
బచ్చన మాటల పసకాడ [4-103

రచ్చలఁబడు
రచ్చలఁబడె మాగుట్టు రమణుల చేఁతబెట్టు
అచ్చమై యిందుకుఁ బరిహారమేదో కాని [9-243

రచ్చలసుద్దులు
సమ్మతించె నామతిఁ జవియై నా(నీ?)కథలె
సమ్మతించ నెక్కడిదో రచ్చలసుద్దులు [5-220

రచ్చవేయు
చేఁగదేరఁ గూడితివి శ్రీవెంకటేశ నన్ను
రాఁగిన నీ పొందులెల్ల రచ్చవేసేదానవా [17-276

రట్టుకెక్కు
రట్టుకెక్కె దొరనౌటే నెట్టన మాఁటోతప్పు
యిట్టె కావు కావకుండు మిది వోతప్పు [10-208

రతికెక్కు
ఆవలఁ గొందఱు కర్మమది బ్రహ్మమందురు
రావణాదు లవివేసి రతికెక్కిరా [6-67

ఇతరమేదియు లేదు యెఱఁగమింతేకాని
రతికెక్కె పనులెల్లా రామచంద్రుఁడే పో [10-11

ఇతఁడు తారక బ్రహ్మమీశుఁడు సర్వేశ్వరుఁడు
రతికెక్కఁ గొలిచిన రక్షించు నితఁడు [10-159

ముంగిటి దేహికిఁ గర్మములు ముంచుకొనఁగాక
రంగుగ శ్రీపతిఁగొలిచి రతికెక్కెనా [10-186

రతికెక్కఁ గొలిచితే రచనలెల్లా నీడేరు
అతి రాజసాన నుండే నంటినవ్వేనా [18-365

రపము
వుపరతి సమరతి నుండు నొక్కవలపు
యెపుడూనుఁ దలపోతలేక వలపు
రపమై శ్రీవెంకటేశ రతి నన్నుఁగూడితివి
వుపమించిచూడ నింతా నొక్కటేవలపు
[71-7

రపమున నన్నిటు రమ్మని పిలువఁగ
అపుడే నేనోవ ననవా
[71-418

రవ్వచేయు
ఎవ్వరి నేర్పులఁ జెప్పనిందు నేది
రవ్వచేయక జీవుల రక్షించవయ్యా
[7-53

రవ్వపడు
రాతిరొక్క లోకము రవ్వపడెఁ గలలోన
ఘాతలఁ బగలొక్క లోకము వేగితే
[6-163

రవ్వలకెక్కు
రాతిరి పనులాతఁడు రవ్వల కెక్కినతఁడు
భీతిలేక ఆసలెల్లాఁ బెట్టుకోఁడా
[14-13

రవ్వైన
రవ్వైనవాఁడవుగాదా రాజువుగాదా మున్నే
అవ్వల నెంచిచూచితే నందుకునుఁ దగవా
[14-244

రా

రాఁగ
కతగా శ్రీవెంకటేశుఁ గలసి
మెప్పించితేను
రతులలో నిదెంతటి రాఁగ యందురు
[17-534

రాఁగఁజేయు
రంతుల వేనేమన్నా రాఁగఁజేసి దూరవద్దు
[13-22

రాఁగతనము
రవ్వగాఁదా దూరఁగాను రాఁగతనాఁ
దిట్టక
అవ్వల సిగ్గువడితె ఆనలవునటె
[16-2-39

రాఁగినమూర్ఛలు
రతి పరవశములు రాఁగిన మూర్ఛలు
నుండి
మతిలోఁ దప్పించుక మనుదురుగాని
[5-319

రాఁగు
వేఁగదేరఁగూడితివి శ్రీవెంకటేశ నన్ను
రాఁగిన నీ పొందులెల్ల రచ్చవేసేదానా
[17-276

వుమ్మ చెమటలఁ దోఁగెను విరహాఁతల
రాఁగె
యిమ్ముల నన్నీడకంపె నెఱఁగమరి
[17-312

రాఁపువారు
ఎవ్వరితోనైనాఁ జేయుమీ మాయలు
రవ్వలఁబెట్టగవేము రాఁపువారమా
[15-204

రాఁపుసేయు
నీ పలుకులెల్లా వింటి నీవు వేఁడుకొననేల
రాఁపుసేయ కిపు డిట్టే రావయ్య లోనికి
[14-41

రాకపోక
తోరమైన ఆసలుబ్బి తోవగానిపించదాయ
కోరి రాకపోకచేత కొల్లఁబోయఁ గాలము
[5-128

రాకాఁ బోకా
రాకాఁ బోకా నాతో నింతేసి రంతులేలా
నీవు నీకె చుట్టరికములు నెరపేవు
[16-2-14

రాకొట్టు

పైకొన్నవాఁడవుగాన పడఁతి రాకొట్టు గొట్టి
కైకొని నీ మాటల వంకలు దిద్దనేలా [13-202

రాగాకు

కన్నులు దిప్పుచు కర్ణములు గదల
సన్నల రాగాకు చౌకళింపుచు [6-93

రాగిదేలించు

సాగిన సభలోన నన్ను నేసినంతలో
రాగి దేలించేవు వందరంగివికలా [16-2-27

రాచబలిమి

కొంత గొంత కోపించిన కొంగుపట్టి నాతోను
వంతులు సేసేవు నీకు రాచబలిమా

రాచబలుపు

ఆఁగి వెట్టఁబోలేను అప్పుడే తాగదెపెట్టి
రాఁగతనాన నున్నాఁడు రాచబలుపమ్మా [6-165

రాచయీవి

దేవ నీ విచ్చిన మేను తెగి రోయ నెంతవాఁడ
కావించి రాచయీవికిఁ గడమున్నదా [10-243

రాచవెట్టి

శ్రీపతి యీ సంసారము సేయకుండ నెంతవాఁడ
మాపుదాఁకా రాచవెట్టి మానవచ్చునా [10-248

రాచనలిగెలవారు

బలిమి చూపఁగరాదు వంతపు మగవారికి
వలరాచనలిగెలవారు సుమ్మీ వీరు [17-526

రాచాజ్ఞ

నీకడ నిన్నే కొలిచి నీ యప్పణదెచ్చి వాని
బైకొని చోఁపుటగాక బలిమా రాచాజ్ఞతో [7-209

రాచాజ్ఞ మరలించ రాజే కర్త గాన
యేచి నీకు శరణంటి నిది మానుపవే [7-213

హరి నీ మాయలకు నే నడ్డముచెప్పే వాఁడనా
అరిదైన దదియు రాచాజ్ఞ గనక [8-26

రాట్నపుగుండ్ర

రపణపు భవములు రాట్నపు గుండ్రలు
చపలపు బుద్ధులు జలనిధులు [8-50

ధరలోనఁ బుట్టి పుట్టి తగవచ్చి నందేవచ్చి
వరుస రాట్నపు గుండ్రవలె నైతిని [9-49

రాట్నపుగుండ్రలు

కోటానఁ గోట్లాయ కోరికలు జన్మములు
కూటువగూడి రాట్నపుగుండ్ర లైనారయ్యా [7-32

గొనకొన్న రాట్నపు గుండ్రల కరణిఁ
బని బూని ఘనకర్మపరతంత్రులగుచు [వ. యో. వి. 465

రాట్నపుఁ జెవులు

నిన్నుఁ జూడని కన్నులు నీచులవలకన్నులు
చిన్ని నీ కథలు వినని చెవులు రాట్నపుఁ జెవులు [7-216

రాడకాడే పొడచూపు

ఏడనుందురో తాము యెన్నికపోఁజులు దాఁటి
రాడకాడే పొడచూపేరాహా మేలు [6-124

రాణివాసమగు
మన్నన సంపదరాశి మదనుని పుట్టినిల్లు
వన్నెతో నీకు రాణివాసమాయెను
[13-3

రాణివాసము
• ధర శ్రీవేంకటేశ నీ తావెల్లా రాణివాసాలే
యిరవై మమ్మునేలితి వేదుగాను నతుల
[13-95

రాణివాసాలు
రాని పోని మూలలను రాణివాసాలున్నారు
తానకమై మారుకొనేదావ నీకుఁ బ్రియమా
[14-220

రాతనార ఒలచు
ఆసపడ నీవె తాను అంబుధులు పేరఁబెట్టు
కోసి రాత నారొలిచి కూరిమి లింకేఁటికే
[14-298

రాతవేయు
చిక్కని తేనె చాదె చివ్వన రాతవేసితే
అక్కడ జోరునఁ గారె యశోదమ్మా
[10-161

రాతికిఁ బ్రాణంబుఁ దెచ్చు
వేషుకనిడి చేసి పిఁసనిజోలఁ
బాడుచు రాతికిఁ బ్రాణంబుఁ దెచ్చి
[వ. యో. వి. 3-1845

రాతిగుండె
అతఁడు భక్తసులభుఁ డచ్యుతుఁడు
రాతిగుండెవాఁడుగాఁడు రంతుమానఁ
డిఁకను
[8-99

కాంతుఁడ నే నెంతాడినా గక్కదలవు నీవు
యెంత రాతిగుండెవాఁడ వేమిచెప్పేది
[14-175

రాతిరిపనులు
రాతిఁపనులాతఁడు రవ్వలకెక్కినతఁడు
భీతిలేక ఆనలెల్లాఁ బెట్టుకోలేఁడా
[14-13

రాపుబీరము
రాఁగదవే యిఁక నేల రాపుబీరాలు
మాఁగిన మోవితేనెకు మరిగిన దానవు
[13-120

రాపుపిలికాళగను
తూపువేత నంటితేనే తుత్తుమురై
పారు నురు
రాపుపిలికాళగంటే రణభీతి గొందురు
[8-186

రామరాజ్యము
మచ్చరము లేకున్నను మనసే
రామరాజ్యము
వచ్చినట్టి వచ్చితేమ వలపే చవి
[7-128

రాయడించు
రాయడించే చోటుగాదు
రతికెక్కినప్పుడైనా
చాయఁకుఁ దెచ్చుకో మాట చవులైన
యప్పుడు
[14-93

రాకలఁ బోకలనట్టిగా రాయడించి
కొవరాఁగ
మైకొని లోఁగాకున్న మగతనమేది
[15-172

రారాఁపు
సారె వెంగమాడేవు చలమున విడియేమే
రారాఁపై నీకడకు రాకుండేను
[15-99

రాలరి
పాలసముద్రము బలిమిఁ దచ్చికొని
రాలరి దేవత లమృతముకు
[6-10

రావలయుట
ఆవల సురతభోగ మనుభవింపఁబోయి
రావలయుటగాక రచనేమి గలదు
[5-92

రావిమానిచేని పొలము
మంచి గురుతైన రావిమానిచేని పొలము
వంచిన గుబ్బముఁదోలే వయ్యాళిపొలము
[10–52

రావిమానిజిగురు
యే వేళగుణమో యెడతెగని కర్మాలు
రావిమానిజిగురై పూరక యంటీని
[6–105

రావిమానిపువ్వులు
రతులలో మాటలు రావిమానిపువ్వులు
తతి విరహపుకాఁక తాటిమానినీడ
[7–34

రాసికినెక్కు
రాసికినెక్కిన శ్రీవెంకటగిరి రమణుఁడ
నీ వుపదేశమిది
యీళ వరాత్పర తనిసితిమిందే యిఁక
నొకటి గోర నెడమేదయ్య
[10–76

రాసికినెక్కఁగ శ్రీవెంకటేశ రక్షించితి
విప్పుడు నన్ను
వాసితోడనే నిన్ను దగులుదును వసలక
పాపాలఁ గలవనుచు
[7–62

రాసికెక్కు
రాసికెక్కె నీ వింతటి రాజసపు దైవమవు
దాసుల మాకెల్ల దక్కితివయ్యా
[8–76

రాసికెక్క (క్కు ?) కోదండ రచన
విద్యాగురువ
వాసితో మరలు నిను వడి మెచ్చేరయ్యా
[9–15

రాసికెక్కె మునులకు రచ్చైన పొలము
వేసరక వాఁగేటి వేగిలైన పొలము
[10–52

వేసపెట్టిరాజు వలచినదే దేవులంద్రురు
రాసికెక్కె నీ బొమ్మ రక్షించుకోవయ్య
[14–155

వేసరక నన్నును శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
గూడె
రాసికెక్కె నీ వలపు రవ్వ మానుమనవే
[17–561

వేసపెట్టి ఇప్పుడెంత సిగ్గుతో
నే నుండినాము
రాసికెక్కె నీ కౌఁగిలే రవ్వనేనును
[18–117

రాసికెక్కె నన్నుఁగూడె రతి
శ్రీవెంకటేశుఁడు
యీ నరవుల మేలుయెంచ వనమటవే
[18–247

రాసిచేయు
ఆసపడి వచ్చినట్టి అతిథి బలురాజుకు
రాసిసేసి యేమిచ్చిన రతికెక్కెని
[7–250

రాసియెత్తుదీయు
వన్నెకుఁ బెట్టినసొమ్ము వడిరాసి
యెత్తుదీవె
మున్నిటివె వెనకాయ ముచ్చటా
దొఁగదు
[6–4

రాసివడు
వలపెల్లా రాసివడే వనిత వేఁడుకోనీవి
చలమేల సాదించేవు చవవియ్యవయ్యా
[18–324

రి

రిత్తకురిత్త
రిత్తకురిత్తయి యీ రెంటి నడుమనుజిక్కి
కత్తెరపు రొంపిలోని కంబమైతిఁగాక
[10–44

రివ్వ
జవ్వనపువాఁడ వానలు నే వెరఁగవా
రివ్వలుగ నెందాక రేఁచేము నిన్నును
[17–102

రు

రుణపఱుచు
కడిచోని జవ్వనము కలిమిలేమెఱుఁగునా
బడినుండి మిగుల రుణపఱుచుగాక
[6-11

రుత్తయధరము
వొత్తి నారాయణ నామ ముచ్చరించే
నోరను
రుత్త యధరవుఁదోలు రుచిగొనేదా
[6-115

రుత్తవారు
యీదేరించి నా గురుఁడు యీ దిరేశుఁ
జూపెఁగాక
యీడనె రిత్తవారి మీ రెంతెంత సేయరు
[16-53

రుత్తవోవు
చిత్తమె చిమ్మిరేఁగితే సిగ్గమె మెగ్గమె
రుత్తవోని వేడుకల రుచిగన్నవారికి
[16-2-66

రూ

రూకెత్తు పుత్తడి
యోగులదాసి నీ యొడలి సొమ్ముల్ల
భోగుగా రూకెత్తు పుత్తడి లేదు
[వ. యో. వి. 4-1290

రె

రెంటదెప్పరలు
ఏమని వొడఁబరచే వింకా నన్ను
అముక రెంట దెప్పరాలాయఁబో వలపులు
[13-213

రెంటము
రేఁగాము పేరిటి రెంటముగట్టి
భోగిపేరి తీగాకు పొనగజుట్టుచును
[16-2-117

రెండుచేయు
వెన్నడిని కొండాపాము వెవ రెండు
చేసినాఁడు
వన్నికంసుని మదము ఖండించినాఁడు
[8-235

రెక్కల గుజ్జుము
దిక్కులు సాదించి తనదేవుల వండఁ
బెట్టుక
రెక్కల గుజ్జుముపై పేరెము దోలీని
[15-160

రెట్టి
వట్టి బ్రహ్మోదుబాధలు పాపిన దేవుఁ
డితఁడు
రెట్టిగా వేదము లుద్ధరించె నితఁడు
[8-195

రెప్పల మరఁగు
రెప్పల మరఁగదె రేపును మాపును
యిప్పుడె తోచీనిదివో కీలు
[9-89

రెప్పార్పక
ఆ వేల్పు వేల్పు రెప్పార్పక మఱియు
సేవించి యందునం జిక్కి చొక్కుచును
[వ. యో. వి. 2-1523

రెప్పార్పక చూచు
అనుచు నంతంత రెప్పార్పకచూచి
యనియె నా వైద్యుతో నావరాంతకుఁడు
[వ. యో. వి. 6-138

రే

రేకల సెలయేరు
సైకపు పీల్నాద్రినుండి జలజల బారేటి
రేకల సెలయేరులరీతి నున్నదదివో
[6–50

రేఖరేఖ పందెము
ఒత్తి విన్నవించలేము ఓడితేను
నీకు నాకు
రిత్తమాటవద్దు రేఖరేఖ పందెమా
[4–165

రేపటిచేఁత
నిన్నటిదినము శత నిమిషమై తోఁచీని
కన్నుల రేపటిచేఁత కానఁగరాదు
[7–154

రేపుమాపు
ఆపె యెరుఁగును వీ వన్నియూ
నెరుగుదువు
రేపుమాపు నే నెచ్చరించే నా విభుఁడ
[16–2–47

గడుసు లేమియు నెఱుంగని రాజు చెవుల
బిడుకలు విఱిచి రేపును మాపువచ్చి
[ప. యో. ఎ. 3–1247

రేపుమాపువలె
రేపుమాపువలె రెట్టించి వున్నవి
యేపొద్దు నీ రెండు నేకమే
[8–105

రేయిఁబగలుగఁ జేయు
రేయిఁబగలుగఁజేసి రేపల్లెఁ బెరుగఁ
జొచ్చె
ఆయెడ నావులగాచ్చె నాదిమూలము
[8–112

రేవగలు
నీవు నేసిన బాసలు నీ వెరఁగవా
రేవగలు నెట్టు వేసరించేము విన్నను
[17–102

రేసు
ఆసల నిద్దరికిని ఆశఁదే గురుతుగాక
రేసులు పుట్టించి యాలరేఁచేవే మమ్మును
[17–148

రేసు తిమ్మటలు
రెక్కలుగల పక్షి రేసు తిమ్మటలేకాని
చక్క వైకుంఠాన కెగయు సత్తువలేదు
[6–89

రేసులు
రేసులొక కొన్ని మీరిన రుచులు నొక
కొన్ని
యాసువఁ గడించితిమి యిమఁదఁ
జోటేవో
[7–173

రేసువడు
చొప్పుగా నీ కెదురులుచూచిచూచి వాకిటను
రెప్పల ముయ్యగలేక రేసువడితి
[14–25

రేసువెన్నెల
రేసు వెన్నెలయెండ కోరిచెఁగా నాతమవు
ఆపల నా ప్రాణవిభుఁ డాతపిఁబాపి
[16–52

రేసె
రెప్పలెత్తి చూడనేర్చె రేసెఁ జంద్రునందు
పగలు
గొప్ప సూర్యునందు నింకఁ గొత్త నేర్పుఁ
నేఁటికే
[7–153

రొ

రొంపికంబము
నిన్నుఁ గైకొనరాదు నెంతఁ బొమ్మనరాదు
అన్నిటా రొంపికంబమవై నీ వున్నాఁడవు
[14-179

రొప్పు
దనుజాంతకుని సేన దగ్గరి నడవఁజొచ్చె
చొచ్చి రొప్పవో తేరు సుమంతుఁడా
[10-2

రొమ్మునఁ గుంపటి
మగివాఁడు చెనకఁగా మాటలాడ
కుండితేను
ముగుదా అది రొమ్మునఁ గుంపటేగాక
[18-393

రొమ్ముపసులు
కరిముల పల్లవ కంఠపాశములు
గురుకుచంబులు కాముకుల రొమ్ముపసులు
[వ. యో. వి. 4-198

రొయ్యకొవ్వు
వొల్లనె సంసారములో నూరకెగర్వించేవు
చెల్లఁబో రొయ్య కొవ్వేలె జీవుఁడా
[16-1-14

రో

రోఁకటిపాటు
రొక్కమైన నా పొందులు
రోఁకటఁబాడిరిగా
[16-2-33

రోఁకలివంటి వాఁడు
రోఁకలివంటివాఁడ రోటిలోనిపోటుకు
యేఁకట నన్నేటువలె నేలితివి దైవమా
[10-23

రోఁతల వీడుబట్టు
తలఁపుల రోఁత రోఁతల వీడుబట్టు
పొలుపొందు నిజభోగముల వీడికోలు
[వ. యో. వి. 2-1041

ఱ

ఱట్టడి
ఱట్టడివి నిన్నాపె యాఱికి సేయ నోపునా
వట్టిన వ్రతముతోడి బలిమేకాక
[14-146

ఱట్టడిది
చెంతల నీ చెక్కునొక్కి సేవలు నేఁ
జేయఁబోతే
ఏంత ఱట్టడిదియని యెట్టుండునో
[13-14

ఱట్టు
నెట్టిన మూఁడు గన్నుల నిలిచిన చక్రమా
ఱట్టుగా మన్నించవే మెఱయుచు చక్రమా
[8-282

ఱట్టుకెక్కు
ఱట్టుకెక్కె దాసుల మరవక రక్షించే నీవు
గుట్టుతో మమ్ము వహించుకొనకుండేవా
[8-269

ఱట్టుపెట్టు
జాతినాతిఁజేసి వాని
ఱట్టు పెట్టువానిచేత
[శ్రీ. 8

ఱె

ఱెట్టించు
చెప్పకచెప్పిన చెలి విన్నపములు
చెప్పల తుదలనె ఱెట్టించె
[17-100

లచ్చిగొండి
లచ్చిగొండి నీ వంటి నెలతనా నేను యింత
పెచ్చుపెరిగే వదేమె పిన్నదానవా
[4-105

లచ్చెనవెట్టు
చక్కని నీ దేహమంటి సారెసారె నెవ్వతో
అక్కడ రేకలు నించె నది యెవ్వతో
గక్కన వేరొకతెకుఁ గాఁగిలి
నీ వియ్యకుండా
లెక్కన లచ్చెనవెట్టే లీలసుమ్మీ విభుఁడు
[15-735

జాతిగా మాతోడుతను పరసమాడకు మని
చేతుల నెవ్వతైనా లచ్చెన వెట్టెనో
[16-232

లజ్జబండ
పాలుమాలిచి లజ్జబండనిజేసి
గేలిఁ బెట్టుచుఁ గేరికేరి నవ్వుచును
[అ. మ. క. 5290

లప్ప
ఇప్పుడే యేల పెనఁగే వీకెతో నీవు
లప్పల కప్రమిచ్చి యలపుదీర్చవయ్యా
[13-143

లప్పలుకట్టు
గందానఁబూసిన పూఁతకడిగి లప్పలుకట్టి
యిందుముఖిలమేల్మంగ కింపులాయను
[13-144

లయకాఁడు
ప్రియముతో మంచమెక్కి పిలువని
పేరంటము
లయకాఁడుగదవే తొలఁగు బావఁగారు
[17-355

లక్షోపలక్ష
చేతులివియు రెండే చేష్టలు లక్షోపలక్ష
యీతల హరిఁ బూజించ నిచ్చలేదు
[7-227

లా

లాగుల బంధుఁడు
బాలుఁడై ముద్దుచూపు ప్రాణమై
లోననుండు
యీలాగుల బంధుఁడీతదే పో విష్ణుఁడు
[7-183

లాచి
లలిఁగొప్పె గొప్పెగాని లాచి మోము
చిన్నఁబోయె
బలిమి చూపఁగ నీతోఁ బంతగ త్తెనా
[17-118

లాచు
చేచేత శ్రీవెంకటేశ చెలి యలమేల్మంగ
లాచినట్లనెమించె లావణ్యాలు
[14-264

లక్కవంటి మదితోడ లాచుకవుండిన నాతో
మక్కువలు చల్లిచల్లి మంతన మాడితివి
[17-109

లాడిఁబడు
పంచేంద్రియములనే బాడిగె మోఁచితిని
లంచపు సంసారమనే లాడిఁబడితి
[10-227

లాతు
లాతుగాఁ బవారు వేసి లాయాలు నీ నరెల్లా
యీతల నింకాఁగూర్చు మేమగాను సతుల
[13-95

లాయపు పౌఁజు
యీయెడ శ్రీవెంకటేశ యిటు నన్నుఁ
గూడితివి
లాయపుటింతుల పౌఁజులనుఁ
గూర్చవయ్య [14-276

లాయు
లాసిన శ్రీవెంకటేశు లాగులెల్లఁ గనుగొని
యీనడమదీర వురమెక్కనైతివా
[15-32

లావరి
ఇంకాఁ జదువవయ్య యిటువంటివి
లంకెలాయ నీ విద్య లావరివినైతివి
[14-275

కలసి నే నుండఁగానె కమ్మి రతికిఁదీసేవు
లలి శ్రీవెంకటేశుఁడ లావరివోయి
[15-225

లావుదిగు
ఈవల నావల నేచేటి యానల
లావుదిగుటె పో లాభము [11-3-68

లాసి
చేసేనంటేఁ గలవు నేనానేనవనులు
లాసి తగిలించుకొంటే లంపటాలంటు
[11-186

లీ

లీలారవిందము
నీవు మన్నించేటి యట్టి నెలఁతలకెల్లాను
తావుల లీలారవిందమవె కావా
[15-201

లూ

లూటిబెట్టు
లోకములోపల లూటిబెట్టు-ఇది
కైకొని హరి యెరఁగవుగా నీవు
[11-2-22

లూటిసేయు
రమణఁ గంసాది యసురలు లూటి
సేయఁగాఁగా
తమిఁ గృష్ణావతార మిందరి కైతివి
[6-160

దక్కె నీకుఁ జాలదా తగు రుకుమిణి నీవు
వెక్కసాన లూటిసేసి వేసుకొన్నది
[15-25

లె

లెంకతనము
పక్కము నేఁ జొచ్చినది నీ లెంకతనము
చక్క నా జీవనము నీ శరణాగతి
[10-113

లెక్కపొక్కలు
బొక్కస భండారములు వాని లెక్క
పొక్కలు మఱియు మున్నుగ నగరికిని
[వ. యో. వి. 3-1074

లెక్కలేని యప్పు
చిక్కువడ్డపనికిఁ జేసినదే చేఁత
లెక్కలేని యప్పునకు లేమే కలిమి
[6-63

లెక్కలేని వరములు
లెక్కలేని వరములు లీలతో మా కిచ్చితివి
యిక్కడ నేపొద్దు మాయింట నుండవయ్య
[10-46

లే

లేఁత
లేఁ బన్నీటికిని లేఁతా చెలిచెమట
లోలిఁ బూఁబానుపున నుడికెఁ గాక
[4-7

లేఁత నవ్వు
ఎంత వలచితివయ్యా యింతికి
చెంతనుండే లేఁతనవ్వే నేసపాలుగావా
[7-56

లేసుపెదవులు
ఆసపడ్డ సతితో మాటాడితే దోసముగాదు
లేసుపెదవులు గదలించవయ్యా
[18-309

లో

లోఁగొను

నా తప్పు లోఁగొనవే నన్నుఁ గావవే దేవ
చేఁతలిన్నిఁజేసె నిన్నుఁజేరి శరణంటిని
[5-252

ఎదురుమాటలాడితి నీకు యీ తప్పులు లోఁగొను నీవు
పదరఁగఁదగదు నీకు పంతములిచ్చితిఁ గావఁగదే
[7-65

దండముపెట్టుట నాది తప్పు లోఁగొనుట నీది
నిండి నీవెప్పుడు దయానిధివిగాన
[7-199

రామా దయాపరసీమా అయోధ్యపుర
ధామా మావంటివారి తప్పులు లోఁగొనవే
[8-94

లోఁచు

యేమి శ్రీవేంకటేశుఁడిక నేల లోఁచీనె
చెలఁగి తనబాసలు చెల్లించేఁగాక
[

పూఁచిన యెఱపుల బొమ్మముడిజుంకెనల
లోఁచకువే మనసు చిల్లులువోయీని
[4-8

వాలుకరెప్పలు నీపైవంచి నేనెంతలోఁచినా
తాలిమె చూపుదుగాక తత్తరించేవా
[17-45

లోకదిమ్మరి

తిరుపద్ధ పెనులోకదిమ్మరివి నీకు నేను
అరితేరి నేఁడు నీకు నానెక్కైతిరా
[13-10

లోకబండడు

యోనిగంతుడనై పుట్టి యోనికి మగ్నుండనైతి
పూని లోకబండడనే బుద్దెరిగినా
[2-19

లోకశరీరి

మొందులేని యట్టివుండు నెంచిచూచితే దేవుఁడు
చెంది లోకశరీరియై చెలరేఁగీని
[7-110

లోకాలకు పొడవు

పొలించి లోకాలకెల్ల పొడవైన దేవుఁడవు
బాలుఁడవై రేపల్లెలోఁ బారాడనేలయ్యా
[8-90

లోకలోడిమాట

లోకలోడిమాటగాదు లోను వెలి నొక్కటె
ఆకె నీడకె తేవయ్య నవ్వుఁగాము లెంచను
[17-68

లోచూపు వెలిచూపు

లోకమంతా నిండె లోచూపు వెలిచూపు
శ్రీకాంతుఁడై తోఁచె చిక్కినవి యేలా
[10-228

లోన

చేచేత పేఁడుకొమ్మని చెక్క వాకు నొక్కుమని
యే చదువులోనుండెనో యీ వోజలు
[13-33

లోనా వెలిని

లోకపరిపూర్ణుఁడవై లోనా వెలి నుండఁగాను
చేకొని పూవులఁ బండ్లు జిదిమితని
[5-252

లోనిల్లు
లోనై నీకు నుండఁగాను లోనింటికిఁ బిలిచేవు
[14-220

లోనుచూచు
సోహంను వెలిఁజూచే చూపులోను చూచుచే
ఆహా దేవకఁఁదనందే తాఁగనుట
[10-68

లోనునుచు
వెలిఁ బోచిన బుద్ధి వేగమె లోనునిచి
చలిమున చంచలముడిగియుంచుటే సమాధిలక్షణము
[10-90

లోమొనపు
ముత్తెపుఁజిప్పల నీరు మున్నిటివలె నుండునా
ముత్తెములై బలిసి లోమొనపుఁగాక
[6-139

లోవారు
ఆతఁడు నీవు నొక్కటైతే నౌదురుగాక
యేటన మమ్మంటకు నేమెవ్వరిలోవారము
[13-22

లోవెలుతులు
లోవెలుతులన్నియును లోఁగొన్నయందాఁక
వేవేగ బంధములు వీడునందాఁకా
[5-152

వ

వంకగాలము
కుత్తికె మరు శంఖము కురులు వంకగాలాలు
కొత్త నీకు నాకుఁ బొందుగూడునటవే
[15-81

వంకదిద్దు
మలయుచు పసిఁడి బిమ్మన గ్రోవివట్టి
వలకేల గణికలో వంక దిద్దును
[శృ. శ. 302

వంకలుదిద్దు
తలఁగాకిటి తఁచితివేని
గలయంగ నేటి వంకలు దిద్దఁగలవు
[అ. మ. శ. 2396

వంకలొత్తు
కడఁ నడుమంత్రాన గతిఁ బ్రవదచిన
నెలకొని వంకలొత్త నీవే నేరుతువు
[8-18

నమపుల వంకలొత్త నడమ నేమున్నారము
చినికేవు తరితీపు చెల్లు నీకు నింకను
[14-27

వంక వంక తెరువులు
కింకపు కిసరుచేత కిడైన దేహము
వంక వంక తెరువుల వడి నేసి
[5-208

వంగి మొక్కు
బడిగొన్న ఆపెగోడి జగడపువేళ నిన్ను
వడి నా కాలు దాఁకినా వంగి మొక్కనైతిని
[18-42

వంగులిచ్చు
రంగగు శ్రీవెంకటాద్రిరాముని దేవికిచ్చితి
వంగులియ్యక మొక్కంత హనుమంత
[7-15

వంచు
వెలయ శ్రీవెంకటేశ వేమారు నన్నుఁ గూడితి
వలపుబడి యెంత వంచితివో అయ్య
[13-31

మంచివాఁడె నా విభుఁడు మగువలాల
వంచుకోవలసి తానె వలపించెఁగాక
[14-225

వంచుకొను
కలసితే నీవితని గద్దించే వెవ్వతవే
వలసినప్పుడు నీవూ వంచుకోరాదా
[14-199

వండఁదరగు
కొండలంతలై కుప్పలు వడియెను
వండఁదరగు రావణుతలలయి (లు?)
[10-17

వండవండనట్లు
అండనే శ్రీవెంకటేశుఁ డంతర్యామైవుండి
వండవండనట్లుగ(?) వన్నెకెక్కించినది
[7-256

వంతఁబడు
వట్టియాసఁ బొరలేది వంతఁబడి తిరిగేది
యెట్టు వేగించఁగవచ్చునేమందము స్వా
[10-247

వంతుకుఁజెప్పు
చింతించి చింతించి శ్రీవెంకటేశ్వరు
వంతుకుఁజెప్పిన హరివాక్యమే యెక్కుడు
[10-188

వంతులు వాసులు
ఇంతి జవ్వన వనాన నిన్నియునెలకొనెను
వంతుల వాసులతోడ వలరాజ పౌఁజులు
[7-52

వంతువాఁడు
బలువైన నీ వరమపదము గోరేనంటే
వలనైన నీ తోడి వంతువాఁడనా
[7-102

వంతు వాసి
అంతటనెవ్వికాచు నా పన్నంధుఁడు హరి
వంతుకు వాసికి నతనివాఁడనంటేఁజాలు
[10-201

వంపెట్టు
ధరణి వంపెట్టఁ బ్రతిధ్వనులు మిన్నులు
ముట్ట
పిరవెత్తె నలి నరసింహ దేవుఁడు
[6-228

వంబు
వసంతకాలము దప్పివంబుగావఁగానేమి
కసిగాఁపై యెలయించి కలయఁగానేమి
[15-66

బింబాధరుఁడాతఁడు పికవాణివినేను
యింబడర నిద్దరికి నేఁటిపొందు లేదే
వంబులేక అందుకెపో వైపుగ మాధ
వుఁడనే
పంబిన పేరు ధరించెఁ బక్కన నీవిభుఁడు
[15-281

వకవకలగు
వకవకలై యింత వ్రతము దక్కినను
సుకము దక్కక పోమెః జూచితేయనుచు
[వ. యో. వి. 4-829

వక్కణించు
నిక్కి యెవ్వరిని బేర్కొని పిలిచిన
నీ నామములై తోఁచీని
వక్కణించఁగా సకలశబ్దములు వాచ్యుఁడ
వటుగాన [10-103

మొక్కలపుఁజేతలేల మొగమోట
మదియేల
వక్కణించి నీవేమన్నా వద్దనేనా నేను
[17-454

వగరించు
అంసి తమవారితో నవి యెల్లాఁజెప్పు
కొంటా
దరినుండె వగరించి తమకింపుచుండును
[8-227

వచ్చినట్టె వచ్చు
మచ్చరము లేకున్నను మనసే రామ
రాజ్యము
వచ్చినట్టె వచ్చితేను వ.పే చవి
[7-128

వజ్జంబో వారంబో
వజ్జంబో వారంబో వారి పొజంబో
వెజ్జుఁజూపంచరు వేల్పులకిను
[వ. యో వి. 3-232

వజ్రపంజరాలు
అంచసితని కైదువులమరిన హస్తములు
పంచల మాకిట్టే వజ్ర పంజరాలవుఁగాక
[6-101

వట్టఁగట్లు
ధృతిహీనులకు నెల్లదిక్కయి కాతువుగాక
వ్రతము చెల్లిన నింక వట్టఁగట్లా
[5-183

వట్టిజోలి
చెంప నీతో సిగ్గువడి చేరువ నిలుచున్నది
యెందాఁకా వట్టిజోలి యిఁక నాతివయ్యా
[14-29

వట్టివావులు సేయు
వారు వీరనుచు వట్టివావులు సేసుకలేని
పేరు పెట్టుకొని లోలోఁ బిరువీకులయ్యేము
[11-3-7

వట్టువోవు
గుట్టునజడియరు కొంకుచు మెరయరు
వట్టువోరు తమ వంపులకు [15-214

వడఁగు
దగ్గరి రాదంటాను తరుణినేఁటిద్దేవు
సిగ్గులు వడఁగవద్దా చిన్నదానికి
[13-91

వడచల్లు చూపుకాఁడు
కడుముత్యపుఁబేరులె కట్టఁబడ్డె మెడనిండ
వడచల్లుచూపుకాఁడ వచ్చేవా రావా
[4-106

వడచల్లుమేను
వడచల్లుమేనితో వసివాడుఁజూపుల
నిడువాలుఁ గను సొంపు నీకే తెలుసును
[4-164

వడదాఁకు
గడనకొలకుఁజిక్కి కాముకవిద్యలఁజిక్కి
నిడివినేమైనాఁగను నిక్కినిక్కి
ఒడలి గుణముతోడ నుడుటు విద్యలఁజాల
వడదాఁకి బడలనివాఁడువో వైష్ణవుఁడు
[5-59

సూరిజల్లోకవంక చొరసిచోట్లుచొచ్చి
వారబియ్యమెత్తి యెత్తివడదాఁకి
[6-70

వడదీరు
దోసాలగావుగద మాతోటిపొందులివి శ్రీవి
వాసుఁడా మా చేఁతలను వడదీరునా
[12-264

వడదేర్చు
పొదకట్టి తన కరంబుల మేనునిమిరి
వడదేర్చి లాలించి వరదుఁడై పలికె
[వ. యో. వి. 2-922

వడఁబడు
ముదివడి యింద్రియముల కింకరుఁడై
వడఁబడనిదెపో వైష్ణవము [5-230

వడఁబడి పరులిండ్ల వాకిలిగాచే నేను
వడినాలో హరియున్న వాకిలి గాచేను
[7-206

నడుమ రెంటికిని నా మేను
వడఁబడె యెందలి వాడనో నేను
[9-53

వడవడ వడకు
వడవడ వడఁకుచు వాతెఱ మిగులఁ
దడుపుచు మాటలు దడఁబాటు గొనఁగ
[వ. యో. వి. 4-1309

వడినెక్కు
వలరాజు తూపునంజు వడినెక్కె మనసు
మలసి రతిసుఖాల మరపాయ మనసు
[11-40

వడిఁబెట్టు
నీ మాట మీరేనా నీవే నేఁగానా
వాములాయవలపులు వడిఁబెట్టకింకను
[18-19

వడియఁగట్టు
యీడనె శ్రీవెంకటేశ యెనసితి మిద్దరము
వాడిక వలపులింక వడియఁగట్టుదునా
[14-281

వడియు
వనిత చెక్కులవెంట వడిసే జవ్వాదినే
మినుకై నీ మేనెల్లా మెఱుఁగాయను
[13-132

వడుగు
నంగడి కూచున్నాఁడు చనవెల్లా నిచ్చినాడు
యెంగిలెమో వడిగివి యేమిందునే
[17-232

వడ్డికిఁబారు
వనితల తలపులు వడ్డికిఁబారీ నీమీఁద
యెనయుమెక్కుడనైనా యేడుగాను నతుల
[13-95

వలచిన వలపులు వడ్డికిఁబారీ
తలుపు తెరవవే తరుణి యిఁక
[15-276

వడ్డిరెచ్చుకొను
వలనైన చిరునవ్వు వడ్డిరెచ్చుకొనేవచే
వెలయ నీవెంత నవ్వించివా నగవు
[18-361

వత్తికి నూనెఁగొలదై
హత్తిన పుణ్యము బాపము నప్పటి
సుఖములకొఅకే
వత్తికి నూనెకుఁ గొలదై వడిఁజనె
దివసములు
[5-118

వత్తిలోపలి నూనె
వత్తిలోపలి నూనెవంటిది జీవనము
విత్తు మీఁదటిపొల్లు విధము దేహంబు
[11-3-116

వత్తివలె పైఁబడు
బత్తినాకుఁ గలనంటాఁ బాయవు నీ వాపెకు
హత్తిన చెలిచేఁజెప్పె యంపవామాఁటా
వత్తివలెఁ బైఁబడేవు వద్దివనవు పేసుక
ఉత్తరమీరా యిందుకూరకుండేఁగాని
[17-379

వదనముచేర్చు
యెదుటను శ్రీ వెంకటేశ్వరు నామము
వదనము చేర్చుట వైష్ణవము

వదరుఁదనము
చదురులాడి యాఁటఁడు సారెకు నేరుతు
నంటా
వదరుఁదనములనె వాదించెనే
[14-260

వదరు మాటలు
• అదనఁ బార్వతీదేవి కతఁడే నీ మంత్ర
మిచ్చె
వదరు మాటల మాయా వచనా లేమిటికి
[9-204

వన్నెకుఁదెచ్చు
అన్నిటా శ్రీ వెంకటేశ అలమేల్
మంగను నేను
వన్నెకుఁదెచ్చుకోమాట వహికెక్కినపుడు
[14-93

వన్నెచెడు
ఆసలవియెడితాళ్ల నంటఁగట్టుక విధికి
నప్పగించితివిగదె కర్మమా
వాని విడిచితిమి నీ వారమైతిమి మమ్ము
వన్నెచెడనీకు వో కర్మమా
[5-187

వయ్యాళి
నీటున వయ్యాళివోయి నీవురాగా నదెచెలి
కోటకొమ్మనొరగుండి గొబ్బునఁజూచీ
[15-277

సతికి నీ మెద రతిసాముసేసే కంబము
ప్రతిలేని వయ్యాళి బయలు నీవు
[15-299

వయ్యాళి పొలము
మంచిగురుతైన రావిమాని చేనిపొలము
వంచిన గుజ్జుముఁదోలే వయ్యాళి పొలము
[10-52

వరతఁగలపు చింతపండు
వారిఁగేశవు నొల్లనిబదుకులు
వరతఁగలపు చింతపండు
గోవిందునికతలు మొక్కని మొక్కులు
గోడలేవి పెనుచిత్రములు
[7–1

వరతఁగొట్టు
కడుఁ గోవపుభూతము కాయమెల్లా
మఱపించె
వడిన జ్ఞానపుచేరు వరతఁగొట్టె
[8–64

వరతఁబోవు
వరతఁబోవుట్టి వడిసంసారవు
తెరఁదగిలి ఈఁదుగునాఁడు
[11–2–49

వరతవచ్చు
వాటమై వరదవచ్చె వనితకోరికలు
యీటువెట్టుకొన నేము యెవ్వరిఁబోలుదుము
[14–121

వరతిపాలు
విరతి రామునిచేత నిమిషములోననే
వరములన్నియు నెందో వరతిపాలాయ
[9–75

వరములకొటారగు
వరములు కొటారుగా వక్కణించి
పెంచేకొండ
వరగు లక్ష్మీకాంతు సోదనపుఁగొండ
[9–182

వరుసల్లవద్ది
పొరుగాపెపై వలపు పూసేవు నామీఁద
వరుసలవద్ది కాపె వచ్చుదాఁకాను
[7–57

వలగొనఁదిరుగు
వలగొనఁ దిరుగుచు వాలము వినరుచు
నిలిచి గుఱ్ఱమటు నేర్పులు చూపఁగ
[6–93

వలగొను
సులభానఁగలరు సొరిది దేవతలు
వలగొను పాపము వారించలేరు
[10–215

వలప
యీకడ శ్రీవెంకటేశ యేకమైతి మిద్దరము
నాకు దోసములేదని వలపలీవయ్యా
[

వలపుఁదేనె
వలెనను వారిదే వైష్ణవము ఇది
వలపుఁదేనె వో వైష్ణవము
[5–230

వలపుపూయు
పొరుగాపెపై వలపుపూసేవు నామీఁద
వరుసలవద్ది కాపె వచ్చుదాఁకాను
[7–57

వలఁబెట్టు
వాసుల సంసారమున వలఁబెట్టీ నీమాయ
గాసిఁబడి యిఁకనెట్టు గడచే నీమాయ
[10–67

తొడరిన హృదయమే తోడిదొంగయై
వడిగొని తన్ను వలబెట్టగాను
[11–3–96

ఆసచూపి నీవు నాకు నప్పటి సన్నసేసేవు
వాపితోనుండిన వారి వలఁబెట్టవలెనా
[17–587

యీడ నీకుఁ జెవిలోన నేకాంతము
చెప్పితిమి
వాడు మోవి చవిగొని వలఁబెట్టేవూ
[18–398

వలయపుఁగత్తి
వలమురి నెఱనాఁడి వలయపుగత్తి
బలసి చూపట్టెడు పాణి యుగ్మమును
[వ. యో. వి. 2–901

వలలఁబెట్టు
వలచిన వారినింత వలలఁ బెట్టగఁబోతే
అలరి యెంతపకీర్తి యనరా లోకులు
[17-481

వలవనిజోలి
వలవనిజోలే యింతాను వడినిదిగాక
యేమిచేసినను
సులభమిందునే తొల్లిటి వారలు
చూరలు గానిరదే మోక్షంబు
[8-101

వలనగంపలమోపు
వలప గంపల మోపువలె లంపటము
మోఁచి
తలఁకుచుఁ బారలేక దాఁగినయట్లు
[5-137

వలసినొల్లములు
అద్దమరాతిరిదాఁకా నందునిందు
నుండివచ్చి
వద్దువోరా నీకువింత వలసినొల్లములు
[12-1

వలిపిరిగాలి
వలిపిరిగాలితో వలి మీటిమీటి
బలువిడి వానయంపాజాలమైన
[వ. యో. వి. 4-609

వలెనను
తలఁచినచోటను తానే వున్నాఁడు
వలెననువారి కైవసమెపుడు [8-141

వలెవలెనను
బలిమి నిన్నుఁబట్టగ పావట చెవరెఁగాక
వలెవలెనవి నీతో వాదులకు వచ్చెనా
[17-316

వల్ల
ఇంక నెంతగాఁగలదో యింతివల్లనీకు
[14-203

వల్లడివలపుకాఁడు
చాల్లెపుఁ జుల్లే నీకుఁ జుట్టఁబెట్టె నింతవడి
వల్లడి వలపుకాఁడ వచ్చేవో రావో
[4-106

వల్లెగావేసుకొను
చల్లని వసలనీత పాగుతఁ గొండలోన
వల్లెగా వేసుకొన్న వాలముతోడ
[8-144

వల్లెతాడు
చల్లలమ్మ నేరిచిన జాణ గొల్లెతలకెల్ల
వల్లెతాడు మా చిన్న వానుదేవుఁడు
[17-343

వల్లెతాళ్లు
తెంచఁగరాని వల్లెతాళ్ల తెలివిపడని
లేఁత నవ్వులు
మంచితనములోని నొవ్వులు మాటలలోని
మాటలు
[5-1

అల్లంతనుండి తన కందరాని తెంకాయలు
వల్లెతాళ్లవేసి వంచీనమ్మా
[10-161

వల్లెవాట్లు
వల్లెవాట్లతోడ వడిఁ బెద్దకన్నుల
చల్లఁజూపులబోయ జవరాలు
[4-118

వల్లెవేయు
వల్లెవేసి కోడెలను వంచుకొనేయట్టి నీకు
చెల్లనెంత నీవు చేఁతచేసినా మమ్మ
[13-92

నారలు నాలివాలిచి నమ్మికలఁదాదు వేఁడి
ఘోరచని వల్లెవేసే పొట్టివాఁడవు
[13-93

బాలకృష్ణ బోయిఁడా వనుల వల్లెవేయరా
వాలుఁజూపుల మమ్మేల వల్లెవేసెవు
[17-346

వసంతమాడు
నిక్కి దేవుళ్లు ముత్యాలు నీపై
వసంతమాడఁగా
చుక్కలలో చంద్రుఁడవై చూపట్టితివి
[3-169

పసయగు

పసగాని పెక్కు దేవతలఁ గొలుచుకంటె
సుసరాన హరివారై సుఖియించరో
[9-279

పెనఁగర్మ మొకవంక విజ్ఞాన మొకవంక
పసగావు రెంటి బలవంతములను
[9-281

యెత్తుకొన్న వేఁకమై యెవ్వరికి పసగాఁడు
హత్తిచూత వెరతు మీ యారడి బాలునికి
[10-237

పసిదప్పు

వావాత నీవనెటి పసిదప్పి కైకొంటి
భూవిభుఁడు నీ వనెటి పురుషార్థము
[10-200

పసులమూఁక

పసులమూఁక మోవఁగఁ బసవేయఁగ
పసముగాని దెటువలె నౌనో
[5-122

పళకాడు

శ్రీవెంకటేశుఁడే చిత్తగించి నన్నేలెఁగా
వావాత నింద్రియాలు పళకాడినా
[9-128

పళకు

పైకొని శ్రీవెంకటేశు బంటుకు పళకులేదు
నైజమైన హరిభక్తి సహజమింతే
[7-54

పళకులాడు

ఏఁటి మాటలాడేవే యెందాఁకా నీవు వోరి
వాఁటముగ యిట్టే పట్టి పళకులాడకురా
[13-230

పళకువేయు

కొందరు నరకమందు కొంత పళకువేసేరు
కొందరు స్వర్గము వారు కొంత పళకు వేసేరు
[9-41

పళచుకొను

పలుమారు వచ్చేఁదానే పనిలేనివరాకు
పళచుకొన్నది తానే పట్టిభీతి
[8-225

పళావళి

ఎంత చనివిచ్చితివి యీపెకు నీవు
పంతులకు పట్టిపళావళ్ల వేసేనిపుడు
[13-174

పళుకు

పళుకు కోవనివాడు వచ్చి పూఁటపడవేల
పొలిసినంత తపంత మందరాదా
[16-1-30

పళుకువేయు

పట్టిభక్తి నీ మీఁద పళుకువేసి నిన్ను
బట్టితెచ్చి మతిలోనఁ బెట్టుకొంటిని
[8-49

యింత ప్రీతో నవ్వేటి యింతి నీ కొకతె యేది
పంతగా నీపై పళుకువేయఁగాక
[17-368

పా

పాండ్లెక్కు

పాపి నీపై మచ్చరము పండ్లఁ బెట్టుకుండితేను
మోవావ పాండ్లెక్కి నీ మోవిమీఁద నిండెను [14-221

పాఁకసేయు

యెంతపడైనాఁగూడే వేమినేరుచుకొంటివి
పంతవంటి సిగ్గేటికి పాఁకపేసేవు
[14-81

వాఁటమగు
తలఁచినతలఁపులు దైవారి లోలోన
వలచిన వలపులు వాఁటమాయను
[18-329

వాఁటము
ఏటిదో నీచి త్తము నే మెఱుఁగమయ్య
వాటమైన వెల్లవిరి వారమయ్యా
[14-154

మాఁటలు దేలించ నేర్చుమగువా
నీకు నిప్పుడు
యేఁటికె నా విభునితో నేకాంతము
వాఁటమై నా పతి వొందువద్దన్నా మానవు
గాఁటాన నీ కింతయేలె గామిడితనాలు
[16-3

వాఁటమైన వలపులే వానిరేఁచెఁగాక నన్ను
వేఁటపెట్టి నిన్నునింత వేసరింతునా
[17-460

వాఁటాలు సేయు
పాయక కూడె నితఁడు పంతముగొనుచే
మేలు
వాయఁబోతే కొనగోరు వాఁటాలు సేసేని
[14-137

వాఁడిమీదవాఁడి
చెలువుఁడు వీఁడె చేకొను నేఁడె
వలరాజు తూపులివి వాఁడిమీఁదవాఁడి
[15-16

వాకట్టు
కదుమక వచ్చేటి బలురోగపుఁ
గుక్కలు నుసిగొలిపి
వదలక మురిసిన మురిమే వాకట్టుగఁగట్టి
[5-201

బూ(పూ?)తకిఁ జంపినవాఁడే బూతకి
వాకట్టురత్ష
పాతాళానఁ గూర్మమైన పతిగుంత దోషరక్ష
[10-54

వాకట్టుకట్టుకొను
వడినెవ్వతో నిన్ను వాకట్టుగట్టుక యింత
ముడిపెట్టివిడిచి తా మొప్పెఁజేసెఁగాక
[17-563

వాకము
యాఁకట శ్రీవెంకటేశ అలమేల్మంగను
వేసు
వాకముగాఁగూడితివి వడి నిదేనేర్పు
[18-133

వాకిటగొల్ల
వామనమూర్తికి వాకిటగొల్లను
సోమార్కనేత్రుని సొరిది లెంకను
[5-271

వాకిట తంగెటిజున్ను
వన్నెల మాటల వాకిటి తంగెటి
జున్నుకు వడగాలి సోఁకినది
[12-353

వాకుచ్చి ఆడు
నాకుఁగా వేరొకరు విన్నవము సేసేరా నీకు
వాకుచ్చి నేనే ఆడవలెఁగాక
[8-167

వాకుచ్చు
కైకొన్నకొలది కర్మము వాకుచ్చి
తనతోనే వగవగనేలా
[10-220

పైకొని యే పొద్దు నే పానుపుపై
నుండఁగాను
వాకుచ్చి పేరునాఁ బిలవకుమీ నీవు
[13-211

వాకుచ్చి నీతో నేమ పక్కఁణగా
మాటాడఁగా
నీకు దేవులైనవారు నిన్నేమందురో
[18-302

వాకుఁదెరపులు
వాకుఁ దెరపులు వన్నెలు లోకాలఁ
గూకులు వత్తులు నో గోవిందా
[5-8

వాకుదోసము
యీ కడ శ్రీవెంకటేశ యేకమైతి మిద్దరము
వాకుదోసము లేదని వలపలీవయ్యా
[17-543

వాకుననాడు
వాకున నాడినయట్టి వట్టి వల్లదాలనెల్ల
దాకొని పొరయనంటె తప్పులేలేవు
[7-54

వాకునవెళ్లనాడుట
వాకున వెళ్ళనాడైనా వడిఁ
దీర్చుకొనేనంటే
యీ కడ నా మొగమోట మింతేపేసె
నెన్నును
[17-200

వాకునిష్ఠూరము
యేకతాన నాపెతోనె యేమన్నా
నందువుగానె
వాకునిష్ఠూరములేల వద్దువద్దు యీడను
[17-392

వాకునిష్ఠూరాలు
నీకె తెలుసు నాపెకు వీకంచేఁ దెలుసు
వాకు నిష్ఠూరాల మీలో వంతువెట్టేవారమా
[14-134

వాకులుపోకులు
యేగతాల సమకూడె నియ్యకోళ్లే మనకు
వాకుల పోకులుపోక వావిగూడెను
[14-32

వాకులేనివరము
రాకపోకలచేత రాగిన పెనుఁబండు
వాకులేనివరము వలవనితలపు
[11-3-5

వాకొలుపు
కాకిజున్ను జున్నులంటా గంపెఁడేసి
తినిపించి
వాకొలిపి బాలలెల్ల వాపోవఁగా
[6-167

వాతైవచ్చు
ఆకసపుఁ జంద్రునికి నానవడఁగానేమి
వాతైరాని పతికి వలవఁగానేమి
[15-66

వాగము
సోగల శ్రీవెంకటేశు సురతి సింగారము
వాగమై యమరెఁగాన వన్నెలెల్లనమరె
[15-90

వాగియ
వాగియ బిగువింతవవలి దాఁటించి
రాగేలు బిగియించి రవళిదేయనుచు
[వ. యో. వి. 2-674

వాగేలు
అన్నిటఁదేజి యీడఁగ దేవుఁడు
తిన్నఁగ వాగేలు దిప్పేవాడే
[6-93

వాచకపుమాటలు
అందమై వాచకపు మాటలాడేవు
సారె నాపె
పొందులం జదివించు నా పుస్తకములు
నిన్ను [3-65

వాచవిచవులు
వాచవిచవులు చూచె వంటశాల చోటేదో
ఆ చాయనేవుండు నాదిమూలము
[7-184

వాటుఁబరువు
వాటు బరువునవచ్చె వనిత వీకడకును
ఆఁటదాని యగ్గలిక అటు గూడవయ్యా
[18-379

వాడఁబారు
వొద్ద నీ కెపుడాతఁ డుండవలె నాతనికి
వద్దనఁగ రావనుచు వాడఁబారేవు
[12-202

వాడమగువల విందు
వోడఁ డెందరికినైనా పుత్తరువె చెప్పేని
వాడ మగువలవిందు వానికేమె
[16-2-31

వాడిక

యేడో వున్న శ్రీవెంకటేశుఁడే
యింటికివచ్చె
ఆడికో వాడికో అంగన నీకు
[14-1

వాడికగు

వేడుకకత్తెయైనది వెక్కసాన నవ్వఁగాక
వాడికైన యిల్లాలికి వరుసా యిది
[18-323

వాడికచేయు

యేడతపము నాకేడజపము నే
వాడికఁజేయఁగ నీకు వచ్చినదేమి
[6-74

వాడికె

వాడికె నొండొరులము వలచిన వలపులే
కోడి మెరుకలు సేసికొనవచ్చేరు
[14-14

వాడుదేరు

యేదో (?) బాయిటఁబారే యీఁగ
సయితమును
వాడుదేర నడపుల వాలివాలి
[9-179

వాడుదేరఁ బూజించవలెఁ గమ్మఁ
బువ్వులివె
పీడెమిడె కొలువుకు విచ్చేయవయ్యా
[9-195

వట్టి వెతలఁబడి వాడుదేరేము
ఎట్టు సేసినను జేయు మిందిరారమణా
[11-2-55

బలిమినేఁ జేయఁగాని వంతమాడి
విన్నవిట్టె
వలపించి నీమోము వాడుదేర్తును
[13-26

పేద దాఁచుకుండెనోయి విందాఁకాను
వాడుదేరె నీవు తనవద్ద నుండఁగాను
[17-91

వాతరట్టు

పెలుచఁగోవెల యన్నఁ బెంపుడుఁబేయ
కెలయు గీరంబు మిక్కిలి వాతరట్టు
[ప. యో. వి. 5-1386

వాతులుమోయు

వాతులు మోవఁగవలెనని వెదకిన
పూతల నిన్నియు భోగములే
[9-192

చేతులు చాఁచితివి చెలియపై నీ వప్పుడు
కాతరాలు రేఁచితి నా కాయములోన
యీతలఁ జెక్కునొక్కగా యియ్యకొంటి
నే నన్నియు
వాతులు మోవఁగఁబొంగె వాసులెల్ల
నాకుమ
[17-81

వాదడచు

వేడుక పదేముగాక వెంగెమాదేమానిన్ను
వాడలో నాపెతో నేము వాదడిచేమా
[13-18

వాదడు

వాదడుతుఁ జెలులతో పడి నీవు బొంకవని
నాదెస చూడకుండితే నమ్మకుండుదు
[18-37

వాదడువు

తీపులువుట్టించి యెవ్వరేమనినఁ దెలిపి
వాదడువ నేమిటికి
శ్రీపతిఁ గొలిచితి చేరె సంపదలు
జిగినతఁడే మా రక్షకుఁడు
[8-117

ఆపె నన్ననాడఁగా నే నాపెతో
వాదడువఁగ
యేపున వినేవు నీకు యేమిగూడెరా
[17-250

అక్కడ పూరకుందువా ఆనలు
పెట్టేవుగాక
యిక్కడ వాదడువ మాకెవ్వరు ఇంక
[17-503

వాదుదేర్చు
దేవరవిని వాదు దేర్పంగవలయు
నావుఁడు విని మౌని నాయకో త్తముఁడు
[వ. యో. వి. 8–149

వానగుంటలు
వడి పరసాన నాతో వానగుంటలాడఁగాను
బెడిదమై చెయివట్టి పెనఁగుదుము
[13–201

పైపై దొరలతోడి వంతాలకు నేమివని
ఆ వరాకై వానగుంట లాడుకొనేఁగాక
[13–247

వానచేతకములు
వాన చేతకములవలె నాయ మనసు
గోనెఁబట్టిన బింక గుణమాయ మనసు
[11–3–125

వానవదను
మత్తిలి శాంతమనే మంచి వాన వదనున
విత్తుదురు హరిభక్తి వివేకులు
[9–70

వాబిలిమి
ఏ బాసకియ్యకొనేవే యిప్పుడు నీవు
వాబిలిమిమాటల వాదుకోవఁగాని
[13–181

వాము (క్రి)
ఏమిచెప్పేది నీనేర్పు యెంతవాఁడవ
వామి వలపొక్క మాచె వారవట్టేవా
[13–91

వాములకొలఁది
అడుకులు చక్కిలాలు అనవాలు మురుగులు
వడవప్పు మొదలుగా వాములు కొలఁదులు
[10–27

వాములగు
వాములాయ నిరువదియొక వావులు
యేమని తెలిసెనో యీ దేహి
[5–244

వాములువెట్టు
వాదుల యీ సుద్దులెల్ల వాములువెట్టఁగాను
కాదని మన విభుఁడు గాదెలఁబోసీనా
[16–2–70

వాయకవాను
కాయజకేలికి కాలి సన్నగోర
వాయక వానేవు వగకాడ
[17–424

వాయఁబోవు
పాయక కూడె నితఁడు వంతముగొనుటే
మేలు
వాయఁబోతే కొనగోరు వాఁటాలు సేసేని
[14–137

వాయిదకాండ్రు
కరమర్థి వాయిదకాండ్ర ముంగలిని
బిరుదు కాళియల చేఁబెల్లు నాదింప
[వ. యో. వి. 7–1141

వాయిదము
వాయిదాలు వాయించేరు వాకిటికిరాఁబోలు
యీ యింతిఁజేపట్టినాఁ డింతలోనట
[17–403

వాయు
చేసినదెల్లా నేపై చెలి చేసినది చేఁత
వాసినవి కొనగోరి వాఁతలునివి
[14–53

వాయెత్తియేడ్చు
కోయిల జవరాలు క్రోల్చినరీతి
వాయెత్తి యా కీరవాణి యేడ్చుటయు
[వ. యో. వి. 3–363

వారకము
వారిధివంటిది యీవలపే కాదా
వారకము నీకు నాకు వలపే కాదా
[13–199

వారపట్టు
నీరువట్టుగొవి భూమి నీళ్లెల్లావారవట్టి
కేరికేరి నగవయ్య కృష్ణభట్లూ
[6–70

ఏమిచెప్పేది నీనేర్పు యెంతవాఁడవు
వామి వలపొక్కమాచే వారవట్టేవా
[13–91

వారబియ్యము
సూరిభల్లొకవంక చౌరనిచోట్ల చొచ్చి
వారబియ్య మెత్తియెత్తి వడఁదాకి
[6–70

వారముచేయు
వారము నేసేమనుచు వడినింటివారమెల్లా
ఊరలు పాశాలు దొంతిఁ గూడఁబెట్టితే
[6–165

వారము వజ్జమనక
వారము వజ్జమనక వాకిట నన్నునాఁడేవు
భోరచి మావారు నీకుఁ బోకవెట్టిరా
[16–2–38

వారలువట్టు
వలసినపాలు వారలు వట్టుచు
కులికి నవ్వీ గోవిందుఁడు
[8–142

భారపు వుట్ల పాలుఁ బెరుగులు
వారలు వట్టినవాఁడా వీఁడు
[10–289

కారేటిజున్నులు గడ్డపెరుగులు
వారలు వట్టేటి కైపులును
[14–51

వారవట్టు
అక్కలాల చూడుఁడందరును
నిక్కి వారవట్టీ నేఁడు గృష్ణుఁడు
[8–149

వారవట్టీఁ బాలువంచి గోవిందుఁడు
గోరగిరేరదే గొల్లెతలు
[8–162

కడఁగి శ్రీవెంకటేశ కలసితి వీఁకనేము
వడియని మోవితేనె వారవట్టు వారము
[14–131

వాలాయించు
ఏల నాతో బొంకవచ్చే వెఱఁగనాలొల్లి
వాలాయించి మాకు మంచివాడవే
యెప్పుడును
[13–33

మేలేమి కీదేమి మించిన రూపమె
వాలాయించి తెలిసినవానికి
[16–1–48

వాలుకరెప్పలు
వాలుక రెప్పలువంచి వడి నేఁ గొసరితివి
తాలిమిలేక పీపైఁ దమకించితి

వాలుఁగొప్పు
వంచిన శిరసుకు వాలుఁగొప్పే మాటు
[13–242

వాలుమగఁటిమి
ఆలికై విల్లువిటిచి వాలికై యమ్ము వేసిన
వాలు మగఁటిమిగలవాఁడా వీఁడు
[6–226

వాలు మిక్కిళ్లకు నిలుచుట
ఆలాగు వాఁడనేనని చిలుక జోదుల
వాలు తిరుమిక్కిళ్ళకు వడినిచ్చేవా
[13–181

వావాత
వావాత మీగురుఁడాడే వాక్యము
నీ యాధీనము
పావనమైన నీ పలుకెల్లా సత్యము
[8–147

వావాత శ్రీవెంకటాద్రి వరములిచ్చీఁ గనక
యేవల దాతలలోన నితఁడేదొడ్డ
[9–122

శ్రీవెంకటేశుఁడే చిత్తగించి నన్నేలెఁగా
వావాత వింద్రియాలు వశకాడినా
[9–128

శ్రీవల్లభుఁ డతఁడు సేసినట్లానవును
వావాత ననుభవించినవార మింతేసేము
[9–164

వావాత నింతటివాఁడు వరములీలేఁడా
వోవఁ గొలగానేదే వోటికింతేకాక (?)
[10–123

వావాత నీ వనెటి వసిదవ్వి కైకొంటి
భూవిభుఁడు నీ వనెటి పురుషార్థము
[10–200

శ్రీవెంకటేశు కృపచేత నింతేకాని
వావాత నివి గైవశములుగావు
[11–29

భావించి శ్రీవెంకటేశ పడఁతుల కెల్లాను
వావాత నమ్మితివిగా వయసులనీవు
[13–107

వావాతనూఁకొనుట
నీవే యెరుఁగుదువు నిన్నాతడు పిలువగ
వావాత నూఁకొనవు వద్దు చలమమ్మా
[17–176

వావాతిమాటలు
జీవునికిని దండెవేసినవాఁడవు నీవు
వావాతి మాటలే నీపై వన్నెవదాలు
[9–178

వావాదము
వట్టిస్వతంత్ర మిందులేదు వావాద
మిందులేదు
గుట్టుదెలియక లోలో గునిసేరు వీరివో
[8–243

వలుమంచి మాటలనె భ్రమఁబడ నోవ
నాకు
అలర నీతో వావాదమయినా మేలు
[19–333

వావాదు
నీ వేమిసేతువు నన్ను నీవు మోహించు
మంటివా
వావాదు నెంచేది నా వలసింతేకాక
[18–193

వావిగాదను
వలపించి పిమ్మట వావి గాదనుట
పొలుచునే నీయట్టి పురుషోత్తమునకు
[అ. మ. క. 2365

వావిరినిండానవ్వు
నీవెంత గోపగించి నేరుపుతోఁదిట్టినాను
వావిరినిండా నవ్వు వచ్చీనె నాకు
[17–573

వావివర్తన
అవల వారులఁ జెడనాడఁగు వినివిని
చేవమీరి యెవ్వరిని జెడనాడక
కోవిదు శ్రీవెంకటేశుఁ గొలిచి పెద్దలకృప
వావివర్తన గలవాఁడు వోవైష్ణవుఁడు
[5–59

తతితోడ వావివర్తన దలంచిన
వెలుపు దెలుపుదువుగా విషయబుద్ధి
[11–3–10

వావివర్తనలు
అన్నిటాదైవముఁ దమ్ము నందురు
నెరుఁగుదురు
యెన్నుక వావివర్తన లెరుఁగుదురు
[8–214

చుట్టపు సంబంధాలు జోలి వావివర్తనలు
దిట్టతనములెల్ల యీ దేహముతోడివే
[10–235

వావులెంచు
వడినెన్నైనాఁగలవు వావు లెంచి
చూచుకొంటే
గడియించే పదార్థాలు కలవెన్నైనా
[8–227

వాసికత్తె
మిక్కిలి వానికత్తెవు మించి
వోరుచునాతఁడు
వాకట్టైతిరిఁక నీపై నోలవేసీనా
[17-448

వాసికినెక్కించు
దానధర్మములకెల్లా దరిదాపుమీరె కాన
వాసికి నెక్కించరాదా వసుధఁగోమమ్మును
[8-267

వాసిదప్పు
చేసేటిసేఁతకు గురి శ్రీవిభుఁడేకాని
వాసిదప్పి హీనుల సేవలు సేయనోపము
[10-13

వాసిపట్లు
తనకై తే నవ్వులు తగ మాకై తే రేసులు
వనితలకెల్లా నివి వాసిపట్లుగాని
[18-251

వాసిరేఁచు
వున్నతి శ్రీవెంకటేశ వొద్దికై తి మిద్దరము
వన్నెకొనె వాసిరేఁచే వంతములేమిటికే
[15-234

చేరి నన్నుఁ బ్రమించి నా చిత్తము
చూడవలసి
వారివీరిఁ జూపి నాకు వాసిరేఁచేవు
[17-281

వాసివంతు
వాసివంతు విడిచినవాఁడే యోగి యీ
అసలెల్లా విడిచిన అతఁడేయోగి
[5-109

వాసివట్టము
వాసి వట్టముకొరకు వదలి దినములచేతఁ
బాసిపోయినవెనక వరమేడవరము
[11-2-25

వాసీవంతూ
చేసినట్టే నేసుఁగాక చింత మాకేలా
వాసీవంతూ నాతనిదే వట్టి జాలియెల్లా
[8-91

వాసును
ఏమిసేసినా నీ రుణమెట్టు వాసును
కామిత ఫలద వో కరుణానిధి
[5-300

వాసులుచూచు
వలచినదాన నేను మరి వాసులు
చూడఁగనేల యెదపున్
బిలిచినఁ బిల్వకుండిననుఁ బెంపున
గొల్వులు వేయుచుండినన్
[శృం. శ. 94

వాసులు నెరపు
వసముగానిసతితో వాసులేల నెరపేవే
కసుగాటువలపుల కాయవు నీవు
[13-103

వాసులేల నెరపేవు వచ్చివచ్చి నాముందర
నీ సుద్దులు మాకెల్ల నేఁడుగొత్తలా
[17-110

వాసులు వంతులు
వాసులు నెఱఁగము వంతులు నెఱఁగము
వేసటవుట్టని విధమే సుఖము
[17-231

వాసులును వంతులును వనితలవి
వేసరని వోరుపులు విభునివి
[18-458

వ్రా

వ్రాలాకు
తాను వచ్చేననునో యీతరి నన్ను
నమ్మమనో
పూని తన వ్రాలాకు పుత్తెంచెనా
[15-54

వ్రాలువెట్టు
వసువడగా 'శివాత్పర తరంనాస్తి'
యని వ్రాలు వెట్టుండయనుచుఁ బెట్టింప
[ప. యో. వి. 8-1447

వి

విందులకుడుపు
విందుల కుడుపులు విష్ణుకీర్తనము
చందపు వైకుంఠ సంభ్రమము
[9-275

విందులువెట్టు
విరివిగ నింద్రియ విషయభోగముల
విందులు వెట్టును యీతఁడు
వుడుగకఁ జిత్రపు రూపుల దేహపు
టుడుగరలిచ్చును యీతఁడు
[7-158

వికవికనవ్వు
పీదెపు నే మోవిచూపి వికవిక నవ్వేవు
[15-19

తాలిమితో నూరకున్నఁ దలవంచు
కొందువని
వేలు ముక్కుపై మోఁపి వికవికనవ్వేను
[17-395

విచుపట్టు
విడిచినఁ గడతెంచి వేవేఁగొల్లి
విడివట్టు నడునందు విచుపట్టువొచ్చి
[అ. మ. క. 498

విచ్చనవిడి
విడువరాని ధర్మవిదుల పురుషులను
విడిచి గోపికలు విచ్చనవిడి
[5-218

శ్రీపతి దిక్కయి కావఁగ మరియునుఁ
జేరవి సంపద లింకనేవి
చాపల బుద్ధుల నది నమ్మక విచ్చనవిడి
నోములు చెప్పుదురు
[8-117

అచ్చుటఁగవక దైత్యు డాహారపుమొగము
విచ్చనవిడిఁ జెలఁగు విజయ నారసింహా
[8-154

విచ్చనవిడినటు కౌరవు లెదుటను
విశ్వరూపు చూపినయపుడు
యిచ్చల నిను నమ్మఁగలేకేకా
యింద్రజాల మనిరి
[9-37

విచ్చనవిడినె యాడీవీఁడె కృష్ణుఁడు
వొచ్చములేనివాఁడు వుద్దగిరి కృష్ణుఁడు
[10-172

వేవేగ నాతఁడు నన్ను విచ్చనవిడిఁ
గూడెను
[17-353

విచ్చనవిళ్లు
కుచ్చి కాఁగిలించుకోఁగా కుచములు
నాటెవంటే
మచ్చుటాడే యింతులకు మొదలేవి
యిచ్చకుడ శ్రీవెంకటేశ నన్నుఁ గూడితివి
విచ్చనవిళ్లలోన విన్నపించనేది
[17-97

విచ్చనవిళ్లైన వేడుక చేఁతలు చవి
కొచ్చికొచ్చి కొసరేటి కూరిమి చవి
[18-475

విచ్చనవీడు
నిచ్చలు రతివేళల నేరుపు మరతురా
విచ్చనవీడైనచోట వేఁగుదురా
[18-110

విచ్చనవీళ్లు
ఇచ్చిన కాఁగిళ్లగురి యిద్దరి తమకములు
విచ్చనవీళ్ళకు గురి వింతరతులు
[14-64

విచ్చిచెప్పు
విచ్చి చెప్పఁగాని తనవింత చక్కఁ
దనమెల్ల
వచ్చి నా చూపులోనే వదరనేలె
[14-79

విచ్చిచెప్పె నిది నీకు వివరముగా నేఁడు
నెచ్చెలి నిన్నటికిని నేనే గురినుమ్మీ
[14-249

విజనగరము
వెలసి శ్రీవెంకటాద్రి విజనగరములోన
తలకొనెఁ బుణ్యపాదతలుఁడు వాఁడే
[6-219

నిరతి శ్రీవెంకటాద్రిని విజనగరములో
నరిది వరములిచ్చి నందరికి నితఁడా
[6-223

వీఁ డిగో నిలుచున్నాఁడు విజనగరములోన
పేఁడుకొన్న ప్రతాపానఁ పెద్ద
హనుమంతుఁడు
[9-230

విజయపట్టము
వేవేగమరలి రాఘవా వచ్చి
విజయపట్టమేలి రాఘవా
[16-1-1

విటతనము
చెలి నిన్ను బుజ్జగించి చెనకి నవ్వఁగాఁగా
యిలపై నీ విటతన మెన్నికకెక్కె
[15-167

విడిదల
యెదురుచూచితి నీకు నింతులచేఁ
జెప్పంపితి
వెదకితి నీ వుండేటి విడిదలను
[14-17

వదఁతి పయ్యదలోని పాలిండ్లు నీకు నిట్టె
విడిదలసేసె నిందు విచ్చేయవయ్య
[14-21

విడిదిండ్లు
వెలఁదుల కౌఁగిళ్లు విడిదిండ్లవంటివి
చలముల నీ రతులు పలిపేవేళ
[7-58

విడుగరయగు
పతిన మీ బాధలెల్ల ప్రజలాల యిప్పుడిట్టె
విడుగరాయె మీరు వెరపకుఁడిఁకను
[16-1-32

విడుజోడువాఁడు
విన్నవించేవాఁడనా విడుజోడువాఁడనా
అన్నిటా శరణు చొచ్చినట్టి జీవికి
[7-258

విడువముడువఁబట్టు
వేవేలు బంధములు విడువముడువఁబట్టె
దైవమా విన్నెట్టు తగిలేమయ్యా
[8-46

విడెమొక్కటుగు
అందపు శ్రీవెంకటేశ అలమేలు
మంగ వేమ
యింద విడెమొక్కటైతి మిఁకనేల అలుక
[13-210

విత
యితరులేమీ నెఱఁగ రిద్దరును నవ్వుకోఁగా
వితగాని మీ పనులు వెల్లవిరులాయను
[14-19

విత్తుమీఁదటి పొల్లు
వత్తిలోపలి నూనెవంటిదీ జీవనము
విత్తుమీఁదటి పొల్లువిధము దేహంబు
[11-3-116

వినికి
విన్నవినికెల్లానేఁడు వేడుకలే కదవే
[14-191(?)

[ఈ సంకీర్తన సంఖ్య తప్పుగా అచ్చు
వేశారు—ఇది —14-187]

వినుకులకొన
విని యాలకించినాను వినకట్టె మావినాను
వినుకుల కొనసెల్లా విష్ణుఁ డొక్కఁడే
[9-91

వినుకలిమర్మము
చూచేటి చూపులకును సూటియైన
మొదలేదో
యేచి వినుకలి మర్మమెందు దాఁకీనో
[7-184

వినుకులు
కొలమాలెను నిజమంతయు
కొండలకేగెను సత్యము
మఱుగయిపోయెను వినుకులు
మతిమాలెను తెలివి
[5-63

కన్నుల నేఁ జూచేదెల్లా కమలాక్ష
నీ పాదాలే
విన్న వినుకులెల్లా విష్ణుఁడ నీ కథలే
[6-201

వినోదకాఁడు
వినోదకాఁడవౌదువు విఠలేశ్వరా
వినుతించ నెట్టువచ్చు విఠలేశ్వరా
[10-171

విన్నవినుకు
మన్నన సతులు మీరు మాటలిట్టె
యాడఁగాను
విన్న వినుకులమెచ్చి విఱ్ఱవీఁగినదివో
[17-575

వియ్యపువిందు
యింతలో శ్రీవెంకటేశుఁ డితఁ డిదె
నన్నుఁగూడె
వింతగా విందు చెప్పరే వియ్యపు విందు
[15-213

విరజవోడ
తిరముగ నల్లదివిందెచ్చిన యర్థమిదివో
విరజవోడరేవున వెళ్లినర్థము
[6-3

విరవిరవీఁగు
ఎరవు ల తపముల నెంతైనా
విరవిరవీఁగుట వృథావృథా
[11-3-18

విరవిర వెంటఁబడు
దరిదాపు యితఁడేకాతగా వెనుక వేసుకో
విరవిరఁ దాపాలు నా వెంటఁ బడినాను
[9-128

విరసపుజాలి
పరమాత్మ నిన్నుఁగొల్చి బ్రదికేము
విరసపు జాలిఁజిక్కి వెతఁబడనోపము
[8-220

విరికాడు
వగల శ్రీవెంకటేశ్వరు మాయలీవలపు
తగులు విరికాని (?) వలెఁ దగిలించు
వలపు [9-111

విరివికాఁడు
విరులు నాపై జల్లి విట్టలేశుఁడు కడు
విరివికాఁడు గదవే విట్ఠలేశుఁడు
[17-70

విరివిగొను
పరిపూర్ణమగు తుంగభద్రా తటమునందు
విరివిగొన్నాఁడు శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
[10-165

విరివోటు
ఇద్దరిమనసులు నేకమైనఁగా
కొద్దిక విరివోటాఁకరీనా
[17-156

విరుద్వాసుపర్ణ
నిండిన యీ జీవులు నీవేయన వెఱుకను
దండనే బద్దులు విరుద్వాసుపర్ణ వున్నట్టుగాన
[6-121

విరులైనా కోయకరావు
చెట్టుమీఁది విరులైనా చేతులఁ
గోయకరావు
అట్టె వోరి నీవు అటువంటివాఁడవు
[13-8

విఱువీఁగు
నిండెను నా కోరికలు నిముషు వారిధులై
వెండి బంగారాలతోడ విఱువీఁగవయ్యా
[10-241

విఱ్ఱవీఁగు
వంతపు శ్రీవెంకటేశ భావములనేచొక్కి-
వింత సంతసాల విఱ్ఱవీఁగు కొంటగాకా
[17-554

విశ్వకుటుంబి
యెసఁగ శ్రీవెంకటేశుఁడితఁడే
విశ్వకుటుంబి
పసగా వరములిచ్చి భావించినట్లు
[7-109

విసుగు
గరగరక లన్నియును కలసినందాఁకా
విరసంబు లన్నియును విసుగునందాకా
[5-152

యిన్నియు ననుభవించి యిఁక
నొల్లనంటేఁబోదు
విన్నపాలు సేసి నాతో విసుగఁ జోచేవి
[7-285

వినువు (క్రి)
రసములు చిందీనదె రమణుఁడు మాటలనే
వినువక ఆదరించి వినఁగదవే
[13-103

వినువు
మలసి తనతోను మాటలాడకుందునా
వెలసిన విరహపు వినుపింతెకాక
[15-76

వీ

వీఁకకువచ్చు
కాఁకలఁ బొందిననేఁ గాఁగిలింతుఁగాక మా
వీఁకకు రాఁదనకేలే వేడుకకాఁడు
[17-508

వీటిఁబుచ్చు
పోటుమీరిన యసురపురము
లన్నియుఁ జొచ్చి
వీటిబుచ్చి దుమ్ములుగా వేసినవాఁడు
[4-43

వీటిఁబోవు
తిన్ననై యెవ్వరిచేతి తిట్టుదాకినా విధమో
విన్ననై విజ్ఞానమెల్లా వీటిఁబోయఁ దుదిని
[6-105

ఏఁటినేను యేఁటిబుద్ది యెక్కడిమాయ
వీటిబొయ్యే వెట్టిఁగాను వివేకిఁగాను
[8-98

కాలమును వీటిఁబోయె
కర్మమును దెగదాయ
మూలనుండి యెవ్వరికి మొరవెట్టేను
[9-34

వీడనిగంటు
యెగ్గుపట్టేటిదానవు యేలరమ్మంటివే
ముందు
వొగ్గి వీడనిగంటలై యుండఁగరాదా
[13-239

వీడుకూళ్లు
వియ్యాలుది వీడుకూళ్ల వేమాఱు
గుడువ నీవే
వొయ్యనె తనకులోనై వుండేఁగాని
[17-147

వీడుజోడాడు
తెలివొందు నొంటిముత్తియపు వెన్నెలలు
వెలఁది నవ్వులతోడ వీడుజోడాడ
[ప. యో. వి. 3-971

వెలఁగును గోవంబు వీడుజోడాడ
మఱియు వారలఁజూచి మనుజేశుఁడనియె
[ప. యో. వి. 3-1296

వీడుదోడాడు
వెడవెడని తమ్ములము వీడు దోడాడ మన
సడరీని తలఁవ వెఱపయ్యాని
[4-98

పీడుదోడులాడుకొను
వేమరుఁ దొడలెక్కఁక పీడుదోడు
లాడుకొంటా
ప్రేమమునఁ గౌఁగిళ్ళఁ బెనగుకొంటా
[11-216

పీడుదోళ్లాడు
వెల్లివిరి నవ్వఁగాను పీడుదోళ్ళాడకున్న
చల్లేటి వలపులేవి సడలింతేకాక
[13-11

పీడుపడు
ఆడినదెలా నీవట అందులోఁ
దప్పులున్నవా
పీడుపట్టతలఁపుతో వెరచేఁగాక
[8-6

పీడుఁబట్టు
చూడఁజూడఁ గొత్తలాయ
చుట్టమొకఁడు లేఁడాయ
పీడుఁబట్టు అలుచాయ వేడుక
బడివోయను
[5-128

వెనక మునుపులకు పీడుఁబట్టు జననము
కొన మొదలునుఁ దానే గురియాయనాత్మ
[7-152

నెట్టన నైదుగురికి నేము డాగు వెట్టేము
చుట్టిచుట్టి పీడుఁబట్టు చూసివున్నది
[9-198

పీడువడు
కూడిమాడి పొందుసేసి
కొనరఁగ వచ్చుఁగాని
పీడువడ్డ విరహాన వేఁగరాదు
[18-440

పీడువెట్టు
కాయకపు గాడిదెకు కవణమువెట్టి మరి
పీయపు చుట్టాలెల్ల పీడువెట్టరో
[9-172

పీడెపుటాలి
మచ్చిక నాపె నీతోను మారుమాఁట
లాడఁగాను
తచ్చన నీడెపుటాలి దాఁకెననీగాక
[16-2-60

పీదిపీది మెఱయు
సేదదేర నిపుడును శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద
పీదిపీది మెరసేటి విష్ణుని నెఱఁగరా
[9-246

పీధులేగించు
పాడరె సోబనాలు పైపైనె పేరఁటాండ్లు
యీడాడనక పీధులేఁగించారే
[15-55

పీనులపండుగ
వింటిమి నీ నామములను పీనుల
పండుగగాను
అంటిన మోక్షముత్రోవ అడుగనేమిటికి
[10-243

వేమరు నాలకించఁగా పీనుల
పండుగలాయ
[15-87

పీనులవిందు
అంటున నయ్యోగి నాథు గానంబు
వింటివె పీనుల విందులయ్యెడిని
[వ. యో. వి. 3-2195

పీనులు చల్లఁగా విను
పూని నీ భావము పొందుగాఁ జెప్పఁగా
పీనులు చల్లఁగా వినుటే కాకా
[7-71

పీనులుమెట్టు
కన్నులు మిన్నులుదాఁకీ కాయమీఁద
వునఁ (ంద ?) గానే
తిన్నని పీనులుమెట్టీ దిక్కులనెల్ల
[10-118

వీనులొగ్గివిను
వీనులొగ్గి వినఁబోతే విశ్వమెల్లాఁ దగులు
అనుక సహవాసాన నంటుకొనుఁ దగులు
[6-204

వీపుపట్టుగట్టు
ఇట్టునట్టు మిట్టిపడ నించుకంతాలేదు వీపు
పట్టగట్ట మోఁపుమోఁచి పాటువడ్డలేదు
[11-2-29

వీపుబట్టుగట్టు
ఇట్టునట్టు మిట్టిపడ్డ యించుకంతాలేదు వీఁపు
బట్టగట్ట మోపుమోఁచి పాటుపడ్డాలేదు
[5-55

వీయపుచుట్టాలు
కాయకపు గాడిదెకు కవణములెట్టి మరి
వీయపుచుట్టాలెల్ల వీడులెట్టరో
[9-172

వీరిడి
నెవ్వున శ్రీవెంకటేశ నేనూ నీవూ నొక్కటే
యివ్వుడే వీరిడి మరుఁడింత నేనేఁగాని
[13-2

నీవే మంచివాఁడవయ్య నేనే వీరిడిఁగాని

వీరిడిఁజేయు
అవునయ్యా దొరకాదు వన్నిటావీవు
వివరముతోడి నన్ను వీరిడిఁజేసేవు
[14-81

వీఱిడితనము
మీఱివచ్చినపనికి మీరెసాక్షి
వీఱిడితనము నాకు వీసమంతానున్నదా
[13-74

వీసమంతమఱచు
గాసిలకచూచితేఁ జీఁకటైనా వెలుగౌఁగాని
వీసమంత మఱచినా వెలుఁగైనాఁ జీఁకటే
[8-201

వీసమంతాఁజోటు
అనలకుఁ జోటుగద్దు అంతరంగాన నెంతైనా
వీసమంతాఁ జోటులేదు విరతికిని
[5-292

వీసరపోవు
ఆసలనాసల హరినెఱగక చెడి
వీసరపోయిన వెఱ్ఱులను
[5-144

వె

వెంగము
పొదిగి నీచేఁతలెల్ల పొగడుతా నుండఁగాను
వెదకివెదకి యాదే వెంగమనేవు
[14-108

వెంగెమాడు
ఇంత నీ సొమ్ముగాదా యెరవున్నదా
వింతవారివలె నేము వెంగమాడేమా
[14-300

వెంగెమాడఁ బనిలేదు వేవేలైనా నాతని
సంగడిఁ గూచుండితేనే సాధించుటా
[17-89

వెంచు
పాయమెంత వెంచినాను ప్రాణము నీ కొప్పగించి
కాయముతో బదికేది ఘనత నీదేకదా
[17-198

వెకలి
వెకలి శ్రీవెంకటాద్రి విభుఁడిట్టె కూడఁగాను
యెకసక్కెలేలాదేవె యేమే నీవు
[17-5

వెకలిసంసారము
సకల పుణ్యపాపాల సంధిజన్మములవారు
వెకలి సంసారాలకే వేడుకపడేరు
[7-27

వెక్కసి
మొక్కలాన గాఁగిలించి మోవి
ముద్రలు వెట్టేవు
వెక్కసా శ్రీవెంకటగోవిందుఁడు నీకు
[14-97

వెక్కసీఁడు
వెక్కలు వారగోళ్ళఁ జించి చెండాడిన
యట్టి
వెక్కసీఁడు వీఁడివో వీర నారసింహుఁడు
[10-162

వెగట్లాడు
మగవారి చేఁతలకు మానినులైనవారు
వెగట్లాడకుండరు వేమైనాను
[13-19

వెగ్గంబులాడు
ఒకతోఁటలో నిలిఁచున్న మాయక్క
వెకలియై తనుఁజూచి వెగ్గంబులాడి
[వ. యో. వి. 4-1496

వెగ్గళించు
దగ్గరనున్నాతఁడు తానె యెరుఁగును
వెగ్గళించకురె మీరు విచారించెనన్నియు
[17-145

నిగ్గుల రాజసమో నీవోళ్ళగుణమో
వెగ్గళించి పిలుపఁగ వినియును వినవూ
[17-169

వెచ్చఁజేయు
ఒలుపువో పెడిఁబాసివుండనియ్యనిది తమ
వెలుపువో దేహంబు వెచ్చఁజేసినది
[4-159

వెచ్చనిండ్లు
వచ్చుడా లెక్కడఁదెత్తు పట్టుచీర
లేడఁదెత్తు
వెచ్చనిండ్లేడఁదెత్తు వెంటవెంటను
[11-30

వెచ్చనూర్పు
వెచ్చనూర్పు నీకేలే వెరపులింకానేలే
కుచ్చినేనూఁ గౌఁగిలించుకొనేఁగాని రావే
[13-249

వెచ్చపువలపు
వలదువోరి వెచ్చపువలపు నీదెల్లాను
వలుమారునిట్ల నాపైఁ బూయవల(లెః)నా
[12-277

వెచ్చపెట్టు
ఇప్పుడేలే బ్రహ్మదేవుఁడిట్టే వుండఁగ
మీఁదటి
వొప్పగు బ్రహ్మపట్టము వొకరికి
వెచ్చపెట్టి
అప్పటి మూఁడుమూర్తులయందులో
నీతని సరి
చెప్పఁబొయ్యేరిమాట చెల్లునా లోకులకు
[6-18

కలపుట్టుగు బదుకు కాంతలకు వెచ్చపెట్టి
వలసి నేఁడెట్టు నీ వారమయ్యేము
[10-2

వెచ్చములు
అన్నియు నొకమాటే యనుభవింపఁగఁ
జేసి
కొన్ని వెచ్చము లొనఁగూడించి
[5-110

వెచ్చసచ్చములు
వెచ్చసచ్చములకు వెడవెడయైన
నచ్చపలాక్షిలో యనుఁగువోవిడిచి
[వ. యో. వి. 4-73

వెచ్చిచేఁతలు
బద్దులో నిజమోకావి పచ్చి వెచ్చిచేఁతలు
వొద్దికతో బండుబండై వున్నాఁడట
[17-183

వెచ్చివేవు
బలిమినే వలపులవదను చల్లఁగానే
వలుమారు నీమేను వచ్చియాయను
యెలమి నీతో నాపె యిచ్చకము లాడఁగాను
వెలయ నీమాట వెచ్చివేవదాయను
[13-801

వెచ్చివేవని
వద్దు నాతో వెచ్చివేవని మాయలు
[16-2-23

వెట్టి
వట్టరావి తమకాన పానుపునుండి చెలి
వెట్టనుండఁగా జల్లేవు వెడనవ్వులు
[14-50

వట్టిసిగ్గు లేక నేల వనితల యెదుటను
వెట్టదీర నేము తెరవేతు మా యిద్దరికి
[14-58

కలికిచూపులు నీకుఁ గలువరేకులెకాక
వెపినుండి యింతలోనే వెట్టలయ్యీనా
[14-158

యీ కడ చంద్రుఁడు వెట్టా యేలితివి నన్నిట్టే
[14-280

నా మోవి యదుగకుర నానలేదు కడునెండె
వేమరు నీవల్లనైన వెట్టలివి
[15-152

విరులపైఁ జల్లిరె వెట్టఁబొరలున్నవాఁడు
[15-266

వెట్టకాయము
దట్టపుటానల నేఁ దాల్చితినటనా
వెట్టకాయము మోవ వెలిచేనా
[5-111

వెట్టఁగాఁగు
వట్టకురా నీవు మమ్ము బలుమారు నీ చేతుల
వెట్టఁగాఁగినది మేను విరహానను
[17-593

వెట్టతావి
వెట్టతావులులేవు విరిదరిపెంటా
దిట్టగుబ్బెతనాన తెరగే తెరంగు
[ఉ. క. 850

వెట్టదీరు
వెట్టదీరఁగ సురటి విసరితి నాతనికి
చిట్టకాన కింకానేమి సేయుమనేరే
[17-314

వెట్టసంసారము
వెట్టసంసారమిది వెంకటేశుఁ గొలువవి
వట్టి మనుజుల పెదవాడఁబెట్టుగాక
[5-119

వెట్టి
కట్టుకవున్నాఁడదె కానెగా యెవ్వతో చీర
వెట్టికి నాపైఁగొంగు వేయవచ్చీని
[13-48

వొట్టువెట్టుకొనఁగాన వూరకున్నది చెలియ
వెట్టికి మాటలాడక వేఁడుకోవయ్య
[17-391

వెట్టికిఁజేయు
వాదమేల పారెసారె వతి ముక్తిలేదంటా
వేదాంత శ్రవణము వెట్టికిఁజేసేరా
[6-120

ఏదెస మోక్షములేదు యెవ్వరికి వనేరు మీ
వేదాంత శ్రవణము వెట్టికిఁజేసేరా
[8-65

వెట్టికూటమి
వెట్టికూటములుచాలు వేంకటేశ యిదె విన్న
బెట్టుగాఁగా నలుకలఁ బెట్టఁగదా యిఁకను
[12-50

వెట్టికొలుచు
యిట్టె యీతని యిందరితోసరి
వెట్టికొలుచుచే పెమవెట్టి
[9-269

వెట్టిగొను
కానిలేనిబంట్లఁ దేరకొంట్లు వెట్టిగొనఁగ
దానికి నీ కూరకుండ ధర్మమా సర్వేశ్వరా
[6-36

నన్నుల వెట్టిగొనేటి సంసారబంధము నీకు
మున్నె కిందువడితిమి ముంచి
దయఁజూడవో
[6-40

వెట్టిచేయించు
ఏల వెట్టి సేయించే విందున నీకేమివచ్చె
కాలముఁ గర్మముచేతఁ గప్పేవు లోకులను
[9-25

వెట్టిచేయు
వేయివేలై వేగుదాఁక వెట్టిచేసి యలసితి
వోయయ్య కొంతైన వూరడించవలదా
[10-207

వెట్టిఁజేయు
వెదకి యాసలకెల్లా వెట్టియుఁ
జేతుమయ్యా
మదిమది నే నీ మాయకులోనయ్యా
[9-16

వెట్టిదినము
చేరువ నీ సేవ నాచేతులపై నుండఁగాను
తీరవి కర్మపు వెట్టిదినమూ లేదు
[9-242

వెట్టిదేహాలు
పుట్టేటివెన్నిలేవు పోయేటివెన్నిలేవు
వెట్టి దేహాలు మోచిన వెదజీవులు
[8-9

వెట్టిబంట్లు
పుట్టుగందరికొకటే భూమిలో యేలికలును
వెట్టిబంట్లుఁ గొందరై వీఁగుదురింతే
[8-14

వెట్టిమాన్యము
శ్రీరమణుని నిత్యసేవకులకుఁ దొల్లె
వేరులేని కర్మముల వెట్టిమాన్యము
[7-277

వెట్టివానిచేతిరాయి
పీలిన యీ యాసా వెట్టివాని చేతిరాయి
చాలునింక హరినిట్టే శరణను జీవుఁడా
[6-157

వెట్టివేములు
వట్టి జాలింకేల దేవతలాల మునులాల
వెట్టివేములు మానెను వెరవకుఁ డికను
[16-1-32

వెట్టిసంసారబంధాలు
వెట్టి సంసారబంధాలు వెంటవెంట
నేలవచ్చీ
యిట్టె యెవ్వరివాఁడ నిందులోన నేను
[9-209

వెడకర్మములు
వెఱవఁగ నేఁటికి వెడకర్మములకు
కఱకుల హరి నీ కల్పితమివియే
[10-265

వెడకర్మాలు
వెడకర్మాలు వోసితే విష్ణుని
సాన్నిధ్యమబ్బు
కడునాస లొల్లకుంటే కలఁడాతఁడు
[8-152

వెడచింత
జిగి నీ ధ్యానము చింతలు మాన్పఁగ
వెగటున మాకిఁక వెడచింతేఁటికి
[9-152

వెడచీఁకటి
వెలుపలివెలుఁగే చూడఁగ లోపలి
వెడచీఁకటి గాననియట్లు
అలరి ప్రపంచజ్ఞానికిఁ దనలో నాత్మ
జ్ఞానము గనరాదు
[6-137

వెడచేఁత
వేగిలేచి నేఁజేసే వెడచేఁత నీచేఁత
ఆగడపు మాటాడిన నది నీమాటే
[9-282

వెడఁజారు
విరుల పానుపుమీఁద వెడఁజారుఁగొ
బయ్యదతో
పరుసఁ బండిన పతి చందము దెలియదు
[15-149

వెడజీవులు
పుట్టేటి వెన్నిలేవు పోయేటి వెన్నిలేవు
వెట్టి దేహాలు మోచిన వెడజీవులు
[8-9

వెడదేహము
వెడదేహము మోఁచి విరతిఁ బొందేనంటే
అడియాసలేకావి యగపడదు
[10-120

వెడబుద్ధి
వెడబుద్ధిఁ దిరిగేను వెఱ్ఱిని శ్రీవెంకటేశ
విడువక అజ్ఞాని నన్ను విడిపించుకొనవే
[6-5

విరసాన వెరవను విష్ణుమాయను నీ
గొరబైన వెడబుద్ధి గొలువదు వోరా
[10-110

చీఁకటి వానిసమీఁద చీఁదర గొనగనేల
మాఁకువంటి వెడబుద్ధి మాన దిదేమయ్యా
[11-27

వెడమతి
ముదువు కొంగునఁగట్టి మూలమూలల
వెదకే
వెడమతినై వే వెఱ్ఱుండనైతి
[5-19

వెడమనసు
మరలని యాశామయ మీ చిత్తము
విరతి యెన్నఁడిఁక వెడమనసా
[11-26

వెడమాయ
వెలుపను విడువదు వెడమాయలఁబడి
కొలఁతయుఁ దీరదు కొంతైనా
[5-179

వెడవి వైకుంఠమిచ్చుఁ జేటులేని
వరమిచ్చు
వెడమాయఁ బెడఁబాపు విష్ణుఁడితఁడే
[6-9

బడిబడిఁ గర్మముల పాఁజులఁ దీర్చరో
వెడమాయ పట్టణపు వీధులనేఁగివి
[9-97

అంతరంగమే యాత్మజ్ఞానము
వింతగు వెలుపల వెడమాయ
[9-273

వెడమాయపుసరకు
కడుఁ జంచలములనే గాలిచాప లెత్తినాఁడ
వెడమాయపు సరకు వెలకియ్యరో
[9-35

వెడమోముకూటమి
కడునొవ్వనాడి వెంకట విభునికి నీవే
వెడమోము కూటముల వెలపించుకొనేవు
[4-139

వెడయలుక
ఈ చూపులు నీ తీపులు నీ నగవులు
నీ తగవులు
నీ చొక్కులు నీ పొక్కులు
నీ వెడ యలుకలును
[5-65

అడియాసలనె వక్కమైన సోయగపు
వెడయలుకల మంచి వేఁడివేఁటి రుచులు
[12-25

వెడయాసలు
ఈ కాంతలు నీ ద్రవ్యము లీ కన్నులు
వెడయాసలు
యీ కోరికె లీ తలఁపులు యిచ్చే వుండెనా
[11-3-13

వెడయెండ
వెన్నెల చంద్రునందు వెడయెండ
సూర్యునందు
కన్నుల లోకమువారు గన్నదేకొల్లి
[10-5

వెదలంపటము
వెన వెనకఁ దిరుగు వెదలంపటమై
కనకపు టావల కర్మములు
[9-207

వెదవెంట్రుక
వెదవెంట్రుక దూరేటి పీనులవాఁడ వింతే
కదలేనికబ్దము లొక్కట వినేను
[7-193

వెద్దువెట్టు
యితలై పనిసేసేటి యింటి పసురమునకు
వెతదీరఁ బాలార్చి వెద్దువెట్టఁ దగదా
[5-237

వొద్దిన కైలాసమేలే వుమావతిఁ గడుపులో
వెద్దువెట్టి పెంచేవాఁడు వీరితోవాఁడా
[9-56

యితవై పనిసేసేటి యింటి పసురమునకు
వెతదీరఁ బాలార్చి వెద్దువెట్టఁ దగదా
[10-207

చీమగుట్టెనని తనచెక్కుటఁ గన్నీరుజార
వేమరు వాపోయేవాని వెద్దువెట్టరే
[11-2-20

అద్దపుఁ దెవుపుల నటునిటు చుట్టాలు
వెద్దువెట్టుచు నిన్ను వేఁచేరు
[11-3-23

వెద్దువెట్టి కూడెనిదె వేంకటేశుఁ డింతలను
గొద్దువోని వరముల గోవిందరాజా
[12-141

వెద్దువెట్టి నాటలకు పిచ్చేనేనని నన్ను
వద్దములాడకురే యమ్మలాల
[12-344

వెద్దువెట్టి నే నిన్ను వేడుకతోఁ
గొనరఁగా
అద్దాలువచ్చి వాకంటే వంతచుట్టమా
[16-2-52

గద్దము పట్టకురా కాఁగిట నించకురా
యెద్దనె నీమాటకు నే నెదురాడేనా
వెద్దువెట్టి యిట శ్రీవేంకటేశ కూడితివి
దొడ్డదొరపైన నిన్ను దూరుకెక్కించీనా
[17-241

వెద్దువెట్టి మమ్ము నేఁడు వేఁడుకొన
నిలువచ్చి
అద్దము లాపెకు వచ్చేవప్పటి నీవు
[17-287

వెద్దువెట్టి చెక్కునొక్కి వేఁడుకోఁగా
నీతోను
వొద్దించుకోరాదుగా వువిదకును
[18-18

వెతఁబడు
పరమాత్మ నిన్నుఁగొల్చి బ్రదికేము
విరసపుఁ జాటఁజిక్కి వెతఁబడనోపము
[8-220

వెద
వెదపీదని తురుము విడువ ముడువఁబట్టి
హృదయమేమౌనో పతికెంతకపుడె
[15-34

వెదవడు
వెదపడి పుత్రులు పౌత్రులే విత్తులు
లోలో మొలచియు
పొదిఁగర్మపు పూమారదు పూపిందయిన
దిదే
[5-307

వెదవెట్టు
వెదవెట్టి లోకములో వేదములన్నియు
మంచి
పదములు సేసి పాడి పావనము సేసెను
[8-183

వెనక ముందు తలపోయు
మగుపలు వద్దనుండె మఱుతువన్నివేషులు
తగిలి వెనకముందు తలపోసేవా
[15-176

వెనకముందెఱుఁగు
మోహంబుచే వెనక ముందెఱుఁగలేక తమ
దేహసుఖముల మరిగి తిరిగేకుగాక
[5–151

వెనకవేసుకొను
గారవాన నన్ను వెనకవేసుకొన్న ఫలము
చేరి నన్ను బుణ్యునిఁగాఁ జేయవలెనె
[8–59

దరిదాపు యితఁడే కాతగ వెనుకవేసుకో
విరవిరఁ బాపాలు నా వెంటఁబడినాను
[9–128

వెనవెనక
మునుకొని వెదకితే ముక్కునూర్పు గాలికొన
వెనవెనకఁ దిరిగి వీఁడివో హరి
[8–57

వెనవెనకఁదిరుగు
వెనవెనకఁ దిరుగు వెడలంపటమై
కనకపుటానల కర్మములు
[9–207

వెనుకొను
వెనుకొని యడ్డమురావె శ్రీవెంకటేశ్వర
అనుభవించే కర్మముల వేమున్నవో
[7–78

ఘనకర్మంబులు గడచినపుడువో
వెనుకొను భవములు విడిచేది
[7–177

తను భోగంబులఁ దనిపిన పిమ్మట
వెనుకొని హరిఁ దడవేవంటే
[11–26

వెనుబలము
వెనుబలమైననుఁ గావఁగవేరే విష్ణుఁ డొకఁడెకాక
అనుమానములన్నియు నుడిగితిని అలపితి నిఁకనేను
[8–254

దోమటి నింద్రియాలెకా తోడుపీడమై నన్ను
వేమరు భోగించఁజేసి వెనుబలమైనది
[8–288

అనయము శ్రీవెంకటాద్రి దేవునిబంటు
వెనుబలమై యున్నాఁడు విట్ఠలములోవను
[9–12

వెన్నగరికట్టు
గడలిమీఁగడల నల్గడలను బాల
కదలితాకులవెన్న గరికట్టుదావి
[అ. మ. క. 267

వెన్నడించు
వెన్నడించి సూడువచ్చే విష్ణుమాయవీకు నేము
యిన్నిటాఁ బంతమిచ్చేము యింకఁ గావరో [6–40

గాసిబంధమేల మానుఁ గ్రాముఁడు లోనుండఁగాను
వేసట సంసారమై వెన్నడించుఁగాక
[10–61

వెన్నతిన్నె
మున్నీరు తరుమగ మొగిమైనవెన్న
తిన్నెయోయననొప్పు తెలిపీఠినడుమ
[అ. మ. క. 276

వెన్నతోకలుగు
అన్నిమంత్రములు నిందే యావహించెను
వెన్నతో నాకుఁగలిగె వేంకటేశు మంత్రము [11–143

వెన్నతోడఁబెట్టు
తోయఁదోయఁ దల్లి వెన్నతోడఁబెట్టె ముచ్చిములు [15–73

వెన్నతోనిడు
మున్నుగా జనని యా మ్రుచ్చిలు విద్య
వెన్నతో నిడినదే వివరించిచూడ
[వ. యో. వి. 5–1386

వెన్నతోపెంచు
వెన్నతోఁబెంచే దేవుఁడు వివేకమిచ్చే దేవుఁడు
యెన్నని పొగడవచ్చు యీతఁడే మా దేవుఁడు
[11-201

వెన్నతోబెట్టు
వెన్నతోఁబెట్టినో వివరింపననుచు
[అ. మ. క. 5233

వెన్నదీసినచల్ల
విన్నవంటి చేఁతలు నేఁడు మాకునున్నవా
వెన్నదీసినట్టిచల్ల వేఁడ నెట్టివారము
[14-131

వెన్ననూరు
మిన్నునూయి చేఁతాటఁజేది మెచ్చు మింగునొకయోగి
వెన్న సన్నముగనూరి వీఁగునొకయోగి
[6-125

వెన్నబువ్వలు
మంచి వెన్నబువ్వ లిపుడు మలని యారగించనేర్చె
వంచితముగ శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదను
[7-153

వెన్నముచ్చిమి
జనవేషమేడ పారిజాతము దెచ్చినదేడ
తవి వెన్నముచ్చిమేడ దైవికమేడ
[7-195

వెన్నుతరటు
ఒటుపైన జడవిరహులు వెన్నుతరటు
కొటువవ్వు వరభుజంగుల గుండెదిగులు
[వ. యో వి. 4-195

వెన్నెలనవ్వులు
వేయి చేతులతోడ వెన్నెల నవ్వులతోడ
చాయలదేరేటి శంఖచక్రాలతోడ
[10-157

వెన్నెలమాయలు
యిన్నిట శ్రీవెంకటేశు దాసునికి
వెన్నెల మాయలు విడివడిపోవు
[11-44

వెన్నెలమొలక
అలరి కప్పురకాపు అవధరించేవేళ
మొలచిన వెన్నెల మొలకయై యుండెను
[8-165

వెన్నెలరసము
బలసిన చిలుపాలు పంచదార గుప్పఁగాను
అలరు వెన్నెల రసమందించి నట్లుండెను
[9-10

వెన్నెలరేకు
కన్నుల నొకకెనిన్ను కాఁతాళించి తిట్టితేను
వెన్నెలరేకు నవ్వులు వెదచల్లేవు
[14-131

వెన్నెలరేణువు
కన్నులు దెలవక కమల బాంధవుఁడు
వెన్నెలరేణువు వెలయదిదే
[5-81

వెన్నెలలో అల్లు నేరేళ్లు
అవల వెన్నెలలో అల్లు నేరేళ్లంతే
నివిరి నిన్నటి వునికి నేఁటికిఁగలదా
[5-274

వెన్నెల వేసంగిమొగ్గ
కన్నె కలువలజాతి కనుమోడ్చినదిమీఁద
వెన్నెల వేసంగిమొగ్గ వికసించెఁగదవె
[4-149

వెరఁజాడు
రోలఁ గట్టువడ్డవాఁడు రోఁకలి వట్టినవాఁడు.
వేళలేదు వెన్నలెల్ల వెరఁజాడేరు
[8-178

వెరఁజా
వలపించి వెరఁజాకోవలయునుగాలి
గలనాడె తూర్పెత్తఁగాఁ దగుఁగాక
[వ. యో. వి. 4-783

వెరబొమ్మలు
వసుధలోఁ బురుషుల వనితల రూపులు
వెసమాయ యంత్రపు వెరబొమ్మలు
[6-203

వెరపులఁబడు
తీగె సంసారమత్తులు తెలియక వీరివలె
వేగినంతా నయ్యేమంటే వెఱపులఁ
బడవు (?)
[8-119

వెర్రుండు
మురుపు కొంగునఁగటి మూలమూలల
వెదకే
వెడమతినైనే వెర్రుండనైతి
[5-19

వెఱచీని
విడువ మనవో రోలు విడువమనవో వేగ
విడువమనవోతల్లి వెఱచీని బాలుఁడు
[5-57

వెఱఁజందు
ఎన్నఁడు గొల్లెతలయిందు వేమారుఁ
జొచ్చి
వెన్నలుఁ బాలును వెఱఁజందు
[5-57

వెఱఁజు
మెఱని యట్టుగమీఁది చక్కిలాలు
వెఱఁజి కైకొనె వీఁడెకదె
[10-288

వెఱివెఱాటాడు
వెంగలి యఖినిదించే
వెఱివెఱాటాడుఁగాని
అంగవించునా వివేకమప్పుడే లోకులకు
[11-94

వెట్టితనము
నీ వెట్టితనమెంతునో నిన్నుఁ
బుత్తెంచినట్టి
ఆ వెట్టితనమెంతువో అమ్మరోనేఁడు
[13-4

వెట్టిదవ్వించు
ఇంకానోదైవమా యేల వెట్టిదవ్వించేవు
కొంకితెంచి ముడిగొంటే కుఱుచేకాదా
[8-175

వెట్టిదవ్వు
దేహమేమిసేయును దేహము
లోపలనున్న
దాహపుటాసలు వెట్టిదవ్వఁగాను
[10-53

వెట్టిదవ్వుట
ఈహె శ్రీహరిఁగంటే యింతలేదుగా వట్టి
దాహపుటాసల వెట్టిదవ్వు టింతేకాక
[6-69

వెలపరచు
యెలమి శ్రీవెంకటేశుఁ దేడనుండె
నన్నుఁగూడె
వెలపరచఁగరాదు వేడుకలే నిండెను
[14-296

వెలపెట్టు
తోడునీడ సతులెల్లా తోలుబొమ్మలెకాక
వేడుక కూటములకు వెలపెట్టేవా
[14-212

వెలవెట్టు
వెనుకొన్న చవులెల్లా వెలవెట్టేవునికి
గునిసి మేల్కనుటకు గురియైనవునికి
[10-25

వెలసేయు
చెలఁగి యేలబొంకేవు సిగ్గులేలపెంచేవు
వెలినుండే రతులెల్లా వెలసేసేవా
[14-30

వెలితెర
కన్నుల చూపులు గాలపు చిలుకులు
వెన్నెలనవ్వులే వెలితెరలు
[9-6

వెలిఁబడు
వెలిఁబడ్డ యింద్రియాల వెలియ
లోనికిఁబిల్చి
కొలువులు సేయించుకొనరాదా
[8-217

వెలుఁగుపెట్టు
కామక్రోధాదులనే కలుపు దవ్వివేసి
వేమరు వైరాగ్యమనే వెలుఁగుపెట్టి
[9-70

వెలుచు
జంటలఁ జెల్లించుకొన్న సరసపుచనవులే
వెంటవెంట వచ్చివచ్చి వెలుచుకొనేరు
[14-14

మాటలు వెలుచుక ఆమర్మాలెత్తేవాననా
తాటించి కప్పుక వచ్చేదానఁగాకా
[15-264

వెలుపుల
ఏల వేగిరించేవు యింటిపనిగద్దు నాకు
గోలవై వెలుపుల అరఁగుపై నుండవయ్య
[17-273

వెలుమ
వేగునంతానేల జాలి వెలుమజోలి
సోగకన్నుల నాతవిఁ జూడఁగరాదా
[13-101

వెలువకువచ్చు
కనకము కనకమే కడునిను మినుమే
వెనక పటిఁమాగితే వెలువకురాదు
[8-119

వెల్లవిరి
వెల్లవిరినది యెంతవిచారించ నిదియెంత
యిల్లు ముంగిలొక్కరిది యెరవు
వొక్కరిది
[6-92

పెల్లుగా నారదాదులు పేరుకొని నుతించఁగా
వెల్లవిరిఁ గొలువై వేసుకనున్నాఁడు
[7-121

వెల్లవిరై హరినీవు విషయాల జిక్కించితే
యిల్లిదే నిన్నుఁదలఁచి యిటు దూరేనేను
[7-221

అల్లుకొనెఁ గర్మములు అక్కడికి
నిక్కడికి
వెల్లవిరాయను మాయ వెనకాముందు
[7-256

వెల్లవిరై తిరిగేరు వేరులేదిద్దరికిని
పెల్లుగ యశోదవద్దఁ బెట్టరే యీ బాలుల
[8-4

తల్లియునితఁడే తండ్రియు నితఁడే
వెల్లవిరై యిఁక విడువకురో
[8-28

వెల్లవిరై యెదుట శ్రీవెంకటేశుఁ
డుండఁగాను
బల్లిదుఁ డితనిఁబాసే భ్రమ మాకేలా
[8-190

యెల్లగా నీకు మోహించు చెక్కుడు
తగవునేసి
వెల్లవిరి నాపె నీవు వీధులనేఁగితివి
[8-198

యిల్లిదె నేఁటి పెద్దలు యెవ్వరో
దైవములంటా
వెల్లవిరివిగానింకా వెదకేరు
[9-94

యెల్లగాఁ గైలాస యాత్రకేఁగి కమ్మర
మరలి
వెల్లవిరి ద్వారకకు విచ్చేసినట్లు
[9-144

తల్లియై పెంచేవాఁడు తండ్రియై
పుట్టించేవాఁడు
వెల్లవిరిఁ దాఁ గొలిచే విష్ణుమూరితి
[10-11

పల్లకీలు నందలాలు పడివాగెతేజీలు
వెల్లవిరి మహాలక్ష్మి విలాసములు
[10-94

వెల్లవిరి అగు
యెగ్గులెల్లా నేఁడెజారె యెదుటఁ బ్రియములూరె
వెగ్గళించె నాసలెల్ల విరులుగారాదా
[13-101

వెల్లవిరిచేయు
మును ‘నేమిచాత్తముద్రాం ధారయే’ త్తని
వెనువెంట శ్రుతియదె వెల్లవిరిసేసీని
[7-251

వెల్లవిరియగు
అదరమ్మ పాదరమ్మ అఁదరు మీరు
వేడుక సంతసములు వెల్లవిరియాయను
[8-112

గొల్లెతలు చల్లలు గొనకొని చిలుకఁగ
వెల్లవిరియాయ విష్ణుకథ
[9-66

వెల్లవిరిసేయు
అన్నిట లోకమువారు ఆడుకొందురింతే కాక
విన్న పీనుద్దులు నేను వెల్లవిరిసేసేనా
[17-241

వెల్లవోవు
సల్లలై చక్కనై సవరనై పెరిఁగి
వెల్లవోవనివండు వెదుకులుచూచి
[వ. యో. వి. 2-340

వెల్లిగొలుపు
యిల్లిదె శ్రీవెంకటేశ్వరు నామము
వెల్లిగొలిపె నీ విష్ణుకథ
[9-66

వెల్లిచింతపండు
వుల్లములోపలి హరికొసగని పూజలెల్లా
వెల్లిఁ జింతపంటివలె వృథావృథా
[10-59

వెల్లిఁబోవు
లోకమెల్ల వెల్లిబోఁగా లోనవే మరలఁగాచి
ఆకుమీఁదఁ దేలినయతవి కృప
[5-104

దట్టమై మేననొమ్ములు తగులుకొంటేం గవక
తొట్టి వెల్లిఁబోయినాన తొలఁగనీదు
[7-4

అల్లనాడు నిరాకారమనెడి మాటలచేత
వెల్లిఁబోయ లోకములో విజ్ఞానమెల్లా
[8-68

వెల్లివిరియు
వేడుకలు నీకెపుడు వెల్లివిరిసివున్నవి
[17-597

వెసగు
పసిబాల వయసున బండిదన్ని విరిచితి
వెసగె నీ మాయలెల్లా యివె విఠలేశ్వరా
[10-171

వెనురు
చెలువపు నీమోము చెక్కుటనేల మోపేవే
వలపు వెనురుదాఁకి వాఁడబారీని
[13-44

వెళ్ళఁదీయు
వట్టి దుష్టులతో సహవాసమైతే దాసులను
దిట్టయై వెళ్ళఁదీసి తా దిక్కైకాఘఁగాక
[8-195

వెళ్ళఁదోయు
కావరములేమాను కంతలి మేనుండఁగాను
తోవచేసుకొని వెళ్ళఁదోయుచుండుగాక
[10-61

వెళ్లఁబడు
సొరిది నిర్మోహమనుజోడు దొడిగినఁగాని
వెరవుదిగి మమతచే వెళ్ళఁబడరాదు
[5-206

వెళ్లవిడచు
ఆవుల వెళ్ళవిడిచెనని నేఁ దోలి తేఁబోతే
పేవల దూడలఁదెచ్చి యింటిలోఁగట్టె
[6-166

వెళ్లవేయు
వెలఁది నీ చెమటలె వెళ్ళవేయగా
తలఁగి నేఁ జెప్పకుంటే దాఁగఁబొయ్యీనా
[16-2-45

వెళ్లు
పడఁతి లోలోనిగ్గు వచ్చినవ్వే వెళ్లఁగాక
[14-173

వే

వేండ్లు
వెలికిని లోనికి విడిసెటి ప్రాణము
చలువలు వేండ్లు చల్లెడిది
[10-294

వేఁకపునిరులు
తేఁకులైన హరిభక్తి తెరువుగానని వాని
వేఁకపునిరులు కొంప వెళ్లఁబో లోలోనె
[5-143

వేఁకము
వేఁకపు శ్రీవేంకటాద్రి విభుఁడిట్టె
నన్నుఁగూడె
మూఁకువలె నన్ను మేను మరపించనేలే
[17-308

వేగినంతా
చిన్నపాలప్పటి నీతో వేగినంతాఁ జేసినాను
నన్నుఁ నీ చిత్తమే సమ్మతించేది
[14-23

వేగి మిగిలిన చీఁకటి
వేగి మిగిలిన చీకటి వీఁడేల తడిపీమమ్ము
ఆగడము రాతిరెల్లా సతుల అడఁ
జేయుటచాలదా
[17-449

వేగుసేయు
రాఁగతనముదాన నారాని కెక్కి నాళ్లాయ
వేఁగుసేసి మోచిదించ వింతసేసేఁగాక
[14-225

వేఁగెములాడు
పెంఁడి వెన్నెలసోఁగ వేఁగెంబులాడ
దుళకించు బొమ్మంచు దుప్పటిఁగప్పి
[ప. యో. వి. 4-1079

వేచినవీనులు
వేచిన వీనుల నేమీ వినకుండవచ్చునా
కాచియవే హరికథగా వింటిగాక
[6-123

వేఁటము
వీఁటుకత్తె యెవ్వతైనా నీతోను
మాటాడితే
వేఁటమేకమౌఁగాక వేరె పానేనా
[14-178

వేఁటపుచ్చు
వోపినవారికి వయసోడ బేరమువంటిది
వోపనివారికి వేఁట పుచ్చు వంటిది
[13-204

వేఁడియెండ
యిరుమకట్టున వేఁడియెండలో మిగుల
జడియ పేఁపులమీఁదఁ జావరాలెత్తి
[ప. యో. వి. 4-1263

వేడివేఁడ్లు
కలయికలే చల్లన కలలో కలలోవల
వెలలేని రతులెల్లా వేఁడివేఁడ్లు
[14-133

వేఁడే
కన్నవారినెల్లా వేఁడే కష్టమే దక్కుటగాక
వన్ని దైవమియ్యవిది పరువిచ్చేరా
[5-214

వేఁదురు
మతిలో నీ వుండఁగాను మాయలఁ
బొరలనేలా
వెతకి తెలియని నా వేఁదురుగాక
[11-27

వేటులాడుకొను
విరుల చెండులఁగొని వేటులాడుకొంటాను
సిరితోడ విహరించీ శ్రీనరసింహుఁడు
[11-216

వేడుకకు వెలలేదు
వోడక శ్రీవెంకటేశు డురమున బెట్టెనిన్ను
వేడుకకు వెలలేదు వెరపేఁటనమ్మా
[17-10

వేద
నీ దాసులున్నచోట నిత్యవైకుంఠమిదె
వేదతో వేరొకచోట వెదకనేలా
[8-180

వేదదీరు
వేదదీర నిను శ్రీవెంకటేశ కూడితివి
ఆదరించి వింతది నీ వాడినట్లాడీనా
[17-215

ఆదరించి శ్రీవెంకటాధిప నన్నుఁగూడితివి
వేదదీర నే మొక్కితే పీడఁగ నాదేవా
[17-243

వేదపట్టు
వేదపట్టి యిఁకనేమి వెదకేరు చదివేరు
వేదాంతవేద్యుఁడైన విష్ణుని నెఱఁగరా
[9-246

వేదలు
విరత రతిసుఖము నిమిషములోనిదె
విరహపువేదలు వేవేలు
[9-40

వేదువిడువనికూడు
గాదెఁబోసిన కొలుచు కర్మసంసారంబు
వేదువిడువనికూడు వెడమాయబదుకు
[11-3-116

వేనామాల వేన్నుఁడు
వేనామాల వెన్నుఁడా వినుతించ
నెంతవాఁడు
కానిమ్మని నాకాపుణ్యము గట్టితి
వింతేయయ్యా
[7-104

వేసిళ్లు
నిత్తెము వేసిళ్ళఁ గడిగినాను
మత్తిలి వుబ్బు మానదేలయ్యా
[5-160

వేనూఱులుజెప్పు
శేషు నఘంబులెల్ల విఱఁదీర్థము
వచ్చినయంత సంవదల్
మీఱు సుఖంబు గూరు మతి మిక్కుటమై
శ్రుతి వీఁకఁదూఱువే
నూఱులఁ జెప్పనేల సుమనోవిభుచేఁ
దిరువేంకటేశుచేఁ
జూఱలుగా వరంబు లిలఁజొప్పడఁ
గొందము రండు మానవుల్
[శ్రీ 7

వేయినోళ్లభోగి
వేయినోళ్ళ భోగి నీవు విన్నపము
నేయరాదా
వేయేసి మా విన్నపాలు విష్ణునికివి
[8-267

వేఁయివేలగు
వేయివేలై వేగుదాఁకా వెట్టినేసి యలసితి
వోయయ్య కొంతైనా వూరడించవలదా
[5-237

వేయివేలై వేగుదాఁక వెట్టినేసి యలసితి
వోయయ్య కొంతైన వూరడించవలదా
[10-207

వేరటాలు
ఏ మగఁడు బావంటానే వద్దఁ
గూరుచుండితేను
కామించి కౌఁగలించెను కానీవే తాను
నేమము వట్టితినంటా నేనే వేరటాలనంటా
ప్రేమమున మోవి తేనెపెద్దెఁగదే వీఁడు
[13-96

వేరిచు
దొంతులు వేరిచేనంటే తోదోపులు
వలపులు
కాంతుఁడు మన్నించిన కనుఁగొనేఁగాక
[14-71

వేరుపురువగు
వెలయఁ జిత్తంబునకు వేరుపురువై బుద్ధిఁ
గలఁగించె మోహవికారము
[11-3-109

వేరువిత్తులు
చివురు జోఁడులు తపశ్శీల వృత్తులకు
వివరింపఁగా వేరువిత్తులుగారె।
[వ. యో. వి. 2-242

వేరువెల్లంకి
వేదమంత్ర మింకనేల వేరువెల్లంకులునేల
పుడమిధరుఁడుమాకు భువనౌషధము
[5-286

వేఱువిత్తు
సీటుల మిత్తివన్నెల వేఱువిత్తు
పాటించిచూడ రూపము పాలుమాలి
[వ. యో. వి. 2-1039

వేలఁజూపు
పొంచి యేమిసేసినాను పుచ్చకాయ
లోర్చుఁగాక
యెంచి వేలఁజూపితేను యితరము
లోర్చునా
[14-131

వేలవేలు
పోలింప వివేకులకు పుణ్యమును
పాపమును
వేలవేలనే వున్నవి వెదకరో జనులు
[8-104

వేలుకాడు
కుచ్చిన కర్మములతో గుదియై వేలుకాడము
హెచ్చి మా బ్రదుఁకుదోవ యీశ్వరుఁడే
యెఱుఁగు
[10-34

వేలుకాడే సూదిరాయి
అరసి నే నంటుకొంటి అంగనల
పొందులను
చొరఁబారి వేలుకాడే సూదిరాతివలెను
[9-49

వేలెఁడుదీపము
వేలెఁడు దీపమునమ్మి వెడఁగుఁ
జీఁకటిబావి
పోలిమి నొక్క నరుఁడు పొదలఁగాను
[5-254

వేల్పుగమ్మరి
హరపార్వతీ వివాహము జూడగగోరి
సురలు మునీంద్రు లచ్చోటి కేతేర
నాధారమున నుత్తరాశావకాశ
భూభాగమెడల నొప్పున గ్రుంగనవ్వుడ
బొమ్మరవోయి వేల్పుల మూకవేల్పుఁ
గమ్మరిబిల్చి యక్కజము చూచితివే
[వ. – పు. 27

వేల్పు పెన్బోనపు ముద్ద
మానిని దిండ్లమొత్తు నెఱమంటల
పిల్లల కత్తివేల్పుపెన్
బోనపు ముద్ద నిద్దములపొల్పు
దొలంకెడు సంకుఁగల్గు
[[16

వేవేలకు

పావనముగావో జిహ్వ బ్రదుకవో జీవుఁడా
వేవేల కితనివింత వేమారునుఁ బాడి
[7–125

విన్నప మొక్కటే నీకు వేవేలకు
[17–566

వేవేలగు

భావింప వారదునికి బ్రహ్మపట్టమరుదా
వేవేలైనాఁ గొంచెమని విడిచెఁగాక
[8–241

వేవేలు

విశువని యాసలు వేవేలు చింతలు
జడులకు నందును సహజములు
[6–205

వేవేలు గలవు నీ విహారభూములు
యేవిధమున నెందెందని తిరుగుట
[7–71

వేవేలునవ్వులు

భావింప నెట్టనెదుట బ్రహ్లాదుఁ డుండఁగాను
వేవేలు నవ్వులునవ్వీ విజయసింహము
[10–146

వేవేలునామములు

గోవిందనామ మొకటే కూడబోనేఁ
బుణ్యములు
వేవేలు నామములకు వెలయున్నవా
[9–8

వేవేలువేదములు

దేవుఁడితఁడు సర్వదేవతల కొడయఁడు
వేవేలు వేదములచే వేద్యుఁడితఁడు
[7–275

వేవేలుసంపదలు

భావించఁ దనప్రకృతి పట్టపు సింహాసనము
వేవేలు సంపదలతో వెలసీ నేఁడిదివో
[8–146

వేవేలుసిరులు

వేవేలుసిరులు వేరెయొసఁగిరవి
భావించువారికిఁ బట్టదు వెట్టి
[9–269

వేసరించు

వేగిరించి పెరరేఁచి వేసరించీఁబనులు
సాగి ముందరఁబొలసి చలపట్టీ సిరులు
[9–168

వేసరు

ఆసల సర్గపు టార్జన యలపుల
వేసరుడుఁగాని విరతి నిలుపను
[10–92

వేసరుకొను

మొగిఁజావుకు వెరతు ముందరగా నేను
వెగటు లంపటమైతే వేసరుకొందు
[8–171

వెంగెమాడ నాకేల వెసరుకొనఁగనేల
సంగతిగా నీవే నాతో సారెనవ్వఁగా
[17–445

వేసులు

వేసులు మాకుఁజెప్పె నిన భారతముగాఁగ
మోసని పాలముచ్చిమి మొదలుగాను
[6–162

వేళకానివేళ

వేళకానివేళ వచ్చి వెదకేవు
[17–581

వేళగాచు

మూలనున్నాఁ బోవీదు మున్నిటనే వేవేది
వేళగాచిన బంధము విద్యాగర్వము
[9–72

వేళము

నాలి నెరవకుండితే నవ్వులు వేళమేవచ్చు
యీలీలనే వుండరాదా యిదివో నీ పతుఁడు
[14–86

వేడుక యీరీతి నీవె వేళమె ముంచుఁ
గరఁగి
తోడనె సిగ్గులఁబొంది దూరకొనేవు
[14-206

వేళావేళ
నాలుకనున్నవి నానారుచులను
వేళావేళకు వెరవేసి
[10-131

వేళావేళెరఁగక వేసరించితిని నిన్ను
యీలీల నీ చిత్తామెట్టో యెరఁగుజామ్మీ
అయ్య
[17-103

వేళవేళ ధ్యానించు
తాలిమితో మహిమలు దలపోసుకొనవలె
వేళవేళ ధ్యానించి వెదకఁగవలెను
[8-228

వేళావేళలు
వేళావేళలులేవా వినోదములకై నాను
యేలా తమకించవస్తే యిది నీవెఱఁగవా
[16-2-114

వేళ్లనీఁదు
నీరులేనియేఱు దాఁటనేరదెంతే లోఁతాయ
మేర వేళ్ళనీఁదదాయ మేఁటిఁ జేరదాయను
[5-128

వై

వైకుంఠనంబళము
విందుల కుడువులు విష్ణుకీర్తనము
చందపు వైకుంఠ సంబళము [9-275

వైతాళం
వీడియు విడనికొప్పు వేగనముడుచుచు
ఆడెకి చిత్తలి మాటలమరగా
చూడనొప్పె నీమంచి సుద్దులు చెప్పంగా
నెంత
వాడక వాడుదులే వైతాళమేలే
[3-76

వైతాళపునీడ
అతుమలో వేసరి అలసి పూరకుండితే
వైతాళపు నీడవలెవచ్చు వెంటవెంటను
[7-6

వైపగు
చలమా నిన్ను సాదించాను నీవు
చెలిమిఁ గూడఁగా జేకొంటగాకా
అలరు శ్రీవెంకటాధీశుఁడా నీ
వలపు గాఁగిలె వైపాయఁగాక
[15-128

వైపరి
యెంతవడియు నీ వెరఁగక తిట్టిన
వంతుకు మొక్కవె వైపరియతఁడు
[17-456

వైపు
వాసి విడిచినఁగాని వైపగు విరతిలేదు
వాసుదేవ భక్తిఁగాని పరముక్తిలేదు
[11-113

వైపు అగు
పోపో నీపొందు చాలు పొసగదిఁక
వైపు కాదనుచు నీతో వడిపోరాదేనా
[17-579

వైపులి
వలసినవారికి వైపు లివి
చలమున మానుటె జయమర్మం
[11-156

వైపులుగా నమ్మించు
చేకొని నీ కంకణము చేకఁజిక్కి
వుండఁగాను
యీక డాకడిమాటకు నిగ్గులేవి
వాకున నిందుకుఁగానె వైపులుగా
నమ్మించేవు
నీకుగల సంతోసమే నేఁడు నాకుఁగాదా
[17-529

వైపులు చేసుకొను
పైపై నిన్నుఁగొనరితే వసురేకాదా
వైపులు చేసుక నేనే పద్దనుండేఁగాక
[15-190

వైపెరుఁగు
చేపట్టుఁ గుంచము శ్రీవిభుఁడు
వైపెరిఁగి పొగడవలెఁగాక
[10-174

శ

శంకనినాదము
శంతనినాద మృదంగుని చక్రాయుధ
వేదీప్తుని
వేంకటగిరి నిజవాసుని విభవ సదాయినిని
[5-83

శఖునస్థితి
నన్నునుఁగూడి తాను శఖునస్థితి
మంచిది నీవు వచ్చుచో
[శృం. శ. 89

శలవు
కొండలరాయఁడు నన్నుగోరి
వలపించితివి
నిండు నా తలపోతలు నీకే శలవు
[14-217

వైష్ణవ సంభాషలు
కొంగుపైఁడియగు గురుమంత్రంబులు
సంగతి వైష్ణవ సంభాషలు
[8-247

శా

శాకపాకాలు
వాలిన జీవహింస వద్దని చైతన్యములే
తేలించి శాకపాకాల దిగమింగేము
[8-177

శాలు
మిక్కిలి నీవు మెచ్చఁగా మేనికి
వెంగమైతోఁచి
దిక్కులవారు నవ్వేరంతే శాలయ్యా
[13-108

శాశ్వతహరి
విశ్వమెల్ల నీ విరాడ్రూపము
శాశ్వతహరి నీ శరణులము
[9-241

శి

శిగ్గగ్గెఱఁగు
పొంచి శిగ్గగ్గెఱఁగని బోయనాయఁడు
మించి రాలమీఁద దాఁచే మెండు
బోయనాయఁడు
[5-285

శిన్నెక
చెలువపునేతల శిన్నెకాక్క పెద్ద
వలపుల వేదనల వాడినయ్యో
[12-260

శిన్నెకలేవే చెలువునితా
వెన్నలు నవిగొను వెన్నునితో
[12-167

(నిడుదరేకు 10 లో నిన్నెకాక్క అనే
పాఠాంతరంవల్ల)

శిరసుముడుచు
శిరసు ముడువఁబడ్డెఁ జిక్కు
దియ్యఁగఁబట్టె
గరిమలఁ గపటాలఁ గలకాలము
[5-14

శిరోమాణికం
కప్పురపుఁ బళ్ళందిన కాంతలకెల్లాను
కప్పిన శిరోమాణికమయెకవ
[15-201

శిలుగుఁకోరిక
ములిగే వారిఁజూచి ములుగవోదుదుగావ
శిలుగుఁ గోరికల గోపితిఁగాని
[16-1-45

శివమాడు
బొమ్మలాట నిజమంటూఁ జూచి చూచి
మెచ్చినట్టు
తెమ్మగా శివమాడి తా దేవరైనట్టు
[6-37

శివమెత్తు
వచ్చని కనకముపై భ్రమఁబడె మనసు
చిచ్చువంటి విషయాల శివమెత్తెమనసు
[11-40

శుం

శుంఠకాయ
ఆరాజు చేసిన యదికొంతకాక
యీరీతి నేమిటి కీశుంఠకాయ
[వ. యో. వి. 5-246

శే

శేషముఁజేయు
హరిసమర్పణమున కమరించుపవ్వు
పరములు నీకు శేషముఁ జేయఁదగునె
[వ. యో. వి. 5-676

స

సంకీర్తనవంతులు
వింతగా శ్రీవెంకటవిభుని సంకీర్తన
వంతులకు మోక్షము వదనములోనిది
[9-106

సంకు
మతిలోని ముదములు మాటలసోన నురిసె
చతురత నీ పాలాయె సంకెల నీకును
[17-113

సంకెతేరు
సంకించనెవ్వతె నిన్ను బమ్మచారిఁజేసెనో
సంకెతేరిచేఁగాని ఆసతిఁ జూవరచా
[13-104

సంకెదీరు
సంకెదీర నిశనికి శరణుచొచ్చి వరాలు
పొంకముగాఁ జేకొనేరు భూజనులు
నేఁడును
[8-130

సంకెదీరఁగాచు
అంకించు నేవారివాఁడనని దుష్టుడనైన నా
సంకెదీరఁ గావవయ్య సర్వేశ్వరా
[8-127

సంకెదీరఁబులియు
ఇంక నా దైన్యముచూచి యెట్టు
రక్షించేవోకాని
సంకెదీరఁ బులిసితి సర్వేశ్వరా
[8-265

సంకెదీరు
ఇంక నేఁటివెరపు యిన్నియు
మందివేకాక
సంకెదీర బొమ్మల సాధించేనా
[14-105

సంకెదేరు
ఇంకా నేల తడవేవు యేరా నీవు
సంకెదేరె నాకు నీ చలముఁ జెల్లెను
[17-377

సంకెదేర్చు
సంకుఁజక్రములతోడ చాయల మేనితోడ
సంకెదేర్చే యభయహస్తముతోడ
[10-163

సంకెలు
అంకెల శ్రీవేంకటేశ అద్దె వన్ను
గూడితివి
సంకెలఁ దీరెనిఁక జాగులేలవోయి
[17-112

సంకెలుదీరు
ఇంక నేమిసేసేము యిన్నిటాఁ
దనిసితిమి
సంకెలెల్లాఁదీరె చాలుఁజాలుఁ గర్మము
[10–252

సంకెళ
సంకెళబెట్టినవేళ చంపఁబిలిచినవేళ
అంకిలిగా నప్పులవా రాగినవేళ
[5–100

సంకెవాయు
వెంకటపతి దీని వెదకి కానలేము
సంకెవాయఁ దేర్చవుగా నీవు
[11–2–22

సంగడాలు
చలపట్టి యాపె చనుసంగడాలె త్తఁగరాదా
చెలగి యిద్దరి సరిసేసేముగాని
[18–314

సంగడాలెత్తినచేయి
సంగడాలెత్తిన చేయి చాచేవు మా
పురముపై
సంగవలము మా చన్ను లంతకోపునా
[17–600

సంగడి
సంగీత తాళవాద్య చతురతలు మెరయ
సంగడిఁ దేలేటి మీకు సానముఖా
[7–237

సంగడిబావము
ముంగిటనే కొంకనేలే మునిముని
నవ్వులేలే
సంగడిబావా నీకు చలివాసిరాలే
[13–249

సంగతగు
సవిచి బ్రహ్మాదుల నాళిఁగన్న దేవుఁడు
ఇవించెఁ బాదాలగంగ సంగతైన దేవుఁడు
[11–1

చెంగటికి తానేవచ్చి శ్రీవేంకటేశుఁడు
గూడె
సంగతాయనని మెచ్చి సరసకురావే
[13–215

సంగాతము
ఎప్పుడును దొరలతో యేలాటములైనా
మేలు
చప్పనైన నీచులతో సంగాతాలు కంటెను
[13–130

సంచము
అక్కపైనిలిచి కూడె నలమేలుమంగ
నిన్ను
చక్కఁదనమెల్ల నీకు సంచమాయనో
[14–92

మంచముపై నిద్దరూ నెమ్మది
నుండగాఁజూచి
సంచమై నా మేనెల్ల చల్లనాయను
[14–103

సంతకూటములు
అంతరాత్ముండు వెంకటాద్రీశుఁ
గొలువకిటు
సంతకూటముల యలజడికి లోనైతి
[5–121

సంతకూటాలు
సంతాన శ్రీవేంకటేశపట్టి నీకే శరణంటి
సంతకూటాల ధర్మపుసంగతి నాకేలా
[5–29

సంతముద్రకోలు
చందమైన నీ పాదము సంతముద్ర
కోలాయ
యిందుకు నేనూ లోనయి యిరవుకోవలెనా
[13–185

సంతలోని జాణ
సంతలోని జాణవు జాజరలోవాఁడవు
వింతలేదు నాకు నీకు విన్నపమిదయ్యా
[13–209

సంతకూటపుబ్రతుకు
దొంతులగుఁ గర్మములు తోడనే తిరిగిని
సంతకూటపుబ్రతుకు సటలఁబెట్టీని
[9-194

సంతకూటములు
యింతలోని పనియని యెరఁగవి చేతులెల్ల
సంతకూటములె యీ సంసారానకా
[11-49

దొంతవగులుచుక పొరలఁగఁ బొరలఁగ
సంతకూటములె సరసములాయ
[11-2-59

సంతకూటములే చవులయిన బ్రతుకు
దొంతిభయములతోడి బ్రదుకు
[11-3-136

వింతపేయ బుద్ధిగాదు వేడ్కలో
సతిఁగనక
సంతకూటములను వేసాలు సేసేనా
[18-322

సంతకెక్కు
దొంతులై యిల్లెల్లవిండె దొమ్మి
నీ యానలు నాకు
సంతకెక్కె విలిసాలు వరసాలు చాలురా
[18-8

సంతనసేయు
అదుకులేకుండ నేకాండంబుగాఁగ
నొదవ సంతనసేసియున్న యీ గుడికి
[వ. యో. వి. 7-554

సంతపరచు
వినయపు దైన్యము విడువని కర్మము
చనదది నీవిటు సంతపరచకే
[7-241

సంతపాకలంజ
ఎంతపేసెఁటో దైవ మింతలోన నయ్యో
సంతపాక లంజవలె చల్లఁజూపులేఁటికి
[4-30

ఇంతసేసెఁటో దైవమింతలోననే అయ్యో
సంతపాకలంజదెచ్చి సన్యాసిఁజేసె
[5-185

సంతబసివి
పరగృహవాసిని పరనిందకోడదు
బడి సంతబసివి యెవ్వరిదిగాదు
[సి. శ. 20

సంతము
చింతయావెతనకు నేఁ జెక్కటఁ
జేయిడుకొంతే
సంతముగానిచోట సరసములా
[15-139

వంతువాసికెక్కఁగా నావగపాకచోటనైన
సంతమైన నాయకుఁడ చాలదా నా జన్మము
[17-255

సంతలోనిపని
సంతమాడి నీకు చెలి వగటులుచూపగాను
యెంతకైనా నీ వాపెతో నియ్యకోఁగాను
సంతలోని పనివలె సమ్మతించేవారమింతే
బంతిపెట్టి మిమ్ము నొడబరచేవారమా
[14-134

సంతవలపుబేరాలు
ఇంతఁగాఁజేసితి నన్ను నింతలోననె వోశీ
సంతవలపుబేరాల జట్టికాఁడరారా
[12-145

సందడి
యెందరెందరుండివాను యాతఁడు గలఁడు
మాకు
సందడి వాతఁడే అన్ని చక్కఁబెట్టేఁ
బనులు
[9-2

సందడిబంటు
కందువ శ్రీవేంకటేశ కడు నీబంటు
బంటుకు
సందడిబంటవవుటె చాలదా నీకు
[8-23

నందడిలో కొలువు
అంది నీ యానాజ్ఞలోన నణఁగివుండేగాని
నందడిలో కొలువులు చాలురా నాకు
[17-214

నందికంతలత్రోవ
నందిగట్టినతాడు సంసారముచూడ
నందికంతలత్రోవ సంసారము
[11-3-70

నందిగట్టినతాడు
నందిగట్టినతాడు సంసారముచూడ
నందికంతలత్రోవ సంసారము
[11-3-70

నందివిడెము
పతికి నీకుఁ జోపులపరిపొంతనాలుగూడె
చతురతమాటలనె నందివిడేలు
[15-199

నందు
కాంత నీ నందిమోహము గానవచ్చెను
చింతదీర బుజ్జగించి చిత్తగించరాదా
[14-20

నంచుకోను
జంకెన నే నీ వప్పటి నంచుకొనేవాఁడవేత
పొంకాన వొచ్చేదా కాదా పొద్దుపొద్దుకు
[14-157

నంచుకొను
నంటున నీతో నగఁగానె నంచుకొని
అంటుముట్టి పరపములాడేవుగాక
[15-221

నందుగొందులు
అనుఁడు కట్టిక వారల నయంబు బెగడి
చని పీఁటమీఁద నా నందుగొందులను
[ప. యో. వి. 3-1305

నందునుడికత్తెలు
ముందు వెనక దెలిసి మోహము
చేకొనవద్దా
నందు నుడికత్తెలకు చవవులీఁదగునా
[18-135

నందునుడికోరిక
కందువైన శ్రీవేంకటనాథుఁడు గావఁగా
నందునుడికోరికల నటఁబడజెల్లునా
[16-6-55

నందునుడిదొంతులుదొబ్బు
నంతపు జీవుఁడు భ్రమసి నందునుడి
దొంతులు దొబ్బుచుఁ దూరీఁగాకా
[5-320

నందునుడివలపులు
నందునుడివలపుల జాజరకాఁడ
యిందరిపై నదియూసలేల చూపేవయ్యా
[13-161

నందునుడినన్నలు
నందునుడినన్నలలో జంకెనలే వేడుక
పొందుపై నందులో పిలుపులే వేడుక
[18-205

నంబళము
పరమపదవికి నంబళమైన ధనము
యిరపై భక్తులకెల్లా నింటిధనము
[8-27

నగటు
మొగమునఁ గళదేరె మోవిపైకి నవ్వు
వచ్చె
మగువ నీతో నేమడి మాటచెప్పేవో
నగటున నటు విటు నరాకులేలసేసేవు
తగువిన్నపముల నవధరించరావా
[14-20

నగము చూపులు
నగముచూపులఁ జూచి జాణతనాలాడేవు
తగు నా చేఁతకు నీ చేఁతలకో విభుఁడా
[16-2-62

నగినము

నగినములుచూచుచు నేఁజరపుదు నేనొక గడియ
నగల దమదూరి కేశలు వ్రాతు గొంతదవు
[15-78

నగ్గుడుముగ్గుడు

చంచలపువిషయాల నగ్గుడుముగ్గుడుగాక
యెంచి హరిఁ దలఁపోయుటిదియే యెఱుక
[11-3-164

నట

చలివేడి సిగ్గుతోడ నటలకు బిగియఁగా
బలిమివేసి పైకొన్న వతియటో జాణ
[17-220

నటకాఁడు

ఇచ్చకము సేయవచ్చే వేమందును
బచ్చెన నటకాఁడవు భళరా మెచ్చితిని
[17-41

యెక్కువైన నటకాఁడ వెవ్వరిచ్చిరీ బిగువు
మొక్కలపు వలపులు మొనలాయె నాకు
[17-237

పన్నులువేవేసేవాడె నటకాఁడు నాతో
మొన్నటికెన్నటిపొందు యిపుడే లేచీని
[17-162

నటలుడు

అటు శ్రీవేంకటేశు దాస్యములేక బిగిసితే
నటలుడుగానెటి రాక్షసమతమవును
[6-120

నటబడు

కందువైన శ్రీవెంకటనాథుఁడు గావఁగా
నందునుదికోరికల నటఁబడజెల్లునా
[16-1-55

నటరోలు

నటుగతి బలీంద్రుని బంధించినట్టి నీవు
నటరోలఁ గట్టువడ్డచంధాన కేమందును
[6-31

నటలఁబోరలు

చాలుఁ జాలు నీ నటలఁ బొరలితిమి
వాలి కొంత వెరవకు మనలేమ
[10-215

నటలఁబెట్టు

దొంతులగుఁ గర్మములు తోడనే తిరిగీని
సంతకూటపుఁబ్రతుకు నటలఁబెట్టీని
[9-194

నటలు

తప్పులు దారులు వాప తగవాతఁడే యెఱుఁగు
చప్పనాయ మానవే నీ నటలెల్ల నికను
[17-148

నటలుదొంతిపెట్టుట

మంతనాలాడితివట మరికొన్నిగలవట
యింతి నాకు మొక్కినది యీ సుద్దికె
అంత నిన్ను బచ్చిసేయ సమకట్టె అఱఁచుకొంటే
దొంతిపెట్టేవు నటలె దొరవు నీవౌదువు
[17-130

నటనట

నటన దినదినము నాటకమైయుండగాను
నటనట నాటకాలు సారెఁ జూతము
[10-190

అందియు నందవి చోటియావలు
నందడిఁ బెనఁగఁబోతే నటనటలు
[14-265

నటనటలు

కటకటా జీవుఁడా కాలము దొలఁకరాఁగ
నటనటలనే పొద్దుజరిపేవుగా
[11-3-138

ఎటువంటి చుట్టరిక మెటువంటి పొందులు
నటనటలకు వేల సాధించేవే
[15-212

పడిదీరు
చలివాపె భవములపడిదీరెఁ గర్మములు
యెలమి నీమహిమలు యేమి చెప్పే
మింకను
[7-23

పడిఁబడు
పడిఁబడ్డ నా తలఁపు చక్కఁగాక
వుండినాను
వొడయఁడవు నీ కృప వొగిఁ జిక్కనే
[7-273

పడిఁబెట్టు
ఆపదలు(బాఁకె అందరికినిఁ దమ
చాపలపు సంపదలు పడిఁబెట్టఁగా
[5-41

పవతి తమ్ముఁడు గోవుఁ జంపఁబట్టక
పోయి
పవతి తమ్మువియింట పడిఁబెట్టఁగా
[11-28

పడిబెట్టి వేంకటస్వామికృపచే విన్ను
విడిపించవలసెఁగా విషయబుద్ధి
[11-3-10

అదరి వుత్తరమురాలి నగిబావగొన్న
వాఁడు
పడిఁబెట్ట మేనమామఁ జంపినవాఁడు
[17-235

పడిబెట్టి సారెసారె సరసమాడుటకంటె
వుడివోని బత్తితోడ నుమ్మగిలుటే మేలు
[18-109

పడివేయు
ఎవ్వరినేల తడవేవీడ వారేమిసేతురు
జవ్వన పాయముమీఁద పడివేయవే
[13-252

యెంచిచూడ నేరుపరి యిదె మా చెలి
అంచెలపట్టి పడివేయకువయ్యా యీపెకు
[18-257

పడివైచు
తొడిఁబడనిదియ పందుగవారిమీద
పడివైవఁజూతురు చపలమానసులు
[వ. యో. వి. 3-1427

పడ్డగావించు
ప్వారాజా గిరిరాజా పడ్డగావింప
వీరసాన్ధితిమర్త్యుడే నాకు నెదుర
[అ. మ. క. 3075

పడ్డఁగొను
వసుదేశునకు వైష్ణవభ్రాంతివట్టి
వసుధరాజ్యంబు నెవ్వరి పడ్డఁగొనఁడు
[వ. యో. వి. 3-1243

తమ చతురాననత్వముఁబోలదనుచుఁ
దమిఁ జతురాననత్వము పడ్డఁగొనరు
[వ. యో. వి. 4-26

పడ్డలాడు
వొడ్డిన గర్వాన నాతో వొరగోసుకొన్నవి
పడ్డలాడి నీవింత చనవు విచ్చితివా
[16-2-52

పడ్డు
కైవసమాయను కైవల్యపదమునఁ
జావు ముదిమితో పడ్డేలేదు
[5-233

పణఁగరాలు
చెలరేగి యందరితోఁ జెప్పుకొనే ముద్దులు
చలివాని చల్లేటి పణఁగరాలు
[18-328

పణఁగుజల్లు
పన్నులసారెకు మెచ్చ పణఁగు నీపైఁ జల్ల
కన్నులేదుట నీ కాసె గలిగెఁగా
[17-530

పణఁగులు చల్లు
చాయలు చూచి చూచి పణఁగులు చల్లి చల్లి
ఆ యెడనే విలుచున్నదప్పటినుంతి
[17-487

సత్తా
సకలము నాతఁడు సత్తామాత్రము దాను
మాకటిఁగోరక పూరకుండుటే సుఖము
[8-132

సత్తెము
మట్టుమీరిన చేఁతల మగవాడవు
వట్టి సత్తేల నెరవవలెనా నీకు
[17-511

సత్యమునెరపు
సారెకు దేవుళ్లవొద్ద సత్యము నెరపుఁగాక
పూరకైనా నన్ను ముట్టినుండఁబట్టరా ?
[17-239

సత్వచూచు
పాదాలంటి మొక్కుడును పరిశుద్ధి
దలఁచను
సాధించి కొలువవత్తు సత్వచూడను
[7-89

సదచేయు
మొదలి నా ముంగిలిది మెట్టిన తప్పనకుమ
సదచేసి జగడాలు చల్లెడిఁబో యిఁకను
[12-50

సదమదము
తుదలనైన చెమటగముల
తొప్పఁదోఁగి మోహరతుల
సదమదముగఁ దనుపలేవి చవవు లేఁటికే
[4-180

పిగ్గరి పెండ్లికొడుకుఁ జేరిచూతము
వొగ్గి సదమదములై వున్నాఁడటా
[17-103

పొదిగొవ్వయావలోఁ బుంగుడై పతతంబు
సదమదంబై వడయు చవులు దనకేలా
[5-205

సదరపు నరులు
సదరపు నరులకు జనన మరణములు
యెదురనే కలుగుటకేమరుదు
[5-204

సదరమగు
అదన శ్రీవెంకటాద్రి నందరికి వరాలిచ్చి
సదరమైననాఁడు వీఁడె కాంత
నరసింహుఁడు
[10-162

పెదవులపై మాట బిగువులలో తేట
సదరమై నీకెపుడు సాజమేకదరా
[15-215

సదరము
సదులొల్లవు నా స్నానము కడు
సదరము నాకీ స్నానము
[5-51

ఇదివో శ్రుతిమూల మెదుటనే వున్నది
సదరముగా హరి చాటీనది వో
[10-71

యెదలో శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ డుండఁగ
సదరపు దివిజులు చవులయిరి (?)
[10-96

కదలెటిదంతయు కమలా రమణుకి
సదరపు సత్యపు చైతన్యమే
[10-116

సదరాననే లంక సాధించి వచ్చినాఁడు
అదివో కలశాపుర హనుమంతుఁడు
[11-204

పాయపు కదికాపుల పంటలెల్లఁబండగాను
చాయల రతిభోగాలు సదరమాయను
[14-276

అయ్యో యేమే తనకు వేనంటే
నెంత సదరమే
కొయ్యొగదే ముక్కునవనే కోపమున్నది
[17-248

ఎంతబలులె తనకెంతనేము నదరమా
అంతేపో తన సుద్దులవి నేమెరఁగమా ।
[17-468

సదాగతిపట్టి
పొడమినప్పుడె లోకములు కొనియాడఁ
కడఁక నొప్పెదు సదాగతిపట్టివోలె
[వ. యో. వి. 3-1515

సన్ననొరయు
ఉన్నతితోఁబాడి రొకఁ డెవ్వఁడో తాను
సన్ననొరసునట సమ్మతి హరికి
[7-260

సన్నపు లెక్కలువ్రాయు
చక్కని శ్రీసతి చనుఁగవ సన్నపు
లెక్కలు వ్రాయక లేవయ్యా
[4-153

సన్నలా చాయలా
సన్నలా చాయలా నేల సాధించేవు వో
వెన్నుఁడా నే మింతేసి వెరవెఱుఁగుదుమా
[16-2-79

సప్పసారై పోవు
కవకవ నవ్వినవ్వి కన్నులు దేలఁగిలఁగ
సవరన్ని యాటదెల్ల సప్పసారై పోయను
[12-15

సప్త పదులు
పనుపడనిదె సప్తపదులు మెట్టింపు
మనిన గంగాధరుం డమరనాయకుఁడు
[వ. యో. వి. 5-1637

సబ
సతి విన్నుఁ గొంగువట్టె సబలోన
నుండగాను [17-280

సమకట్లు
నీవు గుఱ్ఱముఁ దోలగ నెంత చిక్కు-
దీయుచు
తవుల మేడపైనుండి తప్పకచూచె
కావించి నీ సమకట్లలో నల్లజిల్లి
దూవిన వేరుపుల కెదురువలచెనయ్య
[16-2-102

సమకొను
ఏల సమకొను సుకృతమెల్లవారికి మహా
మాలిన్యమున నాత్మ మాసినది గాన
[5-87

సమతారుకాణ
అవ్వల నీపాలైతే నాతనిఁ దేరుచరాదు
దవ్వుల నిద్దరి సమతారుకాణసేతము
[17-301

సమతారుకాణలు
సమతారుకాణలైతే చలమెంత యెక్కునో
అమరదింతేక తొల్లె యలిగి యెరఁగను
[17-278

సమతుసేయు
చనవులిచ్చినను సమతుసేసి యిటు
పెనఁగి మంకు విడిపించితివి
[15-180

సమయంబుచెప్పు
తిరముగా నొకయేఁడు తీర్థాలందు
చరియించవలెనని సమయంబుచెప్పు
[సు. క. 26

సముకము
సమరతి రుకుమిణి సాకిరి శ్రీవెంకటేశ
సముకమైతిమి బొంకు చాలునయ్య
యింకను
[14-227

చతురత నన్నిటను సముకాననున్నదాన
[14-235

అమర శ్రీవెంకటేశ అట్టె నన్నుగూడితివి
సముకాన నీమాట సమ్మతించేనోరి
[17-203

సముద్రబిల్లలు
తమితోడ గోపాలులు తానుఁగూడి
ముంగిటను
సముద్రబిల్లలాడ సాధుకృష్ణుఁడు
[10-172

సముద్రమువంటి....
యింకి సముద్రమువంటి తమకాన
యెదురెదురె చూడఁగా
[16-2-106

సమేళము
చక్కఁగా నీవు వడిసె సమేళమున సరిగె
చెక్కుల నీవు వొత్తిన చిన్నలివిగో
[14-285

సమ్మంధము
అట్టి దేహసమ్మంధమానవదే జీవులాల
వట్టి హరిసమ్మంధాన బ్రదుకరాదా
[16-1-42

పొలఁతి నీవొక వీధిఁ బొలసి నవఁగాను
అలరిన నీసమ్మంధమని వుంటిమి
[17-511

సమ్మతింపించు
చలము మానినఁగాక సమ్మతింపించ
వచ్చునా
[15-241

సమ్మటూరు
సరవి శ్రీవేంకటేశ సమ్మటూరిలో
మనము
యెరవులేవి యీ మేలు కేమిసేతురా
[17-455

సమ్మాళిగె తొండలు
తుదివి సమ్మాళిగె తొండలై యుండి
బ్రతుకంగఁగోరు నీ పరిచారజనులె
[వ. యో. వి. 3-1368

సరిసార శీతలబంధము
చెదరదు సరిసార శీతలబంధము
మదిఁ జెదరేది నా మరులేకాని
[7-179

సరవణ
వుమ్మడిమెడనూళ్ల వుయ్యాల సరవణులు
వమ్మి శ్రీవెంకటేశ నీభావమే భోగము
[15-297

సరవి
అంగనలేమిటివారు ఆయము పీచేనున్నవి
సంగతెరిఁగి నడసే సరవి వీది
[14-182

దరిచేరి దండలు తనవద్దనె వుండు
సరవికి దిద్దేమంటే చాయకు రావు
[14-267

సరవు
మరుడు సేసిన మాయ మరి తెలియదుగాక
సరవు లిద్దరి విని సరికిచేసాయనా?
[17-125

సరివి శ్రీవెంకటేశ చనవిచ్చి కూడితివి
సరవులన్నియుఁగలిగె చాలురా చలము
[17-295

పరమపురుషుఁడట వసులం గాచెనట
సరవులెంచిన విన సంగతా యిది
[17-415

సరిఓరించు
చనవిచ్చి యాపె నాతో సరివోరించఁగనేల
తనువు నీకిమ్మన్న దక్కనియ్యనా
[17-227

సరిచేసుకొను
పాలించేవాఁడవు నీవు బ్రదికేవాఁడను నేను
తాలిమి నన్నొక సరిచేసుక నను
దప్పులెంచనేల అయ్యా
[7-280

సరికి బేసగు
ఇంక నేలరావయ్యా యిద్దరము నిద్దరమే
సంకదేరెఁ బనులెల్ల సరికి బేసాయను
[15-285

సరికి బేసికి
కానిదు తమకొక్క కానిదు సరికి
బేసికి గొట్లాడి పెనఁగి చూచితిమి
[వ. యో. వి. 7-927

చాయల శ్రీవెంకటేశ నరికి బేసికి నీకు
మాయలు నేఁ జేసితేను మారుకొనఁగలవా
[15–221

కరుణనిధివి గాన కాచితేనేమో కాని
నరికి బేసికి నిన్ను జరయఁ జోటున్నదా
[7–176

యిరవై శ్రీవెంకటేశుఁ డింతలో
దా నన్నుఁగూడే
నరికి బేసికిఁ దన్ను సాధించఁ దగునా
[18–238

పో సిగ్గువడి తట్టు పుణుఁగులు విసరె
నరికి బేసికి వేడ్కఁ గలిపి చేరువన
[వ. మం. 62

నరికిబేసికివచ్చు
యింతి చెంకాయ కానుకయిచ్చె నీవు
గై కొంటివి
యింతలేసి యాపెకు చాలివి యంటాను
సంతమై యిద్దరి నన్ను నరికి బేసికివచ్చె
[15–177

నరికినరి
రతిఁ బగటివెలుఁగు రాత్రి చీఁకటికే
పతముగాదు అది నరికి నరి
[9–268

దినదిన సుఖాలు పీదపు దుఃఖములకు
యెనసి నరికి నరి యిందు కిందుకు
[9—74

నరిపెట్టు
ఘనుఁడైన హరితోఁ గడుహీనదేవతల
నవిచి నరివెట్టితే నయమవునా భువికి
[6–17

నరిబేసి
గరిమ శ్రీవెంకటేశ కరుణించితివి నన్ను
నరిబేసి జంటమాట జరువకుమీఁకను
[10–203

నరవపువాఁడ కాఁడు బాయకువత్తువు నీవు
నరిబేసివంటివే మీ చనువులెల్లా
[14–143

నరిబేసికి
యెలమి నరిబేసికి యిది సుద్ది విన్నననేల
[14–157

నరిబేసివంటి
ఇవిగో మీ మహిమలు యేమని పొగడ
వచ్చు
జవళినెంచి చూచితే నరిబేసివంటివి
[7–58

నరిబేసులాడు
చలపట్టి నాతోడ నరిబేసులాడమవి
బలిమి నా కొంగేలవట్టితీసేవు
[16–2–88

నరిత
కందము నీ నరితలు కడదాఁకాను
యిందరిలో నన్నుమాఁటలేల బొంకే
విఁకను
[17–135

నరితె
కానుకఁబట్టేమయ్యా కాంతకు నీ నరితెలు
యీని జారె చెల్లించుకో యేల నవ్వే
విఁకను
[17–389

నరిదాపు
శరణాగతులకు నరిదాపెవ్వరు
యిరవుగ శ్రీపతి యెవ్వరు
[11–108

నరిదూఁగు
కనకము కనకమే కడు నినుమినుమే
వెనక నరిదూఁగితే వెలువకురాదు
[8–119

నరిచేసి ఆడినట్టు
చలివయవిచ్చువే నరిచేసి ఆడినట్టు
వలపులు తనమీఁద వరిఁజల్లేను
[17–476

నరిచేసికిఁ బొంచియుండు

రోలఁ జిక్కెనొకఁడు రోఁకలివట్టె నొకఁడు
పోలిక నరిచేసికిఁ బొంచి వున్నారు
[8-4

నరియాఁకలు

పుట్టినప్పుడే తనువు భోగ్యమే నిలిచెను
బట్టిఁ గామినులపొందు నరియాఁకలు
[5-294

నరివి

అరిదిన్ పొత్తున నీ వారగించె వుండెదవు
నరినాపె విందెవ్వఁడో చవిచూతువు
నరవులె అట్టున్నవి చాటిచెప్ప గురిలేదు
నిరతపు నీ సుద్దులు నీవె యెరుఁగుదువు
[14-236

నరివిపాలు

సంగతిగాఁ దామరల నరవి పాలుమోఁచి
అంగజ గురుఁడ జలజాక్షుఁడ వైతివి
[14-203

నరివారలు

నీ నరివారలై నీవే తామనుకొని
యీనుల బొందేము క్తి యీడేరినా తమకు
[8-53

నరివోరు

కృపఁజూచినవింక గెలిపించే దెట్టొకాని
వుపమల నరివోరి వోడితినే వానికి
[8-265

నరుగ

గరిమ మాటాడితేనే కంకణము గట్టుకొంట
నరిగా రాలే యేల జాగులు సేసేవు
[14-168

నరున

చనవు మొరని నీ వరవనుండే వంటినా
వినికిగా నీవు తొల్లి విడవిడి గాదు
[17-85

విరుల పానుపుమీఁద వెడఁజారుఁ బయ్యదతో
నరునఁ బండిన పతిచందము దెలియదు

ఇరుగడ బ్రహ్మయు నీశ్వరుడును విన్న
నరున నుతింప బరరమున
అరుదుగనుండి ప్రియంబున వెడలిన
వరమమూర్తివా బాలుఁడా
[5-58

ఇంత నెంతఁ గాగలదో యింతివల్ల నీకు
నంకుఁ జక్రాల చేతుల నరునకు వచ్చెను
[14-203

నరున నవ్వులుదీర నతియానమెల్లఁ బెట్టి
చెరనీ విభుఁడు దన్నుఁ బిలువగను
[17-326

నరునబెట్టుకొను

నరునకు వంతుకును వచ్చినవారె యందరు
నరునఁ బెట్టుకోనీవు చల్లఁగా నేఁడు
[14-262

నలిగ

నలిగెంత గలిగినా నరననూడుటెకాక
మెలఁగి నీకంటె మితిమీరవచ్చునే
[14-266

నలిగె

చనవులకు గురిమిగుల నలిగెలు మెరయుటలు
మొనయు పొందులకు గుఱి మొగమోటలే
[13-35

వన్నచేసి రమణుఁడు నలిగె నీ కిచ్చెవంటా
యెన్నిమాట లాడేవే యేమే నీవు
[13-136

నలిగె మాటాడితేను సాదించేవారు గలరా
వొలుగులు వారఁగ నవ్వుదురుగాక
[14-98

ఇంకా నేమిగావలె నిట్టి ఆపతివయ్యా
జంకించఁగాని నీ సలిగె చూపేను
[14-251

చనవిచ్చె నాతఁడు సలిగెగలదు నీకు
వెనక ముందరికిఁక వెరపేలమ్మా
[17-10

చేయివట్టి తీసితేను సేవలు గొన్నట్టయ్యీని
చాయల నీ దానననే సలిగెమేలు
[17-84

నెలనై శ్రీవేంకటేశ నీమికా
జెక్కునొక్కేవు
సలిగెలిన్నియు నీవె సమ్మతించితివా
[17-125

సలిగెలో నేవెంత సటలు సేసిన నీవు
చలము దప్పెనంటూ సరినగవు
[17-351

కానీవయ్య అందుకేమి కాలమిట్టెవుండీనా
మానకెవ్వత సలిగె మతినమ్మినాడవో
[17-386

సలిగె చెల్లించు
సలిగె చెల్లించఁగానె సరసమాడేఁగాని
మలసి నేనంతకంటె మంకను నేను
[15-3

సలిగెలు చెప్పు
చెప్పేవు సలిగెలు చేసేవు చేతలు
[17-36

సల్పుని
పురుషునిఁ జేసల్పుని ననిపించుట
నరజన్మమునకు నా వ్రాఁత
[5-136

సల్లాపనలు
యిల్లిదె శ్రీవెంకటేశ యెక్కుడు
సేసిరి మమ్ము
సల్లాపనల తమ సహవాసములను
[10-199

సవతితనము
ఇప్పుడే సవతితన మేరుపడె నాకు నేఁడు
తప్పలేదు యిఁక నన్నుఁ దడవకపోవే
[17-353

సవతిపోరు
చలములు సాదించ సవతిపోరా యేమి
తలంపులో కొడదీర్చె దగ్గరి రమ్మనవే
[14-57

యీడ నీతోఁజెప్పే వినుమెంత
దోసకారినో
యీడుజోడై సవతిపోరింత సేసెనయ్యా
[17-519

సవర
సవరఁగాఁ గొండలచే జలధిగట్టినరామ
జవసత్త్వ సంపన్న జానకీరామ
[11-62

సవరని
భవరోగ వైద్యుఁడైన బలువెజ్జు
సవరనిపైడి పక్షిపకినగాఁడు
[16-1-22

సవరనివాఁడు
సవరనివాఁడవంటా జాణతనమాడితేని
రవళిఁ జెయిముట్టి సరసమాడేవు
[16-2-11

సవరు
నివ్వటిల్లి నాకైతే నిన్ను జూచినప్పుడెల్లా
నవ్వులె గనమాయ నానాటికి
జవ్వనపువాఁడవ సవరనివాఁడవు
రవ్వలకు వెరవవు రచ్చల నెల్లాను
[14-250

సవరేతిరి
చందురు నుదయవేళ సవరేతిరికాడ
కందువ దేవకి బిడ్డఁగనెనమ్మా
[8-193

సవసవయగు

అవగడంబైన యీ యాలయంబిట్లు
సవరించెనని సవసవగాఁగ వింటి
[వ. యో. వి. 7–578

నసులొత్తు

ఇవ్వాలుగంటికి నివ్వాలుమేన
జవ్వనం బొయ్యన వసులొత్తఁ దొడఁగె
[వ. యో. వి. 6–109

సళుపు

సొలసి తాఁ జూచినట్టి చూపులు నీకుఁదెలిపి
సళుపు మరునమ్ములు సాక్షి వెట్టినట్లు
[13–62

బలుపు సత్తువరాను పాలునేయిఁ దెచ్చితివి
సళుపక లేవయ్యా జాగులెందాకాను
[14–196

ఆయములు సళుపఁగ నాసపడి నీరాక
కీయెడ నేఁ గాచుకొన్న దిందుకొరకా
[17–366

సళుపుఁజూపు

నిలుచున్నాఁ డాతఁడు నివ్వెరగంది నీవు
సళుపుఁజూపుల నేల సాధించేనే
[15–163

సా

సాకము

జంకెనల చవుల సాకములు
లంకెలవాదులు వెట్టె లలన నీకు
[14–166

సాకారముగను

యెన్నిజన్మా లెత్తవలె నెందెందు
వెదకవలె
తన్నులం నీ సాకారముగనే కొరకు
[7–77

సాకిరివయసు

సాకిరివయసు సంసారము గోరు
చకురువాయులు జీడిమాను గోరు
[10–107

సాకిరి

నాకేల విచారము నాకేల యాచారము
సాకిరైనవాఁడ వింతే సర్వేశుఁడే దిక్కు
[9–95

సాకిరివెట్టు

బలువుఁడ వందుమీద పవిగొన వోపుదువు
చలివాని మమ్మేల సాకిరివెట్టేవు
[15–223

పైకొని చెలియ నీకుఁ గానుక వట్టుకుండఁగ
యేకడో వరాకై వుంటి విందాఁకను
సాకిరివెట్టెను నన్నీసరితలు చూడుమంటా
యికడ విన్ననేను యేమనగలనయ్యా
[17–144

చెనకరాఁగా నిన్నుఁ జేయివట్టి నిలిపితే
కినిసి యిందరినీ సాకిరివెట్టేవు
[18–26

సాకిరులు చెప్పు

సంగడి మీ యిద్దరికి సాకిరులు చెప్పఁగాను
చెంగటనున్న యాపపై నేసవెట్టేవు
[18–531

సాగిన సబ

లాగులెల్లఁ జూపితివి లంకెలతోఁ జెనఁగితి
చేగదేరఁ గూడితివి శ్రీవెంకటేశ
బాగుగా మన్నించితివి బంతమెల్లా నిచ్చితివి
సాగిన సబలోన సరిక బేసాయము
[15–285

సాగిలిమొక్కు

చన్నులు నేలమోవ సాగిలి మొక్కేవావే
[13–215

సాగుడఁ గొండ
చల్లని వానలపెద సాగుడుఁ గొండలోన
వల్లెగా వేసుకొన్న వాలముతోడ
[8-144

సాజపు జయంతి
జోజోయని మీరు జోలపాడరో
సాజపుజయంతి నేడే సఫలమిందరకు
[9-172

సాజము
దండనుంచేఁ గైకోడు దవ్వులనుంచేఁ
బైకొను
చండిపేసేది ఆతని సాజమేకాదా
[17-6

సాజాన
తేజపు శ్రీవెంకటేశ దేవ నీవేగతిగాన
సాజాన నే మఱచినా శరణన్నవాఁడనే
[7-103

సాటికిఁ బేటికి
సాటికిఁ బేటికిం బగలు
చాటఁగ నేటికి వెంకటేశ్వరా
[శృం. శ. 99

మాటలాడేనంటేఁ గాక మంకు
దెలువవచ్చునా
సాటికి బేటికి విన్ను సాధించేఁగాక
[15-241

మాటాడనివారి మాటాడించఁబోతే
తాటించియెగ్గులుఁ దవ్వులనే
పోటి దొరలలోఁ బొందులు నేసితే
సాటికిఁ బేటికి జంపులెకావా
[15-258

సాటివెట్టు
పొర పొచ్చెములుగాక పొలఁతియురులకు
నరవరంభలనెల్ల సాటివెట్టుటలు
[అ. మ. శ. 2530

సాద
సాదనైన నేఁ జలమతినైనా నీ
పాదమొక్కఁ-టే నేఁ బట్టువది
[11-97

సాదుగొల్లెతలు
వేదపల్లవములందు విహరించే దేవుఁడు
సాదుగొల్లెతల రతిసంగడిఁజిక్కె
[8-113

సానఁదేరు
నానాటఁదెలిసి నను మన్నించెను
సానఁదేరి తన శరణము వాఁడ
[10-212

సానఁబట్టు
తానెతానే యిందరి (గు) గురుఁడు
సానఁబట్టిన భోగి జ్ఞానయోగి
[11-60

నే నేరుపవలెనా నెలఁతకు నివియెల్లా
సానఁబట్టుకొ నేరదా సకియ నీ మనను
[14-147

సానఁబట్టే సరసాలు
కానిమ్మని నీవద్దనేఁ గాచుకుండేనేపొద్దు
సానఁబట్టిన సరసాలు చలిగాదు నాకును
[17-556

సానలఁబట్టు
కంటిమి వింటిమి నీ కతలు నేఁడు
నంటునసే అసలు సానలఁబట్టేవా
[14-30

సావివోవు
కాలము నెందుఁబోదు కర్మము
నెందూఁబోదు
జాలిఁబడ్డమనపే సావివోయము
[8-104

దైవికము మా స్వతంత్రముతోఁ గూడె
సాపివోదెన్నఁడు సంసారము
[8–105

సాసించు
మేసుల నీ లాంఛనాలు మించి
నన్ను దూషించె
సాసించి శత్రువును సంహరింపవే
[11-159

సాళగించు
కొదలుదేరు కొలిదెలుఁగు
కుత్తికందు సాళగించి
కదలుమోవి రమణి చల్లకడవతోడను
[12–161

చిఱునవ్వు వెన్నెల జిగి నెఱయించు
నెఱయించి మోవి వెన్నెల సాళగించు
[వ. యో. వి. 2–180

సి

సింగారదేవుఁడు
దేవదుందుభులతోడ తేటతెల్లమైనాఁడు
సేవించరో యిదే వీఁడే సింగారదేవుడు
[8–125

సిక్కునరగు
సిన్నవాఁడవని నమ్మసెల్లదునిన్ను
సిన్నైన యాటదెల సిక్కు నరై పోయను
[12–15

సిగ్గరితనము
సిగ్గరితనమో నేఁడు శ్రీవెంకటేశ నీనవ్వు
నెగ్గులే కలితివి నా కన్నవారమో యిది
[14–175

సిగ్గరీఁడు
వాసులు మాకు వెక్కించి వద్దఁ
బాయకుండఁజేసి
సేసలు వెట్టితివిగా సిగ్గరీడా
[17–589

సిగ్గువిడిపించు
అన్నిటా నేరుపరిగా అలమేలుమంగ నీకు
చిన్నచిన్న ముద్దులనే సిగ్గు విడిపించెను
[14–89

సిడిదలలు
సిడిదల లియ్యవద్దు జీవాలఁ జంపవద్దు
బడిబడి వగ్గాలఁ బారవద్దు
[11–2–62

సిద్ధబట్టు
ఒద్దేలే జగడాలు వోయింతి
సిద్దెబట్టి కోరికలు చిత్తఁగించఁ గదవే
[14–70

సిరిమొగము
సరిసరి విధములం బాడేరు రాగాల
విన్నదివో
సిరిమొగము దెరచి చిత్తగించ వేలయ్యా
[4–25

సిరిసింగనవత్తి
చెమటలుగార సిరిసింగనవత్తియాదే
గుమితాన వీఁడే యమ్మా గోపాలకృష్ణుడు
[10–172

సిరులుమించు
సిరులమించినవాఁడు శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడే
శరణాగతులదక్క చక్కఁగారు జడులు
[6–12

సిరులుదేరు
సిరులు దేరుచున్న శ్రీవక్షతలము
శరమర్థి సను బంటుగాఁగఁ గైకొనియె
[వ. యో. వి. 3–2284

సివమాడు
చెలఁగి వేలుపుఁ బెద్ద సివమాడువారు
వలుమారుఁబొంగి వ్రేపతి నాఁటివారు
[అ. మ. శ. 2095

సీ

సీతకమ్మ
చేతనే యీ కొమరుఁడా శివుని విల్లువిఱిచె
సీతకమ్మఁ బెండ్లాడె చెప్పఁ గొత్తగదవె
[5–299

సీతుకోరుచు
ఖాతిగాఁ జదువులు పగలు రేలును నా
చేత నేరిచినట్టి చిలుకా
రతిగా దేహఁపు రెక్కలచాటున నుండి
సీతుకోరువలేవి చిలుకా
[5–50

సీతుగాయు
మెట్టి చలిఁబడనేల మించి సీతుగాయవేల
[17–253

సు

సుంకముగొను
కోపగించువద్దుగాక కొపరవద్దంటివా
తీపులువెట్టుక యాలో తిట్టేఁగాకా
యీ పనికి నేనవ్వే యిందరివలెనే కొంత
చూపులపై మోపితేనె సుంకముగొనీనా
[15–238

సుంకమాన్యము
తక్కక యితని ముద్ర ధరించిన దాసులకు
చొక్కుల భవబంధాల సుంకమాన్యము
[7–277

సుంకముదీరు
వలపె మా పుట్టుగులు మారుమూల
వరుకులై
కలసుంకము దీరుమ కరుణాకర
[10–241

సుంకమువచ్చు
అంకెలఁ జెక్కునొక్కితే నట్టే
తలవంచేవు
సుంకమువచ్చినా చూచితేమ
[13–104

సుంకుమోపు
సుంకుమోపెఁ బలుకులఁ జూపులఁ
గొత్తలుదోఁచె
వంతెలేక యవి యెట్లు వటలనేవే
[13–232

సుంకుమోయు
ఇంకనేల సుద్దులు యెదురూఁగుదురుగాను
సుంకుమోచినకళలు మాట్లాయెను
[13–32

సుక్కురారము
నేఁడె సుక్కురారము నెలఁతలాల
పోఁడిమి సేవసేయరే పుణుగుకాపు
[14–152

సుజాణఁడు
అప్పనము చేయి చాఁచి అయములు
గరగె యీ
చొప్పు పీవె యెరుగుదువు సుజాణఁడవు
[17–101

సుడిగొను
సుడిగొనుదేహపు సుఖదుఃఖములో
వడిఁజూరనెదెవో వైష్ణవము
[5–230

కడచిన వెన్నిలేవు కాచుకున్న వెన్నిలేవు
సుడిగొన్న తనలోని సుఖదుఃఖాలు
[8–9

సుడివడు
వెకలి శ్రీవెంకటేశు విష్ణుదాసులకే మంచి
సుకములెల్లా గలవు సుడివడలేదు
[6–89

దురితములణఁచీ దొర నీ నామము
సొరిది విధికిఁగా సుడివడనేలా
[9–152

సుద్దులడుగు
హరి శ్రీవెంకటేశా నీ కరుణవారౌఁటగాని
అరసి నిన్ను సుద్దులడిగేవారెవ్వరు
[7–69

సుద్దులుచెప్పు
సుద్దులు చెప్పవు చూడవు నీడు
ముద్దులు నూవవు ముదియవే యనుచు
[ప. యో. వి. 3–180

సుద్దో ముద్దో
బొంకకురే చతురుఁ డప్పుడె వచ్చెనా
నుంకుదేరఁ జూపు మంచి సుద్దో ముద్దో
[12–340

సుమాళము
పొలసియాడెది మాట సుమాళముమీఁది పాట
[17–526

సువస్తువులు
గరిమ సువస్తువులు కానుకయిచ్చేనంటే
పరుస వీకన్నా నేను సంపన్నుఁడనా
[7–102

సుసరము
సుసరాన నమ్మలేక సొంట్లు పోదించే వాఁడు
ముసలి గన్యకఁజేసి మోహించినవాఁడు
[13–162

సుసరాన మంచిదాయ సుదతులాల
వినుగక పతిఁదెస్తే వెదవేమివేవే
[16–2–92

సుసరాన
వసగాని పెక్కుదేవతలఁ గొలుచుకంటే
సుసరాన హరివారై సుఖియించరో
[9–279

సూ

సూటికివచ్చు
తప్పు వీయందున్నదా తగవరి వన్నిటాను
చొప్పులెత్తఁబో తేమ సూటికిరాదు
[14–280

సూటికెక్కు
తెరసి యే పొద్దును నీ పిడికిటిలోనియమ్మ
సురల భయముఁ బాపి సూటికెక్కెను
[8–133

సూడిచ్చు
పొద్దువోనివాఁడనై పూఁచి మమ్ముఁ జెనకేవు
సుద్దులుచెప్పినవారు సూడిచ్చేరా
[14–37

సూడిదపట్టు
కలికి సూడిదవట్టె కమలపు మొగ్గలను
వొలిపి నీ పురమున నొత్తుకొంటివి
[14–19

సూడిపట్టు
వటిసూడివట్టి యవ్వలను గవ్వలను
గడపుచు వేఁట నీ క్రియ జల్లువేళ
[అ. మ. క. 6337

సూదుపట్టు
మందరికొలకునై సూదుపట్టంగ
మందోవనుందుల మ్రంది మన్నైరి
[సు. క. 15

సూడుబంటు

చుట్టమవు తానెఱుఁగము సూడిబంటెక్కి-
యెఱుఁగ
[13-59

చుట్టమవో మఱి నీవు సూడుబంటవో
గుట్టుతోడనుండగానే గోరనేతురా
[13-127

చుంచుల నా చుట్టమవ్వే సూడుబంటవో
నీవు
అంచలనన్నియు నాయనట్టటు
వంటకురా
[17-228

చుట్టమవుగావలేని సూడుబంటవూగావు
ముట్టి వేఁడుకోగాను మేమేల వంచేవే
[17-378

సూడుబాడు

మరల శసురలకు సూడునుఁ బాడునేకాని
పొరసి సుఖించగఁ బొద్దులేదు
[6-89

పేరుకొని పిలువఁగ బెదవుల గొణఁగిలి
తెరిచి మా సూడుఁబాడు దిద్దరే మీరు
[14-43

కోపగించఁ బనిలేదు కూడితిమిద్దరమీద
చూపులఁజూడుమనవె సూడుఁబాడేల
[17-302

చుట్టమైన నాయకుఁడు సూడుఁబాడు
నెంచరాదు
జట్టిగాని సరసమే జరపఁగవలెను
[18-524

కూడిన నీ కూటమికి కొనకెక్కి-కేలమాను
సూడుఁబాడు నెరిగిన సుదతీమణి
[17-19

సూడుఁబాడు దిద్దు

ఆడమె యింతనేమీ నొఁగాదనుచుఁ దప్పు
సూడుఁబాడుదిద్దేవాఁడు సుద్దులిడ్ని నేరఁడా
[14-13

సూడువట్టు

వెన్నడించి సూడువట్టే విష్ణుమాయ నీకు
నేము
యిన్నిటాఁ బంతమిచ్చేము యింకఁ
గావరో
[6-40

నవిచిన శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడై యిట
నాపాలఁగలుగు నీతఁడు
పనివడి అరులను సూడువట్టి కడుఁ
బగసాధించును యీతఁడు
[17-158

పుట్టించేవాఁడవు నీవు పుట్టుగులు
నా బొమ్మ
చుట్టి సుఖదుఃఖాలు గూడువట్టీవి
[11-236

సూడులువట్టు

పొలసిన కౌగిట రతులివి సూడులువట్టుట
కేనా
[13-219

చుట్టరికేలుండఁగాను సూడులువట్టఁగనేల
జట్టిగానే నీతోడి సరసమే మంచిది
[18-395

సూత్రపుగణికె

కోపుల నాలికలోనఁ గుచ్చి కట్టినట్టి తాడు
చూపరాని సంసారమే సూత్రపుగణికె
[9-178

సూత్రపుబొమ్మ

సోలనే నీరిఁగొలిచే సూత్రపుబొమ్మ వింతే
పాలుపుఁ గర్మములాల వట్టుకురో
మమ్మును
[5-289

మూదిపిరిఁదికాడు

పెనఁగి నీవాడ నీడఁ బిలువకువయ్య
నన్ను
తవిసి మూదిపిరిఁదికాడువంటివాఁడవు
[15-5

మూదివెంటదారము

యిచ్చల శ్రీవేంకటేశ యిహపరమెల్లా
నీవు
చొచ్చితిమి నీ మరఁగు మూదివెంట
దారమై
[9-32

మూసకము, బాసికము

ముదితకి నీ చూపు మూసకమై చెలువొంది
కదిసాకె చూపు బాసికము నీకాయె
[15-24

మూళ్లువట్టు

గోరగిరిని చెమ్మట కుమ్మరించఁ
జోటులేక
జోరునఁ బైఁ జిమ్మితేనె మూళ్లువట్టెనా
[15-238

మ్రుక్కిళ్లువారు

ఫలియించి రసమింకువంట చందమున
మొలపైన నెమ్మేను మ్రుక్కిళ్లువారె
[వ. యో. ని. 2-1136

మె

మెగ్గెము

మెగ్గళించే నీచేత విసిగితివి నాకుఁ
మెగ్గముగాదు నీవు వేసినట్టె సేయరా
[16-2-13

మెలము

తలసి మెలసి విన్నుఁ గాగలించుకొనఁగాను
మొలచి పెనఁగి బిగిసితి వనేవు
[14-108

మెలయు

చేయి నామీఁద వేయఁగా మెలపి
విదలించితి
[15-181

పైకొని నీవే పాదము చాఁచగ
చేకొని పిసుకక మెలవేనా
[17-474

మెలవి నవ్వు

చేయివేసినందుకె మెలవి నవ్వితిఁగాక
చాయవేసుక బొమ్మల జంకించనా
[17-71

మెలవిచ్చు

శ్రీవెంకటేశ్వరుడు చిత్తములో
నున్నవాఁడు
చేవఁ బాపాలెల్లఁ బాసె మెలవిచ్చెఁ జేతలు
[10-229

చెలిమి సేసి యాతని మెలవిచ్చు చెఱగరు
నెలపై కళలాతని నిందుకొనవ
[13-70

మెలవి నవ్వులవాఁడు

మెలవి నవ్వులవాఁడు చేకత్తిగోళ్లవాఁడు
వలుపేగుల జంద్యాల వంతాలవాఁడు
[7-274

మెలవి నవ్వులు

చిలుకుగోళ్లతోడ మెలవినవ్వులతోడ
బలుజిహ్వతోడ యోగపట్టెముతోడ
[7-44

మెలవిఁబడు

నగిన మెలవిఁబడు నాలుగు జగములు
మొగమునఁ జూపే మోహనము
[5-164

సెలవిల్లు
జలధి బంధించిన సౌమిత్రి రామా
సెలవిల్లు విరచిన సీతారామా
[9-11

సెలవీఁడు
చిసుమనా నిన్నిపుడే సెలవీఁడుగాకతఁడు
పెదవులచేటింతే పేదవాని కోపము
[10-110

సెలవు
నారాయణ నే నస్వతంత్రుఁడను
నా కా పనిగాదేవియును
ధారుణిలోపలఁ బుట్టించితివి
తరువాతి పనులు నీకే సెలవు
[9-103

ఫిచ్చేయుమనుచు నింతి వెసఁగొంగు
వట్టుమని
యిచ్చె మాకు సెలవింతే యిదేమి నెరగదు
[17-293
(శ. ర. లో ఆజ్ఞ అనే అర్థానికి ప్రయోగం ఇవ్వలేదు)

సెలవులనవ్వు
సెలవుల నవ్వితేనె చెరఁగువట్టేవు నీవు
యెలమి నాలనైతే యెంతసేతువో
[17-536

సెలనువిల్లు
సెలనువిల్లు విఱిచి సీతఁ బెండ్లియాడు
నాడు
వలికిబొంకని మాటపట్టు నాకు విమ్ము

సే

సేదదేరు
సేదదేర నామీఁదఁ జిత్రగుప్తుఁడేల
వా (ద్రో?) సే
మేదిని స్వతంత్రమేది మెరయని బంటు
[9-209

యేదైనా మంచిదే యెట్టయినా మంచిదే
సేదదేరినట్టి పూర్ణచిత్తునకును
[10-193

సేన
కానిచోట్లకునేఁగి కౌగిళ్లఁ గొంతపాపము
సేన దానాలందుకొని చేతులఁ గొంత
పాపము
[9-38

చెల్లలేరా నీకు నిది సేన సతులు గలరు
[17-281

సేనమొదలారి
సేన మొదలారివద్ద చిత్తములో సుజ్ఞానము
నానాగతిఁబుట్టించిని నారాయణుఁడు
[9-222

సేనలు
ఆసఁదొల్లి మునులనంతకోట్లు
చేసిరి తపములు సేనలుగా
[8-255

సేసపాల పెండ్లివారు సేనలుండగాను
ఆసపడి నాతో నవ్వేవంతేకదా
[13-2

సేనలు వానిసుద్దులు చెప్పేవే నీ వెందాఁక
వీనులు చల్లగ నాఁడే వింటినే నేను
[14-11

సేనాసేన
చేరుచున్న వాకొ్కక్కటే సేనాసేనా
కోరికలు
యీరీతినున్నాద నాకు నేదిగతి యిఁకను
[8-221

పోయఁబోయ స్వర్గాదిభోగములు వెనకకే
సేయఁబోతే పుణ్యములు సేనాసేన
[10-221

చేసేనంటేఁ గలవు సేనాసేనవనులు
లాసి తగిలించుకొంటే లంపటాలంటు
[11-186

పేయు, పేసు
మఱియేమి పేసునే మంచిపేయన్నివనులు
[14-195

పేసకొప్పు
వాసుదేవునిఁబోలు వరుఁగూడుమనుచు
పేసకొప్పున నతులేసఁ బ్రాలిడఁగ
[అ. మ. క. 6502

పేసనాలు
పేసనాల వావులకు సిచ్చితియేల
మోనపోని కూటములే ముచ్చలుగాక
[14-75

పేసపాలు
పేసపాల పెండ్లివారు పేసలుండగాను
ఆసపడి నాతో నవ్వేవంతే కాదా
[13-2

చేరినట్టి పేసపాల చెలులెల్ల నుండగాను
ఖోరచి సతులకేల బూటకాలు వచ్చునూ
[17-36

పేసేటి నీ విడెము శ్రీ వేంకటేశుకూటమి
వీసరపోక మంచి విందులాయెనే
పేసపాలరతులలో చిప్పిలు నీకెమ్మోవి
రాసికెక్కి చిగురుల రచ్చలాయెనే
[17-94

చేరి తనతో నవ్వి పేసపాలకులోనైతిని
[17-456

పేసపెండ్లికూఁతురు
ప్రేమ నాపె నీకు పేసపెండ్లికూతురాయఁ
గాని
పేసుపెట్టికి వచ్చిన నెలతల మైతిమా
[17-515

పేసపెట్టు
పేసపెట్టిన మగువ చెలుఁగువట్టుకుండగా
ఆసతో నీ పెట్టుగూడి యలరితివే
[7-51

పేసవెట్టు
చిగురుఁబాయమునాఁడే పేసవెట్టితిమి
పేము
మిగుల శ్రీవెంకటేశ మెచ్చితి నిన్నిపుడు
[13-61

పేసలువెట్టు
ఆసల శ్రీవేంకటేశుఁ డలమేలు మంగ
దాను
పేసలువెట్టినయట్టి సింగారపు పెండ్లికి
[8-21

పేసాడు
కూడి నిన్ను నారతులె గురుతులు
పేసాదేవు [14-226

పేసు
యేచి శ్రీవెంకటేశుఁడ యిట్టి నిన్ను నేఁ
గూడితి
యీ చాయ తమకము యిఁకనెంత
పేసునో [17-285

సొం

సొంటు
నుసరాన నమ్మలేక సొంట్లు సోదించే
వాఁడు
ముసలిఁగన్యకఁజేసి మోహించినవాఁడు
[13-163

సొంట్లు
చూడకున్నా దుర్గుణాలు సొంట్లు సోదించ
వచ్చీ
వాడవాడలఁ దలవరులవలె
[7-97

సొంటులు సోదించు
బొంటులు సోదించి తెచ్చి సుగ్రీవ
రాఘవునికి
బంటుగాఁగఁ బొందుపేసెఁ బవనజుఁడు
[10–273

సొగటు
అంచెగూర్మ వరాహములైనట్టి సొగటు
దీర
మించగప్పురధూళి మెత్తరే మేనను
[13–198

సొగడాలు చిలుకొట్టు
ఫణిభోగభోగికై ఫణిరాజువేయ
ఫణముల పఱచిన బాలి చొన్నొందు
నెలచెల్వరాల వెన్నెల సొగడాల
చిలుకొట్టి సేమంతి సెజ్జలమీద
మారుకేళిలోల మతులగావింవ
[అ. మ. క. 2–2433–44

సొగియు
సొగియునా మఱియు ముచ్చుకుఁ
బందువెన్నెలలు
వగవానివలెనె లోపల దాఁగుగాక
[5–145

సొగిసి
తగు వేంకటేశు కీర్తన మొకటి చాలదా
జగములో కల్పభూజంబువలెనుండ
సొగిసి యీ విభుని దాసుల కరుణ చాలదా
వగవు జూపులను నున్నతమెపుడుజూవ
[5–52

సొట్టుతెంచు
యేది నీవు పేసినాను యిన్నియును
నియ్యకోలే
శోదించ నేఁటికి యందు సొట్టులెంచ
నేఁటికే
[5–322

సొమ్మ
వుమ్మడి శ్రీవేంకటేశుఁ డొగి నిట్టె
నన్నుఁగూడె
సొమ్మల మైమరచి నేఁ జొక్కినదే
నేరమి
[17–528

సొమ్మగు
నెమ్మది వెంకటనిలయునిదాసుల
సొమ్మయి నిలుచుట సుకృతమది
[5–166

వొప్పించిరిందరు బలువుఁడు చేపట్టె
ననుచు
అప్పులెల్లఁబాసి నీ సొమ్మైతినయ్యా
[10–142

సొరబులు
కాఁగిన దేహపు సెకలను
కప్పినపువ్వుల సొరబులు (?)
వేఁగిన చెలితాపమునకు
వెన్నెల మందెడిని
[12–138

సొరది
చూతమువో వొక్కటైన సొరదిఁ
గాంతునిఁ దమ
చేతికి లోనుగాఁజేసి చిక్కించుకోకలద
[17–402

తరుణి దేహమింతయు బంగారమె
సొరది రతులనెట్టు చొక్కెనో
[17–421

సొలగుఁ సొలగిలు
తలవంచుకొని నీతో తమకపు మాటలాడి
సొలయుచు నింతి మొక్కి సొలగి వీని
[14–258

సోఁకనాడు
యిన్నిటా సోఁకనాడితే యెట్లానయ్యా
నీకు
నిన్నుఁజూచి నాకై నిండుకొనుఁ గోపము
[14-40

సోఁకోర్చు
కాఁకలఁ బొరలినది కౌఁగిటఁ గొసరినాను
సోఁకోర్చి మెచ్చే సరసునిదే నేర్పు
[18-133

సోఁపు
సొమ్ముగలవాడవు సోఁపుగని యిచ్చేకాక
సమ్మతిఁగాక వంచన సేయవచ్చునా
[17-123

సోకోర్చు
తలఁపునఁ దిరు వెంకటగిరి దైవము
నెలకొని యుండిన
సొలవక యిన్నిటికినిఁ గా
సోఁకోరుచె నైనా
[5-45

సోగచేతులు
చేగదేరి మొనగోరి చిమ్ము లమరఁగాను
సోగచేతులు చాఁచిని చూడవయ్యా
[18-310

సోడుముట్టు
గబ్బిగుబ్బలమీఁది కస్తూరిపూఁత
గొబ్బునమెఱసి దిగ్గున సోడుముట్టు
[వ. యో. వి. 2-209

పొలుపుమైఁ గమ్మవల్పులు సోడుముట్ట
నలరుటిండ్లను మణిహర్మ్య వాటికల
[వ. యో. వి. 2-1119

సోదనీయు
విడచి సోదనీవే విచ్చనన విడిసినదైతే
నుడిసి ఆతనమెట్లు సోదన గానేవురా
[13-230

సోన
సోనల నెగ్గులులేవు చుట్టపు వరుసే నాకు
నీ నెరఁగని తగవు నీకుఁజెప్పమా
[17-433

సోనగురియు
వయసు తానే మేఘమువలె
సోన గురియఁగా
జయించి నే దాని నణఁచఁగ నోపెనా
[8-208

సోనలఁబుట్టిన సుద్దులు
శ్రీ నగవిహార శ్రీవెంకటేశ్వర
సోనలఁబుట్టిన సుద్దులు నివిగో
[9-36

సోబనాలుపాడు
పాడరె సోబనాలు పైపైనె పేరఁటాండ్లు
యీడాడనక వీధులేఁగించరే
[15-55

సోబాన
పాడిరి సోబాన నదే భారతియు గిరిజయు
ఆడిరి రంభాదులైన అచ్చరలెల్ల
[8-21

సోమరించు
వేమరుఁ జేయిచాఁచి వేడుకొని నాతఁడు
సోమరించి దారిమొనాఁ జూపిచూపి
[17-596

సోరణగండ్లు
చూచితి నే నప్పుడే వాని సోరణగండ్ల నేను
యేచి వేరె సింగారించి యిటు దోడితేరే
[15-266

సోలగిలు
ఏలే చెలియా యీ యింతులకెల్ల
సోలగిలి నీ చనవు చూపవలెనా
[15-14

చేచేత మీ రిద్దరును నెలవుల నవ్వఁగాను
చూచిచూచి తలవంచి సోలగిలిని
[17-486

సోవ
యీవేళ నన్నేలి మఱి యాతఁడే
నిన్నునేలె
సోవల సీతని మోవిఁ జొక్కుకుండఁగలనా
[13-176

శ్రీవెంకటేశ యిద్దే చెలి
నిన్నుఁగూడె గాన
సోవలుగా మోవి మీద జొక్కులునిండె
[14-282

దేవుఁడు శ్రీవిష్ణుఁడని తెలియరె
సోవల ననంతునిఁ జూడరె
[16-1-2

శ్రీవెంకటేశ్వర శ్రీపతి నేనట
సోవగా నవ్వన్ సొలయుదునా
[15-239

దీవులను కొండలెక్కి తిరుగాడనే వద్దు
సోవల బిలములోనఁ జొరవద్దు
[16-1-54

హి

హిగ్గు
సిగ్గుతోడనే సేవనేసితే
యెగ్గుదీర నన్ను నేనసితివి
లగ్గపు శ్రీవెంకటాధిప యిట్టవుత
హిగ్గిన వేడుక నెఱగముగా
[15-13

హినదెస
నానాపాట్లఁబడె నాఁడు కరి మకరిచే
హినదెస ప్రహ్లాదుఁడు హిరణ్యుచేఁ
బాటువడె
[8-245

హుం

హుంబాళెలు
వలవలి చలిగాలివలన నల్లాడు
వెలఁది హుంబాళెలె వీచోపులుగను
[వ. యో. వి. 3-1943

సోవలఁగానూరి వారినుద్దు లాపె చెప్పితేను
యీవల బైకిఁ దీసుకోనేలయ్య నీకు
[17-388

హ

హత్తిచూచు
హత్తిచూచేవారే కాని అర్దగించేవారు లేరు
పొత్తుల నా ధర్మము పుణ్యము నా చేతిది
[6-106

హస్తగతాలగు
అందరికి నీ సేవలు హస్తగతాలై వున్నవి
బందెదీర నీకు మ్రొక్కి బ్రదుకుమని
[6-102

హల్లకల్లోలము
బల్లిదుఁడై లంకచొచ్చి బలు
రాకాసులఁగొట్టి
హల్లకల్లోలముచేసె హనుమంతుఁడు
[10-155

హె

హెచ్చుకుందు యెంచు
అచ్చుతు శరణమే అన్నిటికిని గురె
హెచ్చుకుందు మరి యెంచఁగనేది
[10-3

హెచ్చుకుందులు
ఏమీ నడుగనొల్ల హెచ్చుకుందులనొల్ల
కామించి నీ విచ్చితివి కైవల్యపదము
[5-228

హై

హైహై
పాలించి శ్రీవెంకటాద్రిపతి నాకుఁ
గలుగఁగ
అలరినై గెలిచితి హైహై నేను
[7-279

హృ

హృదయము చిల్లులగు

యిదే మేడపై నతఁడు యిట్లు

వన్నుఁ జూచెనంచే

హృదయము చిల్లులయ్యె నేమిసేతునే

[15–71

క్ష

క్షమియించుకొమ

విరివిగా నేమైనా వేడుదుము నుతింతుము

శరణుచొచ్చితి మిఁక క్షమియించుకొవవే

[8–229

అనుబంధాలు

1. అర్చన

2. అస్త్రాలు

3. ఆటలు

4. ఆనలు - బాసలు

5. ఆభరణాలు - అలంకారాలు

6. ఆయుధాలు

7. ఓడినవారి విధులు

8. కనుమలు

9. కాకత్రియలు

చెలిమికాడు	16-2-64	ఐయకాడు	13-134
జగడకాడు	13-474	ఐలిమికత్తె	13-79
జట్టికాడు	12-145	ఐలిఖికాడు	17-355
జాజరకాడు	13-167	బీరగాడు	15-134
జాణకత్తె	18-224	మాయకాడు	13-141
జాణకాడు	16-83	మేటికాడు	17-424
దాయగాడు	18-311	మొగమోటకాడు	15-254
దొమ్మికాడు	17-424	రాయడికాడు	16-2-83
నాలికత్తె	13-140	లయకాడు	17-355
నాలికాడు	16-2-93	వన్నెకాడు	13-141
పీటుకాడు	13-167	వానికత్తె	17-448
వేస్తకాడు	16-2-99	విచ్చనవిడికాడు	13-457
పంతగాడు	13-141	వేగిరకాడు	15-251
పాగకాడు	13-151	వేటకాడు	15-9
బచ్చెనకాడు	13-149	వేడుకకాడు	17-508
		సటకాడు	17-237

10. కాయలు - పళ్లు

అంటిపండు	13-284	అల్లునేరేడుపండు	13-283

11. కులాలు - జాతులు

12. కోటలు

13. గృహము - గృహోపకరణాలు

14. చెట్లు - పూలు

అంటుబచ్చలి
18–343

అశోకము
శృం. మం. 98

అశ్వత్థము
2–293

ఎంవటిచెట్టు
వ. యో. వి. 5–252

కమలము
17–173

కర్ణికారము
శృం. మం. 99

కలుగొట్టు కాంచనములు
వ. యో. వి. 4–90

కలువలు
13–279

కల్హారము
చ. మం. 52

కాకోలము
శృం. మం. 42

కుద్దాల
శృం. మం. 43

కురవకము
శృం. మం. 100

కురువేరు
వ. యో. వి. 4–91

కెందామర
12–176

కేతకి
వ. యో. వి. 4–94

కేవరము
శృం. మం. 101

కైరవము
చ. మం. 90

కోల
శృం. మం. 42

ఖర్జూర
శృం. ఘం. 44

గంగరావి
వ. యో. వి. 1–97

గంధఫలి
శృం. మం. 44

గన్నెరుల్
వ. యో. వి. 4–90

గొజ్జగుల్
వ. యో. వి. 4–93

గోరంటలు
వ. యో. వి. 4–94

జంబీర
శృం. మం. 44

జాజిమల్లె
సు. శ. 1037

జాజులు
సు. శ. 550

జువ్వి
వ. యో. వి. 1–101

జీడిమామిడి
అ. చ. 996

తక్కోలము
శృం. మం. 42

15. జంతుజాలం

16. జమిలి మాటలు

17. ధనమానం - కొలమానం

18. నవరత్నాలు

19. నవ్వులు

20. నోములు - పండుగలు

21. పదాలు

22. బేరాలు

23. భక్తి భేదాలు

24. రథాలు - భాగాలు

25. వంటకాలు

26. వసంతాలు

27. వాద్యాలు

28. వివాహ విధులు - సంభారాలు

29. వేగాలు

30. వ్యావసాయక పదాలు

31. సుగంధద్రవ్యాలు

32. స్త్రీ పర్యాయపదాలు

33. స్థలనామాలు

